

SERXWEBÛN

JÎ SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BÎ RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Kasım 1992 / 10. - DM

Özel Sayı 20

Dünyanın tümü karşımızda dursa da
halkımız kendi gücünü kullanacak
ve mutlaka zafere ulaşacaktır

PKK-MK Üyesi Aydın ADSAY ve M. Salih ŞAHİN (1. ve 2. sırada)

PKK-MK Yedek Üyesi Nurettin Hacı MUHAMMED (sol başta) ve PKK-MK Üyesi M. Salih ŞAHİN (sağ başta)

GORİSTANA. SEHİDEN. F.K.K. .
YEN ROJHILATANAVİN

İÇİNDEKİLER

ARGK, 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yılına zafer üstünlüğüyle girerken, halkımız ulusal meclis, ulusal ordulaşma ve ulusal ayaklanmayı yaşıyor	5
15 Ağustos Atılımı'nın 8. yıldönümüne ilişkin mesajlar	14
PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş: "Başarı ve zaferden başka hiçbir şeye imkan vermeyen yürüyüşümüze yüklenelim ve mutlaka kazanalım!"	19
15 Ağustos 1991 - 30 Eylül 1992 savaş bilançosu	33
Serihildan şehitlerimizi daha büyük serihildanlarda yaşatacağız	34
Savaşımız karşısında çaresizleşen TC, katliam ve cinayetlerle ömrünü uzatmaya çalışıyor	39
TC'nin vahşet ve işkence uygulamalarından örnekler	45
Musa Anter Kürdistan şehidi olarak anılacaktır	49
Asırlık tarihimizin soyağacı, Kürdistan halkının boyun eğmeyen militan kişiliği: Melê Abdullah Abdullah ÖCALAN yoldaş: "Şehitlerimizin anısına, pratiğimizi kesintisiz zafer ve başarılarla dolu kılarak karşılık vereceğiz"	50
Türkiye şehitleri	57
Nerede, ne zaman şehit düştükleri bilinmeyenler	60
Güney Kürdistan şehitleri	63
Botan Eyaleti şehitleri	85
Amed Eyaleti şehitleri	149
Dersim Eyaleti şehitleri	165
Garzan Eyaleti şehitleri	209
Güneybatı Eyaleti şehitleri	230
Mardin Eyaleti şehitleri	250
Serhed Eyaleti şehitleri	259

ARGK, 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yılına zafer üstünlüğüyle girerken, halkımız ulusal meclis, ulusal ordulaşma ve ulusal ayaklanmayı yaşıyor

15 Ağustos 1984 Eruh-Şemdinli silahlı atılımının üzerinden tam 8 yıl geçti. Devrim ile karşı-devrim arasında varolan çelişkiler daha da derinleşti. Sömürgecilik özel savaşını her geçen yıl tırmadıkça, geline aşamada halkımızın sömürgeciliği tümünden hedefleme ve otoritesini tamamen reddetme tavrı gelişti. Bu süreçte halkımız' ve partimiz var olma ile yok olma düzeyinde bir savaş pratiği sergiledi. Sömürgeciliğin dıştan saldırıları ve parti içinde kişiliklerde yaşanan zaafırlar savaşın en sancılı yönlerini oluşturdu.

Özel savaş halkımızın engellenmez akışını, ayağa kalkışını durdurmak, belini doğrultamayacağı bir ortama çekmek için çok yönlü bir saldırıya geçti. 8 yıllık sürede kullandığı yöntemlerin hepsini bu yıl dozu artan bir şekilde kullandı. Özel savaşın sözcüsü olarak kurulan koalisyon hükümeti kirli savaşın devam etmesi için elinden geleni yaptı ve yapmaya da devam ediyor. Koalisyon hükümeti bu sorunu çözme yönünde büyük vaatlerle iktidara geldi ama gerilla mücadelesi karşısında bunların hiçbirini yerine getiremedi. Perde arkasında kalarak savaşı yürütmeyi planlayan MGK bu süreçte iyice deşifre oldu. Demirel-Inönü hükümetinin göstermelik olduğu, genelkurmaylığın iktidarda bulunduğu ortaya çıktı.

Gerilla mücadelesi artarak devam etti. Kış aylarının zorlu geçmesi ve uzun sürmesi bazı çıkışların engellenmesinde belirleyici rol oynadı. Sömürgecilik ağır kış koşullarını da yedeğine alarak hava saldırılarını başlattı. Gerilla da bazı tedbirsizliklerinden dolayı bu ortamda istenmeyen kayıplar verdi. Ardı ardına gelen çığ felaketleri onlarca savaşçının ve değerli komutanın şahadetleriyle sonuçlandı. Düşman çok yoğun hava saldırılarında bulunmasına rağmen gerillaya böyle kayıplar verdirememiştir. Bu da büyük oranda gerillanın bahar atılımı hazırlıklarını aksattı. Yaz aylarına doğru atağa geçen gerilla öldürücü hamleleriyle meydana gelen açığı kapatmaya çalıştı ve sürecin kazanılmasını üstünlüğü ele geçirerek garantiledi.

1992 Newroz'u ve sonrasındaki gelişmeler gerillanın ataklarıyla bütünleşti. Halkımız, düşmanın beklentilerinin tam tersine gerillanın emir ve talimatlarıyla hareket ederek devrim mevzisini sağlamlaştırdı. Kürdistan halkı, sömürgeciliğin gerilladan, parti önderliğinden yalıtma çabalarına, birliğini ve bütünlüğünü daha da sağlamlaştırarak yanıt verdi. Yeni serihildan biçimleriyle faşist

uğradı.

Özgür ve bağımsız bir Kürdistan'ın siyasal şekillenmesi bu süreçte kendisini biraz daha belirginleştirdi. Gerillanın ordulaşma düzeyine ulaşması, savaşın giderek merkezileşmesi halkımızın katılımına bağlı olarak gelişti. Halk savaşı geçmiş yıllardan daha fazla kendi savaşı olarak görmeye başladı. Aynı bir halk olarak kendini temsil etme

TC'yi yalnızlaştırma konumuna düşürdü. TC çok bel bağladığı şehirlerde de böyle bir duruma düşmeye başlayınca bunu kabullenemedi. Şehirleri toptan imha etme planlarını uygulamaya koydu. Halk üzerinde yıkılan otoritesini bu şekilde yeniden sağlayacağını sandı. Hizbi-kontra gibi cinayet şebekelerini de meydanlara sürerek fütursuzca cinayetler işledi. Bütün bunlar daha 15 Ağustos gelmeden halkın atağa geçmesine yol açtı. Ve 15 Ağustos geldiğinde Kürdistan'ın dört bir yanında halk serihildanları gelişti. Bu durum gerillanın yeni bölgelere açılma olanaklarını daha da artırdı. Başka bir deyişle gerilla halk serihildanlarıyla yaygınlaştı. Kürdistan halkı askerleşmede bir adım daha atmayı başardı. Bu süreç aynı zamanda özel savaşın çılgınlaştığı bir süreç biçimine dönüştü. Sömürgeciliğin bütün askeri yatırımları bırakalım çözüm olmasını, bir açmazın kendisini oluşturdu. Ordu tam bir prestij kaybına

gücünü yakayarak bunun kurumlaşması yönünde talebini daha yakıcı bir şekilde dayattı. Savaşın bir halk neden kendisinde yönetecek gücü bulamasındır? Her şeyi öz gücüyle yaratan bir halk ulusal meclisini de yaratabilirdi ve Kürdistan halkı bunun bilincine ulaşmış durumdadır.

Emperyalizm ve sömürgecilik böyle bir gelişmeyi önlemek için ajan, işbirlikçi, ilkel-milliyetçi önderlikleri çözüm biçimi olarak halka dayattı. Sunulan desteklerden güç alan bu uşak gruplar gerillaya ve partimize karşı harekete geçtiler. Bu süreçte savaş biraz da bunlarla gerilla arasında yoğunlaştı. TC'yle el ele veren bu işbirlikçi hainler gerillayı boğma planlarının birer dişlileri gibi çalıştı. KDP-YNK güçleri TC ile aynı dili ve silahı kullanarak efendilerinin emirlerini uyguladılar. Partimizin bu imha girişimlerine karşı uyguladığı taktikle bunlar da halk nezdinde iyice teşhir edilerek etkisiz kılındı. Kür-

distan halkı, iradesinin ve ulusal birliğinin somut şekillenmesi olan ulusal meclisini kurma kararlılığını sergileyerek sahte önderliklerin hain planlarını mahkum etti.

Faşist TC sadece özel savaşta iflâsı yaşamamaktadır. Uluslararası alanda da eskiden olduğu gibi Kürdistan konusunda destek bulamamaktadır. Ortadoğu'daki gelişmeleri günü gününe takip eden emperyalizm TC'nin çöküşünü çok yakından gördüğü gibi, Kürdistan meselesinin salt askeri yöntemlerle çözülemeyeceğini de iyice anlamış durumdadır. O yüzden siyasal çözümler üzerinde kurduğu oyunları hayata ge-

çirmek istemektedir. TC'nin yıkılışı da işine gelmemektedir. TC'yi de ayakta tutabilecek, Kürdistan sorununu radikal gidişattan pasifizme, otonomiciliğe kaydıracak yöntemler geliştirmektedir. Genelkurmay hükümetinin karakteri ise henüz bu siyasal çözümleri kaldıracak düzeyde değildir. O yüzden emperyalizm TC'ye ister istemez kuşkuyla yaklaşmaktadır. Faşist TC "en iyi yöntem benimkidir" diyerek katliamlar yaparak halkı bastırmaya çalışmaktadır. Tabii bu da uluslararası kamuoyunda daha çok tecrit ve teşhir olmasını beraberinde getirmektedir.

Özel savaş ve koalisyon hükümeti tükenmişliğin bataklığında can çekişiyor

1992 yılına TC büyük umutlarla girdi. Yeni kurulmuş olan Demirel-İnönü, yani koalisyon hükümeti kendisini sorunların tek çözüm gücü olarak görüyordu. Meydanlara çıkıp konuşan Demirel ve İnönü bunu kendilerinden çok emin bir şekilde dile getiriyorlardı. Elbette bunlar başlangıçta yapılan tatlı hesaplardan başka bir şey değildi. Mecliste ve kamuoyunda başlayan tartışmalar ağırlıklı olarak Kürdistan sorunu üzerine olunca Demirel ve İnönü'nün demokratiği suya düştü. Yani şapka düştü kel göründü misali bir gerçeklik ortaya çıktı. Halkın yeni yıldan beklentileri vardı ama bu beklentiler yerine getirilemedi. Çünkü ekonominin ibresi sıfırın da altına düşmüş bulunuyordu. Yatırımların ağırlıklı olarak özel savaş harcamalarına kaydırılmış olması halkın yaşam standartlarının daha da düşmesini doğal olarak beraberinde getirdi.

1992 yılının ilk aylarında Kürdistan'a yoğun bir asker ve araç sevkiyatı yapıldı. Bu bir savaş hazırlığıydı ve büyük bir hızla sürdürülüyordu. Yeni yılın daha ilk günlerinde savaşın gidişatı belli olmuştu. TC bir imha savaşına hazırlanıyordu. Koalisyon hükümeti bu hazırlıkları sessizce örtbas etmek için tüm marifetlerini kullandı. Basın Mart'ta genel bir ayaklanma olacağı yaygarasını yaparak koalisyonun bu faaliyetlerine aktif destek sundu.

Örneğin Sabah gazetesinde Muammer Yaşar şunları yazıyordu:

"PKK baharda geniş çaplı saldırılara girişmek için çaba harcıyor. Geçen yıl sığınmacılardan alınan ve Irak'tan temin edilen silahların bölgede köylülere dağıtılması yolunda da çabalar var. Amaç, halkı kıskırtarak silahlı eylemi yaymak...

PKK'nin bu hazırlığına karşı çok ciddi önlemler alınıyor. Mevcut güvenlik güçlerini takviye etmek amacıyla Kara Kuvvetleri Komutanlığı yeteri sayıda jandarma komandoları yetiştiriyor... Yeni önlemlere göre, her ilçede bir jandarma komando bölüğü, her ilde bir jandarma komando taburu hazır bekleyecek. Ayrıca Asayiş Komutanlığı emrinde yeteri sayıda jandarma komando taburları bulunacak. Bu kuvvetler zırhlı muharebe araçları ve uçar birliklerle takviye edilecek. PKK çetelerinin faaliyet göstereceği boş alan bırakılmayacak."

Özel savaş hükümetinin 1992 yılı planlarının temelini bunlar oluşturuyordu. Artık tüm politikalar bu mevzilenmeye uygun geliştirilecekti. Bu bir yıllık planın ilk başlangıcıydı. Çok kısa sürede "bölücülüğün" kökü kurutulmuş olacaktı. Kış koşullarını da hesaba katan TC yoğun hava bombardımanlarına başladı. Gerillaların yoğunlukta olduğunu sandığı dağları bombaladı. Tonlarca bomba yağdırarak gerillaya ağır kayıplar verdirdiğini sandı. Gerillanın bu hava saldırılarında ciddi sayılabilecek kayıpları olmadı. Bu imha planının emperyalizmden, NATO'dan ayrı olduğu düşünülemez. Bizzat NATO'nun onay verdiği ABD'nin ve Avrupa ülkelerinin tavrından anlaşılmaktadır.

Faşist TC, kontr-gerillayı da daha aktif hale getirerek halk içinde terör ortamı yaratmada yoğun kullandı. Böylece kontr-gerilla saldırıları daha 1992 yılının ilk başlarından alabildiğine arttı. Birbiri ardına savunmasız masum insanlar katledilerek korku ve panik ortamı yaratılmak istendi. Partimizin şiar haline getirdiği ve halkımızın da ölümüne benimsediği ulusal ordu ve ulusal

meclisin kurulması hazırlıkları kış ayları süresince yapıldığını anlayan TC, bu planla, estirdiği terörle üstünlüğü ele geçirmeye çalışıyordu. TC genel bir halk ayaklanması bekliyordu ve hazırlıklarını da ona göre yapıyordu. Oysa partimizin nasıl bir ayaklanma yöntemi izleyeceği çok açıktı. Fakat rejim kamuoyunu şartlandırmaya çalışarak, özel savaş araçlarını tamamen genel halk ayaklanmasına göre konumlandırdı. Kendine göre tedbirler aldı. Ona göre ayaklanma Newroz'da başlayacak, böyle bir çıkış olması durumunda da hemen katliamlarla bastırıp bu işi bitirecekti.

Özel savaşın böyle hareket etmesi gayet doğaldı. Çünkü savaş uzadıkça etkisini yitiriyor ve hükümeti oldukça zor durumlara sokuyordu. Bütün gücüyle halka ve gerillaya yüklenerek oluşan birlik ve beraberliği dağıtıp yerine yine kendi otoritesini geçirecekti. Terörü korkunç bir tarzda tırmandırarak Newroz'da gelişecek olan halkın eylemliğini önlemenin çalışmalarını yaptı. Daha Mart ayı gelmeden Demirel-İnönü halkın Newroz'u istediği gibi kutlayamayacağını, buna izin vermeyeceklerini söyleyip durdular. Aslında bütün bunlar siyasi olarak bitmişliğin, politika oluşturamamanın dışı vurumundan başka bir şey değildi. Asırlardır devam edip gelen politikaların yerle bir olması, paşa geleneginin yıkılması öyle kolay hazmedilecek bir durum değildi. Dünyada her türlü savaşların üstesinden geleceğini sanan Türk ordusu anlayışı artık çözümsüz kalmanın ötesinde yıkılıyordu.

Koruculuk, özel tim, kontr-gerilla, sivil faşist güçlerle halkımıza alabildiğine yüklenerek özgürlük yürüyüşünü önlemenin girişimleri daha çok, 1992 yılında TC'nin çöküşünü engellemenin çırpınıları oldu. Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, "Devlet terörün üstesinden gelecektir. Eğer bu uygulamayla netice alınamazsa, anayasaya göre sıkıyönetim imkanı var. Bununla da netice alınamazsa, bu işin çözülemeyeceği söylenemez. Ben çözerim. Lütfen tarihi okuyun" diyordu. Özel savaşın en yetkili generali bu sözleriyle her şeyin çözümünün Türk ordusu olduğunu anlatmak istiyordu. Kış ayları boyunca devlet yetkililerinin bol bol tehdit ağırlıklı açıklamaları oldu.

Newroz kutlamaları başladığında kış hala etkinliğini sürdürüyordu. Devlet Newroz'dan bir gün önce olağanüstü toplanarak Newroz'u resmi bayram gü-

nü olarak ilan etti ve isteyenin yasaların izin verdiği ölçüde kutlayabileceğini kamuoyuna duyurdu. Bu da özel savaşın ve katliam planlarının bir parçasıydı. Newroz günü kutlamalar için Kürt halkı sokaklara döküldüğünde TC planladığı saldırıyı başlattı. Cizre, Şırnak, Van, Gercüş, Ergani, Yüksekova ve Nusaybin'de 100'ü aşkın sayıda yurt-

şiddetle, nefretle kunayacağı çok çirkin bir tutum ve davranıştır..."

Görüldüğü gibi TC'nin amacı bir ayaklanmayı önlemek değildir. Amaç, her ne pahasına olursa olsun halkı katliamlardan geçirerek köleliğe yeniden mahkum etmektir. Gerilla da, halkımız da bu katliamlara karşı sessiz kalmadı. Artık bu olaylardan sonra ger-

En büyük teröristliği yapan koalisyon hükümeti "PKK teröristtir" yaygırlarını yeniden koparttı. Psikolojik savaşta etkin olmak istedi. Kış koşullarından dolayı dönemin askeri taktiklerini uygulamada bilinen nedenlerden dolayı geciken gerillanın belini kıldığını iddia eden TC, zafer sarhoşluğuna kapıldı. Hizbi-kontra ve kontr-gerillanın estirdiği terörle halkın eylemsel alandaki gelişimi bastırılmaya çalışılarak, teslim olma ve partiyi dışlama hedefi dayatıldı. Legal yasal kurumlarda çalışan gazeteci, aydın, yazar ve politikacılar bu cinayet şebekeleri kanalıyla katledildiler. Az da olsa halkı için bir şeyler yapmaya çalışan yurtseverlerin öldürülmesiyle halkın içinde panik ve korku ortamı yaratılmak istendiyse de, gelişmeler tam tersi bir seyir izledi.

15 Ağustos sürecine girildiğinde TC'nin yenikliği, dağınıklığı daha iyi ortaya çıktı. Bu yenilgisini gizlemek ve otoritesinin varlığını kanıtlamak için cinayetlerine devam etti. Kürdistan'ı adeta yeniden işgal altına aldı. Belli başlı kentleri ablukaya alarak 15 Ağustos Atılımı'na karşı kendince önlemler geliştirdi. Bütün bunlar aslında bitmiş bir egemenliğin yeniden hortlatılmak istenmesiydi. 1992 yılı üstünlük sağlama amacıyla planlamıştı. Ama gerillanın döneme denk düşen askeri taktikleri bu planları daha doğmadan ölü hale getirdi. TC, her saldırısında halkı gerilladan soyutlamayı hedefledi, fakat halk tercihin, ölüm pahasına da olsa gerilladan yana yaptı. Böylece TC daha bir darbenin sonuçlarını hazmedemeden başka darbeleri üst üste yedi. Yenilgilerin acısı dayanılmaz bir hal aldı. Genelkurmaylıkta bu durumun yarattığı öfke ve moral bozukluğu TC'yi hırçınlaştırdı.

15 Ağustos'ta halk partinin çağlarına uygun bir şekilde hareket etti. Bu durumda TC otoritesi tamamen etkisiz kılındı. En çok güvendiği ve kendisini rahat hissettiği alanlar bile önemli oranda gerillanın kontrolüne girdi. Bu açıdan Newroz sürecinde kırsal alanda otoritesizliği yaşayan TC, 15 Ağustos'ta da aynı durumu şehirlerde yaşadı. İşte bundan dolayı 1992 yılı kendi lehine sonuçlandırmak için, katliamlar dizisine başladı. Özel savaş hükümeti, bir başka deyişle genelkurmay hükümeti halk desteğini tümünden yitirdi. Özel savaş çok uzadığı için etkisini yitirdi. Sömürgeciliğin başına bela oldu. Şırnak, Çukurca, Silvan, Göle ve Hamur'da gerçekleştirdiği kat-

severi hunharca katletti. Bu canılığı yaptıktan sonra da "ayaklanmayı bastır- dık" diyerek suçlarını kılıflamaya çalıştı. Katliamlar TC'nin kaçınılmaz yenilgisini hızlandırdı. Oysa ortada çokça yaygasını yaptığı gibi halkın silahlı ayaklanması yoktu. Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaşın yaptığı bir açıklamada halkımızın Newroz'u nasıl kutladığı şöyle ifade ediliyordu:

"Halkımızın, en doğal hakkı olan ulusal bayramını gayet serinkanlı, barışçıl ve gerçekten elinde silah adına tek bir sopa bile olmadan, sadece kitlesel gösteri, yürüyüş, halay, slogan atma ve bayrak taşıma gibi çok doğal bir şekilde kutlamasına karşın, Türk özel savaş kurmayları ve hükümet yetkililerinin elbirliği ederek ve günler önceden planlayarak provokasyon ortamı hazırlayıp Şeyh Said isyanını tekerrür etme çabasıyla kadın, çocuk, yaşlı, genç demeden masum insanların üzerine tank ve panzerleri sürmesi, helikopterler ve makineli tüfeklerle halka bir katliamın dayatılması gerçekten kendisine insanım diyen, hele hele demokrat, aydın ya da ilericiyim diyen hiçbir sağduyu sahibi insanın kabul edemeyeceği, asla tahammül göstermeyeceği ve

çekten de 1992 yılı TC açısından tam bir ölüm-kalım yılı olmaya başladı. TC'nin hesabı vurabildiği kadar vurup geri kalanları teslim almak. Özel savaş çıkırtkanları, Newroz'da PKK'nin ve halkımızın artık yenildiğini, inisiyatifin tümünden kendilerinin elinde olduğunu bağırırdılar. Bunun gerçek olup olmadığı artan gerilla eylemliliği, ayağa kalkan halkımızın tavrıyla ortaya çıktı. Özel savaşın ikiyüzlüce, utanmazca yaptığı "halka şefkat" politikası tankla, topla, cinayet şebekeleriyle gösterilmiştir. 600 bin kişilik ordunun dörtte üçünün gerillanın ve halkımızın üzerine sürülmesine rağmen, TC beklediği sonuçları Newroz'da da yakalayamamıştır. "Halkın son katılımı, önderliksel çıkışı onaylamasıdır. Hem de ölümüne onaylamasıdır. Kürdistan halkı PKK biçiminde somutlaşan önderliği, tabii esas itibarıyla da bizim yürüttüğümüz önderliği onaylamıştır. Kendimizi oya sunmadık, seçime sokmadık, ama o ölümüne ve hiçbir talimat bile almadan, kendi ruhunun derinliklerinde, kendi sezgisiyle nasıl yürüyeceğini, hangi sloganla, hangi haykırışlarıyla, hangi tempoyla yürüyeceğini ortaya koymuştur..." diyor Abdullah ÖCALAN yoldaş.

liamlarla üstünlüğü ele geçirmek istediye de başaramadı. Özal'ın başkanlığında Diyarbakır'da olağanüstü toplanan Milli Güvenlik Kurulu boy gösterisinden öteye gidemedi. Belki de Diyarbakır'da yapılan bu toplantı sömürgeci generaller tarafından Kürdistan'da kolay kolay yapamayacakları bir toplantıdır. Çünkü Kürdistan'da sadece askeri güçle ayakta kalmaya çalıştıklarını bu toplantıda daha iyi gördüler. Partimize karşı aldıkları sözde önlem kararları gerillanın vurduğu darbelerle anlamsızlaştırıldı. Çünkü Kürdistan'da sömürgeciliğin kendisi yaşama olanağı bulamıyor ki, aldığı kararları az da olsa uygulayabilsin.

Özel savaşın artık gideceği yol kalmadı. Koalisyon hükümetinin de bununla birlikte son günlerini yaşaması 1992

yılında kitlelerin daha geniş kapsamlı tepkileriyle karşılaşması bugünden ortaya çıktı. Özel savaş, cinayet işleme, imha etme savaşdır. Bundan dolayı ileride yapmaya çalışacağı katliamlar yüzünden daha çok tepki alacak ve tecrit olacaktır. Bugün dünya kamuoyu suskunluğunu koruyorsa da yarın da böyle devam edeceği anlamına gelmez. Çünkü her defasında yaptığı katliamlar halkı daha çok öfke duymaya itmektedir. Genelkurmay hükümeti "öldürebildiğim kadar öldüreyim" hesabıyla hareket ederken karşısına her geçen gün bilinçlenen bir halk engeli çıkmaktadır. Artık bu aşamadan sonra halka özerklik gibi çözümler dayatılsa da asla kabul görmeyecek. Kürdistan halkı bağımsızlık ve özgürlükten başka hiçbir yol tanımayacaktır.

Kürdistan halkı serhildanlarla sömürgeci otoriteyi tümenden mahkum etti

15 Ağustos Atılımı'nın 9. yılına girerken, devrim cephesinde yaşanan gelişmeler, düşmanı tarihsel yenilgiye götüren önemli mevzilerin sağlanmasıyla halkımız, devrime olan inancını ve bağlılığını daha da güçlendirdi. Acılarını ve kayıplarını atılım ve saldırı gücüne dönüştürmeyi başaran halkımız, partimiz öncülüğünde düşmana kitlesel karşı koyma durumunu yaşadı. Faşist TC'ye vurduğu darbelerle sömürgecilikten giderek tümenden kopuşmayı yaşama sürecine girdi. Tarihimizde sıkça yaşanan ve her ayaklanmada kaybettiren tutumlar aşarak kazanan, düşmandan hep koparan bir konuma ulaşıldı.

Kürt halkı, sömürgeciliğin tanınmaz, şekilsiz bir hale soktuğu halk gerçekliğinden sıyrılarak kendisini dünyaya kabul ettiren bir direniş gerçekliğini yaşadı. Halkımız bu yıl kendisini daha fazla tanıma, istemlerini dile getirme olanaklarını yakaladı. Öz gücünü savaşta adayarak gücünü birkaç kat fazlasına katladı. Düşmanın demagogik propagandaları ve yalanlarla gizlemeye çalıştığı ulusal kurtuluş savaşını, sağlam adımlarla yürüyerek zaferi yakalama aşamasına getirdi. Düşman halkımızın bu kararlılığı karşısında politikasızlık, moralsizlik, çözümsüzlük ve günü kurtarma telaşıyla boğuştu. Halka karşı her türlü yöntemi geliştirerek savaş geriletmeyle uğraştı. Faşist sömürgeciliğin acizlik içinde halka saldırması, savaşımız karşısında objektif olarak yenildiğini gösterir. Bunu başka tarzlardan

yorumlamak asla gerçekçi değildir ve bu savaşın vardığı düzeyi anlamamak olur. Sömürgecilik "sizi doğduğunuza bin pişman ederiz" dercesine saldırılarda bulunurken, savaş başka biçimlerde ifade etmek, ciddi bir yenilgiyi yaşamaktır.

otoritenin reddedilmesi temelinde olan savaşımızın seyri gerçekliğimizi daha çok kamuoyunun gündemine oturttu. Sorunla ilgili bütün siyasal çevreler Kürdistan sorunu üzerine bir şeyler söylemek, politika geliştirmek zorunda kaldılar. Bu da gerilla savaşının istikrarlı bir tarzda yükselerek devam ettiğini ve edeceğini gösterdi. Geçen 8 yıllık sürece bakıldığında, bu yıl her zamankinden daha fazla halkın savaşa katıldığı rahatlıkla görüldü. 1992 yılı Ağustos Atılımı, halkın savaşa kendisini daha çok kattığı bir yıl olmasından dolayı önemli gelişmelerin de başlangıcı oldu. Bu sürece alabildiğine yüklenen gerilla, mücadeleyi yaygınlaştırarak ülkenin her yanına taşıdı.

Sürece yüklenen militan kişilikte zaafı yaşanmasına rağmen, halkın sağladığı kazanımlar da ağırlıktaydı. Özel savaş bu militan yapıya oldukça yüklen-di ve sonuç almak için her yolu denedi. Düşman bu süreçte gerillaya kayıplar verdirdi ama bunlar onun yeteneklerinden kaynaklanan bir durum değildi. Bundan dolayı 1992 15 Ağustos Atılımı halkımız ve partimiz açısından bir kader belirleme yılı oldu. Kuşkusuz bunun nedeni de düşmanın sahte çözüm yollarını geçen dönemlerden daha çok

15 Ağustos'ta ve sonrasında meydana gelen olaylar zorlu bir çalışmanın sonuçları olarak boyverdi. Gerilla eylemlerinin havasıyla aniden galeyana kapılan bir gelişimin tam tersine planlı, programlı yürütülen eğitim sonucunda gerçekleşen halk eylemliliği bütünüyle gerillanın kontrolünde ve partinin öncülüğünde ortaya çıktı. Halkımızın akın akın serhildanlara koşması, sömürgeci

dayatması ve bunun eşliğinde özel savaş yöntemini oldukça boyutlandırmasıydı. 15 Ağustos Atılımı düşmana verilebilecek en iyi yanıt oldu. Sömürgeci faşizm halkımızı partimizin öncülüğünden yoksun bırakmak için çılgınca saldırılarda bulundu. Bu saldırıya halkımızın topyekün verdiği cevap birlik ve bütünlüğünü daha da sağlamlaştırmada karşılık buldu. Düşman umduğunu bula-

mayınca bu sefer de ne yapacağını şaşırды. İlkel milliyetçi, işbirlikçi ve ajan güçlerden medet umarak onları da devreye koydu. Bunların da artık Kürt halkına verebilecek bir şeylerinin kalmadığı halkın kitlesel kabaşısıyla karşılık gördü.

Geçen aylara biraz göz attığımızda halkımızın sürekli bir serihildan durumunu yaşadığını görürüz. Düşmanın daha Ocak ayından itibaren başlattığı halka yönelik baskı ve sindirme politikasına halkımız cevap vermekte fazla gecikmedi. Koalisyon hükümeti halk içinde çelişki ve çatışma yaratma temelinde "Hizbullah" denen cinayet şebekesini oluşturdu. "Hizbullah" terörü kısa süre-

ranlıkta, toz-duman içinde göstermeye çalıştıkları hareket için şimdi, 'daha iyi anlayalım, kavrayalım' diyorlar. Bu iyi bir savaş saflaşması demek oluyor. Düşmanla böyle karşılaşmak iyidir..."

Evet, yeni yılda halkımızın iradesi daha çok sömürgeciliğe dayatıldı. Halkın bu yılki çıkışları öyle eskiden olduğu gibi protesto yürüyüşleri, açlık grevleri vb. biçimde olmadı, bunlarla sınırlı kalmadı. Halkın tutumu daha geniş boyutlu eylemlerle radikalleşti. Olaylar karşısında inisiyatif koyma, karar verme, eylem biçimlerini geliştirme gücünü daha da belirginleştirdi. Eylemler köylerden kasabalara, oradan da şehirlere yayıla-

de tırmandı. Batman, Silvan, Nusaybin, İdil vb. yerlerde "Hizbullah" eliyle onlarca yurtsever katledildi. Kürt halkı kışın ağır koşullarına rağmen kendi iradesini ortaya koyarak canice işlenen cinayetleri protesto etti. Yürüyüşler yaparak bunları asla kabul etmeyeceğini ortaya koydu. Demirel-İnönü hükümeti özel savaşı tırmandırarak sürdüreceğini daha ilk aylarında gösterdi. Abdullah ÖCALAN yoldaş yeni yıl mesajında hükümetin bu tutuma neden girdiğini şu sözleriyle ifade ediyor:

"Düzeni karşımızda yoğunlaştırdık, çünkü kendimizi yoğunlaştırdık. Düzen ortak bir beyin gibi çalışıyor. Buna karşılık bizim de bu denli beyin ve yürek gücümüz ortaya çıkıyor. Bu iyi bir karşılama biçimidir. TC'nin hükümeti, parlamentosu ve Milli Güvenlik Kurulu gibi organları, esas itibarıyla daha önce hiç ağızlarına almadıkları, ama şimdi telafuz etmeye çalıştıkları, tabii ki yüreklerinin derinliğine kadar duydukları, ancak beyinlerine sığdırmaya güç getiremedikleri Kürdistan sorunu karşısında tedbir üstüne tedbir almaya çalışıyorlar. Ka-

rak sömürgeciliği temellerinden sarstı. Faşist TC her zaman olduğu gibi gerilaya yönelik yaptığı saldırılarda halkın ciddi tavırlara girmeyeceğini sandı. Ama bütün kış boyunca aralıksız sürdürülen eğitsel ve örgütsel çalışmalarda alınan mesafelerin olduğu da bir gerçektir. Hazırlıkların ağırlıklı yönü halkın iradesini sömürgeciliğin yıkılışa doğru giden otoritesine daha çok dayatma temelinde oldu. Gelişmelerin kapsamının değiştiğini gören TC, terörle halkı susturmanın hazırlıklarını aralıksız bir şekilde sürdürdü. 1991 yılının yenilgisini bu hazırlıklarla, oluşturduğu ve koalisyon hükümeti biçimine büründürdüğü bir yıllık özel savaş planıyla 1992'yi lehine çevirmeyi amaçladı. Böylece partimizin önünde bu planı boşa çıkarma ve kazanımları daha da yükseltme gibi hayati bir görev vardı. Her geçen yıl üstünlüğü ele geçirme anlamında da olsa var olma ve yok olma yönünde verilen bir savaşla yaşandı. Ama bu yıl verilen savaş, bu gerçekliğin ve bu çelişkilerin oldukça derinleşmiş biçimiyle yaşanması yönünde gelişti.

Halkımız davasına daha geniş katılımla sahip çıkınca, TC'nin yönelimi halkı hedefleme biçiminde bir seyir izledi. Kış ortalarından itibaren oluşmaya başlayan tablo, halkın bir güç olarak ortaya çıkması, siyasal iradesini konuşturması, askerleşmede ileri adımlar atması, gerilla ordusuna sahip çıkarak ona güç ve destek sunması şeklinde somutlaştı. Sömürgecilik bunları engellemek için sadece terör aracını kullanmadı. Sahte siyasal partiler oluşturup halkımızın devrimci ruhunu bu uydu partilerde pasifize etmeyi de denedi. HEP'in oluşturulmasının da asıl amacı buydu. Partimizin bu tehlikeli gelişime müdahale etmesiyle HEP'in durumu farklı bir yöne kaydırıldı. Kürdistan'da HEP bünyesine halkımızın iradesiyle müdahale edildi. Böylece HEP halkımıza karşı bir tehlike olmaktan çıkarıldı. Uygulanan taktik sonucu sömürgecilik buradan da umduğunu bulamadı. SHP'nin böyle bir gelişime karşılık HEP'e yönelmesi de durumu TC'nin lehine dönüştürmek içindi. Gerçekleştirilen SHP-HEP ittifakı yönündeki taktik mücadelemizin lehine sonuçlar ortaya çıkardı, rejimin oyununu boşa düşürdü. Kürdistan halkının siyasal gücü parlamento'ya yansıtıldı. Koalisyon hükümetinin oluşumundan sonra parlamentoda Kürdistan sorununun değişik boyutlarda tartışılır olmasında halkımızın bu dayatmalarının belirleyici rolü vardır. Öyle ki HEP bu süreçte sömürgeciliğin başına tamamen bela edildi. Devletin HEP'e cinayet şebekeleriyle yönelmesi, HEP'lileri katletmesi bundan dolayı oldu. Halkımız kendi çabasıyla biçim verdiği bu siyasal oluşuma karşı yönelik saldırılara serihildanlar biçiminde çıkışlar yaparak cevap verdi. Böylece halkımız sadece kararlar verip uygulamakla kalmadı, aynı zamanda bunlara sahip çıkmasını da bildi. Bu durum aslında yeni bir gelişmeydi. Halk kendi adına olan her gelişmede söz ve karar sahibi olmayı istiyordu. PKK önderliğinde geliştirilen özgürlük hamlesinin önemine dört elle sarılarak yürümeyi ölümü pahasına da olsa tercih etmiş bulunuyordu.

Halkın serihildanları eskisi gibi, belli aylar veya yıldönümleriyle sınırlı kalmayarak süreklilik arzetti. Hatta serihildanlar gün gün, hafta hafta yaşandı. Ve bir yaşam biçimi haline geldi. Önceleri olayları protesto etme temelinde yapılan serihildanlar, bu sefer toprağa sahip çıkma biçimine dönüştü. Sömürgeciliğin göç ettirme, insansızlaştırma politi-

kalarına verilen cevaplar "Kürdistan faşizme mezar olacak", "PKK halktır, halk da biziz" gibi sloganlarda boyutluk kazandı. Buna denk düşen eylemler geliştirildi. Halkımızda gelişen düşünce, moral ve karar verme gücü savaşın düzeyini de belirledi. Kürdistan halkındaki bu gelişmenin kendi açısından ortaya çıkardığı tehlikeyi gören faşist TC, çözümünü halka karşı imha yönelimlerini geliştirmekte buldu.

Serihildanların yaygınlaştırılması dönemin en başta gelen taktiği idi. Çünkü ulusal meclis ve ulusal ordulaşmada geniş kapsamlı serihildanlar önemli bir yer tutuyor. Serihildanlar bu anlamıyla halkımızın siyasal gücünü ifade ediyor. Halkımız kendi kendisini yöneteceğini bu kitlesel eylemlilikleriyle ortaya koydu. İşte bu nedenle serihildan sadece sömürgecilğe karşı koyma eylemi değildir. Böyle olmadığı için de TC halkımızın bu türden eylemlerine barbarca saldırıyor. Kendi adına konuşan halk hareketimizi bir türlü kabullenmiyor.

Bu yılda halkımız için önemli oranda yönetim organları geliştirildi. Halk komiteleri halkın sorunlarının çözümünde, gelişen düşman saldırılarına karşı tavır koymada daha etkin oldular. Hemen hemen her alanda halk komiteleri örgütlendirildi. Buna bağlı olarak halkın sivil savunma gücü milis örgütlenmesinde ileri düzeylerde gelişmeler sağlandı. Halk komitelerinin aldığı kararlar uygulamaya sokularak yönetimler güçlendirildi. Gerillanın da desteğiyle sömürgeci yapılara karşı geniş çaplı karşı çıkışlar yapıldı. Yaygınlık kazanan milis faaliyetleri halkımızın askerileşmesinde etkili oldu. Şehit düşen gerillalara sayıları onbinlere varan kitleler sahip çıktı. Savaşçısını kendi emeğiyle yaratan bir halk olarak, kayıpların acısını yüreğinin derinliklerinde yaşadı. Savaşa daha çok kendisini katan Kürdistan halkı savaşı güçlendirmekten de öteye kesintisiz ve yenilmez kıldı. Bu dönemde gerilla savaşının en başta gelen görevi, halkımızı kendi yönetim mekanizmasına kavuşmasında gereken rolü oynamasıdır. Gerilla yaygınlaştırılacaksa bunun için yapılacaktır. Ve gelişmeler de bunun böyle olduğunu ortaya koymuştur. Abdullah ÖCALAN yoldaş 1992 yeni yıl mesajında hedeflerin bu yönlü olduğunu ortaya koyarak ulusal meclis konusunda şunları söylüyordu:

"Kürdistan halkı artık bir yığın olmak-tan çıkıp iradeli, kararlı, bilinçli, örgütlü bir durum arzedecektir. Bu, en genel

anlamıyla Halk Meclisi dediğimiz bir oluşuma daha bir güç getirme biçiminde ortaya çıkacaktır. Halkımızın sınırlı deneyimleriyle geldiği aşama ve TC parlamentosundaki son rezaletler, halkımızın kendi öz meclisine doğru yol almak demek, aslında kimliği kazanmak, özgür yaşamaya niyet etmek, reziliğe ve köleliğe son vermek, gurura bu temelde ulaşmak, kendisi için bir düşünce gücü, bir siyasi güç olmak demektir. Bu, eğer yaşamda iddiası varsa, bu konuda 'artık kararlıyım' diyorsa, şartlar ne olursa olsun, en sınırlı imkanı bile çok yerinde ve amansızca kullanarak hiç ertelemeksizin ulaşılması gereken bir sonuçtur. Öte yandan şunu da hemen belirtelim ki, parti ancak ve ancak halk için bir şey ifade ediyorsa, bu konuda yerine getireceği görevlerle bir halkın partisi olduğunu kanıtlamış olmaktadır. O, halk için böyle bir görevi başardığı oranda onun umutlarına, özlemlerine, çıkarlarına bağlı bir parti olduğunu kanıtlayabilecektir. Dolayısıyla partimizin de önündeki en temel görevlerinden birisi, halka verdiği sözün doğru bir sonucu ve ona bağlılığın bir gereği olarak, kurtuluş gücünün sorumlu bir temsilcisi olarak, halkın doğal bir talebi, mutlaka ulaşılması gereken bir pozisyonu, bir eylem ve örgütlenme düzeyi olan meclisine, onun özgür kurumlaşmasına, kendisini kararlaştırma durumuna imkan hazırlamaktır. Partinin varlık nedeni budur, kendisini başka türlü nitelendiremez..."

Elbette belirtilen bu hedefe varılması için buna uygun ordu örgütlenmesinin, halk eyleminin, yani başka bir deyişle ulusal ordulaşma ve ulusal ayaklanma örgütlenmesinin yaratılması gerekiyor. Halkımız kıstan itibaren başlatığı ve giderek yaygınlaştırdığı serihildanlarına toprağına daha çok sahip çıkma, önderliğe daha çok bağlı hareket etme biçiminde yeni boyutlar kazandırarak Newroz'a girdi. Gerilla da buna denk düşen taktik eylemler geliştirdi. Ulusal ordulaşmada önemli yapılanmalar gerçekleştirdi. Newroz eylemliliğiyle kaydedilen gelişmeler TC'nin açmazını derinleştirdi. Halkımız hiçbir engeli tanımadan kutlamalarını yaptı. TC bu kutlamalar karşısında çıldırdı ve 100'ün üzerinde yurtsever katletti. İşte bu katliamlar halkın öfkesini tümünden ayağa kaldırdı. Ölümünde dirilen, direnişe geçen bir halkın mücadelesini artık durdurmak mümkün değildir. Böylece TC, 1992 yılını da kaybetmiş oluyordu. Çün-

kü en son kullanacağı katliamlar yapma tehdidini gerçekleştirdi, fakat halkımız sınıp kabuğına çekileceğine daha çok ayaklandı. Newroz öncesinde çok yaygarasını yaptığı "Kürtler ayaklanma yapacak" hikayeleri hiç ummadığı bir şekilde karşısına çıkmıştı. Onun beklediği tarzda klasik türden bir ayaklanma olmadı. Ama halkımız yeni bir taktikle bu ayaklanmayı yaptı ve Kürdistan'ın çoğu alanlarına da yaydı. Meydanlara dökülmüş, eli silahlı halk kitlelerini karşısında bulamayan sömürgeci faşistler, işte o zaman anladılar ki, bu halk çok farklı bir tarzda savaşıyor. Böylece bütün karşıdevrimci hazırlıklar boşa gitti. Oysa TC onbinlerin katledilmesini planlamış ve gücünü de öyle mevzilendirmişti. Bunun karşısında halkımız önderliğine ve talimatlarına ne pahasına olursa olsun bağlı kalarak bütünleşmeyi sağlamıştı. Katledilen Newroz şehitlerinin anısına Kürdistan'ın tümüne yakın il, ilçe ve köylerinden katılım oldu. Bu durum halkımızın irade ve eylem birliğini daha da güçlendirdi.

Newroz sonrası gelişmeler daha kapsamlı örgütlülük ve eylemlilik içinde gelişti. TC aldığı yenilginin acısıyla fırsat kollamaya ve şovenizmi körüklemeye başladı. Askeri güçlerini daha çok şehirlerde yoğunlaştırma yoluna başvurdu. Küçük karakolları belli merkezlerde topladı. Kırsal alanda inisiyatifi tamamen yitirdi. Şehirleri kendine göre sağlamaya çalıştı. Ama gerillanın şehir çalışmaları sonucu halkın saflara kaymasını gören TC, bu sefer şehirleri tümünden hedefledi. Yine şehirlere yönelik planını "öldürebildiğin kadar öldür, geri kalanları da teslim al" biçiminde şekillendirdi. Şeyh Sait ve Dersim isyanlarında olduğu gibi bir sonuç alacağını düşündü. 15 Ağustos sürecine TC böyle bir yönelimle girerken, gerillalarımız ve halkımız da yoğun bir eylemlilik içinde 15 Ağustos'u karşılıyordu.

Bu süreçte kapsamlı olaylar yaşandı. Avrupa'da gerçekleştirilen "Uluslararası Kürdistan Festivali"ne 60 bin dolayında Kürdistanlı kitle katılım gösterdi. Yaklaşık 10 saat süren festivalde 60 bin insan ortak bir duyguyu ve coşkuyu yaşadı. Kürdistan halkı açısından böylesi birliktelikler devrim niteliğine sahip olan gelişmelerdir. Halk artık her şeyiyle kendisi için var olmak istiyor. Bu kadar kalabalık düzeyde bir araya gelenler elbette üzerinde hüküm sürmek isteyen bir egemenliği kabul etmeyeceklerdir. Yine Avrupa'da Brüksel yürüyüşü

gibi, Türkiye ve Kürdistan'da da çeşitli protesto gösterileri gerçekleştirildi. Coşkusunu doruklara tırmandıran halkımız 15 Ağustos'u böyle karşıladı.

15 Ağustos öncesinde yine TC büyük bir telaşa kapıldı. Ortalığı bu şekilde telaşa boğarak, toz-duman içinde saldırı hazırlıklarını tamamladı. "Önemli kent merkezlerini denetim altına alıyorum" adı altında şehirlerin giriş-çıkışlarına binlerce asker, yüzlerce tank, top ve panzer yerleştirdi. Giriş-çıkışları çoğu yerde yasakladı. Geniş çaplı tutuklamalarla kutlamaları engellemeye çalıştı. Halkımız bu yönelimleri öfkeyle karşıladı. En doğal haklarına yapılan bu tür barbar saldırıları edindiği bilinçlilik ve örgütlülük düzeyiyle kabul edemezdi, etmedi de. 15 Ağustos öncesinde bir eylemlilikle atağa geçti. Direniş dalgası şehirleri da sararak gelişti. Ulusal meclisini kurma aşamasına gelmiş bir halk olma gerçekliği bu atağa geçişle birlikte daha iyi ortaya çıktı. Çünkü direniş ruhu şehirleri de iyiden iyiye sarmıştı. Günden güne serihildanlar serisini yaşayan halkımız, kendisine karşı güvenini daha da pekiştirerek düşmana karşı olan direniş konumunu, düşmanı topraklarından söküp atma biçiminde güçlendirdi. 15 Ağustos günü hiçbir engeli tanımadan her alanda kutlamalarını yaptı.

Kürdistan baştan başa büyük bir serihildanla çalkalandı. Kutlamalara katılmayan çok az şehir ve kasaba kaldı. Türkiye metropollerinde ve Avrupa'da da aynı coşkulu kutlamalarla düşünce, duyguda ve eylemde ortak hareket edildi. Düşmanın PKK'yi halkımızdan soyutlama, tecrit etme politikalarına karşı halkımızın cevabı önderliğe dört elle sarılma temelinde oldu. Bu düşman açısından bir yenilgiydi. Newroz yenilgisinin üstüne böyle bir yenilgi de eklenince düşmanın gözü döndü. Bütün insani ve uluslararası savaş kurallarını elinin tersiyle bir kenara attı. İşte tam da bu sırada özel savaşın karargah haline

getirdiği Şırnak'ta geniş çaplı bir saldırıya geçti. Şırnak onun açısından Botan-Behdînan savaş hükümetinin oluşumuna müdahalede bulunabileceği en uygun alanlardan birisiydi. Ama Şırnak'ın tümünden gerillanın etkisine girmesi düşmanın planlarını iyiden iyiye bozmuştu. Bir de katliamlarına bir yerden başlaması gerekiyordu. Bu yüzden ilk olarak Şırnak katliamına yöneldi. Kenti binlerce asker ve askeri araçlarıyla ablukaya alarak dünyayla ilişkisini kopardı. Tank, top, havan atışlarıyla şehri yerle bir etti. Komando, özel tim ve Tatarlardan oluşturulan silahlı çetelerle sokaklarda, evlerde rastgele insanlar kurşuna dizildi. Bu barbarlığa gerekçe bulmak için de "Şırnak'ı PKK gerillaları bastı, evlerden askerlere ateş açıldı, biz de karşılık verdik" dediler. Oysa Şırnak'a hiçbir gerilla grubumuz girmemişti. Yüzlerce insan katledildi, hayvanlar telef edildi, ev ve işyerleri yakılıp yıkıldı. Halkımız onca kayıplarına ve acılarına rağmen saldırı ve direniş ruhundan asla taviz vermedi. Şehri terk ederek dağlara ve civar yerleşim birimlere çekildi. Devletin sağ kalanları teslim alma istahını kursağında bıraktı. Halk şehri boşaltarak direnişe geçti. Bu yeni bir serihildan biçimiydi. Sömürgecilik partimizi yalnızlaştırmak isterken halkımız TC'yi terk ederek onu en çok güvendiği şehirlerde yalnızlaştırdı. TC yıkıp-yaktığı Şırnak'ta harabelerle bir başına kaldı. 20 bin Şırnaklı dağlara ve gerillaya sığındı. Partiden başka önderliğe güvenmediğini, partinin önderliğinde yürüyeceğini gösterdi. Şırnak katliamının hemen ertesi günü halkımız eyleme geçti. Artık sömürgecilik, tek bir Şırnaklı'ya bile kendisini nasıl kabul ettirecek? Sömürgecilik bu gerçekliğin bilincine sonradan vardı ama artık iş isten geçmişti. İnisiyatifi bu katliamla tamamen kaybetti. 1992 yılı boyunca umduğu hiçbir şeyi bulamadı. Buna rağmen bu yılı lehine sonuçlandırmak için katliamlarına devam etti.

Halkın da bu temelde eğitilmesiyle güçlü atılımların alt yapısı tamamlanmış hale getirildi. Çalışmaların seyri bu süreçte halkın katılımının çok geniş boyutlu olacağını gösteriyordu. Gelişmelerin gerisinde kalmamak, kitlelerin artçılığına düşmemek için gerillanın taktik esasları belirlendi.

Neydi esas taktikler? Her şeyden önce 1992 yılı sonuna kadar gerillanın temel görevi, halk meclisinin, halk ordulaşmasının ve halk ayaklanmasının yaratılmasına hizmet etmek, destek sunmak, bunların gerçekleştirilmesinde etkin bir rolün sahibi olmaktır. Gerilla bu esaslara göre kendisini donattı. Savaşçı birliklerini ona göre mevzilendirdi. Tekniğin kullanımına daha çok ağırlık verdi. Hava saldırılarına karşı saldırı ve savunma silahlarını iyi mevzilendirmede deneyim ve tecrübe sahibi oldu. 1991 yılının Ağustos ayında gerçekleştirdiği Mavan (Samanlı) karakolu baskınıyla başlattığı yeni taktiğin ileriki süreçte üst boyutlarda sürdürme kararlılığını ortaya koydu.

Aslında Samanlı karakolu baskını bir anlamıyla da 1992 yılının taktik saldırı ruhunun nasıl geçeceğini belirleyen bir eylemdir. Bu eylem, "saldır, ele geçir ve kökünden imha et" taktiğinin uygulanmasıdır. Karakol tümünden ele geçirilmiş, sağlam kalan malzemeler kamulaştırılmış, götürülemeyen araçlar yakılmış ve sağ kalan 7 asker de esir alınmıştır. Hemen ardından düşmanın başlattığı Xan Kürkê Vadisi'ne hava saldırılarında ve kara operasyonlarında yine dönemin özelliklerini yansıtan bir direniş sergilenmiş, düşmana büyük kayıplar verdirilmiştir. 1992 kışına böylesi üstün başarılar sağlanarak girilmiştir.

Kış sürecinde gerilla gereksiz kayıpları da yaşadı. Bu kayıplar yine tedbirlerin alınmasında gösterilen zaafıların yol açtığı sonuçlar oldu. Düşmana karşı tedbirini iyi alan gerilla bu sefer de doğanın sert koşullarına karşı tedbirsiz hareket etti. Oysa üslenme ve konaklamada doğa koşullarının belirleyici önemi vardır. 1992 kışının sert ve uzun süreli olacağı önceden görülemedi. Öyle olmasa bile gerillanın doğaya karşı daha sağlıklı tedbirler geliştirmesi gerekiyordu. Ardı ardına yaşanan çığ felaketleri onlarca gerillanın kaybına yol açtı. Hatta komuta düzeyinde kayıplar yaşandı. Halbuki sağlıklı yer altı sığınak sistemi yapılmış olsaydı bunlar olmayacaktı. Düşmanın yoğun olarak gerçekleştirdiği hava bombardımanlarında bu

Gerilla, dönemin taktik esaslarına bağlı kalarak ulusal ordulaşmaya doğru yürüyor

1991 yılına yüklenerek inisiyatifi düşmana kaptırmayan gerillalarımız, 1992 yılına geniş çaplı bir hazırlıkla girdiler. Düşmanın olası kış saldırılarına karşı tedbirler geliştirildi. Bu tedbirler sonucunda, düşmanın hava saldırıları öyle ciddi sayılabilecek kayıplara yol açmadı. Daha çok doğa felaketlerine karşı

yeterince tedbirler geliştirilmediği için bazı alanlarda toplu şahadet olayları yaşandı. Kış boyunca sürdürülen eğitim çalışmaları 1992 hedeflerinin üzerine nasıl yürüneceği, düşmanın bu yılki planlarının nasıl boşa çıkarılacağı, ordulaşmada yapılması gerekenlerin neler olduğu vb. konular üzerinde geliştirildi.

kayıpların dörtte biri bile yaşanmamıştı. Kış hükmünü bahar aylarına kadar sürdürdü. Gerilla bundan dolayı çok zorlandı. Erzak sıkıntısı çekti, soğuğa karşı müthiş bir direniş sergiledi. Doğa koşulları tedbirsizliklerden dolayı düşmandan kat kat etkili olarak tahripkar bir rol oynadı. Yaşanan bu deneyimler de gösterdi ki ulusal kurtuluş savaşı sadece düşmana karşı değil, doğaya karşı da verilmek zorundadır.

Kışın uzun sürmesi gerillanın atılım yapmasını da geciktirdi. Faşist TC buna kendisinin yol açtığı yönünde propaganda yaparak psikolojik savaşa ağırlık verdi. "Üstünlüğü ele geçirdim" sevdasıyla imhacı planlarını hayata geçirdi. Ama Newroz sonrasındaki süreçte gerillanın atağa geçmesiyle ne kadar alandığını gördü. Yaptığı sınırötesi operasyonlarda azımsanmayacak kayıplarla çöküntü ve moral bozukluğu ortamına düştü. Bu süreçte gerillanın boşluğunu özellikle şehirlerde geliştirilen halk serihildanları doldurdu. Halkın güçlü atakları gerillanın taktiklerine uygunluk arzetti. Böylece halkın gerillayla organik bağları oldukça güçlendi. Gerilla kış koşullarının yarattığı açıkları kapatmak ve düşmandan üstünlüğü tam ele geçirmek için atağa geçti, halkın eylemleriyle bütünleşti.

15-16 Mayıs günü gerçekleştirilen Taşdelen karakolu baskın eylemi önemli bir çıkış oldu. Karakolun tümünden imha edilmesi dönemin taktiklerinin önünü açtı. Taşdelen eyleminde TC'nin uğradığı prestij kaybı uluslararası boyutlarda oldu. Devletin "bunlar komşu ülkelerden gelip eylem yapıyorlar, köklerini kazıyacağız, birkaç günlük ömürleri kaldı" vb. gibi yalanlarını ve demagojilerini boşa çıkardı. Sömürgeci TC, dağları havadan bombalama, ormanları yakma vb. gibi saldırılarını aralıksız sürdürmesine rağmen bir sonuç alamadı. Çünkü gerilla bunlara karşı tedbirini almıştı. Bu süreçte gerilla, hedef tespit etmede, plan yapmada ve yaşam tarzında bazı eksiklikleri yaşadığından kayıplar vermişti.

15 Ağustos öncesi ve sonrasında gerillamız zamanı iyi değerlendirip eylemlilik sürecine geçerek 1992 yılına oldukça yüklendiler. Kürdistan'da gerillanın girmedeği hemen hemen hiçbir alan kalmadı. Sömürgecilik daha çok şehirlerde sıkıştırılarak etkisiz hale getirildi. Özellikle Kürdistan'ın iç kesimlerinde yapılan eylemler, sömürgeciliğin sınır kesimlerine yığdığı askeri güçlerini hem böldü, hem de işlevsiz kıldı. TC hangi

alana müdahale edeceğini şaşırdı. Özellikle gerillaların yaygın bir şekilde yollarda kimlik kontrollerini sık sık yapması TC'yi tamamen çözümsüz bıraktı. Ardi ardına yapılan karakol baskınları imha etme temelinde oldu. Bu durum sınırötesi operasyonların önünü de büyük oranda kesti.

15 Ağustos katliamlarına misilleme olarak yapılan eylemler TC'yi tarihinde görmediği bir tarzda bozguna uğrattı. Yaygın bir şekilde katliamlara yönelmesinin esas nedeni de 1992 yılını lehine sonuçlandırmak istemesinden kaynaklanmaktadır. TC otoritesini ciddi bir biçimde yitirmeye başladığı için bu kadar katliamlara başvuruyor. Halkımız artık sömürgeciliğin Kürdistan'da kalmasını bir dakika bile kabul edemiyor. Bu yüzden sürece o da yüklendikçe yükleniyor.

Gerilla son günlerde sağladığı gelişmelerle ulusal meclisin oluşması önündeki engelleri büyük oranda ortadan kaldırmış durumdadır. Artık ulusal meclis sorunu bir uygulama sorunu olarak karşımızda durmaktadır. Ulusal ordu örgütlenmesinin başarılması da ulusal meclisin kurulmasına bağlıdır. Etle tırnak gibidir. Siyasal üst yapısı olmayan bir ordu asla başarılı sonuçlara ulaşamaz. Savaşın uluslararası düzeyde de temsil edilebilmesi için bu oluşuma gitmesi şarttır. Bunun için de bütün olanaklar ve koşullar yaratılmıştır. Halk savaşımızın sonuç alıcı bir aşamada bulunması bu olguların örgütlenmesiyle somutluk kazanacak ve gerçek özgürlüğe bu yapılanmalarla gidecektir. Gerilla 1992 sonlarına daha fazla yüklenecek ve bu örgütlenmelerin önünde duran diğer en-

gelleri de ortadan kaldıracak, bağımsızlığa giden yolu kesin olarak garanti altına alacaktır.

Çukurca, Göle, Silvan ve Hamur'da başvuru katliamları aynı şekilde gerillanın güçlü darbeleriyle, halkımızın serihildanlarıyla karşılık buldu. Bu süreçte sömürgeci güçler hizbi-kontra, kontrgerilla, sivil faşist çeteler eliyle terörü daha da tırmandırarak yurtsever insanları katlettiler. Özellikle de birbiri ardına gazetecileri katletmesi işlediği suçların altında nasıl ezilmekte olduğunu gösteriyordu. Bunca barbar ve vahşi uygulamaları yaşayan halkımız böylece 1992 yılında kendi siyasal, askeri ve kültürel örgütlenmesini daha geniş çaplı kılmaya karar kıldı. Katliamlar halkımızın birliğini ve bütünlüğünü daha çok geliştiren bir sonuca yol açtı. Bütün alanlardan katliama uğrayanlara uzatılan yardım eli, destek ve dayanışma eylemleri çok geniş boyutlu oldu. Özellikle Şırnak katliamı için ilan edilen ulusal yas talimatına uymayan yer hemen hemen kalmadı. Böylece Kürt halkı her şeyi kendisi için yapmaya ve yaşamaya başladığını bir kez daha gösterdi. Gerilla saflarına sayısız insan katılma talebinde bulundu. Birçok il, ilçe ve köylerde halk komiteleri örgütlendirildi, milis faaliyetlerine yoğun katılım oldu. Halkımız emir-komutaya daha çok uymaya ve gereklilerini yerine getirmeye başladı.

Halkımız bir yandan böyle sağlam mevzileri kazanırken, sömürgecilik sürekli kaybeden bir konuma düşürüldü. Artık 1992 yılında inisiyatifi tümenden ele geçiren, karar veren, düşünce gücünü geliştiren, eylemlere güçlü katılımı sağ-

layan halkımız ve onun öncüsü partimiz oldu.

TC, partimiz karşısında içine düştüğü açmazdan kurtulmak için çeşitli araçların hepsini birden kullandı. Umut ışığı olarak gördüğü ne varsa ona sıkıca sarıldı. Askeri yöntemlere bir yandan yüklenirken, diğer yandan da siyasal çözüm tartışmalarını sahtece, ikiyüzlüce başlattı. Emperyalist patentli "Güney modeli"ni tartışma konusu yaptı. Kürdistan'ı tümünden kaybetmektense, genelkurmaylığın "İlkin öldürebildiğim kadar öldüreyim, ondan sonra bazı haklar verin" politikasının gereği olarak tavizler vermenin zeminlerini oluşturmaya da sürdürdü. Bunun için Güneyli işbirlikçi ajan güçlerle geliştirmediği ilişki kalmadı. İşbirlikçilerin devreye sokulmasının nedenini de Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle açıklamaktadır:

"Son olarak Güney Kürdistanlı iş-

birlikçiler devreye sokuldu. Güneyli işbirlikçilerin uluslararası bağlantıları vardır. Bunların sözde komünistlerden dincisine kadar çeşitli bağlantıları bulunmaktadır. Bunlar belli devletlere bağlıdır. Bu işbirlikçiler de bu ilişkilerin taşıyıcı güçleridir. Yani Kürdistan'ı bağlayan emperyalizmin ve sömürgeciliğin otonom güçleridir, denetim güçleridir. Halk üzerinde böylesi marifetlere sahip olan güçleri bize dayattılar. Kendilerini Ankara'ya çağırdılar. Buna Özal'ın yeni politikası denildi, Özal'ın 70 yıllık statükoyu aştığı söylendi. Hayır, bu özel savaşın bir taktik hamlesiydi. Güneyli işbirlikçileri hedeflerimizin önünü kesmek, ABD'nin Ortadoğu'ya ve Irak'a dayattığı 'yeni düzeni'nin bir aracı olarak değerlendirmek ve bu temelde kendilerinden yararlanmak amacıyla Türkiye'ye çağırdılar. Bu bize ve halkımıza karşı yapılmış haince bir çağrıydı. Birbirlerine olanak

da sundular. Bu çok büyük bir sahtekarlıktır. Ama birbirlerine muhtaç oldukları da kesindir. Veya bizim Türkiye'ye dayattığımız savaş bunu zorunlu kılmaktadır."

Evet, TC çıkmazdan kurtulmak için bunu yapmak istiyor. Ama bağımsızlık ve özgürlük hedefiyle geliştirilen mücadele diğer parçalarda yaşayan halkımızı da etkisi altına aldığından bu güçler zaten etkinliklerini yitirmişlerdir. Yani TC bitmişliğe sarılarak ölümünü hızlandırmaktan öteye bir şey yapamıyor. İşbirlikçi ajan önderlikler bir yandan TC'ye uşaklık yaparken, diğer yandan ise Türk askerlerine peşmerge elbisesi giydirip Güney'de partimize karşı birlikte saldırılarda bulunmaktadır. Güney halkı da TC'nin katliamlarına karşı binlerce kitlenin katılımıyla yürüyüşler düzenlemektedir. Bu da gösteriyor ki, Güney'deki halkımız da partimizin mücadelesi-ne destek sunmayı tercih etmektedir.

1992 yılına daha kopartıcı tarzda yüklenelim ve zaferi elde edelim

Her yönüyle bitmişliği yaşayan bir sömürgeciliğe karşı elde ettiğimiz kazanımlar oldukça anlamlıdır. Şehitlerimizin emeğiyle sağlanan savaş mevzilerini sadece korumak yetmiyor, bunları geliştirip güçlendirmek ve yenilerini eklemek gerekiyor. Dönemin taktığı planlamalara bağlı kalarak, hedeflere doğru vurarak hayat bulmaktadır. Kişiliklerimizi militan yapıya kavuşturarak önderliğe ve halka gerçek cevabı vermekle zafere gidilebilir. Düşmana karşı tedbirsiz, doğaya karşı tedbirsiz, iç düşmana karşı duyarsız ve tedbirsiz tarzla bir arpa boyu bile yürünemez. Tersine bununla hep kaybettiren pratiğin sahibi olunur. Saldırma, ele geçirme ve yok etme tarzında bir ruhla, donanımınla saldırı gücüne ulaşmak hayati bir önem arz ediyor. 1992 yılı kayıplarına baktığımızda bunların büyük çoğunluğunun düşmandan değil, yetmezliklerimizden ortaya çıktığı rahatlıkla görülebilir.

Halkımızın artık kaybetmeye tahammülü yoktur. Katliamlarla kendisini yaştırmaya çalışan bir düşmanın artık karşısında daha fazla sabır gösteremeyeceğini çok iyi görmektedir. Savaşma kararı kesindir ve de güçlüdür. Bu kararın sözcüsü, takipçisi ve öncüsü olmak parti militan kişiliğine bağlı kalınmadan gerçekleşemez. Düşmanın son kozu katliamlar yapmaktır. Onu da kullandı. Halkımızın buna verdiği cevap direnme temeline, militancadır, dönemin taktik esaslarını harfiyen uygulama biçimin-

dedir. Nitekim halk desteğini ve olanaklarını sonuna kadar partiye sunmaktadır. Militan kişilik bunları iyi görmelidir. İçine yer yer girdiğimiz stratejik denge aşamasında işler kolaylaşmıyor, daha karmaşık ve daha zor hale geliyor. Eğer savaşçılar bu düzeye denk düşen kişilik yapısını yakalayamazlarsa sonuçta kaybeden yine devrim cephesi olur.

15 Ağustos Atılımı'nın 8. yılını ta-

mamlayıp 9. yılına muazzam kazanımlarla girerken, şehitlerin anısına bağlı kalmanın bir gereği olarak düşmanı kökünden sökme temelinde görevlere yüklenme, taktik esaslara sonuna kadar uyma, emir-komutaya kendini verme, yaşanan olaylardan kapsamlı dersler çıkarılma esas alınmalıdır. Sürece böyle yüklenelim ve özgürlük çizgisinden başka hiçbir şeye yaşam fırsatı tanımayalım!

15 Ağustos Atılımı'nın 8. yıldönümüne ilişkin MESAJLAR

**Değerli Kürdistan halkı
ve onun tüm değerli dostları!**

Kürdistan halkının ölümün eşiğinde olduğu bir dönemde başlattığımız ulusal kurtuluş mücadelemize, 12 Eylül faşizminin egemen kıldığı en zor koşullarda, bugün sizlerin bir araya gelişinize de vesile olan 15 Ağustos 1984 tarihinde büyük bir çıkış yaptırdık. Sömürgeci TC faşizminin tüm imha metodlarına ve en şiddetli terör uygulamalarına karşın, bu büyük çıkışımızı kesintisiz bir çizgide sürdürme başarısını gösterdik.

Bugünlere kolay gelinmedi. Değişen Kürdistan ülkesi ve bugün hızla ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına çekilerek değişen Kürdistan halkı için büyük fedakarlıklar gösterildi, büyük kahramanlık örnekleri sergilendi, her türlü zorluğa karşı müthiş direnildi ve en değerli milletimizin şahadetleri yaşandı.

Yakaladığımız tarihi özgürlük fırsatını elden bırakmamak, halk olarak, parti olarak ve onun militan savaşçıları olarak düşmanın dayattığı imha ya da teslim alma politikasına karşı başlattığımız zafer yürüyüşünü başarılı sonuca ulaştır-

ka hiçbir seçeneğe itibar etmeyeceğimiz konusunda bize inanarak güvenebilirler. PKK bunun için vardır ve dost-düşmana, hatta bütün dünyaya kendisini kanıtlayan gerçeği de budur. Her şeyden önce PKK, emperyalizmin, sömürgeciliğin ve her türden gericiliğin hizaya getireceği, boyun eğdireceği bir güç değildir. Şimdiye kadarki pratiğimiz, gelecekte ne yapacağımızın aynasıdır.

Yurtsever halkımız, tüm dostlarımız!

Hareket olarak ilk ortaya çıkışımızdan bugüne kadar milliyetçiliğin her tür-lüsüne asla itibar etmedik ve etmeyeceğiz de. Halkların kardeşliğine inanıyoruz ve buna büyük bir değer biçiyoruz. Biz halkların eşitliğinden, özgürlüğünden ve birlikte kardeşçe yaşamalarından yanayız. Bunun da savaşımını veriyoruz. PKK salt bir ulusal kurtuluş hareketi olarak değerlendirilirse, bu yetersiz kalır. Gerçekte ise biz, Kürdistan somutunda bir insanlık kavgasını veriyoruz. Geçmişte nasıl ki insanlık Ortadoğu'da çıkış yapmışsa, daha sonra gelişimi durdurulan ve hatta ayaklar altına alınan bu insanlığa yeniden devrim-

bir rol atfedeceğiz. Örneğin bir Ekim Devrimi'nin bıraktığı mirasın boşa gitmediğini, onun yaratıcısı olan kahraman savaşçıların anılarının unutulmadığını kendi devrim mücadelemizde bütün dünyaya, hem de emperyalizmin gerçekleştirmek istediği "Yeni Dünya Düzeni"ne, sınırlarını kendisinin tayin edeceği en kapsamlı bir enternasyonalist devrimi dayatarak kanıtlayacağız.

Kararlıyız ve azimliyiz; kardeş dünya halklarına böyle bir armağanımız olacaktır. Belki bu bir hayal gibi gelebilir, ama unutmayalım ki, bugün Kürdistan'da gerçekleştirilen kazanımlar da hayal edilmiyordu. Başarmaya çalıştığımız devrimin enternasyonalist bir rol oynadığı şimdiden ortaya çıkmıştır. TC sömürgecilerinin, emperyalistlerin ve bunlara bağlı işbirlikçi çevrelerin, PKK'nin sahip olduğu doğrultuyu farklı göstermeleri, PKK'yi "terörist" olarak damgalamaya çalışmaları da bu nedenledir. Fakat PKK tüm bu oyunları, karşı-devrimci taktikleri boşa çıkarıyor ve bundan sonra da boşa çıkarma kararlılığını gösterecektir.

Bu kısa sözlerimi belirtirken tüm dostlarımızı; halkımızın haklı, adil ve mutlaka başarıya götürülmesi gereken mücadelesine daha aktif destek vermeye çağırıyorum. Bu mücadele aynı zamanda sizin de mücadelenizdir. Çünkü kazanan Kürdistan halkı kazanan Türkiye halkı olacak, kazanan Türkiye halkı kazanan Ortadoğu halkları olacak ve bu da kazanan dünya insanlığı olacaktır.

Bu temelde diyoruz ki, yürüttüğümüz mücadele kutsaldır ve kesintisiz yürüyecektir. Zafer kesindir!

Zafer için azimli çaba gösteren ve bu konuda hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan siz değerli tüm yurtseverleri ve onun tüm değerli dostlarını selamlıyor, başarı dileklerimi iletiyorum.

-Yaşasın uluslararası dayanışma ve halkların kardeşliği!

-Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!

-Kahrolsun sömürgecilik, emperyalizm ve her türden gericilik!

**1 Ağustos 1992
PKK Genel Sekreteri
Abdullah ÖCALAN**

tirmek için yapılacak daha çok şey vardır. Bu konuda engel ne olursa olsun, aldatmaca politikaları nereden gelirse gelsin, zorluklar ne denli ağır olursa olsun, önümüze koyduğumuz hedefe doğru ısrarla yürümek ve mutlaka kazanmak bizim vazgeçemeyeceğimiz yoldur. Halkımız ve dostlarımız başarmaktan baş-

sel bir çıkış yaptırmak bizim asla vazgeçmeyeceğimiz en soylu amacımızdır. Biz şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da başarmak istediğimiz devrim, dünya insanlığı tarihinde olumlu ne varsa hepsini bünyesinde somutlaştırma ve bu değerleri daha da geliştirerek tekrar insanlığın hizmetine sunma gibi

Değerli Arkadaşlar

Ulusal diriliş ve başkaldın bayramınız kutlu olsun!

15 Ağustos, "Em hatin hatin!" haykırışlarıyla müjdelenmiştir. Halkımızın onuru, özgürlük iradesi haline gelen "An serkeftin an mirin!" şiarı, 15 Ağustos'un halklaşmasıdır. Bu militan halklaşma, "Çiya emin, bombe lê me bibarînin!" haykırışlarıyla serihildan yangınına tutuşmuş; yeni insan, yeni toplum gerçekliğini yaratmıştır.

Bu insan; direnen, özgürleşen üreten ve dönüştüren insandır. Bu toplum; özgür, onurlu, halkların birliği ve kardeşliğine dayanan bir toplumdur.

8. yıldönümünde, 15 Ağustos ruhu ve kararlılığıyla dağlar kentleri selamlıyor, kentlerle kucaklaşıyor.

Kucaklaşma; zaferdir, sıcaklıktır, yaşamaktır.

15 Ağustos sıcaklığıyla tümünüzlü kucaklar, başarı ve mücadele dileklerimizle selamlarız.

"Cesaretin doğduğu her yerde bir korku can verir"

28 Temmuz 1992
Aydın Cezaevi

Uluslararası Kürdistan Festivali Tertip Komitesi'ne

Kürdistan halkının ve diğer halk kültürlerinin yaşatılmasını ve tanıtılmasını amaçlayan böylesi anlamlı bir festivali düzenlemiş olmanızın değeri tartışılmaz büyüklüktedir.

Halkların önemli bir direnme ve mücadele aracı olan kültür ögesi ezilen sömürge Kürdistan halkı açısından ulusal yeniden dirilişinde önemli bir köşe taşı oldu. Kürdistan halkı binyıllardır sömürgeci güçler tarafından ezilmek, sömürülmek ve yok edilmek istenmeye karşı dil ve kültürünü koruyarak tarihte çok az halkın ortaya koyabildiği direnme gücünü gösterebildi. 1970'li yılların ortasından itibaren doğan ve günümüze gelinceye değin zorlu aşamaları başarıyla geçerek gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi hiç şüphesiz ki Kürdistan halkının bu güçlü direnme geleceğinden ve kendi öz kültürüne bağlılığından beslendi. Ve Kürt halkı kültürünün daha da serpilip gelişmesi için olağanüstü bir emek ve çabayı sarfetti. İşte bu festival de böylesi yüce bir emeğin karşılığını görmesinin en anlamlı örneğidir.

Kürdistan ve Türkiye halkları açısından elbette ki buradaki festivalin sadece halk kültürlerinin tanıtılması ve geliştirilmesini amaçlamanın ötesinde boyutları vardır. Bundan tam sekiz yıl önce sıcak bir Ağustos günü Türkiye radyoları faşist cuntanın bağrında ilk gediği açan Erub-Şemdinli baskını haberini verdiğinde yüreğinde devrimin inanç ve umuduyla yaşayanlar 15 Ağustos Atılımı'nın faşizme karşı savaşa çağrı anlamına geldiğini anlamakta gecikmediler. Ama yine ne yazık ki bu görkemli adımı sol geçinen pekçok çevrenin bir bir biçimde karaladığını ve akabinde derin bir çürüme ve tasfiye sürecini yaşadığını biliyoruz. Yüreğinde ve bilincinde devrim inancıyla yaşayanlarla, devrimden kaçışı, yozlaşma ve çürümeyi yaşayanların ayrıştığı veya herkesin gerçek yüzünün ortaya çıktığı bir gündür 15 Ağustos. Devrimci olanla olmayan, ezen ulus milliyetçisi olanla enternasyonalist olan, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin 15 Ağustos Atılımı ve sonrasındaki gelişimi karşısında takındığı tavırla kendini net bir biçimde ortaya koymuştur.

Bizler, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve onun önder gücü PKK'yi Kürdistan halkının öncü gücü olarak daha ilk doğduğu günden beri tanıdık. Kürdistan halkının mücadelesinin PKK-ERNK-ARGK önderliğinde gelişmesinden hep coşku ve sevinç duyduk. PKK-TKP (Kıvılcım) dostluk ve dayanışması, Türk ve Kürt halklarının kardeşliği ve dostluğunun bir bakıma en ilkeli ve istikrarlı sürdürüleni oldu. Ancak bu da yeterli değil, biliyoruz. Dostluğumuzun daha da pekişmesi sıcak mücadele alanlarında omuz omuza savaşarak sağlanacaktır. Bunun hazırlıkları içindeyiz. Bunun için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacağımızın bilinmesini isteriz.

Sizlerin şahsında, dünya devrim sürecindeki gerilemeye karşın, bölgemiz Ortadoğu'da yeni bir devrimci mayalanmayı sağlamasından ve halklarımızın sosyalizm kavgasının geliştirilmesinde ki engin katkılarından dolayı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ve onun önderliğini kutlar, başarılarınızın zaferle taçlanmasını dileriz.

-Yaşasın Kürt halkının bin yıllara şıgan şanlı direnişi!
-Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve önderliği!
-Yaşasın 15 Ağustos Atılımı!
-Yaşasın halkların kardeşliği

ve mücadele birliği
-Kahrolsun sömürgeci Türkiye faşizmi!
-Yaşasın sosyalizm!

1 Ağustos 1992
TKP (KIVILCIM)

Uluslararası Kürdistan Festivali'ne katılan tüm halkların temsilcilerini saygıyla selamlıyorum

Günümüzde, Ortadoğu'nun ortasında, Kürdistan'da ırkçılığa, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı çok şiddetli bir savaş verilmektedir. Bu son derece meşru bir savaştır. Bu sadece, Kürt halkının bir mücadelesi değildir; bütün ezilen, sömürülen, ırkçı, sömürgeci ve emperyalist baskılar altında olan bütün halkların da savaşındır.

Bu savaşı sürdüren bütün gerillalara, Başkan APO'ya, Kürt halkına, özgürlük ve eşitlik uğruna mücadele eden tüm halklara binlerce selam olsun...

30 Temmuz 1992
İsmail Beşikçi

Festival Tertip Komitesi'ne

Kürdistan halkı tüm gücünü seferber ederek, tarihin emrettiği tarzda emperyalizme, sömürgeciliğe ve yerli işbirlikçiliğe karşı bir hesaplaşma sürecini büyük bir azim ve kararlılıkla başlatmıştır. Bu yönlü tarihsel mücadelenin soylu başkaldırısını daha da yükseltmekte; özgürlük savaşına göndermek; fedakar evlatlarına kucak açarak bağrına basmaktadır.

Halkımızın başlatmış olduğu, sömürgeciliği, emperyalizmi ve işbirlikçilerini yargılama hareketinde; diğer ezilen, sömürülen, çeşitli jenosit hareketleriyle tarihten silinmek istenen halkların sıcak ilgisine muhatap olması, destek ve güç olması gurur vericidir, tüm insanlık düşmanlarını kahredicidir.

Biz, Mahsum Korkmaz Akademisi 14. Yıl Zafer Devresi öğrencileri olarak, böyle bir özelliğe sahip olan festivali en içten duygularımızla selamlıyor, düzenleyicilere başarılar diliyor, halkların birlik ve dayanışma ruhuna sadık kalan ve

bu temelde kendi halklarının temsiliyi şahıslarında gerçekleştiren tüm katılanlara saygı ve sevgilerimizi iletiyor ve daha güçlü birliktelikler için ileri diyoruz!

Halkların düzenlediği bu türden etkinlikler, her ne amaçla olursa olsun, eğer içinden boşaltılmamışsa ve çeşitli oyunların aleti olması amaçlanmamışsa, sürekli iyiye, güzele, dostluğa hizmet eden bir rol oynamıştır. Asıl yüklendiği rol de bunun dışında bir şey olamaz. Hele hele iyiye, güzele, doğruya ulaşmak yolunda, halklar arasındaki birlik ve dayanışmaya hizmet etmesi esas alınıp bu türden etkinlikler düzenleniyorsa, bunların tarihsel önemde bir rol oynadığı da tartışılmazdır.

Kürdistan halkının, partisi PKK önderliğinde Türk sömürgeciliğine karşı yükselttiği 15 Ağustos Atılımı'nın 8. yıldönümünü büyük bir coşkuyla karşılamakta hazır olduğu içinde bulunduğu bugün, bağımsızlık ve özgürlük için verdiği meşru ulusal kurtuluş mücadelesinin yarattığı gelişmelerin en başta Kürdistan ve bölgemiz Oradoğu'ya ilişkin uluslararası politikaları doğrudan etkilediği artık bilinen bir gerçektir. 15 Ağustos'la başlayan başkaldırı, onbinlerce gerillanın Kürdistan dağlarının doruklarını, ovalarını ve kentlerini doldurmasıyla devam etmektedir. Gün yok ki, çağdışı Türk sömürgeciliğinin bir militarist odağı kuşatılarak imha edilmesin. Ve bu özgürleştirici, toplumun kendini ifade etmesine araç olan yürüyüşün insanlık değerlerinin en anlamlı koruyucusu olduğunu bir kez daha hep birlikte yaşıyoruz.

Gerilla mücadelesi temelinde ve serihildanlarla giderek güçlenen halk savaşımız, diğer tüm ezilen ve sömürülen halkların kurtuluş ve özgürlüğünü de kapsamaktadır. Biz dar milliyetçi sınırlara hapsedilmiş bir savaşı reddediyoruz. Aynı zamanda, mücadelemizde canını feda ederek şehadete ulaşan kahramanlar ve her türlü zorluğa katlanarak savaşanlar, dar milliyetçi anlayışları da kırmayı hedefler ve bu doğrultuda kendilerini hep eğitirler. Ancak bu şekilde, halklar arasında ekilen düşmanlık tohumlarının yeşermeyeceğine inanıyoruz. Dolayısıyla, böyle bir kutsal dava uğruna yürütülen halkımızın bağımsızlık ve özgürlük savaşımı, diğer ezilen-sömürülen halkların mücadelesinden ayrı ele alınamaz.

Ve biz şuna inanıyoruz: Tüm dünya insanlığının dayanışması ve kardeşliği, yaratılmak istenen ve hep özlenen, kötülüklerden arındırılmış bir dünya için

şarttır. Yine bunun için diyoruz ki, bizim tüm ezilen, tarihten silinmek istenen halkların sıcak ilgi ve desteğine, halkların da bizim verdiğimiz soylu mücadeleye su ve ekmek kadar ihtiyacı vardır.

İşte bu temelde özelde halkımızdan, genelde de Avrupalı ve diğer halk kitlelerinden insanlığın kurtuluş mücadelesinin bir parçası olan Kürdistan devriminin zaferi için daha büyük özveri, çaba ve dayanışma beklentisi içindeyiz. Biz de mücadelemizde üzerimize düşeni layıkıyla yerine getirmekten, halk düşmanı güçlere karşı tüm yeteneklerimizi ayaklandırmaktan asla geri kalmayacağımızı bir kez daha ifade ederek, hazırlanan festivalin halkların güçlerinin maddi güce dönüştürülmesi için bir basamak olmasını diliyoruz, daha yetkin ve geniş kaynaşmaların sağlanması ve bu doğrultuda dostlukların sürdürülmesi dileğiyle hepinizi selamlıyoruz.

Halkların kardeşliği için düşman üzerine gönderilen gerillanın silahından çıkan her mermi ve serihildanlardaki her haykırış, tüm ilerici insanlığa ileteceğimiz biricik mesajımızdır.

-Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!

-Yaşasın uluslararası dayanışma!

30 Temmuz 1992

**Mahsum Korkmaz Akademisi
14. Yıl Zafer Devresi Öğrencileri**

**Uluslararası Kürdistan Festivali
Tertip Komitesi'ne**

Şanlı Kürt ulusunun sanat, kültür, folklor ve etnografyasını, uygar Avrupa'da tanıtmamız, biz ve tüm Kürt ulusunun ifti-

handır.

Sanat ve kültür faaliyetlerinize candan katılıyoruz. İlerde Avrupa, Amerika, dünyanın diğer kıtalarında ve bilhassa Türkiye ve Kürdistan'da böyle kültürel,

ulusal fuarların, milletimizi uygar aleme tanıtırı sempati kazandıracağına inanıyoruz.

Bizler Enstituya Kurdî olarak hazırladığınız bu kültür festivalini coşkuyla selamladığımızı, desteklediğimizi iletir, başarılarınızın devamını dileriz.

**Enstituya Kurdî adına
Kurucular Kurulu Başkanı
İsmail Beşikçi
Geçici Yönetim Kurulu Başkanı
Musa Anter**

Uluslararası Kürdistan Festivali'ne

Yurtdışında yaşayan yurtsever Kürdistanlılar,

Uluslararası devrimci, demokrat çevreler!

Yeni ve çok yönlü gelişmelerin yaşandığı günümüzde, dünya insanlığının daha ileri bir yaşama, özgürleşme ve ilişki biçimine ulaşma mücadelesi sürdürülmektedir. Buna bağlı olarak günümüz dünyasını ve bölgemizdeki gelişmeleri yakından etkileyen Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı, Kürt halkını en temel insani hak ve özgürlüklerini sağlamayı, insanlığa ve çağa ulaşmayı hedeflemektedir. Aynı zamanda insanlığın özlemi olan barış ve güvenliği esas alan bir temelde en elverişli ve zor koşullarda kendi özgüçüyle savaşı geliştiren Kürdistan ulusal kurtuluş kuvvetleri, mücadelenin her safasında uluslararası in-

sanlığın çıkarlarını da temsil ederek onu selamlamaktadırlar.

Evet, dünya insanlığı her alanda zorlu ve kıyasıya bir mücadele vererek insanlık adına her alanda büyük değerler kazanmış ve kazanmaya devam etmektedir. Tarihi boyunca egemen güçler ve sınıflar halkları en doğal hak ve özgürlüklerinden alıkoyarak, hatta halkların imhası ve inkar temeline bir egemenlik dünyası kurmak isterlerken, halklar da çok soylu ve büyük mücadeleler vererek ulusal ve toplumsal özgürlüklerine kavuşmuşlardır.

Dünya halkları arasında en çok yadsınan ve yok oluş süreci içine itilen Kürdistan halkı, partimiz PKK'nin öncülüğünde yeniden doğuşu gerçekleştirerek dünya insanlığına ve çağa ulaşmanın çabası içerisinde. Kürdistan halkının bu haklı savaşımını emperyalizm, sömürgecilik ve yerli işbirlikçilerden oluşan karşı-devrimci cephe yadsırmaktadır. Fakat bütün yadsıma ve engelleme çabalarına karşın, çağdaş bir ideolojik-politik önderlikle partimiz PKK, halkımızı haklı ve soylu davası temeline hareket geçirmiş bulunmaktadır. Artık Kürdistan halkının hiçbir biçimde durdurulamayacağı ve önüne geçilemeyeceğini yaşanan gelişmeler kanıtlamaktadır. Adım adım zor bir mücadeleyle kazanılan mevzilerden dünya insanlığına seslenen Kürdistan halkı, PKK önderliğinde cephe ve ordu silahlarıyla savaşmaktadır.

Kürdistan dağlarının ve kırsal alanlarının büyük bir kesimi gerillaların koruma ve denetimi altındayken, şehirlerde silahlı-silahsız serhildanlarıyla halkımız ulusal kurtuluş cephesi içinde mücadele kararlılığını, inancını dünya insanlığına duyurmaktadır. Emperyalizmin desteğini arkasına alan faşist Türk devleti, önü alınamaz bir coşkuyla savaşan Kürdistan halkının soylu kin ve öfkesi karşısında tutunamayacak ve boğulacaktır. Yüzyılların gericiliği ve çağdışılığı PKK önderliğinde yıkılacak ve Kürdistan halkı özgürlük ve bağımsızlık savaşında zafere ulaşacaktır.

Gerilla ve silahlı savaşımın yarattığı yeni ortamda yaşanan gerçekleri dile getirmek, sergilenen kahramanlıkları, fedakarlıkları işlemek bile başlı başına bir tarihtir. Askeri ve siyasi başarıların yanı sıra sosyal ve kültürel alanlarda da kaybedilenlerin yeniden kazanılması için mücadele verilmektedir. Tarihin derinliklerine gömülen, tahrip ve talan edilen kültürel zenginliklerimiz ortaya çıkarılacak ve çağdaş bir kültür yaratılacaktır.

Bir halkın savaşımında kültür de vazgeçilmez bir olgudur. Tarihin de dile getirdiği gibi uygarlığın ve zengin kültürel etkinliklerin beşiği olan Mezopotamya çağdaş dünyada yeniden doğacaktır.

İçinde bulunduğumuz süreç, her bakımdan kavrama ve başarıma sürecidir. Topyekün ayağa kalkan Kürdistan halkı, kazanacağının bilinci ve kararlılığı içinde özgürlüğe yürümektedir. Gerilla ile halk omuz omuza yürüyüşte zafere yakın günleri yaşarken, yurt dışında ve çoğunlukla da Avrupa'da bulunan halkımızın da önünde kaçınılmaz ve onurlu yurtseverlik görevleri vardır. En önemli görevlerinden biri de kültürel etkinliğimizi dünya kamuoyuna tanıtmak ve dünya insanlığını bu konuda duyarlı kılmaktır. Yüzyıllar boyunca yabancı egemenlikler altında kalan, her şeyi talan edilip sömürülen Kürt halkı ne pahasına olursa olsun kültürünü korumaya çalışmıştır. Günümüzde askeri ve siyasi düzeyde temsiline ulaşırken, çağdaş kültürel etkinliklerin de temsil düzeyini beklemektedir. Bu açıdan yurt dışında ve Avrupa'da yaşayan yurtseverlerin, Kürt kültür değerlerini araştırıp incelemeleri, bu alanda katkılar sunmalarını isteyerek, rollerini oynamalarını bekliyoruz. Aynı zamanda bunun bir zorunluluk olduğunu belirterek, bu konuda oynanması gereken rolün oynanacağına da inanıyoruz.

Uluslararası devrimci, demokrat çevrelerin de Kürt kültür değerlerinin nasıl ve hangi yöntemlerle sömürülüp yok edildiğini görerek yeniden doğuşu gerçekleştiren Kürdistan halkına karşı insani görevlerini yerine getirmelerini bekliyoruz. Kültürel hak ve özgürlüklerimizin ancak savaşarak kazanılacağını ve bu temelde kazanıldığını da bu vesileyle belirtiyor ve bu çabalarımıza karşılık daha duyarlı ve dayanışmacı olunmasını istiyoruz.

PKK, ERNK, ARGK önderliğinde ayağa kalkan Kürdistan halkı, kaybettiği her şeyi yeniden kazanacağına inanarak savaşımını en zor koşullarda sürdürerek kazanacaktır. Savaşarak kazanacağız şiarına bağlı kalarak, dünya insanlığının da özlemi olan barış ve güven ortamına ulaşacağız. Dünya insanlığıyla daha özgür bir ortamda yaşamak istemiyle, yurt dışında yaşayan yurtsever Kürdistanlılara seslenerek görevlerinin başına çağırıyor ve yaşamının tek yolunun savaşmaktan geçtiğini belirtiyoruz. Topyekün ayağa kalkan ve savaşan Kürdistan halkının bir parçası olduğunuzu unutmadan, her cephede emperyaliz-

me ve sömürgeci egemen güçlere karşı savaşımı daha bilinçli ve sonuç alıcı kılmak!

Bu temelde yurt dışında yaşayan tüm Kürdistanlı yurtseverlere ve yabancı dostlara ve devrimci-demokratlara görevlerinde başarılar diler, devrimci coşkuyla devrimci selamlarımızı iletiriz.

-Yaşasın her alanda yürütülen ulusal direniş mücadelemiz!
-Yaşasın halkların kardeşlik ve dayanışma mücadeleleri!
-Biji Serok APO!

**1. Ana Karargah
Haftanın Komutanlığı**

Uluslararası Kürdistan Festivali'ne

Daha dün kadar her türlü sömür, talan ve katliam politikasıyla tarihten silinmeye, bitirilmeye çalışılan Kürdistan halkının karanlık tarihine sıkılan bir kurşun olan 15 Ağustos Atılımı'nın 8. yıldönümünde tüm ilerici insanlığı, ezilen halkları ve sömür altındaki işçi sınıfını yeniden var olmanın onuruyla selamlıyoruz.

İşçi sınıfının ve ezilen halkların özgürlük mücadelesi günümüzde "yeni dünya düzeni" adı altında engellenmeye, reformize edilmeye çalışılmaktadır. "Yeni dünya düzeni" diye karakterize edilen bu durum, değişen dünya dengelerinin emperyalizm aleyhine olan gidişatı durdurma, bütün dünyaya egemen olma gibi sahte bir reçeteden başka bir şey değildir. Emperyalizm, özellikle reel sosyalizmin çöküşünü kullanarak halkların zafere inancını kırmak, bastırmak, sahte uzlaşma ve barış reçeteleriyle haklı mücadeleleri sindirmek için dünyaya yeniden bir ahtapot gibi sarılmaktadır.

İşte emperyalizm dünyada böylesine boy göstermeye, kökleşmeye çalıştığı bir süreçte, Ortadoğu gibi dünya politikasının en hassas olduğu bir sahada Kürdistan halkı, insanlığı ve tabiatı en vahşi yöntemlerle tahrip eden emperyalizme ve tüm gerici güçlere karşı haklı mücadelesini sürdürmekte ve bu gide rek uluslararası alanda ilerici insanlıkla bütünleşmektedir.

Faşist Türk sömürgeciliği ve dayandığı emperyalist güçlere karşı 15 Ağustos 1984 tarihinde kimse inandırmadığı bir atılımla başlayan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, dünyadaki tüm dengelerin değiştiği, reel sosyalizmin iflas ettiği bir süreçte ideolojik-politik çizgisinden taviz vermeden Ulusal Ö-

der Başkan APO'nun öncülüğünde kiyasiya geliyor. Bu gelişme, 1992 atılım sürecini ulusal ordu ve halkın siyasi güç ve iradesini bulduğu ulusal meclis hedefleriyle taçlandırılmıştır.

Yine emperyalizmin mücadelemizin beyni olan Başkan APO'ya karşı hazır-

devrimci, demokrat, anti-emperyalist güçler olarak Kürdistan halkının emperyalizmin her türlü sahtekarlıklarına karşı ortak mücadele çağrısında bütünleşelim! Ulusal Önder Abdullah ÖCALAN yoldaş öncülüğünde emperyalizme, sömürgecilğe ve her türlü geniciliğe karşı

gıyla kardeşçe barış içinde yaşamayı amaç edinen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi insanım, demokratım, sosyalistim diyen herkesin kavgasıdır. Bu anlamda da kuralısızca yürütülen barbar-sömürgeci savaşa karşı özgür ve demokratik bir yaşam için kavga veren Kürdistan halkıyla dayanışma herkesin görevidir.

Kendi cephemizde insanlık kavgasına layık olmaya çalışırken, festivali düzenleyen komiteye, festivalde hazır bulunan tüm dostlara ve onların şahsında dünya halklarına devrimci selam ve saygılarımızla dostluk duygularımızı iletiyoruz ve diyoruz ki, sömürsüz, savaşırsız bir dünya yaratma kavgasında birleşelim!

-Yaşasın ulusal önder Başkan APO!

-Yaşasın dünya halklarının kardeşliği!

-Yaşasın şanlı 15 Ağustos Atılımı!

Xan Kürkê Karargah Komutanlığı

ladığı her türlü saldırılara, TC'nin askeri ve siyasi imkanlarla beslediği reformist ve işbirlikçi odakların bütün çabalarına rağmen sosyalist önderlik korunmuştur. PKK hareketi emperyalizme karşı sürdürdüğü bu yoğun mücadeleyle bilimsel sosyalizmin bayrağını yeniden yükseltmektedir. 15 Ağustos Atılımı'yla başlayıp kökleşen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, 17 Ekim Devrimi'nin yarım kalmış görevini omuzlamaktadır.

Başkan APO'nun teorik ve politik katkılan sosyalizm mücadelesinin yolunu aydınlatmakta ve tüm ilerici, devrimci, demokratları insanlığın kurtuluş davasında birleşmeye çağırılmaktadır.

Bu temelde emperyalizmin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı saldırıları sadece Kürdistan halkının geleceğine yönelik bir saldırı değil, başta Ortadoğu halkları olmak üzere, tüm ezilen halklara ve ilerici insanlığa bir saldırıdır.

Tüm ilerici insanlar, yurtsever Kürdistanlılar!

TC bugün emperyalizmin en zayıf halkası durumundadır. Mücadele kararlılığınızı, insanlığın kurtuluş yolu olan sosyalizme inancınızı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi çerçevesinde birleştirin! Eşitlik, kardeşlik, barış dünyasını yaratmak üzere el ele verelim ve Kürdistan'da boyveren insanlığın büyük doğuş ateşini tüm dünyaya yayalım! Bizler

büyüyerek gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini destekleyelim!

Bu vesileyle Serhed Eyaleti devrim cephesinde düşmana karşı görevini yerine getirmek çabasında olan ARGK güçleri olarak, festivalde bulunan tüm dostlara ve onların şahıslarında halklarına devrimci selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

-Yaşasın Başkan APO!

-Yaşasın halkların kardeşliği ve ortak mücadelesi!

-Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm!

ARGK Serhed Eyalet Komutanlığı

Uluslararası Kürdistan Festivali Tertip Komitesi'ne

Bugün 8. yıldönümünü kutladığımız 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümünde ulusal önder Başkan APO komutasında ordulaşma, ulusal ayaklanma, ulusal meclis ve savaş hükümetinin ilanına doğru emin adımlarla yürüyerek dünya insanlığı içinde özgür bir halk olarak var olacağımızı dost ve düşman herkese kavratmış durumdayız. Bu, dünyanın en vahşi ve barbar özel savaşını yürüten TC'ye karşı dünya insanlığı için bir armağandır. Emperyalizm ve onun uydularına, uşaklarına karşı da kazanılmış bir insanlık zaferidir. Tüm dünya insanlığı

Uluslararası Kürdistan Festivali Tertip Komitesi'ne

Yurt dışında yaşayan ve yürekleri bağımsız Kürdistan ateşiyle tutuşan yurtsever halkımızın yaptığı kutlamaların, artık emperyalizmin kapalı salonlarına sığmayıp, stadyumlara taşması olayını, düzenlediğiniz bu festival şahsında sevinçle karşılıyoruz.

Yurt dışında yaşayan yurtsever kitlemizin bir sel gibi büyümesi, Kürdistan'daki halkımız kentlere ve köylere, Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK de Kürdistan'ın dağlarına ve ovalarına sığmayıp coşkun bir sel gibi akması düşmanı her gün daha fazla kahretmektedir.

Bizler Başkan APO'nun gösterdiği yüce hedeflere ulaşmak için çaba ve hazırlıklarımızı son derece yoğunlaştırmış bulunmaktayız. Sizleri emperyalizmin kirliliğinden özgür ve bağımsız Kürdistan'ımıza, özgür Amed'i-mize bir an önce çağırmanın, taşımanın, yine sömürgecileri nihai olarak kovup, devrimimizi zafere ulaştırmanın azmi ve coşkusuyla dopdolu yuz.

Sizlerin destek ve coşkusu bu yolu daha da kısaltacaktır. Festivalinizin başarılı geçmesini diler, Amed dağlarının yücelerinden en sıcak selam ve saygılar sunarız.

31 Temmuz 1992
ARGK Amed Eyalet Komutanlığı

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş:

*Başarı ve zaferden başka hiçbir şeye
imkan vermeyen yürüyüşümüze yüklenelim
ve mutlaka kazanalım!*

Çalışmalarımızdan sonuç alabilmek için, gerçekten harp akademilerine giden subaylar seviyesinde bir yetişkinlik gerekir. Fakat sizin düzeyiniz çok geri. Değil bir harp okulu mezunu subay olmak, tecrübeniz, yaşam ve savaş konularında temel kültürel birikiminiz bile yok veya çok sınırlı. Burası bizi zorluyor. Her ne kadar buranın adı akademi ise de, mevcut gelişme düzeyini bile kavrayabilmekten uzaksınız. Bütün çabalarımız sadece sınırlı bir etkiye yol açıyor. Bir tek şart bu durumunuzu kurtarır:

Verilenleri kavrayış seviyenizi yükseltmek ve üstün bir çalışma gücüyle kendinizi eğitmek. Bu gücünüz de fazla gelişmiş değildir. Çok derin kişilik yetmezlikleri ve zaafırlarla dolusunuz. Özellikle ülke sahasına belli görevlerle gidenlerin pratiğine bakıyorum, lanet getiriyorum bazılarına. Nasıl böyle yapıyorlar diyorum. Buradan gitmişler veya bizimle temastalar sözümona, ama buna rağmen ne yapıyorlar! Sütü bozuk derler ya, o türden insanlar. Halbuki bizim bu tip kişiliklerle uzaktan-yakından ala-

kamız olmadığı gibi, bütün yaşamımız bu pratiğin, bu kişiliğin arkasındaki düzenin reddidir. Ama adamın yaşamla fazla alakası yok. Böylesi tipler bir günlük pašalık uğruna kendilerini bile satarlar. "Keyfimce bir gün yaramazlık yapayım, ne olursa olsun" diyorlar. Lüm-pen ideolojiye sahip olanların, düzenin yetiştirdiği kişiliğin çoğunlukla vardığı nokta burasıdır. "Keyfimce yaşamım, keyfimce savaşırım, mücadele ederim" diyen kişilik, bırakalım zaferi getirmeyi, başa bela olmaktan öteye gidemez. Bu konu ordulaşmayı zorluyor. Düşman üzerine yürümeyi sabote ediyor.

**Parti içi mücadeleyi
sağlam yürüterek
geleceğimizi güvence altına
almayı başardık**

Sizi suçlamak istemiyorum ama, durumlarınız çok acıdır. Dersleri kaldırma yeteneğini bile gösteremiyorsunuz. Başarmak zorunluluğu bin defa orta yerde, fakat bir o kadar da delicesine yaklaşımlar etkilidir. Kürt gerçeğinin kendini kötü açığa çıkarması tarzıdır bu. Adam kendisini düzeltermiyor, terbiye edemiyor. Kürt gerçeği de bu oluyor. Bu da köleci gerçeğimizdir. Ne sevdalanılacak yanı var, ne de yaşatılacak yanı var. Onun PKK'ye taşınmasının da PKK'nin işlerini ağırlaştırmaktan başka bir sonucu olamaz. Ben kendi pratiğimi özetlerken, yaşam karşısındaki müthiş duyarlılığımı, çabamı ve biraz da aslında durumları kavratmak için yaptım; fakat duymaktan, kavramaktan uzaksınız. Sizin kötü niyetinizden ötürü değil, oluşum tarzınız, gerçekleşen şahsiyetiniz daha fazlasına imkan vermiyor. İmkan verse bile, o büyüklüğü gösteremiyor.

Yıllarca kendinizi eğitmeniz gerekirken, görevler konusunda eğitim, terbiye gerekirken bunu tümüyle boşa çıkar-

mak ve partiye öyle gelmek tabii ki sonu-
nuçta mevcut durumları ortaya çıkarır.
Ulusal kurtuluş savaşının ve ordu örgüt-
lenmesinin, komuta gücünün, bunun tar-
zının, kişiliğinin yanına bile yaklaşamı-
yorsunuz. "Emredersiniz komutanım" di-
yen kişilikten başka kişilik gelişmiyor.
Komutan ona bir-iki şey belletir; onunla
yatar, onunla kalkar.

Komuta gücüne yükselmek, özgür-
lüğe yükselmek demektir. Savaşı gelişt-
tirmek demek, özgür yaşamı geliştir-
mek demektir. Bakın kaçınız bu konuda
iddialı ve başarılı oluyor. Beni zorlayan
düşman değil, yapının bu yaşam konu-
sunda, savaş konusunda iç karartıcı
durumdur. Çünkü fazla güven ve umut
vermiyor. Bazıları çok yüzeysel, kendini
kandırma düzeyi ile sınırlandırıyorlar.
Tabii bizim bununla tatmin olmamız im-
kansızdır. Dirayet, olgunluk, uzakgörü-
şlülük, tedbirlilik, sizde gelişmemiş. Bu-
rada sunduğumuz bu fırsatı değerlendi-
remezseniz, hayatta asla kayda değer
başka fırsatı yakalayamazsınız. Bunu de-
ğerlendirmedikten sonra, sanmam baş-
ka yerde yaşam konusundaki düşünceler-
nizin saygıdeğer bir konuma elverebil-
sin. Biz yaşamı gerçekten çözümledik
ve onun benimsenecek, uğruna savaşı-
lacak bir yaşam olduğunu gösterdik. Ve
bunu biz yaşadık. Verebileceğimizin en
iyisini bu temelde verdik. Ben bunu ba-
şardım. Ama sizin gibi talihliler ne kadar
alabilir?

Düşmana karşı değil, size karşı nasıl
savaşmalı veya mücadele etmeli diye
düşünüyorum. Artık bunları nasıl değişt-
tirmeli, nasıl yaşatmalı, nasıl savaştır-
malı; sorun şimdi budur. Düşmanla uğ-
raşmamıza fırsat vermediniz. Ben sıra-
dan olanları ve yeni tanışanları fazla
suçlamıyorum. Ama uzun süredir bu
gerçekleri yaşayıp da ciddi sonuçlara
ulaşamamak gerçekten bu yaşam tarzı
ile çok yakından bağlantılıdır. Nasıl bin
defa yenildiğinize burada açıklık geti-
riyoruz. Kürt kişiliği günde bin defa ye-
nilen kişiliktir. Daha da kötüsü arsız ve
ne kadar küfür varsa yağdıracak kişi-
liktir. Tarihte ve günümüzde bu kadar
ülkesine, kimliğine ihanet etmiş başka
bir kişilik tasavvur bile edilemez. Düş-
manın felsefesini ve ahlakını düşman-
dan daha fazla, hatta düşmanın kendi-
lerine vermek istediğinden daha fazla
benimsemişlerdir. Belki de durum an-
lattıklarımızdan daha fazla derinleştiril-
meyi, ayrıntılı ele almayı gerektirebilir.
Yoksa kendi zayıflıklarını, kendi asli gö-
revlerini yakalamada bu kadar çaresiz

olmak neyle izah edilebilir? Anladık,
atalar, babalar bu konuda çok geriler.
Fakat hesap sorma fırsatını yakalayan
sizlere ne demeli! Yanaşılması, do-
kunulmaması gereken her türlü tehli-
keye balıklama dalyorsunuz. Uzaklaşıl-
ması, lanet getirilmesi gereken birçok
özellige sevdalanıyorsunuz. Ve bir de
mutlak benimsenmesi, zaptedilmesi ge-
reken birçok şeye ilgisizsiniz. Affedilir
mi bu? Kendinizi nasıl en imkansız, en
verimsiz, en örgütsüz kişilik deryasına
doğru kulaç atmış götürüyorsunuz. Han-
gisi doğru?

Benim tüm savaşımım biraz da bu
söylenenlere gerektiği gibi cevap ver-
mektir. Ama çoğunuz daha iki kelimeyi
bir araya getiremiyorsunuz. Şimdi bile
oldukça sağlıklı kalıyorsunuz. Ben güç-
süzlerle, duyarsızlarla, anlayışsızlarla na-
sıl uğraşırım?

Evet, bütün bunlar orta yerdeyken,
akademik bir çalışmanın içerisine sizi
alıp gerçekler üzerine, görevler üzerine,
tutum ve davranışlar üzerine en ince
detayına kadar yol-yöntem belirleme ne
kadar anlamlıdır? Dikkat edilirse bu
devrenin başından beri, çok yoğun ola-
rak bu çalışmalara katılma söz konusu-
dur. Fakat neredeyse bir dağ gibi üzeri-
mize çökmüş ve altında neredeyse bo-
ğulacağız. Benim için esas itibarıyla ki-
şisel yetmezlikler değil, yapının kavray-
ış seviyesi, temel değerlere anlam ver-
memesi zordur. Sonuç çıkarmayı, üzeri-
ne düşen görevi yerine getirmeyi başa-
ramıyor. Zorluk burada.

Yeni planlama grupları oluşuyor. En
yakın bir savaş gerçeği ile yüz yüze ge-
leceksiniz. O savaşın yasalarını veya
gereklerini ne kadar kavrayıp yerine ge-
tireceksiniz. Mevcut geçmiş pratiklerle
kiyaslandığında, insan fazla üstün başa-
rı bekleme gücünü kendisinde göre-
miyor. Daha önce gidenler de o yanılgı-
yı daha köklü yaşadılar. Sonuç ise, en
anlamsız, en olumsuz, beklenmedik so-
nuçlarla karşılaşmak oldu. Çok acizdi-
ler. Neydi onların temel hatası? İşin an-
lamını ve en önemlisi de kendi çabaları-
nın yeterliliğini gözardı ettiler. Nelerin
olumlu, nelerin olumsuz olduğunu göre-
mediler. Kendilerinden vazgeçtiler. Çok
kötü sonuç ortaya çıktı.

Kaç devre, kaç planlama grubu geldi
geçti. Ve siz en sonuncusu oluyorsunuz:
14. Yıl Zafer Devresi... Zaferle ilişkiniz
nerede? Gerçekten zafer devresi ola-
cak mı? Düşman bütün imkanlarıyla ha-
la bu devrenin üzerine yönelmektedir.
Bu devrenin sonuçlar almaması için el-

den gelen çabayı harcamıştır. Fakat ha-
len, "bu devre zaferin ucuna ne kadar
yaklaşmalıyız" sorusuna acaba yetkin
cevabı vermiş miyiz? Adını koymuşsu-
nuz, grubu oluşturmuşsunuz. İlk adımlar
zaferle ne kadar bağlantılı? Tartışmaya
değer. Veya bunun hesabını kendinize
sormayı iyi bilmeniz gerekir.

Mevcut savaşımız herhangi bir ülke-
nin ulusal kurtuluş savaşına benzemez.
Ne Çin'e, ne Vietnam'a, ne Afrika'ya, ne
Amerika'ya benzer. Düşmanımız da öy-
ledir. Ne İngiliz'e, ne Fransız'a, ne Ame-
rikalı'ya benzer. Mevcut savaşımız, bu
farklılığı kavramayı gerektirir. Daha da
fazlası, özgün savaş biçimini mutlaka
vermeyi, uygulamayı gerektirir. Onun
için savaşın en genel yasalarının özgün
olarak, hem de çok yaratıcı bir biçimde
uygulanmasını gerektirir.

Bunun yanında bir de militanlarımızı
bakalım. Elini sallasa birçok şeyi kopa-
rabilecekken, kendilerini neredeyse en
zavallı, bitmiş, bitmek üzere olan bir du-
rumda bırakıyorlar. Gelen bölge rapor-
larına bakıyoruz. Bazıları da kendilerini
"eski", yeni gelenleri de "yeni" diye de-
ğerlendiriyorlar. Halbuki öyle değil, hep-
sini biz yolladık. Birbirlerini anlama gü-
cünü bile gösterememe, birbirleriyle na-
sıl işbölümüne gireceklerini bile plan-
layamama, birbirlerini dışlama ve etki-
sizleştirme gibi binbir çeşit yaklaşımlar
gösterme yaşanıyor. Halbuki bu kadar
planlama gruplarıyla bir ülkeye giriş ya-
pıldığı, dünya tarihinde görülmemiştir.
Yapmamıza, başarmamıza rağmen, da-
ha dün giden bugün gidene "yeni gel-
mişsin, yerimi daraltıyorsun" diyor; "has-
talıklı, hiçbir şeye yaramaz bu" diyor.
Fakat kendilerine, savaş gerçeği bizi
affeder mi sorusunu bile sormuyorlar.
Her türlü alçaklık burada ortaya çıkıyor.
İçinde bulunduğumuz durumun savaş
gerçeğiyle ne kadar tezat teşkil ettiğini,
yaşamla ne kadar oynadığını, başkala-
rının emeğiyle, umduyla oynadığını ak-
lına bile getirmiyor.

Bu adamlar ilerde kendilerini nasıl
kurtaracaklar bilemiyorum. Her şey bir
tasfiyeye terk ediliyor. O halde gözükä-
ra bir şekilde kendini konuşturma tu-
tumları ortaya çıkıyor. Kayıpların neden-
lerini, bir türlü gelişemeyen eyaletlerin
raporlarını incelediğimizde, adamın bel-
ki de altı ay, belki de bir yıl entrikayla,
fitne-fesatla uğraştığını görüyoruz. Bir-
kaç yıl geçmiş, ama neyle uğraştığını
anlamaktan bile uzaktır. Şimdi biz bu
savaşçıya ne diyeceğiz; bırak savaşçılı-
ğı, bunlar bir de komutan geçiniyorlar.

Bunlara biz ne diyeceğiz? Onlarca sila-
hı düşmana kaptırıyor, onlarca savaşçı-
yı kaçırtıyor, onlarcasının çok basit ted-
birsizlikten ötürü katledilmesine yol açı-
yor. Ve halen gözükara bir biçimde ken-
dini dayatıyor. Bu adamlara alçak da
desek, şerefsiz de desek, namussuz da
desek, ne desek boş; halen de safları-
mızda hak-hukuk peşindeler. Bu kadar
çarpıklık olmaz ki! Bu tür adamlarımız
da vardır. Başkasını suçlayarak, hatta
suçlanmayacak en son bir kişi varsa
onu da suçlayıp işin altından çıkmak
istiyor. Bir sürü dürüst adam var, fakat
bunlardan bir tanesi de kalkıp, "sen
neyle uğraşıyorsun" demiyor; sağlam
bir tavrın sahibi olamıyor. Bu da işte
sizin gibi gidenlerin hali oluyor. "Kendi-
ne gel, sen neyle nasıl oynadın, hesap
ver" diyemiyor. Acıma duygusuyla yak-
laşıyor veya siniyor. Şimdi bu adamlar
kurallarla, savaş hatlarıyla oynayacaklar
ve sizler de bu tavrın sahibi olacaksınız!
Bunun savaş gerçeğiyle, komuta ger-
çeğiyle, asker gerçeğiyle ne alakası
var? Siz bununla oynuyorsunuz. Bu hali-
nizle sizi kim besleyebilir, kim sizin so-
rumluluğunuzu -özellikle savaşta- üst-
lenebilir? Haklı olarak benim böyle ki-
şiliklere saygılı olmam ve veya onlara
önderlik etmem düşünülemez. Ama bun-
lar sözde halen önderliğe bağlılar. Böy-
le bağlılık kimsenin başına gelmesin.
Neden böyle oluyorlar, anlamakta ger-
çekten zorluk çekiyorum. Bu bize mu-
sallat edilen bir hastalıktır. Yoksa bizim
yüce yoldaşlarımız zindanda, dağda, en
inanılmaz yerlerde kaldılar; büyük onur
savaşlarını ve direnmeyi başarıyla ta-
mamladılar. Partimizin özünde bu büyük-
lükte sayısız insanı var. Diğeri de bir
gerçek ve bu, büyük ölçüde sosyal geri-
liğin yaydığı etkilerin, düşman etkileri-
nin ve bunların birleşik etkilerinin aşıla-
mamasının sonuçlarıdır. Bir yerde ob-
jektif olarak düşmanın ajanlaştırdı kale
içine soktukları truva atı oluyorlar; kaleyi
içten kemirme ve ele geçirme gücü
oluyorlar.

Ben bu değerlendirmeyi çok önce-
den de yaptım. Bu tiplere karşı bazı
yargılamalar geliştirdim ama, bunları çok ön-
ceden de yaptım. Sınırlı kaldı. Bunların
çoğu acınası bir durumdur. İnsan ken-
dini böyle durumlara düşürmez. İdam
etsen neye yarayacak! Bir kişi kendini
ölümlük duruma getirmemeli. Savaş ger-
çeğine katılmayı çok yönlü siyasi, eğit-
sel çalışmalarla biz hazırladık. "Savaşa
doğru katılacağız" diye söz verdiler. Fa-
kat katılma böyle mi olur? Derdin ne?

Yapamıyorsan bırak; yanbaşındakilere
bırak.

Kürt toplumunun geri özellikleri bu-
rada akla geliyor. Ağalık iflas etmiş olsa
da, kellesini koparsan yine de onu el-
den bırakmak istemez. Bu çok katı ge-
leneksel etkidir; giderek tabii idamı hak
eder bir hal alıyor. Çoğunuz hem iyi
niyetli, hem de gerçekten savaşmak
istiyorsunuz. Fakat bu durumlara ulaş-
manız işten bile değil. Şimdi kendinizi
hemen anlamaya başlayın. Savaşa gi-
derseniz, bu durumlara düşeceksiniz;
ne kadar kötü! Şimdi biz burada sizi
hazırlamak istedik. Fakat gideceksiniz;
bazıları bastırmacılık yaparsa ağalığını
konuşturur, diğerleri de köleliği yaşar.

Çok azınız, "görev var, sorumluluk var;
hakkını vermemiz lazım" diyecektir. Ne
kadar acı, ne kadar çabalarımız açısın-
dan umut kırıcı; iradeniz zayıf kalacak;
kavrayış, müdahale gücünüz, ustalığınız,
becerinizi çok sınırlı kalacak. Ve savaş
yaşadığınız için vurulup gideceksiniz.

Evet, planlama gruplarına ciddi gö-
revler veriyoruz. Ciddi görevler önünü-
ze koyuyoruz, ama bu çerçeve dahilinde.
Şimdiye kadarki benzer birçok gru-
bun yaklaşımı bizi korkutuyor. Acaba ne
kadar yrtabilirsiniz, umudu bile ne ka-
dar muhafaza edebilirsiniz? Bütün bun-
lar bizi düşündürüyor.

Savaşta askerlik ve komutanlık ye-
terli olma anlamına gelir. Hatta siyasetin
yoğunlaşmış ifadesi denilirse, siyasi ye-
terliliği bile aşip askeri yeterliliğe, yani

anın en vurucu devrimcisi olma anlamı-
na gelir. Fakat ideolojik devrimciliğiniz
bile fazla yetkin değilken, askeri vuru-
culuğa nasıl ulaşacaksınız? Bazılarına
bakıyorum, halen "hazır" diyorlar. Fa-
kat şunu sormak gerekiyor: Gerçekten
askeri fethetme gücünüz var mı? Bunu
hiç düşündünüz mü? Askerlik sadece
fethetmek içindir; ya vurmak ya da vu-
rulmak içindir. Bunu gözünüze kestire-
biliyor musunuz? En erkenden ve en
kötüsünden vurulmama yönünde önlem
almanın binbir çaresini düşünüyor mu-
sunuz? Nerede! Gidenlerin canı sıkı-
lıyor, gidenlerin morali düşüyor; giden-
ler daha fazla rahat istiyorlar, gidenler
bilgisiz, gidenler çaresiz... Böyle askeri
gidiş olur mu? Bu bir hastalık haline
gelmiş ve bir türlü yakamızı bırakmıyor.

Böyle olmaz! Hiçbir çalışmanın üze-
rine bu tutumla gidilemez. Mevcut yak-
laşım tarzınızla aslında savaş yasaları-
nın, onun kişilik tarzının inkarıyla karşı
karşıyasınız. Ondan sonra da kolay vuru-
luyor veya zindana düşüyorsunuz. Ve
birimler içinde kaldığınızda da dağıt-
maya çalışıyorsunuz. İşte kendi başına
bela olma denilen olay böyle gerçek-
leşiyor. Bu kişilikle hayat kurtarılamaz;
bu kişilikle ekmek, çorba kurtarılamaz.
Vatanı kurtarmak şurada kalsın, kendi-
nizi kurtarmanız bile mucize olur.

Sizi anlamaya çalışıyorum. Acaba ger-
çekten savaşa var mısınız? Devre bitti.
Gitmek istiyorsunuz. Fakat neyi vurabi-
lirsiniz, vurduğunuzda bir tırnak kadar
bir şey koparabilir misiniz? Bizim daha
ilk grup dönemindeki yol arkadaşları-
mız bizi asla bu tip sorunlarla karşı ka-
rşıya bırakmamışlardı. O zamanın vuruş
tarzı neydi? Sosyal-şovenist ideolojiye,
ilkel milliyetçiliğe karşı duruştu ve bun-
da iyi sonuç alıyorlardı. Bizim gittiğimiz
yerde başarı vardı. Mazlum'lar, Haki'ler,
Kemal'ler, Hayri'ler o dönem için bu tu-
tumun ifadesiydiler. Kürtlüğün açığa çı-
kartılması, bu temelde biraz sağlan-
makla birlikte, daha sonraki yoğun katı-
lımlar için vuruş-koparış tarzını bir tara-
fa itip, en ilkel bir isyanın yaklaşımlarıyla,
hatta ondan da geri yaklaşımlarla sa-
hayı doldurmaya çalıştılar; tehlike böyle
başladı.

Savaş çok ciddi bir olay. Türk ege-
menliğindeki özel savaş -uluslararası
ölçüleri gözönüne getirirsek- en vahşi
ve en barbardır; barbar yani güçlü olan-
dır. Sizin bu tarzınız onunla baş ede-
mez. Yani bir isyancının bile dikkatinin,
duyarlılığının gerisindeki bir tarz ne ka-
dar ayakta kalabilir?

Yine bazılarınızı göndereceğiz. Lakin şu sorular da doğal olarak akla geliyor: Nasıl yapılandırıldınız? Nasıl yetiştirildiniz? Nasıl PKK'ileştiniz? Ve şimdi birtakım işlere koşacaksınız; bu nasıl olacak? Ben bütün yaşamımı da ortaya koydum. Onlar da bağlı kalacağız diyorlar. Fakat en çok bozanlar, gerekeni yerine getirmeyenler, yine en çok böyle diyenler oluyor. Yapmayın gençler! Genci de yok, çoğunun yaşı 30-35. Tarihimizden kaynaklanan, toplumdaki kaynaklanan, bizzat partinin oluşum tarzından kaynaklanan zorluklarımız var. Fakat yine de en iyisi başarılmaya çalışılmıştır. Bu dünyada PKK çıkışından başka böylesine bir çıkış bulamazsınız, tarihte ararsanız bulamazsınız ve gelecekte de bulacağınızı sanmıyorum. Büyük bir tarihi fırsat, biricik fırsat yakalanmış aslında. Biz bunu başardık.

Anlayacaksınız, başaracaksınız

Bir planlama çerçevesi çizerken bu gerçekler önemlidir. Ve gerçekten karışlığını vererseniz, bu planlama dahilinde mevcut savaşımıza 1992'nin ikinci döneminde belki sağlam bir giriş yapabilirsiniz. Bir katkı durumunuz söz konusu olabilir. Devre sizi tümüyle gerçekçiliğe yönlendirmeye çalıştı. Ve tecrübeleri iyi özetledi. Tüm planlamaların özünü, bu planlama devresine yansıttı. Teorik, siyasi boyut kadar, eylem tecrübesini de aktardı. Yoğunlaşmanız bu çerçevede sağlanılmaya çalışıldı. En azından biz böyle değerlendirmek durumundayız. Kesin yanlışsız ve doğru bir yönelim grubu olmalıdır. Bir bütün olarak parti için bizim bu devrenin şahsında gerçekleştirdiklerimiz, başandan başarıya koşmaya ve zaferi bir yerden yakalamaya and içen özelliğiyle, ruhuyla, bilinciyle, hazırlığıyla bundan aşağısını kabul etmeyen bir çalışmadır. Gerçi bizim bütün devrelerimiz, bütün başlangıçlarımız da bu tarzda başlamıştır. Fakat mevcut savaşın çapı, bize artık diğer devrelerden, hatta bütün PKK atımlarından daha fazla bu atılımın başarısızlık için, zafer için, ülkemizde halk iktidarının uç gösterdiği bir parça özgür vatan için olması gerektiğini ortaya koyuyor. Bu devrenin, buna kalıcı ulaşılmasının sağlandığı bir çalışmaya götürün, onu başlatan bir hedefi olabilir. Bütün birimlerin kendini zorlayarak amaç edinecekleri ve mutlaka ulaşacakları so-

nuç bu olmalıdır. Bundan aşağısı kabul görmez. Çünkü her aşamanın yerine getirilmesi gereken bir görevi vardır. Ancak bu görev başarılı olduğunda gerekenler yapılmıştır, adımlar atılmıştır, başarılmıştır denilebilir. Fakat şimdi yine, "çok çaba harcadım, ölümüne çalıştım, birkaç çarpışmaya da girdim, serhildan da yaptım, fakat sonuç yenilgi oldu, altından kalkamadım" demek, bu devreden beklenilecek bir sonuç olamaz. Hiçbir gerekçeyle de kabul edilemez.

PKK'nin gelişimine düşmanın dayattığı da, bu özelliğimizi boşa çıkarmaktır; PKK'nin zafer yürüyüşünü binbir hileyle, saptırmayla tersyüz etmektir. Buna müsaade edemeyiz. Bu büyük tarihi yürüyüşü kendi elimizle bu aşamaya getirdikten sonra, hele daha acımasız ve sonuç alıcı olması gerekirken başka türlü bir sonuçla karşılaşamaz. Ama PKK adına çok çeşitli tutum ve davranışlar var ki, bu zafer yürüyüşünün biçiminin ne olduğunun farkına bile varılmıyor. Bu tipler PKK'ye olsa olsa ayak bağı olabilirler. Düşmanlarımız var; bize yönelik her şeyi yapıyorlar. Bizim de bir savaş tarzımız var. Bu temelde savaşacağız. Temel şart budur. Anlayacaksınız, başaracaksınız. Eğitin kendinizi, öğretün, pişirin. Zordur, biliyorum. Başlarken şunu söyledim: Burada bir akademi seviyesinde değerlendirmeler yapılıyor, fakat siz belki bir çobanın sağduyusundan bile yoksunsunuz. Ama yine de akademik çerçeve ile yola çıkmaya mecbursunuz. PKK'de başka türlü adam olunamaz. PKK'nin itibarı, etkisi sizi sürüklemiştir. Belki de sarhoş etmiştir. Sarhoş olmanızın coşkusuyla ölümüne bile gidiyorsunuz. Kişilik bozukluğunun bir sonucudur bu. Bırak bu yeni katılanları, eskiler de halen PKK'yi kavramamışlar.

Ben PKK'yi yaşattım ama, bu durumlar, bu kişilikler böyle değerlendirilsinler diye değil. Ve benim PKK'yi gerçekleştirmek durumum bellidir. Gözlerinizin önündedir. Çok izah ettim. Bizimki kendini bambaşka büyütmüş. Beyefendi kendini büyütmüş, ama mantar gibi büyütmüş; üflesen dağılır. Bunun savaş gerçeğiyle ne alakası olabilir? Beklentilerin, hayallerin gerçekleşmesiyle ne alakası var? Ama çok üzerine gidersem kendini intihara sürükler, kaçır. Zaten gözü yaşlı. Fakat biz böyle değiliz ki! Biz PKK'yi bu ruh haliyle, bu kişilikle oluşturmuyoruz ki! Doğru olan, PKK'yi yaşatan tutumdur. PKK'yi PKK'ye kaybettiren tutum değildir.

Bilemem anlayabilecek misiniz? An-

lıyorsanız hiç olmazsa bundan sonra girin bu işin içine. O gücünüz var mı? Ne kadar böyle değerlendirme geliştiriyorsanız, o kadar rahat, ucuz, biz de gideriz sonucu çıkıyor.

Düşmanımızla savaşarak görkemli olmak istiyoruz. Bu düşman ki, dünyanın başına bela olmuş. Haddini bildirmek istiyoruz. Ve bu, doğru tarzda savaşmakla mümkündür. Sizin yaşadığınız gibi mümkün değil. Bunlar hep benim sorumluluğumun altında oluyor. Çünkü bu sorumluluğun altında yaşamak ateşle oynamaktır. Şimdi hem bizden vazgeçmiyorsunuz, hem de tüylerimizi diken diken edecek her türlü davranışı sergiliyorsunuz. Sizlerle bu işi nasıl yürüteceğiz. Savaşa var mısınız diyeceğim. Belki, bu çok ilkel bir soru diyeceksiniz. Nasıl varsınız diyeceğim, her türlü varım diyeceksiniz. Hangi tür görev üstlenirsiniz diyeceğim, ne verilirse diyeceksiniz. Bütün bunlar sizin çocukça yaklaşımınızın doğal sonuçları. Hepsi iyi niyetli; benden daha iyi niyetlisiniz, savaşa daha açıksınız, düğüne gider gibi gitmeye heveslisiniz.

Düşmanın karşısında planını, hesabını iyi yapan, derin düşünen, sonuç alıcı vuruşlar gerçekleştirebilir

Eğer bu işi benden anlamak istiyorsanız, ben kesinlikle öyle değilim. Bu yürüyüşle benim uzaktan yakından alakam yoktur. Çok ihtiyatlıyım, çok soruştururum; çok esnek, çok katı yaklaşıyorum, bin defa düşünür, tartışır ondan sonra bir adımı atarım, ölçer-biçer öyle yaparım. En ufak bir bozgunculuk, bir tasfiyecilik değil, sürekli iğne ucu kadar tutulacak değer varsa tutarım. Benim durumum sizinkilerden çok farklı. Fakat işin garip yanı, bu kadar bağlılıklara, bu kadar adımıza savaşmalara rağmen, bu kadar çelişkili, yalın kalmalıdır. Artık kendime bile, sen neden sağlam adam yetiştiremiyorsun diye yükleniyorum. Sözüme bu kadar kişi sana bağlı da, niye birkaç tane sağlıklı başarı çizgisinde bağlılık sahibi çıkmıyor? Evet kendime soruyorum. Ama kendime karşı haklı olmak zorundayım. Çabada kusur var mı, olanak yaratmada kusur var mı diyorum. Cevap yok. Yani en stratejik sorunları doğru ortaya koymaktan en taktik gereksinimlere zamanında, anında cevap vermeye ve bir savaşımın bü-

tün temellerini hazırlamaya kadar çok yerinde, çok zamanında ciddi bir noksanlığın var mı diyorum. Bakıyorum yok. O halde diyorum, kendime fazla yüklenmenin gereği yok. Yani kalkıp da bize bin yılda bir defa böyle demekle de kendimizi avutamayız. "Vay önder şöyle, vay önder böyle" türündeki yaklaşımlar da bu aşamada çok anlamsızdır.

Savaşımızın yasalarını size nasıl kavratcağız? Şimdi bu kadar sıkı, ince ele almamızın da nedeni, gidip en basit sorunları sağlıklı ele almayı beceremeyeceğinizdendir. Belki adınız bile duyulmayacak; bırak şanlı bir zaferin imza sahibi olmayı, yitip gideceksiniz. Bu da tabii ki bizi üzüyor, öfkeliendiriyor. Yazık bunlara diyorum. Yani bu gençlere, her şeyini böyle adayanlara çok yazık. Neden doğru ele almayacaksınız? Doğru ele almanın adı başarıdır. "Ben doğru tutumu belirledim ama bana karşı çıktılar" diyorlar. Zaten raporlar da şunlarla dolu: "İlk gittiğimde bazı şeyler söylemek istedim, fakat baktım etkili olamıyorum, sustum." Diğer bazıları da uyanıklık etmiş, kendilerini aşırı dayatmışlar. Bu değerlendirme somuttur. Başkalarıyla ne yapılır, ne yapılmaz; bunlara hiç dikkat etmemiş, gözükara girmiş. Tabii böyle gidişler, böyle sorunları ele almalar, binilen dalı baltayla kesmektir veya kişinin kendisini kızgın sac üstünde tutup pişirmektir. Bunun çözümle alakası yok. Ama ele alış tarzları böyle.

Tabii ki burada kişileri bireysel olarak suçlamak pek gerçekçi değil. Birbirine bakarak bu durumları yaşıyorlar. Yine de birileri çıkıp -birileri derken, bu sıradan savaşçı da olabilir, en üst düzeyde bir yetkili de olabilir- savaş sorunlarına doğru tavır aldırıyor.

Aslında sorunlar teorik değildir. Savaş teorisini çok iyi biliyoruz. Öyle ki, birçok meseleyi anlamamız için birkaç sayfa okumanız bile yetiyor. Bir kitapçık bile yeter. Mesele teorik olsaydı, bol bol okuyun derdik. Mesele olanaklar, sizi bir dağın zirvesine çıkarmak, birkaç ilişkiye kavuşturmak olsaydı, haklı olarak bu konuda da sizi başka yöntemlerle ulaştırırdık. Ama şimdi bütün bunlar verildi. Yine mesele araç-gereç olsaydı, savaşmak isteyen, destek olmak isteyen halk olsaydı farklı olurdu. Fakat bunların da hepsi verildi. Bütün bunlara rağmen yüzlerce kişilik güçlerimiz bazı yerlerde atıl duruyor. Şu anda nicelikte kusuru olmayan bir güç yığılması var. Onun donanımı da kusursuzdur. Derinliğine ve genişliğine yayılmak,

köye girmek ve kente girmek için gücümüz nicelik ve nitelik bakımından kusursuzdur diyebiliriz. Ama kullanma yeteneği yok. Yani şu anda öylesiniz.

Gideceksiniz, bir gücün içine gireceksiniz; aylar, yıllar öyle geçecek. Belki de yaşam endişeniz başlayacak, belki sıkıntılarınız, belki rahatlığınız, belki coşkunuz başlayacak. Fakat bu tavrın önderlik tavrıyla, genel komuta tavrıyla alakası yok. Bu gücü birleştirilelim, şu rayı vuralım, bu gücü dağıtalım, şöyle pusu atalım; köyü şöyle vurabiliriz, şehri şöyle vurabiliriz diyecek adam yok. Dese de sesini duyuramaz. Ve sonuç, yanlışlıkların birbirini beslemesi oluyor. Yoksa bu savaşçılarımızın hepsi fedai; silah çok, hedefler açık. Peki niye yürümüyor? İntiharvari gidin demiyorum. Bunun macerayla da alakası yok. Her şey planlı; gündüz yapamazsan gece yap. Bir bölgede yapamazsan diğer bölgede yap. Az güçle yapamazsan çok güçle yap. Bir kişiyle yapacaksan onunla yap. Çünkü bir kişinin de çok iyi eylem yapma imkanı vardır. Bin kişinin de çok iyi eylem yapma imkanı vardır.

İşte bunu yapan, yaptırın fazla kişi yok. Sizin tembelliğiniz, sizin büyük yaklaşım hatanız, yöntemsizliğiniz mevcut güç durumunu kullanmayı düşünmemenizdendir. Dirayet yok, olgunluk yok. Bu konuda gerçek komuta yetenekleri yok. Birisi sizi bastırarsa, "içimden tepki duydum" diyeceksiniz. Hepsini o kadar. Ve siz birilerini bastırırsınız, komutanlığımı böyle konuştururum diyeceksiniz! İşlerin bu yöntemlerle zafere götürülemediği açıktır.

Bütün bu gerçekler temelinde size "var mısınız" diyorum. Bütün partililere; silahlı savaşıma, serhildan savaşına, bütün mücadele biçimlerine girmek isteyenlere söylüyorum: Var mısınız? İlk defa ordulaşıyoruz. Ordulaşmaya inanmışız, kelleyi koltuğa almışız. Bu çok önemli, fakat gereklerini yerine getirmek için kendinizi ayaklandırabiliyor musunuz? Bu mevcut, kabul edilemez durumu yırtabilecek misiniz? Hem de bir kişide yüzde bir tutulabilecek bir yan varsa, onu da tutarak, kullanarak yapabilecek misiniz? Yoksa, fincancının katırını ürkütüp bütün fincanları paramparça etmek kurtarma değildir diyorum. Yağdan kıl çeker gibi görevlerin üzerine gidebilecek misiniz? Sıradan bir asker gibi olabilirsiniz; buna rağmen büyük rol oynayabilecek misiniz? Buna cevaplarınız olumlu tarzda olmalı; yine kariyer olmalı, yetki-sorumluluk olmalı ama, bü-

tün bunlar engel teşkil etmek için değil, zaferi mümkün kılmak içindir. Ordulaşmayı, savaşmayı geliştirmek içindir. Kademeler onun için yaratılmıştır. Komuta düzeyi bunun için gereklidir. Başka anlamda kullanılamaz. Şimdi zorlama yapmak istemiyorum. Bu işi halletmek, çok zeki, saygıdeğer, olgun ve dirayet sahibi olmakla mümkün olur. Adına komuta kişiliği dediğimiz, önder kişilik dediğimiz kişilik yok. Köylü kurnazlığıyla, hele küçük-burjuva hafiflikleriyle bütün bunlar asla olamaz. Yanına bile yaklaşamaz.

Savaş isteminize, hele hemen gidip o önemli savaş bölgelerinde yer almak istemlerinize böyle cevaplar geliştireyim. Mutlaka bazıları anılamalıdır. Öyleyseniz benden onay alırsınız. Değilseniz eğer, o zaman günahınıza, acılarına beni buluşturmayın. Çekeceğim kadar zaten çektim. Sizin elinizden daha fazlasını çekmeyelim.

Planlamaya bu temel kavrayışlarla yönelmelisiniz. Durumlarınızı esasta bu yaklaşımla ele alın. Bunu vazgeçilmez bir giriş olarak alıp, görev sahanıza doğru tutum, doğru adım ve çok yeterli bir çabayla karşılık vereceksiniz. Emir diyorsanız emir, tavsiye diyorsanız tavsiye. Benden bu kadar. Bir plan; siyasi çalışma planı, askeri çalışma planı ve hatta bir ideolojik çalışma planı olabilir. Bunu geliştirirken, düşmanın durumunu da çok somut ve yerinde değerlendırırseniz, hiç şüphesiz temel esaslardan birisine doğru yaklaşımı göstermiş olursunuz. Düşman gerçeği üzerine çok durulmuştur. Hemen bütün planlama çalışmalarına doğru düşman değerlendirmeyle giriş yapılmıştır. Yine yapınız. Yapacağınız da! Düşmanın tarihini; güncel olarak dayandığı ulusal düzeyi; ekonomik, sosyal, kültürel, siyasi hatta askeri durumunu, künunla birlikte uluslararası ilişki ve çelişkileri fazlasıyla değerlendirilmiştir. Temelde savaştığımız baş çelişki Türk sömürgeciliğidir. Sömürgeciliğinden de öteye, ulusal imha siyasetidir. Ve onun tarihi boyunca her türlü uygulamasıdır. Baş çelişki budur. Düşman bu çelişkiye her dönemde belli bir içerik ve biçimle gerçeklik kazandırmış ve üzerimize kusturmuştur. Büyük Türk egemen boylarının Kürdistan'a ve Anadolu'ya vuruş biçimlerinden tutalım, en son 12 Eylül rejiminin ve onun günümüzdeki uzantılarının vuruş biçimlerine kadar hepsini az-çok anlattım. Nedir bu düşman, kimdir? Nereden geldi, amacı nedir? Bütün bunlar gösterilmiştir. Partinin en kapsamlı çözümlemeleri bu ko-

nularla ilgilidir. Türk egemenlik sisteminin ekonomik, sosyal, ulusal içeriği kadar ahlaki yanı; yine bunun sahiplerinin nasıl biçimlendiği, nasıl bir vuruş tarzına sahip oldukları, tarih boyunca barbarca yaklaşımları ve uygulamaları gösterilmiştir. İslamiyetle bağlantısından tutalım bugün emperyalizmle olan bağlantısına kadar veya kapitalist-emperyalist sistemle bağlantısından tutalım insan görünümüne emperyalistliğine kadar değinilmiştir. Manifestomuzdan tutalım en son çözümlemelerimize kadar hepsinde bu konular en kapsamlı bir şekilde ortaya konulmuştur. Bunları tekrarlamamın anlamı yoktur. Daha yakın günlerde incelediğimiz cumhuriyetin kurtuluş dönemeçleri de değerlendirilmiştir. Yine 12 Eylül de çok kapsamlı değerlendirilmiştir.

Savaşımızı yayararak ve uzatarak sürdürmek özel savaş rejimini bitirir

Mevcut güncel duruma bir-iki değinmede bulunursak ne söylenebilir? İkinci cumhuriyetten bahsediyorlar. Ki bu ikinci cumhuriyet 27 Mayıs'la mı başladı, 12 Mart'la mı, 12 Eylül'le mi başladı belli değil. Peki, belli olan ne? Cumhu-

lamaz, tarihte eşine rastlanamaz bir durumdadır. Rejim, uluslararası alandaki o büyük altüst oluşu anlamaktan uzaktır. Etkilenmemek için en çağdışı politikalara dayanmıştır. Şunu her zaman söyledik: Gerek iki sistem arasındaki dengeyi kollayarak TC'yi şekillendirme, gerekse bu sistemin günümüzde aşılmasıyla içine girdiği statüko ancak çok ileri düzeyde bir şovenizmle; Türk şovenizminin hiçbir ulusta görülemeyecek kadar topluma egemen kılınmak istenmesiyle mümkündür. Bu da, bir aşiret şovenizmden daha şovenice oluyor. Çağdaş ulusçulukla alakası yoktur. Fakat halen eski dengeleri kullanarak, özellikle Sovyet çözülüşünden sonra Türkiye söylemini geliştirerek, Avrupa ile ABD'nin nezdinde puan toplamak istiyor. Ne kadar olmayacak bir dua, gerçekleşmeyecek bir amaçsa da, bununla oyalamaya çalışıyor. Buna pragmatik politika diyorlar. Fakat günübürlüktür. Ve günü ne kadar kurtaracağı da belli değildir.

Nitekim, hükümetler yamandıkça yamıyorlar. Bu anlamda çok açık söyleyebiliriz ki, bu hükümetler tipik özel savaş hükümetleridir. Bu politikalarla şekillenen hükümetler ancak özel savaş hükümetleri olabilir. Yanni kurtarma diye bir meseleleri de bulunmuyor. Örneğin, bir mevcut hükümetin başı Demi-

önlerine koydukları temel hedef, "terörü birinci plana alıp ezelim" hedefiydi. Yani ezilmek istenen ulusal kurtuluş mücadelesiydi. Ana hedef bu olunca, hükümetin bütün olanakları buna göre seferber edildi. Ve bu ne anlama gelir? Nitekim kendileri, buna "olağanüstü halk yönetimi", "sıkıyönetim", "özel savaş dairesinin işe karışması" dediler. Eyleme de "özel savaş" dediler.

Özel savaş hükümetlerini, normal hükümetlerden ayırt etmek gerek. Kapsamlı politik ve ekonomik hedefleri olmaz. Lafı çok iyi bilir, "ebediyete kadar yaşarız" denir, ama tersi söz konusudur. günü kurtarıysa ne mutlu ona! Bir de geçmişle çok övünür. Fakat geçmişi kendisine bela olmuş. Ağır bir yük teşkil eden tek bir soruna bile gerçekçi yaklaşamaz. Aslında geçmişi de, geleceği de tükenmiş bir anı ifade ediyor. Özel savaşın dayandığı siyasi durum geçmişten de, gelecekte de umut kesmiş, günü kurtarmayla uğraşan bir durumdur.

Bu ne anlama gelir? Her şeyin savaşla belirlenmesi anlamına gelir. Özel savaşı kazanmadan hiçbir şeye el atamayız derler. Nitekim bakanlarının da her gün söyledikleri budur. Örneğin sağlık bakanları daha dün, "Terör kesilmezse, sağlık sorununa hiçbir çözüm getiremeyiz" dedi. Sanayicisi de bunu söyler, tarımcısı da bunu söyler; ki bunlar anlaşılır sözlerdir. Başbakanı da gelir, "terörü önleyin, devletinize sahip çıkın, size daha sonra ilgi gösteririz" der. Dikkat edilirse, bu yaklaşımla da her şeyi mevcut özel savaş hedefine bağlama veya özel savaş başarma istemi vardır. Başaramazlarsa eğer, kısa bir dönem içinde bu hükümetler yıkılır.

Mevcut hükümetlerin yıkılış mantığına bakalım. Evren-Özal direniyor. Çünkü bunlar halen özel savaşın yönetimini devretmiş değiller. 1980'lerden itibaren ağırlıklı olarak bunlar yönetiyor. Özal'ı indirmeyi istediler. İndirmek şurda kalsın, tehdit etmesini dahi niye bilemiyorlar? Evren gerçek bir cumhurbaşkanı gibi perde arkasında. Emekli generaller ordunun doğal sahipleri gibiler. Günümüzde bu daha çok böyledir. Çünkü özel savaşın ağırlıklı sorumluluğu bunlardadır. Hatta Demirel-Inönü'yü de özel savaş kullanıyor. Bunlar biraz popülist; birisi sosyal-demokrat görünerek, diğeri de köylü-kasaba üslubunu kullanarak ANAP'tan, 12 Eylül'den soğumuş halk kitlelerini özel savaşın dayanağı haline getirmek istiyorlar. Nitekim sözümona "teröristlere karşı eylem

riyetin politik sistemi bütün alt ve üst yapısıyla toplumu tıkamıştır, bunalıma sevk etmiştir. Bunalım derindir. Ancak özel savaş yöntemleriyle ayakta durabilmektedir. Ekonomik konularda da tam bir vurgun, soygun politikası takip edilmektedir. Enflasyon en üst boyuttadır. Yine onun doğal bir sonucu olarak sosyal bunalım, ahlaki bunalım içinden çıkı-

rel'e bakalım, bütün hüneri birkaç ayı, o da olmadıysa birkaç günü kurtarmaktır. Beşyüz gün sözünü ağzına almıştır. Bırakalım bu beşyüz günü kurtarmayı, muhalefetin bile söylediği gibi daha fazla batırmaktan öteye gidememiştir. Gerek 12 Eylül'ün bütün hükümetleri olsun, gerekse onunla biraz çelişerek başa gelen Demirel-Inönü hükümeti olsun,

yapın" dediklerinde, "En büyük Türkiye", "Kahrolsun PKK", "Kahrolsun APO", "Yaşasın polis", "Yaşasın Atatürk" diye slogan atıyorlar. Aslında kimse bu sözcüklere anlam veremiyor. Türkiye'deki özel savaş biraz yakından incelenenler hemen görecektir ki, Demirel ve İnönü'den beklenen, mevcut kitleyi özel savaşın emrine sokmaktır. Ve nitekim onlar da hükümeti bu temelde kullanıyorlar. Özel savaşın verdiği görevlerin gereklerini yerine getiriyorlar.

Demirel-Inönü hükümetinin bir tanımı yapılacaksa, şu söylenebilir: Generallerin, ANAP-Özal sivil klik ögesinin yetmezliğe düştüğü yerde, artık "götüremiyorum" dediği, kitlelerin de artık "meşru kabul edemeyiz" dediği yerde, devreye sokulan bir hükümettir. DYP ve SHP'den meydana gelen bu oluşuma da koalisyon deniliyor. Daha çok da kitlelerin devletten kopuşmaya doğru gittiği, özel savaşın karşısına dikilmeye başladığı anda -yasaklı olmalarına rağmen yasakları da kaldırıldı, çünkü kullanılmak durumundadırlar-, gelin hükümet kurun dediler. Kitleyi ne kadar aldattırlarsa veya özel savaş ne kadar gerekli oldularsa o kadar tutacaklar. Ve nitekim bunu Demirel ve İnönü de çok iyi görüyor ve bunu benimsiyorlar. Demokrasi maskesi altında, "terörü yeneceğiz, terörü ezeceğiz" diyorlar.

Gerçekten piyasaya verdikleri para da az değildir. Bununla köylüleri, işçileri biraz aldatıyorlar. Uluslararası politika da yaptıkları da şovenizmi körüklemek; Kıbrıs, Bosna-Hersek, Türkiye cumhuriyetler meselesiyle tümüyle şovenizmi körüklemektedirler. Burada özel savaş hizmet esastır. İçerde de halkın ağzına bir parmak bal çalmak esastır. Ve ertesi gün halk yine zorlanacak, fakat bir parça daha verirler. Fakat toplum da çok iyi bilir ki, yarını bile güvence altında değildir.

Esas itibarıyla iktidarı yöneten kuvvet askeri güçlerdir, onun özel bölümüdür, istihbaratıdır. Asker-sivil emniyet güçleridir. Ve bunun bir yığın başka özel savaş kolları vardır. İşte korucular, bilmem aşiretler, "Hizbullah" benzeri çeşitli kolları habire geliştirilir. Ne bulabilirlerse onu devreye sokarlar. Ve her zaman, "terör yayılıyor, önlemler, bitmek üzere" laflarını ağızlarından düşürüyorlar. Temel beklentileri budur. Bu da bu hükümetin "büyük" ufkunu gösteriyor. Ya da kendisine biçilen rolün ne olduğunu gösteriyor. Propandasını yapacaklar, kitleleri aldatma rolünü oy-

nayacaklar, diplomasi yönünü kullanacaklar, ekonomik ihtiyaçlarını giderecekler. Hepsi o kadar. Hükümetten beklenen budur. Gerisi özel savaşın vurucu aygıtlarının işidir. Komploculuktan tutalım uşaklarına kadar, katliamından tutalım sahte sol, reformist, işbirlikçi, Kürtçü yaratmaya kadar özel savaşın işidir. Hükümetler sadece birer figürandır. Zira somuta baktığımızda Türkiye'de gerçekleşen böyle bir tablodur. Kürdistan'da gerçekleşen ise özel savaşın bir biçimidir.

Bunun bir diğer yönünü daha iyi anlamak gerekir. Özel savaş, mantığı gereği, kısa sürede sonuç almakla ancak ayakta tutunabilecektir. Süresi uzadı mı, bu onuru için yenilgi demektir. Bir özel savaşa verilecek en iyi karşılık, onu uzun vadede gittikçe yıpratıcı bir tarzı esas almaktır. Özel savaş eğer yıpratılmaz ve biraz başarı kazanırsa çok tehlikeli durum alır. Fakat duraklayıp gelişim kaydetmedi mi, bilin ki o özel savaş çürümeye mahkumdur. Ve karşı taraf olarak devrimci cephe veya devrimci savaş eğer gerçekten zafer çizgisinde yürüyorsa başarı kaçınılmazdır. Nitekim, bizim karşıımızdaki savaş herhangi bir savaş değil, özel savaştır. Veya çerçevesi belli, biçimleniş belli olan savaştır. Dünyanın bazı alanlarında görülen diğer biçimlerle, Vietnam'la, Çin'le, Latin Amerika'yla, Afrika'yla karıştırmamak lazım. Kendine özgü yanları var. Başlangıçta gizliydü bu özel savaş. Zaten Türk sisteminin her zaman bir özel savaş yanı vardır, her zaman bu gizli yan mevcut olmuştur. Ama bu günümüzde oldukça açığa çıkarıldı. Açığa çıkarılması, savaşımızın gelişim düzeyinin bir ifadesidir.

Mevcut haliyle özel savaş, hükümetin de emrinde olduğu, meclisin de emrinde olduğu, muhalefetin de emrinde olduğu, işbirlikçi Kürtlerin, Barzani-Talabani'lerin de emrinde olduğu bir savaştır. Bu görülmesi gereken çok önemli bir husustur. Yani sivil hükümet, sivil muhalefet ve işbirlikçi Kürtler özel savaşın tam emrinde, önemli oranda da tasfiye olmuş sol emrindedir. Özel savaşın mantığı gereği, işbirlikçi Kürtlerin ve solculuğun her zaman devletin emrine girmesine gerek yoktur. Ama özel savaş döneminde bunlar arasındaki itibatlar gelişir. Nitekim TKP gitti ve emirlerine girdi. Barzani-Talabani gitti ve onlar da emirlerine girdiler. Bunlar değişik politiklardır. Ancak özel savaşla izah edilebilir.

Yine özel savaş sık sık yöntem değiştiriyor, ilişki değiştiriyor, şantaj yapıyor, taviz veriyor. Diplomasiye bakın. Yalnız bir Suriye sahasına uygulanan diplomasiye bakın: "Sana su veririm, para veririm sen de PKK'ye şöyle tavır al" diyor. Hatta Dışişleri Bakanı bunu söylerken, belki de bu gerçeği fark etmeden söylüyor. Karşı taraf da, "bizim sahamızda PKK'yi, APO'yu böyle değerlendirmeniz anormal bir durum, bizim sahayı böyle değerlendirmeniz gerçekçi değil" diyor. Doğrudur da. Karşı tarafın özel savaş yaşadığını dahi idrak edemiyor. Normal bir hükümet sanıyor. Karşısındakinin özel savaşın dışişleri bakanı olduğunu kavrayamamıştır.

Bütün bunların yanısıra şovenizmi körüklemek isteyen TC, Bosna-Hersek'e sanılacak. Kıbrıs artık işine gelmiyor. Yeni bir "kahramanlık" biçimi gerek. Bosna-Hersek, Azerbaycan kahramanlığına ihtiyacı var. Bütün bunlar özel savaş politikasının göstergeleridir. Ekonomi de öyledir, tipik bir ekonomik yönetim var. Her gün skandal üstüne skandal yaşanıyor. Hepsisi de skandal yaratmış; eskileri de, yenileri de. Birbirlerinin skandallarını koz olarak kullanıyorlar. Yaşamdaki diğer bütün uygulamalar da böyledir.

Demek ki fazla geleceği olmayan, tarihi en gerici bir tarzda yaklaşan ve günü kurtarmak için yapamadığı demagoji, baskı ve satılmanın kalmadığı bir hükümet biçimiyle karşı karşıyayız. Veya hükümet biçimi de demeyelim, bir özel savaş gerçeğiyle karşı karşıyayız. Meclise de özel savaş meclisi diyeceğiz. Hükümete özel savaş hükümeti diyeceğiz. Doğru değerlendirme budur. Bunun niteliklerini sıralarken, değindiğimiz bir konu da şuydu: Bu tip savaşım hükümetlerinin veya savaşım güçlerinin kısa sürede başarılı olmaması halinde tersi sonuçlara yol açmaları söz konusudur. Bu tip yönelimler politikalarını kısa sürede başarıya götüremezlerse, başarısızlığa uğrarlar. Şimdi her ne kadar bu özel savaş hükümeti veya özel savaş rejimi tam başarısızlığa uğramamışsa da, tam başarılı değilse de, tam başarısızlığa uğradığını da söyleyemeyiz. Başarılı değil, fakat başandan umdu kesmiş de değil. Halen başarılı olacağına dair inatçıdır. Özellikle generaller çok inatçı. Çünkü generaller şunu iyi biliyorlar: Özel savaşın başarısız olması demek, bin yıllık egemenliklerinin yerle bir olması demektir. O "anlı şanlı" generaller, paşalar edebiyatının bir daha di-

nilmemesine sönmesi demektir. Mevcut siyasi partiler sisteminin felç olması demektir. Yani bu hükümetlerin dayandığı parti sistemi, anayasa yok olur gider. Onun holdingcileri, tekelcileri var; onların da iktidarlarının, çıkarlarının yerle bir olması demektir. Yine Kürt işbirlikçileri var; onların da tarihin en lanetli kesimleri olarak her şeyini en acı bir biçimde kaybetmeleri demektir. Bu nedenle hepsi birleşiyor. Hem dalaşıyorlar, hem birleşiyorlar. Yürütülmekte olan savaş kaybetmenin, herkesin kaybetmesi olduğunu söylüyorlar. Şunu söyledi bir özel savaş yetkilisi: "Hiç bir birimize girmemize gerek yok. Bu gemi batarsa, hepimiz denizin dibine gireriz." Evet, doğru bir değerlendirmedir. Onun için kimse kimseyle fazla dalaşmadı. Sözümona gemiyi kıyıya sağlam vardır. Dolayısıyla özel savaşın kendisini çok iyi korumak istemesi anlaşılır bir durumdur. Tam başarılı olmazsa da, başarıdan umut kesmediği anlaşılmalıdır. Fakat böyle kendini rahatlıkla yürütebilecek, götürebilecek bir rejim olmadığı da kavranılmalıdır.

Evet, özel savaş yönetiminin, çok çelişkili, çöküş emareleri taşıyan, kitlelerin aldatılmasına ve bastırılmasına, hatta müttefiklerinin bile aldatılmasına dayanan demagoji yönü büyük, saptırma yönü gelişkindir. Gerçekleri tersyüz etme bu nedenledir. Rüşveti, torpili çoktur. Toplumsal ahlakla sonuna kadar oynanması bundan dolayıdır. Ve bu şekilde götürülmek isteniyor. Kime karşı? Devrimci ulusal kurtuluş savaşımıza karşı veya PKK'nin önderlik ettiği cepheye karşı. Devrimci cepheye, ulusal kurtuluş cephesine karşı veya Türkiye'yi de, Ortadoğu'yu da kapsayan bir devrimci cepheye karşı.

Kendi devrimci savaş cephemiz ve onun gerçeğine gelelim. Kürt tarihi işbirlikçileriyle, ihanetle, gafletle değerlendirilmiştir. Buna kapsamlı bir yaklaşım getirildi. Güncelliği çok iyi anlatılmaya çalışıldı. Ulusal-toplumsal gerçekliğin yeni düzeyi oldukça farklı bir biçimde uyandırılmış, hatta savaş isteğine ve iradesine kavuşturulmuştur. Kürt kişiliğinin çözülmesi, politikleştirilmesi, örgütlenmesi ve giderek savaşa evet diyebilecek noktaya getirilmesi, yıllardır PKK çizgisi dahilinde işleyip durduğumuz ve bugüne kadar başarıyla getirdiğimiz bir dayanaktır. Toplumsal, ulusal özellikler öyle eskisi gibi çözülmüş de değil; uyandırılmıştır! Biraz irade ve bilince kavuşturulmuş ve

böylece savaşa evet diyebilecek noktaya getirilmiştir. Bunu çok önemlidir. Herhangi bir halk savaşının başarılı olabilmesi için, böyle bir kitle temeli şarttır. Ve diyebilirim ki, bu temel hiçbir dönemle kıyaslanmayacak bir biçimde, özellikle son dönemlerde ve hala içinde bulunduğumuz aşamada gerçekleşti. Kürdistan için söylenebilecek en önemli husus budur. Kürdistan tarihinin tersyüz edilmesi, başaşağıya doğru gidişatın ilerlemeye ve yüceltmeye çevrilmesidir. Çürümenin ve ölüm uykusunda kalmanın önüne geçilmesi, bunun uyanışa, dirilişe ve bilinçli iradeye kavuşturulmasıdır. Hiçbir savaş toplumsal-ulusal temel olmadan geliştirilemez.

Demek ki, bu temel böyle geliştirildiğine göre öncü savaşın veya önder gücün devrimci savaş taktikleri başarıya ulaşabilir. Savaşın ulusal-toplumsal düzeyi yerindedir. Savaşı ilerletmek için ne lazımsa, bu toplumsal zeminden çıkartılabilir. Yeter ki sen doğru taktiklerle yaklaş. Savaş bütün Kürdistan parçaları kadar, Kürt yığınlarının bulunduğu metropoller ve yurt dışını da kapsamına almıştır. Müthiş uyanış düzeyi, iradesi ve az-çok komşu halkların ilerici güçlerine dayanabilecek konumlara da ulaşmıştır. Eski tecrit durumu yıkılmıştır. Yüzyıllardan beri geliştirilen kuşatma durumu aşılmıştır. Bu da yeni bir durumdur.

Devrimci savaş için çok gerekli olan diğer bir husus, özellikle onun sağlam bir coğrafyaya dayanmasıdır. Coğrafya da idealdir. Sadece coğrafyanın ideal olması değil, bir de coğrafyanın fiilen mevzilendirilmeye kavuşturulması söz konusudur. Bir halk savaşının dayanması gerekebilecek mevziler coğrafya itibarıyla elde edilmiştir. Coğrafya sorunumuz yoktur. Mükemmeldir. Yine halkla ilişkiler konusunda sorunumuz yoktur. Oldukça geliştirilmiştir. Bugün Kürdistan coğrafyasına bakalım: Zagros silsilesine dayanabileceğin kadar dayan, Toros silsilesine dayanabileceğin kadar dayan, volkanik dağlara dayanabileceğin kadar dayan. Hepsisi savaş konumumuza çok uygundur. Ülkenin dört bir yanı dağlarla çevrilmiştir.

Bir de partinin öncülük düzeyine bakmak gerekiyor. O da mükemmel. PKK'nin devrimci bir savaşa ideolojik-siyasi çizgi düzeyinde getirdiği karşılıklar, çözümler hiçbir partiye nasip olmayacak kadar köklü, çözümleyici ve sonuç alıcıdır. Reel sosyalizmin çözülüşü önceden bilindiği ve karşılık verildiği gibi, bundan yararlanmayı bilen bir partidir de.

Bunu yapabilen ender partilerden biri. İkincisi; hiçbir toplumsal partiye nasip olmayacak kadar kendi ulus zeminini ve düşmanının durumunu değerlendirmeye tabi tutmuştur. Ve en yaratıcı yaklaşımları sergileyebilmiş bir partidir. Yani ideolojik-siyasi çizginin dayandığı teorik değerlendirmeler gelişkin ve doğrudur. Hem sosyalizm ve hem de tarih boyutunda doğrudur. Ve bunu kendi örgüt gücüne özümsetmesi, ideolojik-siyasi çizgi, programatik ifade de doğrudur.

Fakat bunu uygulayacak kadro gücü var mı? Örgüt gücüne ulaşılmış mı? Yine hiçbir partiye nasip olmayacak kadar büyük hazırlık, kadro eğitimi, savaşçı eğitimi sürdürülmüştür. İstenilen nitelikte ve nicelikte ideolojik-siyasi, askeri kadrolar istenilen zeminde ve hem de istenilen deneyimle iç içe kazanılıyor. Örgütlenmeleri, hemen hemen bütün savaşım sorunlarına cevap verecek biçimde komiteleşmeleri bütün engellere rağmen yetkince, yeterlice yürüyebilecek zenginliktedir. Teknik donanım gerçekten dev gibi bir orduyu bile besleyebilecek genişliktedir. Yüzleri, hatta binleri demeyelim, belki onbinleri aşan bir teknik donanım imkan dahiline girmiştir.

İşte devrimci savaş cephesinin dayanabileceği, onunla besleneceği dayanakları bunlardır. Hiç şüphesiz bu dayanakları çok kapsamlı değerlendirmelere tabi tutmuşuz. Bunlar, eskiden planlamalarda detaylıca işlenmiştir. Ama bunun bir veri olduğu, mevcut devrimci savaşın ve onun güncel sorunlarının belirtilen dayanaklar tarafından çözüme doğru götürüleceği açıktır. Bir devrimci savaşın, hem de başarıyla dayanabileceği esas vardır. Zaferi yakalayacak ne lazımsa, temelinde o vardır.

Demek ki bu konularda sorun yok. O halde devrimci savaşın en temel sorunu nedir? Güncel durum söz konusu edildiğinde, son eğitim devrelerinde en çok üzerinde durduğumuz husus da komuta krizidir. Bundan bahsettik. Bir savaş yönetimi bunalımından veya probleminden bahsettik. Bugün bizim bütün elverişli olanaklarımızı, dayanaklarımızı gelişkin bir devrimci savaşa götürememenin en temel nedeni dışta aranmıyor, düşmanın özel savaşında da aranmıyor. Düşman zaten durdurulmuş ve çürümeyle karşı karşıya bırakılmıştır. Kendi dayanaklarımızda da aramıyoruz. Onlar da gelişkindir. Ama yine de bir savaş tikanıklığıyla karşı karşıya olduğumuz sıkça söyleniliyor. Bölgelerde tikanıklıklar dizboyu. Bütün eyalet ve ka-

rargah raporlarında "tıkanmayla yüz yüze" deniliyor. Bu neyin tıkanmasıdır? Hem de bütün elverişli koşullara rağmen! Halk, savaş ve her gün serihilden istiyor. Yüzlerce savaşçı her an cepheye koşabilir. Silahlar yeraltında çürüyor. Yurtdışında açılmadık yer bırakmadık. Maddi sorun yok. Düşman gerçekten neredeyse savunma durumuna getirilmiş bulunuyor. Peki niye bütün bu elverişliliğe rağmen, bu savaşı geliştiremiyoruz? Üst bir evreye niye sıçratamıyoruz? İşte bunu çok yönlü ele almaya çalıştık ve vardığımız sonuçlar vardır. Sorunu daha da açığa çıkarmak için kişilik tahlillerini geliştirdik: Zamanında kendini eğitmemiş, çözememiş, kalıba dökememiş; özellikle yenilgili ruh halinden, kavrayış noksanlığından, irade noksanlığından kurtaramamıştır. Sadece savaşın adını bilen ama gereklerini unutturmuş askerler ve komutanlar bu savaşta ilerlemenin değil, gerilemenin nedeni oluyorlar. Bu da ordulaşma ve onun eyleme yansıması meselesine girer.

Ordulaşmanın, savaşmanın malzemesi bizde boldur. Fakat inşa gücü, yönetim gücü problemlili bir durumdadır. Girişte aslında konuya açıklık getirmiştim. Girişte vurgulananlar temel sorunun çözümü içindir. Bu savaşı çığ gibi büyütmek mümkündür. Ama komuta tarzı doğru teşkil edilirse mümkündür. Savaşçısı da layıkıyla ordulaşırsa mümkündür.

Hâlihazırda bu konularda tartışmalar vardır. Özellikle geliştirilen günlük perspektif-talimatlar bulunmaktadır. Hepsinin elinizdedir. Yoğun eğitimler yapılmaktadır. Habire yeni tecrübeler kazandırılıyor. Şimdi bütün bunlar savaşı bir üst evreye sıçratmak için çok gerekli ve vazgeçilmez çabalar. Bütün gücümüzle komuta sorununun çözümüne yüklenmiş bir durumdayız. Sizin üzerinize yüklenmemiz bu nedenledir. Ve askeri savaşım cephesine, serihildanlara ve hatta örgütlenmelere, ideolojik savaşa da yükleneceğiz. Bütün bunlara güç yetirecek komuta düzeyine ulaşmak istiyoruz. Ve ben bütün gücümü onun için sarfettim. Halen en temel olarak komuta düzeyini yetkinleştirmekle uğraşıyorum. Bizim de savaşımız düşmanın özel savaşına karşı devrimci bir özel savaştır. Devrimci bir özel savaşın da kanunları vardır. Eğer gelişme sağlayamazsa, karşı-savaş gibi çürür, hızla geriler. PKK'nin devrimci özel savaşımı kızgın sac üzerinde bir savaştır. Sıra köprüsünde yürütülen bir savaştır. Fakat eğer ön

açılmazsa, geliştirilmezse beklenmedik bir biçimde başarısızlığa gidecek bir savaştır da.

Bu konuda da çok gerçekçi olmak zorundayız. Siz savaşın uzun-uzatmalı karakterine bakıp da aldanmayın. Veya yıllardır savaşın buraya kadar getirilmesine aldanmayın. Olağanüstü bir çabanın, ustalığın gerekleri yapılmıştır. Ama bu demek değil ki, işler garantiye alınmıştır, sağlam olmuştur. Bunun için sadece mükemmel imkanlar hazırlanmıştır. İyi bir komuta için ne lazımsa o yapılmıştır. Ordulaşma için ne lazımsa o yapılmıştır ve başarılmıştır. Ama bütün savaşım gücüne yetecek bir komutaya kavuşturulduğu söylenemez. Tam tersine, burada sabote var, işin gerçeği ile oynama var, ilgisizlik var, yarını görmeme var, imkanlar üzerine en kötü bir tarzda oturma var. Düşmanın özel savaşla verilemeyeceği zararın kendi içimizdeki özel savaşın, bu tasfiyeci özelliklerin vermesi söz konusudur diyorum. O halde, devrimci özel savaşımızın gelişme sorunları hayatidir. Şimdiye kadar yapılanların tümünü kaybetmek istemiyorsak, karşıımızdaki özel savaşı tam çözümlü ve başarısızlığa uğratmak istemiyorsak, mevcut devrimci savaşın gelişimini, esaslarını mükemmel anlamak, mükemmel uygulamak şarttır.

Şimdi savaşa gidiyorsunuz. Önemli görevler alacaksınız. En temeli de onun yasasını, onun güncel gerçeğini olduğu gibi kavramak ve hakkını vermektir. Herhangi bir biçimde savaşamazsınız. Karşı-devrimci özel savaşa karşı devrimci savaşımın yasaları ve güncel sorunları var. Güncel komuta sorunları, inşa sorunları var. Gerçek komutanlar, yarını başarıyla kapatma yeteneğini sergilerler. Böyle yaklaşımla öncü devrimci savaşımızın sorunlarının üstesinden başarıyla gelebilirler.

Demek ki, günümüz için gerçekçi bir planlamanın düşmana ilişkin sağlam bir değerlendirmeye olduğu kadar, devrimci savaş gerçeğinin sağlam bir değerlendirmesine de dayanması gerektiğini söylerken, bu hususları kastediyoruz. Üzerinde daha da durulabilir, daha da detaylı, gerçekçi değerlendirmelere ulaşılabilir. Mevcut parti edebiyatı buna epey imkan veriyor ve sıkça yaptığımız durum değerlendirmeleri sizi bu konuda oldukça güçlendirebilir. Bunlar da bütün savaşçı ve komuta güçlerimizin hizmetine sunulmuştur. Onlar yüksek bir ilgiyle, üstün bir sorumlulukla, yönetici bir yaklaşımla düşmanı tanıma,

kendi savaş gerçeklerini kavrama ve özümsemeyi vazgeçilmez bir özellik olarak buna kendilerinde çözüm getirmelidirler. Emirse emirden, tavsiye ise tavsiyeden anlayarak hakkını vermeyi bilimleri gerekir.

Bir planlamanın diğer öğeleri ne olabilir? Çokça işlediğimiz diğer bir konu da hedefler sistemidir, hedefler iyi seçilmeli, iyi belirlenmelidir, kapsamlı olmalıdır. Hedefini iyi seçenler iyi savaşır. Tayin edici hedef var, en sıradan ele alınması gereken hedef vardır. İlk günde vurulması gereken hedef vardır, son günde vurulması gereken hedef vardır. Mutlaka vurulması gereken hedef vardır. Bu aynı gücünü çok iyi yapmak gerekiyor. Maalesef planlama gruplarımızın ve hatta savaş gruplarımızın en temel noksanlıklarından biri de budur. Hedefler üzerinde yoğunlaşamama... Bir defa hedef seçememe veya çok az sayıda hedef seçme var. Kapsamlı bir hedef seçme, daha sonra sıralamaya tabi tutma, gruplarımızın, komuta düzeyimizin başaramadığı bir yaklaşımdır. Dikkat edelim, güçlü hedeflerden yoksun olmak demek, güçlü bir plandan yoksun olmak demektir. Güçlü bir plandan yoksun olmak demek, savaşı rastlantısal -ki bu da plansız oluyor- durumlarla yüz yüze bırakmak demektir. Ve bu da çok örgütlü, planlı bir özel savaşa karşı tesadüflere bırakılmış bir devrimci savaş içinde olmak anlamına gelir. Böyle bir devrimci savaş içinde olmak da, beklenmedik yerlerden ölümcül darbe yemeyi kaçınılmaz kılar.

Demek ki, hedefler meselesi öyle basite alınacak bir mesele değildir. Hedefleri çok iyi görmek gerekir. Düşmana hizmet eden ne varsa, onun en vurucu askeri birliklerinden tutalım ona do laylı hizmet eden parti içindeki objektif tasfiyeciliğe kadar hedeflerin iyi görülmesi gerekiyor. Adam iyi niyetli ama, objektif olarak tasfiyeci. Onun düşmana hizmet etmesini iyi değerlendireceksin. Bu da hedeftir. Ve karşında helikopterle, her türlü zırhlı araçla, çeşitli vurucu silahlarla, patlayıcılarla, mermilerle, en seçkin özel birlikler var. Hepsini biraz tanıyacaksın. Yine hedeflerin ekonomik boyutunu, sosyal boyutunu, siyasal boyutunu vardır. Düşmanın bir siyasal dayanağını çok iyi değerlendirmek gerekebilir. Birinci sıraya almak gerekebilir. Aynı zamanda ekonomik bir hedefi de çok birincil düzeyde ele almak gerekebilir. Öyle ki, bazen bir ekonomik hedefi vurursun, alacağın sonuç

müthiş olur. Bazen çok özel bir savaş birimi vardır, yönelirsin; gerçekçi değildir. Gereği yoktur, gücün yetmez ve büyük darbe yersin. Nitekim birçok hedefe saldırıda bu ortaya çıkıyor. Karakoldur, hudut boyundadır, mutlaka imha edelim, diyor. Evet, bir karakolu imha etmek iyi bir şeydir de, fakat eğer her tarafı mayınlanmışsa, adam onu adeta mahsus hedef haline getirmişse biz onu değil, düşmanı daha zayıf bir yerinden vurabiliriz. Pusu kuranız, ablukaya alınız veya olmadık yerde vururuz. Yani kısaca hedeftir, ama vurulmayı gerektirmez. Veya bir bölgede olmaz, bir başka bölgede imkan varsa derhal emir-komutayı işleterek bu bölgeye gider vururuz. Düşmanın çok iyi kuşatmaya aldığı hedefi bırakırım, kuşatılmamış bir hedefe giderim. Kuşatılmamış askeri hedefe, ekonomik hedefe giderim. Yolu tutarım; bu da bir hedeftir. Generali vuramam ama, valiyi vururum, kaymakamı vururum. O olmazsa, devletin başka savunmasız kurumları var. İşbirlikçileri var. Kendisini vuramazsam, yakar-yıkam.

Bir diğer konu da bir hedefe hangi güçle vurulacağı konusudur. Baktın küçük bir gücümüz var. Tabii ki, bir grup bir işgal yapamaz ama, bir suikast yapabilir. Beşyüz kişi bir şehri zaptedebilir. Yine elli kişi bir köyü zaptedebilir. Yani hedefle güç ilişkisi çok iyi değerlendirilmek durumundadır. Kısaca çok kapsamlı hedefler sistematigine sahip olmak, hedeflerle güç bağlantısını kurmak önemli. Tabii, bu genel anlamda böyledir.

Bir de hedefleri bölgelere, eyaletlere, hatta mıntikalara indirgemek gereklidir. Bir eyalette, bir bölgede, bir mıntıkada, hatta bir köyde çeşitli hedefler vardır. Çok iyi vurulacak hedef vardır. Gücümüzün yeteceği hedef vardır. Altı ay sonra vurmamız gereken hedef vardır. Bu güçlerin durumu, sayısı ve donanımıyla bağlantılıdır. Yani hedeftir, çok önemlidir, ne pahasına olursa olsun vuralım diyemeyiz. Diğer bütün koşulları hesaba katarsın, uygunsa vurursun. Bu konuda iyi bir hedefler sistematigine sahip olmak demek şunu da içerir: Hedefsiz bir gün bile olmaz. Bazıları şunu söyler: Ciddi hedefler kalmadı veya bu bölgede öyle fazla engel olabilecek hedef kalmadı. Doğru değil bu. Bugünkü Kürdistan'da düşman hedefi anlamına gelebilecek yığınla hedef vardır. İnsanın bir günü bile hedefsiz geçemez.

Eğer karşısında savaşacak hedefin yoksa, içte senin yaşamını zayıf düşüren eğitimsizliğin var. Tasfiyeci öğeler,

moral yetersizliği var. Bütün bunlar hedef değil midir? Kesinlikle bir komutan herhangi bir mıntika, bölge ve eyalette vurulacak hedef kalmadı diyemez. Birliği günün yirmidört saati hazır tutmak bir hedeftir. Morali iyiyse tekniği hazırla, tekniği iyiyse örgütlenmesini hazırla, sayısını büyüt.

Bunların hepsi hedef, hem de iyi sonuç alınabilecek hedeflerdir. Hedefler sadece düşman belleyeceğimiz ve yıkacağımız hususları içermiyor. Bir de olumlu hedefler dedikimiz, yani kendi iç cephemizde hedef olarak tanımladığımız durumlar vardır. Bu anlamda iki tür hedef vardır. Olumsuz hedefler ve olumlu hedefler. Olumsuz hedefler bahsettiğim düşman cephesindeki hedeflerdir. Olumlu hedefler ise kendi iç cephemizdeki gelişmeleri sağlamayı teşkil eden hedeflerdir. Nedir bunlar? Kitle ilişkilerinin geliştirilmesi, coğrafyanın zaptedilmesidir. İyi bir coğrafyada mevzilenmek, iyi bir hedefe ulaşmak demektir. İyi kitle ilişkilerine ulaşmak demek, iyi bir hedefe ulaşmak demektir. İyi örgütlülüğe ulaşmanın şartları vardır. Eğitimidir,

hedef olarak belirlenen hususlardaki gelişme, mevcut olumsuz düşman hedeflerine karşı ne kadar yeterlidir? Taktik önderlik gece-gündüz, yirmidört saat çalışır, gerekirse uyumaz. Gerekirse iki saat uyur. Yardımcısına da, "ben iki-üç saat uyumak zorundayım, sen devam et" der. Yani yirmidört saat çalışma tarzı dediğimiz olay budur. Sen yorulduysan yardımcına bırakırsın, yardımcın yorulduysa o da kendi yardımcısına bırakır. Hedeflerin amansız peşinde olmak bu anlama gelir. Durmak yok. Hedef belirlememek, belirleyip de gereklerini yerine getirememek taktik önderlikte suçtur.

Bugün bütün planlama gruplarımız veya savaşan birliklerimiz ağır bir hedefler sorunuyla karşı karşıyadır: Düşman hedeflerini yerli yerinde kestirememek, günlük olarak vuramama, kendi olumlu hedeflerine ulaşamama, coğrafyayı kullanamama, kitleyi harekete geçirememek, örgüt gücünü kullanamama, bunun için yetkinleşememe durumları yaşanıyorsa, neyle uğraşıyor bu taktik önderlik? Ancak hedefler meselesine tam bir çözüm gücü olmakla militan yaklaşımın

moraldir; bütün bunlarda yeterliliği yalamak gerekir. Neye karşı olur bu? Olumsuz hedeflere karşı. Geceni-gündüzünü buna ayıracaksın.

Bütün bu konularda var olan durum nedir? Yarın halletmemiz gereken durum nedir? Yarın vurulması gereken hedef, yarın yetkinleştirilmesi gereken durum nedir? Şu an veya altı ay sonra gerçekleştirmemiz gerekenler nedir? İşte buna cevap verecek olan da taktik önderliktir. Taktik önderliğin özüdür bu. Düşman hedef nerede başlar, nerede biter; nereden vurulmalı, nereden çıkılmalı? Kendi öz, olumlu hedefleriniz, zayıflıklar ve yetkinleşmeme nerede? Buna nasıl ulaşılır? Bunun şartı şur: Olumlu

gerekleri yerine getirilmiş olur. Aksi halde savaşta başa bela olmanız söz konusudur. Ve nitekim taktik önderliğin yeterliliği, başa bela olma durumu da buradadır. Çoğu altı ay boş geziyor. "Vuracak tarzda bir şey yok" diyor. Birimi çürüyor. Birimden onlarca kişi kaçıyor. Bir defa, bir takımda üç kişiyi kaçtırmak derhal görevden alışı edilmeyi gerektirir. Bunun sayısı beşe çıktı mı, tutuklamaya gitmek gerekir. Sebepsiz veya çok ciddi olmayan nedenlerle bir kişinin kaybına yol açmak uyarıyı gerektirir. Kayıp üç kişiyi buldu mu, bu başarısızlığa girer. Hele ağır bir ihmalkarlıktan kaynaklandı mı, bu tutuklanmayı gerektirir. Adam sırf pis canını kurtarmak için

beş-on yoldaşı tehlikeye atmışsa, onun derhal tutuklanması lazım. Ve saflarımızda maalesef çok oportünistçe, "iki-üç birimi şu boğaza yerleştireyim, bir birimimizi lojistiğe gönderelim, ben de ağa keyfime bakayım" diyen komutanlar var. Bu komutanlar yargılama hakkıdır. Sen bile bile bu kadar kişiyi tehlikeye atarsan, derhal yargılanırsın. Daha da ağır suç durumuna girenlerin hemen kurşuna dizilmesi gerekir.

Uyarıyorum!

Bundan sonra yasalar işletilecek ve biraz böyle geliştirilecektir. Mesela Güney-Batı'da bir yargılamayı gerçekleştirdik. Diğer alanlarda da habire gerçekleştireceğiz. Bir sürü bölgelerde kayıplar yaşandı. Onlarca kişi kaçıyor, onlarca şehit düşüyor. Bakıyoruz, tüm bunlar nasıl olmuş? Adam tam bir köylü kurnazı. Acıkmış; yedi kişiyi köye, hem de hiç tanımadığı, bilmediği faşist bir köye gönderiyor. Diğerlerine de, "siz de onların savunmasını yapın" diyor. Kendisi de en hakim noktada duruyor. Üç-beş kişiyi de yanına alıyor. Köyden ihbar ediliyor tabii, faşist bir köy zaten. Önderi kişiyi biz böyle kaybettik. Hem de o kadar silahla birlikte... Şimdi bu komutanı alıp da ne yaparsın?

Saflarımızda bunlardan onlarca var. Yapmayın diyoruz. Komutanlığa da, askerliğe de böyle yaklaşmayın. Eğer böyle bir komutanı başınıza birer kurşun sıkın. Askerseniz eğer ve böyle komutanlarınız varsa, bu komutanlara bir asker olarak kurşun sıkın. Savaşın yasası kesinlikle böyledir. Lütfen bu yasalarla oynamayın. Acımasız bir savaş içindeyiz. Sen bir lojistik hedefe onlarca kişiyi nasıl verebilirsin? Hiç olmazsa, vicdanlıysan bir kişiyi gönder, gözden çıkar, gitsin sana yemek getirsin, ölse de, gitse de bir kişidir. Kocaman bir takımın dörtte üçünü nasıl imhaya gönderiyorsun? Aklın alamayacağı bir şey! Acıktığı için yapmıştır bunu. Eskiden bir sigara için yaparlardı. Çılgınca bir şey. Kaldı ki yemeği de var. Üstelik insan bunu çok önceden de düşünebilir. O an tehlikeliyse yapma. Ot bul, ye. Var aslında, yenilecek çok şey var. Serkeşlik, düşkünlük, tembelliktir bu.

Bir Mardin'de olup bitene bakalım. Köyden ayrılmıyorlar. Her gün üçer-beşer ölüm haberleri geliyor. Eminim ki, sırf günlük yiyecek için o köyde kalıyorlar. Başka hiçbir gerekçeleri yoktur. Si-

lahlı adamsın; köye ya köyde hedef vurmak için, ya da propaganda için, örgütlenme için gidersin. Düşmanı vurmak için girersin. Peki aylarca o köyde ne işin var? "Köyde kalmazsak yaşayabilir miyiz" diyor. Sen madem köyde kalmadan yaşayamayacaksın, nasıl kendine gerilla adını verebiliyorsun? Böyle gerillacılık yapılır mı? Alma eline silahı! Köyde bir örgütçü, propagandacı olarak kal. Yakalanırsan düşman seni götürsün, yardım ve yataklıktan bir sene ver. Yine halkına, ailene yardımcı olursun.

Gerilladır güya! Gidiyor şehrin göbeğinde üç ay, beş ay kalıyor; hem de her türlü bombalarla, roketlerle. Bir de sıkılmadan, "bizim gerilla böyle olur" diyor. Gerilla böyle olur mu? Evet, hepimiz gideceksiniz, bu gerillanın içine gireceksiniz. Ve bu tarza doğru diyeceksiniz. Sonuçta imha olacaksınız. "En son bombayı da kendimizde patlatacağız" diyorlar. Bombayı düşmanda patlat! Zindana giren de, hiç olmazsa beş-on adam eğitirsin. Aslında intiharvari yaklaşımdır bu. Pasifizmin diğer ucu da intiharvarılıktır. Dayanabilirsen gerillaya katıl. Dağda olacak bu işler. Ve her anı dikkatlilikle, duyarlılıkla ve hedeflerin içinde kalmakla yürür.

Gerilla bu tanıma girer. Milissen ayrı, köyde propagandacıysan ayrı; onun silahla fazla alakası yok. Tabii, hedefler meselesinde, günlük savaşın taktik önderlik meselesinde böyle olursanız, bu devrimci savaş geliştirmez, tersine onu boğmaya götürür. Nitekim birçoklarının da pratiği böyledir. Gerilla, çok zormuş! Evet, eğer peşmerge bir iş başarsaydı, yüz kat bizden daha iyi sonuçlar alırdı. Milislikle veya "evimden ayrılamam, köyümden ayrılamam" yaklaşımıyla savaş bu hale gelseydi, bugün peşmerge bin defa bizden daha iyi yapardı. Yapamadığı bellidir. İsyanla olsaydı, çok isyan yapıldı, onunla halledilirdi. Olmuyor, isyan da imhaya götürüyor. Geriye gerilla kalıyor. Bu işi ancak sağlıklı bir gerilla savaşımı götürebilir. Bunu böyle anlayacaksınız. Yani hayattır ve vazgeçilmezdir. Biz gerillanın tanımını böyle yaptık. Taktik önderlik tanımını gerillada böyle yaptık.

Tabii, örgütçü de gizli kalır. Şehre ve köye gidiyor, her şey orta yerde. Bizim gizli örgütçüyü, serhildan ve şehir komitesini bilmeyen yok. Böyle taktik önderlik olmaz. Kendini gizleme gereğini bile duymuyor. Askerin önüne köylüyü sürüyor, "git beni koru" diyor. Halk böyle militanı korumaz, halkı koruyacaksınız?

Böyle bir sürü bela olan önder çıktı.

Demek ki, hedefler sistemine bağlı olarak taktik önderlik doğru kavranılmalıdır, doğru yaşanmalıdır. Düşman hedefini çok iyi görmek gerekir; buna istihbarat girer, öncelikler meselesi girer. Hep istihbaratını alacaksın, onu hep öncelikler sırasına tabi tutacaksın. Böylelikle vuracak hedeflerin olur. Üslendirmeyi iyi yapacaksın, lojistiği, silahını zamanında temin edeceksin. Moralin örgütlenmesini iyi yapacaksın. Sayısını iyi belirleyeceksin, zamanında tam hedefi vuracaksın. İşte, istihbarat budur. Dedim ya, irtibat da gerekli! Vurduktan sonra nereye gideceğin belli. Neyi vurup alacağın belli. Böyle yaparsan, iyi bir komuta özelliğine kavuşmuşsun demektir. Bunun için gece-gündüz kendini katman gerekir. Bunun için müthiş kendini vermem gerekir. Yoksa "unut-tum, yanımdan geldi geçti, görmedim, sorunlar dizboyu" demek olmaz. Yapı çözümlüyor, farkında bile değil. Böylesi taktik önderlik değil, yaramazın tekidir.

Gidiyorsunuz; böyle olursanız, siz de yargılanırsınız. Bazıları böyleyse, siz kendiniz yargılamalısınız. Asker komutanı yargılama, komutan savaşçıyı yargılama. Bu iş böyle yürümelidir. Ordudaki keskin bakış, keskin irade en çok bu noktada böyle işler, aksi halde savaşa girmek suçtur.

Demek ki, sağlıklı bir planlamaya ulaşmanız için, her zaman sağlam bir hedefler sistemiyle dolu yaşayacaksınız. Hedefsiz hiçbir an geçmez. Planlı devrimcilik, bu konuda da tam olmayı şart kılar; noksanlığı affetmez. İyi bir komuta kişiliği böylesine bir plan anlayışına da mutlaka ulaşmak zorundadır. Bu konuda da emirden anlıyorsanız emir, tavsiyeden anlıyorsanız tavsiye; bunlar böyle değerlendirilir, yaşamla böyle bütünleştirilir.

Planlı çalışma tarzı sürekli devrimi geliştirir düşmanı yok oluşa götürür

Planlamada diğer bir husus da; daha çok vuruş, çalışma ve yaşam tarzına ilişkindir. Bu istenilen şeylerin hepsi tamamdır. Düşmanı değerlendirdik. Devrimci savaşın dayanaklarını iyi göz önüne getirdik, hedefleri de daha ayrıntılı değerlendirdik. Peki gerisi ne demektir? Gerisi çok yoğun günlük çalışma tarzıdır. Eğer hedeflere eylemlerle ulaşmak söz konusuysa, vuruş tarzı burada

önem kazanır. Tabii ikisi de neyi gerektirir? Günlük tam militan bir yaşam tarzını gerektirir.

Devrimci yaşam üzerinde çok durduk. Devrimci yaşamın günlük olarak nasıl icra edilmesi gerektiği üzerine yapılmış değerlendirmeleri tekrarlamak istemiyorum. Bunlar her an planlamaya almanız gereken hususlardır. Devrimci yaşam herhangi bir yaşam değildir, olağanüstü bir yaşamdır, böyle özellikleri vardır. Sıralamaya gerek görmüyorum. Dikkatlilik, duyarlılık, bilinçlilik, örgütlülük, sağlam bir düşman kavrayışı kesin gerekir. Bunlarla devrimci tarzda yaşanılır. Kişilik hep böyle olmalıdır. Hayali kişilik, tembel kişilik, kaytarmacı kişilik kabul edilemez. "Canım sıkılıyor, şimdi bıkmışım" gibi şeyler olmaz. Devrimci kişilikte bunlar suçtur.

Evet, siz neden kaybediyorsunuz? Demin söyledim; devrimci bir yaşam tarzınız yok. Yaşam söz konusu olduğunda sağa-sola yıkılıyorsunuz. Tembel, olgun değil istismarçı, kaytarmacı, kariyerist, düşkün, havai vb. gibi bir sürü özellik sayabiliriz. Eğer bu özelliklerin zerresi kadar sizde varsa, bu kişiliğin sağlam bir yaşamı yoktur. Sağlam bir yaşam, sağlam bir kişilik olmadan da sağlam bir çalışma tarzına ulaşamayız. Sağlam çalışma tarzı, sağlam kişiliğe ve sağlam yaşam tarzına bağlıdır. Demek ki iyi bir planlayıcı olmak için, çok sağlam bir yaşama sahip olmak gerekir.

Bazı raporlar görüyorum. Köylü kurnazlığı veya küçük-burjuva soytanısı ne yapıyor? Yalnız kendisiyle değil, yaşamla da oynuyor. Beni bile saptırmaya çalışıyor. Şimdi yaşam tarzıyla tam bir ağa, tam bir küçük-burjuva kurnazlığı; kendini ve yanındakileri aldatıyor, devrimci yaşamla bağdaşmayan ne varsa, gün be gün yaşıyor. Özel taksit tutuyor, zengin evinden çıkmıyor. Günlerce görevlerin üzerine gitmiyor. Çalışması yok, çok para harcıyor. Hesabı-kitabı belli değil. Hedefi belli değil. İşte, güya yetkilymiş. Gece-gündüz "sekreter olabilir miyim, kaçınıcı adam durumundayım, acaba bölgede birinci ben miyim, yoksa başkası mıdır, ben değilsem başkasını nasıl ekarte edebilirim, bunun için kurnaz yöntemler nelerdir; yine köylü kurnazlığı, küçük-burjuva yüzüzlüğü nedir; partinin büyük değerleri ve parası var, bunları nasıl alıp harcarım; kadroları nasıl yedeğime alıp kullanırım, halkı nasıl hizmetime koştururum" hayalleriyle yaşıyor. Şimdi tarzı böyle olan biri, tabii ki suçludur.

İşte ağırlık, küçük-burjuva ve hatta kölelik dediğimiz olay burada düğümleniyor. Bu yaşam tarzıyla, bırak hedefler üzerine gitmeyi, yine bırak devrimciliği kurtarmayı, ancak objektif ajan olunur. Ve böyle bir sürü objektif ajan var. İş-gücü, şunu bunu bana şikayet etmek. Bunlara sormak lazım: Soytanı; bırak şunu bunu da sen ne durumdasin, senin yaşamın nasıl? O kadar kurnazlaşmış ki, bana hedefini yaptırmaya çalışıyor.

Ne yazık ki, çoğunuz bilmeyerek de olsa bu pozisyonu yaşıyorsunuz. Sıkıntılarınız var, önünüzde engelleriniz var. Onu devrimci yaşamla aşacağınız, mevcut yaşamınızla aşmaya çalışıyorsunuz; bu da mümkün değil. Doğru yaşama ulaşmada kişilik savaşımı çok önemli. Devrimci yaşamda ısrar burada çok önemli, olmazsa olmaz kabilindedir. Benim saydığım hususlarda ısrar etmek, ihanetten daha tehlikelidir. Ama bütün raporlar şimdi bununla dolu. Önemli bir kısmı ayak kaydırmacı, çevresini suçlayıcı, kariyerini arttırıcı ve tasfiyeciyi...

Şimdi bu kişilik -hedefler meselesinde olduğu gibi- derhal tutuklanması gereken bir kişiliktir. Bakın içinizde iyi niyetliler, dürüstler var. Bunlar görevlerine sahip çıkmalıdırlar. Bilinmelidir ki, bastıncı kişiliğin yaşam tarzı felakettir. Derhal bu yaşamı sürdürenleri tutuklayın. Biraz devrimci değerlere saygınız varsa çağırın, "sekreter misiniz, kaçınıcı adamsınız, gel buraya, senin şuradaki yaşamın dürüst değildir; bak zengin evinde kalıyorsun, parayı çok harcıyorsun, yoldaşların üzerine kötü tasarrufta bulunuyorsun, savaş imkanlarını, silahlarını düşmana kaptırıyorsun; tembelsin, çok uyuyorsun" deyin. İsrar ederse, örgüte bilgi verin. Bilgi verme imkanınız yoksa, çok tehlikeliyse hayatınızı ortaya koyma pahasına da olsa temizleyin.

Devrimci yaşamın kendisi olmadan hiçbir devrimci görev başarıyla yerine getirilemez. Devrimci yaşam derken, süpermen gibi yaşamın demiyorum. Asgari dürüstlük ölçülerinde bir devrimci yaşam mümkündür. Bunu göstereceksiniz. Gösteremezseniz, bu PKK'de er veya geç sizi bulacak olan feci bir sonudur. Kesinlikle dürüst yaşayacaksınız. İstismarçı, kariyerist, tembel, değerleri bastıran, tasarrufuna çeken biri olmaya-caksınız. Başkaları yaparsa, ne siz alet olun, ne de kendiniz yapın. Safflarda iyi bir yaşam savaşçısı olun. Bununla bağlantılı olarak da çalışma tarzı ortaya çı-

kar. Tabii ki, kişiliği ve yaşamı sağlam olan sağlam çalışabilir. Nedir çalışma tarzı? Günlük olarak ne kadar eğitim, ne kadar örgütlenme, ne kadar eylemlilik akla gelir? Günlük olarak benim propaganda, örgütlenme gücüm ne kadardır? Hedeflerim eylemliliğe ne kadar ulaşır?

Bakın, bu işler için sınır yoktur. Ayrıca inceleme-araştırma görevi de çalışma tarzına eklenmelidir. Baktın propaganda edebileceğin kimse yok, kitle yok; o zaman hemen inceleme yap. Çünkü sizin şiddetle incelemeye-araştırmaya, kendini eğitmeye ihtiyacınız var. Baktın tekinsin, böyle yapabilirsin. Çalışma tarzın bu olmalıdır. Baktın ki, çevrende eğitimsiz insanlar var, onlara propaganda yap, eğit. Baktın ki, daha kalabalık bir alandasin ajitasyon çek. Baktın ki, eylem fırsatı doğuyor, eylem görevlerini hemen yerine getir. Gücün oranında eylem yap. Birinci gün yapamıyorsan, ikinci gün yap veya haftada bir yap. Haftada üç-dört sefer propaganda-ajitasyon yap. Her gün bir saat kendini eğit.

Demek ki, bir devrimci hiçbir zaman, hiçbir gün, hiçbir yerde benim çalışma tarzım oluşamaz diyemez. "Uğraşacak ne örgütlenme, ne de eğitim vardı, sırt üstü uzanıp yattım; çalışma tarzım, tembel tembel günleri harcamaktı, imkanları harcamaktı" demek de suçtur. Görüyorsunuz ki, görevler dizboyudur. Hiçbir devrimci, bir tek gününü bile doğru çalışma tarzı olmadan geçiremez. Bir güne sığdırılacak işler dev boyutludur. Sen de tüm kişiliğini, yaşamını devrime, devrimin çalışma tarzına adanmışsın. O halde gününü en verimli tarzda geçir-melisin. En verimli tarz diyoruz; eylemse eylem, örgütse örgüt, eğitimse eğitim, bunları sen tayin edeceksin. Çalışma tarzında verimlilik şarttır. "Ben on gün okurum, on gün konuşurum" demek olmaz. "Ayda bir eylem aklıma gelir, sürekli eylemden kaçırım..." Böyle çalışma tarzı olmaz. Doğru çalışma tarzı sürekli-dir, yoğunudur ve verimlidir. Kitlelerin örgütlenmesi çok acilse, hemen örgütlersin. Bir komiteyi örgütlemek çok önemliyse, hemen komiteyi örgütlersin.

Demek ki, çalışma tarzına, yoğunluk ve verimlilik itibarıyla en doğru karşılığı vermeden devrimci militanlık yapılamaz. Ama maalesef böyle. Dediğim gibi, günü çalışmasız geçirme, verimsiz geçirme, hatta çalışma tarzı diye bir meselesi var mı, yok mu diye hiç orali bile olmama çokça görülen bir yaklaşımdır. Bu devrimcilik en tehlikeli devrimciliktir. Görül-

düğü yerde tasfiye edilmelidir. Doğru devrimcilik, çalışma tarzı en mükemmel olan, gücünü mükemmel planlayan ve en verimli bir biçimde bu planı hayata geçirendir. Örgüt için nasıl bir plan çiziyorsak, çalışma tarzında da günlük plan gerekir. Aynen bir örgüt gibi, parti gibi... Bunun için günden güne iyi planlayın. Planlarınıza iyi hedefler koyun ve hedeflerinizi iyi bir yaşamla, yoğun bir çabayla aşın. İşte çalışma tarzında başarılı olan bir militanın tarzı budur. Daha da uç olan veya kişilikte aranması gereken -özellikle eylem adamlarında, hareket komutanlarında- koparma tarzımız budur. Bu, serihildan ve ideolojik saldırılar için de geçerlidir.

Şimdi yaşama tarzı, çalışma tarzı gününbirliktir. Eğer bir kişi gerçekten çok daha ileri bir komutayı yakalamak istiyorsa, yaşama tarzı ile çalışma tarzını birleştirmelidir. Mesela benim tarzım, çalışma tarzım hemen hemen iç içedir ve ayrıdır. Tabii bu güç ve çaba yoğunluğu ister. Herkesten aynı derecede istenmeyebilir, fakat hedef ayrıdır. Yaşam, çalışma ve savaş tarzını veya koparma tarzını birleştirmek. Eylemde koparma tarzı dediğimiz olay nedir? Özellikle yaşam ve çalışma iyi düzenlenmişse, son öldürücü darbeyi vurarak veya koparıcı adımı atarak bütün devrimci görevleri yerine getirmektir.

An, yaşamı bir noktaya, bir dakikaya sığdırma anıdır

Düşman iyi tanınmış, halkın durumu iyi değerlendirilmiş, hedefler iyi belirlenmiş, devrimci yaşama, çalışmaya da dört dörtlük bir hak verilmiş ise, o noktada saldırılır. Nasıl hedeflerde olumluluk ve olumsuzluk varsa, burada da aynı durum vardır. Tam kalkış anındasın. Bazıları "burada ikircikliğe düştük" diyor, çok taciz edildik, kenarından geçtik, teğet geçtik" diyorlar. Bu durumlar vuruş tarzına en kötü yaklaşımı içerir. Hani, onikiden vuruş denilir ya, bizim vuruş tarzımız biraz böyle izah edilir. Bu vurma-vurulma anıdır. Sen vurmazsan, o seni vurur. Yani düşman pusuda veya savunmada, sen saldırıdasın, sen pusudasın, o güçlü. Kim bir dakika gecikirse, o gider. Pürdikkat olunmalı.

An, yaşamı bir noktaya, bir dakikaya sığdırma anıdır. Vuruş tarzına ulaşan kişilik, en yoğunlaşmış askeri kişiliktir. Bakın komutanlara, delidolu adamlardır, dopdoludurlar. Askeri okullarda da

en temel ders, aslında bu özelliklerdir veya yoğunluk dersidir. Yani siyasette, askeri teoride, kültürde, ahlakta en yoğunlaşmış ifade komutan kişiliğidir. Komutan deyince akla ne gelir; emreden ve vuran... Yani bir yumruk haline gelmiş kişiliktir. Komutanın dili de çok serttir, yüreği de. İradesi de buna yeterlidir. Fakat çok hazırlanmıştır, yoğunlaşmıştır. Yani çoğunuzun yaptığı gibi, sahte

temine, bütün dünya sistemine bakın, komutanlar çok yetkindir. Dili ve eylemiyle çok yetkindir. Yani vuruş tarzına ulaşmış adam demektir. Kendinize bakın. Çok sallapati, çoğunuzun dili yetişmiyor, emrederemiyorsunuz. Tabii hazırlık yapmamışsınız ki, emredebilesiniz. Güç oluşturamadığınız için, hazır gücü değerlendiremiyorsunuz. Benim binbir emekle emrinize verdiğim bir gücü, emirle

komutan değildir. Bütün koşullarını hazırlamıştır, koşullarını değerlendirmiştir, hedeflerini belirlemiştir, örgütünü kurmuştur ve kararı doğru vermiştir. O zaman vurdurur, vurur. Yani koparış tarzına da, vuruş tarzına da yaklaşmış adam demektir. Bu da nedir? Tam komutanlık halkasını yakalamak demektir. Türk sis-

kaldıramıyorsunuz. Zaten komutanın zaıvalılığı da burada. Komuta sorunlarının ağırlaşması burada. Hazır gücü seferber edemiyor, emre koşturamıyor. Dili yok, çoğunuzun diline bakın, sağlam bir emretme kabiliyeti yok. Tabii ben bunları söylerken, keserim demiyorum. Gerekirse yılanı tatlı dille delikten çıkar-

maktan tatalım gerekirse boyununu farkına vordirmeden uçurmaya kadar zengin yöntemlere başvurulmalıdır. Sağlam bir komuta kişilik, bu tarzı konuşuran kişiliktir. Ama çoğunuzla bakın; "tam vura-caktım, ikircikliğe düştüm, kararsızlığa düştüm, biçildim teğet geçtim, sıktım, ama kenarından sekti." Bütün bunlar sizin tarzınızdır. Düşmana gider böyledir, halka gider böyledir. "Üslenemedim, halkla ilişki kuramadım, örgütü hazırlayamadım..." Silahı varsa morali yok, ikisi varsa örgütü yok. Hepsi darmadağın. Böyle komutan olmaz ki! Böyle vuruculuk olmaz ki! Evet, bu kişilikler koparıcı olamaz. Askeri an, her an eylem durumunu yaşamak demektir. Yoksa sen biçilirsin.

Nitekim umulmadık yerde çok arkadaş biçilmiştir. Ve şu deniliyor: "Hiçbir grubumuz, bilinçli bir biçimde savaşı nasıl verdiğini, kaybettiğini veya kazandığını bilmiyor." Doğru. Bu çok egemen bir yandır. Beklenmedik bir yerde ve biçimde vuruluyor. Bunu biz kabul edemeyiz. Vurup kaybetmesi de, kazanılması da kabul edilemez. Doğrusu tamamen planlanmıştır. Herşey önceden düşünülmüştür. İkirciksiz yaklaşmış ve düşmanın ruhu bile duymadan vurulup koparılmıştır. Halka gidilmiştir. Halkın canı olunmuştur, ruhu olunmuştur, böyle kazanılmıştır. Örgüte bakılmıştır, noksanlığı görülmüştür. Moral zayıfsa üstün moral, örgüt zayıfsa üstün örgüt sağlanmıştır. Vuruş tarzı, koparış tarzı böyledir. Kendinize bakın, durumunuzu yorumlayın. Çok sallapati, çok yetersiz, sağa-sola yalpalayan, düşmana karşı ve kendine karşı tereddütlü. Olmaz! Bu felaket getiren bir kişiliktir. Bu kişiliği terk edeceksiniz. Koparıcı kişiliğe, vuruş tarzına tam ulaşmış kişiliği yakalamadan bütün çabalarınız boşa gider. Mevcut planlamanızın bütün hususları tam olsa bile, vuruş tarzınız, vuruş staliniz, üslubunuz ciddi noksanlıklar içeriyorsa; yani bir saatin elli dokuz dakikası sağlam işlense bile, eğer son bir dakikayı iyi işleyemezseniz, altmışıncı dakikada kaybettiniz demektir. Veya bir futbol maçına benzetirsek; seksendokuz dakika iyi oynamışsınız, iyi götürmüşsünüz. Doksanıncı dakikada gol yediğinizde elenmişsiniz demektir. Yani vuruş tarzının kendisi gol atma dakikasıdır; vurma dakikasıdır, sonuç alma dakikasıdır. Düşünün işte; o an gol atacağız, o an hemen koparıp alacağız. Bir an olarak değerlendiriyorsunuz ve kişiliğiniz buna hep hazır.

İşte, komuta kişiliği, gol kişiliği, hü-

cum kişiliği... Bu da taktik önderlikte en sonuç alıcı özelliktir. Ve ne yazık ki, safamızda en az gelişen özellik de bu oluyor. Biz aslında ellidokuzuncu dakikaya veya seksendokuzuncu dakikaya kadar iyi gidiyoruz, ama sonuncu dakikayı kötü tamamlıyoruz. En temel taktik önderliksel bir sorunumuz da budur.

Bakın ellidokuz, seksendokuz ne girer; uzun süre eğitim girer, sabır girer, sıkıntılara, acılara katlanma girer, bilinçlenme girer, her türlü inceleme-araştırma girer. Yine diğer hazırlıklar girer. Bütün bunlar diyelim ellidokuz dakika etti. Ama bütün bunları siz niçin yaptınız? Aslında sonuncu dakikayı tamamlamak için. Yani hep iyi vurmak ve koparmak için!.. Bir meyve ağacını düşünelim; ne kadar süre gerekir? Gübre, sulama ve zaman ne kadar gerekli? Meyve olgunlaştığında, onun düşme anı var. İşte, bu an, söz konusu ettiğimiz o anı yakalamaya benzer. Bir yıl beklediğiniz ağacın meyvesini bir dakikada koparacaksınız, emeğinizin sonucunu bir dakikada alacaksınız. İşte vuruş tarzı da, olgun meyveyi koparma tarzı gibidir. Böyle olmazsa, bir yıllık emeğiniz veya harcadığınız zaman boşa gider. İşte, böyle bir planlama en başarılı bir vuruş tarzıyla tamamlanır; bunun adı başandır. Çok ciddi bir hedefin üzerine gitmekse zaferdir.

Parti saflarımızda, ordulaşma ve savaş sürecimizde -emek harcamamıza rağmen- vuruş tarzına, meyve koparma tarzına ulaşmamış kişiliği mahkum edelim. Onun yaşam ve çalışma tarzını mahkum edelim. Bunun yerine vuruş tarzını başarıyla gerçekleştirecek, yaşama gücünü, çalışma tarzını kendimizde egemen kılalım. Ve mutlaka sonuncu anı veya hedefi düşürmeyi mümkün kılan bir militan tarzı egemen kılalım. Buna ulaşmadan asla devrimciliğimize tamamlanmış gözüyle bakmayın. Yaşamaya, çalışmaya yeterlilik gözüyle bakmayın.

O halde hepinizin en temel bir özelliği de, vuruş ve koparış tarzında ikirciksiz olduğu kadar keskin, usta olduğu kadar yaratıcı, sonuçlarını derleyici, bütün örgüte ve savaşa maledici kılmalıyız. Örgütümüzün, savaşımızın, onun ordusunun en zayıf olduğu bu yönünü gidermeye devrimci savaşımın geliştirilme sorunları diyoruz. özel savaşımın çöktürülmesi diyoruz. Ancak böylesine bir vuruş tarzı ile bağlantılı olabileceğini gözardı etmeden, militan tarzı tamamlıyoruz ve bu tarzda savaşarak başarıyoruz.

Bir kez daha ana hatlarıyla hatırlatırsak, sadece bu eğitim devresi için değil, bütün savaşan birimler için, ideolojik cepheden tatalım kültür cephesine, en acımasız devrimci katilim cephesinden tatalım serihilden cephesine kadar böyle bir plan anlayışıyla yaklaşılmaktan vazgeçilmez. Parti tecrübesinin getirdiği en önemli sonuç budur. Bütün savaşan birliklerin ve ona hazırlanmakta olan eskiler ve yeniler, küçükler ve büyükler, niteliği, çapı ne olursa olsun, nerede bulunursa bulunulsun, devrimci savaşın geliştirilme sorunlarına, bu sorunların başarılı bir planlama ile aşılmasına, böyle yaklaşmaya kesinlikle başarı şansı vermeli, verdirilmelidir. Bununla başından uzaklaştıran her tutuma karşı koysunlar. Gerekirse kendileriyle savaşarak böyle bir yaklaşımı gerçekleştirsinsinler. Böyle bir önderlik tarzına sahip olduk mu, bizim savaş, gelişmenin her türlü sorunlarına çözüm getirebileceği gibi, ucunda nihai zaferin de olduğu en sağlam ölçülerine kavuşmuş demektir. İçinden geçilen dönem için bu böyledir. Böyle bir yaklaşımla başarıyı garantiye almış demektir. Karşınızdaki özel savaş bakalım; tepeden tırnağa kadar her şeyi ile yenilgisini, tikanıklığını önlemek için tam gücünü seferber etmişken ve bunun için tetiktedir. Onun açısından ölmek, belki Türk ulusunun veya halkının imha olmasını beraberinde getirmez, emperyalizmin işbirlikçilerinin, bir avuç vurguncunun sonu gelebilir. Fakat bizim için asla böyle değil. Bizim devrimci savaşımımızın gelişmemesi, bir yenilgiyi yaşaması halinde sadece savaş cephesinin yitirilmesi değil, hatta partinin darbelenmesi değil, bir halkın, ulusun ve de ilerici insanlığın en önemli bir yaşam şansını kaybetmesi demektir. Dolayısıyla bizim düşmandan daha fazla, her şeyimizi ortaya koyarak yaşamı kazanma savaşımımızın dışında gerçekten seçenek yok diyorum. Başarıya ulaşmak, sonuca gitmek zorunda olduğumuz emredicidir. Ondan da öteye en gönüllüce, coşkuyla hücum ederek üzerine yürüyüp kazanacağımız tek seçenektir. Bir kez daha bu imkanı sağlam bir biçimde kazanma ile yüz yüzeyiz. O halde bu eşsiz kazanma şansımızı mükemmel bir yaşama, çalışma ve vuruş tarzımızla değerlendirelim. Başarıdan ve zaferden başka hiçbir şeye imkan vermeyen yürüyüşümüze, savaşımıza yüklenelim ve mutlaka kazanalım.

15 AĞUSTOS 1991 - 30 EYLÜL 1992 SAVAŞ BİLANÇOSU

15 Ağustos 1984 tarihinden bu yana yürütülen ve kesintisiz bir biçimde devam eden ulusal kurtuluş savaşımızın en önemli özelliklerinden birisi de her yılının bir önceki yıldan daha yoğun gelişmeleri yaşıyor olmasıdır. Bu, mücadelemizin bütün alanları için geçerli olan bir durumdur. Her yıl kamuoyuna sunduğumuz yıllık bilançonun sonuçları da bu gerçeği doğrulamaktadır.

Öte yandan belirtilmesi gereken diğer bir önemli gerçek de, savaşların kesin rakamlı bilançolarının çıkarılması mümkün olmadığıdır. Özellikle de savaşın yaygınlık ve derinlik kazandığı bir durumda bu daha da zorlaşmaktadır. Söz konusu olan savaş halk savaşı biçiminde zengin taktik ve eylem çeşitleriyle yürütülüyorsa, bu zorluk daha bir artmaktadır.

Aşağıda vereceğimiz bilanço sonuçları, bu temel gerçekler dikkate alınarak incelenmek durumundadır. Dolayısıyla bu sonuçlar, savaşımızın kapsam ve boyutlarını yansıtmakta oldukça yetersiz kalmaktadır. Burada verilen bilanço sonuçları, sadece gelişmelerin yansıyan bölümünü kapsamaktadır ve küçümsenmeyecek düzeyde kalan diğer bölümü ise muğlak kalmıştır ya da haberi alınamamıştır.

■ Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu ARGK'nin toplam çatışma ve eylem sayısı: **1165**

Bunlardan:

675'i baskın (şehir, ilçe, köy, karakol, vb. baskınları kapsıyor)

208'i düşman güçleriyle karşılaşmalar sonucu çatışma

184'ü pusu

66'sı yolları kesip denetim altında tutma

30'u sabotaj

■ TC'nin karşı-devrimci cephesinin toplam kayıpları: **3909**

Bundan:

373'ü er ve erbaş

239'u polis ve özel tim elemanı

94'ü subay, astsubay, üsteğmen, as-
teğmen, başçavuş

24'ü yüzbaşı, binbaşı, teğmen, albay,
yarbay

479'u köy kurucusu, kontra, işbirlikçi-
ajan

Ve bu kayıpların yanısıra, düşmana bin-
lerle ifade edilebilecek sayıda yaralı
verdirildi.

■ Düşürülen helikopter sayısı: **16**

Ayrıca **4** helikopter de isabet aldı

■ Düşürülen savaş uçağı sayısı: **2**

■ Ayrıca bu süre içerisinde çok sayıda panzer imha edildi veya tahrip edildi. Yine devlet kurumlarına ve işbirlikçilere ait çok sayıda araç ateşe verilerek yakıldı.

■ Gerçekleştirilen sabotaj eylemlerinde TC'ye maddi olarak büyük zararlar verdirildi.

■ Karakol baskınlarında ve diğer eylem biçimleri sonucunda çeşitli çap ve markada silah ve bunlara ait şarjör, mermi, dürbün, kütüklük vb. malzemeler kamulaştırıldı. Bunların yanısıra, savaşta kullanılan çeşitli araç ve eşyalar da ele geçirildi.

■ Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu ARGK kayıpları: **579**

Bu kayıpların yanısıra yaralanan ve esir düşen gerillalar da oldu.

■ Serihildan, cenaze töreni boykot kepenk ve kontak kapatma, kutlama, açlık grevi, yürüyüş, işbirlikçileri cezalandırma vb. gibi halkın başvurduğu eylemlerin tespit edilebilen sayısı: **779**

(Serihildanlar bölge bölge alındı. Ulaşma uzak olan yerleşim alanlarındaki halk direnişlerinin çoğunluğu tespit edilemedi.)

Serihildan şehitlerimizi daha büyük serihildanlarda yaşatacağız!

Mart 1990 tarihinde Kürdistan'ın birçok yerleşim alanında halkımız korku duvarlarını serihildanlarıyla yıktığını ortaya koyduğunda, düşmanın korkulu rüyası en beklenmedik bir biçimde gerçek haline dönüşüyordu. Her şeyden önce, PKK'nin sadece savaşan gerillalardan ibaret olmadığı, bunun ötesinde halkın kendisi olduğu en yalın şekliyle ispatlanıyordu. İşte bu, düşmanı her zamankinden daha çok çılgınlaştıracak ve onu gözükara bir biçimde halka yönelik katliamlara başvurmasına götürecekti. Ancak, savaşın bütün kurallarını hiçe sayan düşman bir kez daha yanılmaktan kurtulamayacaktı. Çünkü, büyük bir kalkışı gerçekleştiren halkımızın yıktığı, yerle bir ettiği korku duvarları her türlü terör, baskı, işkence ve katliam uygulamalarının kendisiydi.

Nitekim, daha sonraki dönem ve yıllarda hayatın doğruladığı bu gerçeğin kendisi oldu. Serihildanların ardı arkası gelmedi. Yaygınlık ve derinlik bakımından nicelik ve nitelik gelişmeler bir üst aşamaya varındı. Her türlü sindirme, bastırma girişimleri halkın daha fazla ve daha örgütlü bir şekilde ulusal kurtuluş cephesinde bir araya gelmesine yol açmaktan başka bir işe yaramayacaktı. Halkın büyük güç, büyük yetenek olduğu gerçeği Kürdistan koşullarında en yakıcı bir tarzda doğrulanıyordu.

Artık serihildanlar, Kürdistan halkı için doğal yaşamın bir parçası durumuna gelmiştir. Yaşamak için, ekmek-su gibi ihtiyaç duyulan bir gelişmedir. Gerilla savaşıyla iç içe yaygınlaştırılan eylem biçimidir. Halkımızın bizzat kendisi tarafından bu gelişme "PKK halktır, halk biziz" biçiminde formüle edilmiştir.

Düşman bu gelişmelerden duyduğu korkuyu, katliamlara başvurarak bertaraf etmeye çalıştı. 1992 Newroz'unda bu katliam uygulamalarını zirveletti. Onlarca yurtsever katletti ve böylece halk hareketlenmesini bastırdığı sanısına kapıldı. Ancak çok geçmeden bu silahın da çok daha sert teptiğini görecekti. Halkımız 15 Ağustos 1992 tarihinde başvurduğu serihildan biçimiyle, düşmanın beklenti ve hayallerini paramparça etti.

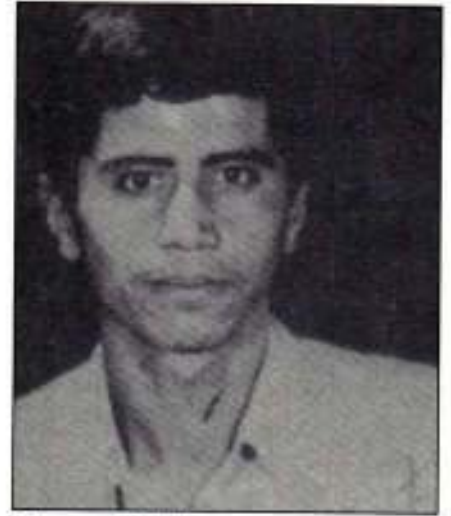
15 Ağustos 1991-30 Eylül 1992 dönemi içerisinde serihildanlarda şehit düşen yurtseverlerden tespit edebildiklerimiz şunlardır:

Ömer Eriş (11)
6 Eylül 1991, Kurtalan

Faysal Aydın
7 Kasım 1991, Cizre

Emine Oral
7 Kasım 1991, Cizre

Mehmet ...
7 Kasım 1991, Cizre

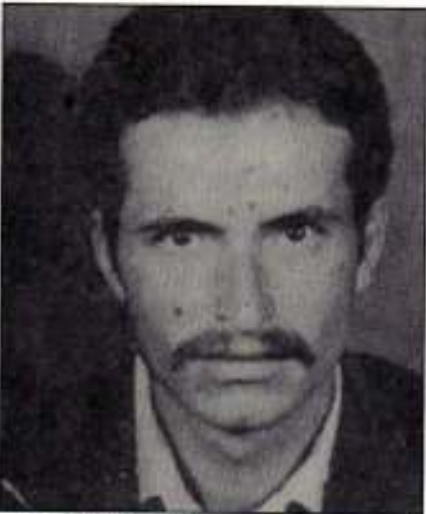
Felemez Bulut
24 Aralık 1991, Kulp

Neytullah Tekin
24 Aralık 1991, Kulp

Ömer Öztürk
24 Aralık 1991, Kulp

Hayrettin Demirtaş
24 Aralık 1991, Kulp

Nesim Altun
24 Aralık 1991, Kulp

Tevfik Ekinci
24 Aralık 1991, Kulp

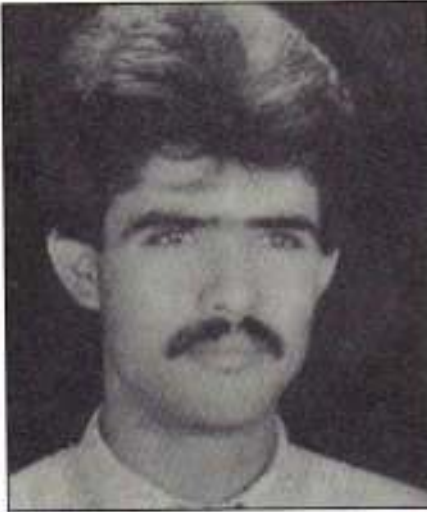

Hüseyin Tayşun (19)
23 Ocak 1992, Silopi

Alim Ölmez
16 Şubat 1992, Qurdisê köyü-Mardin

Şahin Çelik
24 Aralık 1991, Kulp

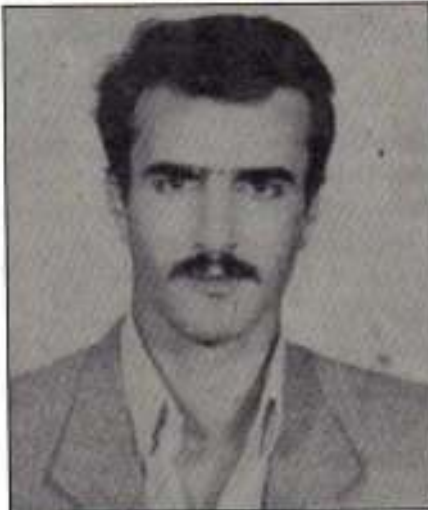

Seyfettin Kapçakın (20)
16 Şubat 1992, Qurdisê köyü-Mardin

Bedriye Gümüş
16 Şubat 1992, Qurdisê köyü-Mardin

Örfi Aksakal (24)
24 Aralık 1991, Lice

Abdülhalim Özbey
16 Şubat 1992, Qurdisê köyü-Mardin

Nezir Çetin (21)
16 Şubat 1992, Peyamlı-Eruh

M. Nuri Cebe
21 Şubat 1992, Midyat

Necmettin Ekinci
23 Mart 1992, Adana

Şefika Yiğittekin
25 Mart 1992, Şems köyü-Siirt

Medeni Tunç (15)
25 Mart 1992, Şems köyü-Siirt

Mehmet Aslan (22)
19 Nisan 1992, İdil

Gemra Ural (60)
15 Ağustos 1992, Derik

Hamit Bilen (29)
15 Ağustos 1992, Derik

Fakri Bektaş (30)
24 Aralık 1991, Lice

Abdülselem Acet
16 Şubat 1992, Qurdisê köyü-Mardin

Veysi Aktaş (13)
24 Aralık 1991, Lice

Selamet Özer (14)
16 Şubat 1992, Peyamlı-Eruh

Ömer Çayır (25)

15 Ağustos 1992, Derik

Eziyet Selçuk (15)

15 Ağustos 1992, Derik

A. Kadir Çelik (35)

15 Ağustos 1992, Derik

Ramazan Akın

15 Ağustos 1992, Derik

Halil Karaca

15 Ağustos 1992, Derik

Zine ... (60)

15 Ağustos 1992, Derik

Kora Çimen

15 Ağustos 1992, Tepe köyü-Diyarbakır

**TC katliam yaparak
Newroz'u kana buladı****Cizre Newroz şehitleri:****Adı, soyadı: Ali Bozkurt**

Cizre'nin Cinibrê köyünde 1972 yılında dünyaya geldi. Köylüler arasında dürüstlüğü ve fedakarlığıyla sevilip sayılırdı. 1989 yılında ulusal bağımsızlık için milislik yapmaya başladı. 21 Mart 1992 Newroz gününde, düşman güçlerinin gerçekleştirdiği katliamda şehit düştü.

Adı, soyadı: Hüseyin Altan

Cizre'ye bağlı Arnabat köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1975 yılında dünyaya geldi. İlk okulu kendi köyünde okudu. Yurtsever ve fedakar öze sahipti. 1992 Newroz'unda düşmanın barbar saldırılarında şehit düştü.

Adı, soyadı: Bahar Oktay

1972 yılında Cizre'nin Cinibrê köyünde doğup büyüdü. Sevilip sayılan bir kişiliğe sahipti. Ev kadını ve yeni evli olan Bahar yoldaş, düşmanın üzerine cesaretle yürüdü. 1992 Newroz'unda şehitler kervanına katıldı.

Adı, soyadı: Türkan Orgal

1975 yılında İdil'e bağlı Barime köyünde doğup büyüdü. Yoksul bir ailenin bireyiydi. Babası koruculuk görevini üstlenmediğinden aile olarak sürgün edilir ve Gözike köyüne yerleşirler. Partiyeye, gerillalara bağlı olan Türkan yoldaş, bir aylık gelindi. 21 Mart 1992'de katledildi.

Adı, soyadı: Lokman Ercan

Cizre'de panzerlerin taraması sonucu 21 Mart 1992'de şehit düştü.

Adı, soyadı: Muhribet Altay

1974 yılında Cizre'ye bağlı Bırağın köyünde doğup büyüdü. Yurtsever, girişken ve cesaretli bir yapıya sahipti. 21 Mart 1992 tarihinde Newroz şenliklerine yönelik düşmanın gerçekleştirdiği katliam saldırılarında şehit düştü.

Adı, soyadı: Hacı Erten

1968 yılında Cizre'ye bağlı Arnabat köyünde doğup büyüdü. İlk okulu bitirdikten sonra öğrenime devam etmedi. Yaklaşık dört yıl çobanlık yaptıktan sonra esnaflığa başladı. Evli ve 2 çocuk babasıydı. 21 Mart 1992 tarihinde, Newroz katliamında şehit düştü.

Adı, soyadı: Hacı Hüseyin Kayurga

1953 yılında Cizre'ye bağlı Bedar köyünde dünyaya geldi. Daha bir yaşındayken babasını kaybetti. Yaşamın zorlukları içinde büyüdü. 1985 yılından itibaren ulusal kurtuluşçu çıkarlar doğrultusunda milislik yapmaya başladı. Atılgan, fedakar ve cesaretli bir yapıya sahipti. 9 çocuk babası olan Hacı Hüseyin yoldaş, 1992 Newroz'unda şehit düştü.

Adı, soyadı: Hüseyin Sönmez

Cizre'de panzerlerin taraması sonucu 21 Mart 1992 Newroz günü şehit düştü.

Adı, soyadı: Nihat Celasun,

Cizre'de Newroz günü şehit düştü.

Adı, soyadı: **Yusuf Ergin**

1950 yılında Cizre'nin Gözük köyünde dünyaya geldi. Bir yaşındayken babasını yitirince amcasının yanında yetim olarak büyüdü. Geçimini sağlamak için uzun yıllar çobanlık yaptı. 1990 Ağustos'unda tutuklandı, bir ay işkence gördü. Diyarbakır cezaevinde iki ay yattıktan sonra serbest bırakıldı. 1992 Newroz'unda panzerden açılan ateş sonucu şehit düştü.

Şehmus Kabul (33)

21 Mart 1992, Şırnak

Halil Değer (27)

21 Mart 1992, Şırnak

Nebahat Kakuç (17)

21 Mart 1992, Şırnak

Hediye Sağış (65)

21 Mart 1992, Şırnak

Ramazan Bayar (80)

21 Mart 1992, Şırnak

Nezir Sezek (24)

21 Mart 1992, Şırnak

Belkis Yumak (18)

21 Mart 1992, Şırnak

Hasan Özden (40)

21 Mart 1992, Şırnak

Abdullatif Sıdar (35)

21 Mart 1992, Şırnak

Bülent Zeyrek (20)

21 Mart 1992, Şırnak

Birsen Özcan (19)

21 Mart 1992, Şırnak

Ömer Dayan (55)

21 Mart 1992, Şırnak

Hacer Şan (49)

21 Mart 1992, Şırnak

Hasan Çavlak

21 Mart 1992, Şırnak

Methi Güngen (9)

21 Mart 1992, Şırnak

Fakiye Yılmaz

21 Mart 1992, Şırnak

Nahiye Yılmaz

21 Mart 1992, Şırnak

Bilal Zeyrek (15)

21 Mart 1992, Şırnak

Ramazan Goziki,
21 Mart 1992, Cizre

Şırnak Newroz şehitleri:

Zeynep Uysal (40)
21 Mart 1992, Şırnak

Hatice ... (5)
21 Mart 1992, Şırnak

Emin Acar (16)
21 Mart 1992, Şırnak

Halil Baysal (32)
21 Mart 1992, Şırnak

Halil Beykan (23)
21 Mart 1992, Şırnak

M. Nezir ... (18)
21 Mart 1992, Şırnak

Emin Tetik
21 Mart 1992, Şırnak

Abdullah Fırsat
21 Mart 1992, Şırnak

Safiye Kalay
21 Mart 1992, Şırnak

Abdullah Saran
21 Mart 1992, Şırnak

Hezar Özen
21 Mart 1992, Şırnak

Zeynep Ören
21 Mart 1992, Şırnak

Birsen Yaka
21 Mart 1992, Şırnak

Nusaybin Newroz şehitleri:

Halil Bebek (12)
22 Mart 1992, Nusaybin

Ahmet Kaya (16)
22 Mart 1992, Nusaybin

Ahmet Kaya Eroğlu (31)
22 Mart 1992, Nusaybin

Mahmut Çiftçi (28)
22 Mart 1992, Nusaybin

A. Baki Gündüz (27)
22 Mart 1992, Nusaybin

Osman Duman
22 Mart 1992, Nusaybin

Semire Acar
22 Mart 1992, Nusaybin

M. Şerif Akgüç (29)
22 Mart 1992, Nusaybin

Hikmet Aslan (19)
22 Mart 1992, Nusaybin

Halil Bulut
22 Mart 1992, Nusaybin

Hüseyin Bilal
22 Mart 1992, Nusaybin

İbrahim Erger
22 Mart 1992, Nusaybin

Aliye Er (45)
22 Mart 1992, Nusaybin

Abdullah Afşin (52)
22 Mart 1992, Nusaybin

Abdullah Ateşçi (52)
22 Mart 1992, Nusaybin

Hediye Ayten
22 Mart 1992, Nusaybin

Kadir Dirin
22 Mart 1992, Nusaybin

Kesin Bayram
21 Mart 1992, Van

Emin Korkmaz (32)
21 Mart 1992, Yüksekova

Ahmet Balçın
21 Mart 1992, Yüksekova

Ali Orbay
21 Mart 1992, Yüksekova

Fatma Kaçmaz (14)
21 Mart 1992, Yüksekova

Davut Soyvural (25)
21 Mart 1992, Gercüş

Nuri Soyvural (17)
21 Mart 1992, Gercüş

Savaşımız karşısında çaresizleşen TC, katliam ve cinayetlerle ömrünü uzatmaya çalışıyor

Şanlı 15 Ağustos Atılımı ile başlayan ulusal kurtuluş savaşımız başarı dolu 8. yılını geride bırakarak, zaferi garanti altına alan adımlarla 9. savaş yılına girdi. Ülkemiz Kürdistan'da gerilla ve halk cephesinde döneme denk düşen önemli adımlar atılmakta; gerillanın sonuç alıcı vurucu darbeleri ve halkımızın direnişle askeri, siyasi, diplomatik sahada hatırı sayılır gelişmeler kaydedilmektedir. Kürdistan halkının ulusal birlik ve beraberliği gün gittikçe daha da pekişmektedir. Mücadelemiz açısından dost ve düşmanların birbirinden ayrıştığı, dostların giderek çoğaldığı, düşmanların ise son bir çırpınıyla bir araya gelerek tüm imkanlarını kirli özel savaşın devam edebilmesine seferber ettiği bir süreci yaşamaktayız. Kürdistan halkı mücadelesiyle uluslararası ilerici insanlık alemi içinde gün be gün saygın bir konuma ulaşmaktadır. Düşmansa bin yıllık çirkefliliği, barbarlığı, vahşet ve sömürüsü ile teşhire uğramış ve giderek bir tecriti yaşamaktadır. Düşmanın ülkemiz ve Ortadoğu'daki dayanakları darbelenerek sıfırlanmıştır. Düşman açısından tam bir tükeniş yaşanırken, halkımız açısından özgürlük ve bağımsızlık daha da yakınlaşmıştır. Sadece halkımız açısından değil, Türkiye, Ortadoğu ve ilerici insanlık açısından, halkların başına yüz yıllardır vahşet, talan ve çapulculuğuyla bela olan Türk sömürgeciliğinin dizgin-siz gidişatına artık son verebilecek bir sürecin içinden geçmekteyiz.

Böylesi tarihi önemi ifade eden bir dönemden geçerken, gerilla cephesinde önemli niteliksel eylemlerle düşmanın en güçlü tabur ve karargahları yerle edilmiş, çok sayıda esir ele geçirilmiştir. Düşman tüm askeri, ekonomik ve teknik imkanlarını seferber ederek günlerce süren operasyon, saldırı ve bombardımanlar gerçekleştirdiği halde gerillalarımızı mevzilerinden sökemediği gibi, gerillanın sonuç alıcı darbeleri karşısında adeta kırdan tecrit edilmiş bulunmaktadır. Dolayısıyla mücadelenin henüz gelişme seyrinde olduğu veya az geliştiği şehir ve ovalık alanlara çekilen düşman, en azından bu alanlardaki denetimini yitirmeme telaşı ile savaşın en kirli yöntemlerine başvurduğu bir aşamayı yaşamaktayız.

Böylesi bir aşamaya halkımız 1992 Newroz'unun ve 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümünde doruklandığı serihildan ve değişik eylem biçimleriyle direniş ruhunu ülke geneline yayarak, acılı ve sevinçli günlerini ulusça paylaştı, gerillaya daha aktif destek ve katılım sağladı, onunla kenetlendi. Halkımız bu dönemde, Türk özel savaşının yoğun psikolojik savaş yöntemlerine, sinsî ve kalışçe saldırılarına, birliğini bölüp parçalama oyunlarına ve son tahlilde özgürlük ısrarıyla ayağa kalkışını bastırmaya ve mücadeleye akışını engellemeye çabaladığına da tanık olmaktadır.

Gerilla ve halk cephemizde bu gelişmeler olurken, egemen güçlerin işbirlikçiliğini karakter edinmiş ilkel milliyetçi güçler sarsılan aşiretsel, feodal etnikliklerini son bir çırpınıyla uzatmak amacıyla Kürt halkının düşmanlarıyla yıllardır gizli yürüttükleri işbirliğini daha da açığa vurarak düşmanlıklarını ortaya koydular. Kürdistan'ı bir kez daha emperyalizme ve sömürgecilğe peşkeş çekmeye çabalamaktadırlar. Bunun için ABD, Türkiye, İngiltere, Fransa, Almanya gibi emperyalist devletlerle görüşmeler yaparak Güney Kürdistan'ın işgal edilmesi için adeta yalvardılar. Halkımızın değerli evlatlarını katlederek, ulusal bağımsızlıktan yana olan aşiret ileri gelenlerini komployla öldürerek halkı sindirmeye çalıştılar, işkence ve tehditlerle yıldırma çabaladılar. TC'nin saldırgan kuvvetleriyle birlikte hareket ederek gerilla kamplarına baskınlar gerçekleştirdiler ve ayrıca bağımsızlıktan başka hiçbir amaç ve çıkarı olmayan, kendilerini halkın davasına adanmış militanları yakaladıklarında öldürdüler. TC'nin karar ve direktifleriyle bu saldırıların sürdürmekte ve halkımızın bağımsızlık için gösterdiği bütün çabalara hant-her saplamaya devam etmektedirler.

Ortadoğu'daki çıkarlarının sarsıldığını gören emperyalist-kapitalist ittifak, gelişen ulusal bağımsızlık savaşımızın ezilmesi için tüm güç ve imkanlarını TC'nin kirli özel savaşına seferber etmiş bulunmaktadır. Bunun için büyük oranda silah ve para hibe etmektedir. Siyasi olarak dünya kamuoyunu Kürdistan'da gelişen olaylar karşısında duyarsızlaştırmaya çalışmaktadır. Kısacası, em-

peryalizm TC'nin Kürdistan'da yaptığı katliamlara arka çıkarak, Türk özel savaşının önüne koyduğu 1992 yılı hedeflerini gerçekleştirmesine her alanda yardımcı olmaktadır.

Böylesi siyasal bir ortamda tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yılını yaşarken, halkımızın biricik önderi ve yegane kurtuluş umudu, ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK, dönemin başarıyla kazanılması ve Kürt halkının lehinde yaşanması için yoğun çabalara girişti. Savaşın ülke geneline yayılması, oturması ve gelişmiş alanlarda artık sonuca gitmesi için yılları aşan çok yönlü hazırlıklarını yaptı, tedbirlerini geliştirdi. Bunun için gerilla cephesini sıkı sıkıya donattı. Eğitimini güçlendirdi, niteliksel gelişmesinin sürekliliğinin önünü açtı. Halkın örgütlenmesi ve tüm imkanlarıyla mücadele saflarına seferber edilmesinin koşullarını her zamankinden daha çok olgunlaştırdı. Gerek legal ve gerekse illegal alanlarda mümkün mertebede düşmanın kendisini konuşturacak boş alan bırakmadı.

Kısacası yaşadığımız dönem, dost güçlerle düşman güçler arasında çok yönlü siyasi, askeri, ekonomik, psikolojik bir savaşın kıran kırana yaşandığı bir dönemdir. PKK önderliğindeki Kürdistan halkı, bu dönemi ulusal kurtuluş mücadelesini doruklandırarak karşılamaya çalışırken, düşman da vahşet dolu tarihindeki insanlık düşmanı karakterini son derekesine kadar konuşturarak gözü dönmüş bir saldırganlık ve kana doymaz bir çabılaşlıkla dönemi kapatmaya çalışıyor.

Türk özel savaşı, ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında ayakta tutunabilmek için başvurduğu özel valilik, özel kolordu kurumlaşması, olağanüstü hal yasası, sansür-sürgün uygulamaları, çetecilik, köy koruculuğu, özel tim ve kontr-gerilla yapılanmalarının başarıya ulaşmaması karşısında taktiksel olarak bir çözümsüzlüğün içine girdi. Mücadelenin yoğun gelişme gösterdiği Botan-Behdînan alanlarıyla iç kesimlerdeki kimi yerleşim yerlerinde yıkılan siyasi ve ekonomik otoritesinin yanı sıra, askeri olarak da ARGK'nin etkin darbeleri karşısında yenilgiye uğradı. Bu alanlardan adeta umudunu kesercesine bir saldı-

nya geçerek katliamlar yaptı. Savaş uçaklarını, hava toplarını vb.'ni devreye koydu. Ancak savaşı yürütemez gerçekliğiyle karşı karşıyadır. Bu kez düşman umudunu yitirmiş halde, henüz belli bir etkinliğinin bulunduğu ve mücadelenin nispeten az geliştiği, halkın örgütlenmesinin ve mücadeleye akışının henüz tam oturtulmadığı alanlara yönelmeye başladı.

Newroz katliamı ardından geliştirilen kitlesel-bireysel katliam uygulamaları ve devlet terörü sonucu diplomatik-politik sahada iyice teşhir olan Türk sömürgeciliği, bu alanlara yönelirken direkt devlet güçlerince yönelme yerine, değişik isimler altında oluşturduğu paravan şebekeler ve ferdi uşakları aracılığıyla yönelmeyi taktiksel olarak yeğlemiş bulunmaktadır. Bu tür yöntemlerin devletçe denenmesi her ne kadar savaşın daha da kirletilmesi anlamını taşısa da, Türk özel savaşının teşhir olmasından, masum, silahsız insanların kanına girmeyi tercih ettiği, geçen süreçte gerçekleştirdiği cinayetlerle ortaya koymuş bulunmaktadır. Kaldı ki bu kirli yöntemleri tercih etmesi ilk olmadığı gibi, tarihinde bunun binlerce örnekleri vardır ve bugün sadece bunların tırmandırılmasına tanık olunmaktadır.

Tarihinde sürekli halkları birbirine kırdırtan, içten parçalayan, yozlaştıran, devşirerek kendisine benzeştiren, dini, mezhepsel ve aşiretsel çelişkileri körükleyip derinleştirerek halkların birlik ve beraberliğini bozmayı ilke edinen Türk egemen güçleri, kaba askeri şiddet yoluyla egemen olamadıkları halklara karşı yine o halkın içinde türlü şantaj ve satın alma yöntemleriyle kendisine işbirlikçi uşak kesimler oluşturma ve bu yolla o halkı birbirine kırdırtıp egemen olma çabalarını sürekli kılmıştır.

Bu nedenle TC'nin bugün Kürdistan'da yürüttüğü kirli özel savaşın iç yüzü gayet iyi bilinmektedir. Çeşitli isimler altında oluşturulan cinayet şebekelerinin halkın üzerine saldırtılması bu kirli amacına hizmet temelindedir. Her geçen gün gelişip yaygınlaşan ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında önce siyasi, diplomatik, şimdi de askeri olarak darbelenen TC, çıkar yol olarak halka yönelmeyi de tercih etmiş bulunmaktadır.

Bu amaçla toplumun en yoz, en tortu, en düşürülmüş ve gerçekten toplum içinde bir selam bile alamayacak kadar değerleri olmayan, toplumdaki tamamen dışlanmış, lümpenlik, ayyaşlık ve serserilikten öte bir uğraşısı olmayan ken-

disini bir Türk subayının merhabasına satacak, bir paket sigaraya pazarlayacak denli onursuz, kişiliksiz, kanı peş para etmez insanlara ulaşarak, onlara devlet güvencesi vermekte, ceplerine para doldurmakta ve ellerine silah tutuşturarak halk önderlerimize, yurtsever insanımıza, devrimci yurtsever gazeteci ve yazarlara saldırmaktadır. Çünkü TC devleti iyi bilmektedir ki, bu tür niteliksiz insanlar dışında hiçbir Kürdistanlı insan kendi insanlarına karşı devletle işbirliği yapacak denli bilinçsiz ve kendi insanlarına kurşun sıkacak denli ihanet içinde değildir. Aksine onurlu her insanımız büyük bir istek ve kararlılıkla ulusal kurtuluş saflarında, halkımızın yanında yer alma çabasındadır. Yine düşman,

Kürt halkının eski Kürt halkı olmadığını, artık toplu satın almaların veya aşiretsel, bölgesel, kitlesel ihanetlerin PKK tarafından önünün alındığını, dolayısıyla ancak kişileri tek tek satın alma yoluyla kirli emellerini sürdürebileceğini de iyi bilmektedir.

Yüzbinlerce askeri güce, büyük silah yığınına, köy korucusuna, binlerce özel tim elemanına, onbinlerce polise ve MİT mensubuna sahip olan Türk devleti buna rağmen, kendi egemen ve sömürücü ideolojisine ve düzenine karşı birini tersine hale getirmek için onu öldürme yoluna başvuruyor ve bunu da kendi eliyle değil, kiralık katiller tutarak gerçekleştirme ihtiyacı duyuyorsa, bunun yegane anlamı o devletin iflas etmiş olduğudur. Katliamcı ve sömürücü iç yüzü teşhir olan Türk devleti son bir çabayla, onun maskesini teşhir eden devrimci basın mensuplarına, devrimci gelişme zeminlerine, değerli halk öncülerine ve masum yurtsever insanımıza yönelmeyi sürdürmektedir. Türk devletinin

yurtseverleri ve halk önderlerini katletmedeki amacı, halkı korku içine gömmek, sindirmek, panik içine sokmak, mücadeleye yakınlaştığı oranda öldürüleceği izlenimini vererek mücadeleden uzak tutmak ve üzerinde sürekli bir psikolojik savaş etkinliği altına almak biçiminde ömrünü uzatmaya çalışmaktadır.

Türkiye'de geçen yıl yapılan seçimlerden bu yana, Türk özel savaş çeteleri halkın dini duygularını istismar ederek, uyduruk dini isimler altında kontr-gerilla denilen karşı-devrimci faaliyeti tırmandırarak yurtsever insanları ve halk önderlerini katletmeye başladılar. Yurtsever aydın **Vedat AYDIN** ile başlayan bu hainane ve sinsî saldırılar sonucu sayıları yüzleri aşan değerli Kürt insanı evin-

den alınarak işkencelerde, sokak ortalarında, evlerinin önünde arkadan kalıplaşarak katledildi. Amaç, hızla yayılan devrimci örgütlenmenin önüne geçilebilir, halkı öndersiz ve öncüsüz bırakarak istediği gibi güdülebilecek bir sürü haline getirmek ve gerilladan aldığı yenilgilerin acısını halktan çıkardığı ve çıkaracağı mesajını vererek halk ile gerilla arasında bir korku duvarı dikmektir.

TC bu kirli emellerini ilkin mücadelesinin geliştiği alanlarda başarmaya çalıştıysa da, halkın sıkı örgütlenmesi ve birlikte karşı koyuşu nedeniyle başarı imkanı bulamayarak, kısa sürede boşa çıktı. Bu nedenle TC aynı kirli emellerini bu kez mücadelenin nispeten az geliştiği alanlarda yürürlüğe koymaya başladı. Bu gibi alanlarda henüz halkın örgütlenmesi tam sağlanmadığından, boşluktan yararlanılarak birlik ve beraberliği parçalamak, mücadele sempatisini korku ve dehşet salarak törpülemek, elinden gelirse köreltmek ve gerillaya örgütlenme faaliyetlerinde zemin ola-

bilecek değerli yurtsever insanları ortadan kaldırarak, mücadelenin bu alanlarda da yer edinmesinin önüne geçmek hedeflenmektedir.

Düşmanın hedefi, amacı ve ne yapmak istediği bu kadar açık iken, yapılacak tek şey bu kirli emellerin sonuç almasına fırsat vermemek için halkın örgütlemesini sıkı dokumak, ulaşılmadık, örgütleme içine çekilmedik hiçbir insanımızı bırakmamak, buna rağmen düşmanla bağını koparmamada ısrar eden unsurlar varsa hak ettiği dersi vermektir. Devletin eline silah tutuşturup kirala-
dığı katillere karşı halkın kendi öz savunmasını geliştirmek, halkı bunları gör-

düğü yerde bunlardan hesap soracak düzeye getirmek ve bunun gibi düşmana uşaklık etmeye yatkın kişilikleri tespit ederek halkın içinde barınmalarına imkan vermemekle, TC'nin bu son çırpınışı da boşa çıkarılarak hak ettiği cezayı bulması sağlanabilecektir. Bu sadece gerillanın veya militanların bir görevi değil, yurtsever, ulusal kurtuluş mücadelesinden yana tüm halkımızın vazgeçilmez görevi olmaktadır. Halkımız kendi öz savunmasını güçlendirerek, örgütlenmesini yaygınlaştırarak, dostunu-düşmanını iyi tanıyarak, tespit ettiği devlet uşaklarını anında etkisizleştirip uygun yöntemlerle dışlayarak, devletin bu

çirkin, vahşiane saldırılarının önünü alabilecek bilinç ve kararlılığa PKK öncülüğünde varmıştır.

Dolayısıyla bu görevler yerine getirildiğinde düşmanın döktüğü kanda boğulması kaçınılmaz olup, halkımızın zafere yürümesi daha da yakınlaşacaktır.

Bu temelde başta kontr-gerilla veya hizbi-kontra saldırılarında yaşamlarını yitiren, işkencelerde ve serihildanlarda katledilen ve dağlarda direnerek bayrağı bizlere emanet eden tüm şehitlerimizi saygıyla anarken, halkımız ve öncüsü PKK, bunların hesabını mutlaka soracak ve özgür Kürdistan'ı şehitlerimize armağan edecektir!

Kontr-gerilla ve Hizbi-kontra saldırılarında yaşamlarını yitirenler:

Bedrettin Akkurt
11 Kasım 1991, Çelik köyü-Kerboran

Murat Özsat
6 Aralık 1991, Antep

Mikail Bayro
3 Aralık 1991, İdil. Kürdistan'daki Dinsel azınlıklardandı.

Adil Bayık
13 Ocak 1992, Nusaybin. Büyük bir gösteriyle Hilvan'da toprağa verildi.

M. Salih Tatlı

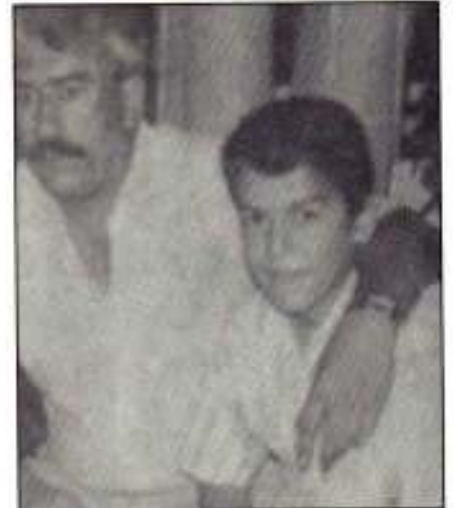
8 Ocak 1992, Urfa'da öldürüldü. Nusaybin'de büyük bir törenle toprağa verildi.

M. Şerif Saruhan

1 Kasım 1991, Batman'a bağlı Hertwan köyünün muhtarı. Batman'da bir kontr-gerilla saldırısında öldürüldü.

Celal Demir

1 Kasım 1991, Berdohol köyünde minibus şoförü. Batman'da öldürüldü.

Abdülsamet Çetin

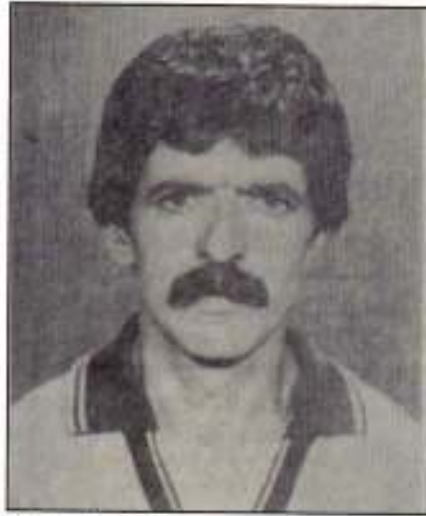
12 Ocak 1992, Diyarbakır'da kontr-gerilla tarafından öldürüldü. Nusaybin'de 20 bin kişilik törenle toprağa verildi.

Harbi Arman

22 Ocak 1992, Diyarbakır-Devegeçidi Köprüsü

Abdurrahman Sögüt
18 Ocak 1992, Nusaybin

Seyfettin Oktan
24 Ocak 1992, Nusaybin

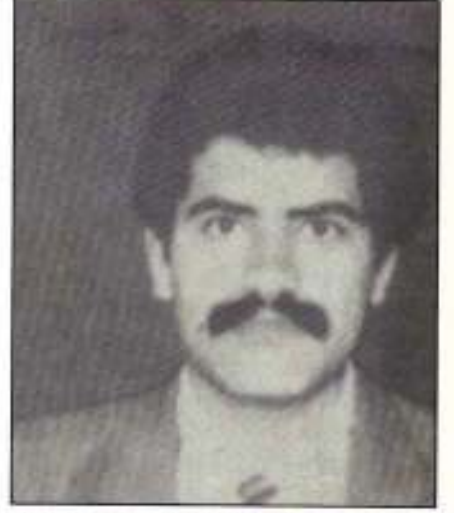

Halit Güngen (Gazeteci)
18 Şubat 1992, Diyarbakır

Abdurrahman Ercik
22 Ocak 1992, Nusaybin

Ahmet Bayram
25 Ocak 1992, Bingöl

Cengiz Altun (Gazeteci)
24 Şubat 1992, Batman

Nizamettin Kişin
24 Ocak 1992, Mazıdağı

Necim Yarıcı
6 Şubat 1992, Nusaybin

Metin Elekçi
10 Şubat 1992, Batman

Şehmus Akıncı
28 Şubat 1992, Silvan

Evli ve 2 çocuk babası olan Şehmus yoldaş 1961 yılında Nusaybin'de dünyaya geldi. İlkokula Kızıltepe yatılı bölge okulunda başladı, Söğütlü köyünde ta-

M. Sabri Kızılkın
16 Şubat 1992, Bingöl

mamladı. Ortaokulu Mardin'de okudu. 1976-78 yıllarında ise Van Sağlık Koleji'ne devam etti. Öğrenimini 1983 yılında Konya Sağlık Koleji'nde bitirdi.

1983 yılında Mazıdağı Sağlık Ocağı'nda çalışmaya başlayan Şehmus yoldaş, 1984 yılında ise Midyat'ın Besipin köyünde sağlık işlerine baktı. 1986 yılında İdil'de görev yürütürken iki kez gözaltına alındı ve işkenceden geçirildi. 1991 yılında yaralanan gerillalara ilaç ulaştıran Şehmus yoldaşın arabası geri dönüşte TC askerleri tarafından taranmış ve kendisi tutuklanmıştı. Gözaltında kaldığı dört gün içinde işkencede sır vermeyip direnmisti.

Şehmus yoldaş, başvurusu üzerine 1992 yılında Silvan Sağlık Ocağı'nda çalışmaya başladı. Gerillayla sürekli ilişki içindeydi. 28 Şubat 1992 günü Silvan merkezinde kontr-gerillanın silahlı saldırısına uğramış, ağır yaralı olarak Diyarbakır Tıp Fakültesi'ne kaldırılırken yolda şehit düşmüştür.

Hüseyin Pamukçu
24 Ocak 1992, Batman

M. Emin Narin
27 Şubat 1992, Nusaybin

A. Kerim Tekman
2 Mart 1992, Kanimiri köyü-Kurtalan

Şevki Demir
18 Mart 1992, Hevre köyü-Gercüş

Zeynettin Demir
19 Mart 1992, Midyat

Mehmet Karan
23 Mart 1992, Diyarbakır

Abdo Zeren
25 Mart 1992, Antep

Tahir Mat
25 Mart 1992, Antep

Mehmet Taşkın
25 Mart 1992, Antep

Şerif Bayar
25 Mart 1992, Antep

Hamdulsena İpekçi
26 Mart 1992, Silvan

Ramazan Yavuz Kılıç
31 Mart 1992, Silvan

Bayram Güleç
Nisan 1992, Silvan

Menaf Şimşek
Nisan 1992, Silvan

Ahmet Turan
Nisan 1992, Silvan

Nihat Kadına
Nisan 1992, Silvan

Ercan Karadağ
Nisan 1992, Silvan

Şehmus Akkurt
24 Nisan 1992, Kızıltepe

Mehdi Çeçen
27 Nisan 1992, Kızıltepe

Mehmet Adıyaka
30 Nisan 1992, Nusaybin

İsmail İrmak
2 Mayıs 1992, Nusaybin

Seyithan Tekkur
2 Mayıs 1992, Diyarbakır

Veysi Alıcı
3 Mayıs 1992, Batman

Nizamettin Yılmaz
6 Mayıs 1992, Nusaybin

Ahmet Aydın
6 Mayıs 1992, Nusaybin

Mehmet Dursun
12 Mayıs 1992, Kızıltepe

M. Hüseyin Bakır
12 Mayıs 1992, Kızıltepe

Edip İbrahimoğlu
17 Mayıs 1992, Kızıltepe

Nuri Gökçen
17 Mayıs 1992, Kızıltepe

Ahmet Turgay
19 Mayıs 1992, Kurê köyü, Kızıltepe

Mahmut Ertekin
20 Mayıs 1992, Diyarbakır

Diyadin Kavak
26 Mayıs 1992, Batman

İsmail Sertkaya
26 Mayıs 1992, Kızıltepe

Seyfettin Ekmen
30 Mayıs 1992, Batman

Aziz Biber
5 Haziran 1992, Bismil

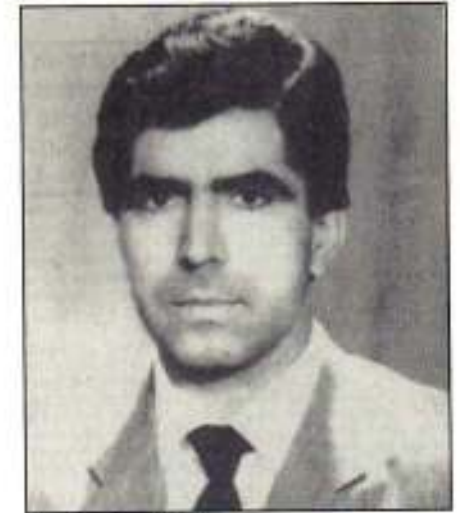
Fevzi Anık
6 Haziran 1992, Kerboran

Ahmet Yeşilmen
6 Haziran 1992, Kerboran

Hafız Akdemir (Gazeteci)
8 Haziran 1992, Diyarbakır

İbrahim Demirhan
9 Haziran 1992, Batman

Dr. M. Emin Ayhan
10 Haziran 1992, Silvan

Şehmus İbrahimoğlu
12 Haziran 1992, Kızıltepe

Hasan İbrahimoğlu
12 Haziran 1992, Kızıltepe

Nihat Kurkan
14 Haziran 1992, Silvan

Sıddık Tan

20 Haziran 1992, Batman

Abdullah Aksoy

27 Haziran 1992, Diyarbakır

Hacı Ali Bozan

12 Temmuz 1992, Fırfel köyü-Midyat

Mehmet Gül

12 Temmuz 1992, Fırfel köyü-Midyat

Şükrü Yıldız

12 Temmuz 1992, Fırfel köyü-Midyat

Seyfettin Özdemir

23 Temmuz 1992, Batman

Salih Güneyl

23 Temmuz 1992, Diyarbakır

Çetin Ababay (Gazeteci)

30 Temmuz 1992 Batman

Hüseyin Akçakaya

7 Ağustos 1992, Nusaybin'de oğlu ile birlikte öldürüldü.

Şemsettin Aytemur

18 Eylül 1992, Nusaybin

Şehmus Kaya

18 Eylül 1992, Haliören köyü-Çınar

Ahmet Arıkan

18 Eylül 1992, Kızıltepe

Yahya Orhan (Gazeteci)

31 Temmuz 1992, Gercüş

Hüseyin Deniz (Gazeteci)

10 Ağustos 1992, Ceylanpınar

Ahmet Turhallı (İmam)

29 Ağustos 1992, Diyarbakır

Celal Pekgöl

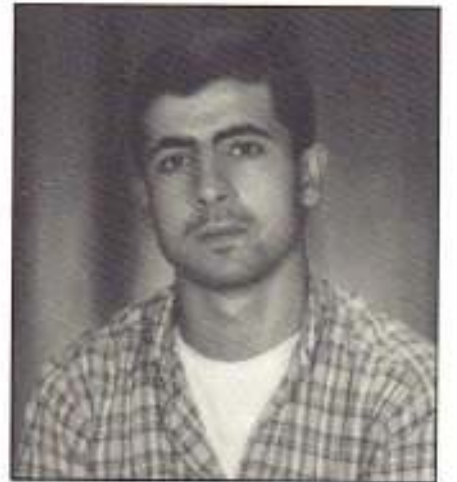
1 Ağustos 1992, Batman

Ayten Öztürk

27 Temmuz 1992, Dersim'den kaçınıldı, İşkenceyle öldürüldü ve cesedi Elazığ'da bulundu.

Musa Anter (Gazeteci)

21 Eylül 1992, Diyarbakır'da kontr-gerrilla tarafından pusuya düşürülerek katledildi.

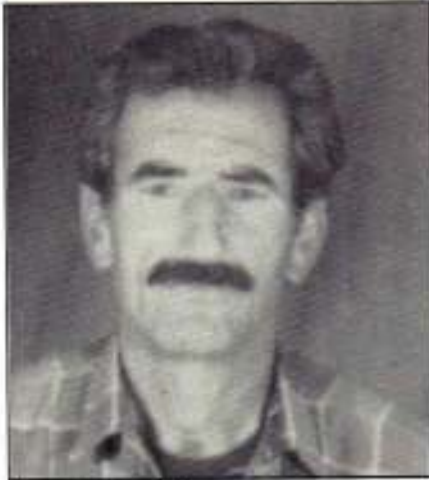
Dersim Danış

21 Eylül 1992, Silvan

İsmet Demir

23 Eylül 1992, Ergani

TC'nin vahşet ve işkence uygulamalarından örnekler

Hacı Berekat Acun
25 Ağustos 1991. Dargeçit'in Şeta köyünde evinden çıkarılarak kurşuna dizildi.

İsa Erdinç
18 Eylül 1991. Mardin'in Batı köyünde kurşuna dizildi.

Hayrettin Demir
18 Ağustos 1991. Midyat ilçesi Eyvert köyünde, evinden çıkarılarak köy ortasında kurşuna dizildi.

Abdulmecit Çetinkaya
14 Eylül 1991. Ömerli ilçesinin Çimenli köyünde kurşuna dizildi.

Hasan Erdinç
18 Eylül 1991. Mardin'in Batı köyünde kurşuna dizildi.

Osman Keleş
13 Eylül 1991. Ağrı'nın Patnos ilçesine bağlı Kokın (Çukurbağ) köyünde tutuklanarak işkenceye katledildi.

Mehmet Ertürk
Silopi'ye bağlı Takyan köyünden olan Mehmet amca, 1987 yılında gerillayla ilişkiye geçti. Özverili bir çabayla uzun yıllar milislik yaptı. 1990 yılında evine yapılan baskınla tutuklandı. Şırnak'ta bir hafta boyunca ağır işkencelere maruz kaldı. Direndi ve düşmana sır vermedi. "Bize sığınakları göstereceksin" diye helikoptere bindirildi ve dağ dağ gezdirildi. Direnince, helikopterden atılarak katledildi.

Zore Erdinç
18 Eylül 1991. Mardin'e bağlı Batı köyünde 55 yaşında yaşlı ve yurtsever biri. Kurşuna dizilerek öldürüldü.

Ramazan Aslan
13 Haziran 1991. Midyat ilçesinde, evinin bahçesinde özel tim tarafından kurşuna dizildi.

Meryem Dayan
19 Eylül 1991. Cizre'de özel tim tarafından öldürüldü.

Derviş Adamiş

22 Eylül 1991 Siirt merkezinde sömürgeci güçlerle korucuların ortaklaşa düzenledikleri bir saldırıda katledildi.

Mehmet Gültekin (56)

Süleyman Aslan

Aziz Güçlü

3 Ekim 1991. Nusaybin'in Bawernê köyünde evlerinden çıkarılarak, köy meydanında kurşuna dizildiler.

Mehmet İncedursun

17 Ekim 1991. Bingöl'de katledildi.

Sait Saran**Cevat Hakeri**

21 Ekim 1991. Diyarbakır'da polislerce öldürüldüler.

Nezahat Kızıl (6)

20 Ekim 1991. Siirt'in Susikê köyünün taranması sonucu öldürüldü.

Agit Akibe**İbrahim Demir**

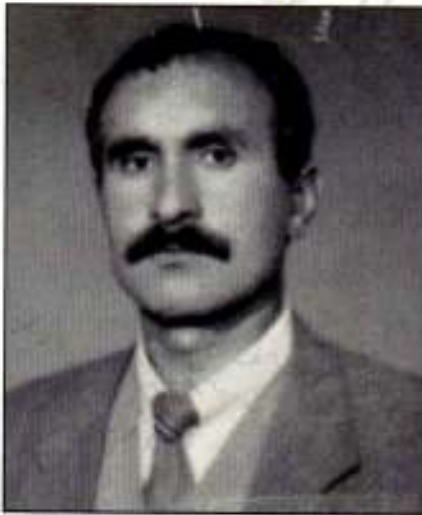
16 Aralık 1991. İdil'e bağlı Çukurlu köyü karakolunda gözaltına alınarak işkenceyle katledildiler.

Zübeyr Yandır,

17 Aralık 1991. Silvan'da kurşuna dizildi.

Mecbure Akdoğan

31 Ekim 1991. Lice'ye bağlı Yolaçtı köyünde dipçik darbeleriyle öldürüldü.

Uzeyir Candaş

19 Aralık 1991. Silvan'da özel tim tarafından öldürüldü.

Ali Yılmaz**Erman Oyman**

12 Mart 1992. Siverek'te özel tim tarafından öldürüldüler.

Mehmet Evren (12)**Gerdi Aykara**

15 Mart 1992. Cizre'de panzerler ve otomatik silahlarla evlerin taranması sonucunda öldürüldüler.

Salih Yeşilmat**Abdurrahman Rai****İmam Melle Salih****M. Zeki Say****Abdullah Say****Bedra Say****Sıraç Say****Abdullah Akkaya****Murat ... (12)****Yusuf ... (60)**

18 Mart 1992. Kerboran'a bağlı Zengân köyünde kurşuna dizildiler.

Abdulrakip Akın

29 Şubat 1992. Muş'a bağlı Sazlıkbaşı köyünde gözaltına alındı, işkenceye katledildi.

Bişeng Anık

29 Mart 1992. Newroz olaylarında gözaltına alındı, işkenceye katledildi.

Mahmut Akyıldız**Maaf Uçaman**

21 Mayıs 1992. Lice'de halkın üzerine açılan ateşte vuruldular.

Mehmet Ekinci (7)**Yusuf Kınar**

25 Mart 1992. Mardin'in Mazıdağı ilçesine bağlı Meykir köyünde çalı toplanırken özel tim tarafından taranarak öldürüldüler.

Hikmet Menekşe (55)

5 Nisan 1992. Lice ilçesinde kahvede kurşuna dizilerek öldürüldü.

**Celal Acak
Hasan Çelik**

8 Nisan 1992. Kerboran'ın Çukurca köyünde kurşuna dizildiler.

Tahir Seyhan

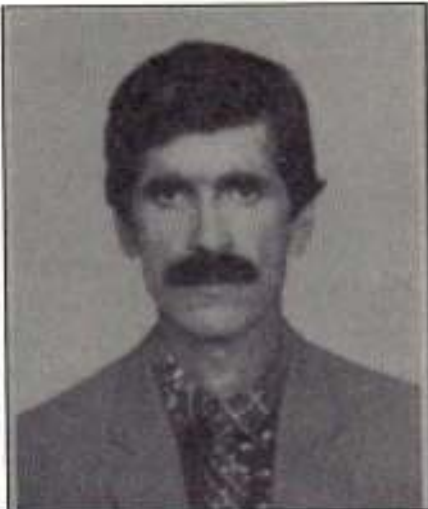
10 Nisan 1992. Kerboran'da işkenceyle katledildi.

**Hasan Akkalan
A. Kadir Akman
Mehmet Ağırman
İsmet Acar
Süleyman Acar
Mehmet Acar
Sabri Acar**

20 Nisan 1992. Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Şakıl ve Site köylüleri, Tınatê köyü yakınlarında arabadan indirilerek kurşuna dizildiler.

Mehmet Yılmaz (80)

25 Nisan 1992. Batman'da işkenceyle öldürüldü.

Agit Salman

26 Nisan 1992. Adana'da işkenceyle katledildi.

**Mehmet Ali Şakar
Naciye Zing
Leyla Aslan**

27 Nisan 1992. İdil'de evlerin taranması sonucu yaşamlarını yitirdiler.

Metin Kıratlı

18 Nisan 1992. Yüksekova-Yeşildere mahallesinde koyunlarını otlatırken komando taburundan açılan ateşle öldürüldü.

Hanım Tunç (12)

4 Mayıs 1992. Uludere'nin Mijgin mezrasında helikopterden açılan ateşle öldürüldü.

Miktat Kutlu**Abdülkadir Kurt**

19 Nisan 1992. Bismil'de tutuklanarak işkenceyle katledildi.

Bişar Bilen (10)

17 Mayıs 1992. Uludere'nin Hilal-Belat mezrasında helikopterden açılan ateş sonucu öldürüldü.

Nusrettin Taran

17 Mayıs 1992. Midyat'ta evine yapılan baskında 2 misafiri ile birlikte kurşuna dizildi.

Mefayir Özgen

Nisan 1992 tarihinde İstanbul'da tutuklandı. İşkencede katledildi.

Mehmet Çelik**Ali Altındağ**

16 Mayıs 1992. Mardin'in Savur ilçesi Künûfûr köyünde koruculuğu kabul etmeyince yollarına mayın döşenerek öldürüldüler.

M. Salih Dalmış

24 Mayıs 1992. Cizre-Kasık boğazında kimlik kontrolü esnasında öldürüldü.

Hikmetullah Diksin**İbrahim Işık****Aziz Taşoğlu****Yaşar Aymurt****Abdullah Özbaş****Mahmut Özer****Ahmet Şişman****Mehmet Şişman****Mahmut Şişman****M. Ali Öcal****Kemal ...****Mahmut ...**

11 Haziran 1992. Kokarsu köyü Kani-ka mezrası köylüleri bayram nedeniyle yaptıkları alışverişten dönerken, korucular ve özel tim elemanları tarafından araçtan indirilerek kurşuna dizildiler.

A. Rahman Vural

18 Haziran 1992. Kızıltepe'de polis tarafından vurularak öldürüldü.

Vedat Aydın (42)**Felemez Güneş****Hadi Güneş****Nazmi Güneş**

19 Haziran 1992. Silvan'da panzerler desteğindeki özel tim elemanlarının saldırısında vuruldular.

Behçet Tekin (67)

14 Ağustos 1992. Kerboran'da taranarak öldürüldü.

Hayri Çelik

14 Ağustos 1992. Kerboran-Kılavuz köyünde taranarak öldürüldü.

Mehmet Artunç**İbrahim Artunç (7)****Remziye Artunç (10)****Kumriye ...**

24 Ağustos 1992. Şırnak'ın Balveren köyünün panzerler ve ağır silahlarla taranması sırasında yaşamlarını yitirdiler.

Nevzat Turan (14)

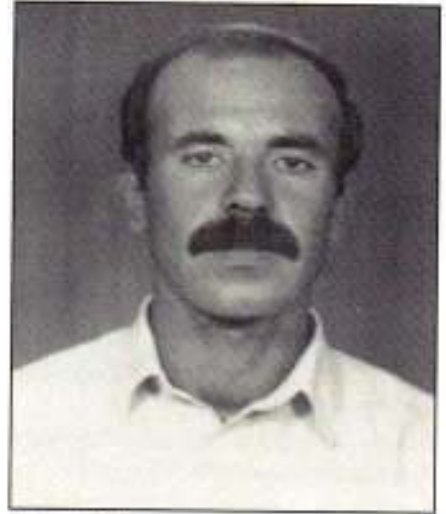
25 Ağustos 1992. Özel tim elemanlarının Çukurca'da evleri taraması sonucu öldürüldü.

Kadir Kapan

31 Ağustos 1992. Çukurca'da kurşuna dizildi.

Sami Parlak

3 Eylül 1992. Çukurca'da askeri arabaya bağlanarak sürüklendi, dişleri çekildi, üzerine naylon yakılarak damlatıldı ve ağır işkenceler yapılarak katledildi.

Cemal Aslan**Musa Tantik**

26 Haziran 1992. Batman'ın Xirabê Rippin (Tepe) köyü yakınlarında, korucular ve özel tim elemanları tarafından otobüsten indirilerek kurşuna dizildiler.

Şefika ... (3,5)**Cumali Çetrez (5)**

9 Eylül 1992. Ağrı'nın Hamur ilçesi Musabeg köyünde tanklar ve panzerlerle yapılan saldırıda yaşamlarını yitirirler.

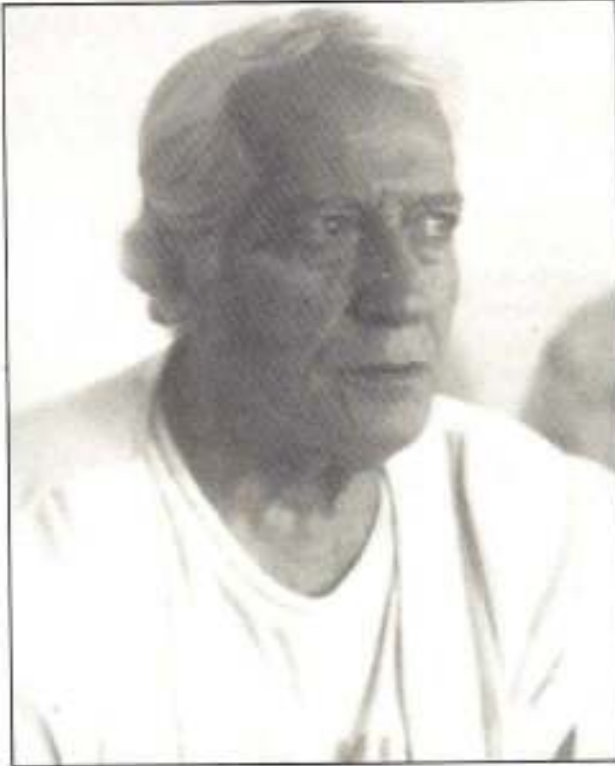
Musa Anter Kürdistan şehidi olarak anılacaktır

Sömürgeci TC'nin bir çöküşün çırpınışlarını yaşadığını en açık bir şekilde kanıtlayan gerçek; onun ardı arkası gelmeyen vahşet uygulamalarıdır, tırmandırılan terördür ve de çılgınlık düzeyinde gerçekleştirilen katliamlardır. 74 yaşında, ak saçlı yazar-gazeteci **Musa ANTER**'in, devlete bağlı karanlık güçlerce katledilmesi bu çöküş hikayesinin bir kez daha doğrulanmasıdır.

Musa ANTER, değerli bir Kürt yazardı. Onurlu bir yaşam sürecinden geçmişti. Devlete yaranmak için inkar yolunu seçen aydınların tersine, O, kendi çapında mücadele içinde bulunarak bu tutumu reddetmişti. O'nun onurunu korumaya çalışması saygıdeğerdir. İnancıları doğrultusunda gazetecilik-yazarlık mesleğini sürdürdü. O'nun tümünden boyun eğmeyen tutumu sömürgecilerin tepkisini topladı. Birkaç kez tutuklandı, yargılandı hapisler yattı. Buna rağmen fazla geri adım atmadı. İnancılarına ihanet etmedi. Bu inancıları doğrultusunda şu veya bu biçimde mücadele etti. Kürdistan davasının bir neferi olmaya çalıştı. Çevresinde Kürdistan davasını savunan bir aydın olarak tanındı. Bu konuyla saygınlık yarattı. Kendi inancıları doğrultusunda ilkel davrandı. Kalemle ve sözle inancılarından taviz vermedi. Bu temelde halkına bağlı kaldı, ondan kopuk bir yaşama itibar etmedi.

O, Kürdistan'ın en eski yurtseverlerinden biridir. Zaman zaman rejim tarafından çeşitli uygulamalarla bastırılma da, kimi Kürt aydınının içine girdiği ihaneti yaşamadı. Elverişli koşullar ortaya çıktıkça, Kürtlük bilincinin savunuculuğunu yapmaktan çekinmedi. Özellikle son yıllarda mücadelemizin yükselmesiyle birlikte, ilerleyen yaşına rağmen adeta daha da gençleşerek militanlaştı. Kürdistan davasına daha sıkı sarıldı. Gerilla savaşı geliştikçe, bundan güç alan halk serhildanlara kalktıkça bir sevinci ve coşkuyu yaşadı. Bazı Kürt aydınları gibi mücadelemize soysuzca yaklaşmayı aklından geçirmede. Kimi eski Kürtçüler, mücadelemizin yükselmesi karşısında eski Kürtçülüklerini terk ederken ve devlete daha da sığınmayı tercih ederken, o dostluğunu daha da ilerletti. Dürüstlüğünü, gerçek yurtseverliğini bu vesileyle de kanıtladı.

Bir gazeteci-yazar olarak mücadelemizden ilham aldı. Önemli konularda

gerçekçi yazılar geliştirdi. Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaşın deyişiyle, "74 yaşında militan delikanlı" tutumla safını netleştirdi. O'nun yeğenine yazdığı bir mektupta dile getirdiği gibi, halkın hizmetinde bir general oldu.

Son yıllarda Kürdistan davasını daha korkusuzca savunmaya yöneldi. Kontrgerilla ya da güdümündeki hizbi-kontra cinayetlerinden çekinmedi. Yeni Ülke, Welat ve Özgür Gündem gibi gazetelerde yaptığı yorumlarda gerçekleri cesaretle savundu. Artan "faili meçhul olaylar"ı karşın geri adım atmak bir yana, daha bir cesaretle kalemine sarıldı. Yeğeni olan gazeteci Hüseyin DENİZ katledildiğinde, büyük bir öfkeyle hazırladığı bir yazısında, karanlık devlet güçlerinin amacına ulaşamayacağını belirterek, "Senin yerine de ben yazarım" dedi.

Diyarbakır'a gidişi bile önemli bir cesaret olayıdır. Ama o ölümü düşünmüyordu. Kendi ölümünün devletin başına bela olacağını biliyordu. Nitekim öyle de oldu. Devlet zor durumda kaldı, beklentilerin ötesinde köşeye sıkıştı. Hatta devletin has adamlarından Oktay Ekşi bile, devlete bu acemiliğinden dolayı büyük öfke duydu. Kürdistan halkı, Apê Musa'yı kalbine gömdü. Esnaflar kepenk kapatarak, öğrenciler okul boykotu yaparak ve gerilla eylemler geliş-

tirerek Apê Musa'ya bağlılıklarını sergilediler. O, Kürdistan halkının değerli bir şehidi olarak tarihimizdeki onurlu yerini aldı. O'nun özlemini mutlaka gerçek haline getireceğiz.

Musa ANTER, ömrünün son yıllarında böylesi yürekli bir tavırla Kürdistan davasına bağlılığını gösterdi. O'nun alçakça katledilişi bu nedenledir. Kürtçülük iddiasında olup da, izledikleri tutumlarla kanlı rejime hizmet eder bir konumu yaşayan aydınlar, bu şahadet olayı vesilesiyle bir kez daha düşünmelidirler. Ak saçlı bir insanı bile katletmekten çekinme-

yen devlet hangi beklentilere cevap olabilir? Onun hangi dostluğundan bahsedilebilir? Neden bu cinayetlere, katliamlara sessiz kalınıyor? Hangi kırıntılar uğruna bu seyrircilik, sessizlik geliştiriliyor? Bu kırıntılar neyi nasıl kurtarabilir? Kürdistan halkına nasıl hesap verilebilir? Ya da bir halk katledildiğinde suskun kalanları, nasıl kendisinden kabul edebilir? Kürt aydını olmak, ne zamandan beri suskun kalmak demektir? Gerçek tutum ile sahte tutum bir kez daha netleşmiştir. Gerçek dostlar ile sahte dostlar saflarını netleştirmek durumundadırlar. En büyük güç olan halkın da, tarihin de dayattığı budur.

Yine Türk aydınları da, artık kendi devletlerinin işlediği suçlara karşı her zamankinden daha fazla net tutumlar içerisine girme göreviyle karşı karşıyadırlar. Aydın olmanın onuruna cesurca sahip çıkmalıdır. Devletin işlediği insanlık suçunu çekinmeden teşhir etmelidirler. Türk halkını bu konuda aydınlatıp tavır almaya çağırmalıdır. Aydın olma ve onurlu insan olma sıfatına layık olmak da ancak böyle bir görevi yerine getirmekle mümkündür. Bu, artık ertelenmemesi gereken ve mutlaka yerine getirilmeyi bekleyen bir insanlık görevidir.

Musa ANTER'e bağlılığın ölçüsü de bu tutumdan geçmektedir.

Asırlık tarihimizin soyağacı, Kürdistan halkının boyun eğmeyen militan kişiliği **MELÊ ABDULLAH**

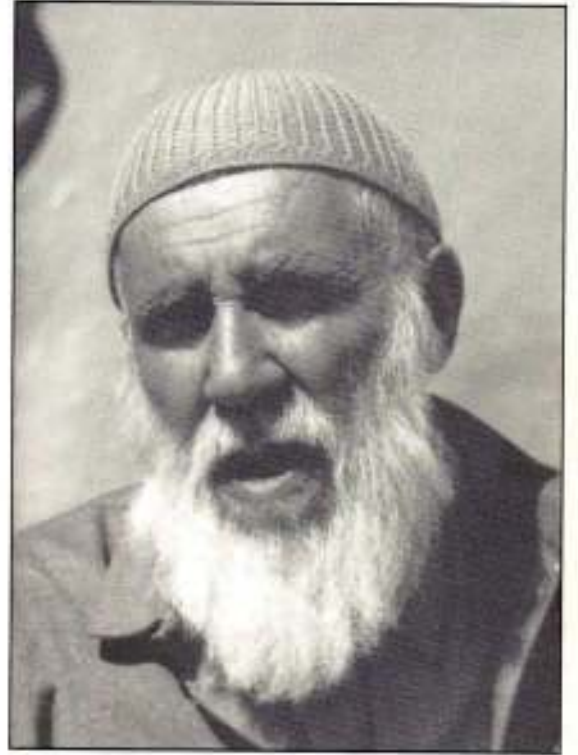
Bir asıra yaklaşan onurlu yaşamını sömürgecilğe, kemalizme ve yerli işbirlikçiliğe karşı savaşıarak geçiren tarihimizin direnişçi kişiliği, onurlu yaşamın sahibi, kararlılığın ve inancın sembolü Melê Abdullah, Şubat 1992'de hayata gözlerini yumarak fiziken aramızdan ayrıldı.

Abdullah BEĞİK (Melê Abdullahê Xerzî, Melê Abdullah) Siirt'in Kozluk ilçesi Timak köyünde, nüfus kayıtlarına göre 1889 yılında yurtsever bir aile ortamında dünyaya geldi. 1957 yılına kadar Eruh, Kozluk ve Silvan ilçelerinde imamlık yaptı. Vaaz verdiği onlarca köy, ilçe ve şehirlerde "Özgürlüğün olmadığı yerde iman da yaşayamayacağı, köleliğin, baskı ve sömürünün olduğu yerde dinin de doğru temsil edilemeyeceğini" dile getirdi. Dinin sömürgeci ve uşaklıkta sınır tanımayan işbirlikçi güçler tarafından nasıl kötü kullanıldığını, mezhepsel, ailesel ve aşiretsel çelişkilerin derinleştirilerek halkımızın bölü-

nüp parçalanmasında, ulusal ve toplumsal gerçekliğine yabancılaştırılmasında nasıl bir araç olarak işlev gördüğünü bizzat yaşayarak tanık oldu. Halkımızın ulusal bilincinin köreltilmesinde sahte imam ve şeyhlerin eliyle dini kullanan sömürgeci devletin bu uygulamalarına karşı çıkarak 1957 yılında imamlıktan ayrıldı.

Daha sonra Sason'a yerleşir. Burada üretimde bulunarak yaşamını sürdürür. Aynı zamanda seydalığa devam eder, halkının arasında imamlık yapar, yaşanan gerçekleri dile getirmekten çekinmez.

Din adamlarının yaşamlarını çoğunlukla halkın yar-dımıyla sağladığı bilinir. O, bunu da kabul etmez; hem

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Melê Abdullah'ın şahadeti ardından yaptığı konuşma:

Melê Abdullah, tarihimizin asırlık soyağacıdır Ölmemiş Kürdistan, ölmeyecek Kürdistan'dır

Kürdistan'ın direnen en eski tarihi kişiliği, halkımızın şeref ve onuru gerçek melêyi, Melê Abdullah'ı anarken; buna vereceğimiz en iyi cevap, O'nu yeniden yaşamak, zaferde gerçekleştirmektir.

Partimizin ve benim çok büyük saygı duyduğumuz, halkımızın da çok iyi tanıdığı, 100 yaşına varan çok değerli Melê Abdullah'ı şehit verirken, bir yandan da kendisinin "Biraz daha yaşayıp da şu bağımsız Kürdistan'ı göreyim" vasiyeti-ne gerçeklik kazandırmak için mücadelemizin önlenemez bir gelişimle bugünü yaratmasına coşkuyla sevinir ve bu gü-

nü yakalamanın bütün anlamını halkımız ve partimiz iliklerine kadar duyarken, fiziki anlamda da olsa O'nu kaybetmiş olmanın üzüntüsünü de iç içe yaşadık.

Melê Abdullah, Kürdistan halkının temiz, boyun eğmemiş bir kişiliği olarak özellikle din sahtekarlığı biçimindeki her türlü yabancılaşmaya, satılmaya, ajanlığa karşı çok iyi bir mücadele vermiş ve hele hele kemalizmin 70 yıllık tarihine olduğu kadar, ilkel milliyetçiliğin de 50 yıllık tarihine kararlı bir biçimde karşı koyabilmiş ve en sonunda da PKK ile muradına ermiştir. PKK gerçekliğinde kendi gerçekliğini kaynaştırmış, bun-

dan büyük mutluluk duymuş, 15 yaşındaki bir delikanlı, PKK'li bir delikanlı gibi hareket etmiş olan bu büyük insanı ne kadar iyi tanısak, ne kadar iyi kavrasak ve bu temelde halkımıza ne kadar iyi kavratsak yeridir, bu vazgeçilmez bir görevidir.

Melê Abdullah deyip geçmemek lazımdır. O, gerçekten bağımsızlık soyağacının ta kendisidir. Belki bilime dayalı devrimci bir ideoloji ile bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini yürütmedi. Ama kendi koşullarına göre ve bütün olumsuzluklara rağmen, kendisini yetiştirmiş, din ideolojisi biçiminde de olsa

üretimde bulunur ve hem de seydalığını sürdürür. Halkına bağlı, vatanına tutkundur, yoksul insanların temel dayanağıdır. Mert ve yiğittir. Bu özelliklerinden dolayı halk tarafından sevilir, sayılır. Yurtsever çalışmaların ve halka yönelik yaptığı konuşmaların ana teması Kürdistan sorunudur. Kürt ve Kürdistan'ı sürekli işler.

Yurtsever çalışmaları ve sömürgecilğe boyun eğmeyen kişiliğiyle düşmanın dikkatlerini üzerine çeker. Bütün çalışmaları takibe alınır. 1948 yılında tutuklanır ve ağır işkencelerden geçer. Ancak delil yetersizliğinden dolayı serbest bırakılır. Türk sömürgeciliğine daha çok kinlenir. Ülkemizde yaratılan tahribatlara büyük öfke duyarak kemalizme ve sömürgecilğe karşı mücadelesine devam eder. Her fırsatta Türk egemenlik sisteminin islam dinini istismar ederek, kötü kullandığını ortaya koyar. Ömrünün bütün zamanını bu temelde sergilediği çabalarla halka adar. 1961 yılında hakkında yine tutuklama kararı çıkar. Geçmiş tutuklanmasından dersler çıkararak düşmana teslim olmaz; dağlarının özgür yüceliğine ve halkının yurtsever özüne dayanır. Hakkında açılan dava, zaman aşımına uğrayınca kapatılır.

O, yine halkının arasına özgürce dâiş yapar. Ancak Türk sömürgeciliği O'nun üzerindeki emellerinden vazgeçmez. O da Türk sömürgeciliğinin üzerindeki hesaplarının bilinciyle boyun eğ-

mez ve direnişine devam eder. Onurlu kişiliğiyle halk arasında bilinçlendirme, örgütlendirme çalışmalarını sürdürür. Halkı, sömürgeci uygulamalara alet olmalarını konusunda uyarır, Kürdün nasıl birbirine kırdırtıldığını ortaya koyar ve birliğin önemini vurgular.

1971 yılında bir kez daha düşman yönelir. 12 Mart 1971 döneminde hakkında tuktuklama kararı çıkarılır. Ancak O, teslim olmaz, halkın içinde mücadelesine devam eder. Dokuz ay sonra yapılan bir ihbar sonucu tutuklanır. KDP ve DDKO davalarında yargılanır. Delil yetersizliğinden dolayı tutuksuz yargılanmasına karar verilir. 1972-80 yılları arasında inanç ve kararlılıkla çalışmalarına devam eder, düşmana karşı yılmıya düşmez. Bu kez büyük bir titizlik içinde hareket ederek, düşmana açık kapı bırakmamaya çalışır.

Kürt halkının **Ömer Muhtar**'ı olma sıfatını kazanan Melê Abdullah, 12 Eylül cuntası döneminde yeniden tutuklanır. İşkencelerden geçer ve uzun bir zindan yaşamı olur. Bu süreç O'nu yıldırmaz. Düşmana karşı kin ve nefreti daha da bilenir. Nitekim cezaevinden çıktıktan sonra evini gerillaya açtı. Silahlı propaganda birliklerinin çalışmalarından büyük bir umudu ve coşkuyu yaşadı. Devrime, bağımsızlığa ve özgürlüğe olan inancı arttı, yaşamını gerillayla birleştirdi. Onlarla gezdi, konuştu, tartıştı. Onların şahsında Kürdistan'ı ve

gelecek özgür günleri gördü, yeniden gençleşti. Mücadelenin yarattığı genç bir delikanlı oldu. 1984 Ağustos ayı, ömrünün en güzel, en mutlu, en canlı ve coşkulu günleriydi. 15 Ağustos Atılımı'yla başlatılan süreci gururla, başı dik, düşmana meydan okurcasına karşıladı. Mahsum KORKMAZ yoldaşı gördü. O'nunla gerillayı ve savaşı tartıştı. Artık O, gerillanın kopmaz bir parçasıydı.

1985 yılında evinde bulunmadığı bir esnada evi basıldı. Evinde gerillalar ile düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Bu olaydan sonra düşmana teslim olmadı ve illegaliteye çekildi. 8 ay halkın arasında dolaştı, kitleleri bitmez-tükenmez bir çabayla eğitmeye devam etti.

Yaklaşık 8 ay gerilla ruhuyla çalışan Melê Abdullah, 1986 yılında Güney Kürdistan'a gitti. Oradan da Doğu Kürdistan'a geçti. Halkın arasında gezdi, dolaştı, konuştu, ilgilendi. Gerçekleri daha yakından gördü. Yaşamı boyunca Kürdistan'ın parçalanmışlığını içine sindiremeyen "Seydayı Azamı", ulusal birlik ve beraberlik için yoğun ve enerjik bir çaba sergiledi. Halkın sorunlarıyla ilgilenerek, gerçek yolu ve doğrulara nasıl ulaşılması gerektiğini ortaya koydu. İlkel milliyetçi-feodal aşiretçi güçlerin pratiklerini izledi. Öfke duymaya başladı. Halkın ve ulusun soylu değerlerini nasıl kullandıklarına tanık olunca, bunların devrim önünde bir engel olmaktan çıkarılmaları gerektiğine inandı; gerçek

-ki, O, her zaman dinlerin çıkışındaki adaleti, zulme karşı olmayı, temiz kalmayı, yüce yaşamayı bilmiş bir kişi olarak- partimizin bilimsel bir biçimde ortaya çıkarıp örgütlediği bağımsızlık mücadelesi gerçeğini kendisine göre kavramış ve bu temelde yaşamını adanmıştı. Bu, bir büyüklüğü ifade etmektedir.

Tek kalmış veya yalnız kalmış olabilir. Eğer bütün engellere rağmen boyun eğmemiş, hele halkımızı tarihten silmeyi amaçlamış olan kemalizme karşı hiçbir zaman boyun eğmemiş, tam tersine bunu hep lanetlemiş ve yine ilkel milliyetçiliğe -ki bize, "Bunları bu halde asla bırakmamalısınız" tarzındaki vasiyetinde de görüldüğü gibi- karşı koymuş birisiyken, O'nu bir kişi olarak adlandırmak büyük bir eksiklik. O, bu anlamda halkımızın 70 yıllık kemalist-faşist sömürgecilğe karşı bir direnme destanıdır. Bir **Ömer Muhtar**'dır. Yılmaz bir bağımsızlık savaşçısıdır. Aynı zamanda din sahtekarlığına karşı, kendisini bir pula satan, din kılıfına bürünerek her türlü

ajanlığı yapanlara ve yine her türlü ilkel milliyetçiliğe karşı da çok temiz kalabilmiş, sonuna kadar onlara karşı mücadele etmiş bir büyük kişiliği ifade etmektedir. Bir parti kadar, bir cephe kadar değerli bir kişiliktir. Bütün yaşamını bağımsız bir ülkeye, onurlu bir Kürdistan halkına, Kürt insanına hasretmesi, bu konuda hiç taviz vermemesi, son nefesine kadar böyle yaşaması ne kadar büyük bir gerçeklikle karşı karşıya olduğumuzu gösterir.

Son nefesini verirken, "İsterdim biraz daha yaşayıp bağımsız Kürdistan'ı görmeyi" demesi var. Bu büyük bir istektir, arzudur ve mutlaka gerekeni yapacaktır!

Melê'mizle birlikte kısa bir dönem kaldım. Ülkemize yönelik silahlı mücadele gruplarını, gerilla gruplarını örgütlerken yanbaşımızdaydı. Gerçekten her gerilla grubumuz ülkeye giderken, bir gerilla kanunu kadar değerli olan tavsiyeleri vardı.

Bize şunu söyledi: "Özellikle emirle-

re ve disipline çok uyun, ülkemizin doruk noktalarında seyreidin." Örneğin, ülkemizin orta yerinde -hep bir vasiyet olarak- "Mutki-Sason-Kozluk hattı mutlaka tutulmalıdır" derdi. Yine, "filan alan tutulmalıdır" derken, bir gerilla önderi gibi konuşurdu. "Halka ters tek bir söz bile söylemeyin. Halka bir melek gibi yaklaşmalısınız" dediğinde, siyasi bir önder gibi konuşuyordu. "Ruhunuzu hep yüce tutun! Coşkulu olun" dediğinde, savaşta moral etkeninin ne kadar önemli olduğunu biliyor ve bunu tavsiye ediyordu. "Birbirlerinizi çok sevin, sayın" derken de, savaşın, yoldaşlığın vazgeçilmez bir kuralına vurgu yapıyordu. Çok olgun, inançlı olarak belirtiyordu bunları. Ve aynen savaşa giden bir militan gibi coşkuluydu. Yüreğiyle onlarlaydı. Ve diyordu ki, "Şu bacaklarım tutmuş olsa, ben de sizinleydim." Ve gerçekten Mahsum Korkmaz Akademisi'ne, iki-üç defa bizlerin bile zor bela çıktığı yerlerden, bizzat o bacaklarıyla çıktı. Dayanabildi. Büyük bir yürekti. 100 yaşına var-

durumlarını açıklayarak teşhir ve tecrit etmeye başladı. Bu yapının mutlaka tasfiye edilmesini bir emir olarak genç yoldaşlarına, bağrına bastığı gerillaya söyledi.

Kuzey Kürdistan'da gelişen gerilla eylemlerinden mutluluk duydu, her eylemde yeniden bir dirilişi ve gençleşmeyi yaşadı. 1990 yılının bahar aylarında serihildanların gelişmesiyle yerinde duramaz oldu. En büyük arzularından biri de ulusal önder **Abdullah ÖCALAN** yoldaşı görmektir. Bu, kendisinde bir tutku haline gelmişti. Nihayet 1990

yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek bu amacına ulaştı. Ulusal Önder'le tanıştı, konuştu, tartıştı, birlikte halka hitap etti. Genç komutan ve savaşçıların eğitimine katıldı. Ulusal Önder'le birlikte genç savaşçı ve komutanlarla tartıştı, Kürdistan gerçekliğini dile getirdi, islam dinini, Türk sömürgeciliğinin din sorununa yaklaşımını, kemalizmin tahripkarlığını, işbirlikçi-ihaneççi önderliğin tarihimizde oynadığı olumsuz rolü, Kürdistan toplumunda ihanetin, bölünmüşlüğü, parçalanmışlığın nedenlerini, gerilla yaşamı, disiplin, yol-

daşlık ilişkilerinin önemini, ulusal önder Abdullah Öcalan'a yaklaşımı, Kürt halkı açısından nasıl ele alınması gerektiğini, halkla ilişkiler sorununu vb. onlarca konuyu tartıştı, anlattı, yaşamında ve görüşlerinden örnekler verdi, deneyim ve tecrübelerini anlattı, anlattı, anlattı... Yorgunluk nedir bilmedi.

PKK ile bütünleşen bu büyük yürek, 18 yaşındaki bir gencin enerjik gücüyle PKK militan ruhunu, PKK direnişçiliğini halka taşımaya başladı. O yine halkıyla bir yürek, bir beyin gibi yekvücuttu. Zaman zaman Akademi öğrencilerine gidip ders veren, geriye kalan bütün zamanını halkına adanmış bu büyük insan, PKK'ye yürekten inanmış ve bu inançla ulusal bağımsızlık savaşına büyük hizmetler etmişti. 1992 Şubat'ında hastalandı ve Şam'da hastaneye kaldırıldı. Yaşamının son günlerinde "Keşke biraz daha yaşayıp halkımın özgürlüğünü görebilseydim" diyerek bir kez daha inancını, umudunu ve özlemini dile getirdi.

Melê Abdullah'ımız fiziken aramızda değil, ama bu büyük insan, halkımızın değerli önderi, asırlık tarihimizin soyağacı yaşam ve direnişyle hep bizimle beraber olacaktır.

O'nu serihildanlar'da, O'nu partinin yüce yoldaşlık ilişkilerinde, O'nu gerillanın intikam namlularında, gerillanın yaşam ve vuruş tarzında sonsuza dek yaşatacak, arzu ve isteklerini mutlaka gerçekleştireceğiz.

masına rağmen bir delikanlı gibi sıçırıyordu.

Bu kadar taze bir ruhu, bu kadar genç bir kişiliği gerçekten ancak sonuna kadar bağımsızlık ve özgürlüğü yaşayanlar gösterebilir. Bunu gördük kendi yaşamında.

İlkel milliyetçiliğe karşı kin ve öfke ile doluydu. KDP gericiliğine, aileciliğine, aşiretçiliğine karşı çok öfkeliydi. Onların çıkarıcılık temelinde kurulmuş dünyalarından bahsederken, "Heybeleri altın dolmuş, bilmem bu kadar şirketler, fabrikalar kurmuşlar. Bunlar şehitlerin kanıdır. Bunu bunlara bırakmamak gerekir" diyordu ve "Mutlaka bırakmamalısınız!" diye vasiyet ediyordu.

Yüreği bağımsızlık ve özgürlükten başka hiçbir şeye coşku duymuyordu. Bağlılık, tutku tamamen bunaydı. Böyle bir yürek, böyle bir düşünce gerçekten çok az insanda vardır. Çok değer veriyor, takdir ediyordu. PKK'yi çok iyi tanıyordu. Ve çok sevinçliydi. "İslamın ilk çıkışı gibi" diyordu. "PKK'liler ilk çıkan

sehabiler kadar değerli insanlardır!" Öyle inanmış, öyle aralarında kalıyordu. O büyük yaşına rağmen Parti Önderliği'ne, "Bir emir eri gibi bağlı olduğumu" söylüyordu. Kendisindeki bağlılığı, disiplinini en değme militanımızda bile göremeyeceğimizi söyleyebilirim.

Eminim ki, O'nun yaşamı bir destandır. O'nun yaşamını inceleyeceğiz, araştıracağız. Ve mümkünse o yaşamı romanlaştıracacağız. O yaşamı mutlaka kitaplaştıracacağız. Öyle unutulup gidecek bir kişilik değildir. Biz şimdilik anısına taze bir biçimde bağımsızlık ve özgürlük savaşımını 1992 yılına yayarak en iyi karşılığı vermeye çalışacağız. O, 1992 yılının kışında, kanında şahadete erdi. Düşman bu ayda uçaklarıyla, helikopterleriyle, her türlü zulüm araçlarıyla bomba yağdırırken, biz bu şehidimizi verdik. Ve biz de diyeceğiz ki: Bu büyük yürekle 1992'nin üzerine yürüyeceğiz ve bu yılı Melê'mizin anısına büyük bir direnme ve direnmede zafer yılı haline getireceğiz. Melê'nin ölümsüz yaşamını, bağım-

sızlık ve özgürlükte dev bir adım haline getirerek anacağız. O'nu gerillada, O'nu serihildanda, O'nu partinin yüce yoldaşlık ilişkilerinde her gün yeniden yeniden, dalga dalga saflarımızda yaşatarak en iyi karşılığı vereceğiz!

Çok iyi biliyoruz ki, Melê Abdullah asırlık tarihimizin soyağacıdır. O, her zaman bize manevi komuta edecek bir değerdir. Ölmemiş Kürdistan'dır. Ölmeyecek Kürdistan'dır. Şerefli, onurlu Kürdistan halkıdır. Bağımsız Kürdistan halkı olacaktır. O'na karşı görevimizin tertemiz bir yaşam, bağımsızlık, özgürlük ve eşitlikle yoğrulmuş bir ülke, halk gerçekliği ve bundan hiç şaşmayan, sonuna kadar her şeyini buna adanmış bir savaşım tarzı olduğunu biliyoruz.

Ve bu temelde O'nun hakkının da bu olduğu, bu hakkın da bizim için bir görev olduğunu bilerek karşılığı vereceğiz. Anısı mücadelemizde sürekli bir meşale olacaktır. Halkımız savaşarak bağımsızlık ve özgürlükte bu anısını zafere ulaştıracaktır!

1992 yılının özgürlük yürüyüşü öngününde Abdullah ÖCALAN yoldaşın yaptığı değerlendirme:

Şehitlerimizin anısına pratiğimizi kesintisiz zafer ve başarılarla dolu kılarak karşılık vereceğiz

Yeni ve büyük yürüyüşümüze başlamadan önce şehitleri anmak gerekir. Çünkü yeni bir sürece giriyoruz. Yıllardır kapsamlı değerlendirmeler yapma gereğini duymadık. Bunun en belli başlı nedeni de şehitlerin yolunda yürüyüşün sağlama alınmasıdır. Bizim ilk şehitlerimizden başta **Haki KARER** olmak üzere, yine **Mazlum DOĞAN**, **Hayri DURMUŞ**, **Kemal PİR**, **Ferhat KURTAY**, **Mahsum KORKMAZ**, **Mehmet KARASUNGUR** yoldaşların anısına yaptığımız kapsamlı değerlendirmeler vardı ki, bunlar 1986'ya kadarki şahadetlere genelde nasıl yaklaşım gösterilmesine ilişkindir. Tarihte de buna benzer değerlendirmeler vardır. İlk şehitler kapsamlı değerlendirmeye tabi tutulurlar. Neden? Çünkü bir davayı hayatlarıyla karşılama, bedelini ödeme gibi bir durumları vardır. İlk şahadetler derken, henüz dava yaygınlaşmamıştır, partililere, halklara, insanlara mal olmamıştır ve çoğu insan bunun anlamını bile bilmez ve hatta irkilme tehlikesi vardır. Bir şahadet eğer bütün yönleriyle iyi ortaya konulmazsa; gerekleri nedir, ne yapılmalıdır, sorusuna cevap verilmezse, dönneklilik tehlikesi ortaya çıkabilir. Aynıyeten de ilk şehitlerin ardılları şehide layık bir yürüyüş sahibi olamayabilirler.

Bu nedenle ilk şehitler üzerine kapsamlı değerlendirmeler ve görevleri belirlemek yerindedir. Biz de bu nedenle ilk şehitlerimize ilişkin oldukça halen geçerliliğini sürdüren değerlendirmeler yaptık Haki'nin anısı üzerine yapılan değerlendirmeler; neden bir parti hareketine ulaşmak, neden bir PKK olayına cesaret etmek, neden PKK'yi en fedakar bir hareket yapmak, neden enternasyonalist veya insani yönü güçlü bir hareket yapmak, neden salt bir hareket olarak görmemek ve neden mutlaka yürümek gerekir sorularına cevap vermek için yapılmıştır. Mazlum'un değerlendirilmesinde esas olan nokta, 12 Eylül faşizminin yaydığı dehşet, korku söz konusuydu. Ya teslim olma ya da direnmenin büyük sınavı ile karşı karşıyaydı.

Parti hareketinin, ulusal var olmanın, insani olarak var olmanın en çetin bir imtihanı yaşanıyordu. Burada içine girilecek ufak bir tereddüt sadece bir kişinin dönnekliliğine değil, bir partinin, bir halkın ve de bir faşizmin karanlığına karşı insanlığın tümüyle teslim olma tehlikesi vardı. Dolayısıyla yapılması gereken ölümü, artık kesin ve tek çare olarak bu temelde sağlamaktı. Tek bilinç, insani ideoloji, asla teslimiyete hiç yer veremeyen ideoloji partiydi. Artık bundan başka bir yolla kurtarılamayacak ve tamatına bu temelde kendini feda etmeyi bilmenin şahadetidir. Nereden bakılırsa bakılsın yerinde bir şahadettir. Ve biz buna şöyle bir değerlendirme ile karşılık verdik: **"En kötü ölüm ile yaşam arasında bulunması gereken bir köprüdür bu şahadet."** Vahşetin, ölümün korkusundan kurtuluşa atılması gereken en temel köprü. Bu köprüden geçenler korkuyu yenmiştir. Bu köprüden geçenler teslimiyeti yenmiştir. Bu köprüden geçenler yeniden var olmanın, dirilmenin imkanını yakalamıştır. Ve zaten Newroz gibi bir günün seçilmesinin, böyle bir dirilişle alakası vardır. Bu anlamda Newroz için de gerekli olan bu temelde yapılmıştır.

Bu şahadetleri her zaman zorbalanın, zalimlerin terörüne ve bundan kaynaklanan korkuya yenik düşmemek ve daha cesaretle bazı adımlarla üzerlerine yürüyebilmek biçiminde ele aldık ve böyle değerlendirdik, anıya böyle karşılık vermek istedik. Sonuçta bildiğiniz gibi kesintisiz, bitmez büyük direnişler gerçekleştirdik. Bizim bu şahadetlere karşılık verme tarzımız, Mazlum ve Kemal'in tamamen, yani önceden kararlaştırdıkları gibi mücadeleyi kesintisiz kılmaktır. Bu kararın başarısı diğer bazı kararlardan geçer. Süreci kesinleştirmek, imha, teslimiyet ve her türlü düşmeye karşı can sipere direnebilme. Bu direnme ve şahadetle kurtarılan, ve kesinleştirilen; parti hareketinin, bu insani hareketin ve bu halkın yaşamasıdır. İşte adına zafer denilecek bir ge-

lişme varsa böyle ifadesini bulur. Ve bunun da gerekleri böyle önderlere yaraşır bir biçimde yerine getirilmiştir. Biliyor, Mazlum'dan sonra zindan direnme yolundadır ve zindan dışı da buna layık olmanın, ülkeye yeniden dönüşün kararlılığı yolundadır.

Parti adına bu şehitlerin anısına layık olmanın gerekleri, daha 1982 sonlarında ülkeye yaygınca yönelme, ülkeye dönüşün ideolojik-politik ve pratik tedbirlerini almadır. Böylece "anıya layık olma sağlanmıştır" diyoruz. Bir gerilla aşaması yaptık 15 Ağustos'ta. Bu atılıma oldukça kendini yetersiz katanlar vardı. 1985'lerin sonunda yenilgiyi normal görenler ve kendine yedirenler vardı. Hayli çaresiz duruma düşenler vardı. Bu işlerin daha fazla ilerlemeyeceğine dair kuşkular geliyordu. İşte Agit'in şahadetine de bugünlerde yaklaştık. Yüksek kararlılık, inanç, gelişmelerden kuşku duymama bu dönemin yerinde bir adımı, tavrıdır. Bu temelde ortaya çıkan bir şahadettir. 15 Ağustos Atılımı'nın sonuçları, tehlikeye sokabilecek gelişmelere örnek düzeyde bir karşılık vermedir. Onun sürdürülmesi, inancın, kararlılığın güçlü kınması gerekiyordu. Anısının anlamı buydu ve bu temelde biz de bu anıya karşılık verdik. Gerillayı daha bir yıl geçmeden elli kişiyi aşan

gruplar halinde ve çok sayıda ülke sahına yaydık. Doğru değerlendirme ve bununla birlikte pratik adımlar atma sağlanarak anının gerekleri yerine getirilmiştir. 1987'den itibaren büyük bir atılım, peş peşe gruplarla müdahale ve ülkeyi daha fazla gerillaya kavuşturma sağlanmıştır.

Her şahadetin sonuçları böyle karışanmıştır. Yerindedir ve gerekenler yapılmıştır. Bundan sonra kapsamlı değerlendirmelere yönelme gereğini duymadık. Zaman zaman bazı militanların şahadetlerine ilişkin değerlendirmeler yaptık; fakat kapsamlı değil. Bunun nedeni, bu şahadetlerin önemi olmadığından veya rollerini kavrayamamadan ötürü değil, aksine, her şey şehitlerin anılarına bağlı yürüyor, bunun teminatı vardır. Dolayısıyla çok söylem yerine, çok yapmak bir tutum olarak kendisini dayatmıştır.

Bir de 1990 şehitleri vardır. Bu konuda kısa bir değerlendirme yaptık. **Hamza'nın** şahadeti, örgüt içi birçok kuşkulu, ister bilinçli, ister bilinçsiz-tedbirsiz, dost mu vuruyor, düşman mı vuruyor belirsiz ve ülkede rahatlıkla canice uygulamalara başvurabilecek kadar bazı tehlikeli öğelerin parti içinde partinin başına bela olma gibi bir yaklaşımın tehlikeli olmaya yüz tuttuğu, kuşkulu hal ve hareketlerin yüze vurduğu bir dönemin şahadetidir. Parti adına bazıları çığırından çıkmış, kurala uymayan, disipline gelmeyen, kendini konuşuran tipler var ve en son uygulama en dikkat edilmesi gereken bir alanımızda beklenmedik bir biçimde şahadet olma durumu idi. Ve bu da tamamen iç gericiğin hesabını görme, örgüt içinde kurala uymayan, tedbiri almayan, kendini müthiş konuşuran, değerler üzerinde müthiş tasarruf eden, yönetim ilkesini, yetki ilkesini kötü kullanan tutuma son vermenin ve özellikle bunu giderek daha da derinleştirmenin anısı olarak değerlendirildi. Özellikle giderek daha da bu tip parti içi oluşumlara yöneldik. Bu anının bir gereği olarak, parti içinde belli bir netleşmeyi de giderek yeniden düzenleme, partinin ruhuna, partinin kişiliğine ulaşmada temel kilometre taşı olma sağlandı. Şahadet bu temelde değerlendirildi ve gerekleri yerine getirildi.

Dolayısıyla şahadet çizgisindeki değerlendirmeler, önemli yetmezliklere karşı önemli tavırlarla kendini ortaya çıkardığında geliştiriliyor, daha çok da bir tutum olarak partiye mal ediliyor. Şehitlerin anısına verilecek en doğru karşılık

budur. Bir döneme dayatılan görev neyse, şehitlere bağlılığı da onun gereklerini yerine getirmek, bir çizgiye verilmesi gereken karşılığı vermek ve bunu örgütlemek, artık başarısını kesinleştirecek bir çaba halinde egemen kılmak olarak değerlendirdik. Diğerleri de tamamen bu çerçevede dahilinde ele alınır, değerlendirilir ve güç alınır. Bir gittiyse, on getirilir yerine. Bir eksiklik varsa şahadette, giderilerek anıya gereken karşılık verilir. Çünkü ilk dönemin şehitlikleri zayıflıkların bir sonucudur. Yetersizliğin, yanlışlığın bir sonucudur. Dolayısıyla yetersizlik, zayıflık, yanlışlık giderildiğinde de şehide anlam verilmiş olur.

İlk şehitlerde örgüt biraz zayıftır. Dönem aceledir. Yanılgı ve netsizlik ileri düzeydedir. Şahadetler böylesi koşulların içerisinde gerçekleşiyor. Dolayısıyla zayıflık giderilir, netsizlik açığa çıkarılır, yetersizlikler yeterli hale getirilir. Bu da şahadete verilecek en doğru bir cevap oluyor bu yönüyle. Ve bizzat bu temelde örgütü güçlendirmek, netleştirmek, birçok yetersizliğini yeterliliğe çevirmek gibi bitmez-tükenmez bir çabayla şehitlere layık olmanın gerekli olduğunu, böyle layık olunacağını ortaya koyduk.

Hemen hemen her şehidin, bu şehit grubunun anısından çıkardığımız sonuçlar bunlardır. Şehitler, bu anlamda yaşıyor, önderlik ediyor. Ve bu anlamda "PKK ve direniş hareketi eğer bu duruma gelmişse, şehitlerin gücü, komutası altında gerçekleşmiştir" diyoruz. Bir diğer şehit türü, teslim olmamak için -ki zindanda son tahlilde şehit oluşları- bilinçli şahadete gitme eylemleri kesinlikle intihar değildir, aksine en büyük eylemlerdir. Çünkü intihar, yaşam karşısında yenilgiyi ifade eder. Her bakımdan yenilmiş kişinin eylem biçimidir. Bizim o büyük şahadet olayları ulusal direniş varlıkları, her taraftan kuşatılan ve mutlaka teslim alınmak istenen bir ortamda -mutlaka diyoruz- tek bir kurtuluş yolu yok, -tabii muvaffak olursa- diğer yollarla teslim alınmaya karşı büyük bir direnmedir. Büyük bir teslim olmama hareketidir. Ruhunu teslim etmeme, fiiziğini teslim etmeme hareketidir. Şahadetler bu temelde gerçekleşmiştir. Çok sayıda yoldaşımızın son bombayı, son kurşunu kendi elleriyle böylesi bir direniş eyleminde kullanması PKK'de direnişin ve teslim olmamanın boyutlarını sergilemek açısından kapsamlıdır, ileri düzeydedir. Biz onların hepsini tek tek ele almayacağız, hatta bilemeyiz bile.

Ama gerçekten bu şahadetler çok sayıdadır ve kahramancadır. Öyle isimler var ki, anılarına bir destan yazılabilir. Yaşamları dopdolu olanlar, yaşama karşın en ufak bir kuşkulı olmayanlar bunu yapıyor. 24 saat önce değil, bir saat önce özgürlük yaşamının sevinciyle dolu olanlar hain bir pusuda, hain bir uykuda çepeçevre kuşatıldıklarında bir çırpıda, o büyük yaşamın onuru adına teslim olmamaya ve onun en kahraman biçimine ulaşabiliyorlar.

Daha bu sene, 1992'de teslim olmama ruhunu en iyi yansıtanlar vardır. Norşin'de **Roza**, Van'da **Bêrivan** ve **Zekiye** bunun en son halkalarıdır. Kadın olmaları itibarıyla daha da özgün yanları var. Düşman kadına daha fazla hakaret eder. Cinsmen hakaret eder. Daha kolay teslim almak ister. İşte buna karşı kadın özgürlüğüne, teslim olmaz kişiliğine PKK'de nasıl cevap verilir; sözü edilen eylem bu tutumun ifadesi oluyor.

Yine bu yılın başında yüzyılda bir görülebilecek kışa karşı da ayakta kalmanın, direnmenin şehitleri vardır. Gerçekten düşmandan daha etkili olmaya başlayan bir kıştı. Buna karşı da direnilmiştir. Daha rahat koşullara çekilme yapılmamış, tedbirsiz hareket edilmiş böyle bir kışın gelebileceği düşünülmemiştir. Bir de beklenmedik bir biçimde düşmanın hava saldırıları vardır. Bunların da etkisiyle çığ felaketi altında değerli yoldaşlarımızın şahadeti söz konusudur. **Hayri'ler**, **Emin'ler** bu temelde yanlarındaki gruplarıyla birlikte şehit düşmüşlerdir. Bütün bunlar şu anlama gelir: Karda-kışta sürekli görev başında olmak. Görev her şeyden üstündür. Bunun kârı-kışı ve yazı olmaz. Bunları görevi başında olmanın şehitleri olarak değerlendiriyoruz. Dağda kalınıyorsa, dağın eteğinde çığ tehlikesi de olur, donma tehlikesi de olur. Alınması gereken ders: Çok sıcak olur, çok soğuk olur, fakat en zor şartlarda bile olsa, verilen görev alanında kalınır. Bu görev ve bağlılığın soylulaştırılmasına dair, onun zamanı, mekanı ve koşulu olmaz biçimindeki bir yaşamın ifadesidir. Bu temelde ders çıkarılması dolayısıyla, iyi üsleneceksin, üslenmede zayıflık varsa gidereceksin! Bir zaaf vardı, iyi üslenmeyle yalnız üslenme arasında. Zaten **Mervan'ın** şahadeti bu çelişkinin bir sonucudur. Bunun zincirleme etkisi giderilmeye çalışıldığında, Hayri'lerin şahadeti ortaya çıkıyor.

Aynı şeyler Emin'giller için de geçer-

li. Uçaktan korunmak için, yeraltında gerektiğinde binalar yaparak korunmanın üs anlayışına ulaşmak gerekli. Düşmanın darbeleri kadar, doğanın da darbelerini birlikte hesaplayarak ona göre bir üslenmeyi esas alacaksınız. Buradan da çıkarılması gereken temel ders budur.

Yine düşmanın uçak saldırılarında, bu naylon çadırlarda verdiğimiz bazı şahitler vardır. Özellikle tehlike çok somut iken, uçaklar daha o sabah yukardan geçmiş iken, çadırları değiştirmek, hemen bir kayalık altına girmek, saklanmamak ciddi bir zayıflıktır. Komutan veya savaşçının da bizzat düşünüp tedbir alması gereken ama yapılmayıp içine düşülen bir zayıflıktır. Tedbir alınmamıştır ve **Haşim**'gillerin grubu şehit düşmüştür. Biz onu da zayıflığın ortamında gelişen bir şahadet olarak ele alıyoruz. Dolayısıyla çadır pratiğine son verilerek, yeraltına geçilerek ciddi bir eksikliğimizin giderilmesiyle karşılık vermeye çalıştık. Sonuç başarılı olmuştur. Düşmanın oldukça bombalamasına rağmen, bu çıkarılan derse sınırlı da olsa bağlı kalındığı için düşmanın hava saldırıları bir anlamda da olsa boşa çıkarılmıştır.

Demek ki bir zayıflığın ortamında doğan bir şahadet, doğru bir üslenmeye, doğru bir yeraltına, doğru bir hareket tarzına götürüyor ve o da kendi içinde bir kazanmaya yol açıyor. Dikkat edilirse şahadetler, sadece vakitsiz kayıplar değil, doğru yaklaşıldığında mutlaka bağlı olmanın gerekleri yerine getirildiğinde, önemli kazanımlara da götürülebilir. PKK tarihinde şahadete yaklaşım budur ve alınan sonuçlar da bunun doğruluğu kadar emredici bir tarzda yaklaşıması gerektiğini ortaya koyuyor.

Bu yılın 2 Şubat'ında da bir şahadet olayı vardır, biz buna da şehitlik demeliyiz.

Bir Melê dostumuz vardı: Melê Abdullah. Bu kişiliğin, bu tarihi şahsiyetin özellikleri var. Doksan dokuz yaşında, ömrü Cumhuriyet tarihinden daha fazla. Cumhuriyet ideoloji, politika, kurum, kuruluş olarak geliştiğinde kendini bütünleştirmiyor, bir karşı koyma durumunda tutuyor. Dikkat edilirse, Cumhuriyetin 70 yıllık sürecinde boyun eğdirilmeyen aşiret reisi, ağası, din adamı kalmadı. Hatta sınıfsal düzeyde ele alırsak, bir ulusal imhayı, inkar kabullenmeyen sosyal bir kesim kalmadı. Aydınlaşma deniliyor, bu aydınlaşma tamamen bir inkar, ihanet temelinde iliklerine kadar ge-

liştirilen bir aydınlaşmaydı veya karanlıklaşmaydı. Bir halk neredeyse ezici bir biçimde bu karanlığa gömülürken, aslını, ülkesini inkar, kişiliğini ve hatta dinini-imanını inkar biçiminde sonuna kadar gidilirken, bu kadar aşağılaşma, bu kadar düşme ve bu kadar hem de hiç düşünmeden, hiç çaba harcamadan -özellikle son yıllarda- neredeyse köşeyi dönme, aileyi kurtarma, kendini bir maaşa bağlama, uğruna böyle karanlıkta, böyle düşmede bir yarı adam olma, hatta yücelme biçiminde ele alma gafletine girenleri bilen insan, tek bir şey kalmamacasına ucuz yaşama durumuna karşı ayakta kalan bir kişiliği Melê. Evet, çağdaş bir ideolojiyle kavramıyor. Milliyetçi ideolojiden fazla haberi yok, sosyalizmden de haberi yok; fakat din ideolojisiyle de olsa insanı unutmamış, şerefi unutmamış, "tek kaldım" dememiş, örgüt var mı yok mu bu tür hesapları yapmamış "ben temiz kalacağım" şeklinde kendine göre bir ideoloji, kendine göre bir tutum almış, 70 yıl bu Cumhuriyet tarihine karşı koymuş, kişiliğini temiz tutmuş, yüreğini temiz tutmuştur. Ve bu anlamda oldukça önder gibi bir konuma -tek de olsa, zayıf ve yalnız da olsa- gelmiş bir kişilik olarak yaşamıştır.

Tabii o dönemin bu tür kişiliklerle oynayan bir örgütü vardır. KDP denilen, Barzani mollalığı denilen kurum vardır. Melê Abdullah gibilerine el atarak kendi desteği haline getiriyor. Elli yıl sonra sanıyorum, en az böyle bir destek, -hatta o örgütün genel havası içinde de kalmaya çalışıyor- 12 Eylül faşizmi söz konusu olduğunda ona, doğru yönelmeye çalışıyor. Bir şeyler bekliyor. Fakat bakıyor ki, inançlarına, çabalarına hiyanet edilmiştir. O zaman KDP önderliği İran'a sığınmıştır. İran, burada onları halka karşı kullanmaya çalışıyor. Buna alet olmamak için direniyor. Ayırteten çok kötü tüccarlık yapıyorlar. Tüccarlıktan vurgunlar vuruyorlar. Burada da kendisine dayatılan, bu hiyanet ve bu aşağılık yaşama alet olmasıdır; buna karşı da direniyor. Elli yıl da geçse, emeklerinin başına çok kötü bir önderlik tarafından, en büyük kötülüklerin geldiğini görse de teslim olmuyor. "Düşmanım var", "şerefim var", "bunlardan vazgeçmem" diyor. Hatta işkenceye alınıyor 95 yaşında, yine de teslim olmuyor, satmıyor kişiliğini. Ve kala kala sağında-solunda bir PKK kıvılcımı, aydınlanması kalıyor. Onunla ilişki kurmaya çalışıyor. Çareyi onunla dostlukta

buluyor. İyi dost olabiliyor. Dostluk kıymetini oldukça iyi bilen bir kişilik oluyor. Dostluk, deyip oynamıyor. Dostluk, deyip vazgeçmiyor. İmanını koruyor, inancını koruyor ve ne yapıp edip buraya kadar geldi.

Bu kişiliğin oğulları da vardır. DDKD'lilerdir. Yani küçük-burjuva reformist, milliyetçi birtakım tutumlara girmişlerdir. Onlara hiç ilgi duymuyor. "Ben sizlerin 100 yıla yakın yaşımı babanızım, gelin babanızı bir görün, bir vasiyetim var mı alın, duyun" demiyor, söyleme gereğini bile duymuyor ve bize geliyor. Bu dağları 98 yaşındaki vücuduyla çıktı. Bir defa çıktı geldi, 20 yaşındaki delikanlı ruhıyla kampımıza teşrif etti. Aslında şereflendirdi ve güçlendirdi. Gördüm ben onu arkadaşlarla; dine göre kadın-erkek ayrımı yapılır ama O bu ayrımı da yapmadı. Kadın-erkek yoldaşların elini sıktı, onlara başarı diledi. Ülkeye yönelen gruplara değme komutanın söyleyemeyeceği ve talimat niteliğinde olması gereken değerlendirmeler yaptı. Şunları söylüyordu: "İyi üsleneceksiniz, örneğin benim tanıdığım bir bölge var" diyor. Mutki, Kozluk, Sason oraları iyi bilir, oralar üslenme alanlarıdır. "Mutlaka oraları tutmalısınız" diyor. Gerillaya duyduğu inancı çok iyi yansıtıyordu. O her türlü pasifizmin, her türlü reformizmin çok üstünde devrimci bir yöntemle kuruluş savaşının peşindedir, yanındadır. Ayırteten disipline gelmek, emirlere uymak nasıl dinde, islamiyette gelişmiştir, islamın komutanları, askerleri nedir? Bunun da verdiği bir bilinçle oldukça kapsamlı yapıyordu. Yine emre, yani önderliğe uymanın neden çok önemli olduğunu, kendisinin de bir asker olduğunu, önderliğin emrinde olduğunu tüm davranışlarıyla gösteriyordu ve gerçekten de bir emireri gibiydi. Ona "98 yaşındaki asker" diyordum ben.

Öyle emir ve talimat dahilinde olmaya büyük özen gösteren ve dakikası dakikasına uyan bir asker olması anlamlıydı. Bu temeldeki katılımı, dostluktan da öteye PKK içinde yaşamının son günlerini militanca vermeye inanmış ve karar vermişti. Halk içine geçti. Çok sayıda toplantı yaptı. Suriye sahası içindeki Kürt halkından onu tanımayan yoktu. Ve çok kutsalca bağlanmayan da yok gibidir. Büyük bir etki sahibi olmayı bildiği gibi, bir yerde kalmanın önemini de biliyordu. Suriye sahasında PKK'nin biraz serbest hareket etmesine büyük bir değer biçiyordu. Bu temelde buranın önderliğinin iyi olduğunu, iyi değer-

lendirilmesi gerektiğini, tarihi tecrübesinden ötürü, rahat kalmanın kendi başına gelişmelere yol açacağını düşünmüyordu. Öyle değerlendiriyordu. Bu temelde kaldı. Amacı 1992 Newroz'una ulaşabilmektir. Biz, "Kurtuluşa 2000'e doğru gidilirse" dediğimizde, O, "Hayır 1995'e doğru olursa daha uygun olur" diyordu. 1995, biraz da gözüne kestirdiği ve o döneme kadar yaşamayı umduğu bir yıldır.

Böyle halkımızın çok sayıda ihtiyarı vardır. Birkaç yıllık bir ömrü kalmıştır. "Bununla kurtuluşu görmek istiyorum" diyen çoktur. Bu umutla yaşıyorlar. 15 Ağustos Atılımı başladığında, sanırım Botan'da da öyle ihtiyarlar vardı. "Ne mutlu bu günleri de gördük. Ölümümüze iki-üç gün kalmışsa da, artık biz bu günleri gördük, ölüm gam getirmez" diyebilmişlerdir. Yine şimdi bazı ihtiyarlarımız "birkaç yıl ömrümüz kaldı, artık bu işin zaferini görelim" diye bir tutum içindedirler.

İşte o tarihi kişiliğin de öyle bir umudu vardı. Fakat göremeyecekmiş gibi bir endişeyi de yaşıyordu. Tabii yüz yaşına gelmiş bir kalp her an durabilir. Ama yine de çok genç kalmayı, kalbi dururken bile elinde ibrik ayakta yürüyebilmeyi başarması ne kadar direngen, ne kadar kimsenin başına yük olmadığını gösteriyordu. Tek başına bir odada yaşama gücünü göstermesi, militanca yaşadığını ortaya koyuyor. En belli başlı vasiyetlerinden birisi, ilkel milliyetçi önderliğin affedilmemesi gerektiği idi. En radikal tavrı buydu ve bunun da gereklerinin yerine getirilmesi gerektiğini söylüyordu. Bunun yanında çizgiye çok inanıyor, zaferin kesin olduğunu görerek rahatlıyordu.

Sahte mellelere ve din adamlarına karşı çok öfkeliydi. Ve hatta son günlerinde böyle uğursuz bazı mellelerle karşılaştığında çok öfkelenmesi ve bunun verdiği rahatsızlığın da onu yıpratması söz konusuydu. Bu bir anlamda iç dünyasında dini gericilikle, dini sahtekarlıkla ne kadar mücadele içinde olduğunu, onlara karşı nasıl bir mücadele verdiğini gösterir.

Böyle bir kişilik bu yılın başlarında yanımızdan ayrıldı. Kürdistan'ın böyle birçok ihtiyarı vardır. Teslim olmamış, temiz kalmış insanları vardır. Bu kişilik onları temsil ediyordu. Örgütlenememişlerdir, hizmetleri halka yansımamıştır. Bazen aldatılmışlardır. Biz bu kişiliğin şahsında bunlara layık olmanın, bunları da partimize mal etmenin büyük ça-

bası içinde olduk. Böyle bir şehidin anısına, böyle temiz kalmış, hangi dinden, mezhepten, kültürden olurlarsa olsunlar, onlara uzanılması gerektiğini derinden duyduk ve gerekeni yaptık.

Bize göre bunların daha çok vurgulanması gerekiyor. Böyle tek-tük de olsa kalabilmiş insanlarımızı yüksek değer biçerek, onların anısını sürekli yükseltelim. PKK'nin aydınlatıcı, kurtuluşçu ideolojik, politik ve örgütsel yapısı içine taşıyarak tarihi bir mirasımıza doğru sahip çıkacağız. Bu tarihi kişiliğin gerçekten anısı, bir tarihi mirastır da. Bazen sorarsanız, "tarihi miras var mı" diye. Tarihi miras vardır ve o da şudur: Şeyh Sait de darağacında yetmiş aşkın yaşıyla sallandırıldı, Seyit Rıza da sallandırıldı. İşte bu tarihi kişilik aynı zamanda o tarihi mirasın da devamıdır. Belki tek kişiliktir ama çok önemli bir mirastır. Ve bizi böyle canı gönülden kabul etmesi ve rahat bir biçimde nefes vermesi de bu mirasın ne denli değerli olduğunu ve PKK'nin ne denli bir mirasa sahip olması gerektiğini ortaya çıkarıyor.

Demek ki, teslim olmayan bir tarih var, demek ki, eğer bu miras sürdürülürse mutlaka doğru çizgiye, doğru önderliğe kavuşur. Bu şahadet bunu ispatlıyor. Onun din ideolojisinde olması, başka bir mezhepten olması hiç etkileyici olmuyor PKK'de. Bu da PKK'nin aynı zamanda bağnaz, katı, kalıpcı ve kaba materyalist ölçüler içinde olmadığını, insani özü, hangi dinden, hangi mezhepten olursa olsun bünyesine katabileceğini, bu derinlikte bir muhtevaya sahip olduğunu gösterir. Ve sosyalizmin de bu kapsamda olması gerektiğine yüksek değer biçiyoruz. PKK'nin yeniden başlangıçta insanlığa çok şey veren özünü yakalamakla, onu sosyalizme taşımakla, çokça ihmal edilen ve hatta reel sosyalizmin yıkılışında çok etkili olan bir tutuma en uygun karşılığı vermekle nasıl güçlenilir, nasıl yenilmez bir sosyalizm temsiline gidilir, onu kanıtıyor. Tıpkı, Haki'lerin başka bir ulustan olmanın en büyük fedakarlık kaynağı, direnme kaynağı olduğunu gösterdiği gibi, bilakis başka bir milliyetten gelmenin nasıl soylulaşabileceğini, ezilen bir ulusun içinden şekillense de bir kurtuluş hareketi içine bu soyluluğun nasıl yansıtılabileceğini göstermiştir. İnsani boyutun PKK içine nasıl taşırılabilceğini ve PKK'nin bu temelde nasıl gelişebileceğini göstermiştir.

PKK içinde, toplumda daha da ezilen kadın kurtuluşunun şahadete ula-

şan militanları da vardır. Bir nesne olmaktan öteye gidemeyen ve fakat PKK içine taşındığında, PKK içinde başını kaldırdığında ve halk saflarına inildiğinde nasıl bir kahramanlık mertebesine ulaşabileceğine dair kadın şehitlerin yığılca örnekleri vardır. Cizre'nin bugün büyük direnişinde, bu kişiliklerin rolü oldukça etkili olmuştur. Bêrivan arkadaşın şahadeti en köle koşullardan, PKK'de nasıl özgürlüğe ulaşabileceği, direnişçi bir kimliğe sahip olunabileceğini kanıtıyor. Bu temelde kadının oldukça güçlü bir katılımı vardır. Bunun da PKK'nin özgürlükte ne kadar derinleşebileceğini, cins ayrımı yapmaksızın veya ezilen cinsin kurtuluşuna da ne denli yüksek bir yer verdiğini gösteriyor.

Demek ki, tarihi mirasa doğru yaklaşım, ezilen cinsin kurtuluş sorununa doğru yaklaşımdır. Din sorununa da doğru yaklaşım, PKK şehitliğinde, büyük bir anlam kazanmıştır. PKK'de gerçekleşen sosyalizmin büyük başarılı yürüyüşünde bu temel şahadetlerde dile getirilen anlamın ne kadar büyük ve yerinde olduğunu göstermektedir.

Biz bu temelde şehitlerimizi yeniden anarken, tarihi mirasla doğru kaynaşmış, ezilenlerin kurtuluş sorunlarıyla, bugün halen bir bela gibi duran ezen-ezilen ulus sorunlarıyla doğru karşılaşmış ve çözümlemiş, bunu yaşama dönüştürmüştük. Böyle bir partiye ulaşmakla bu şehitlerimize en yüce karşılığı verdik diyoruz. Bu tavır ilkeseldir ve bu temelde oluşan PKK de yücüdür. Bu sadece birkaç şehidin anısının sıradan anılması değildir. Bir yaşam biçimine, bu yaşama dayanan yüce ilkelere yol açma ve giderek bunun sürekli olması ve bu temelde insanlığa da kanıtlanmasıdır diyoruz. İnsanlık tarihi kadar eski insani değerler ve insanlığın bütün gelecek ufku tutması gereken değerler, PKK'de somut bir ifadeye, onun yaşam biçimine, ilkesi ve pratiğine kavuşmuştur.

Bir kez daha şehitlerimizin anısına bu temelde bağlıyız ve PKK'nin sonuna kadar halkımızın, bölge halklarımızın ulusal kurtuluşunda, özgürlüğünde ve giderek insanlığın kurtuluşunda yerini pekiştirmesi, rolünü tam oynaması için ilkelere sürekli geliştireceğimiz ve bu anlamı bu temelde kesintisiz zaferlerle, başarılarla dolu kılarak karşılık vereceğiz. Ve bu anlamda diyoruz ki; şehitlerimizin anısı sürekli yanan bir meşaledir ve onlar eylemimizin gerçek komutanlarıdır.

11 Mart 1992

Rahşan yoldaşın çağrısına cevap veriliyor:

NEWROZ ATEŞİ GÜRLEŞİYOR, MÜCADELE YÜKSELİYOR!

Rahşan DEMİREL henüz 18'indeydi. Gençcecik bir fidandı. Vatanından uzak bir alanda büyüyen bir Kürt kızıydı. Neden vatanından uzak yaşadığının, horlandığının, halk gerçekliğinin inkar edildiğinin farkındaydı. Başka bir ülkede yaşama zorunluluğunun verdiği acıyı derinden hissedirdi.

Ailesi, ekonomik nedenlerden dolayı İzmir'e göçmüştü. Ailenin geçim sorununda çektiği zorluklar, Rahşan yoldaşı da olumsuz etkileyecekti. O'nun için metropoller gurbet ellerdi. Vataha hasret çekerd. Özlemi dayanılmazdı. Kürdistan'a olan sevgisi, onun uğruna kendisini yakacak kadardı. Bu, sevginin doruğudur. Bu nedenle O'nu büyük bir özgürlük kahramanı olarak anacağız. Çünkü, O en özgür koşullarda kendi özgür kararıyla kendini yakma eylemini gerçekleştireyor. Bir çatışma anında ya da mutlaka ölmesi gereken koşullarda bu eyleme kalkışmıyor. Üstelik ömrünün baharında, en dirençli döneminde halkının Newroz'unu, yaktığı bedeninin ateşiyle kutluyor. Bu anlamda, tarihi görevini en soylu tarzda tam yerine getirme başarısını gösterebiliyor. Kişilikteki devrimi, özgürleşen kişiliği bu şekilde somutlaştırıyor. Parti, savaş ve halk gerçekliği üzerinde siyasi eğitim görmemiş olmasına rağmen, kendi öz çabasıyla bu büyüklüğü gösterebiliyor. Başkan APO, "Rahşan yoldaş, gerçekten tarihi bir dönemde, çok tarihi ve büyük bir yigitlelikle, çok kahramanca eylemini or-

taya koymuştur" şeklindeki sözlerle yoldaşımızın eylemini ifade etti.

Daha 3 yaşındayken İzmir'e yerleşiyorlar, 15 yılı İzmir'de geçiriyor. Topu topu iki kez Kürdistan'a gidiyor. Karşılaştığı sıradan olaylardan bile etkileniyor. Halka neden böyle davranıldığını annesine soruyor. Yine İzmir'de tanık olduğu ve tasvip etmediği olayların nedenini araştırarak sorguluyor. Düzene isyanı böyle başlıyor. Olup biten haksızlıkları kabullenemiyor, seyirci kalmayı onuruna yediremiyor.

Evet, O'nun mücadelesi böyle başlıyor. Dağa çıkıp savaşmayı arzuluyor. Fakat bunun ciddi sorumluluk istediğini de bildiğinden, gerçekçi davranmayı tercih ediyor. Hazırlanmak gerektiğini bir yandan düşünürken, diğer yandan mücadelenin birçok cepheden yürütülebileceğine de inanıyor. İzmir'deki Kürt halkının, maddi-manevi olarak mücadeleye seferber edilmesini ve bunun için bir örgütlü güce dönüştürülmesini ortada duran önemli bir görev olarak görüyor. Buradaki bütün Kürt halk kitlelerini harekete geçirmek istiyor. Böyle bir görevi başaramama kaygısını taşıyor ki, bunu da kabullenemiyor. Ardından bıraktığı mesajda, İzmir'de yaşayan Kürt kitlelere, "Beraberce birlik olmanızı istiyorum. Halkımıza ihanet etmeyin. Başkaldırın, mücadelenize devam edin" çağrısını yapıyor. Bu çağrıyı şahsen yapmak istediğini, fakat bu konuda amacına ulaşamayacağından korktuğunu söy-

lüyor. Halkı harekete geçirmek için "Kendimi Newroz yaptım" diyor. Başarını sağlıyor.

Burada ilkeye, amaca bağlılık vardır. Ölümüne bir bağlılıktır. Kişinin kendisini başarmaya mahkum etmesi budur. Buradan da anlaşılıyor ki, eylemi tamamen amaca bağlı bir şekilde gerçekleştiriyor. Nitekim kendisi de, eylem öncesinde kasete yaptığı konuşmada herhangi başka bir sorununun olmadığını belirtiyor.

Rahşan yoldaş, Mazlum'larla başlayan bu tür isyan geleneğinin son halkası oluyor. "Halkımın Newroz'unu canım ve kanımla kutluyorum" diyerek, bütün Kürt halkının kalbinde taht kuruyor. Kürdistan halkı böyle bir kahramana sahip olmaktan gurur duyuyor. Çünkü, amacına ulaşmak, Kürdistan halkının özgürlüğünü sağlamak için kendisini feda ederek efsaneleşiyor. Ve amacına da ulaşıyor: İzmir'de Kürt halkı harekete geçiyor. Rahşan'ı bir kahraman olarak bağına basıyor.

Ömrünün en dinamik çağında kendini vatanına adayan yoldaşımızı, bütün Kürdistan halkı saygıyla andı, anıyor. Başkan APO, bu kutsal değerimiz için; "Rahşan yoldaşın çağrısına sonuna kadar bağlı kalacağız. O'nun özlem duyduğu tam yaşanabilecek bir ülke ve halk gerçekliğine ulaşmaya kadar bu ateş gürleştirecektir; düşmanı yakacaktır ve özgürlüğe götürecektir. Bu kahraman yoldaşımızı bu temelde selamlıyoruz. Anısına bağlı kalacağız ve anısı bizim için emredicidir" açıklamasını yaptı ve bugün Kürdistan'da kanıtlanan gerçek de budur.

Rahşan, eyleminin tarihini de iyi seçiyor. 22 Mart 1992'nin sabahı. Kürdistan'daki katliamları protesto etme amacını da ekliyor. Son sözü, Başkan APO'nun bir vurgulaması oluyor: "Şerefli bir ölüm, yaşamış olmanın en güzel ifadesidir."

Rahşan'ın cenazesi vatanına götürüldü. Nusaybin'de toprak anaya teslim edildi. O'nun bağında yattığı vatan topraklarını özgürleştirmek, anısına bağlılığımızın mutlak görevidir. Nitekim O, "Newroz ateşi sönmesin, mücadeleye devam edin" çağrısını yapmıştı. Şimdi bu çağrı yerini buluyor: Newroz ateşi gürleşiyor, mücadele yükselerek devam ediyor.

Bin yılların öfkelerini yüreğinde bilemiş insan Edip yoldaş

Adı, soyadı: **Cafer DEMİREL**

Kod adı: **Edip**

Doğum yeri ve tarihi: **M. Kılıçlar köyü-Refahiye-Erzincan, 20.5.1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **1987**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1992, İstanbul**

Cafer yoldaş, M. Kılıçlar köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası devlet memuru olmasından dolayı liseye kadar olan öğrenimini çeşitli yerlerde tamamladı. 1986 yılında İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi'ni kazandı. Fakülteye yarım dönem gitti. Okul yönetiminin faşist olması nedeniyle eğitimini sürdürmeyeceğini anladı. Bu yüzden fakülteyi bıraktı. O dönem hareketli günlerini yaşayan İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne kaydoldu. Üniversite rektörlüğüne karşı geliştirilen akademik, demokratik mücadelelere katıldı. 28 Nisan 1987 tarihinde gerçekleştirilen işgal eylemi sonrasında artık parti saflarına katılmaya karar verdi.

1 Mayıs 1990'da gözaltına alınır ve bir süre sonra serbest bırakılır. 3 yıl boyunca gençlik içinde faaliyet yürütür. 1990 yılının Newroz'undan sonra partinin yüklediği görevleri bu süre içinde gücü oranında yerine getirir.

Ancak bunlarla yetinmez. Daha büyük görevlere talip olmak ister. 1991 yılında Akademi sahasına gitme talebini partiye iletir. Akademi sahasında eğitimle kendisini güçlendirir.

Eğitimi tamamlandıktan sonra parti tarafından Türkiye metropol çalışmalarına gönderilir. İstanbul Silivrikapı'da faşist güçlerle girdiği bir çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Cafer Demirel yoldaşın şiirlerinden bazıları

ÇAĞRI

Ey dağlarının heybeti
Zalime kabus olmuş,
Çocuklarının kanı
Toprağını sulamış
Nazlı ülkem
Sana geliyorum

Sana geliyorum,
Binyılların öfkelerini sabırla bilemiş,
Zılgıtlara
Haykınlara beşik olmuş
Zindanlarını
Dehaklara
Zindan etmiş tutsak ülkem

Sana geliyorum,
Nice yiğitler vermiş
Nice yiğitlere gebe

Doğanlara
Ferhatlara
Alkanlara
Bulanmış ateş ülkem

Bir ateş de,
Ben alıp geliyorum

YİĞİT

Ağız dolusu gülmeyi
Bilmem kaç asırdır,
Almışlar elinden
Kızların
Oğullarının

Halay çekmeyi,
Zincirlere vurulmuş kültürümü
Kovmak istiyorlar,
Sanat ve çağdaşlık adına.
Sanat ve çağdaşlık adına

Yola çıkmışlar da
Arap tayına binmişler,
Dört nala, dolu dizgin
Ellerinde faşizm kırbağı
Ve USA eldiveni
Karargahlarında
Tankı
Topu
Tüfeğiyle
Uyku tutmaz gözleri
Kabustur, anamın Türkçe bilmeyen ağzı
Yarımın yiğit doğuran eti
Ve kardeşlerimin
Doruklarda silah çatması!

O kardeşler ki,
Kanlarıyla tarih yazmış,
Bedenleriyle isyan ateşine yatmış

Sana vurgun,
Bana vurgun,
Vatana vurgun!

O kardeşler ki
Dilimize tükürmeyi öğretmiş,
Bebelerimize
Cellada küfretmeyi,
Mazlum'u
Ağır
Sandino'yu
Che'yi...

ÜLKE

Sevdalarımız güneş üstüne
Sevdalarımız yeşil üstüne
Sevdalarımız gül üstüne
Kanimiz sevdamız üstünedir

Sararacak bu güneş
Yeşerecek bu toprak
Sevdam haritam üstüne

Adı, soyadı: **Nesip YAĞAN**
 Kod adı: **Hayri**
 Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ, 1965**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1992,**
Keles-Bursa

Hayri yoldaş 1965 yılında Elazığ'da doğup büyüdü. 1980 yıllarında Türkiye sol hareketleri içinde yer aldı. Uzun yıllar sol güçler içinde çalışmalar yürüttü.

15 Ağustos 1984 Atılımı'ndan sonra sol güçlerle, Kürdistan ve PKK üzerine çelişkilerle düştü. Bu güçlerin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine saldırılarını kabul etmedi ve karşı durdu. Giderek ilişkilerini kesmeye başladı. Bu dönemde Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencisidir. Kürdistan tarihi hakkında yoğun bir inceleme ve araştırma içine girer. Bundan dolayı mücadele saflarına katılırken fazla bir zorluk çekmez. Aksine utku geniş, atik, uyanık bir yoldaştı.

Parti çalışmalarına İstanbul'da başlar. Burada kitleler ve öğrenciler arasında geniş bir taban oluşturur, birçok yönüyle örgütü genişletir. Bir yandan devrimci faaliyetler yürütürken, diğer yandan ailesinin maddi açıdan oldukça zayıf olmasından dolayı yaz aylarında Urfa'da işçi olarak çalışır. 1988 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Partiye sunduğu bir raporunda ailesinin durumunu şöyle izah eder:

"Ailemizin maddi açıdan durumu oldukça zayıftı. Bundan dolayı Dersim'den Elazığ'a göç etmişler. Babamın tek isteği bizim okumamızdı... Düşmanın esasta amacı gerçekliğimizi çarpıtma, bizleri kişiliğimize bir duruma düşürmek, Kürtlüğümüzden uzaklaştırarak Türkleştirmektir. Bizleri kemalist düşüncelerle donatarak sıradan bir memur durumuna düşürmektir..." Başka bir raporda

"Düşmana karşı PKK üslubuyla, militan kişiliğiyle savaşacağım"

yine şunları dile getirir: "Ben kendim birçok defa şunu gördüm: Türk solunda enternasyonalizm maskesi altında Kürdistan gerçekliğinin inkarı-reddi yapılıyordu... 15 Ağustos Atılımı'yla Kürdistan gerçekliğini araştırmaya başladım. Partiye tanışmadan önce Kürdistan devriminin olacağına ilişkin hiçbir umudum yoktu. Daha sonra PKK gerçekliğiyle tanıştım. Partiyi daha iyi tanıdım, tabii kendimi de tanımış oldum. Nasıl ve nerede savaşabileceğimi iyi kavradım..." Yine Mahsum Korkmaz Akademisi'nde sunulan eğitim olanaklarından güçlü şekilde yararlanmasını başardı. Bu konuda da partiye sunduğu bir başka raporunda şu temel gerçekleri dile getirir: "Yaşamın en doğrusu, en güzeli, en onurlusu ve insanlığın en temel özellikleri PKK'de temsilini buluyor. Ben bu yaşama layık olabilmek için tüm gücümü bu yolda sarfedeceğim. Ona layık olacağım. Temel amacım partiyi her sahada güçlü kılmak ve devrim sorunlarına çözüm gücü olabilmektir. Düşmana karşı PKK üslubuyla, militan kişiliğiyle savaşacağım..."

Eğitim sürecinden sonra 1989 yılının yaz aylarında ülkeye yöneldi. İlk Botan'da faaliyetlere katıldı. Daha sonra Van merkez çalışmalarında görevlendirildi. Bu sahada deşifre olunca İstanbul'a gitti. Burada bir süre parti ile ilişkileri koptu. Tekrar ilişki sağlayınca Bursa çalışmalarında görevlendirildi. Ni-

san 1992 tarihinde Bursa'nın Keles ilçesi jandarma karakoluna yönelik gerçekleştirdiği eylemde yaralanır. Yoldaşlar tarafından tedavi edilmek istenir, ancak kendisi, yaralı vaziyette düşmanın eline esir düşer diye tedaviyi kabul etmez. Bütün çabalar sonuçsuz kalır ve Hayri yoldaş aldığı kurşun yaralarıyla şehit düşer.

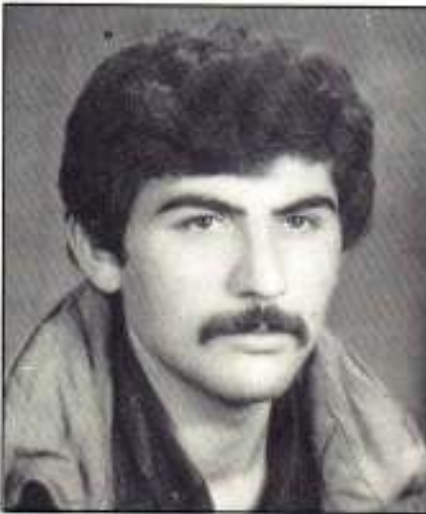
Adı, soyadı: **Salih DALGIÇ**
 Kod adı: **Hayri**
 Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1971**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1991,**
Mersin

Ağustos 1991'de Mersin'de elinde bomba patlaması sonucu şehit düştü.

Anınıza bağlılık kararlık sözümüzdür, kanlarınızın döküldüğü her karış Kürdistan toprağını özgürleştirmek yeminimizdir

Bu bölümde yer alan şehitlerimiz hakkında ayrıntılı bilgi alamadık.

Savaş alanlarında bu şehit yoldaşlarımızın anısına gönderilen yazılarda nerede ne zaman şehit düştükleri belirtilmiyor. Ancak bu biçimiyle de olsa, şehitlerimize bağlılığımızın bir gereği olarak yayınlıyoruz.

Adı, soyadı: **Rıza KUAS**

Kod adı: **Erdal, Zinar**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1969**

Mücadeleye katılış tarihi: **1987**

Şahadet tarihi ve yeri: ...

Xalil yoldaş, 1967 yılında Şırnak'ta doğdu. İlkokul mezunu olmasına rağmen Türkçe bilmiyordu. Geçimini sağlamak için köyde hayvancılıkla uğraşıyordu.

1987 yılında zorunlu askerlik yasasıyla saflara alındı. O dönemde ortaya çıkan Metin unsuru pratiğinden olumsuz yönde etkilendi. Bu olumsuz etkilene O'nu parti saflarından kaçırmaya kadar götürdü. Ama iki gün sonra yaptığının yanlış olduğunu anlayarak saflara tekrar gelip katıldı.

Gelişmeye oldukça açık biriydi. Parti yayınlarını okumak için kendi çabalarıyla Türkçeyi öğrendi. Kısa sürede manga komutan yardımcılığı görevini alır. Burada da sağladığı gelişmelerle başarı kaydeder. Manga komutanlığı,

takım komutan yardımcılığı ve komutanlığa kadar yükselir. Şırvan bölgesine gönderildiğinde komutanlığın yanısıra bölge sorumluluğunu da yapar. Eylemlere büyük bir dikkat, titizlik ve planlamalarla girip çıkar. Ciddi hatalara meydan vermez. Cudi, Bestler, Gabar, Çatak, Şırvan, Bitlis, Baykan, Siirt, Erüh, Şırnak, Mişare gibi alanlarda meydana gelen çatışmaların başında yer alır, cesurca savaşır.

Savaş ortamında daha güçlü gelişmelerin sahibi olması için Akademi sahasına gidip eğitim gördü. 1990 sonlarında gittiği Akademi sahasında kendisine sunulan eğitim olanaklarını elinden geldiğince değerlendirir. Burada Akademi yönetimine yazdığı raporlarında çıkardığı sonuçları şöyle dile getirir:

"Partiyi Akademi'de daha iyi tanıdım, Parti Önderliği'nin çözümlemeleri kişinin kendisini tanımasını, bir kişinin kendisini gizlerken, başkalarını değil, kendisini kandırdığı gerçeğini ortaya çıkarıyor... Partide yapılan eleştiri, zafarin tek garantisidir. Bu temelde arkadaşların eleştirilerini değerlendiriyorum. Halk ile gerilla kalple şahdamar gibi birbirinden kopmaz iki olgudur... Daha önce görev yürüttüğüm alanlarda parti adıyla yola çıkıp, aslında partiyle hiç ilgisi olmayan pratik sergileyen unsurlara karşı partinin tavrını gösteremedim. Oysa Akademi'ye geldiğimde bu pratiği ve sergilenmesi gereken kişiliği bilince çıkardım ve zaferi getirecek kişiliği sergilemek için bütün gücümü kullanacağım. Partileştirme ve militanlaşmanın en acil görev olduğunun bilincine vardım... Geldiğimiz aşama partimizin önderliğinde ayağa kalkan Kürt halkının kendi halk cumhuriyetini inşaya

yürüdüğü, ulusal birliğin hızla geliştiği, bu temelde yakalanan tarihi fırsatı değerlendirmenin zorunluluğunun dayatığı aşamadır. Dönem hiçbir şeyi affetmiyor."

Xalil yoldaş bu gerçeklerin bilinciyle ülke pratiğine yöneldi. Savaştı, halkın sorunlarına çözüm gücü olmaya çalıştı ve kendisini devrime adanarak şehit düştü.

Adı, soyadı: **Abdulbasit AYVA**

Kod adı: **Nadir**

Doğum yeri ve tarihi: **Ormancık köyü-Batman, 1965**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: ...

Nadir yoldaş, Batman'ın Ormancık köyünde 1965 yılında doğdu. İlkokulu Batman ve İskenderun'da okudu. Fakat imkansızlıklardan dolayı 5. sınıfı bitirmeden okuldan ayrıldı. Aile ortamı dağın ve huzursuz olduğundan bunun etkilerini uzun süre üzerinde taşıdı. Bir arayış içinde olduğundan doğru yolun

nerede olduğunu bir süre bulamadı. Çalışmak için gittiği Lübnan sahasında ulusal kurtuluşçu düşüncelerle tanıştı. Bu alanda partiyle kurduğu ilişkiler sonucu mücadeleye hizmet etmeye başladı.

Sağladığı gelişmelerle görevler alabilecek düzeye geldi. İstihbarat, ajanları tespit etme ve mücadele etme, propaganda faaliyetleri gibi görevleri başarıyla yürüttü. En son Beyrut'taki bu çalışmaları sonucu deşifre olunca parti tarafından Akademi sahasına gönderildi.

Akademi'de parti kişiliğine ulaşmada epey zorluklar çekti. Kişilik dönüşümü yaşaması sancılı oldu. Ama bu zorlukları da aşarak gelişme yaratan pratiğin de sahibi olmayı başardı. Aldığı askeri ve siyasi eğitimle kendisini güçlendirdi.

Görevlerin üzerine bağlılık ve kararlılıkla yürüdü. Çok istediği ülke pratiğine yöneldikten bir süre sonra sonra savaşta şehit düştü.

Adı, soyadı: **Mahmut TEKİN**
Kod adı: **Necip, İbrahim**
Doğum yeri ve tarihi: **Harmantepe köyü- Savur, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: ...

Mahmut yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1967 yılında Mardin'in Savur ilçesi Harmantepe köyünde dünyaya geldi. Ailesi tarafından okula yollanmayıp çalışarak ailenin geçimine katkı sunması istendi. Bu yüzden köyde iş bulamayınca çalışmak için Türkiye metropollerine gider. Buradan da Ortadoğu ülkelerine açılır. Ancak böyle çalışarak yaşamak O'nu mutlu etmez.

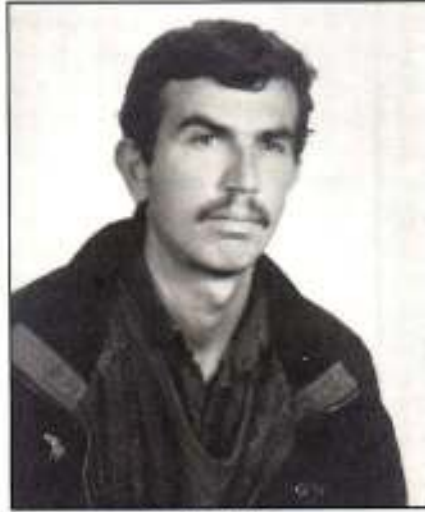
Gerçek kurtuluşu Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin saflarında aramaya karar verir. Lübnan sahasında 1984 yılında parti düşünceleriyle tanışır. 1986

yılında başlayan tanışma cephe çalışmalarıyla birlikte onu daha fazla sorumluluk taşımaya götürür. Bu alanda toplam 6 yıl kalır. Daha sonra 1990 yılında saflara aktif katılma yönünde verdiği kararlar, Akademi alanına gider.

Akademi sahası O'nun için yepyeni bir süreç olur. Mücadeleyi gerçek anlamda aldığı siyasi-askeri eğitimle tanır. Öğrenmek için sabırlı bir çabanın sahibi olur.

Eğitimi tamamladıktan sonra ülke kaynağına yeniden yürüyüşe geçer ve bir süre savaş içinde bulunur.

Böylece gerçek mutluluğun ve yaşamın nerede olduğunu yakalayan Mahmut yoldaş bir çatışmada şehit düşer.

Adı, soyadı: **Cindi DEMİR**
Kod adı: **Baki**
Doğum yeri ve tarihi: **Pervari, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ...

Baki yoldaş, yoksul bir aile ortamında büyür. Ailesi yurtsever bir yapıya sahip olduğundan sürekli düşmanın yönelimini ve baskısını yaşar. 1984-85 yıllarında köylerine gerilla grupları gidip

geldiğinde yapılan propagandalardan etkilenir. 15 Ağustos Atılımı sonrasında gerillanın köyleriyle olan bağlantısı kopar ve düşman her türlü yöntemi kullanarak köyü korucu olmaya zorlar. Köy bütünüyle korucu olur. Bir yandan devletin yoğun baskısı, diğer yandan babasının ve akraba çevresinin korucu olması nedeniyle O da bunlara boyun eğmek zorunda kalır. Ama içten bunu hiçbir zaman kabullenemez. Önce yaptıklarının ne anlama geldiğini tam olarak anlayamaz. 1987'den 1988 yılına kadar böylece iradesi dışında da olsa düşmana hizmet eder, halkına karşı savaşan bir konumu yaşar. Bu durumu daha fazla kendisine yediremediği için 1988 yılında gerillayla yeniden bağlantı kurar.

Gerillayla sürdürdüğü ilişkilerinde koruculuğun bir düşman faaliyeti olduğunun bilincini iyice kavrar. 1989 yılında düşman askere gitmesini dayatınca çözümü ARGK saflarına katılmada bulur. Bestler'de 2 aya yakın bir süre eğitim görür. Daha sonra Zozanlar mintikasına gönderilir.

İçinden geldiği ortamın kişilik özelliklerini tam olarak üzerinden atamadığı için pratikte boyun eğmeci, görevlere kalıpcı yaklaşma vb. köle kişilik özelliklerini yaşar. Partiyi tanıyamamadan kaynaklanan bu olumsuz pratik, ortama doğal olarak zarar verir. Tam bir eğitimden geçemediğinden parti kişiliğinin görevlerini asgari düzeyde de olsa yerine getiremez. Köylü savaşçılığının eleştirisini yeterince bilince çıkaramadığından, bu olumsuzluk halka yaklaşımlarda da ortaya çıkar. Ve düşmanla girilen bir çatışmada yanlış hareket ve taktik tarzı yüzünden 17 yoldaşın şehit düşmesine yol açar.

Olumsuz pratiğini ve kişilik özelliklerini aşması için parti tarafından Akademi alanına gönderilir. Burada geçmiş

pratiğinin kapsamlı bir özeleştirisini yapar. Komuta özelliklerine ulaşmak için askeri ve siyasi eğitime kendisini alabilmesine verir.

Eğitimi tamamladıktan sonra şehitlere, partiye, değerlere ve halka sahip çıkacağına dair söz verir. 1991 Mayıs'ında bu sözle ülke pratiğine yönelir ve bir süre sonra şehit düşer.

O'nun mücadeleye katılımı ve mücadeleye pratiği bize birçok gerçekliği gösteriyor. Asimile edilerek özünden boşaltılmış Kürt kişiliğinin hangi çabalarla ve nasıl bedeller ödenerek dönüşüme uğratıldığını ortaya koyuyor. Kürt insanının çoğu böylesi düşman ilişkilerinden çıkarılarak yurtseverleştiriliyor. Bunun ise bedelleri çok ağır oluyor. Bu tür yoldaşların pratikleri devrimin ne kadar güç koşullarda inşa edildiğini gösterdiğinden incelenmeye ve köklü sonuçlar çıkarmaya değer özelliktedir.

Adı, soyadı: **Suat ATIL**

Kod adı: **Doğan**

Doğum yeri ve tarihi: **Dedekılıç köyü-Göle, 1965**

Mücadeleye katılım tarihi: **Kasım 1988**

Şahadet tarihi ve yeri: ...

Suat yoldaş, 1965 yılında Serhed Eyaleti'mizin Göle ilçesi Dedekılıç köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İmkanları olmadığı için ailesi ilkokula kadar okuttu. 1977 yılında okulu bitirdikten sonra iş yaşamına atıldı. 1978 yılında çalışmak için Türkiye metropollerine İstanbul'a gitti. 1983 yılında köyüne döndüğünde evlendi. Evlilik sonrasında yine ailesini geçindirmek için İstanbul'a çalışmak amacıyla gelerek inşaat işçiliğine devam etti. 1985 yılında TC askerliğine çağılır. Askerliğini yaptıktan sonra yine İstanbul'da çalışır.

1987 yılında çalıştığı şirket tarafın-

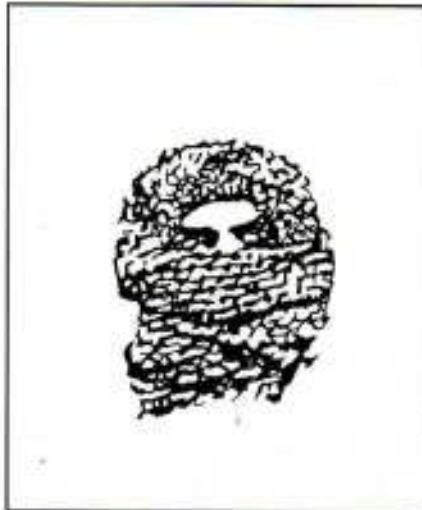
dan Libya'ya gönderilir. Libya'da çalışırken 1988 yılında parti düşünceleriyle tanışır ve ilişkiye geçer. *"Tek kurtuluş yolu PKK'dır; kararımı verdim"* diyerek Akademi sahasına gitme talebinde bulunur. Bu talebi, Kasım 1988 yılında kabul edildiğinden Akademi'ye gider.

Askeri ve siyasi eğitimle parti kişiliğine ulaşma yönünde çaba içinde olur. Bu süreçte bazı sanatsal yetenekleri de ortaya çıkar. Tiyatro oyunlarında yer alır.

Bir süre Lübnan alanında faaliyet yürütür. Daha sonra tekrar Akademi'ye gelir. Eğitimini bitirdiğinde yazdığı bir raporunda şunları söyler:

"Burada gördüğüm eğitim gerçekten çok güçlü idi ve çok güçlü devrelerden geçtim. Son olarak planlama grubuna girdim. Pratiğe yürürken, dönemin arzettiği görevler bilinmektedir. Şimdi bu görevleri layıkıyla yerine getirmek için herşeyden önce buradan aldığımız güçle partinin bize emrettiği görevleri yerine getirmek için partimize içten ve dıştan gelebilecek her türlü saldırıya göğüs gereceğime, bunlara hiçbir taviz vermeden mücadele edeceğime, karımın son damlasına kadar savaşacağıma; başta Parti Önderliği olmak üzere, partiye, devrim şehitlerine, dağda ve zindanda direnen yoldaşlara söz veriyorum, and içiyorum."

Verdiği bağlılık yeminiyle ülke pratiğine yöneldi ve şehit düştü.

Adı, soyadı: **Ali HALİL**

Kod adı: **Rauf**

Doğum yeri ve tarihi: **Halep, 28.8.1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1986**

Şahadet tarihi ve yeri: ...

Okulu bitirdikten sonra çeşitli işlerde çalışmıştır. 1986'da partiyi tanımıştır. İlk başta parti faaliyetlerini kendi köyünde yürütmüştür. Orta halli bir aile-

den gelmektedir. 14 Şubat 1989'da Akademi'de eğitim gördükten sonra, ülke pratiğinde sıcak savaşıma katılmıştır.

Adı, soyadı: **İbrahim HALİL**

Kod adı: **Cuma**

Doğum yeri ve tarihi: **Abidon köyü-Afrin, 20.6.1965**

Partiye katılım tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: ...

Zengin bir aileden gelmektedir, kişiliğinde askeri ruh güçlüdür. 1987'de partimizi tanımıştır. 1988'de partiye katılmış, halk arasında (Güney Kürdistan) faaliyet yürütmüştür. 1989'da Akademi'de eğitim görmüş ve ardından ülkede sıcak savaş ortamına katılmıştır.

Adı, soyadı: **Berkel Müslüm BEREKET**

Kod adı: **Kalender**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1969**

Mücadeleye katılım tarihi: **1986**

Şahadet tarihi ve yeri: ...

Fakir bir aileden gelmektedir. 1986'da partiyi tanımıştır. 1988'de Akademi'de eğitim görmüş ve daha sonra sıcak savaş pratiğine katılmıştır.

Geliyê Azadî, özgürlüğe and edenlerin bir savaş karargahıdır

“Annem beni partiye armağan etti”

Axin, Dijwar ve Bilind arkadaşları daha önce tanıımıyordum. Şehit Mahir Kampı'nda o gün nöbetçi subayıydım. Telsizle gelen bilgilere göre o akşam 118 arkadaşımız gelecekti. İlk kez Geliyê Azadiye'ye bu kadar arkadaş bir arada toplu olarak geleceklerinden, içim içime sığmıyordu. Devrim saflarına her taraftan yoğun bir akış vardı. Birçok kampımızın yaptığı hazırlıkları da aşacak düzeydeydi katılım.

Abdullah YILDIZ (Aziz)

Çobanlar birimine haber saldım. Altı koyun geldi. Sivil yaşamda kasaplık yapan Ç., E. ve üç arkadaş görevlendirildi. Koyunlar kesildi. Üç bayan arkadaş da hummalı bir biçimde sac üzerinde ekmeğe pişiriyorlardı. Derken akşam oldu.

Beklediğimiz an gelmişti. Gelenlerin ardı arkası kesilmiyordu. Karargah yönetiminin aşağısında geniş bir saha vardı. Gelenlerle tokalaşip ikili sıra halinde oturduk. Yemek ve sıcak çaydan sonra karargah komutanımız F. arkadaş hoş geldiniz konuşması yaptı. Devrimde, bu dönemde saflara katılmanın önemi, dönemin bizden istediği devrimcilik ve Geliyê Azadî'nin önemini vurgulayarak, eğitimde ve savaşa hazırlık çalışmalarında başarılar diledi.

Sayımız bir anda çoğaldığından, yeni bir kamp kuruluşuna geçildi. Yeni savaşçı ve kadro adaylarını çok kısa bir zaman içinde savaşa hazırlamak gerekiyordu. Çoğunluğu da hem dağ yaşamına, hem devrim saflarına yeni adım atmışlardı. Kısa bir zaman içinde kişi-

liklerini devrim ateşi içinde yoğurup şekillendirmek gerekiyordu. Bu anlayışla ön bir eğitimin ardından kısa süreli bir savaş faaliyetine gönderileceklerdi.

Sabahleyin telsizin bulunduğu tepeye çıkıp, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde gerçekleştirilecek Cezaevi Direniş Konferansı'na karargah komutanlığının ve PAK Merkezi'nin mesajlarını aktardım. Yönetim çadırına döndüğümüzde bir kalabalık vardı. Yönetim yeni gelenler hakkında bir bilgisi olmadığından, direkt onlardan bilgi alma yoluna başvurdu. F. arkadaş soru soruyor, yeni gelen arkadaş cevap veriyordu. Kara Veli arkadaş da önemli hususları not tutuyordu. Böyle kısa diyaloglar sonucu manga ve takım yönetimleri belirlenmeye çalışıldı. Hazır kadro yapısı olmadığından ve sayıları çok az olduğundan ötürü manga yönetimleri ve yine takım komutanının siyasi ve askeri yardımcılar da yeni gelmiş olanlardan seçiliyordu.

Bu iş akşam saat sekize değin sürdü. Ertesi sabah yeni arkadaşlar (Kürtçe grubu) içtima düzenine geçtikten sonra, biz de bir takımla yeni kampımıza doğru yola çıktık.

Dağlanımıza doyum olmuyor. Geniş, asil coğrafyamızda hareket eden arkadaşların görünümü yücedir, heybetlidir. Çevremiz yeşillik dolu. Ağaçların haddi hesabı yok. Karşı tarafımızda bütün görkemliliğiyle uzanıp duran Karker ve Zağros silsilesi...

Axin arkadaşları tanımam burada başladı. Komutanı olduğum takımın siyasi

yardımcısıydı. Dijwar ve Bilind arkadaşlar da O'nun mangesinde yer alıyorlardı. Axin arkadaş, parti kişiliğine ulaşma özlemiyle dopdoluydu. Tek kaygısı buydu. Güney Kürdistan'ın küçük parçasında cephe faaliyetlerini sürdürmüş olduğundan, partiye yaklaşımda kavrama düzeyi bir hayli yükselmişti. Tek zorlandığı konu yöntemdi. Yurtsever bir aileden gelmişti. Saflara katılmasında annesinin oynadığı rolü şöyle belirtiyordu: "Annem beni partiye armağan etti." Şener alçağının faaliyet sürdürdüğü bir gün, O'nun da içinde bulunduğu bir toplantı olur. Bu toplantıda Şener haininin, Parti Önderliği'nin rolünü küçümseyen sözler sarfetmesi karşısında, Axin yoldaş diğer arkadaşlarla birlikte tavır koyar ve toplantıya son vererek Parti Önderliği'ne bu durumu raporla yansıtır. Fedakar bir ruh ve bilinç yüklü bir kişiliktir. Yüreğini Kürdistanla doldurmuş, donatmıştı. Ateşli yurtseverliğini yanık türkülere dökünce, insanın hep dinleyesi geliyordu. Takımıyla hep ilgilenme çabası içindeydi.

Bir akşam karanlık yeni basmıştı. Karşıdaki tepelerde olan kampımızdan slogan sesleri yükseliyordu. Bayan arkadaşlar dağların öbür ucunda bizlere doğru gruplar halinde ulaştınca, birden içimi sıcak bir duygu kapladı. Mavan'ın basıldığı içime doğdu. Kaç gündür bu haberi bekliyorduk. Karargah toplantısında alınan kararın kağıt üzerinde kalmayacağı kesindi. Takımımızın bulunduğu yere gelip bütün arkadaşları toplayıp Mavan'ın basıldığını, ele geçirildiğini, ey-

lemin radyoya yansıyandan daha büyük olduğunu anlattım. Arkadaşlarla hep bir ağızdan sloganlar attık. Üstümüzde yıldızlar ışıl ışıldı. Dağlar derin bir sessizliğe gömülmüştü. Giderek karanlık yoğunlaşıyordu. Bir gerilla ateşi yakıp etrafında çember oluşturup minik bir kül-

çan Dijwar yoldaş, 10 Temmuz 1991'de saflara katılmıştı. Bilind arkadaş da Güney'in küçük parçasındandı. Gerilla cephesine gelmeden önce şehirlerde cephe faaliyeti yürütmüş ve 85 arkadaşıyla birlikte gerilla saflarına katılmıştı.

10 Ağustos gecesinde Aziz (Ab-

tür gecesi düzenledik. Bütün arkadaşların yüreğinde bayram havası esiyordu. Axin arkadaş, gecenin temel sanatçısı idi. Bir müzik topluluğunda çalışmada yürütmüştü. Dijwar'la Bilind arkadaş da birer türküyü renk katmışlardı geceye. İç dünyamda yanıp duran bir yıldız gibi kalacak o gece.

Geceleyn aynı mangada, şehitlerimiz mangasında kaldım. İntişar olduğundan yarım saat önce kalktım. Takım yönetimini uyandırıp intişarın hareket tarzı üzerine kısaca bilgilendirip dikkatlerini çektikten sonra takım intişara kaldırıldı.

Şehitlerimizle biraz da ateş altında tanışma olanağı buldum.

Takımımızın birinci mangası Doçka'nın başındaydı. İkincisi tepenin aşağıya doğru meyil gösteren yerinde mevzilenmişti. Üçüncü manga da Axin arkadaşın başında bulunduguydu. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim gördüğünden BKC ona teslim edilmişti.

Bizim bulduğumuz tepelikle üstümüzdeki tepelik arasında boşluk olduğundan, oraya en az bir mevzi daha yerleştirmek gerekiyordu. Gözümü takımın üzerinde gezdirdim. Gözü dolduran Dijwar ve Bilind arkadaşlardı. Bütün takım tecrübesiz ve eğitimsizdi ama, bunların başkalığı, fedakar, cesur bir ruh taşımalarıydı.

Dijwar (Abdülhakîp GAZİ), aslen Mardinli olup ailece Kamışlı'ya yerleşmişlerdi. 1968'de dünyaya gözlerini a-

dullah YILDIZI arkadaş tepeye çıkarak mevzi mevzi dolaşıp, bize mevzi üzerine bilgi verdi. Saat üçte yeniden geldi. O zaman yalnız nöbet tutuyordum. Direnişin gidişatı hakkında biraz konuştuk. Ne pahasına olursa olsun mevzileri, tepeleri bırakmayacağımız, tek seçeneğimizin yalnız direniş olduğunu belirtip geri döndük.

Takımımızın orta yerinde düşman hareketini gözetleyebilen bir noktada mevzi yaptım. Gün ağarır ağarmaz Y. ve Ç. arkadaşlar kurye olarak mevzime gelip bir pusula verdiler. Açtım. "V. arkadaş, Salih alçaklık yaparak mevzisini terk etmeksiz kalmayarak, takımı da gerisin geri yollamış. Bulduğumuz tepe ateş hattımız için büyük önem taşıyor. Yukarıdaki mevzileri kuvvetlendirin. Arkadaşlara sürekli moral ve cesaret verin. Devrimci selamlar... Aziz."

Bir dağ kalesi gibi göğe doğru yükselen tepeye baktım; bir de eldeki güçlere... Kimi takviye güç olarak verebilirim sorusunu aklımdan geçirirken, gözümün önünde canlanan yine Dijwar ve Bilind arkadaşlardı. Bir koşuda mevzilerine vardım. Tetikteydiler. Gözlerini düşmandan ayırmıyorlardı. Ölmeye ve kazanmaya hazırdılar. Savaşın ve yaşamın içinde, savaşın ve yaşamın sahibi onlardı. Dağlarımız onların cansız uzantılarıydı. Saf ve temiz bir yurtseverlikle döşenmişti yürekleri.

"Heval xwe hazirkin, emê herin tepê" Önlerine vanp belli bir yere ulaştıktan

sonra çağırıyordum. Önce Dijwar arkadaş geliyordu, ardından Bilind. Bu biçimde tepeye ulaştık. Bulduğumuz noktaya kurşunlar yağmur gibi yağıyordu. Gideceğimiz mevzilere henüz varmamıştık. S. arkadaş da oradan bize doğru geliyordu. Ayak üstü biraz konuşurken, bir de ne görelim, komutanımız Aziz arkadaş, ardında da Axin var. O sömürgeci orduları yenilgiye uğratabilecek bir saldırı ruhu içinde... O havayı, fırtına estirerek geliyorlar. Hepimize önce bir sesizlik hakim oldu, güvenle doldu içimiz. Tarih sayfaları içinde yanımıza doğru heybetli bir tarzda vardılar. Sırtımızı dayadığımız büyük kaya parçasının hemen ardında, düşmanın en değme kuvvetleri sürüyle geliyordu. Komando, özel tim, en azgın çeteler, zırhlı Kobra helikopterleri, savaş uçakları ve havanlar bulduğumuz yere yakındı. Ve burasını kendilerine hedef tahtası seçmişler, habire dövüyorlar. Elimizde yalnızca Kalashnikov var. Ama yine de yüreğimiz dünyanın en canlı, en ateşli, en büyük silahıdır.

Kurşun yağmuru altında küçük ama sıcak, kısa ama hiç bir zaman unutulmayacak bir sohbetimiz oldu. Yeryüzünde "ölüm" öncesinde yaptıkları son sohbet olduğunu ne onlar biliyordu, ne de biz. Aziz arkadaş üst tepeye çıkıp çıkmamada tereddüt içindeydi. Nedeni de, bir yere giderse orası, değerine giderse öbürü boş kalacak kaygısıydı. Önce bana, "Arkadaşlar (Dijwar'la Bilind'i) götür" dedi. Ardından da, "Yok yok ben gideceğim. Mevzileri gözden geçirip düzenledikten sonra sizleri çağıracağım" dedi. Dijwar'la Bilind'a, "Siz de gidin" dedikten sonra, ardından bana bakıp "Mevzileri kontrol et, arkadaşlara moral-cesaret ver" dedi.

Onların yanından ayrılırken, şehit düşecekleri hiç aklımdan geçmemişti. Ne ilginçtir. Hatta değil o gün, ölüm koşullarında bile ölümü pek düşünmeme, muhatap olmama, savaşın ve günün sorunlarını düşünme...

Geri çekilmeden sonra şahadet haberini aldığım da sanki üstüme bir kova soğuk su dökülmüş gibi yerimde duraksadım kaldım. Keşke Aziz arkadaşın yerine üst tepeye ben çıksaydım. Nasıl bunu düşünemedim.

Mevzi savaş tarzı, gerilla tarzına yerini bıraktıktan sonra şehitlerimizin bulunduğu alana bir grup arkadaş gönderdik. Bir kaç gün önce savaşın yoğunlaştığı alana gittiler. Orada şehitleri, yani yaşamı aradılar...

Hasan yoldaş, yılların biriktirdiği intikam hırsıyla özgürlük vadisi savaşında attığı her kurşunla abideleşti

Adı soyadı: **Mehmet ALPERGİN**

Kod adı: **Hasan**

Doğum yeri ve yılı: **Talatê köyü-
Nusaybin, 1973**

Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ağustos 1991,
Özgürlük Vadisi**

Halklar, tarihsel süreç içerisinde sömürgeci güçlere karşı amansız bir mücadele vermişlerdir. Spartaküs'ten günümüze kadar olan mücadeleler tarihinde, sömürgeci egemen güçler, gelişmekte olan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelelerini bastırmak için her türlü insanlık dışı uygulamalarda bulunmuş ve katliamlar gerçekleştirmiştir. Halklar, siyasi, ekonomik ve kültürel alanda sömürülmüş ve adeta konuşamaz bir duruma getirilmiştir. Bu sömürü Kürdistan'da daha da katmerli bir şekilde uygulanmış, 3000 yıllık sömürü tarihinde Kürdistan her yönüyle sömürülmüş ve Kürdistan halkı ulusal imha sürecine sokulmuştur. Fakat gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi sayesinde artık Kürdistan halkı ulusal değerlerine sahip çıkmakta, bu uğurda savaşmakta ve tarihe altın harflerle yazılacak kahramanlar çıkarmaktadır. Bu kahramanlardan bir tanesi de **Hasan yoldaş**tır.

Hasan yoldaş, 1973 yılında Nusaybin'in Talatê köyünde doğdu. Her Kürdistan ailesi gibi, Hasan yoldaşın ailesi de kalabalık bir aileydi. Dokuz kardeşleri, bir abisi vardı, diğer kardeşleri ise çok küçüktüler. Ailesi tarım ve hayvancılıkla uğraşmakta, fakat buradan elde ettikleri gelir onlara yetmemekteydi.

di. Bu yüzden Hasan yoldaş, ekonomik sıkıntılar içinde büyüdü. Bu ekonomik sıkıntılara rağmen ilkokulu ve ortaokulu başarıyla bitirdi. Bu ekonomik sıkıntılara ulusal baskı da eklenince, sömürgecilerin zoruyla Hasan yoldaşın ailesi Diyarbakır'a göçmek zorunda kaldı.

Kürdistan'da özel savaş aygıtı alabildiğine işlemektedir. Özellikle Kürt aile yapısına saldırılmış, aile içindeki bağlar koparılmaya çalışılmıştır. Hasan yoldaşın babası, ulusal ve ekonomik sömürünün yoğun olduğu bir dönemde yaşanan zorluklara yenik düşmüştür. Varolan gelirleri de kesilince, büyük umutlarla birkaç parça eşyalarını satarak İzmir'e yerleşirler. Burada da umduklarını bulamazlar. Hasan yoldaş, burada liseye başlar. Ekonomik sıkıntılar daha fazla çoğalmıştı, bu nedenle ailece çalışmak zorunda kaldılar. Hasan yoldaş sabahları okula gidiyor, gece geç saatlere kadar midye satarak az da olsa ailesine katkıda bulunuyordu.

Bu koşullar altında bir de toplumsal çelişkiler yoğunlaşmış ve oradaki toplumsal yapı Hasan yoldaşın ailesini dışlamış, küçümsemiş, değer yargısıyla alay etmiştir. Bu çelişkiler, Hasan yoldaşda ulusal duygularının pekişmesini sağlamıştır. Daha sonra zar zor emeklerinden kısarak yaptıkları gecekondular, sömürgeci güçler tarafından yıkılır. Böylece bunlarla mücadele etmenin kaçınılmaz olduğu gerçeğini farkederek. Bunun için de bir arayış içerisine girer. Bu arada okulu da bırakır. Büyük bir intikam hırsıyla mücadele etmek için çaba sarfeder. İzmir'in Kadifekale semtinde partinin yoğun çalışması vardır. Partiye ilk tanışması bu semtte olur. Buradaki eğitim çalışmalarına katılır. Eğitim çalışmalarından aldığı bilgileri çevresine yayar ve çevresinin mücadeleye katılmasını sağlar. Kısa bir süre içinde eski özelliklerini aşarak uyumlu bir kişiliği yakalar.

Gün geçtikçe mücadeleye olan bağlılığı artar ve artık burada kalmanın gereksizliğine inanarak sıcak savaş alanına, gerilla hareketine katılır. Xan Kürkê kampına gelir gelmez siyasi ve askeri eğitime tabi tutulur. Kısa bir zaman zarfında siyasi ve askeri eğitimini başarıyla tamamlar. Kamp yaşamında, fedakarlığı, disiplini ile hemen göze çarpan bir

yoldaş konumuna ulaşır.

5 Ağustos 1991 günü emperyalizm ve TC sömürgeciliği, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi sözümona bastırmak ve boğmak için sınır ötesi operasyonunu başlattı. Ve tüm gücünü kullanarak Kürdistan'ın sahiplerine büyük umutlarla saldırarak vahşiliğini gösterdi. Hasan yoldaş doğanın, insanlığın, halkının en büyük düşmanı olan azılı TC'ye kurşun sıkma fırsatını burada yakalamıştı. Özgürlüğün çelik yumrukları olan kurşunlarını her atışta silahını derinden gelen bir arzıyla öpüyordu. Bir daha, bir daha... Düşmanın uçaklarını, helikopterlerini, toplanı attığı her kurşunla, kurşunlarının yaşam kokan yüceliğinde boğuyordu. Ve öylesine canlı, öylesine gözü pekçe... "Bu topraklara girmek öyle kolay değildir. Zağrosların dereleri kan akmadan, düşmana ölümü yaşatmadan..." diyor, mevzisini direniş ruhuyla kaleleştiriyordu. Zaten eğitim devresindeyken de devrimci sorumluluk ruhuyla bezenmiş bir kişiliğe sahip olduğunu kanıtlamıştı. Özgürlük Vadisi savaşında da bunun zirvesini cesaretiyle, direnişiyle ve bir o kadar da olgunluğuyla yaşadığını gösteriyordu. Yılların kını, öfkesi Özgürlük Vadisi'nde yaşam gülleri açıtırıyordu silahının namlusundan. O, bu savaşta mevziden mevziye koşarak düşmana darbe indırıyordu. Attığı her kurşun yılların biriktirdiği intikam hırsıyla doluydu ve düşmana vurduğu her darbeye coşuyordu. Düşman, PKK'nin direnişçi ruhu karşısında çaresizlik içinde çırpınıyordu.

Yüzlerce şehidin kanlarıyla sulanan bu topraklar ta ki bir insanımız kalıncaya kadar savunulacak ve nihai zafer bizim olacaktır. Bu çerçevede ARGK birlikleri sekiz günlük büyük bir direniş göstererek, düşmana, büyük kayıplar verdimiş, geri adım atmasını sağlamıştır. Hasan yoldaş, PKK'nin direnişçi ruhunu temsil edecek bir tarzda kahramanlıklar göstermiş ve 8 Ağustos 1991'de şehitler kervanına katılmıştır.

Şehidimizin intikamı zaferle alınacak; O'nun anısına bağlı kalmanın bir gereği olarak mücadeleye daha da yüklenerek, bir parça özgür vatan toprağı yaratılacaktır!

Anısı mücadelemize ışıktır!

Xebat yoldaşın, Özgürlük Vadisi'nde TC'ye sığıttığı kurşunlar, intikam ve zafer yüklüydü...

Halkımıza iktidar yolunu aydınlatıyor ve müjdeliyordu

Adı, soyadı: **Agit ...**

Kod adı: **Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ağustos 1991, Özgürlük Vadisi**

Evet, tarih yeniden yazılıyor. Direniş tarihi, kahramanlık tarihi. Tarihte, vahşice canların alındığı, o denli de kahramanların çıktığı ve halkın hafızasında yer edinerek günümüze dek bir gelenek haline geldiği bilinmektedir. Çarmla gerilenler, kazığa çakılanlar, kurşunlananlar vs. vs. Bir de kahramanca çarpışarak, kanının son damlasına kadar direnerek halkın bağrında yer edinmiş kahramanlar vardır. Parti direniş tarihimiz açılıp bakıldığında böyle örneklerin az olmadığı görülecektir. Halktan gelen, halk için savaşan ve tekrar halka dönen Xebat yoldaş, gerilla cephesindeki çağdaş yiğitliğin parlak bir sembolüdür.

Xebat yoldaş ulusal kurtuluş mücadelemizin geliştiği alanlardan olan Mardin'in İdil ilçesinde doğdu. Çok küçük yaşlarda Nusaybin'e yerleşmişler. Sekiz erkek, bir kız-kardeş olmak üzere dokuz kardeştiler. Ailenin en büyük çocuğu Xebat yoldaşı. Ailenin en büyük çocuğu olması nedeniyle yaşamı boyunca inşaatta, fabrikada vb. yerlerde çalışarak ailesini geçindiriyordu. Babası da O'nun gibi inşaat işçisiydi. Çalışmaktan ve ailesine bakmaktan fırsat bulup okula gidememişti. Partiye katılmadan bir-iki ay önce de traktör çalıştırarak ailesine yardımcı olmaktadır.

Kürdistan'ın dört bir tarafını saran devrim yangınının alevleri Xebat yoldaşı da sarmıştı. Bu mücadele isteği, O'nu öyle sarmıştı ki, gözü ailesini görmüyordu. Çünkü biliyordu, her Kürdistan ailesinin durumu böyleydi. Sadece kendi ailesini kurtarması çözüm değildi. Bundan ötürü müthiş bir istekle mücadeleye katılmak istemişti. Çok aramasına rağmen O'nu partiye ulaştırarak hiç kimseyi bulamamıştı. Kendi kendine "Ne pahasına olursa olsun mutlak ulaşmalıyım" demişti.

*"Sevinç naralarıyla doğdum,
Umut türküleriyle yaşadım
Aş dedim, ekmek dedim,
İş dedim
Yeter! artık...
Özgürlük,
Özgürlük diye haykırp,
Savaş türküleriyle
doğmak istiyorum..."*

Ve Xebat yoldaş, tek başına Silopi çayını geçerek, özgürlüğe doğru ilk adımını atar. En ağır silahı da beraberinde alması buna bir kanıttı. Geliye Azadî'de belli bir siyasi ve askeri eğitime tabi tutuldu. En çok göze çarpan özelliği savaşçı özelliğiydi. Askeri derslerdeki atikliği, çevikliği, kampta konuşulan bir konu haline gelmişti. O'nun parti yaşamı çok kısa olmasına rağmen, bu kısa süre içerisinde çok şey sığdırabilmişti. Fedakarlığıyla, yoldaşlarına karşı sevgi ve saygısıyla arkadaşlarına örnek olacak bir kişiliğe sahipti.

Özgürlük Vadisi'nde, özgürlük savaşına başlamıştı. Xebat yoldaş, Kürtçe eğitim bölümündeydi. Özgürlük savaşını verebilmek için özgür bir kişilik gerekiyor. Xebat yoldaş, savaş cephesinde en önde yerini almıştı bile.

*Savaş bıçak kadar keskin,
Şiir kadar da estetikdir...*

Evet savaş acımasızdır, ilk hata son hatadır.

Xebat yoldaş, savaşta düşmana kan kusturuyordu. Yanındaki BKC ile durmadan savaşıyordu. Öyle seri halde silahını çalıştırıyordu ki, kısa süre içerisinde bulunduğu mevzi düşman tarafından tespit edilmiş ve düşmanın hedefi

durumuna gelmişti. Savaşın 5. günü çarpışmalar tüm hızıyla sürmekteydi. Xebat yoldaş, mevzisini bırakmamıştı. Hem savaşıyor, hem de diğer arkadaşlarına yardımcı oluyordu. Aynı günün akşam saatlerinde düşman topu, uçağı ve helikopteriyle yine saldırıya geçmişti. Xebat yoldaş, bunun karşısında silahını kavrayarak yüzyılların biriktirdiği intikam yüklü kurşunları düşmana yağdırdı. O anda kalles bir kurşun gelip Xebat yoldaşı yaraladı. Arkadaşları üzülmeyin diye, "Hiçbir şeyim yok, turp gibiyim" diyor. Ama az sonra bayılmıştı. Düşman helikopteri, mevziden ateş açılmadığını görünce mevziye gelerek mevziyi taramıştı. Ve yüreğimizin bir parça daha düşüyordu kutsal vatan topraklarına. Xebat yoldaş, sen ki savaş türküleriyle doğdun. Biz ise zafer türküleriyle yaşatacağız!..

*Karda
buzda
yağmurda...
İşsiz gecelerde yürüdüler
Yürüdüler
bombalı
mayınlı yollardan
Açıktı
yürek pencereleri
ve
özgürlüğe
Özgürlük Vadisi'ne doğru
bomba yağmurlarından
geçip geldiler
Yoğrulduklar
acısında
sevincinde
derin vadilerin*

Özgürlük Vadisi'nin özgürleşmesi savaşında bir kilometre taşı olan Bişar yoldaş direniş tarihimizin kırmızı güllerindendir!

Adı, soyadı: **Metin KARAYER**

Kod adı: **Bişar**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1973**

Mücadeleye katılış tarihi: **17 Haziran 1991**

Sahadet tarihi ve yeri: **9 Ağustos 1991,**

Özgürlük Vadisi

*"Gerilayız biz severiz dağları
Düşmanın kafasını kışla ezeriz
Uçan kuşlardan bile sezeriz gün batımını
Kürdistan dağlarında güneşlerle doğarız"*

Özgürlük uğruna, insanlık tarihinde çok kanlar dökülmüştür. Dünya tarihi buna en büyük, en canlı tanıktır. İnsanlığa, halkların özgür yaşamına ve doğaya aşık olan insanlar ölüme alınları açık ve gülümseyerek gitmişlerdir. Bu, özgür olabilmenin bir kanunudur da aynı zamanda.

Bağımsız ve özgür bir yaşam; bin yılların köleci yaşamına mahkum edilmiş bir halk için söz konusu olduğunda daha bir canlılık kazanır. Böylesi halklar, var olabilmek için büyük fedakarlıklara ve büyük zorluklara katlanırlar. İşte Kürdistan ve halkı böylesi konumda seyrediyor ve günden güne de ilerliyor. Kürdistan tarihi öylesine yazılıyor ki, hiçbir kuvvet onu geriye döndüremeyecektir. Kanla yazılan şanlı tarihimiz, şehitlerimizle bütünleşmiş, kaynaşmıştır. Mezopotamya'nın bugün toprağı, dağı, taşı, havası, suyu daha parlakça ve güzeldir. İşte bu güzelliklere güzellik katan bir doğa parçamız da "Ağrı" dir.

Ağrı dağının yüceliğini, onun tarihimizdeki direnişçi özelliğini yansıtan, onu

yalnız bırakmayan şirin Doğubeyazıt ilçemizin hemen yanbaşındadır. Doğubeyazıt ile Ağrı dağı birbirlerinden kopamazlar. Çünkü bu bağlılık uğruna kan dökmeyen aile yoktur Doğubeyazıt'ta.

Karayer ailesi de böylesi özelliği olan bir ailedir. Ağır direnişinden günümüze değin, yurtseverliklerini canlı tutmuş ve düşmanın tüm dayatmalarına rağmen, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize destek vermekten geri kalmamıştır. Sömürgeci faşist TC, Kürdistan'da yürüttüğü özel savaş politikalarıyla bu yöre insanımızın üzerinde estirdiği teröre rağmen, halkımız mücadelesine daha bir istekle bağlanmıştır.

Zorlu ekonomik koşullar, siyasi ve askeri baskılarla çembere alınan Kürdistan'da PKK direnişinin bu çemberi kırıp içeri girmesi ve halkıyla bütünleşmesiyle yeni bir Kürdistan yaratmıştır, insanıyla, toprağıyla...

Düşman, Karayer ailesine tüm zor ve sinsi çabalarına rağmen geri adım attıramamıştır. **Bişar** yoldaş, Karayer ailesinin en büyük çocuğu olarak 2 Nisan 1973'te doğdu.

da böyle yetiştirilmişti. Çocukluğunun tadını ve mutluluğunu yaşayacağı süreçte, ailesini elinden geldikçe mutlu edebilmek için çalışıp didinirdi. Ailenin ilk çocuğu olması, O'nun zor işlerde çalışmasına engel ise de, O, yine de "Çalışacağım. Çünkü, bu ailenin bana emeği vardır. Yaşamı sürdürdüğüm yerde, o yaşama az da olsa katkıda bulunmalıyım" diyordu.

Bişar yoldaş, ilk ve orta okulu Doğubeyazıt'ta okudu. Ekonomik koşullardan dolayı daha fazla okuyabilme imkanını bulamadı. Ve köklü olarak iş hayatı burada başladı. Aktif olarak çalıştığı süreçte ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisine girdi. Zaten ailede kısmi oranda yurtseverlik duyguları aşılanmıştı. Tanıştığı arkadaşlar vasıtasıyla büyük istemle bilgisini artırma çabasına girdi. Bilinçlenme olayı kendisinde gün geçtikçe belirginlik gösteriyordu. Oturuşu, kalkışı, konuşması... Bu hem ailede hem de arkadaşları arasında erkenden fark edilmişti. Gerillanın yaptığı eylemleri kendi gücü oranında tanıdıklarına ve geniş çevresine anlatırdı. Öylesine bir çalışma hırsıyla dolmuştu ki, doğal so-

Her Kürdistanlı çocuk gibi O da zorluklar, acılar içinde ve hakkı olan her şey elinden alınarak büyüdü. Bu, Kürdistanlı ailelerde oturmuş bir yapıdır. Bu, bin yılların ezilmişliği ve bastırılmışlığı'nın doğal bir sonucu olarak yaşam haline gelmiş. Nenniler yerine isyan türküleri, direniş kahramanlarının yaşam öyküleri anlatılır çocuklara. Bişar yoldaş

rumluluk gereği sürdürdüğü faaliyetleri O'nu tatmin edebilmekten uzaktı. Bunun için, kısa zamanda gerillaya profesyonelce katılma kararını vermiş oluyordu. Elde silah düşmana karşı savaşım tarihsel intikamı almaktan daha güzel bir şey var mıydı dünyada Bişar yoldaş için?

17 Haziran 1991'de mücadele safhalarına katılan Bişar yoldaşın kısa süre-

de aldığı eğitimle, arkadaş yapısı içinde belirgin bir yeri olmuştu. Özgürlük Vadisi'nin toprağı, havası, kuşu, ağacıyla müt-hiş kaynaşıyor ve o derecede de açılıyordu. Arkadaşlarına moral vermede tüm yeteneklerini kullanırdı. Bu yönlü de oturaklı kişiliği kadar nitelikliydi. Özgürlük Vadisi'ne gideli daha iki ay olmamıştı ki, sömürgeci faşist TC devletinin havadan ve karadan Özgürlük Vadisi'ne saldırısında kahramanca çarpışan Bişar yoldaş, şehitler kervanına katıldı. TC'nin şekillendirdiği bütün sahte özellikler, Özgürlük Vadisi'nde idamla ölümüne mahkum ediliyor ve infazı gerçekleşiyordu. 12 Eylül'ün oluşturmak istediği pasif, korkak, düzenle uyum içinde yaşama sevdasında olan kişilik mezara

gömülüyor, yerine direnişçi, bilinçli bir kişilik şekilleniyordu. İşte Bişar yoldaş, mevziden mevziye müthiş bir saldırı ruhuyla koşarak TC sömürgecilğine en büyük cevabı verdi. 10-12 gün süren çetin savaşta kahramanlığını göstermişti Bişar yoldaş. Her kurşun atışında Ağrı'yı, Zilan'ı, Dersim'i yaşıyordu. Ve onun intikam kılıcı oluyordu. Mevzisinde yoldaşlarına moral vermek amacıyla şiirler okur, türküler söylerdi.

Bişar yoldaş, bu ruh haliyle arkadaşlarına moral, güç oluyor, mevzisini kuşatılmaz kale haline getiriyordu. Durum ne olursa olsun verilen emri derhal yerine getirirdi. Bunu, bir askeri kişiliğin yapması gereken en önemli görevi ola-

rak kendisine derin bir içtenlikle esas almıştı. Ve komutanın O'na kampa gitme görevi verdiğinde hemen o görevini yerine getirmek için hazırlıklarını yapıp tamamladı. Çatışmalar gittikçe yoğunlaşıyordu. Uçakların, helikopterlerin yağdırdığı 120'lik topları hiçe sayarak ilerliyordu. Çıplak bir sırtı çatışarak geçme sırasında son nefesini verirken de direniyor ve Özgürlük Vadisi'nde de sonsuzluğu dolduracak ölümsüz selamını kırmızı gülleri andıran kanlarıyla veriyordu. O, Özgürlük Vadisi'nin özgürleşmesinde bir kilometre taşı olmuş ve direniş tarihimizin kırmızı gülleri arasında tarihi yerini almıştır.

Anısı mücadelemize önderdir!

ADSIZ KAHRAMANLIK VE BİZ

Devrim, bir halkın kahramanlık gücünü gösterdiği tarihsel bir olaydır. Kahramanlık gösterilmeden devrim ne başlatılabilir ne de zaferle sonuçlandırılabilir. Gösterilecek kahramanlık da herhangi bir kahramanlık değil, zafer temelinde bir kahramanlık olmak zorundadır. Devrimin başlangıç sürecinde halk cephesi askeri, teknik, otorite vb. alanlarda zayıf olduğundan ilk dönemlerin kahramanlığı savaşmayı içerip esas alıyorsa da, denge ve daha sonraki aşamalarda kazanma, sonuç alma temelinde bir kahramanlığın sergilenmesi gerekiyor. PKK'nin kahramanlık tarihi, bu temel esaslar üzerinde sergilenmiştir.

Milyonlarca insanın siyasi, sosyal, askeri emeğinin bir bileşkesi olan devrim, yalnız belgelenmiş bir kahramanlık-tan ibaret değildir. Yüzbinlerce adsız kahramanın, devrim işçisinin emeği de söz konusudur. Özellikle ulusal kurtuluş savaşının kabarıp yükseldiği bir çağda devrimin askeri cephesi olan dağa büyük bir akın başlar. Yine şehir gibi yerleşim merkezlerinde yüzbinlerce yurt-sever, ulusal düşmana karşı ayağa kalkıp başkaldırır. Bu temelde kıran kırana büyük bir mücadele verilir. Böylece şahadet olayları, tek tük olmaktan çıkarak grupsal, kitlesel düzeyde gündeme ge-

lir. Ülkenin ve yaşamın her yerinde boş bir yer kalmaksızın devrim her alanı kaplar. Devrim ateşi her dağı, her insanı sarar.

Devrimi yaşamış ülkeler zafere ulaştıktan sonra, adsız kahramanlık olgusunu dile getirmek için sembolik de olsa meçhul asker anıtını dikerler. Böylece tek tek belgelenmeyen kahramanlık olayları, yazılamayan, fotoğraflanamayan şehitler sembolik olarak ifade edilmiş olurlar.

Yazım-çizim gibi konularda toplumsal zayıflığı olan Kürdistan gibi bir ülkede adsız kahramanlar daha fazla olur.

Hiçbir halk Kürdistan halkı kadar şehit vermemiş, sayısız acı çekmemiştir. Ama bunların belgelenmesinde de denilebilir ki, birçok halkın gerisindedir. Partimiz bunu kırmak, yeni tarihi her alanda yazabilmek için olağanüstü bir çaba içerisinde. Bu alandaki çabalar, hı-zından hiçbir şey yitirmeden sürüyor.

İşkencehanelerde, zindanlarda, tecrit koşullarında büyük kahramanlık göstererek şahadete ulaşan yoldaşların sayısı az değildir. Yine dağların doruklarında düşmanın eline sağ geçmemek için son kurşunu, son bombayı kendinde patlatan yoldaşlarımız bir haylidir.

Dile gelmemiş kahramanlık, dile geleni çok aşiyor.

Parti tarihimizde şehitlerin özel bir yeri vardır. Şehitlere gerçek bağlılık onların amacını hayatta gerçek haline getirmektir. Parti bu esriyle her dönem şehitlerinin kanlarını zaferin harcı yapmak için, sürekli bir atılım içindedir. Bir atılım bitmeden yeni bir atılım sürecini başlatmaktadır. Yine kahramanlık ve şahadet olaylarını belgelemek için yoğun bir çaba içindedir.

Ama şunun iyi bilinmesi lazım: Kürdistan için artık dökülen her kan damlası, bağımsızlık ağacının meyve vermesine yansıyor. Ve adını bırakmadan kanını Kürdistan toprağına serpen kahramanlar, bağımsızlık ve özgürlük değerlerinde varlıklarını sürdüreceklerdir.

Geliye Azadi şehitlerinden Axin, Dijwar, Bilind ve Solhan arkadaşların so-

mutunda tüm şehitleri, adsız kahramanları saygıyla anıyoruz. Onlar bize özgür yaşam alanı açtılar, genişlettiler. Biz de özgürleştirici savaşla halkın iktidarını

yaratarak şehitleri yaşatacağıma söz veriyoruz!

Yaşasın devrim emekçiliği ve adsız kahramanlık!

YAŞAMI ARIYORUZ...

Düşman bazı tepelere yerleşince, düşmanı bu alandan söküp atmak için gerilla savaşını tam anlamıyla uygulamamız gerekti. Bu da ancak küçük gerilla gruplarıyla mümkün olurdu. Burada düşman hedeflerini ortadan kaldırmak, alanlara dağılan kuvvetlerimizi toplamak ve şehitlerimizi getirmek amacıyla 6 kişilik grupla üstlerine doğru gittik. Belli bir nokta seçtikten sonra alanı kontrol etmeye başladık. Amacımız düşmanın konumunu, hareket tarzını ve zayıf olduğu noktayı tespit etmektir. Ayrıca yüce yoldaşlık duygusuyla şehit arkadaşların aranması, kayıp olan arkadaşların bulunması için hızla hareket ettik. Doğrusu bu zor bir görevdi. Savaşta yeni çıkmıştık. Savaşın psikolojisi bazı arkadaşlar üzerinde halen sürüyordu. Ama her şeye rağmen, ne pahasına olursa olsun devrimci sorumluluk ve yoldaşlık gereği bu görevi mutlaka yerine getirmemiz gerekirdi. Kürtçe eğitim kampına yakın bir yerde konumlandık. Düşman yukarılara doğru çıkarken, biz kampı kontrol etmek ve şehitlerimizin cenazelerini ortada bırakmamak için yola çıktık. Doçka'nın bulunduğu tepenin arkasından geçerek kampa ulaştık. Kampı dikkat ettiğimiz ilk şey, düşmanın mayın bırakıp bırakmadığı oldu. İyi bir kontrolden sonra mayın döşenmediğini gördük. Arkadaşlarımızın çoğu yorulduğu için istirahat ettik. Daha sonra bir grup arka-

daşı keşfe gönderdik. Bu arkadaşlar alanı gezmek, düşmanın konumunu belirlemek için gittiler. Uzun bir süre geçtikten sonra arkadaşlar geri döndü. Yanımıza yetişir yetişmez acı haber verdiler. Üç arkadaşımızın cenazesini bulmuşlardı. Faşist TC devleti dünyada görülmemiş barbarlık örneğini ölülerimizin üzerinde uygulamıştı. Kinlerini, öfkelerini çıkarmak için arkadaşlarımıza vahşice saldırıda bulunmuşlar. Şu gün gibi açık bir gerçek ki, TC devleti zor durumda kalmış, sıkıntıya girmiş. Yenilgisinin acısını şehit arkadaşlarımızdan alıyor. Ayrıca TC, şehitlerimizin cenazelerini yakarak adeta şunu söylemeye çalışıyor: Eğer siz savaşı geliştirir, mücadeleye devam ederseniz, sizi de böyle yaparız. Ama bu bizi mücadelemizden soğutmayacağı gibi, yüreğimizde yanan devrim ateşini körükler. Şehitlerimizin cenazelerini bulup gizlemek için hareket ettik. Yukarılara doğru çıktığımızda yüksek bir tepe, onun hemen yanı başında da ufak bir tepe var. Bunun etrafı ağaçlarla kaplı. Kürdistan'da bu doğa güzelliği, gücümüze güç katıyordu. Bu ufak tepeyi geçtikten sonra geniş bir alan var. Bu alanın yukarısında da yüksek bir tepe var. Özgürlük Vadisi direnişinde Doçka bu tepede bulunuyordu.

Oraya vardığımızda taşlar arasında üç arkadaşımızın cenazesini gördük. Uzun bir süre geçtiği için ve düşman

üzerlerine benzin dökerek yaktığı için onları tanımakta zorluk çektik. Ama dik-katimizi çeken, insanı hayrete düşüren bir şey gördük: Arkadaşların etleri yanmış ve sadece kemikleri kalmıştı. Arkadaşların sadece kemik kalan parmaklarında elbombasının pimini gördük. Bu bizi öyle derinden etkiledi ki, tüylerimiz diken diken oldu. Düşman ne kadar vahşice uygulamalar yaparsa yapsın, bu gerici zor PKK'nin direnişçi ruhunu söndüremiyor, söndüremeyecek ve bu kızıl ateşte yanıp kül olacaktır. Et ve tennin olmamasına rağmen elleri çok canlı gibi duruyordu. Ve kim görse sanki bunlar dün şehit olmuş savına kapılır. Yani burada şunu demek istiyorum. El parmakları bomba pimine öyle sarılmış ki, canlı elden hiçbir farkı yoktu.

TC, insanların dirilerini de yakıyor, cenazelerini de. Bu insanlık dışı, vahşi hayvanların bile yapamayacağı zulümler, bizdeki direnişçi ruhu daha da geliştirmekte, davamıza bağlılığımızı artırmakta ve düşmana karşı olan intikam duygumuz daha da alevlenmektedir. Bunun gibi kahramanlıklar, yiğitlikler PKK tarihinde çokça görülmüştür. Bu kahramanlık örnekleri bize şunu göstermektedir: PKK savaşçısı çok zor durumda kaldığında düşmanın eline sağ düşmek için canını feda etmekten kaçınmaz. Bu PKK savaşçısının çok önemli bir özelliğidir. Erdemli yüce ruh yapısı-

nin bir ifade tarzıdır. Bu üç arkadaş da, bu özelliklere sahip arkadaşlardı. Bunları isim olarak tanımadığımız halde, büyük cesaret belgesi olan cenazeleri bizi çok etkiledi. Araştırmaya gittik: Bu arkadaşlar kimler, adları ne, ne zaman katıldıkları, kimin takımıydı oldukları, nasıl şehit düştükleri vs... Çok yönlü bir araştırmaya ihtiyaç duyduk. Ayrıca bu şehit arkadaşların toprağa verilmesi durumu da var. Tahmin ettiğim kadarıyla bu arkadaşlar önce gruptan kopuyor, bağları kesiliyor, daha sonra yaralanıyorlar. Son mermilerine kadar düşmanla savaşmış, bombayı da kendilerine bırakıyorlar. Bu sonuca vardık. Düşünüyorum da, bu arkadaşları nasıl toprağa gömeceğiz? İsteriz ki şehitlere yalnız yüreklerimizde yer verelim. Ama o anlatılmaz görüntüyü ortadan kaldırmak gerekiyor. Kürdistan toprakları böylesi durumları az görmüş değil.

Aşağıımızda bir ağaç vardı. Helikopter saldırısında bir roket ağaca isabet etmiş, fakat ağaç yanmamış, sadece etrafındaki otlar yanıyordu. Ağaç sanki, "Şehitleri buraya gömün" dercesine görkemliydi. Arkadaşlarla bu konuyu konuştuk. Arkadaşlar da bunu kabul ettiler. Önce ayrı ayrı gömmeyi düşündük, fakat arkadaşların ısrarı üzerine üç arkadaş yan yana gömdük. O ağaç, bizim bağımsızlık ve özgürlük nişanımız olacak. Mezarlar kazılırken, kazma elden ele dolaşarak ve hiç boş kalmıyordu. Onların bu kahramanlıkları belli ki arkadaşlar üzerinde çok etkili olmuş. Bunun etkisini çok net görüyordum: PKK'de yoldaşlık ne kadar yüce, ne kadar güzel bir duygu. Şehitleri gömerken bir arkadaşın, "Aman dikkat edin! İncitmeyin!" demesi, bize bu arkadaşların yaşadığını vurguluyordu. Bu söz şehitlerin her zaman bizimle beraber olduklarını ve hiç bir zaman yanımızdan, yaşamımızdan ayıramayacağımızı gösteriyor. Şehitlerle birlikte yaşamak olağanüstü bir şeydir. Değişik bir atmosfer doğmuştu. Küreğimiz olduğu halde arkadaşlar toprağı elle atıyordu. Tüm cenazelerin üzerine toprakla iyice kapadıktan sonra, kürekle toprak atılmaya başlandı. Toprağı sıkıştırmak için de arkadaşlar ayaklarını değil, ellerini kullanıyordu. Şehitlerin rahat ve incitilmeden şehitler ordusuna katılması ve katılırken de bizden şikayetçi olmaması tek arzumuzdur. Bu duygularla hareket ediyorduk. İşler bittikten sonra askeri tören düzenledik. Bir dakika saygı duruşu yaptık. Bu saygı duruşunda hiçbir kıpırdama,

hareket, hatta diyebilirim ki nefes alış verişler de duyulmuyordu. İsterdik ki bu şehit arkadaşlarla sessizce sohbet edelim. Fakat zamanımız olmadığı için ve ancak eylem yaparak şehitlere layık olacağımızı bildiğimiz için askeri yürüyüşle oradan ayrıldık. Ta ki şehitlerin mezarları kayboluncaya kadar. Daha sonra normal gerilla yürüyüşüyle belirdiğimiz noktaya gittik.

Şehitlerden birisi Karker dağında kampın üstündeki tepede mevzilenen **Xebat** arkadaşları. O'nunla yaşamış arkadaşların anlattıklarına göre, Xebat arkadaş kahraman, cesur ve fedakar bir arkadaş. Kalem, dil ve yazı O'nun kahramanlığını anlatamaz. O muazzam cesaretiyle parti çizgisini kendisinde toplamıştı. Düşmana olan kinini BKC'nin ağızına vermiş, durmadan taniyordu. Bu, düşmanı bile hayrete düşürecek bir kahramanlık örneğiydi. Xebat arkadaş şehit olduğunda, arkadaşlar O'nu battaniyeye sararak kampın üstünde düşmanın bulamayacağı bir kayaya sakladılar. Gerçekten de kayalıklar o kadar gizli bir yer ki, biz de onları bulmakta zorluk çektik. Bu kahramanı bulmak, O'nun için mezar kazmak bizim için büyük bir onurdur. Dağlarımız, doğamız bizim yanımızda, Xebat arkadaşın saklandığı yerde düşman bir hafta kalmış, fakat bulamamıştı. Biz ise bir-iki saat içerisinde bulduk. Dağlarımız bile düşman askerini üzerinde barındırmak istemiyor ve onlara her türlü zorluğu çıkarıyor. Şehit arkadaşların cenazeleri bulunmadan önce arkadaşlar moralsiz ve rahatsızdılar. Gelip bana rahatsızlıklarını dile getiriyorlardı. Düşman bütün topu, uçağı, helikopteriyle de gelse onları mutlaka bulmalıydı düşüncesini hakimdi. Yüreklerimiz bu duygunun yoğunluğuyla dolup taşıyordu. Bizim için şehitler yaşamıydı. Yaşamı arıyorduk...

ÖZGÜRLÜK VADİSİ ŞEHİTLERİ

*Dağlar yol verdi
İrmaklar su
Gün ışığını serpen
gökyüzü
Selamı kuşlar
Ve çıkıp geldiler bir zafer vakti
Özgürlük Vadisi'ne
Özgürlük Vadisi şehitleri*

*Tepeden tırnağa boyanmıştılar direnişi
Özgürlük Vadisi şehitleri
Kankırmızı panıdıyordu günışığı
Vücutları kankırmızı*

*Avuçladıkları yürekleriydi
ellerinde patlayan
Bomba pimleri vardı parmaklarında
Pini pınıldı özgürlük yüzükleri*

*İntikam
Yüreklerinde dünya dolusu
Çıkıp gelmişlerdi bir şafak vakti
Kucak dolusu taşıdılar
Taşıdılar ateş hattına*

*Bir rüyadan bir rüyaya kanat kanat
Yıldızlar boşanıyor gökyüzünden
Durun bakın şehitler ordusu geçiyor
Özgürlük Vadisi'nden*

*Uzanıp duruyor önlerinde
Zafer taşıyorlar döşenen
Uçsuz bucaksız bir dünya*

*Çanlar çalıyor
Ölümü ve zaferi çalıyor çanlar
İşığa boğuyor zaferin yolunu
vızıldayan kurşunlar
Bir kurşun mu, yüz kurşun, bin
Halkımız vatan dolusu kurşundu o gün
Yağıyordu, habire yağıyordu
Bereketli ve sıcak
Özgürlük Vadisi'ne.*

KANAYAN KAYALAR

***Ve, kayalardan kan akıyordu özgürlüğe doğru.
Batmak üzere olan günün ışınları, o güzel kayalardaki kızılığı
öylesine canlı kılıyordu ki,
şehitlerimiz gülerek el sallıyorlardı adeta içinde.***

Bugünlerde olağanüstü hareketlilik yaşıyor kampta. Bir taraftan yüzleri aşan güçlerimizin kampa ulaşması, diğer taraftan da bir savaşa hazırlık pratiği...

Katılımlar o kadar çoğalmıştı ki, karşılama törenlerinin hemen hemen yapılmadığı günler yok gibiydi. Öylesine hareketli, öylesine heyecanlı bir yaşam vardı ki; hele doğkaların konumlandırılması, grupların savaş düzeni temelinde örgütlenirip, stratejik noktaların tutulup araziye hakimiyet altına alma çabaları daha da heyecan vericiydi.

Yeni gelen Kürtçe grubu ve basın-yayın biriminin de içinde olduğu yüze yakın bir gücümüz de Özgürlük Vadisi'nin diğer önemli noktalarını teşkil eden karşı yamaca geçip kamp kurdular. Kamp, Karker dağının küçük kardeşi olan Küçük Karker'in dik, sık ormanlık bölgesinde kurulmuştu. Bu kamp yeri çoğu zaman güçlerimizi misafir etmişti. Kampın hemen üstünde, gözleri kamaştıran, ince bir ressamın özenerek çizdiği bir portreyi andıran Küçük Karker dağının endamlı kayalıkları tüm güzelliğiyle yükseliyordu. Hemen altında simsiyah büyük kayalıklar diziliyordu. Karker'in sol yamacından çıkarak akan soğuk suyun sesi, her iki dağ arasındaki derin vadi bir piyano müziğinin güzelliğini aratmıyordu. Doksan derece dik diyebileceğimiz kamp yerinde adım başı soğuk sular, çeşmeler, manga yerleri ve son güzelliğini tamamlayan doğal çatı ile ceviz ağaçları vardı.

Daha geldiğimiz ilk gününde mangalar oluşturulup tamamlanmıştı. Okul da yapılarak eğitim başlamıştı...

Ayrıca bir işbölümü vardı. Tamamen savaş düzenine göre. Gerçi gerilla örgütülüğü, her zaman savaşa hazır bir örgütülüktür, fakat bu olay gözle başka görünüyor, beyinleri daha da hareketlendiriyordu. Kampa gelişimizin ikinci gününe giriyorduk. Önceden bu kampa kalan arkadaşlara bu manzaralar fazlaca bir değişiklik ya da ilginçlik arz etmiyordu, fakat yeni gelen arkadaşlar için dünyanın en güzel armağanlarından olmuştu... Bu yüzden tüm hücrelerine

dek yaşamak istiyorlardı, her şeyini...

Akşam BBC'yi dinliyorlardı arkadaşlar. BBC ilk haber olarak vermişti Ma-wan karakol baskını. Ayrıca 9 erin öldürüldüğünü, 7'sinin de kaçırıldığını açıklamıştı. Müthiş bir haberd! Haberin bitiminden hemen sonra Zağroslar'ın ve Özgürlük Vadisi'nin sessizliğini, başlayan sloganlar bozarak canlandırıyor-du. Karşı taraftaki kampımızda güçlerimiz sayı olarak fazla olduğundan sesleri daha gür çıkıyordu. Kampımız da bundan geri kalmamak için, arkadaşlar müthiş bağırıyorlardı: "Biji Serok APO!", "Biji ARGK!" vb. TC yetkililerinin ise bu haberin hemen akabindeki tehditlerini, boşboğazlıklarını kimse dinlemiyordu. Sonuna kadar bu yeni haberin verdiği coşku ve mutluluğu dağlardan kopan çığ misali yaşıyorlardı.

Gece, yoğun tartışma ve değerlendirmelerle geçmişti. Zağroslar'ın tepesinde şafağın kızılığı, ufuk çizgisini kan kırmızıya çevirmişti. Güneş yavaş yavaş altın portakal gibi yükseliyordu. Kamp yeri dik yamaçlı olduğundan günün ilk ışıklarını, seher yeli, kuşların cıvıltıları eşliğinde alıyordu. Gölgelekler birer birer yerlerini aydınlıklara bırakıyordu. Bu arada arkadaşlarda kalkmış, içtima olmuş ve ardından "Oy Kurdistan... Kurdistan" türküsünü söyleyen bir arkadaşın güzel sesinin eşliğinde mangalarına dağılıyorlardı.

Sık ağaçlar altında yürürken, olgunlaşmış elma taneleri, beslendiği dala elveda edip düştüğünde, bazen kafalarımızdan isabet alıyorduk. Arkadaşlar da fazla yemiş oldukları halde "intikam alacağım senden, neden kafama düştün" deyip, midelerini zorlayıp yiyorlardı. Elma, armut, ceviz ve üzüm ağaçlarından oluşan bu güzelim doğada, Özgürlük Vadisi ormanlarında, aç kalmak düşünülmezdi. Başınızı kaldırıp gökyüzüne bakmak istediğinizde göremezsiniz! Ağaçlar gökkubbeyi dallarıyla, yapraklarıyla yeni bir kubbeye aralamıştı.

Saatler ilerliyordu. Tarih 4 Ağustos'u gösteriyordu. Hava serindi. Güneş hayli yükselmiş olmasına rağmen, yüksek

teki kampımızda serinlik kendini hissettiriyordu. Saat 8-9 arasında bir vızıltı sessizliği bozdu. Bu vızıltı, anlar bal yaparken o bala yapılan saldırıya karşı onların da buna karşı savunmaya geçerken çıkarmış oldukları olağan olmayan sese benziyordu. Bu durum dikkatleri çekmişti. Çok geçmeden duyulan sesin uçak sesi olduğu fark edilmmişti. Birçok defa uçaklar Özgürlük Vadisi üzerinde uçuşup durmuştu gerçi. Körfez Savaşı'nda emperyalizmin uçakları da buradan saldırıp, tekrar gerisin geriye kaçmışlardı. Ama görünen iki uçak, kampımıza saldırmaya gelen ve de aynı zamanda keşif yapan uçaklardı. Birkaç kez iki kampımızın arasındaki vadinin üzerinde manevra yaptılar. Fazla hızlı da değillerdi. Doğa'larımız (uçaksavarlarımız) seri çalışma düşürülmeleri kaçınılmazdı. Ama onlar uçuyor, sözümona cesaretlilik gösterileri yapıyorlardı. Karşılık almamaları ilk anda insanı öfkelen-diriyor, dişler birbirini kemirir gibi oluyor. Bir haklılık payı olsa da, askeri alanda, dar görüşlülüktü. Köylü düşüncesiydi. Düşmanın böylesi bir hareketliliği maksatlıydı. Asıl neden, bizi tepkiye çekip ağır silahlarımızın ve güç konumlanma yerlerimizin belirlenmesiydi. Tepkiyi yaratamayınca, kendilerine beyaz bayrak gösterip sivil olduklarını kanıtlamaya çalışan köylüleri pazar yerinde bomba yağmuruna tuttular. Daha sonra arkalarında ince uzun bir siyah duman izi bırakarak gözlerden kayboldular.

Vadiyi biraz duman kaplamıştı. Köye, yani pazar yerine uğrayan arkadaşlarla köylüler arasında halen bitmemiş bomba dumanları arasında konuşmalar olmuştu. "Durumunuz nasıl" sorusuna ağaç dallarıyla yapılmış dükkanında ve yine ağaçlardan yapılmış raflarının üstünde sigara, karpuz vb. eşyaları var olan dükkan sahibi, "Durumumuz iyidir. Bizi merak etmeyin. Biz beyaz bayrak salladık. Bize karışmazlar bundan sonra. Siz kendinize dikkat edin" diyordu. Aslında bombalar üstlerine yağmıştı. Epeyce de zararları vardı. Fakat gözü kördüler.

Kamp girişinde bayan arkadaşlar mev-

zilenmiş ve burayı koruma altına almışlardı. Kamp yaşamı normal devam ediyordu. Yönetim gerekli talimatları verdikten sonra arkadaşlar kampa dönmüşlerdi. Karanlık çökmek üzereyken diğer arkadaşlar da Doçka'yı bir ata bindirmiş, yola koyulmuşlardı. Kampta yeni düzenlemeler yapıldı. Güçler örgütlenmelerinde son şekillerini aldılar. Buna göre Salih unsuru Büyük Karker dağına paralel olan ve aynı zamanda en stratejik nokta konumunda olan mevziyi bir takımlik güçle tutacaktı. V. arkadaşın takımı da Küçük Karker dağının doğusunu teşkil eden cephede, kurulacak Doçka mevzisini de koruyacak biçimde

kıvılcımları haline gelirler. O arkadaşlarda da görünen, gözlerinde parıltıyan buydu...

Doğan gün, yeni çarpışmaların haberini kendisiyle birlikte getiriyordu. Sabahleyin kuşlar yuvalarından henüz kalkmış, daha uçuşma fırsatını bile bulamamışken, gökyüzü yine gürültülerle hareketleniyordu. Gelenler gelişi-güzel her yeri bomba yağmuruna tabi tutuyorlardı. Doçka'ların o güzelim ve cesaret verici sesleri adeta "durun, buralar öyle kolay geçilmez" ya da "her isteyen atını oynatamaz" mesajını haykırıyordu. Daha kara savaşı başlamamıştı, ama yakınlaşmıştı. Gümrükte şiddetli çatışma sesle-

lerine henüz düşman ulaşmamıştı. Çatışmalar doğu yamacındaki mevzi kesimleriyle güneydoğuya düşen karşı sırta -ki bu, ana karargahın bulunduğu ve gümrüğe kadar uzandığı sırtı- yoğunlaşmıştı. Doğudaki mevzilerin en alt ucunda, içe doğru olan noktaya konulması gereken doçka henüz konulmamıştı. Uçaklar da bu mevzilere ve teget bir biçimde pazar yerine dalış yapıyorlardı. Karargahın üst tepelerinde konumlandırılmış Doçka'larımız bunlara gereken karşılığı veriyorlardı. Düşman uçakları Doçka'larımız üzerinde manevra dahi yapamıyorlardı. Ayrıca, gelişigüzel bir de top ve havan atışları vardı. O güzelim yeşilliklerin, söğüt, çınar ve meyva ağaçlarının içinde birdenbire toz mantarları yükseliyordu, bir-iki dakika sonra kayboluyordu.

Uçaklar dik yamaçtaki kampımıza pike yapıp bombalayamıyorlardı. Bombalayabilmeleri için dik dalış ve dik çıkış gerekliydi. Buna da ne Türk uçakları ne de pilotlarının cesareti elveriyordu. Gelişigüzel bombaladıkları yerler için, haberlerde "PKK kamplarını yerle bir ettik" diyorlardı. Halbuki arkadaşlar mevzilerinde, uçakların doçkalarını önünde kaçışlarını izleyip gülüyorlardı. Bu bilgisayardaki ya da satrançtaki savaş olayına benzemiyordu. Canlı savaştı!.. Yürek penceresindeki savaştı! Ya var-sın ya da yoksun. Kazanmaya mecbursun. Satranç ya da bilgisayardaki yenilgi telafi edilebilirdi ya da yaşamda önemli değişikliklere neden olmazdı. Ancak burada gerçekleşen, bir halkın en doğal hakkı olan yaşam savaşıydı!.. Herhangi bir yenilgi gelecek yaşamı altüst edecekti. Böylece atılan her düşman bombası, her kurşunu yüreklerde eritiliyordu. Öylesine cesurca, öylesine fedakarca...

Düşman yığıtçe çarpışarak ilerlese her neyse, ilerleyişi gizli, sinsi ve derin vadilerin sayesinde oluyor. Kleslerin menziline girmeye fazla bir mesafe kalmamıştı. O sıralarda arkadaşlar, düşmanın yoğunca top ve bomba yağmuruna tuttuğu alandan Doçka'yı alıp getir-mişlerdi. Hatta daha erken ulaştırabil-mek için, attan indirip kendileri sırtlayarak mevzisine ulaştırmaya çalışıyorlardı. Uçak ve bomba sesleri, artık çok normal karşılanan şeylerdi. Doçka mevzisi-ne yerleştirildikten sonra doğu mevzi-lenmesi tamamlandı. Kuzeydeki en yük-sek mevziyi tekrardan tutmak için, ey-lemden yeni dönmüş arkadaşlar gittiler. Doğu cephesi ve genelde de Küçük

mevzilenmişti. Ş... arkadaş da Büyük Karker dağından inen ve sırt biçiminde uzanan, bunun yanında önceki mevzilemelerin bir geri cephe rolünü üstlenen kampın batı kesiminde konumlanmıştı. Güçler takım esasına göre düzenlenmişlerdi. Basın da, olası bir çarpışmada kuryelik (koordinasyonu sağlama) görevi ile sorumlu kılınmıştı. Lojistik ihtiyaçları, her takıma 3-4 gün çarpışabilme temelinde hazırlanmıştı. Ve takımlar aynı gece mevzilenme yerlerine hareket etmişlerdi.

Savaş cephesine gülerak giden arkadaşların yüzde 90'ı yeniydi. Daha partiyi doğru-dürüst tanımamışlardı. Sadece mücadelenin ve yüce direnişlerin genel etkisi vardı üzerlerinde. İşte böyle anlar yaşam ile ölüm arasındaki dürtülerini canlandırmaya çalışsa da, gelecek güzel yaşam umutları içinde ya da devrimci ruh duvarlarında erir, direniş

ri ortalığı gürültüye boğmuştu. Şemdinli vadisini, Zêvê ovasını ve Zağrosları...

Salih unsuru, kara savaşı başlamak üzereyken, o önemli mevziyi bırakıp kaçmıştı. Partinin kendisine verdiği yetkiyi, bireysel güdülerini, yaşamı uğruna kullanmıştı. Arkadaşların yeni oluşu da eklenince, Salih unsuru, bin türlü entrikalarla mevziyi boşaltma imkanı elde etmişti; ne korkunç ve de çirkefçe bir olaydı yaşanan! Oysa Kürdistan halkı ölüm-kalım savaşını veriyordu Özgürlük Vadi-si'nde. Bazı savaş kaçınları bunu görmezden gelerek, sadece kendi pis can-larını kurtarmayı temel alarak, bir sava-şın kaderiyle oynayabiliyorlardı. Ve o boşalan mevzilerin kayaları kan ağlıyor, öfke yağırdırıyordu. O kayalara bakıldı-ğında "Ey Dirok" şiirindeki dizeler akla geliyordu. Bombardımanlarla kara çatış-maları iç içe geçmişti artık. Küçük Kar-ker'in, yani kuzeyin en üst ve baş mevzi-

Karker cephesini, Mavan karakolu bas-kurının askeri ustası **Aziz (Abdullah YIL-DIZ)** arkadaş yönetecekti. Esir askerle-rin de kampa getirildiği haberi arkadaş-lara müthiş bir moral kazandırmıştı.

Aziz arkadaş, askeri yönü çok üstün olan bir arkadaştı. Siyasi yönü de bun-dan az değildi. Uzunca boyu, yılların pratik yoğunluğuyla şekillenmiş geri-lla vücudu... Altın sarısı saçları ve mavi gözleriyle, eski Kürt insanının ilk soyu-nun canlı veriydi. Gülen yüzü karşı-sındakine cesaret ve direnme gücünü veriyordu. Daima portatif kleşini omu-zuna atar, iki elini önünde birbirine ke-netler ve hafifçe üst dudağını dişleriyle bastırıp güçlü bakışlarını etrafa sallardı. Fazla konuşmaz, konuştuğunda da o konu üzerinde düşünüp yoğunlaştığı, sonuçta ortaya çıkan ürüne, çözümle belli oluyordu. Sade, açık yürekli, alçak-gönüllü ve samimiliğiyle arkadaşlarınıca hem saygı hem de sevgi beslenirdi.

Savaşın 8'inci akşamında, karanlığın artık kendini hissettirdiği bir zaman zar-fında, bırakılmış mevziyi tekrar ele ge-çirmek için gelen grupla birlikte Aziz arkadaş da gelmişti. Gelişi doğka mev-zisindeki sessizliğe, sönüklüğe canlılık getirmişti. Mevzilenmeleri tekrardan kontrol etti. Perspektif ve moral serpiyordu. Onu karanlıkta izleyen gözlerle daha sonra, "Bu grubu yukarıya nasıl ulaştıracağız" dedi. Ardından "Benle S... arkadaş birkaç kez gitmiştik, o götürebilir. Şimdi kendisi yukarıdaki mevzide-dir. D... arkadaş grubu oraya ulaştırırsa sorun kalmaz." Ve hemen atıldı Aziz arkadaş. "Haydi D... arkadaş fazla zama-nımız yok. O mevziyi mutlaka düşman-dan önce tutmalıyız. Arkadaşları yuka-rya götür" diyerek kendisi de diğer mevzileri kontrol etmek için grupla birlik-te yukarıya doğru tırmandı. Çok canlıydı. Doğru cephesinde savaşın yoğunlaş-acağı görünüyordu. Aziz arkadaş bunun zaferi için muazzam çaba harcıyordu.

Zaman geçirmeden S... arkadaş gru-bu alarak o mevziye doğru tırmandı.

Aziz arkadaş, şafak sökmeden, yeni mevzilenmeyi ve örgütlülüğü tekrar oluş-turdu. Kendisi, sabaha değin bu yönlü çalışmalarda bulundu.

Şafağın açtığını patlayan kurşun ses-leri haber veriyordu. Helikopterler dün-küler değildi. Aziz arkadaş, Doğka'nın üzerindeki D. arkadaş, "Helikopterle-re ateş et. Uçaklara ateş etme. Diğer Doğka'larımız bu görevi yapıyorlar. He-likopterleri tuzağa düşür ve vur" de-mişti.

Gece karanlığında düşman doğu mev-zilenmemize, korucuların öncülüğüyle yak-laşmıştı. Daha önceleri sadece BKC rol oynuyordu. Ama şimdi kırmızı el-maslar konuşacaktı. Ve kleşler her ötü-şünde birkaçını deviriyordu. Bir kere-sinde, sözümona saldırıya geçecekler-di. İlk önce arkadaşlar sessiz kaldılar. Ve onlar da ateş edilmediğini görünce, başta korucular olmak üzere, mevzile-rinden çıktılar. 10-15 kişi kaddardılar. Mevzilerinden uzaklaştıklarında kleşler tek bir ses biçiminde ateşlendiler. Ve onlardan hiçbirini kurtulamadı. Çünkü gü-neşin biraz daha yükselmesiyle birlikte onlar gibi cansız silahları panldıyordu yerde. Bunu izleyen Aziz arkadaş çok sevinmişti ve "İnsan şehit düşerse de direnerek düşmelidir. Düşmanı geldiği-ne pişman edeceğiz. Bu taktik iydi!" deyip mevzidekileri gülen yüzüyle kut-luyordu.

Üstte V. arkadaşın başında bulun-duğu mevziden yoğun silah sesleri ge-liyordu. Düşmana aman vermiyorlardı. Doğkanın üstündeki mevzilerde de müt-hiş bir canlılık vardı. En üstteki boş mevziye de arkadaşlar gitmişti. Saat sa-bah 9.00-10.00 sularındaydı. Hiçbir arkadaş kahvaltı yapmamıştı. Ama umur-larında bile değildi. Düşmanı görüp ve vurma, bir başka tad veriyordu insana.

En üstteki mevzinin durumunu öğ-renmek için Aziz arkadaş yanına Axin arkadaş da alarak yukarıya çıktı. Uzun ve dik bir sırtı aşmaları gereken. O sı-ralarda kobra helikopterleri devreye gir-mişti. Hem karşıki cephemizi, hem de bu cephemizi elden geldiğince dövme-ye çalışıyorlardı. Doğka çalıştığında faz-la yaşanamıyorlardı mevzilere. Her heli-kopter saldırısında üst üste bombala-nan ve taranan o güzelim kayalar, bir yandan yanarken, diğer yandan da o güzelliklerini korumaya çalışıyorlardı. Arkadaşlar mevzilerinde kleşle savunma-ya geçiyorlardı. Düşmanın kara saldırı-ları boşa çıkmıştı. Aziz arkadaşın tırman-dığı dik yamaç, bomba ve kurşun yağ-muru altındaydı ama, O yine de zirveye ulaşma çabasındaydı ve başardı da.

Özgürlük Vadisi gümbürdüyordu. Üs-tümüzdeki mevzilerde de çatışmalar yo-gunlaşmıştı. Ciwan arkadaş portatif si-lahıyla özenle nişan aldıktan sonra te-tiğe basıyordu. Daha 9-10 yaşlarındaydı. Kurşunun patlaması sonucunda sila-hın geri tepmesi nedeniyle vücudunu gergin tutuyordu. Her kurşun atışında o güzelim kahkahalarını atıyordu. Gözün-den, dilinden ve silahının namlusundan

akan cesaretti Ciwan arkadaşın.

Aziz arkadaş daha tepeye çıkmadan önce Ciwan arkadaşla bir bütün olmuş, konuşup gülmüşü.

"Cepheye gelmek için daha küçük değil misin yoldaş?"

Bu soru Ciwan arkadaş kızdırmıştı. Ama belli etmemeye çalışıyordu:

"Arkadaşlar bırakmıyorlardı, zorla gel-dim. Savaşabilecek güçteyim."

Aziz arkadaş yine gülerken:

"Cudi'de çatışmalara girdin mi? Ay-nıca burası mı güzel, yoksa orası mı?"

"Girdim. Hem de birkaç kez. Ülke-min her tarafı da güzeldir."

Daha sonra Aziz arkadaş gülmüşe-yip yukarıya çıkmıştı.

Saat 12.00-13.00 olmuştu. Savaş tüm şiddetiyle devam ediyordu. Yan mevzide BKC'yi çalıştıran Xebat arka-daş, A-4 mermisiyle şehit düşmüştü. Bunu duyan arkadaşlar, daha bir isabetli atışlar yapmaya çalışıyorlardı. Düşman karadan hiç ilerleyememişti. Saat 15.00-16.00 sıralarında, büyük komutanımız Aziz arkadaşın şehit düştüğü haberi gelmişti! Bu bizleri derinden sarstı. Ama erken toparlanıldı. Ve daha bir canlı savaşa katkılar yapılmaya başlandı.

Yukarı mevziyi tutmaya giden grubu-muzdan önce, düşman havadan indir-meyle güç yığılmıştı. Ve arkadaşlar saldı-ra saldırı ulaşmaya çalışıyorlardı. Sıkı-şan düşman kuvvetleri, hava desteğini istiyordu. Havadan saldırıya geçen heli-kopterlere karşı kahramanca direnirip şehit düşüyorlardı Aziz ve Axin arka-daşlar. Ayrıca Dijwar ve Bilind arka-daşlar da düşman çemberi içinde bom-balarını patlatarak şehit oluyorlardı...

Ve, kayalardan kan akıyordu özgür-lüğe doğru. Batmak üzere olan günün ışınları, o güzel kayalardaki kızılığı öyle-sine canlı kılıyordu ki, şehitlerimiz güle-rek el sallıyorlardı adeta içinde.

Karanlık çökene dek düşmana fazla adım atılmadı. Tüm teknik güçlüğü-ne rağmen yenilmişliğin durağanlığı için-deydi. Enkaza dönüştürülmüş haliyle geri çekiliyordu, çaresizlikten.

Akşam gelen talimata göre, karşı sırtlara savunmalı geri çekilme isteni-liyordu. Ve karanlıkta saptanan tepe-ler tutulmuştu. Cephe savaşında yeni-len bir güç, gerillaya hiç dayanmazdı. Cephe savaşı, düşmana yapacağını yapmıştı. Artık sıra gerillada. Ve gerilla artık gece-gündüz demeden saldırıya geçmişti. Şafakta vuran grup, akşam kızılığında vuracak gruba selam ile-tiyordu.

DOĞAN HER YENİ ŞAFAKTA UMUT TÜRKÜSÜNÜ SÖYLÜYORDUM

Özgürlük Vadisi'ndeki devrim okulu, her türlü zorluğa rağmen eğitime devam ediyordu. Savaş ortamında, ülke topraklarında verilen bu eğitim kısa süre içinde, mücadelenin yoğun yaşandığı bir ortamda savaşçı ve kadro adaylarını her yönüyle yetkinleştirmekte ve devrimin motor güçleri haline getirebilmektedir.

Eğitimin 15. günündeydik. Her zamanki gibi sabah siyasi eğitim, öğleden sonra ise askeri eğitim alıyorduk. Bu arada Kürdistan grafiği yukarıya doğru yükselerek, yoğun gelişmeler yaşanmaktadır. Kürdistan halkı, dört parçada artık özgürlük bayrağını eline almıştı. Tüm bu gelişmeler arkadaşlarda devrimci yaşamın ve karşılıklı sevgi-saygının pekişmesini sağlıyordu. En önemlisi de eğitimi bir an önce tamamlayıp mücadeleye atılma isteği vardı. Bende de ege-men olan düşünce buydu.

Akşama doğru askeri eğitim gör-düğümüz alanda kampa geldik. Kamp büyük bir düğünü andırıncasına her tarafta halaylar çekiliyor, türküler söyleniyordu. Bayan arkadaşların zılgıtları da eşlik ediyordu bu şenliğe. Ortalık canlı ve cıvılcıydı. Düşmana çok büyük kayıplar veren Mawan karakol baskını yapılmıştı. Ertesi gün düşman bunun acısını çıkarmak için "sınır ötesi" harekate başlamıştı. Takımlar önceden belirlenen mevzilerinde yerlerini almıştılar bile. Çok şiddetli çarpışmalar sürüyordu.

Savaşın ikinci günü midem çok kötü ağrımaya başladı. Takım komutanımız beni diğer mevzilerde bulunan doktor arkadaşın yanına gönderdi. Doktor arkadaşın yanında durumları pek ağır olmayan iki yaralı arkadaş daha vardı. Aldığım ilaç geçici de olsa midemin ağrısını biraz indirmişti. Savaş çok zorlu geçiyordu. Öyle ki mevzime gidemiyordum. Arkadaşlarımın yanına çok gitmek istiyordum. Fakat düşman öyle yoğun bombardmana tutmuştu ki, açık alanda gitmem tehlikeli olurdu.

Akşam oldu. Takımlarımızdan beş arkadaş cephanelik ve lojistik ihtiyaçlar için yanımıza geldiler, çok sevindim. Bir an onlara kavuşamayacağımı düşünmüştüm. Neyse tüm ihtiyaçlarımızı hazırladıktan sonra mevzimize doğru hareket

ettik.

Güneş yine doğmuştu. Nehirler de her şeye rağmen akıyordu. Sular güneşin ışıkları altında gümüş gibi parlıyordu. Ve savaşımız düşmana darbe vura vura devam ediyordu. Üç gün olmuştu, ne bir su içmiştik, ne de eklemek yemiştik. Gece neyse de, gündüzün o kavurucu sıcakta susuz kalıp damağın kuruması anlatılır gibi değil. Tüm arkadaşların dudakları çatlamış bir durumdaydı. Ağustos sıcaklığı, Arabistan çölündeki sıcaklığı andırıyordu. Açlığın pek etkisi olmuyordu, ama susamışlık insanı güçten düşürüyordu. Belli ki, doğa da bu kavurucu sıcaklıktan rahatsız olmuştu. Adeta dağlar, taşlar, ağaçlar "yeter" diye bağıyorlardı. Ya da bize öyle geliyordu.

Bir ara yanımıza H. arkadaş geldi. "Haydi, birlikte suya inelim" dedi. Ben de, "Komutandan izinsiz suya inmemiz yanlıştır, tehlikelidir" dedim. Tehlikeli olduğunu bildiğim ve bunu belirttiğim halde aklımdan suya inelim diye geçmedi de değil. H. arkadaşın çok ısrar etmesi

önünde ve sanki ben öyle kana kana içiyorum ki nehirlerin, çeşmelerin suları kesiliyordu.

Geceler her insan için değişik anılar taşıyordu. Bir yazar için karanlık hüznü, bir ressam için sonsuzluğu, bir aşık için ise romantizmi. Ama gerilla için geceler eylem içindir. Öyle gün olur, gerilla edebiyatçı olur, şair olur, ressam olur. Ama gün savaşma günü, eylem yapma günüdür...

Karanlık patika yolda ilerliyorduk, hâlen su bulamamıştık. H. arkadaş "Yolu biliyor musun" diye sordum. "Hayır" cevabını verdi. Ardından boğuk bir sesle, "Şuradan şöyle inersek buluruz galiba" dedi. Bu şekilde yalpalanması yolu bilmediğini gösteriyordu. Yokuştan vadiye düşse kalkan bir şekilde 300 metreye yakın bir mesafe yürüdük. H. arkadaş çok kızmıştı. Bir ara bunu bilinçli yaptığını düşündüm. Sonra ne çıkarı olabilir diye kendi kendime sordum.

Sonuçta su bulamamıştık. Ama sanki ilerimizde şelaleler var gibi sesler geliyordu. H. arkadaş geri dönmemiz ge-

karşısında, ben arkadaşların durumunu da göz önünde bulundurarak ona uy-dum. Yolu tanıyıp tanımadığını sordum. H. arkadaş, "Kestirmeden inersek 15 dakikada suya ulaşırız" dedi. Ben de kabul ettim.

Gecenin zifiri karanlığında, düşmanın hemen yanbaşında su bulmak umu-duyla yola koyulduk. H. arkadaş önde, ben de arkada, gidiyoruz. Buz gibi nehirler, çeşmeler geçiyordu gözlerimin

rektiğini söyledim. H. arkadaş ise, "Ben susuzluktan ölüyorum ve yürüyecek durumda değilim" dedi. Gerçekten de susuzluktan boğazımız kurumuş, dudaklarımız çatlamıştı. Bir de o yorgunluk ve de bitkinlik insanı güçsüz kılıyordu. Ama ne pahasına olursa olsun mutlaka geri dönüp arkadaşları bulmalıydık. H. arkadaş yukarı çıkmamakta diretiyordu. Ben ise adeta yalvanyordum kalkması için. Olmayınca onun bu tavırları kar-

şısında kendisini orada bırakıp gitmek zorunda kaldım. Gün de ağarmak üzereydi. Her doğan yeni bir gün bir umut getirir.

Müthiş bir moral bozukluğu ile yukarıya çıktım. Bir ara kulağıma sesler geldi. Çok sevinmişim arkadaşları buldum diye ve o sesin geldiği yöne doğru gittim. Aramızda az bir mesafe kalmıştı. "Heval... heval..." diye seslendim. Bunu birkaç defa tekrarladım. Karşıdan cevap gelmeyince yerimde donup kaldım. Bağırarak konuştukları için sesleri bana geliyordu. Bir ara "teröristler böyle dir... başüstüne komutanım" gibi sesler kulağıma geldi. Bunların düşman askeri

hesaplarını, planlarını yapıyordum. Artık susuzluğumu unutmıştım. Savaşın sonraki durumunu düşünüyordum.

Ölümüm basit olmamalıydı

Hemen silahımı kontrol ettim. 17 mermim kalmıştı. Çalılıklardan kendimi aşağı atarak kampın bulunduğu tepeye doğru gittim. Söğüt ağaçlarının sık olduğu bir alana geldiğimde su sesini duydum. Sonunda suyu bulmuştum. Bir avcının avına saldırması gibi suya saldırdım. Susuzluğumu çözmüştüm, açlık ise benim için hiç önemli değildi. Artık

mişti. Bir de akşam soğuğu var. Artık vücut dayanılmaz bir hal almıştı. Buna rağmen söğüt ağacı evim olmuştu.

Yaşam biçimim ilk insanların yaşam biçimi düşüncem ise sınıfsız toplumun ve yaşamın düşüncesi idi

Bilmiyorum, Robinson'u okudunuz mu? Yaşamım onun yaşamı haline dönüşmüştü adeta. Doğaya karşı da amansız bir savaş veriyordum. Etrafımda tadına bakmadığım ot, yaprak vb. kalmamıştı. Bu otlardan en lezzetlisi de ısırgan otuydu. Ağızda biraz yanma yapıyordu. Ama mideye gittikten sonra diğer yiyeceklerden hiçbir farkı yoktu. Yaşadığım durum çok az devrimciye nasip olabilirdi. Savaşı savaşta yaşamak, doğa ile bütünleşmek apayrı durumlardır. Vücut direncim iyice çökmüş, ayağa kalktığımda gözlerim kararıyor, yere düşmemek için ağaçlara tutunuyordum.

8 gün olmuştu söğüt ağacının dibinde olalı. Sabah uyandığımda düşmanda bir hareket göze çarpıyordu. Galiba geri çekileceklerdi. Tam emin olmak için akşama kadar bekledim. Evet düşmanın sesi gelmiyordu artık. Bütün gücümü kullanarak söğüt ağacının dibinden çıktım. Dizlerim titriyor, ayaklarım beni artık zor taşıyordu. Suyun akış yönüne doğru yürümeye başladım. Alana mayın döşendiğini düşünerek taşlara basmaya özen gösteriyordum. Vadiye biraz indikten sonra elma ve ceviz ağaçlarına rastladım. İçim dışım ceviz ve elma olmuştu. Kampa doğru yol alıyordum. Kampa vardığımda düşman kampı yakmıştı. Karşı sırta da düşman hala vardı. Eğer kampın üstündeki tepeyi aşarsam, tamamıyla kurtulurdum. Tepeyi tırmandım. Tepeden Özgürlük Vadi-si'ni seyretiltim. Gördüğüm alanı bir süre izledim. Köylerden, köylülerden eser yoktu ortalıkta.

Sonuna kadar direnmeli ve arkadaşları bulmalıydım. Arkadaşların Güney'e gittiklerini düşünerek o yöne doğru gittim. Suyu atlamaya çalışırken tepe taklak suya yuvarlandım. Elbiselerimin kuru kısımlarıyla silahımı kuruladım. Daha sonra kervan yolunu takip ederek yoluma devam ettim. Sonunda dağın doruğuna ulaşmıştım. Burada yol ikiye

olduğunu geç de olsa fark ettim. Artık yalnızdım da. Kendi kendime, ne yapmalıyım dedim. Sonra silahımı seriye bağlayarak düşmanın olduğu noktaya taradım ve kendimi aşağı atarak H. arkadaşları bıraktığım noktaya gittim. Ama nafi! H. arkadaş yoktu, ortalığı kısa bir süre aradım, fakat bulamadım. Ortalık tam aydınlanmaya başlamıştı. Düşmanın konumlandığı noktaya gelmişim.

Kendimi toparlamalıydım. H. arkadaşları umudumu kesmişti. Artık buradan nasıl kurtulacağımı düşünüyordum. Bu arada çatışma da başlamıştı, mermiler üzerimden vızır vızır geçiyordu, saklanacak bir yer bulmalıydım. Hemen yanbaşımdaki dikenli çalılığın arasına girdim. Burada akşama kadar sırt üstü uzanarak bekledim. Arkadaşlarımı düşünüyordum. Şimdi beni ne kadar merak etmişler, üzülmüşler. Bunları düşünürken kahroluyordum. Nihayet güneş, o kızgın ışıklarını geri çekmiş ortalık sessizlikle birlikte karanlığa bürünmüştü, silah sesleri durmuştu. Düşmanla başbaşa ve yalnızdım. Nasıl kurtulacağımın

kampa varamayacağımı anlamıştım. Kendime kalacak bir yer bulmalıydım. En uygun yer ısırgan otlarla kaplı söğüt ağacının dibiydi. Burada askerlerin konuşmalarını da dinleyebiliyordum. Düşüncelerimle, duygularıyla yalnızdım. Kürdistan'ın, Vietnam'ın, Filistin'in, tüm dünya çocuklarını, uğruna savaştığım halkımı ve insanlığı düşündüm. İnsan olabilmek, insanlık düşmanı güçlerle savaşmak ne güzel bir şey! Ne onur verici bir kavga...

Geceyi hiç uyumadan geçirdim, sabaha doğru hava o kadar soğuktu ki, iliklerime kadar işliyordu.

Bira ara ayak sesleri geldi. Çok yakınımdan düşman askerleri durmadan geçiyordu. Artık tek seçeneğim beklemektir.

Gelişmeleri askerlerin hal ve hareketlerinden tahmin edebiliyordum. Birbirlerine bağırarak acizliklerini, sıkıntılı durumlarını gösteriyordu. Günler geçtikçe vücut direncimin yavaş yavaş düştüğünü hissediyordum. Bir aylık süredir yıkanmamıştım. Her tarafımı bitler sar-

bölünüyordu. Az ilerde de sonradan öğrendiğim İran-Irak sınırının yakınında Irak'a ait karakol vardı. Yollardan birisi doğuya, birisi de kuzeye uzanıyordu. Doğuya uzanan yolun aşağısında yanan ateşleri görünce burada hayat olacağını düşündüm ve o yöne doğru yürüdüm. Günün ağarmasıyla birlikte ateşin yandığı yere varmıştım. Ateşi yakanların kaçakçı olduklarını anlamıştım. Elimdeki silahı görünce ürkek bir tavırla bana yaklaştılar. Benim ayakta duracak halim kalmamıştı. Ayaklarımla altı patlamıştı. Durumumu anlattım. Hemen önüme ekmek-peynir koydular. Yaşadığım olayları anlattınca hayret ettiler. PKK'li olduğumu, arkadaşlarıma nasıl ulaşacağımı sordum. Karşı dağın yamacında zomların bulunduğunu, oraya gidersem yardımcı olacaklarını söyledikten sonra eşyalarını yükleyerek gittiler. Ben de zomlara doğru yola çıktım. İki saatlik bir yürüyüşten sonra nihayet zomlara vardım. Nasırlı elleriyle, yanmış yüzleriyle analarımızın, bacılarımızın içinde bulunduğu durumu gördüm. Sömürgeci güçler yüzünden dilimiz öz olarak aynı olmasına rağmen pek anlaşıyorlardık. Durumumu el hareketleriyle anlatmaya çalıştım. Az da olsa durumumu anladılar. Konuştuğum misafirperver bir aileydi. Ki bu Kürdistan aile yapısının bir özelliğidir.

Üç gün bu zomda kaldım. Dördüncü gün zoma silahlı iki kişi geldi. Biraz daha yakınlaştıklarında arkadaşlarımız olduğunu fark ettim. Mutluluğu hücrelerime kadar hissediyordum. Tekrar mücadeleye dönmek, mücadele arkadaşlarını görmek anlatılmaz bir duygu.. Bir an önce gitmek için sabırsızlanıyordum.

Gelen arkadaşlardan savaş hakkında, arkadaşlar hakkında bilgi aldım. Düşman bir kez daha amacına ulaşamamıştı. Haklı savaşımızı arkadan vurmak is-

teyenler, ajanlar, işbirlikçiler de amacına ulaşamamışlardı. Yazının başında beraber suya gittiğimizi belirttiğim H. un-suru da başarısız olmuş ve parti onu yakalamıştı.

Özgürlük Vadisi direnişiyle, kavgasıyla, şehitleriyle bir destan, bir roman ve de bir şiiirdir...

Yaşam, yaşam uğruna düşenlerindir!
R. Ç.

GÜMRÜK CEPHESİNDEN

"Şu kafır TC'ye gereken dersi siz verin..."

Mavan karakol eyleminden bir gün sonra, 4 Ağustos sabahı, saat 7 sıralıydı. Kahvaltı hazırlıklarımızı yapıyorduk. İki Türk savaş uçağının üstümüzden geçerek Özgürlük Vadisi (Geliya Azadi) üzerinde dolaşması dikkatimizi çekiyordu.

Kahvaltımızı yaptık. Her grup kendi noktasına giderek, gümrük işlerimize devam ettik. Halkla ilişkilerimiz, normal devam edip gidiyordu. Aldığımız istihbaratlara göre, TC sınıra oldukça asker yığılmıştı. Sıkı bir hareketlilik vardı.

Aynı gün kamp yönetiminden bize talimat geldi. Geniş ve kapsamlı bir savaşa hazırlıklı olmamız isteniyordu. Durumun normal olmadığını düşünerek son hızla savaş hazırlıklarımıza giriştik.

Akşam olmak üzereydi. Bütün gümrük güçlerimiz toplanıp akşam yemeğini beraber yedik. Gelişmeler hakkında bütün arkadaşlar bilgilendirildiler. Hepimizin ortak kararı: Savaş ve direniş! Kim nerede, hangi grupta ve hangi noktaları tutacak, teker teker belirlendi. Bu toplantımız gerçekten "Gümrük direnişi toplantısı" niteliğindeydi. Ortak karar ve ta-

vır, mutlaka direniştir.

Gümrüğümüz, Kürdistan'ın ulusal kişilik ve bütünlüğümüzün birleştiği noktada kurulmuştur. Zağros dağlarının zirvesindedir. Biz buraya üçgen noktası da diyoruz. Kuzeyli, Güneyli ve Doğulu halkımız burada yekvücut haline geliyor, özgürlüğünün tadına varıyor. İnsanlığını, gerçekliğini ve Kürtlüğünü burada, bu üçgende yaşıyor. Çünkü burası, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK'nin gerillası denetiminde ve korumasındadır. Bu, insana güç veriyor, yücelik veriyor. İşte zafer düşmana karşı da bir prestij meselesidir.

Bir takımın gücü, insanlığı ve Kürtlüğü korumaya, düşmanı alt etmeye muktadır. Çünkü tarihi karar ve irade sahibiyiz. Cennet gibi ülkemizin kalbinin atıldığı yerde, Zağros dağları bizi koruyacak. Direnişe davet eden muazam bir coğrafyamız var. Gerilla için son derece elverişlidir. Planlı koruma ve savunmada birinci derecede bir nolu DİRENİŞ noktası niteliğinde bir yerdir. Çok stratejiktir.

Doruk savaş heyecanı ile uyuyoruz. Düşmanı dört gözle bekliyorduk. Büyük İskender bile Zağros'u aşamadı, zorlanıp kaldı. Medyaları sadece taşları yuvarlayarak onun gücünü geri püskürttü. Kaldı ki şimdi Kürt halkının 3 bin yıllık intikam kılıcının ifadesi olan ARGK gerillasının denetiminde. Hem de kleş, BKC, roketatar silahlarıyla. O zaman değil aşmayı, ulaşamaz bile TC. Zaten bunda karar kılmışız. Ölümüne karar kılmışız. Ölümüne direniş, kahramanca şahadet...

Nihayet şafak attı. Zağros'ta yeni doğan bir güne, "Rojbaş hevalno" (Günaydın arkadaşlar) sesiyle uyanıyoruz.

Tarih 5 Ağustos'u gösteriyor. Kahvaltımızı yapmıştık. Saat 08.00'e ge-

liyordu. TC savaş uçakları, tekrar Güney Kürdistan'a birkaç dakikalık manevradan sonra, Özgürlük Vadisi'ne ilk bombalarını attılar.

Belirlenen noktadaki mevzilerimizde bekliyoruz. Vadiyi boydan boya çok iyi gözetleyebiliyoruz. Napalm bombalarının ateşleri cennet ülkenin, Özgürlük Vadisi'nin güzelim ormanını cayır cayır yakıyordu. Ormanlık toz duman. Ama bunlar sadece kinimizi bilemekten başka bir fayda vermiyordu düşmana...

Sömürgeci-faşist TC akşam saat 18.00'e kadar sık sık aralıklarla bombalama işine devam etti. Bizim cepheye herhangi bir yönelimi daha olmamıştı. Gümrük işlerimiz de normal devam ediyor. Bununla ilgilenen arkadaşlarımız vardır.

6 Ağustos'un şafağı atmıştı. Güneş engin Zağroslar'ın arkasından altın sarısını, parlayan umut ışıklarını, özgürlüğün habercisi gibi dünyaya yollayarak insanlığa armağan ediyordu.

Biz mevzilerimizde, tetikte beklemekteyiz. Noktalarımıza saklanan 4 fantom ile 4 jet uçağının bıraktıkları napalm bombaları, bu mutluluğumuzu bozuyordu. Saldırı bütün şiddetiyle devam ediyordu. Aniden 3 Amerikan kobra helikopteri mevzilerimize havanlarla, A-4'lerle saldırıya geçtiler. Saldırı giderek yoğunlaşıyordu. Helikopterlerden biri gidip diğeri geliyordu. Biz iyice mevzilenmiştik, taramalarına hedef olmuyorduk.

Helikopter taramaları devam ediyordu. Uçaklar daha önce hep vadiyi bombalarken, artık tepeleri de bombalamaya başlamışlardı. Hava saldırısının bizi zorladığı yoktu. Gerçekten açlık ve susuzluk bizi hava saldırısından çok daha fazlasıyla zorluyordu. Gerçi her birimizde bir parça ekmek vardı. Ama her türlü ihtimale karşılık, bunu yiyemiyorduk.

Hava saldırıları yoğun bir şekilde devam ederken, kampımızdan bizlere takviye güç geldi.

TC kara saldırısına geçmeden, hava saldırıları ile bizi zorlayarak bulunduğu noktalarla alabildiğine yoğunlaştırıyordu. Ama yanılıyordu. Biz Mehmetçik (!) ile vuruşmadan noktalarımızı bırakmamaya yeminliyiz. Gelen takviye güçlerimizle beraber, Zağros'un en stratejik noktalarında mevzilenmişiz. Bir yandan kendimizi hava saldırısına karşı korurken, diğer yandan da bir saatlik ötemizde bulunan TC askerlerinin ilerleyişine engel oluyoruz.

Hem hava, hem de kara savaşı bütün şiddetiyle devam ediyor. Günlerce süren bu savaşta düşmanın askerleri ha-

*Keskin bıçak salladılar sesine
dört kez batırdılar yüreğine
orta yerine*

*sonra
dört damla kan
damladı avuçlarına
ve dört ayrı kılıfta sen
yara-bere içinde
kulak ver
dağlarında kaval sesleri yeşeriyor
biliyor gündüz ortası oracıkta
ürkmek yok, üşenmek de
türküler dizilmiş dumanlarında
dumanlar da rüzgara savurur
saçlarını türkülerin.*

len Zağros'a ulaşmış değiller. Ancak vadiye inebilmişler. Yokuş yukarı çıkıp, Zağroslar'a çıkacaklar, çıkmak da ölüme susamışlık anlamına geliyordu.

Savaş uçaklarının bombaları, zerre kadar etkili olamıyordu. Sadece Özgürlük Vadisi'nin, Zağros'un doğal, canlı tabiat güzelliğini bozuyordu. Doğa katliamı için bu uçaklar birebirdiler. Yoksa Kürdistan dağlarına, gerillaya karşı fazla etkili olma durumları yoktur. Helikopterler oldukça iyi dönüyorlardı. Ancak, hem doğamız bizi koruyor, hem de helikopter yavaşınca her taraftan, her mevziden yoğun ateşe tabi tutuyorduk. Böylece geri kaçmak zorunda kalıyorlardı. Bu sefer top atışlarını gerçekleştirdiler. Çok isabetli top ateşleriydi bunlar.

Birkaç gündür ağızımıza hiçbir şey almış değiliz. Bol bol sigara içiyoruz. Saat 06.30 sıralarıydı. Mevziler arası koordinasyonu sağlayan üç arkadaşımız geldi. Sırtlarında kuru ekmek, ellerinde bir bidon su vardı. İki arkadaşına bir ekmek, bir bardak su düşüyor. Büyük bir iştahla yemeğimizi yiyor, suyumuzu içiyoruz. Kaybımızın olmadığını öğrenince, moralimiz oldukça yükseliyor. Sevinçten uçuyoruz. Dile kolay, Savaş uçaklarına, helikopterlere, top atışlarına karşı günlerce direnmek, binlerce kara savaş gücünün de ilerleyişine engel olmak! Hem de şehit vermeden!

Kaçıncı gündür bilemiyorum. Şafak atmış, ortalık aydınlanıyordu. Her şeyi, düşmanın hareketliliğini çıplak gözle rahatlıkla görebiliyoruz. 600-700 metre ilerimizde bulunan vadiden, sayıları 150'nin üstünde olan düşman askerinin geldiğini gördük. Ölümüne susayan grup işte! Pusu atmak için fırsat birebir. Zengin gerilla eylemlerinden biri de pusudur. Yanımızda ağır silah olarak 2 adet BKC, 1 adet B-7 roketatanımız

vardı. Dar bir grupla pusumuzu kurduk, silahlarımızı yerleştirdik. Ve dört gözle avımızı bekliyoruz artık. Gafil asker! Geliyor, Tetiklere bastık mı, kaçıp saklanacak yeri de olmaz. Düz bir vadi. Taşlar bile yok.

Tam 150 düşman askerinin tümü hakimiyetimizin altında... Avucumuzun içinde sayılırlar. Basılan tetikler fırtınayı kopardı. Dolu yağarcasına düşmanın üzerine mermi yağıyor. Ortalık ana-baba gününe dönüyor. İşte o zaman TC ordusu da, mehmetçigi de şaşkına dönmüştü. Bağışlarını görüp duymaya değer, anlatılanı dinlemeye değil. "Komutanım Ali yaralandı!" sözleri ya da komutanın askerlere, "Yerinizi alın lan! Eş-şoğlu eşekler!" talimatları artık fayda etmiyordu. Çok sayıda düşman askerini imhalık koyun gibi yere sermiştik. İşin gerçeği, kınalar da yakmıştı tabii. Geri çekilme yaptığımızda, sadece komutanımızın hafif yaralandığını gördük. Evet, hafif bir yaraydı.

Noktalarımıza çekildiğimizde, karagahtan talimat geldiğini öğrendik. Kampanya gelmemiz isteniyordu. Özgürlük Vadisi'ndeki savaşın, gümrük cephesindeki direnişin yeni güçlerle, değişik bir taktik aşama ile yürütüleceği bildiriliyordu. Akşam karanlığını bekledik. Kademeli bir şekilde geri çekileceğiz.

Geniş bir manevra ile geri çekiliyoruz. Bir şehidimiz, üç yaralımız var. Yaralılarımız çok iyi yürüyorlar. Kendileri grubumuzun en neşeli arkadaşlarıdır. Uçak seslerine alışmıştık. Daha önce bir uçağın, ya da bir helikopterin saldırdığı bir yerde ne varsa imha eder diye biliyorduk. Hayır, bu doğru değil. Gümrük cephesinde bunun tam tersini gerçekleştirdik.

Manevra yaparken bir zoma uğradık. TC, oraları da bombalamıştı. Çaresizliğinin sonucu bir vahşet örneğiydi. Bir kız ölmüş, iki kişi de yaralanmıştı. Tedirginlikleri yüzlerinden okunuyordu. Bizleri görmeleri onları sevindirmişti. Onlar için bir umut ışığı olmuştuk. Bize, "Şu kafir Türklere, siz gereken dersi verin. Türkler kudurmuş köpekler gibi bize de saldırdılar. Bunun için yaylalarımızı buradan götüreceğiz" diyorlardı.

Onlara, TC'ye gerekli dersi verdiğimiz birer birer ayrıntılarına kadar inerek anlatıyoruz. Oldukça seviniyorlar; "Biji PKK!", "Biji Serok APO!", "Biji gerilla!" diye coşkularını dile getiriyorlar.

Evet, gümrük cephesinde kahramanca bir direniş sergileniyordu.

İşbirlikçi- ihanetçi KDP'nin komplosunda şehit düşen yoldaşlarımızı bağımsızlık abidesi yapacağız!

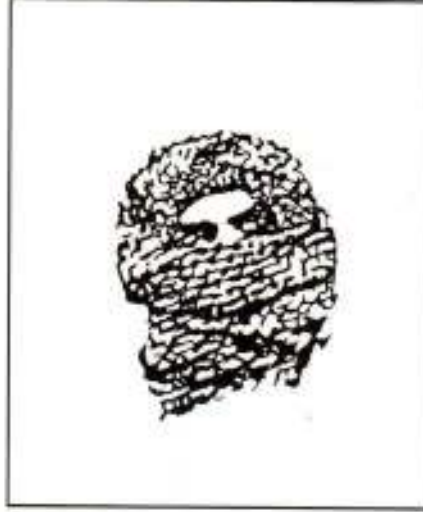
Adı, soyadı: **Hoşeng MİRZA**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik-
Güney-Batı Kürdistan, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Ekim 1991,
Hewler**

Çekdar yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yurtsever bir ortamda büyüdü. İlkokulu, ortaokulu ve liseyi Derik'te okudu. Partimizle lise yıllarında tanıştı. Bu tanışma ardından aydınlar arasında ve çevresinde propaganda çalışmalarını mücadeleye hizmet etmeye başladı. Diğer yandan Şam'da elektrik mühendisliğini okumaya devam etti. Mücadeleye profesyonel düzeyde katılma istemi ağır basınca 1989 yılında okulu bıraktı ve Şam'da örgütsel çalışmalarda yer aldı.

1990 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Burada bir süre askeri ve siyasi eğitim gördükten sonra, 1991 yılı baharında Botan alanına yöneldi. Botan'da da bir süre savaş içinde kaldı. Daha sonra parti tarafından Güney Kürdistan'da görevlendirildi. Belirli sürelerle Diana, Rewanduz, Herir, Şaklawe gibi alanlarda çalışmalar yürüttü.

En son olarak bir yoldaşıyla birlikte KDP tarafından tutuklanarak zindana atıldı. KDP memurları tarafından işkence gördü. Buna karşı kararlı tavrı takındı. KDP'liler, yoldaşlarımız ihtiyaçlarını gidermek için dışarıya çıktıklarında ateş açarlar. Her iki yoldaşımız da bu saldırıda ağır yaralanır. Çekdar yoldaş Hewler'de hastaneye kaldırılır ve tedaviye

alınır. Fakat yapılan tıbbi müdahaleler sonuç vermez ve 18 Ekim 1991 tarihinde şehit düşer.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Necat**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ocak 1992,
Simbla-Zaxo**

14 Ocak 1992 tarihinde Harun yoldaşla birlikte KDP'nin komplosu sonucu Zaxo'nun Simbla mntikasında şehit düştü.

Adı, soyadı: **M. Nezir ŞİMŞEK**
Kod adı: **Harun**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ocak 1992,
Simbla-Zaxo**

Harun yoldaş, Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde hayata gözlerini açtı. Yaşadığı

ortamın da etkisiyle küçüklüğünden beri yurtseverlik duygularını taşıdı. Ortaokula gittiği yıllarda Kürdistan'ın kurtuluşu yolunda arayışlara girdi. Kürt reformist örgütleriyle tanıştı ve kısa bir süre bunların saflarında yer aldı. Daha sonra partimizle tanışınca mücadeleye yakınlık duydu ve sempati-zanlık görevlerini yerine getirdi. 12 Eylül cuntasına kadar mücadeleye önemli destekler sundu.

12 Eylül'den sonra birkaç kez tutuklandı ve işkence gördü. Düşmana karşı direndi ve sır vermedi. 1990 yılında ise aktif olarak gerillaya katıldı. 1990 kış sürecinde eğitim faaliyetlerine katıldı. Teknik işlerde görev yürüttü. Bir süre de basın-yayın faaliyetlerinde yer aldı. 1991 yılında Güney Kürdistan faaliyetlerinde görevlendirildi. 14 Ocak 1992 günü bir iş nedeniyle Necat yoldaşla birlikte Zaxo'ya gitti ve KDP'nin kurduğu pusuda birlikte şehit düştüler.

Adı, soyadı: **Nurettin ...**
Kod adı: **Alişer**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1991,
Güney Kürdistan**

Alişer yoldaş, uzun bir pratik süreçten sonra Güney Kürdistan'daki Hiror kampında eğitime gider. 28 Nisan 1991 tarihinde TC ile işbirliği sonucunda KDP ihanet grubu tarafından Yılmaz adlı yoldaşıyla birlikte Hiror yakınlarında kurulan bir pusuda tutuklanır. Edinilen bilgiye göre KDP tarafından yapılan işkence sonucu katledilerek şehit düşer.

Ferhan yoldaşı bir hastalık sonucu yitirdik

Adı, soyadı: **Ferhan BULUT**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal-Uludere, 1944**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1992,**

Doğu Kürdistan

Ferhan yoldaş, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Küçük yaşlarda yurtseverlikle tanıştı. Yurtsever bir ortamda büyüdüğü için erkenden Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna çabalar içerisinde girdi. 1980 öncesinde KDP ile ilişkiye geçti. Uzun sürmeyen bu ilişki sonucunda ilkel milliyetçiliğin halkın çıkarlarını temsil etmediğine tanık oldu. PKK 2. Kongresi ar-

dından ülkeye yönelik başlatılan faaliyetlerden etkilendi. Gerillalara elinden gelen yardımı yaptı. Bu konumundan dolayı hem eskiden ilişkide olduğu KDP'nin ve hem de TC askeri güçlerinin baskılarına maruz kaldı. Bu nedenle Botan'dan Güney Kürdistan'a göç etti. Mücadelemize katkısını burada da sürdürmeye devam etti. KDP'nin baskısıyla burada da karşılaştı. Ancak O, her gün daha da aktifleşerek PKK'nin profesyonel çalışanı durumuna geldi. Bir müddet sonra parti tarafından Doğu Kürdistan'da görevlendirildi. Yeni görev alanında başarılı bir çalışma içindeyken amansız bir hastalığa yakalandı ve 7 Ocak 1992 günü bu hastalıktan kurtulamayarak Doğu Kürdistan'da şehit düştü.

Xan Kûrkê direniş şehitleri ölümsüzdür!

Adı, soyadı: **Fehmi MERİKAN**

Kod adı: **Gernas**

Doğum yeri ve tarihi: **Kars 1963**

Mücadeleye katılış tarihi: **6 Mayıs 1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **23 Şubat 1992,**

Güney Kürdistan

23 Şubat 1992 tarihinde 2. Merkez Karargah'ta çığ felaketinde şehit düştü.

Adı, soyadı: **Ali Ekber TAŞKALE**

Kod adı: **Ferhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Hozat-Dersim, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **1 Mart 1992,**

Güney Kürdistan

1 Mart 1992 tarihinde 2. Merkez Karargah Komutanlığı 2. Tabur'unda şehit düştü.

Adı, soyadı: **Fikret ÖZEN**

Kod adı: **Mahir, Diyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Başkale, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1992,**

Güney Kürdistan

1992 Mart'ında, TC savaş uçaklarının giriştiği saldırılarda, 2. Karargah Komutanlığı'nda şehit düştü.

Bir sevgi, bir özlem
bir acı yumağı olmuşuz yarınlara
içerden dışarıya sımsıkı kenetlenen
bir el
bir yürek
ve uzanmışız doruklara

Doruklar ki
yüreğimiz gibi ateşli
ve umuttur cihana
inan ki göreceğiz
sabrın ve acının bedeli
özgür günleri

Adı, soyadı: **Ekrem TEZCANLI**
Kod adı: **Ekrem**
Doğum yeri ve tarihi: **Ceffane köyü-Şirnak, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Mart 1992, Güney Kürdistan**

12 Mart 1992 tarihinde Özgürlük Vadisi'nde 2. Karargah Komutanlığı'nda şehit düştü.

Adı, soyadı: **Sadık KARABULUT**
Kod adı: **Sadık**
Doğum yeri ve tarihi: **Gürpınar-Van, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Mart 1992, Güney Kürdistan**

12 Mart 1992 tarihinde Özgürlük Vadisi'nde 2. Merkez Karargah Komutanlığı, 2. Tabur'da şehit düştü.

Adı, soyadı: **Ali AKAY**
Kod adı: **Serîhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Şirnak, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **..., Güney Kürdistan**

1972 yılında Şirnak'ta doğan **Serîhildan** yoldaş, 1991 yılında mücadele safalarına katıldı. Özgürlük Vadisi'nde bir manevra esnasında şehit düştü.

Anıları mücadelemize önderdir

Adı, soyadı: **Mehmet Salih KAPTAN**
Kod adı: **Bangin**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Mart 1992, Güney Kürdistan**

12 Mart 1992 tarihinde Özgürlük Vadisi'nde 2. Merkez Karargah Komutanlığı, 2. Tabur'da şehit düştü.

Adı, soyadı: **Hüseyin ÖZBAL**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Mart 1992, Güney Kürdistan**

12 Mart 1992 tarihinde 2. Merkez Karargah Komutanlığı, 2. Tabur'da uçak saldırılarında şehit düştü.

Adı, soyadı: **Tefrik AYKAN**
Kod adı: **Hamza**
Doğum yeri ve tarihi: **..., 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **..., Güney Kürdistan**

Mart 1991'de gerilla safalarına katılan **Hamza** yoldaş, Güney Kürdistan'da çıkan silahlı bir çatışmada şehit düştü.

Necbir yoldaşı, KDP ihanetçi güruhunun alçakça bir komplosunda şehit verdik!

Adı, soyadı: **Emine İSA**
Kod adı: **Necbir**
Doğum yeri ve tarihi: **Giresor köyü-Dêrik-Güney-Batı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ağustos 1992, Erbil**

Orta halli yurtsever bir aile ortamında doğup büyüyen **Necbir (Emine İSA)** yoldaş ilk ve orta öğrenimini Derik'te tamamlar. Daha sonra üniversite öğrenimine devam eder. Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde ikinci sınıfa kadar okur. 1986 yılında şehit **Berivan (Binevş AGAL)** yoldaş vasıtasıyla mücadeleye tanışır ve ulusal kurtuluş faaliyetlerine başlar. Şam'da üniversite öğrencileri arasında 1991 yılına kadar devrimci çalışmaları sürdürür.

Haziran 1991'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Askeri ve siyasi eğitimini tamamlar. Kişilikte köklü bir dönüşüm sağlayarak parti ile bütünleşir. Kişilikten kaynaklanan bütün olumsuzlukların aşılması, ülkenin, halkın ve özgülide Kürt kadınının kurtuluşunu sağlamanın yegane yolunun parti çizgisiyle bütünleşmekten geçtiğine inanır ve bunu çevresindeki yoldaşlarına da kavratır.

Ülke pratiğinde mücadeleyi sürdürmek için partiden defalarca görev talep eder. Sonunda parti bu imkanı tanır ve 21 Ağustos 1991 tarihinde Güney Kürdistan'a gider. Burada PAK faaliyetleri de kabılır.

20 Ağustos 1992 günü 2 PAK üyesi

ile birlikte Erbil'in bir köyüne giderken KDP ihanetçi güruhunun komplosuna düşerek tutuklanır. Necbir yoldaş ile Armanç yoldaş hiçbir soruşturmaya tabii tutulmaksızın bu güruh tarafından kurşuna dizilirler. PAK-MK üyesi Aram ise tutuklanır.

Söz veriyorum sana Necbir yoldaş,

Adı, soyadı: **Akif ...**
Kod adı: **Mijîn**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Mart 1991, Haftanın**

dökülen kanın yerde kalmayacak; ulusal birlik ve bağımsızlık için taşıdığı bayrağı yere düşürmeyeceğiz!

Adı, soyadı: **Tahir YİĞİT**
Kod adı: **Çayan**
Doğum yeri ve tarihi: **Özdemir köyü-Iğdır, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Mayıs 1992, Güney Kürdistan**

8 Mayıs 1992 tarihinde Güney Kürdistan ile Botan arasında mayın patlaması sonucu şehit düştü.

1992 Ağustos'una girerken, 1984 Ağustos ruhuyla savaşalım!

1992 Ağustos'una girerken, bir kez daha bu tarihsel adımın anlam ve önemini derin bir bilinçle kavramak; onun yol açtığı toplumsal, sosyal, siyasal, kültürel, psikolojik ve moral etkilerini düşünmek ve 8 yıllık savaş sorunlarımızı bu temelde ortaya koymak büyük önem taşımaktadır.

"Ulusal kurtuluş savaşımızda yeni ve

Öyle ki, devrimimiz lehine ortaya çıkan, gelişen ortamları bile yerinde ve zamanında değerlendirmeyerek boşa çıkartıcı bir rol oynamışlardır. Bunun daha çok komuta düzeyinde yaşanması savaş sorunlarımızı daha ciddi bir konuma sokmuştur.

Yaşanan kongre ve konferans süreçleri en çok da bu sorunları açığa

diği ve sonuç aldığına neredeyse inandığı bir dönemde gerçekleşti. O günün koşullarında silahlı savaşım tecrübemiz de çok sınırlıydı. Hilvan-Siverek vb. yerler dışında düşman güçleriyle uzun süreli ve karmaşık bir cephe savaşı da yürütülmemişti. Yani, denenmiş bir savaş gücünden yoksun süreçler yaşanıyordu. Buna rağmen 1984'te silahlı savaşımın gelişmesine temel teşkil edecek böyle bir çıkış yapılmıştır. Düşmanın beklemediği bir anda kazandıran ve ilerleten devrim taktiklerimiz hayat buluyordu.

İşte hemen ertesinde yaşanan öngörüsüzlük, politik darlık ve tecrübesizlik düşmana kendini yeniden örgütlenme, yeni döneme göre kendini hazırlama şansı verdi. Ve 1990'lı yıllara kadar savaşımız, genel olarak 15 Ağustos'un saldırı ruhundan sapan çeşitli anlayışların etkisinde gelişti.

Bu süreçlerle ilgili çok kapsamlı ve oldukça önemli değerlendirmeler yapılmıştır. Her şey nedenleri ve sonuçlarıyla değerlendirilerek ortaya konulmuştur. Bu noktada bir belirsizlik ve sorunları anlamama yoktur. Aksine tüm komuta kademesi sorunu bu yönüyle ortaya koyabiliyor ve süreci bir bütün olarak güçlü bir irdelemeye tabi tutabiliyor. Fakat, pratikte süreçleri geri çeken,

tarihsel bir dönemi kazanan hamleyi ifade eden 15 Ağustos'u, bir bütün olarak savaşa hakim, ona hükmeden bir gelenek haline getirebildik mi" sorusunun yanıtına da bu bağlamda ulaşabiliriz.

Hiç kuşkusuz devrimimiz bu ruh temelinde, onun özüne bağlı kalarak yürütülmektedir. Ancak, böylesine amansız bir savaşı esas sonuçlarına ulaştırmada, onu tekdüzelikten kurtarmada halen ciddi zaafı da taşıyor. Yani, devrimimiz bir yandan zaferi kucaklayacak düzeyde ciddi ve önemli sonuçlara yol açarken, öte yandan da kendi içinde savaşı güçlü, merkezi bir savaş sanatı haline dönüştürememiştir; zaferi kendi içinde bir yaşam tarzı haline getirecek tarzı da içselleştirememiştir.

Aslında 1984 Atılımı buna önemli bir başlangıç teşkil ediyordu. Fakat bu başlangıç, birbirini bütünleyen, tamamlayan yeni adımlarla zenginleştirilerek yürütülemedi, tam tersine ortaya çıkan bazı anlayışlar süreci özüne uygun bir biçimde yürütmeyerek adeta tıkatmıştır.

çıkarmıştır. 1992 yılı, bu sorunları pratikte mutlaka aşma ve 15 Ağustos'un fethedici ve geliştirici ruhuna ulaşma yılı olacaksa -ki bu bir tarihi emirdir- o zaman sorunların değişik biçimlerde tekrarı asla izin verilmemelidir.

1984 Ağustos'u savaş kararının so-

mut bir ifadesiydi. Birçok şeyin devrimimiz aleyhine seyir izlediği ve düşmanın tüm güç ve yeteneğini harekete geçir-

tıkatan bir tutuculuk ve eskide direktme vardır. Bu bir paradoksu oluşturuyor.

Bizde çokça tekrarlanan kolekti-

vizm, kolektif çalışma ruhunun beklenilen düzeyde gelişmemesinin nedeni bu büyük paradoksta yaşıyor. Devrim kolektivizmi, ortak karar ve ortak saldırı ruhunu dayatıyor; biz ise, en çok da bu noktada bireyciliği dayatıyor ve onda ayak diretiyoruz. Tek komuta yönetimi,

hareket tarzı kazandırması gerekir.

Yani, baştan sona kadar eylem için karar üreten düşüncelere, önerilere yer vermek, onları açıkça tartışabilecek zeminler sunmak, ortak kararlara ulaşmak, ortak plan ve saldırı ruhu geliştirmek şarttır. Bu sorumluluğu ortak

dan bir güçlü iyi örgütlemişse, savaş ruhuyla donatmışsa, vuruştan olumlu sonuç alır.

Son dönemdeki eylemlilikte bunu görmek mümkündür. Gerillaya gelişme şansı vermez bir alan olarak değerlendirilen ve bu anlayışa uygun pratiklerde ısrar eden Serhed alanı özellikle 1992 yazında önemli bir eylemlilik sürecine girdi. Birçok alanda yaşanan bu yönlü anlayışlar artık yaşam bulmamaktadır.

Yine kır ile şehiri birleştirmede yaşanan zaaf 1992 yılında aşılmaya başladı. Siyasal mücadele cephesini küçümseyen ya da onun dar alanlarına sıkışarak şehirde gerillayı geliştirmeyen anlayış ve çalışma tarzları bugün oldukça zorlanıyor. Kır ve şehir devrimini birleştirmek, birbirini koşullayan bu iki alanda güçlü saldırı ruhuyla eylemliliği geliştirmekle mümkündür.

1992 yılı, savaş sorunlarımızın teorik olarak daha net ve doğru kavranmasına yol açan önemli bir gelişme yılıdır da. Parti Önderliği'nin önemle üzerinde durduğu ve bütün yönleriyle açtığı bu sorunlar teorik olarak yeterince kavranmamaktadır. Soruna daha çok pratikte aşılacak sorun olarak bakılıyordu. Bu gerekçelendirmeye bir çerçeve yapılıyordu. Pratikte aşma!.. Bunun anlamı savaşı geliştirme, gücü savaşta yetkin kılma. Savaşmayan güç, savaş sorunlarını doğru tarzda tespit edemez, ona çözüm gücü olamaz!

Günümüzde, döneme ve taktikimize uygun eylemlilik geliştirdikçe, savaş sorunlarımızın daha erken çözüme kavuştuğunu görebiliyoruz. Bu savaşın merkezileşmesini de zorunlu kılıyor. Kurumsallaşma böyle sağlanır, yoksa bazı kararlar ve gücü bazı adlarla nitelendirme gerçeği fazla ifade etmez.

1992'in 15 Ağustos sürecine savaşı yaygınlaştırarak girdik. Eylemlerimizin niteliği giderek 15 Ağustos'un ruhuna uygun tarzda gelişebilir. Tekdüzeliliği aşmayan, gücü savaştırmayan ve komuta düzeyinde savaşı temsil etmeyen birlikler bu hareketli dönemde daha çabuk açığa çıkmada ve dayatan gerçekliğimizin gücünden kurtulamamaktadırlar. Ya güçlü savaş, ona hakim olan güçlü, yetkin komuta ya da imha! Bu gerçeklik her dönemden daha acımasızca yakamızı tutacaktır. Dönemi, bütün bunları iyi kavrayarak esas almamız gerekir.

1992 Ağustos'u zapteden bir savaşçı ruhla devrimi kazanan ordulaşmaya gebe.

tek kişilik kararlar birimleri işlevsiz kılan yaklaşım tarzları... Hepsi de bu bireyciliğin ortaya çıkardığı savaş dışı anlayış ve pratiklerdir. Bunları tartışmak artık bir anlam ifade etmiyor.

O halde, en başta yer etmiş bazı tabuları yıkmak gerekiyor. Savaşa komuta eden gücün, örgütsel hiyerarşiyi doğru işletmesini sağlayan bir savaşı da her cephede geliştirmek gerekiyor. Emir-komuta genel iradeyi olduğu gibi, hükmettiği her alanın, her birimin, hatta her bireyin ortak iradesini de temsil edebilmelidir. Bu, sadece bir eylem grubunun -hangi düzeyde olursa olsun- yapılacak bir eylem için bir araya toplanması ve saldırıya geçmesiyle açıklanamaz. Bir eylemde genel olarak bir coşku, istem birliği yaşanır. Bunun ortak saldırı gücüne dönüştürülmesi elbette önemlidir. Belirlenen hedefi vurmada başarı kazandıran önemli bir yan gücünün yeni hedeflere yöneltecek yeni koşulları yaratması gerekir. Bunun komutaya daha güçlü ve sonuç alıcı bir çalışma ve

halar, bireysel tarzda pay çıkarmayı önler ve yine eylemliliği canlı tutan bir ortam hazırlar.

Savaşacak esas güç her kararın, planın dışında bırakılırsa o güç savaşı yaşayamaz, çatışmayı yaşar sadece. Çatışma alanıyla sınırlı bir savaş ruhu, hedefi yakalamada zayıf ve yetersiz kalır. Açık ki, bu ne savaş gücünü büyütür, ne de komutaya işlerlik kazandırır. Savaşta gelişme ve yetkinleşme de buna bağlıdır. Bazı genel talimat ve perspektiflerle savaş bir noktaya kadar yürütülebilir. Bunlar temel alınarak çok yönlü bir savaşçılık geliştirilemezse tıkanma yaşanır. Tek düzelik bir özellik haline gelir. Yaratıcı olmayan, üretmeyen bir savaş gücü saldırı ve kazanma ruhunu güçlü yaşayamaz. Düşmanın zayıf anlarını, onun sunduğu fırsatları bekler. Fırsat yoksa savaşı erteler; objektif olarak savaşı durdurur. Oysa düşmanın en güçlü yanında her zaman zayıflığı derinden yaşayan unsurlar vardır. Eylemde ısrarlı bir komuta en sıra-

Ayağının intikamını da alacağız inan!

Savaşta ölüm, savaşta yaralanmak, savaşta yorgunluk, açlık, sussuzluk!.. Hepsi doğal ve sıradan bir yaşam tarzı olur zamanla. Ama anılara en çok yer eden, yanibaşında yakın mevzide düşmanla çatışmada şehit düşen yoldaşları yine ateş çemberi altında kucaqlayıp taşımak ya da bir yaralı yoldaşı hızla uzaklaştırmaktır ateş hattından.

Bugüne kadar ölüm, sayısız bildik tanıdık yoldaşı yakaladı yanibaşımızda. Kimi son sözlerini haykırdı kucağımızda, kiminin kanı kurudu üstümüzde... En imkansız anlarda yaralarını sardık şütüklerimizle... Neşter yerine kasaturlarımızı kullandık. Mataralarımızda kalan son damla suyla alınlarını yıkadık. Bu konuda sayısız anılarımız var. Bir çoğunu birbirimizden dinledik. Ama yaşamak çok daha başka.

Her defasında "alışmak gerekir" diyoruz, duygularımızı zorlayarak. Bu söz izafidir. Neye, kime, niçin alışmak gerekir? Bu noktada soruların yanıtları farklılaşıyor. Ve bizde en çok da acılara alışmak durumu yaşanıyor. Bunun diğer ifadesi acıyla güçlenmek. Acıda bilinci büyütmek, acıda yoldaşlığı çoğaltmak, acıdan kıvrandığın anlarda bile!

Aklıma hemen Kerim geldi. Akif kafasından aldığı kurşun yarasının yarattığı etkiyle ve biraz da şuursuzca "malé te şewit" derken. Kerim karnında ve bacağından aldığı yaraya aldirmaksızın olgun ve sessizce etrafı izliyordu. Sapsarı kesilmiş yüzü ve beyazlaşmış dudaklarından acı çektiği belliydi. Fakat o iradesine oldukça yükleniyordu. Acılarını sessizleştirmek de bir devrimci ilkedir savaşta. Kerim çevredekilere "zaf zirekê"yi dedirtmiş ve saygı uyandırmıştı. Bacağındaki kurşun fazla tahribat yaratmamıştı. Kerim bunu öğrendiğinde anlamlı bir tebessümle çevreye bakmıştı. "Ayak gerillanın motorudur onsuz yürünemiyor dağlarda." Kerim silahsız, dağsız savaşmayı sindiremez. Tıpkı Zilan gibi.

Evet, bir geyi kız, bir çağdaş geyi, bir komutandır Zilan 5 yıllık gerilla şal ü şapıksızlığı bir türlü sindiremedi. Sivil elbiseleri giyerken incinmiş bir duygu içerisindeydi. Ayağının kesikliği, en çok da o an acı vermişti. Diğer acılara aldirmıyordu Zilan.

Başkan Akademi'den grupları yolcularken son kez uyarıyordu. "Mayınlara dikkat edin, sınırlarda mayınlara dikkat edin" diyordu.

Aslında herkes mayının ne kadar kalles olduğunu bilir. Çok can almıştır çünkü. Ama yine de pratikte fazla ciddiye alınmaz. Birçok şehit ve yaralı bu yaklaşımın eseridir.

Zilan tedbirli, Zilan duyarlı. Kontrol edilmiş bir mevziyi son kez kontrole çıkar. Yol aynı yol, ama o yola sığmaz heyecandan. Coşkuyla attığı adım bir lanet mayına çarpar, bir ayağı kopmuş halde kaldırılır hastanemize.

Telsiz haberinde "bir bayan arkadaş

elbiseleri tek tek çıkardı ve okşayarak katlayıp önüne koydu. Bir süre daha baktı, son kez dokundu ve bir arkadaş kesik kesik sözcüklerle, "Bunları al, size lazım olur" dedi. Gözleri dolu doluydu, ama sıkı dişlerini. Çevredeki arkadaşların yüz ifadeleri çok daha başkaydı. Zilan yürekleri ateşlendirmişti.

"Okuma yazma öğren, tecrübelerini yazarsın. Senden öğreneceğimiz çok şey olacak, güçlü ol Hevala Zilan... Sana Suriye'de plastik ayak takacaklar, o zaman yürüyebilirsin..."

Bu sözler arasında Zilan verilen notu çantasına özenle yerleştiriyordu. Sonra

mayına çarpmış, bir ayağı kopmuş... denilmişti. O an ince bir sızı duymuştum yüreğimde. Doğan'ın haberi de bir başka acı vermişti. Üst üste böyle talihsizliklerin yaşanması ne kötü.

Bir akşam üstü Zilan kampımıza getirilmişti. Sarışın, zayıf bir genç komutan. O gece bayanlar mangası derin bir sessizliği yaşadı. Göz bebeklerinde Zilan'a duyulan sevgi, saygı parıltıları vardı yalnızca. Çok azı konuşabili. Zilan da farketmişti bu sessizliği, kısa sohbetiyle o havayı kırmak istedi. Zilan güçlüydü, Zilan duygularıyla savaşıyordu.

Zilan bir gecelik misafirlikten sonra tedavi için yola koyuldu. Yollar bu sıralar riskli. KDP engeli vardı. Bu nedenle Zilan sivil elbiseli gidecekti. Basmadan bir etek, bir gömlek ve bir eşarp temin ettik. Zilan suskun ve donuk. Askeri

çıkardığı bıçak, makas ve tırnak makasını bir arkadaşına uzattı, bana gerekmez dedi usulca. Ve vedalaştı. Bérivan bir solukta arabaya kadar taşıdı. Yolda değerli bir komutan Zilan'a yetişip bazı şeyler antattı, güçlü olmasını istedi.

Arabada bir kez daha vedalaşırken bir arkadaş kararlı bir ses tonuyla, "Senin ayağının intikamını da alacağız inan!" dedi. Zilan emindi, o da son kez eliyle selamladı.

Zilan, Zilan direnişi kadar büyük ve anlamlı. Zilan bir ayağını mayının patlaması sonucu yitirmişti ama Zilan'ların onurunu yüceltmişti. Zilan özgür Kürt kadınının yaratılması mücadelesinde yiğit bir savaşçı, bir komutan! Evin'in deyimiyle "çağdaş geyi!"

Zilan senin ayağının da intikamını alacağız inan!..

Altıya yirmi kala patlayan roketler

Tarih: 20 Eylül 1991

Akşam üzeri içtimasını "Bi can bi xwin em bi terene ey Serok" şiarıyla noktlayan komutan Xebat'ı herkes dikkatle izlemeye koyulmuştu. Çünkü Xebat yoldaşın diyecekleri bölge genelinde kırılacak eylemsizlik sürecini engelleyecek tarihi konuşmalardır. Xebat yoldaş yumuşak bir ses tonuyla: "Arkadaşlar biliyorsunuz, bu gece uzun bir yol yürüyeceğiz. yürüyüşümüzün amacı yarın sabah Xwedan düşman karakoluna baskın düzenlemek içindir. Gereken düzenlemeyi yapmışız. Herkes içinde yer alacağı grubu kavramıştır. Şimdi yapacağımız şey, yarın için lojistik ihtiyaçlarımızı karşılamaktır." Bu konuşma arkadaşlarda tarif edilmez duygular yarattı. Hareket edilmeden önce arkadaşlar her zamanki gibi govend tutarlardı. Bu govendte göze çarpan Xebat ve Kemal yoldaşlardı. Sanki düşman karakoluna saldırıyorlarmış gibi canlı, çok kısa nefes alıyorlar ve gittikçe nefes almaları daha da seyrekleşiyordu. Kin ve nefret dolu gözleriyle düşman karakolundan başka hiçbir şey görmüyorlardı. Nitekim govend bittikten sonra eylem alanına yönelmek üzere hareket ettik. Bunun için birlik ikiye ayrıldı. Xebat yoldaşın yer aldığı grup saldırı grubunu oluşturuyordu. Xebat yoldaş bu eylemde de oldukça canlı ve coşku-lu idi. Özgür dağlarda kartal gibi pençeleri ile kavramış olduğu silahıyla birliğin bir arkasına bir de önüne koşuşturuyordu. Görevini daha iyi yerine getirmek için arkadaşlarla şakalaşarak moral dağıtıyordu.

Son dağılma noktasına gelindiğinde, bölük komutanının eylem kuralları ile ilgili konuşmaları dinlendi. Komutan, konuşmasının bir bölümünde, "Herhangi bir rahatsızlığı olan, gelmek istemeyen varsa söyleyebilir" diyordu. Ama ülkesini yüzyıllarca baskı ve sömürü yönetimiyle tutan işgalcilere karşı düzenlenecek bu saldırıda kim yer almak istemezdi.

Akşamdan gideceğimiz stratejik noktalara kendimizi ulaştırdık. Tutacağımız

yer oldukça stratejik ve yüksek bir yerdir. Kaldığımız yer yüksek olduğu için eylem alanını rahatça görebiliyorduk. Karakolun ışıkları dikkatimizi çekiyordu. Çünkü bunların anlamı bizim için nefret ve kindi. Gerçi bu ışıkları daha önce de görüyorduk ama, bugünkü kadar anlamlı değildi. Yarın altıya yirmi kala bir tarih yazılacak, Xebat yoldaşın komuta ettiği bir avuç özgürlük savaşçısı genç insan "asla olmaz" diyorduk. İnanmak istemedikleri bir efsane yaratacaklar. Özgürlük ateşleri yakılacak, zafer naraları atılacak, govendler tutulacaktır. Ve bunu Kemal yoldaş, ARGK'nin saldırı ruhunu temsil ederek somutlaştıracaktır.

Kendi mevzilerimizi düşmanın gelebileceği pozisyonunda ayarladık. Bazı arkadaşlar yeni olduğu için mevzi konusunda yetkin değillerdi, dikkatleri hep karakolun ışıklarına takılıyordu. Ama yine de kendilerini ruhen katabiliyorlardı. Ben de onlara bu konuda elimden geldiğince yardım ettim. Bir de saatin öyle ağır bir ilerlemesi vardır ki, sanki Herekol'a çıkmaya çalışan ağır yüklü bir gerilladır. Zaten Herekol'a çıkmak her babayığitin harcı değildir. Herekol dağına çıkabilecek tek güç ARGK gücünü oluşturan gerillalardır. Sanki bugün birisi saatimizin yelkovanına asılmış geriye çekiyor. Öyle bir sabırsızlanıyorduk ki, ikidebir saate bakıp duruyorduk. Evet şafak vakti yeni yeni yere süzülüp ortalığa bir canlılık kazandırınca doğadaki müzik de çalmaya başlıyordu. Bir taraftan kayaların sivri ucuna konan bülbüllerin şarkıları, diğer yandan daldan dala konan kuşların ötüşleri ile yoğrulmuş olan bu müzik. Bu sabah nedense bir türlü hoşumuza gitmiyor. Sanki bu müziğin güzelliğini bağımsızlık ve özgürlük için patlayan silah sesleri bozuyor. Oysa bağımsızlık ve özgürlük için patlayan silah seslerini engelleyecek hiçbir güç yoktur diye düşünüyorum. Ama yine de bu sestən kskanıyorum.

Diğer bir durum ise, sabaha doğru çıkan sabah yıldızı görülür görülmez bizimle gülüyor. Tabii her zaman bu vakitte

ya tepedeyiz, ya keşifteyiz, ya da pusudayız. Bu yüzden onun doğuşunu her gün izliyorum. Ama bugünkü doğuşunda bir tuhaflik seziyorum. Sanki kendisini bulutların arasına gizliyor. Onun güzelliğini etkileyecek bir şey vardır. Buna öfkelenedik. Artık sabırsızlık başlamıştı ki, bir anda yandaki arkadaşlardan gelen ufak bir sesle birlikte başımı havaya kaldırdığımda gözüm birden sabah yıldızına ilişti. O anda ona öfkelendiğim için fazla önemsemedim. Ama bir göz kırpmıyor, bir de kendini gizliyordu. Onun bu tavırları dikkatimi çekti. Evet, evet bize bir şey göstermeye çalışıyordu. İşaret ettiği şey Xwedan düşman karakoluna sürünerek yaklaşmaya çalışan komutan Xebat yoldaşın komutasındaki ARGK gerillaları idi.

Birden gelen sesle ayıldım. Saati me baktım henüz 05.15. Emin olmadım. Hemen yanımdaki Dijwar arkadaşına sordum. O da benim gibi sanki saatine güvenmiyormuş gibi ince bir sesle "bilmiyorum" herhalde 05'i 20 geçiyor ve sözlerine şunu ekledi. "Altıya daha çok var..."

Havanın bugün bulutlu oluşu bizim ilgimizi çekiyordu. Sanki doğa burda düşman karakoluna saldırarak gerillalara özel imkanlar yaratıyor gibi. Zaten doğa bile tarihin en barbar, vahşi düşmanın yaptıklarından hesap soruyor. Ve bundan dolayı da bu düşmana artık son darbeleri vurarak işini bitirmek isteyen ARGK'nin fidan gibi genç gerillalarına kollarını açmış durumdadır. Bulutlar düşmanın kirlettiği doğa yapısını temizlemek için yağmur yağdırmaya hazırlanıyor. Bütün canlıların temel yaşam kaynağı olan temiz ve berrak havayı kaskatı bir duruma çevirerek ortalığı ağır tutmaya çalışıyordu. Güneş ışınlarının yere süzülmesini önüyordu. Çünkü Xebat yoldaşın komutasında patlayacak olan roketin kızıllığı her şeyden önce görülecekti.

Tekrar saati me baktım. Çok ağır ilerliyordu. İnsana işkenceden çıkmış seksenlik bir Kürt köylüsünü hatırlatıyor.

Ama işkencecilerden soracağız hesabı, teker teker haykıracağız, onlara işkencenin ne anlama geldiğini, yüzlerine vuracağız. Faşist sömürgecilerden intikam duygularımızı zaptedilmez öfke ve kinimizi yanardağlar gibi içimizden fışkırtacağız.

ları dağların temiz havasını zehirleyecektir. Ve sincap da saat altı olmadan karnını doyurup ortadan kaybolacaktır. Belki de bir kayanın üzerine oturup ARGK gerillalarına alkış tutacaktır.

Tekrar saate baktım, daha altıya yirmibeş dakika vardı. Yanımdaki genç, şi-

tüm varlığını hedef almış; genç, ihtiyar, kadın, erkek demeden katliamdan geçirmiş. İnsanlarımızı işkenceden geçirmiştir, toprağından, köyünden göç ettirmiş, asimile etmiştir. Özellikle ulusal kurtuluş savaşımızın ulaşmış olduğu şu aşamada faşist düşman bu politikasını daha da yoğunlaştırmıştır. Düşman zayıflığını gizlemek için son dönemde özel savaş aygıtı olan özel kolordu, özel polis, kontr-gerilla gibi insanlık düşmanı bu cellat kurumları köylerimize, kasabalarımıza saldırtıyor. Ana kucağındaki çocuktan seksen yaşındaki ihtiyara kadar herkes bunlardan nasibini alıyor. Çocuklar bu yüzden psikolojik savaş ortamında büyüyorlar. Bunun için çevremizden gelen ufak bir sestən ürküyor ve aniden sesin geldiği tarafa silahı doğrultuyor. Çünkü bir daha o vahşeti yaşamak istemiyor ve bir an önce eli kanlı zalimden kurtulmak için eli tetikte bekliyor. Bu genç arkadaş da böyle...

Evet sabırsızlıkla beklediğimiz an yavaş yavaş yaklaşıyor. Öyle heyecanlıyız ki, hiç anlatamam, bazen nefesimi kesip uzaktan gelen seslere kulağımı veriyorum. Acaba diyorum komutan Xebat saldırı emrini mi vermiş de biz duymuyoruz. Bu kuşkuğu gidermek için yerimden yavaşça kalkıp hafif bir şekilde eğilerek Xwedan düşman karakoluna baktım. Karakolun ışıkları hala yanıyor. Demek ki, saldırı emri verilmemiş, verilseydi sesini duyardık. Ben böyle

Evet yaşamak için savaşıyoruz. O kadar savaşa sevdalı değiliz. Ama özgürlük için mecburen silaha sarılmışız. Çünkü düşmanımız bu dilden anlıyor.

Ortam biraz aydınlanmış, fakat saat henüz 05.30. Beklediğimiz mevzinin yanındaki büyük bir palamut ağacından hisirtılar geldi. Bu hisirtıları anlamak için palamut ağacına doğru baktım. Biraz dikkat ettiğimde bir sincapın yaşam savaşımını nasıl verdiğine tanık oldum.

Sincap daldan dala konuyor, daha fazla palamutları ağzına doğru nazik bir şekilde götürüyor. Ama öyle hızlı bir şekilde yiyor ki, sanki Bestler ormanlarının hepsi bitecek. Bazen birini alıp yutmadan diğerine uzanıyor. Dikkatimi çeken diğer bir durum ise, Sincapın çenesidir. Arasıra öyle otomatike bağlanıyor ki, gerillanın BKC'sinden daha otomatik çalışıyor.

Bu manzaraya önce gülesim geldi. Çünkü ilk başta buna bir anlam veremedim. Daha sonra beynimde bir şimşek çaktı ki, Xebat yoldaşın grubu düşman baskınına gitmişti. Evet ARGK gerillaları birazdan baskını gerçekleştirecekler. Son darbeyi vurduktan sonra geri çekilecekler. Düşman da ikinci bir darbe yememek için ininden çıkmayacak. Tavşan yürekli mehmetçik uzaktan 120'lik toplarla dağları dövecek. Bunun sonucunda, her boy tüfekten sağanak gibi boşalan kurşun ve top sesleri dağlara çarparak ortalığı cehennem gürültüsüne dönüştürecekler. Keskin barut koku-

nun ve gözleri kin ve nefretle dolu, düşmandan her an intikam almak için eli tetikte bekleyen Dijwar arkadaş, "Hava bugün ne kadar da soğuk. Baksana dişlerimizin birbirine değdiği kleşin taramasına benziyor" dedim. Dijwar arkadaş o yüzüyle, evet yanıtını verdi ve hafiften şunu ekledi. "Veysi arkadaş, biliyor musun bizi ısıtacak nedir?" Onun neyi kastettiğini anladım. Ama yine de

sormadan geçemedim. "Nedir?" Dijwar arkadaş şunu söyledi: "Birazdan komutan Xebat'ın vereceği emir ile patlayacak olan roket bizi ısıtabilir." Bu genç arkadaş çocukluğunu yeterince yaşamamış. Çünkü yüzyıllardan beri faşist Türk sömürgecileri sadece ülkemizi talan etmekle kalmamış, Kürdistan'ın

düşünürken, aniden büyük bir patlama sesi geldi. Kulaklarıma inanmadım. Sesin geldiği tarafa baktım. Karanlığı aydınlatan kıvılcık şimşekler çakıyordu.

"Evet arkadaşlar, saldırı başladı" diye bağırıldılar. Tabii o duygular içerisinde heyecanımızı kesemedik. Yine de sabırlı bir şekilde eylem meydanını izledik.

ARGK gerillalarının kleşleri özgürlük türkülerini söylüyorlardı. Ve bu sesler Kürdistan'ın engin dağlarında yankılanıyordu. Çünkü bu kutsal dağ, toprak, taş düşmanın zulmünden kurtulmak için bu anı bekliyorlar. Bu yüzden de Xebat yoldaşın komutasındaki ARGK kahramanlarına tek elden canlı bir şekilde alkış tutuyorlar. Hep bir ağızdan, "saldırın, saldırın, bu düşman başka hiçbir dilden anlamıyor" diye bağırıyorlar. Bu anlamlı çağrıya cevap veren BKC'lerin sesleri Kürt analarının şehit evlatları üzerine çaldıkları zilgit seslerine benziyor.

Bu zilgit eşliğinde Kemal büyük bir cesaret ve özveriyle saldırıya geçiyor. Kemal'in sergilemekte olduğu bu cesaret örneği karşısında düşman şaşkına girmiş, gireceği bir delik arıyor. Çatışmalar tüm şiddetiyle devam ediyor. Bombalar patlıyor. Kleşler, BKC'ler ötüyor. Roketler ortalığı saçtıkları kızılılıkla aydınlatıyor. Bu esnada güneş kendini bulutlar arasına gizlemiş, o da seyrediyor. Doğayı aydınlatan sadece ve sadece bu özgürlük alevleridir. Doğada hayat durmuş, Xebat yoldaşın sesini dinliyor. Ve hepsi beraber ARGK'nin saldırı ruhunu temsil eden Kemal yoldaşın sergilemiş olduğu cesaret örneğini seyre-

Mişte tarafına, ondan Tahtê Reş tarafına, Kela Memê tarafına, ordan da Girê Sêvo tarafına bütün dünyanın görebileceği bir hareket var. Komutan AGİT yoldaşın ordusu hazırlıklara başlamış, Mangalar halinde düzenlemeler yapıyor. Her manganın komutanı ellerine direnişi temsil eden kızıl bayrağı almıştır. 1. Manga Bestbikê komutanı Xelef en önde, 2. Manga Mergan Mişkê komutanı Bişar mangasının önünde duruyor. 3. Manga Tahtê Reş komutanı Kahraman, 4. Manga Girê Sêve komutanı Sultan yerini almış duruyor. 5. Manga komutanı Akif yerini almak için yoğun bir şekilde çalışıyor. Bu durumu görünce kendimi zor tuttum, öfkelenim. Bir an içimde yanlarına gitme isteği geldi. Ama ne var ki, yanlarına gitmeyi daha hak etmemişim. Ama onların gittiği yoldan yürüyeceğim. Ben bunları düşünürken, eylem şiddetli bir şekilde devam ediyor. Saldırıya katılan tüm arkadaşların hareketleri gözümün önünden geçiyor. Düşman mevzilerine kendilerini ulaştırmak için hep ilerliyor. Gözlerimde özgürlük ateşleri fışkırıyor. Hele Kemal arkadaşın sevimli gözü, fedakarlığı, aktifliği gözlerimin önünde tüm canlılığını korumuş bir şekilde tütüyor. Bir de Xebat yoldaş orta boylu, esmer, güler yüzüyle,

tuttuğu Welat arkadaşın, "Sen şehit düşersen biz ne yapacağız" şeklindeki sorusuna Xebat, "Böyle eylemlerde şehit düşmek büyük bir şerefir ve herkese de nasip olmuyor" diye karşılık verdi. Evet böyle bir savaşta şehit düşmek şerefti. Ve herkese de nasip olmuyor. Düşüncelerim böyle iken, birden üzerime düşen birkaç sonbahar damlacığıyla dikatimi topladım. Birden atılan izli mermilere daldım. Silah sesleri yoğunlaştığı an sisli havanın arasında yukarıya doğru kızıl bir aydınlık ardından san, yeşil bir ışık onu izledi. Önce hayal olduğunu zannettim. Ancak daha sonra onun ARGK sancağı olduğunu anladım. Havanın sisli oluşundan dolayı net olarak görmüyordum. Dürbünle daha iyi görebileceğimi düşündüm. Ancak dürbün Akif arkadaşın yanındadır. Ama ne olursa olsun bu manzarayı daha da yakından görmek istiyordum. Bir ara içimden oraya gidesim geldi. Fakat olmaz. Çünkü düşmana pusu kurmuşuz. Kalkarsam yerimiz deşifre olur. Pusuyu da sabote ederim. Ancak yine de yükselen sancağı görüyordum. Sancağın iki kişinin elinde olduğunu gördüm. Ama uzaktır, tam olarak farketmiyordum. Çok merak ettim. Bu kahramanlar kim diye. Tek ben mi bu manzaranın seyrine dalmışım.

Hayır! Diğer arkadaşlar da aynı durumdalar. Onlar da o iki kahramanı görmek için uğraşıyorlar. Sanki bunu engelleyen bir şey vardır. Hep kafalarını taşların sağına, soluna saklıyorlar. Bu durum bana, faşist ordunun askerleri Kürt köylerine gelince çocukların annelerinin arkasına nasıl kendilerini gizlediklerini hatırlatıyor. Bu durum Kürt halkının korkusundan değil, düşmanın yarattığı vahşettendir.

Tekrar yükselen sancağa baktım. Evet. Bu seferki net görünüyor. Biri Xebat, diğeri Kemal yoldaştır. Bu iki eşsiz insan tarihte yerlerini almak için yan yana durmuş, görüyorlar. Bizden ayrılıp AGİT yoldaşın ordusuna katılmaya hazırlanıyorlar.

O andan biraz önce tören için hazırlık yapan Bişar,

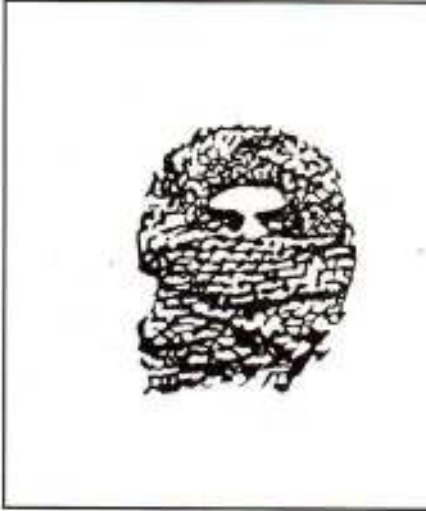
Xelef, Kahraman, Sultan ve Akif yoldaşların birimlerinin bu iki yoldaşı karşılamak için hazır olduklarını anladım.

diyorlar. Evet altıya yirmi kala patlayan roket, mıntıkaya daha öncekinden farklı bir hareketlilik kazandırıyor. Biraz dikkat ettim. Bestbikê tarafından, Mergan

cesaret ve kahramanlığıyla tüm yoldaşlara örnek oluyor. Arkadaşların morallerini yükseltmek için sürekli şakalarda bulunuyor. Bunlardan birisinde, govend

Partiye bağlılığın ve dürüstlüğün seçkin örneği Kazım yoldaş kalbimizde yaşıyor

Adı, soyadı: **Mehmet ŞEN**

Kod adı: **Kazım**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1962**

Mücadeleye katılış tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ağustos 1991, Erkend köyü-Pervari**

Ulusal kurtuluş mücadelemizin değerli neferlerinden **Kazım** yoldaş, 1962 yılında Eruh'ta dünyaya geldi. Çocukluk yıllarını yoksul ve geçimini çiftçilikle sürdüren ailesinin yanında geçirdi. Daha küçük yaşlarda ailesinin maddi yaşamına katkıda bulunmak amacıyla üretim faaliyetlerinde bulundu. Kendi köyünde okuduğu ilk öğrenimini tamamlayınca kadar da emeğine dayalı bir yaşam sürdürmesini bildi. **Kazım** yoldaş, öğrenimine devam etmek için kendi köyünün dışına çıktığı tarihten itibaren Kürdistan ve Kürtlük gerçekliğiyle tanıştı. Bu, aynı zamanda O'nun sınıf kını edinmeye başladığı, ezen-ezilen çelişkisini yaşayarak öğrendiği yıllar oluyor. Okuyarak bir meslek sahibi olmak ve ailesinin maddi geçim sıkıntısına çözüm bulmak esas amacı olmasına rağmen, yoksulluk yakasını bırakmaz. Çalışmasına rağmen, öğrenimine devam edemeyeceğini anlayınca okulu terk ederek yaşam kavgasına atılır. Antep, Adana gibi büyük şehirlerde bir işçi olarak yaşamını devam ettirmeye başlar. Yurtsever duygularla dolu, sınıf kinine sahip bir insan olarak gittiği her ortamda yurtsever, devrimci, demokrat insanlara, çevrelere ilgi duyar ve giderek bu çevre içerisinde yerini

alır. Emeğin değerini bilen, sömürüyü günlük olarak yaşayarak bilince çıkaran **Kazım** yoldaş, böyle bir yaşam ve ilişki ortamında giderek devrimci düşünceler edinir ve 1988 yılında düşmana karşı savaşma zeminine, yani ulusal kurtuluş saflarına gelmeye karar verir.

Kazım yoldaş, saflara katıldıktan sonra Cudi, Bestler ve Garisa alanlarında kaldı. Bir yandan bir savaşçı olarak üzerine düşen her türlü görevi yerine getirirken, bir yandan da daha ileri sorumluluklar üstlenmek için kendisini ideolojik-politik olarak donatmanın, deney ve tecrübe sahibi olmanın azamî çabasını verdi. En ufak bir fırsatı, parti yayınlarını okuma, parti anlayışını özümseme ve girdiği her ortamda sorunları tartışarak değerlendirdi. Böylesine bir araştırma, inceleme azminde olan ve yaşamaya, savaş gerçeklerine, sorunlara karşı da bir o kadar duyarlı olan **Kazım** yoldaş, kısa süre içerisinde kendisini geliştirerek bir kadro formasyonuna ulaştırdı. Nitekim belli bir dönem yaptığı manga komutanlığı görevinden sonra takım komutan yardımcılığına getirildiğinde görevini başarıyla yürütmesini, sorumluluğunu yerine getirmesini bilmiştir. Geril-

Parti ortamında bağlılığı, dürüstlüğü ve fedakarlığıyla tanınan **Kazım** yoldaş, göreve yaklaşımdaki sorumluluk bilinci ve iş bitiriciliğiyle kendisini kanıtlamış olan bir yoldaştı. Görevin küçüğüne, büyüğüne bakmaksızın her işe koşar ve ne pahasına olursa olsun mutlaka başarılmasını bilirdi. **Kazım** yoldaş, 19 Ağustos 1991 tarihinde aynı sorumluluk anlayışıyla üstlendiği görevi yerine getirmeye çalışırken şehadete ulaştı.

Pervari'nin Erkend köyü yakınlarında düşmanın kurduğu pusuya düşerek şehit olan **Kazım** yoldaş, düşman pususunu önceden farketmiş, kendisini feda etme pahasına komutası altındaki yoldaşlara geri çekilme emri vererek düşmanla çatışmaya girmiştir. Yaşamında olduğu gibi, şehadeti esnasında da değerlere bağlılık, dürüstlük ve fedakarlığın sembolü olmasını bilen **Kazım** yoldaş, pusuya düşmüş olmasına rağmen yaralı vaziyette son nefesine kadar çatışmış, iki düşman askerini öldürerek, üçüncüsünü de yaralamıştır. Böylesine fedakar ve direnişçi bir ruha sahip olan bu yoldaşımızın direnişi kendisini tanıyan, seven yöre halkı üzerinde büyük bir etki yaratmış, nitekim kitleler düş-

lacılığı, devrimci yaşamı bilinçlice yaşadı, bu yaşamın derin kavrayışına ulaştı; bu anlayışlarını çevresine de aşılamaya çalıştı. Yaşama basit ve sorumsuz yaklaşımlara karşı durmasını bilen bir yaklaşımın sahibi oldu.

manın baskı ve tehditlerine rağmen cezazesine sahip çıkmış, görkemli bir törenle gömmüşlerdir.

Şehitlerimizin kanı yerde kalmayacak, Kürdistan er veya geç faşist Türk sömürgecilerine mezar olacaktır!

Merge direnişçileri Medeni, Reşit ve Azad yoldaşların anısına

Ulusal kurtuluş mücadelemizin bugünkü gelişme düzeyinin temelini oluşturan ve şehitler zincirine 5 Ekim 1991 tarihinde Pervari'nin Merge köyü yakınlarında yeni bir halka daha eklendi. Faşist Türk ordusu ve ARGK gerillaları arasında meydana gelen ve yaklaşık beş saat süren çatışmada halkımızın değerli evlatlarından **Reşit, Azad ve Medeni** yoldaşlar son mermilerine kadar çatışarak şehadete ulaştılar. Muazzam bir güç dengesizliği ortamında, faşist ordu gücüne karşı, ulusal kurtuluş savaşçılarına yarasır bir şekilde kanlarının son damlasına kadar savaşan bu yoldaşlarımız, çemberde olmalarına ve elverişsiz bir arazide çatışmaya girmelerine rağmen, düşmana darbe vurmaya başarmış, ARGK gerillalarının yenilmezliğini bir kez daha kanıtlamışlardır.

Adı, soyadı: **Ferhan ŞEKAB**

Kod adı: **Medeni**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik-Güney-Batı Kürdistan, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1991,**

Merge köyü-Pervari

Merge direnişçilerinden **Medeni** yoldaş, aslen Güney-Batı Kürdistan'ın Derik alanındandı. Orta halli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiş, çocukluğunu ve gençlik yıllarını doğup büyüdüğü Derik alanında yaşamıştır. Partimizin Güney Kürdistan kitlesine nüfuz ettiği yıllarda aile çevresinin de etkisiyle mücadelenin hizmetine giren ilk yol-

daşlardan biri olmuştur. Belli bir sempatizanlık evresi ve Güney Kürdistan kitlesi içindeki faaliyetlilikten sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giden Medeni yoldaş, bu sahada profesyonel devrimciliğe geçiş yapmanın gelişme olanaklarına kavuşmuş, nitekim Akademi ortamında kaldığı süreçte kendisini ideolojik, politik olarak donatıp, yetkin bir parti kadrosu haline getirmesini bilmiştir. Parti ortamında çok yeni ve tecrübesiz olmasına rağmen, kendisine güvnen, gelişmeye aday yapısından dolayı parti sorumluluklarına layık görülmüş, Libya alanındaki faaliyetleri üst düzeyde yürütmekle görevlendirilmiştir. Parti görevlerine olan bağlılığı, kendisini tüm imkanlarıyla faaliyetlere katması ve kitleleri örgütleme yeteneğiyle bu alanda başarılı bir pratiğin sahibi olan Medeni yoldaş, mücadeleye sıcak savaş ortamında katkıda bulunma talebinden dolayı 1991 yılının ortalarında parti tarafından ülke sahasına gönderilmiştir.

Bir gerilla olarak ülke zemininde silahlı mücadeleye katılmanın coşkusuyla pratiğe yönelen Medeni yoldaş, Garzan eyaletine geçiş yaparken geçici olarak Botan Eyaleti 4. Bölge'deki faaliyetlere

katılmış, bir parti kadrosu olarak girdiği ortamda azami katkıyı sunmanın çabasını vermiştir. Pratikte bir yandan gerillanın savaş tecrübeleriyle kendisini donatmaya çalışırken, bir yandan da partiden aldığı bilgiyi yoldaşlarına aktararak doğruların kavranmasını sağlamaya çalışmıştır. Pratiğe en verimli tarzda katılmanın azim ve kararlılığında olan Medeni yoldaş, yaşadığı kısa süreli pratiğinde önüne konulan her görevin üzerine üstün bir moralle gitmiş ve görevini mutlaka yerine getirmeyi başarmıştır. En son bir grup yoldaşıyla birlikte gittiği görev esnasında, operasyona çıkmış olan düşmanın askeri ve çete gücüyle girilen çatışmada şehadete ulaşmıştır.

Medeni yoldaş, yıllarca özlem duyduğu sıcak savaş ortamına kavuştuktan çok kısa bir süre sonra aramızdan ayrılarak ölümsüzleşti. Ulusal kurtuluş savaşçılığına doymadan, enerjisini, yeteneklerini arzuladığı gibi savaşa katmadan aramızdan ayrılması acı vermekle birlikte, kısa süreli de olsa mücadelenin gelişmesine tüm gücünü katarak hizmet etmesinden, bu amaçla harcadığı enerjiden, mücadeleye bağlılığından ders alıyor ve anısına sonuna kadar bağlı kalacağız diyoruz!

Adı, soyadı: **Abdullah ...**

Kod adı: **Reşit**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1962**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1991,**

Merge köyü-Pervari

Merge direnişi şehitlerinden **Reşit** yoldaş 1962 yılında Cizre'de yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiş, yurtseverlik duygularının aşılandığı bir ortamda büyümüştür. Evli ve iki çocuk babası olan Reşit yoldaş, ailenin ekonomik ihtiyacını karşılamak için çok çeşitli işlerde çalışmış, ülkemizde, insanlarımız üzerindeki zulmü, sömürüyü, haksızlığı bizzat yaşayarak öğrenmiştir. Düşmana karşı haklı bir sınıf kinine sahip olması, diğer yandan Cizre gibi mücadelemizin kitleselleştiği bir alanda oluşu ve yurtseverlik duygularına sahip olmasından dolayı mücadeleye ilk etapta sarılanlardan biri olmuştur. Üç-dört yıl gibi uzun bir süre Cizre'de milislik görevini sürdüren Reşit yoldaş, bu ortamda birçok parti görevini yerine getirmiş, mücadeleye değerli hizmetler sunmuştur.

Parti mücadelesine olan hizmetlerinden dolayı sömürgeciler tarafından birçok kez tutuklanıp işkencelerden geçirilmesine rağmen geri adım atmayan, düşmanın baskılarına, tehditlerine hiçbir zaman boyun eğmeyerek yurtseverlik görevlerini yerine getirmeyi her şeyin üstünde tutan Reşit yoldaş, 1989 yılında parti tarafından Mahsum Korkmaz Akademisi'ne alınmıştır. Akademi ortamına kavuşmasıyla birlikte profesyonel devrimciliğe geçiş yapmış, katıldığı eğitim devresinden en verimli tarzda yararlanmasını bilmiştir. Kendisini her yönüyle geliştirip güçlendiren Reşit yoldaş, 1990 yılının başlarında ülke pratiğine gitmeye hak kazanmıştır.

Savaş Botan Eyaleti 4. Bölge Garisa mntıkasında katılım gösteren Reşit yoldaş, manga komutanı ve takım komutan yardımcılığı görevlerini üstlenmiş ve yürütmüştür. Askeri olarak güçlü olan bu yoldaşımız en son girdiği Merge çatışmasında da üstün bir çatışma yeteneği göstermiş ve bu çatışmada beraberindeki iki yoldaşıyla birlikte ölümsüz şehitler kervanına katılmıştır.

Adı, soyadı: **Mustafa SÖME**

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1975**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1991,**

Merge köyü-Pervari

1975 Siirt doğumlu olan **Azad** yoldaş, mücadele saflarına 1991 yılında katılmış olan genç ve değerli bir yoldaşıydı. Yoksul ve yurtsever bir aile-

nin çocuğu olan Azad yoldaş, mücadelelerin genel etkisiyle saflara katılmış, gördüğü temel eğitimden sonra, Garisa takımının bir üyesi olarak pratiğe girmiştir. Henüz çok yeni olmasına rağmen savaşa, savaşın zorluklarına erkenden adepte olmasını bilmiş, bir savaşçının sahip olması gereken özelliklere ulaşarak dayanaklı, atik, canlı ve duyarlı yapısıyla en zor görevleri üstlenmiş ve yerine getirmiştir. Azad yoldaş, olgun, fedakar, partiye sonuna kadar bağlı ve gelişmeye aday güçlü bir savaşçıydı. Ordu disiplinine, emir talimat sistemine, en duyarlı, kurallı yaklaşan ve sınırsız bir hizmeti kendisine esas alan bir yoldaştı. Onun tek bir göreve itiraz ettiğine, görevine sorumsuzca yaklaştığına tanık olunmazdı. Bitmez bir enerji ve ataklıkla her işe talip olur, başta zaman harcamayı adeta kendisine yedirmezdi. 5 Ekim 1991 tarihindeki Merge çatışmasında yoldaşlarıyla birlikte sonuna kadar direnerek şahadete ulaşan bu genç değerli yoldaşımız, geleceğimizi yaratmanın bir bedeli olarak kalbimize gömülmüştür.

Onlar partimiz ve halkımızın tarihini yaratan tüm şehitlerimiz gibi yürekleri bağımsızlık aşkıyla dolu olarak aramızdan ayrıldılar. Bu büyük yürekle düşmana karşı savaşarak, bizi bağımsız, özgür Kürdistan'a ulaştıracak olan direnişler halkasından birinin yaratıcıları oldular. Bize düşen silahlarını yerde bırakmayarak, takipçileri olmasını bilmektir.

Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz!

1992 yılını zafer yılı yapmamızı garantileyen şehitlerimizin direnişleri özgürlüğü müjdeliyor!

Başarı yüklü adımlarla, bağımsızlık mücadelemiz açısından oldukça ileri bir mesafeye ulaştığımız bir süreçte, zafer her zamankinden daha çok yakınlaşmış ve bu gerçeği tüm yalınlığıyla kanıtlamış bulunmaktayız. Üstün bir saldırı ve kazanma ruhuyla mücadele tarihimizin en cesaretlisi, en sonuç alıcı ve en kayda değer adımları atılmış, 1992 yılını gerçek bir zafer yılı haline getirmenin maddi-manevi zemini her yönüyle döşenmiştir. Dönemin başarılarla yüklü geçmesini sağlayan çok çeşitli mücadele biçim ve taktikleriyle düşmanın etrafındaki çember tamamen daraltılmış, nefes alması olanaksız hale getirilmiş, yaşam imkanları ortadan kaldırılmıştır. Gerilla gücümüzün yoğun eylemliliği paralelinde zincirleme ayaklanmalar yaşanmış, silahlı direniş mücadelemiz ilk defa bu dönemde bu denli halklaşmış, tamamen halka mal olmuştur. Bu yoğun gelişmeler neticesinde düşman siyasal açıdan tüketildiği gibi, askeri açıdan da mevcut teknik, donanım ve imkanlarına rağmen savunmaya geçmek zorunda bırakılmıştır. Kısacası, hangi açıdan bakılırsa bakılsın 1991 yılında kazanan biz, kaybeden ise düşman olmuştur.

Halkımız ve partimiz açısından paha biçilmez değerler olan kazanımları ele alırken, hiç kuşkusuz ki, her dönemde olduğu gibi bu dönem açısından da dönüp-dolaşım sözü bu gelişmelere öncülük eden, kanlarını katan, yüksek bir saldırı ruhuyla düşmanın üzerine yürüyen, dönemin taktiklerini hayata geçirmek, devrime bir mevzi daha kazandırmak için canlarını adan şehitlere getirmek zorundayız. Çünkü, her dönemde olduğu gibi bu dönem kazanımlarında da onların rolü birincil plandadır. Onların şahadet mücadelemize en ileri mevzileri kazandırmış; onların şahadeti düşmanın karakollarını, taburlarını ortadan kaldırmış; onların şahadeti düşmana yaşamı cehennem eden dönem taktiklerinin önünü açmış, gerilla ordumuzun üstün moral kaynağı olmuş, gerillanın gücüne güç katmıştır.

Her dönemin şehitleri gibi, son şehitlerimiz de bir sürecin yaratıcıları olmuş, zaferi garantileyen direnişleriyle bir sürece damgalarını vurmuşlardır. 1991 yılı açısından geçerli olan bu ger-

çeklik Botan Eyaleti 4. Bölgemizde şehit düşen yoldaşlarımız açısından da geçerlidir. "Başarmaya mahkumuz" şiarıyla başlatılan ve düşmanın karakollarını, taburlarını ortadan kaldırmayı hedefleyen sonbahar atılımında taktiğin başarı şansını artırmak ve mutlaka başarıyla süreci karşılamak için bu yoldaşlarımız tüm güçleriyle kendilerini savaşa katmış, yüksek bir sorumluluk ve saldırı ruhuyla düşmanın üzerine yürüyerek, mutlak başarıyı garantilemişlerdir. Çatışmalarda, düşman karakollarına yönelik saldırı eylemlerinde dönemin şiarını hayata geçirmek uğruna canlarını

feda etme pahasına da olsa sürekli öne fırlamış, en zor olanı başarma çabasının da olmuşlardır. Nitekim, onların bu yaklaşımları, yarattıkları direnişler dönemin taktiklerinin tutturulmasını sağlamış, düşmana geri adım attırmış, bölge genelinde mücadelenin atılım yapmasını beraberinde getirmiştir. Bugün ülke genelinde olduğu gibi, 4. Bölgemizde inisiyatif gerillanın elinde, düşman ise savunma pozisyonuna geçmiştir diyebiliyorsak, bunda başta **Enver, Kahraman, Zeynel, Medeni, Reşit, Zerdest** gibi seçkin şehitlerin çaba, emek ve katkılarını görmek gerekmektedir.

Adı, soyadı: **Ahmet TEKME**

Kod adı: **Enver**

Doğum yeri ve tarihi: **Omyanus-Pervari, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1984**

Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ekim 1991,**

Herekol dağı

Halkımızın mücadele tarihinde, tarihle birlikte anılan seçkin komutanlar, büyük önderler vardır. Bir de tarihimize yön veren bu önderlerin emekleriyle yoğrulmuş, onların mücadele yaşamlarını paylaşmış, çalışma ve savaşma tarzlarına yakından tanık olmuş, dolayısıyla onlardan etkilenerek büyümüş, yetişmiş ve onların takipçisi olmasını bilmiş olan militanlar, çekirdekten yetişme komutanlar vardır. Partinin gerçek sahipleri mücadelenin emektarları olan bu militan kişilikler yetişme tarzları, ahlak anlayışları, değerlere bağlılıkları ve savaşa yaklaşım tarzlarında tarihimize yön ve-

Partimizin değerli neferi, ordumuzun seçkin komutanı Enver yoldaş, dönemleri karşılamasını bilen gerçek bir devrimciydi

ren seçkin önderlerin özelliklerini dönemlere taşımada köprü rolü oynayan ve süreçleri karşılamasını bilen kişilikler olmuşlardır. Böyle ele alınması ve anlaşılması gereken militanlardan biri de 1991 yılının seçkin şehitlerinden değerli **Ahmet TEKME (Enver)** yoldaştır.

Enver yoldaşın mücadele yaşamı 1984 yılında başlar. Partinin militan saldırı ruhunun **Agit, Erdal, Bedran** gibi büyük komutanlarca temsil edilerek 15 Ağustos eylemselliğinde isyan çağrısına dönüştürüldüğü süreçte mücadele saflarına katılmış, uzun yıllar boyunca savaşın en sıcak yaşandığı ortam ve alanlarda en seçkin komutanların komutasında savaşmıştır. Savaşın kanunlarını, savaşın içinde yaşayarak öğrenmiş, onu sıradan bir savaşçıktan, böl-

ge komutanlığına yükselten mayayı, tüm gerçekliği ile yaşadığı bu yıllarda edinmiştir. Değerlere bağlılık temelindeki yaşam biçimini, çizgiye bağlılığın nasıl somut gelişme ve eylemselliğe dönüştürüldüğünü, nasıl bir gelişme temposuna sahip olunması gerektiğini ve en önemlisi de parti görevlerine sahip çıkma tarzını birlikte yaşama şansına eriştiği büyük kişiliklerden öğrenmiş, bu anlamda sıfırdan başlayarak, emeğine dayanan bir gelişmeyi sağlamasını bilmiştir. O'nun değerlere bağlılığı, üstlendiği görevleri yerine getirmedeki azim ve çabasının nedeni de buradan gelmektedir. Partiyi bugünlere ulaştıran emekleri, bu uğurda çekilen zorlukları, verilen bedelleri çok iyi bildiğinden her dönemde, dönemin görevlerini yerine getirebilen bir komutan olma çabasını yürütmüş, bu temel özelliğiyle dönemleri karşılamasını ve belirgin bir rol oynamasını da bilmiştir.

Devrimci, direnişçi bir ruha sahip olan Enver yoldaş, savaşı geliştirmenin en zor imkanlarında ve sıfırdan başladığımız alanlarda takım komutanlığı görevini üstlenmiş, bölge komitesinde yer almıştır. Botan Eyaleti 4. Bölge'de en üst düzeyde görev üstlenmiş, bölgenin savaşa açılmasında kayda değer emeklerin sahibi olmasını bilmiştir. Bölgede kaldığı 1989-90 yıllarında gerçekleştirilen birçok eylem ve girilen birçok çatışmada düşmanın darbe yemesini sağlamıştır. En zor süreçlerde hiçbir zaman bireysel endişelere kapılmadan, tüm yetenek ve imkanlarını kullanarak, çizgiyi koruma, taktiği uygulama savaşımını veren Enver yoldaş, savaşa sağcı, ertelemeci yaklaşan, taktiği tersinden etkileyen yanlış, sakat anlayışlara karşı durmasını da bilmiş, kendisini tümüyle savaşa katma temelinde parti doğrularını uygulama çabasını her dönemde vermiştir. Savaşa ürkek, hesapçı, oportünistçe yaklaşımların tersine, pratiğinde cesareti, atılganlığı ve saldırı ruhunu temsil etmiş, en zor an ve dönemlerde bile bu temposundan, azim ve kararlılığından hiçbir şey yitirmemiştir. Onun militanlığı, pratik uygulama gücü ve savaşın sorumluluklarını üstlenme cesareti, az veya çok kavradığı devrimci düşüncüyü, doğruluğuna inandığı parti gerçeklerini ne pahasına olursa olsun pratiğe mutlaka uyarlama çabası içerisinde olmasından gelmektedir.

Savaşın pratik ortamında yetişen savaşçılıktan bölge komutanlığına ulaşan deney, tecrübe ve yılların birikimine sa-

hip askeri bir komutan olmasını bilen Enver yoldaş, 1990 yılının başlarında Parti Önderliği'nin çağrısı üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmiş, bu temelde daha büyük rol oynamanın gelişme olanaklarına kavuşmuştur. Akademi ortamında bir yandan kendisini donatırken bir yandan da askeri eğitim faaliyetlerini sürdürmüştür. Akademi yönetiminde yer alan Enver yoldaş bu ortamdan en çok yararlanan, kendisini yetkinleştirerek, geleceğin görevlerine hazır hale getiren yoldaşlardan biri olmasını bilmiştir. Nitekim tekrar ülke pratiğine yönelirken Garzan eyalet komutanı görevini üstlenmiş, böyle ileri bir sorumlulukla pratiğe dönmüştür. Garzan Eyaleti'ne geçerken, geçici bir dönem için Botan Eyaleti 4. Bölge'de kalan Enver yoldaş, kaldığı süre zarfında, dönem taktiğinin önünü açma, taktiğin uygulanma ve oturmasını sağlamak amacıyla kendisini bu bölge faaliyetlerine katmış, yüksek bir saldırı ruhuyla en ufak bir fırsatı düşmanın üzerine yürüme için değerlendirme çabasında olmuştur. En son Herekol dağında düşmanın operasyona çıkmış çete ve askeri gücüne karşı girilen çatışmada aynı cesaret ve atılganlığı gösteren Enver yoldaş, operasyon kollarından birini pusuya düşürmeye çalıştığı bir esnada şehadete ulaşmıştır. Enver yoldaş üstün bir saldırı ruhuyla grubun en önünde düşman mevzilerinin içine kadar girmiş ve canını katma pahasına düşmanı hezimetle uğratmaya çalışmıştır. O'nun bu tavrı dönem itibarıyla ele alındığında çok derin bir anlamla yüklü olduğu ve döneme hakim olması gereken militan kazanımcı, zapt edici ruhun temsil edildiğini görmek mümkündür.

Enver yoldaş, düşmanın üzerine yürüme ve şahadet biçimiyle, dönem taktiğinin önünü açmış, partinin taktiğe müdahale ve düzeltme hareketinin pratik taşıyıcısı olmuş, saldırı ruhunun başarısının teminatı olduğunu kanıtlamıştır. Onun şahadeti gerilla gücümüzün, düşmanın karakollarını, taburlarını ele geçiren, ortadan kaldıran eylem gücünün manevi komutanlığını yapmış, taktiğin uygulanmasının başarı şansını yüz kat arttırmıştır. Onun manevi komutanlığında "başarmaya mahkumuz" şiarını hayata geçiren gerilla gücümüz, onun engin saldırı ruhunu, azmini, kararlılığını, kazanmasını, dönemleri karşılamasını bilen devrimci militanlığını esas almış ve bu temelde dönemi başarıyla karşılamasını bilmiştir.

Enver yoldaş, silahlı mücadele tarihimizin derinliklerinden süzülüp gelen, davaya çok değerli hizmetler sunmuş olan, sevilen, sayılan, aranan ve birlikte olunmak istenen güçlü bir komutan, değerli bir yoldaş. O devrimle birlikte yaşamış olan, yaşamını devrime adanmış, halkına hizmet etmede sınır tanımayan ve ne pahasına olursa olsun çizgiyi koruma savaşını vermiş, taktik uygulama gücünü göstermiş olan bir militan, değerli bir komutandı.

Onun anısı ülkemizin doruklarına bğımsızlık burçlarını dikerek yaşatacak, manevi komutanlığında kanımızın son damlasına kadar savaşacağı!

Adı, soyadı: **Mustafa ASLANOĞLU**

Kod adı: **Zeynel**

Doğum yeri ve tarihi: **Artuk köyü-**

Çermik-Diyarbakır, 1.1.1964

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ekim 1991,**

Herekol dağı

Zeynel yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu 1. sınıfa kadar okuyup yarıda bıraktı. Ailesinin O'nu mücadeleden uzaklaştırma çabalarının hepsine devrimci kararlılıkla karşı koydu. Mücadele saflarına Diyarbakır'da katıldı. Tutsak ailelerinin direnişlerinde yer aldı. Çalışmak amacıyla Libya'ya gitmesine rağmen orada partiyle ilişkiye geçti. Çeşitli çalışmalar içinde bulundu. Bir süre sonra Akademi'ye gitme talebini partiye ilettili. Bu istemi parti tarafından uygun görüldü. Bunun üzerine 28 Mart 1991 tarihinde Akademi alanına gitti. O'nun gerçek okulu Akademi oldu. Burada aldığı askeri ve siyasi eğitimle partiyi daha yakından tanıdı ve kişilikte özlü bir dönüşümü yaşadı.

Eğitimini tamamladıktan sonra ülke

pratiğine, Garzan'a yöneldi. Ancak gidiş süreci uzayınca geçici bir süre Botan 4. Bölge'de faaliyetlerde bulunduğu bir sırada,

23 Ekim 1991 günü düşmanın Herekol dağında attığı bir pusuya düştü ve kahramanca çatışarak şehit düştü.

Adı, soyadı: **Abdullah ZEYBEK**

Kod adı: **Kahraman**

Doğum yeri ve tarihi: **Heştan köyü-Şirnak, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1991, Tal-Pervari**

Halk kurtuluş ordumuz ARGK'nin değerli komutanlarından **Kahraman** yoldaş, aslen Şirnak'ın Yoğurtçular (Heştan) köyündendi. Mücadele safılarına 1989 yılında katılmış, Botan Eyaletinde Bestler ve Garisan bölgelerindeki faaliyetlerde yer almıştır. Kısa bir savaşçılık evresinden sonra, savaşa yaklaşım tarzı, sorumluluk anlayışı ve gelişmeye aday yapısıyla manga komutanlığına getirilmiş, bir yıllık süre zarfında ise, takım komutan yardımcılığı ve takım komutanlığı görevlerini üstlenmiştir. Sorumluluğu altındaki alanda gerçekleştirilen eylem ve girilen çatışmaların fiili yürütücüsü olmuş, şehit düştüğü ana kadar da üstlendiği her görevi başarıyla yerine getirmenin çabasında olmuştur.

Kahraman yoldaş, mücadele yaşamında oldukça genç olmasına rağmen, iki yıl gibi bir süre zarfında kendisini üst düzeyde sorumluluklar üstlenebilecek, savaşa komuta edebilecek konuma getirmesini bilmiş olan bir yoldaştı. Parti ortamının saklı değerleri ortaya çıkarma, dönüşümü sağlama gücünü kendi kişiliğinde en iyi bir biçimde temsil edebilen bir yapıya sahipti. Parti görevlerine sahip çıkmada hiçbir şeyi kendisine engel olarak görmeyen, görev ve sorumluluk zeminini, yetersizliklerden arınma, gelişip güçlenmenin tek zemini olarak

“Başarmaya mahkumuz” şiarının başarılı katılımcısı Kahraman yoldaş, azim cesaret ve kararlılığın sembolü oldu!

görüldü. Partiye sonuna kadar bağlı, parti görevlerine, kayıtsız-şartsız yerine getirmesi gereken emirler olarak yaklaşan Kahraman yoldaş, pratik uygulama sahasına yaklaşımında da parti ahlakını sergileyebilen tutarlı, sözünün eri olmasını bilen bir yoldaştı. Hiçbir zaman sorumluluktan kaçmaz, sorumluluğunu üstlendiği görevi ise ne pahasına olursa olsun yerine getirmek için tüm çabasını sarfederdi. Kendisini mücadeleye katmada sonsuz bir azme, cesaret ve kararlılığa sahip olması, O'nun gelişmesini sağlayan belirgin özellikleriydi. Direngen, atak ve bitimsiz enerjisiyle, savaş ortamına, pasif, hantal, edilgen, duyarsız yaklaşımları kabul etmezdi. Bu tarz anlayış ve yaklaşımlara karşı sürekli eleştirici olmasını bilirdi. Kendisine sonsuz güveni, inisiyatif, ani karar verme gücü ve pratik öngörüsüyle tam bir asker, bir gerilla komutanı olan Kahraman yoldaş, aynı zamanda yaklaşımlarında sade, olgun, eğitici ve kazanımcı olmasını da bilen bir yoldaştı. Bu özellikleriyle yoldaşları arasında oldukça sevilir, sayılırdı. Pratik yaklaşımları, değerlere bağlılığı ve sorumluluk anlayışıyla çev-

resine güven veren bir pratiğin sahibi olduğu gibi, geleceğin daha güçlü komutanlarından olma konusunda da umut verici sağlam adımların ve hızlı bir gelişme temposunun sahibiydi.

1991 yılının ilk aylarından bu yana Garisa takımının başında bulunan Kahraman yoldaş, ülke genelinde olduğu gibi, Garisa bölgesinde de “başarmaya mahkumuz” şiarıyla başlatılan atılıma üstün bir azim ve kararlılıkla katılmış, büyük bir moral içerisinde atılımın başarısı için üzerine düşen görevleri yerine getirme çabasında olmuştur. Görevin büyüğüne, küçüğüne bakmaksızın sürece en verimli tarzda mutlak katılımı kendisine esas almış, bu yaklaşımıyla tüm yoldaşlarına örnek olmasını bilmiştir. Kahraman yoldaş, Pervari'nin Tal karakoluna yönelik baskın eyleminde, eylemin hazırlık faaliyetinden gerçekleştirilmesine kadar aktif bir rol oynamış, imha edilmesi ve düşmana ait silahların alınması için büyük bir saldıru ruhuyla baskının en önünde yer almış, karakolun içine kadar girme fedakarlık ve cesaretini göstermiştir. Nitekim düşmana ait üç-dört silahı almayı başarmış ve karakolun imha edilmesinde önemli bir rol oynamış, geri çekilme esnasında yaralı bir düşman askerinin açtığı ateş sonucunda şehadete ulaşmıştır.

Kahraman yoldaş Halk Kurtuluş Ordumuzun genç, yetenekli, savaşkan bir komutanı, değerlere bağlı candan ve samimi bir yoldaştı. Yaşadığı kısa süreli devrimci yaşamında gerçek bir kurtuluş savaşçısı olarak yaşamasını bilmiş, kendisini savaşa katmıştır. Gelecek vaad eden bu değerli yoldaşımız, yaşamında emeğiyle gelişmelerin katılımcısı olmasını bildiği gibi, şahadetiyle de taktiğin başarı şansına güç katmış, gelişmelerin önünü açan manevi bir miras bırakmıştır. Anısına bağlı kalan yoldaşlar, onun engin saldıru ruhu, büyük azim ve kararlılığıyla düşmanın üzerine yürüyerek anısını başarılı adım ve eylemsellikte yaşatmasını bilmiştir.

Onların anılarını sonsuza dek yaşatacak ve uğruna kanlarını döktükleri bağımsız, özgür Kürdistan'ı mutlaka yaratacağız!

Belenoluk baskınının şehitlerini daha büyük zaferlerde yaşatacağız

Adı, soyadı: **Salih ...**

Kod adı: **Haki**

Doğum yeri ve tarihi: **Garisa-Pervari, 1973**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1991, Belenoluk-Pervari**

Haki yoldaş, Pervari'nin Garisa alanında Kiçi aşiretine mensup yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesiyle birlikte köy işlerinde çalışan, üretime katılan bir emekçi olarak büyüdü. Daha küçük yaşlardan itibaren yaşam kavgasına atıldığından, yaşının üzerinde bir olgunluğa ve gerçekleri kavrama düzeyine ulaştı. Köyde ve aşiret çevresinde tek yurtsever aileye mensup olduğundan, erkenden ulusal kurtuluş mücadelesine ilgi duydu. Nitekim çevresi ve en yakın akrabaları çete olmasına rağmen O, namuslu, onurlu yaşamın yolunu idrak ederek, düşmanın hizmetine girmenin tersine ulusal kurtuluş saflarına katılmayı ve düşmana karşı savaşmayı tercih etti. 1989 yılında ken-

di köyünden bir grup arkadaşıyla saflara katılırken, henüz 16 yaşındaydı.

Haki yoldaş, siyasi ve askeri eğitimi ni tamamladıktan sonra bir ARGK savaşçısı olarak doğup büyüdüğü Garisa alanındaki savaşım içerisinde yerini aldı. Gerek alanı tanınması, coğrafyaya hakim olması bakımından, gerekse de atik, canlı, dinamik yapısıyla, her göreve koşan özelliğiyle o alan mücadelesine değerli katkılarda bulundu. Askeri faaliyetlere ve eylemlere fazlasıyla ilgi duyan Haki yoldaş, yaşamında, pratiğinde de güçlü bir asker olabilmek için kendisini günlük olarak eğitip yetkinleştirdi. Her eyleme mutlaka katılmak isteyen, çatışmalarda en ön mevzilere koşan ve düşmanın üzerine cesaretle yürüyen Haki yoldaş, bu özellikleriyle yoldaşları arasında örnekti. Aşiretinin ve yakın akrabalarının çete olması, O'nun düşmana karşı olan kinini daha da arttırdığı gibi, düşmanın bu politikasına cevap niteliğinde bir savaşma azmine sahip olmasını da beraberinde getirmişti. Düşmanın bu politikasını boşa çıkarmak için her şeyden önce savaşı geliştirmenin gerekliliğine inandığından, kendisini tüm gücüyle faaliyetlere katar, üstlendiği hiçbir görevi kendisinde beklemezdi.

Pervari Belenoluk baskınında saldırı grubunda yer alan Haki yoldaş, bu eylem sırasında da üstün bir cesaretle çatışmış ve en son düşmana ait bir mevziyi ele geçirmek için saldırıya geçtiği esnada şehadete ulaşmıştır. 14 Kasım 1991 tarihinde şehit düşen Haki yoldaş, düşmanın üzerine yürümede partinin saldırı ruhunu temsil etmiş, cesaretle, fedakarlık ve değerlere bağlılıkta örnek bir tutumun sahibi olmuştur.

Mücadele tarihimiz boyunca toprağa düşen her şehidimiz mücadelemizin ilerlemesinde, güçlenmesinde kendisinden değer katmış, dolayısıyla bu günlere gelmemizi sağlamışlardır. Bu onların anısına kopmaz bağlarla bağlanmamızı doğurmuş, Onların anısına bağlı kalarak mücadelemizi ne pahasına olursa olsun geliştirmemizi sağlamıştır. Son şehitlerimizden Haki yoldaşın şahadetine de böyle yaklaşıyor ve anısını daha büyük zaferlerde yaşatacağımızı belirtiyoruz.

Adı, soyadı: **Reşit ...**

Kod adı: **Erdal**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1991, Belenoluk-Pervari**

Erdal yoldaş Cizre ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesinin yoksul olması ve sürekli göçebe durumunda yaşaması nedeniyle, 1989 yılına kadar ailenin geçimini sağ-

lamakla uğraşır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesi ve gerilla ataklarının başlarıyla gerçekleşmesi, halk kitleleri üzerinde olduğu gibi O'nun üzerinde de büyük etki yaratır ve böylece 1989 yılında gerilla saflarına katılır.

Gerilla saflarına katılır katılmaz ilk önce partinin askeri ve siyasi eğitiminden geçer. Parti ve halk gerçekliğini kavradığı oranda verilen görevlere büyük bir azimle sarılır ve yerine getirmenin azami çabasını sergiler. Verilen görevlerin arasına hiçbir ayırım koymaksızın sadece başarmanın bilinciyle yaklaşır. Dürüst, mücadele etmede oldukça azimli, başarıya gücüyle dolu, gelişmeye aday, fedakar, cesaretle, girişken özellikleriyle halk ve yoldaşları tarafından sevilip sayılan bir yapıya sahiptir. Ayrıca bildiklerini yoldaşlarına aktaran ve bu anlamda destek sunmasını bilen, kendisini ve yoldaşlarını geliştirmek ve yüceltmek için elinden gelen çabayı esirgemeyen, yoldaşlarına sürekli moral aşılayan özelliklere sahip olan değerli bir yoldaşıdır. Özellikle yapılan yeni düzenlemelerde herkesin gözü ve kulağı Erdal yoldaşındaydı. Herkes O'nun kendi birliğinde yer almasını istiyordu.

Erdal yoldaş gerilla saflarına katıldıktan sonra başta Beytüşşebap olmak üzere Çatak, Garisan ve Pervari gibi alanlarda faaliyetlerde bulunur. Kaldığı birliklerde manga komutan yardımcılığı görevini yürütür. Partinin gerek maddi ve gerekse manevi değerlerini önemle korur ve bu değerlerin geliştirilmesini esas alırdı.

O, düşmana karşı geliştirilen sayısız eylemlerde yer alarak, düşmana başarılı darbeler vurmuş ve bu nedenle askeri alanda birçok şeyi başaracağına dair kendisine sonsuz bir güveni geliştirmişti. O, savaş pratiği içerisinde deneyim ve tecrübe kazanarak yetkinleşmiş ve örnek bir komutan olmasını bilmişti. O, düğüne gider gibi eylemlere koşar, bu anlamda yoldaşlarına moral ve güç kaynağı olmaya çalışırdı.

14 Kasım 1991 günü düşmanın bölük düzeyindeki karakoluna yönelik baskın eyleminin gerçekleşeceği duyulunca, O'nda yaşanan sevinç ve mutluluğu dile getirmek gerçekten zordur. Sanki dünyalar O'nundu. Bunun için hemen hazırlıklara girer ve yoldaşlarının da düşmana başarılı darbe vurmaları için hazırlıklarına sabırsızca yardımcı olur. Yapılan eylem planında saldırı grubunda yer almayı dayatır ve bu isteği kabul olunca daha da büyük bir saldırı ruhuyla

kendisini hazırlar. O'nun için saldırı grubunda yer almak ve düşmana ağır darbeler vurmak büyük ve onur verici bir olaydı.

Evet, büyük bir sabırsızlıkla ve coşkuyla düşmanın üzerine Belenoluk karakolu eyleminde yürüyen Erdal yoldaş, eylemde 5 asker öldürür, 3'ünü de yaralar. Vurduğu düşman askerlerinin silahlarını almaya çalıştığı bir anda, hiç beklenmeyen bir yerde taranır ve Haki yol-

daşla birlikte 14 Kasım 1991 günü şehadete ulaşır.

Erdal ve Haki yoldaşların eylemde oldukça cesaretle olmaları, düşmanın üzerine cesur bir şekilde yönelmeleri, atılğan özellikleri, bizler için sürekli örnek teşkil eden temel devrimci özellikler olmaktadır. Bunun için diyoruz ki, Onların izlediği yolda kararlıca yürümeyi esas alacağız ve ulusal bağımsızlık savaşımızda yaşatacağız.

Adı, soyadı: Mehmet Hayri ENİS

Kod adı: Ahmet

Doğum yeri ve tarihi: Enis (Xêrbe) köyü-Kamışlı, 1965

Mücadeleye katılış tarihi: 1986

Şahadet tarihi: 9 Eylül 1991,

Çobanpınar-Yüksekova

İnsanca bir yaşam, özgür ve bağımsız bir Kürdistan eğer şimdi her zaman-kinen daha fazla yakınsa, bu verdiğimiz şehitlerden, Parti Önderliği'mizin dev çabalarından ötürüdür. Onlar başlı başına bir yaşam, insanlık davasının büyük sahibi ve yürütücüsü, doğru yaşamın ta kendisidirler.

Yeni dönem şehitlerinden, Güney Kürdistan'ın küçük parçasından olan **Ahmet (M. Hayri ENİS)** yoldaş, 1965 yılında güzel ve şirin bir kent olan Kamışlı'nın Enis köyünde gözlerini dünyaya açar. Oldukça yurtsever bir ailenin çocuğu olan Ahmet yoldaş, orta halli geçinen ailesine yardımcı bulunmak için daha çocuk denecek yaşta tarım ve ziraat işlerinde gündelikçi olarak çalışma hayatına atılır. Uzun bir süre bu temelde ailenin geçimine yardımcı olur. Üretimle canlı bağlar içinde olması, kişiliğinin emekçi olarak şekillenmesinin ve toplumsal sorunlara ilgi duymasının zeminini oluşturur.

Partimizin gerçekleştirdiği tarihsel

Ahmet yoldaş düşmana karşı büyük bir kin, daha çok Mavanlara bir çağrıdır

15 Ağustos Atılımı, devrimci düşüncelerle, ulusal kurtuluş bilincinin Kürdistan'ın her alanında gelişip güçlenerek yayılmasını sağladı.

Bu dönemde Ahmet yoldaş 20 yaşlarında delikanlılık çağını yaşamaktadır. Ülke sorunları ve başlatılan devrimci mücadele artık temel ilgi alanıdır. Bütün bunlar O'nu araştırma ve incelemeye iter ve ardından partiyle tanışması başlar.

Ahmet yoldaşın partiyle 1986 yılında tanışması, O'nda düşünceleri kavrama gücünün gelişmesini sağlar. Artık ülke ve toplum sorunlarını da bilince çıkarmıştır. Gerçek kurtuluşun ailenin kurtuluşunda değil, ülke ve halkın kurtuluşunda olduğunu, hatta ailesinin kurtuluşunun da ülke ve halkın kurtuluşuna bağlı olduğuna inanç getirir ve büyük bir kararlılıkla tüm çaba ve enerjisini devrimci çalışmalara adar.

Büyük bir yetkinlik, devrimci sorumluluk ve anlayışla parti çalışmalarına katılır. Büyük bir çaba sarfederek sürdür-

düğü faaliyetlerde çekici üslubuyla halkın sevgisini kazanır. Uzun bir dönem faaliyet yürüttüğü alanlarda, reformist ve ilkel milliyetçi güçlere karşı, partimizin ideolojik-politik çizgisinin kararlı savunucusu olur. Kendisini siyasal alanda da oldukça yetkinleştirerek, kitleleri ulusal kurtuluş mücadelesine kanallandırmada profesyonel devrimci özellikleri kazanarak, önemli bir propagandacı olma özelliğini kazanır.

Önüne koyduğu bütün görevleri büyük bir başarı ile sonuçlandıran Ahmet yoldaşın yüreği hep devrim yangını ile yanıp tutuşmaktadır. Artık bir an önce özgür dağlarına ulaşma, tarihsel intikamı almak için gerilla silahıyla hesap sorma yönünde karar kılar. Böylesi büyük bir karar ve inançla Aralık 1990'da sıcak savaş alanına ilk adımı atar.

Kendisinde oluşan derin yurtseverlik bilincinin sonucu ve duyduğu sorumluluğun bir gereği olarak, kardeşini de yanına alarak bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde silahlı savaşım cephesinde aktif yerini alır.

Büyük siyasal bilinç, sahip olduğu ateşli yurtseverlik duyguları ve ideolojik-politik formasyonu, Ahmet yoldaşın gerilla yaşamının üstesinden gelebilmesini sağlar. Pratik yaşamında örnek kişilik özelliklerini sergiler. Denilebilir ki, O'nun siyasi öngörülüğü, yine askeri yaşamın kurallarını yaşaması ve yaşatması ile pratik alanda sergilediği kahramanlık, dönemin ve partinin istediği militan özelliklerdir.

O'nun mücadeleye katıldığı dönemler, ulusal kurtuluş mücadelemizde büyük patlamaların ve gelişmelerin ardında gerçekleştiği, gelişip güçlendiği dönemlerdir. Ulusal kurtuluşçu güçlerimizin sömürgeciliğe vurduğu her darbe ile, halkımızın isyanlara kalktığı mücadelesiyle birleşip bütünleştiği, yekvücut haline gelerek sömürgeciliği büyük korkulara, çözümsüzlüklere ve çöküşe doğru zorladığı dönemlerdir. Dönem, isyanlara kalkan halkımızın, bu duygularını zafere doğru götürmek için daha büyük eylemlerle düşmana daha büyük darbenin vurulması gereken bir dönemdir.

Partimiz PKK, böylesi bir döneme, özgür Kürdistan dağlarının doruklarında gerçekleştirdiği 4. Ulusal Kongre ile ulusal kurtuluş mücadelemizde başlatılan yeni dönem, sonuç alma ve zafere yakalama sürecinde bütün partili militanlara tarihi görevler ve sorumluluklar yükledi. Ve bunun başanılması için de büyük ilişki ve olanaklarını se-

ferber etti.

Bu dönemde Xan Kürkê alanında faaliyetlerde bulunan Ahmet yoldaş, partinin bütün militanlarına sunduğu bu imkanlardan yararlanarak partiyi kavrayıp özümsemeye çalışır. Kişi olarak üstüne düşen görevi ve sorumluluğu büyük bir fedakarlıkla yerine getirdiği gibi, yine örnek davranışları ile arkadaşları arasında büyük birleştirici ve eğitici bir güç olmuştur.

Ağustos başlarında Mavan eylemiyle düşmana vurulan darbe ve ardından bir gün sonra gerçekleşen Özgürlük Vadisi savaşında yer alan Ahmet yoldaş, gösterdiği üstün savaş kabiliyeti ve yeteneği ile ulusal kurtuluş mücadelemizde büyük rolün sahibi, sömürgeci TC için ise büyük korku kaynağı olmuştur. Özgürlük Vadisi direnişinde yaralanan Ahmet yoldaş, yaralı haldeyken

önce gerçekleştirmenin sevinci, azmi ve iradesiyle savaşa gitmenin anlamlı ve derin bir ifadesidir.

Kişiliğinde gösterdiği bu yüceliğe karşı O'nun istemi sadece eyleme katılma yönünde olumlu karşılanırken, O'nun bununla yetinmeyerek illa saldırı grubunda yer alması, partiye, mücadeleye ve halkına olan bağlılığını gösterir. Bu eylemde de gösterdiği büyük savaşçı ruhu, karakol imhasında da etkin bir rol oynayarak örnek bir halk savaşçısı olduğunu, büyük bir eylem ve saldırı ruhu ile düşmanın üzerine yürüyerek şahadeti ile gösterir.

Evet, başarı ile gerçekleşen bu eylemde üç arkadaşı ile birlikte sonsuz geleceğe uzanan Ahmet yoldaş, mücadelesi boyunca gösterdiği örnek davranış, büyük bir kahramanlık ve özveri ile yüreğinde intikam duygularını sila-

bile düşmanı mevzisine yaklaştırmamış ve ağır darbe vurmuştur. Ahmet yoldaş, daha yaralı iyileşmeden, Mavan'da düşmana vuruş tarzının bir devamı niteliğinde olan 9 Eylül tarihli Hakkari'nin Yüksekova ilçesi Çobanıpınar karakolunun imha eylemine kendini hazır hissederek öneride bulunur. Bu, O'nun düşmana olan kininin, bağımsızlık ve özgürlüğe olan tutkusunun ve bunu bir an

nın namlusuyla düşmanın üzerine boşaltmaya her zaman hazır. Savaşma azmiyle dolup taşan yüreğine yaraşır bu eylemle şahadete ulaşarak, halkımızın öz yaşamı ile bütünleşti. Anısına ve O'nun ulusal davayı temsil eden şahadetine bağlılığımızın bir gereği olarak, Mavan ruhunu daha da yaygınlaştırarak, bağımsızlık ve özgürlüğü daha da yakınlaştıracamıza dair and içiyoruz!..

Adı, soyadı: **Murat Halil HASAN**

Kod adı: **Welid**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1962**

Mücadeleye katılış tarihi: **15 Ağustos 1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **9 Eylül 1991,**

Çobanpınar-Yüksekova

Welid yoldaş 1962 yılında Güney Kürdistan'ın Kobani şehrinde doğdu. Köylü özelliklere sahip bir aile ortamında büyüdüğünden, Kürt insanının her türlü özelliğini bağında taşıyan bir Kürt yurtseveridir.

Welid yoldaş, Lübnan'da fabrika işçiliği yaptığı sıralarda parti ile tanışmış ve parti gerçeğini kavramada gecikmeyerek özlemini duyduğu ailesinin ve halkının kurtuluşunu bu gerçekte görmüştü. Evli ve dört çocuk babasıydı. Yüreğinde yaşattığı yurtseverlik ve halk sevgisini ailesine vermiş ve dört çocuğunu da bu temelde yetiştirmeye çalışmıştır. Çocuklarından ayrı olması ve ayrı bir sahada işçi olarak çalışması O'nu hiçbir zaman karamsarlığa sürüklememiş, ülkesinin kurtuluşu için her zaman, her koşulda hazır bir potansiyel olduğunu kanıtlamıştır. Kısa sürede parti çalışmalarına katılır ve çalıştığı fabrikada yurtsever insanlarımızı örgütleme görevini üstlenir.

Kararlı ve dürüst kişiliği ile Arap halkı arasında da sevilen-sayılan bir insandı. Arap halkına da mücadelemizi benimseterek maddi-manevi destek sağlamıştır. Askeri olarak oldukça gelişkin bir yapıya sahipti. 15 Ağustos 1990'da Akademi alanına gider. Burada almış olduğu siyasi ve askeri eğitimle daha da yetkinleşerek memleketine döner. Pratik grupların ve yeni savaşçı adaylarının ülkeye, savaş alanına aktarılmasında temel rol oynar. Daha sonra 8 Mayıs 1991'de ülkeye giriş yaparak Haftanın

Cemşid ve Welid yoldaşlar Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde zaferin sönmeyen meşaleleridir

*Güpegündüz, yıldızları topladılar avuçlarıyla
her birini bir yere dağıtarak,
bedenleriyle
ve gün oldu
onlar,
gece gündüz ışık saçan yıldızlar oldular*

kampına ulaşır. Yol pratiğindeki tavırlarıyla oldukça cesaretli ve fedakar bir yoldaş olduğunu gösterir.

Adı, soyadı: **Cafer Cindi MECİT**

Kod adı: **Cemşid**

Doğum yeri ve tarihi: **Hesê köyü-**

Afrin-Güney-Batı Kürdistan, 1966

Mücadeleye katılış tarihi: **8 Mayıs 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **9 Eylül 1991,**

Çobanpınar-Yüksekova

Cemşid yoldaş, Güney Kürdistan'ın Afrin kentine bağlı Hesê köyünde dünyaya gelir. Çocukluğunu ve gençliğini ülkemizin bu şirin köyünde, hayatının

önemli bir bölümünü ise Afrin'de geçirmiştir. Kürdistan'da PKK önderliğinde verilen ulusal kurtuluş mücadelemiz Güney Kürdistan parçamızı boydan boya etkilemişti. Özellikle aydın kesim içerisinde büyük bir yankı yaratan devrim yangını Cemşid yoldaşı derinden sarmış ve Kürdistan'da yeni bir güneş olan partimizle tanışmıştır. Çok kısa sürede partinin ideolojik ve politik hattını kavramış, kendisini tamamiyle parti çalışmalarına adanmıştır.

İlk çalışmalarını Afrin'de yürüten ve çalışmalarında üstün başarı ve kararlılık gösteren Cemşid yoldaş, mücadeleye daha fazla katkı sunmak için Welid yoldaş ve birkaç arkadaşıyla birlikte ülke pratiğine yönelir. Ülke içerisindeki pratiğinde de hem siyasi ve hem de askeri olarak gelişim gösterir. Üstün bir örgütleyici ve son derece fedakar bir savaşçı olarak tüm arkadaşlarına örnek alınacak bir yaşam sergiler.

Özgürlük Vadisi savaşında gümrük cephesinde savaşan Cemşid ve Welid yoldaşlar burada gösterdikleri kahramanlıklarla tüm arkadaşların moral kaynağı olurlar. Bu savaşta kafasından yaralanan Cemşid yoldaş hiçbir şey olmamış gibi davranarak büyük bir direniş sergilemiştir.

Cemşid ve Welid yoldaşların ahlaki ve sevecen özellikleriyle, siyasi ve askeri yönleriyle tüm yoldaşlarına örnek olmaları, her iki arkadaşı daha sonraki faaliyetlerinde de birleştirmiş ve ikisi de bulundukları gruplarla ülke pratiğinde dönemsel eylemlere yönelmişlerdir.

Yüksekova karakol eyleminde yer alan bu yoldaşlar, gösterdikleri üstün başarılarla düşmanı bozguna uğratarak mücadelemizde bir kilometre taşı olan bu eylemde fedakarca bir çabanın sahibi olmuşlardır. Eylemde BKC silahı taşıyan Welid yoldaş, eylem anında bir özel timin hedefi olarak şehit düşerken, Cemşid yoldaş ise geri çekilme esnasında korucuların açtığı ateş sonucu şehit düşmüştür. Cemşid ve Welid yoldaşlar, üstün savaş ruhu ve kabiliyeti ile tarihsel sorumluluklarını yerine getirmişlerdir.

Her iki kahraman yoldaşımız da bu eylemde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı olan inanç ve kararlılıklarını ulaştıkları şahadet mertebesi ile kanıtlamış ve zafere gidişin sönmeyen meşaleleri olmuşlardır!

Dönem şehitlerinin taşımış oldukları zafer bayrağını Kürdistan'ın gök parçasında dalgalandıracağımıza söz veriyoruz!

Çukurca'da kanla yıkanan zafer şafağı

Halkların tarihinde dönüm noktaları vardır. Bunu yaratan olaylar ve bunun yaratılmasında temel rol oynayan şahsiyetler, kahramanlar vardır. Dünya devrimleri açıp bakıldığında, bu gerçeklik tüm yönleriyle ortaya çıkar. Bir büyük Ekim Devrimi, Vietnam, Küba, Angola vb. yerlerdeki devrimlerin zaferle sonuçlanmasında motor rolünü oynayan tartışma götürmez bir gerçek vardır. Bu da, onurlu kavga uğruna şehit düşenlerdir... Bugün içinde bulunduğumuz çağ, ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketlerinin yoğunlaştığı ve sonuçlandığı bir çağdır. Emperyalist, sömürgeci güçlerin ve onun sosyalist maskeli uşaklarının, "Devrimler çağı bitmiştir. Barışçıl yollar esas alınmalıdır!" belirlemesi yerle bir edilmiştir. NATO ve Varşova paktının işlevsiz kalması nedeniyle öz güce dayalı ulusal ve toplumsal hareketler hızlanmıştır. Bugün Ortadoğu'da yeni bir Ekim Devrimi'ni gerçekleştirecek, Ortadoğu ve dünya ezilen halklarına öncülük yapacak tek güç PKK hareketidir.

Partimiz bugün sonuç alıcı ve zafere ramak kalmış bir sürece girmişse, bunun temelinde yatan faktör elbetteki şehitlerimizdir. Eğer halkımız kadın, çocuk, genç, yaşlı düşmana karşı topyekün ayağa kalkıyor ve tavır takınıyorsa, yine temel güç şehitlerdir. 1984 tarihli atılımı ve ardından Benavok, Savur, Bayraklı, Mavan, Çobanpınar, Silopi vb. eylemler, bir dönemi kapatan ve yeni bir dönemi başlatan eylemlerdir. 4. Ulusal Kongre kararlarının hayata geçirilmesinde büyük bir öneme sahip olan Çukurca eylemi de şehitleriyle tarihimize yer edinmiş bir eylemdir.

II. Ana Karargah merkezinin olduğu kampımızda sloganlar ve alkışlar eşliğinde ayrıldık. Yolumuz Çukurca'ya doğruydı. Öncü arkadaşların söylediğine göre yolumuz 5 gün sürüyor. Yolda İran-Irak savaşından kalma yıkık karakollar, mevziler dikkatimizi çekiyordu. Grubumuz kalabalık olduğu için gündüz hareket etmek tehlikeli olabilirdi. Bu nedenle karanlık çöktümü hemen yola koyuluyorduk. Ay çıkmadığı için de zifiri karanlıkta, düşe kalka gidiyorduk. Bazen araba yolundan, bazen de kestirmeden patika yoldan ilerliyorduk. Yüce dağlarımız tüm görkemliliğiyle karşımızda duruyordu. Sarp, dik ve uçurumlarla dolu

olan bu dağlarımızda sömürgeci Irak rejimi, savaşta ve herhangi bir tehlike anında yararlanabilmesi için tüm olanaklarını seferber ederek yollar açmıştı. Her çeşit arabanın geçebileceği büyük-lükteydi bu yollar.

Tamitamina 3 gün olmuştu kamptan ayrıldığımız. Yolumuzun bitmesine az bir zaman kalmıştı. Uzakta Marok dağı görünüyordu. Bir ara mola verdik. N. arkadaş yanıma gelerek, "Marok dağına iyi bakın. Hedefimiz orasıdır" dedi. Arkadaşlarda bir kıpırdanma, hareketlilik başladı.

Mevsim sonbahar, yapraklar birer birer dökülüyor. Başka insanlara sonbahar hüznü verir, ama bizde böyle bir duygu yaratmıyordu. Aksine seviniyorduk. Çünkü her mevsimin kendisine göre bir güzelliği var. Bizim için hüznü

kuruttuk. Arkadaşların yakın bir zomdan getirdikleri ekmekleri yiyerek saat 16.00 civarlarında yola koyulduk. Yolum çok sarp olmasından dolayı ayaklarımız yara-bere içerisinde kalmıştı.

Saat gecenin 03.00'ü. Hepimiz çok yorulmuştuk. Tamitamina 2 saattir yol yürüyorduk. İ. arkadaş, "Yolumuz çok az kaldı. Şimdi dinlenelim" dedi. Ayakta duracak halimiz kalmamıştı. Hemencecik olduğumuz yerde yattık. 3-4 saatlik bir dinlenmeden sonra tekrar yolumuza devam ettik. Bir buçuk saatlik bir yolculuktan sonra nihayet kampa varmıştık. E. arkadaş bizi karşıladı.

Yol pratiği bizi epey yormuştu. Yağmurdan dolayı yollar çamur olmuştu. Biz de yürümede zorluk çekiyorduk. Neyse bunlar artık geride kalmıştı. Üç gün bu kampta kaldık. Bu üç gün bo-

de, mutluluk da çok farklıydı. Eylemin sabote olması hüznülandır, eylemin başarıyla geçmesi ise bizi sevindirirdi.

Yiyeceğimiz bittiğinden arkadaşlar yorgun, bitkin düştüler. Bir de tüm bu olumsuzlukların yanısıra yağmur yağmasın mı! Bardaktan boşarcasına bir yağmur yağıyor. Yağmurluğumuz olmadığı için sınırsızlaştık. Hava soğumaya başlamış, hepimiz soğuktan titriyorduk. Yanıbaşımızda ağaçlar ve büyük kayalar olmadığı için korunamıyorduk. Arkadaşlar silahları ıslanmasın diye parkeleri, kazakları silahlarına sarımlardı.

O geceyi hiç kıpırdamadan yağmur altında geçirdik. Sabahla birlikte nihayet yağmur da kesilmişti. Hemen gür ve büyük bir ateş yakarak elbiselerimizi

yunca eğitim gördük, kitap okuduk ve diğer pratik işlerle uğraştık.

24 Ekim 1991 günü karar açıklandı. Bu kampta kalan arkadaşlarla birleşerek (gücümüz 200'e yakındı) Çukurca yakınlarında bir tabur ve iki karakola baskın düzenleyecektik. O gün her arkadaş heyecanlı bir şekilde eylem için hazırlığını yaptı. Bu eylem her yönüyle diğer eylemlerden farklıydı. Hem nice-lik, hem teknik, hem de dönemin istediği büyük hedeflere yönelme ve tasfiye etme bakımından ayrı bir yere ve öneme sahipti. Mücadele tarihimize ilk defa ağır silahlarla (Doçka, havan vb.) eylem yapılacaktı.

Eylem planı, keşif ve düşmanın durumu hakkında bilgi verildikten sonra gruplara (savunma, saldırı, yol kesen vb.) ay-

ndık. Akşam saat 17.00 civarlarında büyük bir azim ve kararlılıkla yola koyulduk. Yolda gelirken gördüğümüz Marok dağının şimdi üzerinde yürüyorduk. Tabur ve karakolların ışıkları etrafı aydınlatıyordu. Yanımızda katır olduğu için çok dikkatli gidiyorduk. Herhangi bir dikkatsizlik eylemin sabote olması demekti. Nihayet mevzileneceğimiz noktaya ulaşmıştık. Gece saat 02.00 idi. Tüm gruplar yerini aldıktan sonra N. arkadaş ve E. arkadaş tekrar dikkat etmemiz gereken noktaları belirttiler. Eylemin başlamasına hemen hemen üç saat kalmıştı. Bu zamanı bazı arkadaşlar silahlarını kontrol ederek, bazıları da yatıp dinlenerek değerlendirdiler.

Karşımızda, Şiverêza ve Serêseve köylerini birbirine bağlayan araba yolu geçiyordu. Üst tarafta dar bir vadi, yanında kayalıklar, buradan da Marok dağına giden bir patika yol vardı. Hemen bunun yanında da depo vardı. Düşman tepecileri burada mevzilenmişti. Mevziler arasında 100 metrelik boşluklar vardı. Yol kenarında da düşman askerleri mevzilenmişti. Yolu aşağı kısmında tarlalar, sağ tarafta da Eriş köyüne giden yol vardı. Düşman taburu bu köyün hemen üst tarafındaydı. 200 kişilik gücümüz, tüm alanı denetim altına alabilecek şekilde mevzilerinde yerlerini aldılar bile.

Saatler 04.45'i gösteriyor, dört bir yandan atılan roketler bir anda ortalığı deprem yerine çevirdi. Düşman askerleri, neye uğradıklarını şaşırarak bir o yana bir bu yana bilmeden koşuşturuyorlardı. Ardından başlayan uçaksavar (Doçka) ve havan atışlarına bir de BKC ve ferdi silahlar eklenince düşman mevzileri havaya uçuyordu. Saldırı grubu, savunmalı bir şekilde tabur ve karakollara doğru yöneliyordu. O esnada karşı köyden çetelerin ateş etmesi sonucu **Mahir** ve **Celal** arkadaşlar aldıkları yaralar sonucu orada şehit düştüler. Mahir yoldaş, 1973 Siirt doğumlu; mücadeleye 1990 da katılmıştı. Yaşı hünüz küçük olmasına rağmen, askeri yönü gelişkin bir arkadaştı. Celal yoldaş ise mücadeleye 1989'da katılmış; Çukurca-Jiyanış köyü doğumluydu. Birçok eyleme katılmıştı. Celal yoldaş, bir eylemde yaralanmasına rağmen bu büyük eyleme katılmış ve "Bijî Serok Apo!" sloganını haykırarak şehit düşmüştü.

Arkadaşlarımızın şehit düşmesi, bizi yıldırmamış, aksine kin ve intikamla dolu yüreğimizi daha fazla bilemişti. Saldırı grubundaki arkadaşlar daha büyük bir azimle düşmanın üstüne üs-

tüne yürüdüler.

Ama bilindiği gibi, savaş belirsizliklerle doludur. Ne olacağı hiç belli olmaz. Bir arkadaşın attığı el bombası, mücadeleye Güney Kürdistan'ın küçük parçasından yeni katılan 1967 Kamışlı doğumlu **Rêzan (Fehim Hacı İBRAHİM)** yoldaşın yakınına düşerek şehit düşmesine neden olmuştu. Arkamızdan gelen arkadaşlar, şehit arkadaşların cenazelerini alıyorlardı. Grup komutanımız, üç arkadaşı boş olan askerlerin mevzilerine gönderdi. Biz de kalan arkadaşlarla beraber tabura doğru yöneldik. Hem etrafımızı tarıyor hem de ilerliyorduk. Tabura vardığımızda, taburun yerinde yeller esiyordu; tabur ortadan kaldırılmıştı. Yalnız, taburun yanındaki mevzide üç asker kalmıştı. Teslim ol çağrılarına uyarak teslim oldular. Biz de üç esir askeri ve 17-20'ye yakın silah ve telsizi alarak hızla geri çekilmeye başladık. Üç arkadaşımızı gönderdiğimiz yere geldiğimizde ölü bedenleriyle karşılaştık. Bir mayına basarak şehit düşmüşlerdi. Bunlar, 1973 Nusaybin doğumlu **Rojhilat (Burhan KAMBUR)** yoldaş, 1971 Beytüşşebap doğumlu **Rûbar (Teter YÜCE)** yoldaş ve 1970 Çukurca doğumlu **Fadil (Fadil KILIÇ)** yoldaşı. Üç parça daha yüreğimizden düşmüştü. Kürdistan topraklarında ve düştükleri yerde kızıl karanfiller boyvermişti; her şeye rağmen.

Eylemimiz bitmişti, geri çekilmeye başladık. Önceden kararlaştırdığımız toplanma noktasında tüm arkadaşlar bir araya geldik. Yaralı arkadaşlarımız da vardı. Büyük bir direniş göstererek eylem yerinden toplanma noktasına gelebilmişlerdi. Diğer saldırı grubundaki arkadaşlarla konuşuyorduk. Bu grupta yer alan Güney Kürdistanlı **İbrahim** yoldaş şahadete ermişti. Başkaleli **Diyyar** yoldaş ise yaralanmış, ancak toplanma noktasına kadar yürümüş, ama kan kaybindan şehit düşmüştü.

Evet, şehitleriyle yeni bir dönem açan Çukurca eylemi mücadelemizde bir dönüm ve tarihi bir olaydır. Bu amaçla Çukurca'yı anlayabilmek ve şehitlere layık olabilmek için, yeni Çukurcalar yaratmak ve genişletmek gerekir.

Çukurca şehitlerini yaşamak-yaşamak, ancak ve ancak düşmanlarımızı ülke topraklarımızdan süpürerek ulusal kurtuluş mücadelemizi zaferle sonuçlandırmakla olur.

- Yüku zafer olan Çukurca şehitleri ölümsüzdür!

Şervan yoldaş, askeri ve siyasi alanda atılan büyük atılımın öncüsü ve çağrısı olmuştur

Adı, soyadı: Muhammed SAİT

Kod adı: Şervan

Doğum yeri ve tarihi: Tirbasipi köyü-Kamışlı-Güney-Batı Kürdistan, 1968

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Ekim 1991, Çukurca

Şervan yoldaş, dört parçalı Kürdistan'ın Kamışlı kentine bağlı Tirbasipi köyünde 1968 yılında dünyaya gelmiş ve çocukluğunu köyünde yaşamıştır. Daha sonraki gençlik yıllarını da Güney Kürdistan'ın Zabadami kazasında geçirir. Oldukça girişken ve enerjik olan Şervan yoldaş, Zabadami'de partiyi tanımaya başlar ve parti çalışmalarından oldukça etkilenecek, kendisinde ve çevresinde meydana gelen değişimleri gözlemleyerek gerçek yaşamın ve öz kimliğin bilincine varır. Daha sonraki çalışmalarında Kürdistan gerçekliğini ve parti gerçekliğini kavrar ve mücadeleye katılmaya karar verir.

1989 yılında Şam'da partinin örgütlenme faaliyetlerine katılan Şervan yoldaş, bu alan faaliyetlerinde gösterdiği üstün başarı ile arkadaşlarına, örnek bir devrimci olması gereken kişiliği göstermiş ve arkadaşları arasında büyük bir saygınlık kazanmıştır. Partinin ideolojik-politik hattını kavramada büyük bir çaba sarfetmiş, kendisini derinlikte yetkinleştirmek için oldukça tutarlı ve

kararlı bir çalışmayı sergilemiştir.

Bir yandan partiye her yönlü bütünleşmeye çalışırken, diğer yandan da tüm yetenek ve gücünü mücadeleye

Goran yoldaşın bir şiliri:

Megri dayê melorîne tu histêna me barêne
Rabe çekê ba min bine
Hevalê min çu dema min nîne
Çibikim dayê jin û jyan
Gerê vi bum tum lu cihan
Şerme bu min ver bînimin
Bu şoreşe he negînim
Ger şehit bîm dayê negre
Reşîl ser bin tu ver negre
Bî dîl şadî bîlîne
Dîlenê bu bîgerine

1989

harcayarak, Kürdistan'ın ve Kürt insanının kurtuluşunda büyük bir emeğin sahibi olmuştur. Oldukça soğukkanlı, sevecen ve insanlara karşı sonsuz sevgi ve saygı ile dolu olma özelliklerinden dolayı halkın gönlünde yer edinen biri olmuştur. Aynı zamanda düşmana karşı büyük saldıran ruhu ve cesaretti vuruşları ile de yetenekli bir savaşçılığı sergilemiş, sömürgeciliğin korkulu rüyası olmuştur.

Tüm bu başarılarına ve saygın kişiliğine rağmen, her zaman kendi kişiliğini geliştirmek ve gerçek bir parti kişiliğini yakalamak için çabalarını en üst düzeyde tutmuştur.

Hem devrimcilikte ve hem de emekçi kişiliğini sergilemede örnek olan Şervan yoldaşın sömürgeci-faşist rejimlere karşı duyduğu kin ve nefret alabildiğine derindi. İnsanlarımızın kafalarını çeşitli yalan ve demagojilerle dolduran teslimiyetçi-reformist güç ve anlayışlara karşı da durmuş, bunlara karşı amansız bir savaşım içinde bulunarak, halkın içerisinde bu tiplerin teşhir ve tecritini sağlamıştır.

Şervan yoldaş, büyük bir azim ve istekle gittiği Botan eyaletinde, yoğun bir savaşımın içerisinde bulunarak, savaşın geliştirilmesinde ve halkın örgütlenmesinde önemli başarılarla bulunmuş, düşmanın birçok hedefini imha etmede kahramanca bir savaşçılığı sergilemiştir.

Gerek mücadelemizin dönemsel taktiğinin ilk örneği olan Mavan eyleminde ve gerekse de tarihsel öneme sahip Xan Kürkê savaşında göstermiş olduğu savaşma azmi ve direnişiyle Kürdistan devriminde en önemli gelişmelerin sem-

bollerinden birisi olmuştur. Şervan yoldaş, son olarak bulunduğu büyük Çukurca eyleminde yine aynı sorumluluk ve bilinçle üzerine düşeni yapmıştır. Fakat savaş alanında almış olduğu ağır yaralar sonucunda şehit düşmüştür.

Şervan yoldaşın şahadeti, Kürdistan devrimi için önemli bir kayıp olurken, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının zafere bu kadar yakınlaşmasında temel güç kaynağı olmuştur.

Şervan yoldaşı, savaşı sınırsız geliştirerek zafere yaşatacağız!

**Çukurca'da
dökülen kanlar
Botan-Behdînan
savaş hükümetini
müjdeleyerek
zafere olan inancımızı
artırmıştır**

Adı, soyadı: **Musa ...**

Kod adı: **Goran**

Doğum yeri ve tarihi: **Bestasûs köyü-
Dêrik-Güney-Batı Kürdistan, 1963**

Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1991,
Çukurca**

Evet, şehitlerimiz, kanlarıyla yeni bir yaşam sunan, yeni bir dönem yaratan ve gelişmelere, zafere damgasını vuran en temel değerlerimizdir. Bu dönem şehitlerimiz de mücadelemizde yepyeni bir sayfa açmakla kalmamış, hükümetleşme sürecini hızlandırmış ve zaferi garantilemişlerdir. Kanını zaferin harcı ya-

pan **Goran** yoldaş, orta halli ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1963 yılında Derik'in Bestasûs köyünde doğdu. Çarpık feodalizmin tüm çelişkileri ve kokuşmuş yönleri köyleri üzerinde egemendi. İster istemez bu feodalizm ailelerine yansımış, feodal bağlar koparılamamıştı. Çevresinin okur-yazar oluşu O'nu okumaya sevk etmişti. Ailede ve okulda sorunlara çözüm gücü oluşu nedeniyle sevilen, sayılan biri haline gelmişti.

Kendi tarihini, sanatını, kültürünü araştırması O'nun ulusal öze dönmesini sağlamış ve ulusal bilincini artırmıştır. Partimiz önderliğinde, proletarya ideolojisi ve marksist-leninist ilkeler esas alınarak verilen ulusal kurtuluş mücadelesi, 1984 şanlı tarihsel atılımıyla savaşımızı dünya, bölge ve Kürt halkına duyurmuştur. Bu gelişmeler karşısında ilkel-milliyetçi güçler tedirgin olmuş ve sonlarının geldiğini anlamışlardır. Güney Kürdistan parçamızda da halkımız ulusal kurtuluş saflarına katılarak, bu güçlere cevap vermiştir.

Goran yoldaş lisede okuduğu sıralarda partiye tanışır, kitle içerisinde, özellikle okul çevresinde faaliyetlerde bulunur, Newroz ve önemli kültür gecelerine öncülük ve koordinasyon işleriyle uğraşırdı. Sınırsız azim ve çabası partinin gözünden kaçmamıştı. Goran yoldaş Akademi alanına çağılır, yoğun bir eğitimden sonra yetkinleşerek savaşa hazır bir konuma gelir. O, artık kesin kararını vermişti. Önceden örgütlenmiş olduğu 12 arkadaşıyla birlikte Temmuz ayında sıcak savaş alanına gider.

Ağustos ayının kavurucu sıcaklığı, savaş sıcaklığıyla bütünleşmişti. Goran yoldaş, çarpışmaların en çok yoğunlaştığı ve düşmanın en çok yöneldiği gümrük cephesinde yerini almıştı bile. Sekiz günlük büyük bir direnişten sonra, düşman geldiği gibi geri çekilmişti.

Mavan karakol eylemi ve Geliyê Azadî direnişi askeri ve siyasi açıdan önemli atılımlardır. Düşmanın askeri ve siyasi zoru kırılmış, uluslararası alanda teşhir ve tecrit olmuş, kısacası her alanda çözümsüzlüğü derinleşmiştir.

Çukurca eylemi, gerek teknik açıdan, gerekse de nitelik ve nicelik olarak mücadele tarihimize büyük bir eylemdir. Bu, savaş hükümetini inşa etmenin eylemsel bir adımı ve taktik sürecin somut bir uygulama pratiği olarak önemlidir. Her devrimciye nasip olmayan bu eylem, askeri açıdan gelişmiş olan Goran yoldaşa nasip olmuştu.

Goran yoldaş eylemde saldıran grupta yer alıyordu. Çok büyük bir yankı yaratan Çukurca eylemi sabah saat 04.45'te B-7, havan ve uçaksavar atışları ile başladı. Ortalık büyük bir meydan muharebesini andırıyordu. Güçlerimiz düşman güçlerini uykudayken yakalamıştı. Elbiselerini giymeye, silahlarını almaya bile fırsatları kalmamıştı.

Goran yoldaş mevziden mevziye koşarak düşmana kan kusturuyordu. Bir ara mermileri bitti, ama yılmadı, yenilmedi, yaralanan bir arkadaşın BKC silahını alarak savaşa devam etti. Attığı her kurşunla Şeyh Saitlerin, Seyit Rızaların, Ali Şerhlerin ve tüm ezilen halkların intikamını alıyordu. Çıkışından günümüze dek imha, katliam, soykırım ve daha nice insanlık dışı uygulamalardan başka bir şey yapmayan sömürgeci faşist TC devleti ve emperyalizm, bu eylem karşısında ne yapacağını şaşırmış ve artık çözüm üretemeyecek duruma gelmiştir. Şu bilimsel bir gerçektir ki, kaybeden karşı-devrim, kazanan ise kesinlikle devrim olacaktır.

Düşman, bu eylemde çok sayıda ölü ve yaralı vererek geri çekildi. Goran yoldaşın gözlerinde mutluluk ve zafer ışıltıları yanıyordu ve bu halde düşman kollarına bakıyordu. Fakat, tabur yönünden gelen kurşunla karnından yaralanır. PKK'deki yoldaşlık ilişkisi tekrar sergilenmişti. Arkadaşları canları pahasına da olsa Goran yoldaşı cephe gerisine taşımışlardı. Goran yoldaş, hiç yaralanmamış gibi, "Direnmek yaşamaktır" sözünü üç defa tekrarladı. Fakat yarası ağırdı. Bir gün sonra, Goran yoldaş zafere giden köprülerden birini oluşturarak aramızdan ayrıldı.

O'nun taşıdığı zafer bayrağını sonuna kadar taşıyacağımıza ve bağlılığımıza bağımsız Kürdistan'ı kurarak, yerine ge-

tireceğimize söz veriyoruz!

Goran yoldaşın şahadeti, zaferin doğuşudur!

Xwînrêj yoldaşın kanı, Kürdistan devriminde yeni dönemin harcı oldu

Adı, soyadı: **Hasan KARA**

Kod adı: **Xwînrêj**

Doğum yeri ve yılı: **Hilal-Uludere, 1968**

Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1991,**

Çukurca

Ulusal kurtuluş mücadelemizin siyasal ve askeri cephesinde yeni bir süreç açmak gerekiyordu. Bu taktikte bir aşama yapmakla mümkündü. Gerilla savaşımızın daha kapsamlı ve nitelikli eylemlerle geliştirilerek düşmanın imhası hızlandırılacak, TC ordusu savunma pozisyonuna kayacak ve askeri alanda da

stratejik denge dönemine geçilmiş olacaktı. Bu temelde harekete geçen gerilla birliklerimiz, birçok alana yönelerek bu yeni dönemin bayraktarlığını yapacak ve savaşı hızlandırarak ulusal kurtuluş savaşımızı zafere götürmede tarihi sorumluluklarını yerine getireceklerdi.

İşte bu eylemsel süreçte yer alan yoldaşlardan biri olan Xwînrêj yoldaş, mücadelemizin kök saldığı alanlardan ve halkı oldukça yurtsever olan Hilal kasabasıydı. İyi halli bir ailenin beşinci çocuğuydu. Ailece yurtsever olan ve mücadeleyle güçlü bağları olan Gulan aşiretinden olan Xwînrêj yoldaş, daha çok serbest çalışarak geçimini sağlamaya çalışıyordu.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi Hilal kasabasında da yankısını bulmuş ve her türlü maddi ve manevi destek veriliyordu. Partimiz önderliğinde gelişen savaşımız Xwînrêj yoldaşı da doğal olarak etkilemiş, zaten var olan ama bastırılmış yurtseverliği açığa çıkarmıştı. Düşmanın barbar ve vahşi yüzünü deşifre eden gerilla savaşımız, yörede düşmana karşı büyük bir kin nefret doğurmuş ve bu da yurtsever insanlarımızın harekete geçmesini sağlamıştı.

Xwînrêj yoldaşın, "Ortadaki haksızlığı gördüğüm için geldim" sözünden de anlaşılacağı gibi, yüzyıllardan beri ülkemizi katliamlarla elinde tutup talan eden Türk egemenlerinin varlığı, insanlarımızda artık tahammül sınırını aşmış ve mücadele etme gerekliliğini bilince çıkarmıştır. Ülkemizin engin dağları ile çevrili olan bu şirin kasabamızda büyük bir heyecan ve coşku boyvermiş, yüzyıllardan beri kölelik zincirine karşı koyuşları, bu insanlarımızın kalbini yurt sevgisiyle doldurmuştur.

İşte bu süreçte mücadelemizle tanışan Xwînrêj yoldaş, doğal sorumlulukla bazı siyasi etkinliklerde bulunmuş ve Mersin'de yaşadığı bir olay nedeniyle bir hafta gözaltına alınmış, vahşi işkencelere maruz kalmasına rağmen ulusal kurtuluş düşüncesinden taviz vermeyerek direnmiştir.

Salıverildikten sonra dar sınırlar içerisinde mücadele vermeyi yeteri görmediğinden, bir an önce gerilla safılarına katılarak aktif mücadele verme isteği tüm yüreğini ve beynini sarar. Bu temelde arayışlara girer ve Haziran 1991'de bir milis aracılığıyla partiye ulaşmayı başarır.

Partiye ulaştıktan sonraki dönemler-

de oldukça uyumlu ve disiplinli bir pratik sergileyerek, mücadelenin kendisinden istediği görevleri zamanında kavramış ve gereğini yerine getirmekten hiç bir zaman kaçınmamıştır.

Xwînrej yoldaş, tüm hayatı boyunca zulme ve baskıya karşı kinle dolu olmuş ve gerilla saflarında sergilediği savaş pratiğiyle düşmanı kahretmiştir. Yoldaşları gibi kahraman bir halk savaşçısı olduğunu kısa bir zamanda ispatlayarak ülke pratiğinde önemli eylemlerde bulunmuştur.

Savaşımızın boyutlandığı bu süreçte döneme damgasını vuran eylemlerden biri olan Çukurca eyleminde yer almak üzere görevlendirilen Xwînrej yoldaş hiçbir çekingenlik göstermeden görevini omuzlamış, gerekli hazırlıklarını tamamlayarak yoldaşlarıyla birlikte hedeflenen eyleme yönelmiştir. Çukurca eylemini oldukça başarılı bir şekilde gerçekleştiren birliklerimiz eylemin sonuç aşamasında geri çekilirler. Dönüşte bir mayına basması sonucu sol bacağından ağır yaralanan ve arkadaşların sırtında taşınarak savaş alanından uzaklaştırılan Xwînrej yoldaş, büyük bir fedakarlık örneğini göstererek, kendisine bir el bombası verilmesini ve kendisini imha edeceğini söyleyerek arkadaşların savaş alanından sağ kurtulmalarını sağlamaya çalışır. Arkadaşlarına, durumunun ağır olmadığını, iyi olduğunu hissettirmeye çalışarak, düşmandan mutlaka intikam alınması gerektiğini söyler. Çok yağmurlu bir gecede noktalarına ulaşmaya çalışırken, bir-iki saat yol aldıktan sonra yolda şehit düşmüştür.

Hayatını, ülkesinin ve halkının kurtuluşuna adanmış Xwînrej yoldaş, mücadeleimizde önemli bir dönemeci temsil eden Çukurca eyleminde üzerine düşen görevi kahramanca savaşarak yerine getirmiş ve şehitler kervanındaki ye-

rini almıştır.

Düşmanı kan seli içinde boğarak, halkımızın savaş iktidarını kurup seni yaşatacağız Xwînrej yoldaş!

Rizgar yoldaş, ulusal kurtuluş savaşında bitmez-tükenmez azmin ve kararlılığın zafere giden adıdır

Adı, soyadı: Nihat YEŞİLAĞAÇ

Kod adı: Rizgar

Doğum yeri ve tarihi: Cevrêbi köyü- Başkale, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: Nisan 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Ekim 1991, Çukurca

Yıl 1972. Mücadele kıvılcımlarının ve özgürlük yürüyüşünün ilk adımı olan dönem. Evet Rizgar yoldaş bu dönemde Başkale ilçesine bağlı Cevrêbi köyünde dünyaya geldi. Çok küçük yaş-

larda babasını kaybeden Rizgar yoldaş, orta halli ve alabildiğine yurtsever olan ailenin dokuz çocuğundan en küçüğüydü. O da her Kürdistan çocuğu gibi sömürgeci asimilasyon okullarından nasibini almıştı. İlkokulu, ilçedeki yatılı bölge okulunda okumuştur. Kürdistan'da kurulan yatılı okulların kuruluş amacı bellidir: Küçük yaşlarda alınan Kürt çocuklarını eğitim maskesi altında Türkleştirerek tüm ulusal değerlerini yok etmektir.

Rizgar yoldaş bunu farkedebilmişti. Okulu bırakarak köyüne döner. Dağlara olan özlemini, sevgisini çobanlık yaparak gidermeye çalışır. Bu dönemde mücadele imme kazanıyor ve zafer bayrağı elden ele dolaşıyordu. Rizgar yoldaş, Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan - ARGK birliklerimizle ilişkiye girerek Nisan 1989'da aktif olarak mücadeleye katılır.

Yoğun bir eğitim aldıktan sonra özgürlük ve bağımsızlık bayrağını daha da yükseltmek için Botan 5. Bölge'ye gider. Parti çizgisini ve gerilla vuruş tarzını tam anlamıyla uyguladığı için arkadaşları ve halk arasında sevgi ve sempati kazanır. Bu alanda yürütmüş olduğu eylemsel faaliyetlerle kendisini yetkinleştirmiş, cesaretini artırmış ve Apocu saldıran ruhunu geliştirmiştir.

1991 yılı mücadele tarihimizde bir dönüm noktasıdır. Ordulaşan güçlerimiz, ayağa kalkan halkımız ve ülke içerisindeki gelişmeler karşısında düşman gerilemiş ve sömürgeci tüm çarklar darbe yemiştir. Tüm bu gelişmeler çerçevesinde bize düşen görev, zaferi yakalamaktır.

Bu amaçla gerçekleştirilen Çukurca karakol eylemi tüm güçlerimize zafer inancı kazandırmış ve herkesi görev başına çağırmıştır. Rizgar yoldaş, askeri kişiliği ve vuruş kabiliyeti ile Çukurca eyleminde büyük bir rol oynamıştır. Eylem, diğer eylem türlerinden her yönüyle farklıydı. Keşifi, planı, teknik donanımı ile, kısaca tüm yönleriyle geniş yankı yaratan Çukurca eylemi, özgürlük ve bağımsızlık yürüyüşümüzde önemli bir gelişmedir.

Ortalığı kan ve barut kokusu kaplamıştı. Tabur, karakol, her yer alevler içinde yanıyordu. Kaçanlar, bağırانlar, teslim olanlar düşmanın köşeye ne kadar sıkıştırıldığını gösteriyordu. Güney cephesindeki tabur tamamen ortadan kalkmıştı. Kuzeyde ise karakollardan biri imha olmuştu. ARGK'ye bağlı savaş güçlerimiz diğer karakolu da imha et-

mek için yoğun bir şekilde savaşıyorlardı. Rizgar yoldaş, elindeki B-7 ile karakolu roket yağmuruna tutmuştu. Attığı her roket düşman karakolunun bir tarafını havaya uçuruyordu. Dört bir yandan açılan ateşler sonucu bu karakol da imha olmaktan kurtulamadı. Grup hızla geri çekilmeye çalışıyordu. Rizgar yoldaş yaralı arkadaşların taşınmasında yardımcı oluyordu. Tam eylem sahasını geçecekken, yaralı bir düşman askerinin attığı kurşunla kafasından yaralanarak şehit düştü.

Rizgar yoldaş, uğruna can verdiği vatan topraklarıyla bütünleşerek bağımsızlık zincirinin kopmaz bir halkasını oluşturdu. Kadın, çocuk, genç, yaşlı tüm Kürdistan halkının yüreğinde yürek olan Rizgar yoldaş, bağımsızlık savaşımızın zafer timsalidir!

Yaşasın ölümünü zafer yaratmada bir silah olarak ateşleyen şehitlerimiz!

Çukurca'da akan kan, ülkemiz Kürdistan'ı fethetmenin kızıl emridir

Adı, soyadı: **Zeki EROL**

Kod adı: **Hasan**

Doğum yeri ve tarihi: **Gürpınar-Van, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1991,**

Çukurca

İçinde bulunduğumuz dönem Kürdistan halkının geçmiş binlerce yıllık tarihini hesabını sorma dönemidir. Artık

işgalci kuvvetleri ve iç ihaneti bir daha dirilmemesine ezebileceğimiz silahlara kavuşmuşuz. Parti-Ordu-Cephe silahlının sonuç alma doğrultusuna girdiği bu hassas dönemin şehidi olmak, bu uğurda şehit olmak insanlığın yücelik basamaklarından yüceliğin doruklarına ulaşmadır.

Stratejik denge sürecinin ateş güllerinden olan **Hasan** yoldaş, doğup büyüdüğü, çocukluğunu ve gençliğini yaşadığı köyünde ulusal kurtuluş mücadelemizle tanışır. Çocukluk ve gençlik yıllarında sergilediği olgun, dürüst kişilik özellikleriyle çevresi için örnek alınacak bir kişilik olur. Safflarda yer aldığı olumlu, güçlü özelliklerini parti kişiliğiyle bütünleştirerek dönemin gelişmelerine bir cevap olur.

Hasan yoldaş belli bir süre parti eğitim çalışmalarına katılmış, edindiği bilgi ve tecrübeleri kişiliğinde temsil etme amacıyla muazzam bir çaba içinde olmuştur. Kürdistan tarihinin bu dönemdeki en güzel sayfalarını soylu emeği ve kaniyla yazanlar içinde olmanın mutluluğunu O da tattı.

Geçmiş yaşam şekillenmesinden ötürü dar, kapalı yapısı vardıysa da, bu O'nun savaşa bilinçli bir çabayla katılmasına ayakbağı teşkil etmiyordu. Savaş

ma arzusu ve tutkusuyla dopdolu olması O'nu daha da canlı kılıyordu.

4. Ulusal Kongre'mizin eylemsel alanında yaşam bulması için düşman güçlerinin üzerine imha edici, bitirici, şiddetli bir yönelim içinde olmak gerekiyordu. Mavan bu arayışın, çabanın pratikteki ilk adımıydı.

Yüzyıllardır ezilmiş, sömürülmüş bir halk için kanının son damlasına kadar, yaşamını feda eden Hasan yoldaşın şahadeti, zafere giden yolda güç kaynağımız olmuştur. Ulusal kurtuluş savaşımızın askeri bir eseri olan Çukurca eyleminde Hasan yoldaş saldırı grubu içinde yer alıyordu. Üstün bir cesaret ve Apocu fethetme ruhuyla düşmanın üzerine giderken şehit düştü.

Hasan yoldaşın şahadetiyle bize verdiği emir, "Düşmanı ülke topraklarımızdan süpürmek için, olanca kuvvetimizi ayaklandırarak düşmanın üzerine yürüyüp imha edin, ezin, ezin ezin!.." oldu.

Hasan yoldaş şahadetiyle bize, "Bu hücum, zafer duygularıyla dopdoldur; yaşanan savaş yürüyüşü kesin zaferi getirecek ve bu zafer uzak değil yakındır" mesajını verdi.

Hasan yoldaşın Çukurca'da akan kanı ülkemiz Kürdistan'ı fethetmenin kızıl emridir!

Botan dağlarında düşmana aman tanımayan şehitlerimiz, Kürdistan'ın kalbinde yaşayan ölümsüz kahramanlarımızdır

Adı, soyadı: **Ahmet SİNCAR**

Kod adı: **İhsan, Seyit Rıza**

Doğum yeri ve tarihi: **Haramitepe köyü-
Derik, 1969**

Mücadeleye katılış tarihi: **15 Aralık 1987**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Şubat 1990,
Kêrê mîntikası-Botan**

Kürdistan'da partimiz önderliğinde verilen savaşa karşı içinde az da olsa yurtseverlik duygusu taşıyanların ilgi duymaması, etkilenmemesi mümkün değildir. Çünkü sömürgecilik halkımızın yaşamını öyle bir hale getirmiş ki, savaşmaktan ve direnmekten başka bir yol bırakmamıştır.

İşte böylesi bir durum karşısında sömürgeciliğe karşı beslediği kin ve öfkayı eyleme dönüştürmek için parti safalarına katılmaya karar verenlerden birisi de **Ahmet** yoldaştır. 1969 yılında Derik ilçesinin Haramitepe köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde bitirdi. Aile çevresinin yurtsever olması nedeniyle mücadeleye erkenden tanıştı. 1982 yılında evlendi. Her geçen gün mücadeleye karşı sempatisini geliştirip güçlendirdi. Bir yandan ailesinin geçim kavgasını yürütürken, bir yandan da gerillaya hizmet sunmada hiçbir zaman geri kalmadı. Kendi bölgesinde bulunan gerilla birlikleri arasında kuryelik yaptı. Bu ilişkisini daha da ilerleterek saflara katılmaya karar verdi.

Kendi istemi ve partinin de uygun görmesiyle Akademi sahasına gitti. Buradan aldığı askeri-siyasi eğitimle kişiliğinde güçlü bir dönüşümü yaşadı. Kendisine sunulan olanakları gücü ve kavrayış düzeyi oranında en iyi bir şekilde değerlendirmeye çalıştı. Zamanının ağırlıklı bölümünü devrimin bilincini almak için harcadı. Partiyi Akademi sürecinde daha iyi tanıyarak bilince çıkardı. Neşeli ve arkadaşlarıyla çabuk kaynaşma özelliğine sahipti.

Eğitimi tamamladıktan sonra Ülke pratiğine yöneldi. Ülkede Seyit Rıza kod adını kullandı, Kürt direnişçiliğini kendi şahsında temsil etmek için özel bir çabanın da sahibiydi. Botan alanında belli bir savaşın içinde bulundu. Savaşın başanya ulaşacağına sonsuz inancı vardı. 14 Mayıs 1988 tarihinde Parti Önderliği'ne yazdığı bir raporunda bu inancını şöyle dile getiriyordu:

"Eksikliklerimi gidereceğime güvenim sonsuzdur. Ve ben ülkeye yönelmek için kendimi hazırlıyorum. Benim tek isteğim ve önerim budur. Beni ülke mücadelesinden alıkoyacak hiçbir olumsuzluğa izin vermeyeceğime dair kendime güvenim sonsuzdur. Partimizin bana vereceği görevi nerede olursa olsun kanımın son damlasına kadar savaşa çağırma ve partiye bağlı kalacağıma güvenim sonsuzdur..."

Evet, bu sözleri daha Akademi'den pratiğe gitmeden bir süre önce yazmıştı. Ülke pratiğine gitti ve sözünde durdu. Kanının son damlasına kadar savaştı. Botan'ın Kêrê mîntikasında takım komutanlığı yaptığı bir sırada düşmanla 11-12 Şubat 1990 günü girilen bir çatışmada direnerek şehit düştü.

Sözünün takipçisi olacağız ve Ahmet yoldaşı kavgamızda yaşatacağız.

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Emin**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1990,**

Sayfiye-Mişare

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1990,**
Bekend-Kurtalan

Adı, soyadı: **Yaşar AKKURT**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Keşkan köyü-
Kiğı-Bingöl, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Haruna**

Agit yoldaş 1968 yılında Bingöl'ün Kiğı ilçesine bağlı Sürmeçay (Keşkan) köyünde dünyaya gelir... İlkokulu kendi köyünde bitirir, ortaokula Nacar (Aftini) köyünde başlar, ancak okulu yarıda bırakır.

12 Eylül 1980 faşist darbesi ardından TC'nin Kürdistan çapında başlattığı terörün ayyuka çıkarıldığı merkezlerden biri de Bingöl'ün Kiğı kazasıdır. Agit yoldaş bu çocukluk yıllarında çobanlık yapmaktadır. **Zeki YILDIZ** gibi halk kahramanlarımızla karşılaşır. O ailesinde ve çevresinde aradığı sevgiyi

ve saygıyı Zeki YILDIZ'da bulmuştur. Bu yoldaşımızın şahsında bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizle tanışmıştır. Ekmeğini onlarla paylaşır. Artık o gerçek bir okul ve öğretmen ile tanışmıştır. O'nun için dağlar bir okul, Zeki karanlığı aydınlatan bir öğretmendir. Çocuk yaştadır ama iyi ile kötüyü ayırtmayı öğrenmiştir. Babası Türk ordusunda askerlik yaptığı yıllarda, bir Türk subayına bir tokat attığı için hapse atılmış ve hapse esrar kullanmaya alıştırılmış, terhis edildikten sonra da bu kötü alışkanlığını sürdürmüştür. Agit yoldaş Zeki YILDIZ ile tanıştıktan sonra babasının durumuna tahamül edemeyerek, tepki gösterir. TC'nin kişiliğe karşı yuvası olan askerlik ocağına tepki gösteren babası

sin yurtsever kitleler üzerinde oynadığı oyunlar ve baskılar önemli derecede kitleleri sindirmiştir. Lozan şehrinde oynanan provokasyonlar adeta ülkemizin dört parçaya bölündüğü 1923 Lozan antlaşmasını tüm çirkinliği ile bir kez daha hatırlatmaktadır. İşte Agit yoldaşın Lozan polislerinin bütün tehditlerine ve "devrimci-demokrat" geçinen ama TC'nin bir numaralı savunucuları olan kesimlerine, ajan şebekelerine karşı ölüm-cül bir darbe niteliğinde olan çıkışı, ulusal kurtuluş otoritemizin bu alan özgünlüğünde gelişimine büyük bir katkı sağlamıştır. Bu çıkış devrimci bir çıkıştır. Bu çıkış tarihin birkez daha Lozan'da tekrerr edemeyeceğinin ispatı olmuştur. Agit yoldaş çok kısa bir süre kaldığı

Özgür Kürdistan'ı mutlaka yaratacağız.

eski Kürt kişiliğini cezaevinde yitirmiş ve TC bu anlamda amacına ulaşmıştır. Agit yoldaşın tepkisi haklıdır, babasını yeniden gerçek kişiliğine kavuşturmak ister, bütün çabası buna yöneliktir. Daha sonra babası Hamburg şehrinde, açığa çıkmayan nedenler sonucu öldürülür.

Agit yoldaş 1984 yılında İstanbul'a gelerek restoranlarda çalışır. Çok sevdiği ülkesinden kopmak istemez, zaman zaman köye gelir. Köylüleri O'nu evlatları kadar sevmektedirler. O da halkını çok sevmektedir. Ağırbaşlı, olgun, yardımsever ve fedakar kişiliği ile tanınmaktadır. 1986 yılında Avrupa'ya çıkar. İsviçre'nin Lozan kentinde iltica eder. Aslında Agit yoldaşın gerek İstanbul'a gitmesi ve gerekse Avrupa'ya çıkışı, kurtuluşu Kürdistan dışında aramasından kaynaklanmıyor. O bir arayış içindedir. Zeki YILDIZ'ın kişiliğini aramaktadır. Agit yoldaş İsviçre'nin Lozan şehrinde iltica yaptığı dönem, Lozan şehrinde partimiz PKK'ye karşı provokasyonların geliştirildiği bir dönemdir. Poli-

Lozan'da kararnı vermiştir. Ülkeye gidip savaşmak istediğini partiye bildirir. Avrupa'daki merkezi eğitim devresine katılır. Daha sonra Hollanda alanında cephe çalışmalarını yürütür. 1987 yılında yoğun istek ve dayatmaları sonucu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir. Bu sahada siyasi ve askeri eğitimini tamamladıktan sonra 1988 yılında ülkeye girer. Üç yıl gibi bir süre içinde işbirlikçi çetelere ve işgalci Türk ordusuna karşı en ön saflarda hep saldırı grupları içinde ilk saldıran yoldaşlardan biri olur. O'nun kişiliğinde bir kahramanlık dile gelmektedir. Cesareti, fedakarlığı ve kararlılığı ARGK'nin savaşçı gerilla kişiliğinin temsili niteliğindedir. Bir şahin gibi çevik, sportmen, kopancı bir vuruş tarzı vardır. Susturulmayan düşman mevzisinin imhasında o hazırdır. Soğukkanlı ve cesurdur. Moral-sizliğin ve karamsarlığın olduğu yerde o bir moral ve cesaret çiçeği olarak tanınır. En zor görevlere o taliptir. Üstlen- diği görevi ne pahasına olursa olsun

yerine getiren, yoldaşlarına karşı saygısı ve özverisi ile tanınan, Kürdistan'ın yiğit bir savaşçısıdır.

1991 yılında halkımızın bu yiğit evladı bağlı bulunduğu gruptan başka bir gerilla grubuna giderken elde olmayan nedenlerden dolayı arkadaşlarından kopmuş, tek başına yüzlerce düşman askeri ile karşılaşmıştır. Hiç tereddüde düşmeden tek başına saatlerce çatışmış, Haruna'da kahramanlık destanını son mermisinde haykırarak özgürlük destanını kendi kaniyle yazmıştır.

Agit yoldaş şimdi Haruna'da yalnız değil. O'nun yazdığı kahramanlık destanını binlerce yoldaşının bağımsızlık ve özgürlük namlularında okunmaktadır. O fiziki olarak aramızdan ayrılrsa da cesareti, fedakarlığı ve üstün moral kaynağı olan kişiliği ile Kürdistan'ı özgürleştirme hamlelerimizde yaşıyor. Yaşar ölmedi, o şehitler ülkesi Kürdistan'da yaşıyor.

Adı, soyadı: **Mehemed Ali MEHEMED**
Kod adı: **Pale**
Doğum yeri ve tarihi: **Rakka-Güney-Batı Kürdistan, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991 yazı, Haruna**

Pale yoldaş, 1967 yılında Rakka'ya bağlı bir köyde yoksul, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailenin yoksul olması nedeniyle, şehir merkezine göç etmek durumunda kalırlar. Kürtlerin de belli oranda bulunduğu bu büyük Arap şehrinde yaşam kavgasını yürütmek ve Kürtlüğü korumak kolay olmaz. Ama buna rağmen gittikleri yerde yurtseverlik özlerini koruyabiliyor ve yaşıyorlar. Ailenin geçim sorunu **Pale** yoldaş da etkiler. Ailenin geçimi için çalışmak zorundadır. Bu nedenle de öğrenimine devam edemez ve yanda

birakır. Emeğiyle ailenin geçim sıkıntısını gidermeyi amaçlar. Ancak sonuç elde edemez. Neden yoksul kaldıklarını çalıştıkları halde emeklerinin karşılığını neden almadıklarını öğrenmeye çalışır. Gidip çalıştığı yerlerde bu sorularına cevap veren insanlarla tanışır. Hatta fazlasıyla birçok gerçeği öğrenir. PKK'yi, yürüttüğü mücadeleyi ve her Kürt insanından beklenen görevin ne olduğunu anlatırlar kendisine. PKK'nin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesindeki rolünü öğrendikçe sempatisi gelişir ve daha çok öğrenmek ister. Ve PKK'yi tanımaya çalışır. Kitap okur, araştırır-inceler ve ilişkiye geçer. Partiden aldığı, bilinçlendiği oranda çevresine verir.

Partiyi tanıma ve ilişkiye geçme süreci fazla bir zamanı kapsamaz. **Pale** yoldaş, gelişkin birçok özelliğiyle, kavrama gücüne sahip oluşuyla dikkatleri üzerinde toplar. Propaganda-ajitasyon faaliyetlerinde başarılı olacağı ve kitleler içinde çalışabileceği düşünülerek alanda yürütülen cephe faaliyetlerine katılması uygun görülür. Uzun süre kitle faaliyetleri içinde çalışan **Pale** yoldaş, Lübnan sahasına geçer. Belli bir süre partiye maddi gelir sağlamanın yanısıra kitle faaliyetlerine de katılır. Daha sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne geçerek, siyasi-askeri eğitim görür. Kişiliğini devrimci dönüşüme tabi tutarak, eğitimde en iyi biçimde yararlanmaya çalışır. Devrimci dönüşümü kişiliğinde sağladıkça, ülke pratiğine yönelme arzusu daha da büyür. Bunun için partiye sunduğu her raporunda ülkeye gitme istemini ve savaşa katılma talebini dile getirir.

Sıcak savaş alanlarına gitme talebinde ısrarlı olan **Pale** yoldaş, örgüt ve mücadele sorunlarının bilincindedir. Bunun için hazırlığını yaparak, duygusallıktan ve yüzeysellikten uzak belli bir sorumluluk duygusuyla savaş alanlarına gitmenin dayatıcılığı içinde olur. Parti tarafından talebi uygun görülen **Pale** yoldaş, Botan'a gönderilir. Özlemine duyduğu ve anlam biçtiği dağlara ulaştığı zaman çok mutludur. Botan'ın engin coğrafyası karşısında, bir gerillaya düşen görevin neler olduğunu anlar. Ve kendisini doğa koşullarına erken adapte eder. Gerilla yaşamına coşkuyla katılır. Gabar mintikasında belirli çalışmalar içerisinde yer alır ve çeşitli sorumluluklar üstlenir. Atılgan yapısı ve özverili yaklaşımlarıyla örnek bir kişilik olmasını bilen **Pale** yoldaş, yoldaşları arasında sevilen, sayılan bir konuma ulaşır. Burada belli bir süre kaldıktan sonra Haruna

mintikasına geçer ve mintika yönetiminde yer alır.

Haruna mintikasında düşman güçleriyle gerilla birliklerimiz arasında çıkan birçok çatışmada başarılı bir savaşçı olduğunu kanıtlar. Savaş pratiği içinde daha da gelişir ve güçlenir. Kendisini sürekli geliştiren bir konumda olması, O'nun gelecek vaadeden kişiliğini ortaya çıkarır. Gelecekte önemli sorumluluklar üstlenebilecek durumda olan **Pale** yoldaş, bilinci ve çabasıyla sürekli katılımcı olmasını bilir. Yoldaşlarına ölmüne bağlı olan **Pale** yoldaş 1991 yazında Haruna mintikasında bir görev sırasında patlamak üzere olan bombanın üzerine atılarak iki yoldaşın hayatını kurtarır ve kendisi şahadete ulaşır. Ölümün üzerine tereddütsüzce giden **Pale** yoldaş, bir kez daha savaş koşullarında yoldaşlık bağlarının ne kadar derin ve anlamlı olduğunu kanıtlar. Bu soylu yaklaşımla yüce yoldaşlık bağlarına değer biçer ve PKK militanlığına yaraşır bir tarzda şahadete ulaşır.

Pale yoldaşın soylu davranışını esas alarak, yoldaşlığa bağlılığın gereklerini bağımsız, birleşik özgür Kürdistan'ı yaratarak yerine getireceğiz!

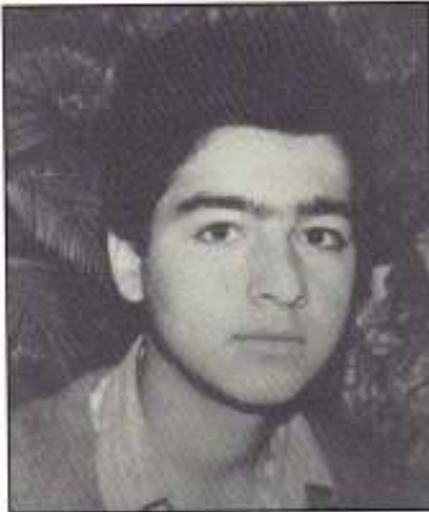
Adı, soyadı: **Şehmus KAMİL**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet yeri ve tarihi: **1991, Gabar dağı**

Şehmus yoldaş Şırnak'ın bir köyünde doğup büyüdü. 1988 yılında zorunlu askerlik yasasıyla saflara katıldı. Kısa süre içinde gerilla yaşamıyla bütünleşti ve partiyi kavramaya çalıştı. Kısa sürede siyasi ve askeri alanda gelişti. Gerilla saflarında askeri bir ruh ve kişiliğin temsili militanı haline geldi. Düşmana karşı büyük bir kin ve öfkeyle silaha

sanıldı. Bestler, Çıray ve Gabar mıntıklarında düşmana karşı gerçekleştirilen birçok saldırı, baskın ve puslu eylemlerinde yer aldı, bu eylemlerde üstün bir savaş yeteneğini gösterdi.

Fedakarlığın, cesaretin ve askeri kişiliğin sembolü olan Şehmus yoldaş Gabar dağında düşmanla girilen bir çatışmada şehit düştü.

Savaşarak ulusal gerçekliğini yakalayan bir militan: Servet yoldaş ölümsüzdür

Adı, soyadı: **Servet YILMAZ**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Antalya, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Şubat 1991, ...**

Faşist TC'nin baskı, zulüm ve katliamlarına karşı ulusal kurtuluş saflarında yer almak için yola çıkan Servet yoldaş, Antalya'da doğdu ve orada büyüdü. Ailesi çok önceden Antalya'ya göç ettiğinden, yine sömürgeci eğitim kurumlarının da etkisiyle Türkçe'den başka dil bilmiyordu. Asimilasyoncu eğitimden geçerek ana dilini öğrenememişti. Liseyi okuduğu sıralarda devrimci düşüncelerle tanıştı. Kürdistan halkının mücadelesini bu sıralarda öğrendi. Savaş ilmi düzeyi arttıkça Kürtçe'yi öğrenmeye çalıştı. Kısa sürede Kürtçe'yi öğrendi. Eline geçirdiği yayınları okuyarak kendisini bilinçlendirdi.

Lise 1. sınıftan ayrılarak saflara katılmaya karar verdi. 1989 yılında Kürdistan'a giderek ilişki kurmaya çalıştı. Ge-

nilla saflarına katılarak ülkesi ve halkı için savaşmaya başladı. Sağladığı gelişmelerle sorumluluklar aldı. Üzerine düşen görevleri özveriyle yerine getirmeye çalıştı.

5 Şubat 1991 günü korucuların attığı bir pusuya düşürülerek şehit düştü.

Servet yoldaş, ulusal gerçekliğini kendi kararlı çabalarıyla yakaladı ve bunun için savaşarak şahadete ulaştı.

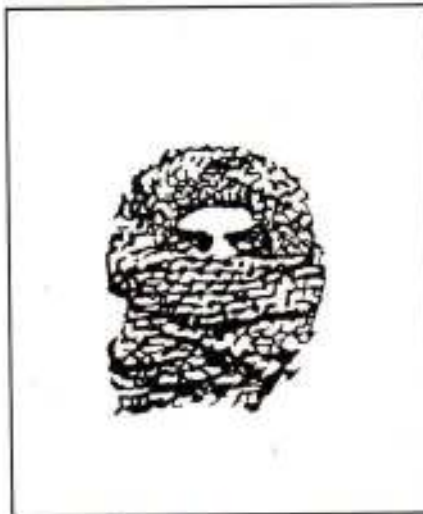
Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Havar**

Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik-Güney-Batı Kürdistan, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Herekol dağı**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Yilmaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Germav köyü-Beytüşşebap, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1991,**

Becuhe-Uludere

28 Nisan 1991 tarihinde Hiror yakınlarında KDP komposu sonucu tutuklanır. Aişer yoldaşla birlikte KDP iha-

netçi grubunun işkencesinden geçer. KDP tarafından TC'ye teslim edilir. Uludere'nin Becuhe köyüne götürülür. Edinilen bilgiye göre işkenceyle katledilmiştir.

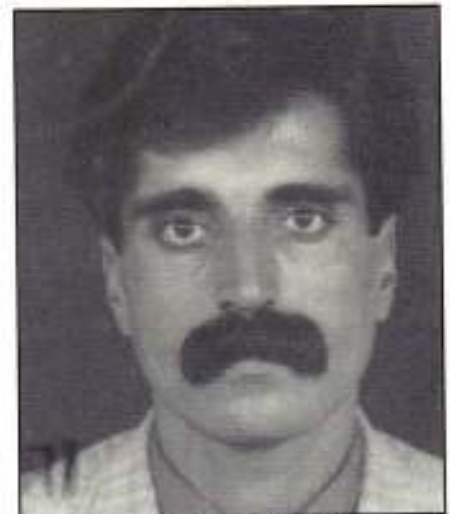
Adı, soyadı: **Sait ...**

Kod adı: **Hogir**

Doğum yeri ve tarihi: **Hevler-Cizre, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1991, Silopi**

Adı, soyadı: **Müslüm SOLGUN**

Kod adı: **Dersim**

Doğum yeri ve tarihi: **Merxo köyü-Dersim, 1969**

Mücadeleye katılış tarihi: **8 Nisan 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Eylül 1991, Şırnak**

Dersim yoldaş, 1969'da Dersim'in Merxo (Doluküp) köyünde dünyaya geldi. 1970 yılında ailesi Dersim şehir merkezine yerleştiğinden ilkokulu, ortaokulu ve liseyi burada okur. Okul yıllarında Türk soluyla tanışır ama 12 Eylül faşist darbesiyle birlikte onların yok oluşlarına tanık olur. 15 Ağustos Atılımı

onu yeniden canlandırır ve ilgisini çeker. Bu arada Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'ni kazanır. Üniversitede yurtsever gençlikle tanışır. 1987 yılından itibaren öğrenci gençlik içinde faaliyetlerde bulunur. Ve 8 Nisan 1991'de gerilla saflarına katılır.

Cudi alanında gördüğü kısa bir eğitim sürecinden sonra Bestler alanına gönderilir. Burada önce manga komutan yardımcılığı daha sonra da manga komutanlığı görevlerini üstlenir.

30 Eylül 1991 günü Şırnak-Siirt karayolunda düşmana atılan pusuda çıkan çatışmada şakağına isabet eden düşman kurşunuyla şehadete ulaşır.

Adı, soyadı: **İbrahim YUSUF**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik-Güney-Batı Kürdistan, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1991, Turkuz-Şırnak**

Şırnak-Turkuz karakol baskınında bir yoldaşıyla (Xebat) birlikte şehit düştü.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Edip**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Çukurca**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Davut**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1991, Kurtalan**

Adı, soyadı: **İbrahim YUSUF**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik-Güney-Batı Kürdistan, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Eylül 1991, Turkuz-Şırnak**

Şırnak-Turkuz karakol baskınında bir yoldaşıyla (Xebat) birlikte şehit düştü.

Adı, soyadı: **Hürşit TANIŞ**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Ballıkaya köyü-Silopi, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1991, Silopi**

Hürşit yoldaş, Silopi'ye bağlı Ballıkaya köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1970 yılında dünyaya geldi. Ailesi bu konumundan dolayı, ulusal kurtuluş mücadelesi gelişmeden önce KDP, YNK, İKP'ye elinden gelen yardımı esirgemez. 1984 sonrası gelişmelerden etkilenen ailesi bu sefer partimize sempati duymaya başlar ve yardım-

larda bulunur. Ailenin çoğu bireylerinin mücadele saflarına katılmasından dolayı, düşmanın hedefi durumuna gelirler. Bu yüzden Silopi'ye yerleşirler. Hürşit yoldaş, burada da gerillayla olan bağını koparmaz. Son olarak aldığı görevi yerine getirmek için içinde bulunduğu bir gerilla birliğiyle Biligon'dan Texe'ye giderken kontr-gerillanın yola döşediği mayına basarlar ve orada bir grup yoldaşıyla birlikte şehit düşer.

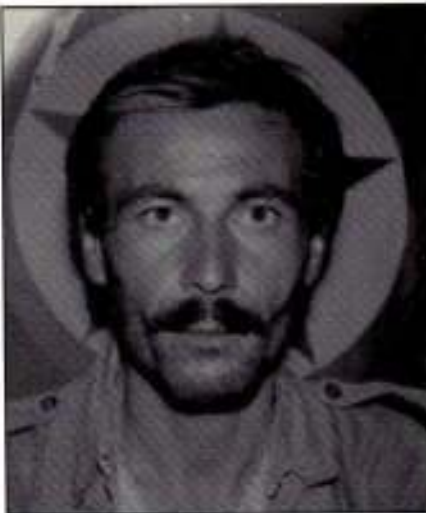
Adı, soyadı: **Mehmet Salih YAŞ**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Koçpınar köyü-Siirt, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1991, ...**

Şiyar yoldaş Siirt'in Koçpınar köyündendi. Yurtsever bir ailenin çocuğuydu. O bir yurtsever olarak Siirt'te mücadeleyle ilişki kuramadığı dönemlerde bile örgütlemeye bulunmuş, birçok halk eylemlerini geliştirmiş ve açlık grevlerine katılmıştır. Sivil yaşamda düşmana olan kin ve nefretini böylesi görevlerle ortaya koymuştur, ancak O bunu yeterli görmeyip Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını veren gerilla saflarına katılır. Şiyar yoldaş 1991 baharında Mişare alanında saflara katıldıktan sonra, başka bir alana gidip partinin siyasi ve askeri eğitimini görür. Eğitim gördükten sonra tekrar Mişare alanına giderek faaliyetlerde bulunur. Burada cesaret ve fedakarlığıyla öncülük yapar, ağırbaşlılığı ve olgun yaklaşımını yoldaşları arasında beğeni kazanır. Kendisine verilen görevleri her zaman yetkin bir şekilde yerine getirir. Daha sonra grupların aktarılması görevini üstlenir. Yine böylesine önemli bir görevi gerçekleştirmek üzere bir grup arkadaşla yola koyulur.

Grup bir noktada üslenir. Geçişten istihbarat alan düşman güçleri sabaha karşı alanı kuşatmaya alır. Böylece şiddetli bir çatışma başlar. Sabah saat 8.00'den akşam 15.00 sularına kadar devam eden çatışmada 11 asker, 2 subay, 1 üstteğmen öldürülür. Bu çatışmada Şiyar yoldaşla birlikte **Kahraman, Çiya, Baki** ve **Welat** yoldaşlar da şehit düşerler. Direnenek savaşan ve büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek şahadete ulaşan yoldaşlarımızı saygıyla anıyor ve intikam yeminimizi pratikte yerine getirerek bağlı kalacağımızı belirtiyoruz!

Adı, soyadı: **Mustafa ALO**
Kod adı: **Küçük Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **4 Mart 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1991, Şex Ömer dağı (Mişare)**

Adı, soyadı: **Fehmi OSMAN**
Kod adı: **Rêzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hileh köyü-Karışlı, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **14 Temmuz 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1991, Çukurca**

Adı, soyadı: **İdris ÜLKÜ**
Kod adı: **Cimşid**
Doğum yeri ve tarihi: **Xirabênari köyü-İdil, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Kasım 1991, ...**

Cimşid yoldaş, Botan Eyaleti'nde mayın patlaması sonucu şehit düştü.

Adı ve soyadı: **A. Rahman ERGİN**
Kod adı: **Zerdeşt**
Doğum yeri ve tarihi: **Naviyan köyü-Şırnak, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1991, Tekköyü-Şırnak**

1974 yılında Şırnak'ın Naviyan köyünde doğup büyüyen **Zerdeşt** yoldaş, yurtsever bir aileden gelmekteydi. Daha küçük yaşlardan itibaren vatan sevgisiyle büyüdü. Eli silah tutacak yaşa geldiğinde ısrarla gerillaya katılmayı dayatır ve 1989 yılında amacına ulaşarak sıcak savaş ortamına katılır.

Gerilla saflarına katılır katılmaz bir süre eğitim faaliyetlerinde yer alır. On-

dan sonraki mücadele yaşamı eylem- den eyleme koşmak olur. Neşeli ve yüksek moral gücüyle grubunun en sevilen yoldaşı olur. Fedakar ve azimlidir, verilen görevleri büyük bir sorumlulukla yerine getirir. 27 Ekim 1991 günü Tekköyü karakol baskınına katılan **Zerdeşt** yoldaş, düşman karakolu tümünden imha edilmesine rağmen, bir düşman askerinin açtığı ateş sonucu şehit düşer. Yaralandığı esnada son sözü, "Bijî Serok APO" sloganıdır. O'nun anısına bağlı kalacağımıza dair verdiğimiz devrim sözünü yineliyoruz!

Adı, soyadı: **Yusuf YİĞİT**
Kod adı: **Mustafa**
Doğum yeri ve tarihi: **Pirosa köyü-Beytüşşebap, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1991, Kaşuri**

Yusuf yoldaş, 1971 yılında Beytüşşebap'ın Piroso köyünde doğup büyüdü. Ailesi oldukça yoksuldu. Bu nedenle bir yandan babasına yardımcı olurken, diğer yandan çobanlık yaparak ailenin geçimine katkıda bulunmaya çalışıyordu. Daha küçük yaşlardan itibaren çalışmaya başlamış ve bir emekçi olarak yetişmişti. Bu nedenle olgun, ağırbaşlı ve çalışkandı. Yaşamın zorluklarını ve acılarını yaşayarak görmüştü; geri kalmışlığın esas sorumlusu faşist Türk sömürgeciliğiydi. Ülkenin ve halkın düşmanın kirli potinleri altında nasıl ezilip sömürüldüğünü ve her türlü baskıya maruz kaldığını pratik içinde yaşayarak kavradı. Bunun için düşmana karşı kin ve öfkeyle doluydu.

Belli bir yaşa geldikten sonra evlendirilmek istenir. O bunu kabul etmez. Yolunu kendisi bulmuştur. Uzun zamandan beri gerillaya katılarak tarihin hesa-

bını düşmandan sormak istiyordu. Artık kararı kesindi. Ve böylece 1989 yılında fiili olarak mücadeleye katıldı. Gördüğü parti eğitiminden yetkinleşerek, güçlü bir dönüşüm sağlayarak çıktı. Pratik yaşamda deneyim ve tecrübe edindi ve askeri alanda daha da yetkinleşti. O, fedakardı. En zor işlere koşar ve yerine getirmeyi temel alırdı. Coşkuluydu, düşmandan çektiklerinin hesabını bir bir soruyordu. Bu özelliklerinden dolayı uzun bir dönem 1. ve 2. bölge arasında kuryelik görevini yaptı. 1990 yılı boyunca hem kuryelik görevini ve hem de Çukurca alanında askeri-siyasi çalışmaları yürütüyordu. O, gerilla eylemlerinde hep öncüyü. Keşif çalışmalarını başlarıyla yapar, eylemi yoldaşlarına ayrıntılı bilgi sunarak hazırlardı. Nitekim yine böylesi bir görevi gerçekleştirmek için 23 Kasım 1991 günü bir grup yoldaşıyla Kaşuri alanında karakol keşfine gider. Burada beklenilmeyen bir yerde mayına basması sonucu şehitler kervanına katılır.

Azimli, kararlı ve fedakar olan Yusuf yoldaşı, bağımsızlık ve özgürlük savaşımızda hep yaşatacağız!

Adı, soyadı: **Adil TAN**

Kod adı: **Hozan**

Doğum yeri ve tarihi: **Xebir köyü-Nusaybin, 1966**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1991, Gundê Nite (Dudaklı) köyü**

İnsanlık tarihi sınıflar savaşımının tarihidir. Bir anlamda ezenler ile ezilenler arasındaki kıyasıya süren uzun ve kanlı savaşım biçimlerini de içeren bir tarihtir. Toplumsal tarihi böyle savaşımın yüzlerce defa şahit olmuştur. Ve her seferinde de direnenler tarihe isimlerini yazdırmışlardır, tarih karşısında onurlu

olabilmenin yegane yolunu tutmuşlardır.

Kimi halklar tarihte yerlerini alabilmek için daha önceden kendisine bırakılan mücadele ve kazanılmış birçok mirası kullanarak fazla kan dökmekten

Bu dağlarda insanlığın geleceği saklıdır.

yerlerini alırlar. Kimi halkların ise kendilerine bırakılmış hiçbir şeyleri yoktur. Ve sadece çıplak yürekleriyle topraklarının her karışını kanıyla sulayarak bu karşılığı almaktadırlar.

İşte Kürdistan'da yürütülen savaşımımız da geçmiş deneyim, tecrübe ve adına miras denilebilecek hiçbir şey bırakılmadan yalnızca çok cıvı bir direnişin olduğu, diğer adıyla boydan boya ihanetlerle kapatılmak istenen bir toplumda direniş geliştirdi.

İşte kendisine yabancılaştırılmış insan tipinin egemen olduğu, sınıfların olduğu, sınıfların dahi kendi sınıf çıkarları için düşünmediği bir toplumda iliklerine kadar ajanlaşmanın normal karşılandığı bir tipin egemenliğidir yaşadığımız toplumun gerçeği.

İşte partimizin çıkışı, tarih karşısında, insanlık karşısında ölüm noktasına kadar getirilen bir halkın çağdaş insanlık ailesine katılımın çıkışı oldu.

Her şey bir bedel ister. Bağımsızlık, kimlik kazanma ve "ben varım" diyebilme, "bu dağlarda insanlığın geleceği saklıdır" demenin anlamını bilebilme, lanetli yaşama karşı onurlu yaşamı tanıtabilmenin bedeli vardır. Bu bedel başka halklarda değişik olabilir. Ama bizde bunun kanla olması zorunluydu. Bu yüzden üçbini aşan şehitlik örnekleri, bu yüzden binlerce kahramanlık örnekleri sergilendi ve sergilenmektedir.

İşte bu bedellerden birisi daha 28 Aralık 1991 günü Dudaklı köyü (Gundê Nite)'de verildi. Halkımızın kurtuluşunun adı olan ARGK gerillalarının çete-

ciliğe karşı tanıdığı bir yıllık sürenin bitimine bir gün kala, silahlanmayı artıran nedir? Köylerden olan ve iliklerine kadar namussuzluğu, onursuzluğu yaşamın bir parçası olarak gören çetelere

karşı bir eylem hazırlanır. Çetelere karşı girişilen eylem sonunda daha önceden hedeflenen çetelerden biri öldürülür, birden fazla yaralı verilir. Bu olayda **Hozan** yoldaş da kahramanca direnerek şehitler zincirine bir halka olarak eklenir.

Hozan yoldaş 1966 yılında Nusaybin'in Xebir köyünde doğup büyüdü. Çeşitli nedenlerden dolayı ailesi metropol kenti olan Mersin'e göç etti. Bu sürede ailesi Kürdistan'la bağlarını koparmamış, sömürgeci yabancılaşmaya karşı, yurtsever özelliklerini korumuştur. Hozan yoldaş da çeşitli işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunmaya çalışır. Bu sürede metropollerde ekonomik, sosyal, siyasal çelişkilerin derinliği ve özellikle Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi O'nu derinden etkiler. Yurtsever bir alandan gelişti, mücadeleye katılımını hızlandırır. Yılların birikmiş kinini dökebilecek fırsatı metropolde yakalayarak Kürdistan'a döner ve gerilla saflarına katılır. 1991 yılı başlarında mücadeleye Bestler alanında katıldıktan sonra, birçok özellikleriyle yoldaşlarının ilgisini çeker. Savaşçı ruhu her yerde hissettirirken, yoldaşları arasında adeta moral kaynağı olup, fedakarlığı ve partinin istediği çizgiyi en iyi şekilde uygulamada en kararlı, en atılgan arkadaşlardan biri olması özellikleriyle kısa bir süre sonra güvenlik birliğinin 3. Bölge Takımı'na girer. Burada da partinin çizgisine bağlılığını her eylemde cesaretiyle gösterir.

Devrim şehitlerinin bir halkası olarak

eklenen Hozan yoldaş, bıraktığı bayrağı yoldaşlarının taşıyacağından bir saniye bile çelişkiye düşmeden, emin olarak şehadeti kahramanca kucakladı. Onlar kızılbaşan Kürdistan'da bir abide olarak yoldaşlarına, halkına ve insanlığa karşı olan görevlerini hiçbir ikircikliğe düşmeden yerine getirdiler.

Onlar yaşamının biricik garantisi, güç veren Savaş Hükümeti'mizin manevi komutanı olacaklardır. Silah yoldaşları olarak, Hozan yoldaşın bayrağını bırakmayacağımızı, intikamını sömürgeciliği Kürdistan'dan sökerek atacağımızı ve Hozan yoldaşın şahsında tüm şehitlere bağlılığımızı kanıtlayacağımızı insanlığa duyuruyoruz.

Adı, soyadı: Zeki ...

Kod adı: Doğan

Doğum yeri ve tarihi: Çatak, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 1991 sonbaharı, Kato dağı-Çatak

Doğan yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Çatak'ta doğup büyüdü. 1989 yılında askerlik yasası gereğince gerilla saflarına alınır. Güney Kürdistan kamplarında askeri ve siyasi eğitim görür. En temel özellikleri yüksek moral gücüne sahip olması, ağırbaşlı ve olgun, fedakar bir kişiliği temsil etmesidir. Bu özelliklerinden dolayı hem halk ve hem de yoldaşları tarafından sevilen ve sayılan bir kişilik olarak öne çıkmıştı. O, yetersizliklerine karşı acımasızdı ve cesaretle olumsuzlukların üzerine yönelerek aşılması için azami çaba sarfederdi. Doğan yoldaş uzun bir süre Güney Kürdistan'da kitle faaliyetlerini yürüttü. Başarılı çalışmalar sergilemesine rağmen her zaman Kuzey Kürdistan parçasında gerilla saflarına katılmayı dayattı ve adeta bir özlem çektiğini her fırsatta

dile getirdi.

1991 yılında Kuzey Kürdistan parçasına yöneldi ve 4. Bölge'ye bağlı olan Çatak alanında görev üstlendi. Asıl amacı komutan olmaktı. Bunun içinde fedakarlıklardan kaçınmadı. Düşmanın saldırı ve pusularını boşa çıkarmada kahramanca savaştı. 1991 yılının sonbaharında Kato dağlarında düşman güçleriyle çıkan ve günlerce devam eden çatışmada yiğitçe direnerek şehit düştü ve ölümsüzler ordusuna katıldı.

Adı, soyadı: Abdi AY

Kod adı: Sabri

Doğum yeri ve tarihi: Saygın köyü-Suruç, 1957

Partiye katılış tarihi: 1979

Şahadet tarihi ve yeri: 1991 sonları, Botan

Abdi AY yoldaş 1957 yılında Suruç'un Saygın köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Evli ve üç çocuk babasıydı. Ailesinin geçimini sağlamak için Türkiye metropollerine gitti. 1978 yılında mücadeleye başladı. 1979 yılının başlarında kurtuluş yolunun bireysel çabalardan değil, bilfiil olarak parti mücadelesi içinde yer alarak Kürdistan'ın ulusal kurtuluşunu gerçekleştirmekten geçtiğini görerek fiilen parti mücadelesine katıldı.

Faaliyet içindeyken düşmanın eline esir düştü ve 1987 yılının sonlarına kadar Diyarbakır zindanında kaldı. Serbest bırakıldıktan bir süre sonra 1988 yılında Akademi sahasına gitti. Burada askeri ve siyasi eğitimini tamamlayıp Mart 1989 bahar atılımıyla ülke pratiğine yöneldi.

Botan'da faaliyet yürütürken 1991 yılının sonlarında düşmanla girilen bir çatışmada direnerek şehit düştü.

Anısı ölümsüzdür!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Delil

Doğum yeri ve tarihi: Akêr-Şırnak, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Aralık 1991, Aryan-Şırnak

Şırnak'ın Akêr köyünden olan **Delil** yoldaş, 25 Aralık 1991 tarihinde gerçekleştirilen Aryan karakol eyleminde şehit düştü.

Adı, soyadı: M. Hac Hüseyin MAHMUT

Kod adı: Nezir

Doğum yeri ve tarihi: Güney-Batı Kürdistan, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 1991 sonları, Çukurca

Yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Güney-Batı Kürdistan parçasında doğup büyüyen **Nezir (Muhammed Hac Hüseyin MAHMUT)** yoldaş, ailesinin etkisiyle partiye tanışır. Partili yoldaşların sürekli uğramasıyla ülke gerçekliği hakkında bilinçlenir ve daha sonra pratik faaliyetlere katılır. Okul çevresindeki

arkadaşlarını ulusal kurtuluşçu düşünce doğrultusunda eğitir.

1990 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim gördü. 4. Ulusal Kongre sürecinden sonra ülke pratiğine yöneldi. Çukurca'da silahlı savaşım birlikleri içinde yer aldı ve önemli görevler yerine getirdi. 1991 yılı sonlarına doğru düşmanla aralarında çıkan ve günlerce süren bir çatışmada şehit düştü.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Musa**
Doğum yeri ve tarihi: **Nirveh-Uludere, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: ..., **Gabar**

Gabar'da kaza kurşunuyla şehit düştü.

Adı, soyadı: **Halil GÜL**
Kod adı: **Hayri, Bişar**
Doğum yeri ve tarihi: **Viranşehir, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1991, Dicle nehri**

Halil yoldaş, 1990 yılının Ağustos ayında mücadeleye katıldı. Parti yayın-

larını okuyarak kendi bilinçlenmesini sağladı. Viranşehir ve Adana'da gençlik içinde faaliyetlerde bulundu. Daha sonra, öğrenimini sürdürmek için gittiği Diyarbakır Dicle Üniversitesi'nde mücadelesine devam etti. Buradan da Mardin kırsalında gerilla saflarına katıldı. Üstlendiği bir görevi yerine getirmek için grubuyla Dicle nehrini geçerken suda boğularak şehadete ulaştı.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1991, Botan**

Kaza kurşunuyla şehit düştü. Şehit düştüğünde bölük komutanıydı.

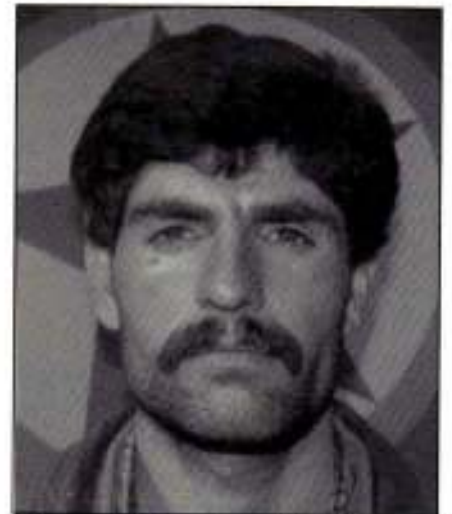
Adı, soyadı: **Nesim ÜSTÜN**
Kod adı: **Xalit**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi ve yeri: **Aralık 1991, Botan**

Aralık 1991'de kaza sonucu şehit düştü.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ciwan**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney-Batı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991 sonu, Bestler**

Güney Kürdistan parçasından olan **Ciwan** yoldaş, 1991 yılının sonlarına doğru Bestler'de mayın patlaması sonucu şehit düştü.

Adı, soyadı: **Xışman İsmail ÖMER**
Kod adı: **Harun**
Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik-Güney-Batı Kürdistan, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Botan**

1991 yılında mayın patlaması sonucu şehit düştü.

**Onlar
mücadelemizde
yol göstericilerimizdir**

1992 çığ felaketinde yitirdiğimiz yoldaşlarımız özgür ve bağımsız bir Kürdistan'ın teminatıdır!

1992 yılının ilk ayları ağır kış koşulları altında geçti. Kürdistan'ın hemen her alanında yaşamı felç etti. Bu koşulların uzun süre devam etmesi, metrelerce kar yağması nedeniyle 1992 yılı hazırlıkları tam olarak yapılamadı. Buna, ağır kış koşullarını fırsat bilen düşmanın yoğun hava saldırıları da eklenince hazırlıkların kesintiye uğraması kaçınılmaz oldu. Ardı ardına gelen çığ felaketleri gerilla birliklerimizin çoğunu hazırlıksız yakaladı ve istenmeyen büyük kayıplara yol açtı. Çığ felaketlerinin yol açtığı kayıplar düşman saldırılarından daha fazla etkili oldu. Bu doğa felaketi, üzücü istenmeyen olaylar olduğu gibi, aynı zamanda yığınla derslerin çıkarılabileceği bir özelliğe de sahiptir. Çünkü bu olaylar daha çok tedbirsizliklerden kaynaklanmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelemiz bu yaşanan olaylarda da görüldüğü gibi sadece barbar sömürgeciliğe karşı değil, aynı zamanda acımasız doğa koşullarına karşı da bir savaş ve direnme mücadelesidir. Bu anlamda kayıplarımızdan yeterli dersler çıkarılıp tedbirler alınmalıdır ki, istenmeyen sonuçlarla tekrar karşı karşıya kalınmasın. Savaşçılarımızın zorlu, karlı-tipili bir kış geçirmeleri görkemli direnişlere de sahne oldu. Ama istenmeyen kayıplara bakıldığında kış koşullarına karşı hazırlıkların ne kadar yetersiz olduğu kendiliğinden ortaya çıkar.

İşte Botan 4. Bölge'de çığ felaketi yüzünden hepsini aynı anda yitirdiğimiz 15 gerillanın şahadetinden çıkarılması gereken dersler bunlar olmalı, hazırlıklar bu temelde yapılmalı, düşmana böylece güçlü darbeler vurulmalıdır.

20 Ocak 1992 günü çığ altında kalarak şehit düşen 15 yoldaşımız şunlardır:

Adı, soyadı: **Sedika GÜMÜŞ**

Kod adı: **Xelat**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1976**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992,**

Botan 4. Bölge

Sedika yoldaş, 1991 yılında bahar aylarında mücadeleye katıldı. Güney Kürdistan'da belli bir süre eğitim gördü. Eğitim sonrasında gerilla birlikleri içinde yer alarak savaşını sürdürdü. En son Botan 4. Bölge gerilla birliği içinde savaşırken, çığ düşmesi sonucu şehit düştü.

Adı, soyadı: **Hüsni ÜSTÜN**

Kod adı: **Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Serê Dahlê-**

Şirnak, 1975

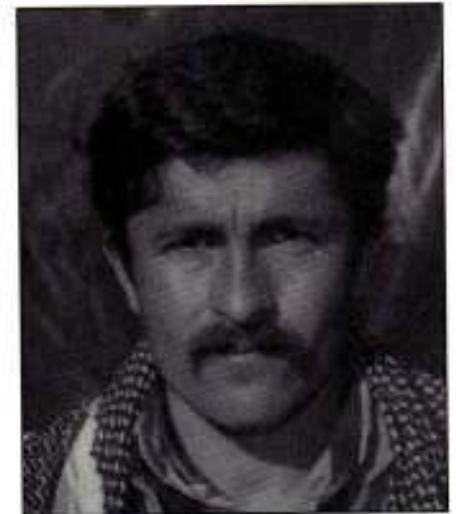
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992,**

Botan 4. Bölge

Welat yoldaş, 15 yaşına basar basmaz 1991'de Cudi'de gerilla birliklerine katıldı. Cudi'de bir süre savaştıktan sonra eğitim görmesi için parti tarafından Güney Kürdistan'a gönderildi. Eğitimden sonra Botan'da pratiğe yöne-

lir. 4. Bölge'de savaş içindeki yerini alır ama, O da çığ altında kalarak şehit olur.

Adı, soyadı: **Salih OKAN**

Kod adı: **Salih**

Doğum yeri ve tarihi: **Mendeşkan-**

Çatak, 1967

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992,**

Botan 4. Bölge

Salih yoldaş, 1989 yılında zorunlu askerlik yasası ile gerillaya alındı. Kamp- larda bir süre eğitim gördükten sonra

sıcak savaşa katıldı. Daha sonra eğitim için gittiği Güney Kürdistan'da Saddam güçleri tarafından tutuklandı. Uzun süre Irak zindanlarında kaldı. Serbest bırakılınca yeniden gerilla mücadelesine katıldı. Botan 4. Bölge faaliyetleri içinde yer alır. Kış koşullarında yapılan 1992 hazırlık çalışmaları sırasında çığ altında kalarak şehadete ulaşır.

Adı, soyadı: **Muhammed AVDO**
Kod adı: **Ciwan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-
Güney Batı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992,
Botan 4. Bölge**

Ciwan yoldaş, gelişen mücadele karşısında duyarsız kalmayı kendine yediremeyip saflara katılır. 1991 yılı yaz aylarında Botan'a gider ve 4. Bölge'de

sıcak savaş içindeki yerini alır. Bütün çabasıyla gerilla yaşam tarzını özümsemeye başladığı bir sırada çığ altında kalarak şehit düşer.

Adı, soyadı: **Ali ELÇİ**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Hewler köyü-
Cizre, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992,
Botan 4. Bölge**

Yurtsever bir aileden gelen **Ali** yoldaş, 1989 yılında askerlik yasasıyla mücadeleye alındı. Önce Bestler faaliyetlerine katılır. Daha sonra yapılan düzenlemeler sonucu Botan 4. Bölge'ye gönderilir. Orada lojistik faaliyetlerini yürütür. Bütün güçlerimizin coşkuyla hazırlandığı 1992 atılımı sırasında çığ altında kalarak şehit düşer.

Adı, soyadı: **Umran Ahmed HACI XELİL**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: **Dêrik-
Güney Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992,
Botan 4. Bölge**

Hogir yoldaş, mücadeleye ilgi duyarak bir süre Güney-Batı Kürdistan'da cephe faaliyetleri içinde yer alır. Sıcak savaşa gitme isteği 1991 yılının başlarında parti tarafından uygun bulunur. Botan 4. Bölge çalışmalarına gönderilir. Sıcak savaşı sürdürme arzusunun tam gerçekleştirilmeden çığ altında kalarak şehit olur.

Adı, soyadı: **Gurbet GÜLENÇ**
Kod adı: **Rojin**
Doğum yeri ve tarihi: **Gundikê Remo
köyü-Şirnak, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992,
Botan 4. Bölge**

Yurtsever bir köylü kızı olan **Gurbet** yoldaş, 1989 yılında evini terk ederek gerilla saflarına katılır. Cudi'de bir süre

kaldıktan sonra Bestler'e gönderilir. Aryan eylemine 4. Bölge birlikleri içinde katılır. Çığ altında kalarak şehadete ulaşır.

Adı, soyadı: **Manifa KAPALIGÖZ**
Kod adı: **Emgihan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerboran, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992, Botan 4. Bölge**

1991 yılı bahar aylarında gerçekleş- tirilen serihildanlar sonucunda **Manifa** yoldaş saflara katılır. Bestler alanında askeri ve siyasi eğitim görür. Eğitim sonrasında Botan 4. Bölge'ye gönderi- lir. Çığ düşmesi sonucu şehit düşer.

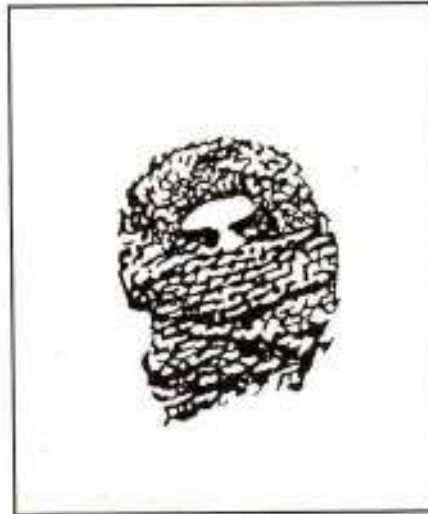

Adı, soyadı: **Süleyman KOLAN**
Kod adı: **Piro**
Doğum yeri ve tarihi: **Dehlabi köyü- Şırnak, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992, Botan 4. Bölge**

Yurtsever bir aile ortamında yetişen **Süleyman** yoldaş, bir süre mücade-

leye çeşitli alanlarda hizmet sunar. Da- ha sonra 1989 yılında fiili olarak saf- lara katılarak savaşçı özelliklerini ge- liştirir. Gelişmeye oldukça açık olan bir pratiğin sahibi olur. Botan 4. Bölge bir- liklerinde yerini aldığı bir sırada çığ al- tında kalarak şehit olur.

Adı, soyadı: **Selamet TANRIVERDİ**
Kod adı: **Bêrivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992, Botan 4. Bölge**

Daha çocuk yaşlarda Cizre serihil- danlarından etkilenecek mücadeleye il- gi duyan **Selamet** yoldaş, 15 yaşına ula- ştığında gerilla saflarına 1991'de katılır. Cudî'de bir süre kaldıktan sonra 4. Böl- ge'ye gönderilir. Savaşın ağırlığı karşı-

sında zorlansa da saflarda kalmayı ter- cih eder. Ama daha bahara çıkmadan çığ altında kalarak şehadete ulaşır.

Adı, soyadı: **Mecit KABUL**
Kod adı: **Edip**
Doğum yeri ve tarihi: **Aryan köyü- Şırnak, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992, Botan 4. Bölge**

Edip yoldaş 1989 yılında mücade- leye askerlik yasası ile alındı. Bey- tüşşebap, Uludere ve Güney Kürdis- tan'da çeşitli görevlerde bulundu. 1991 yılının sonbahar aylarında Botan 4. Böl- ge'ye gönderildi. Burada manga komu- tanlığını yaptı. En son 1992 hazırlık çalışmaları sırasında çığ altında kalarak şehit oldu.

Adı, soyadı: **Hüsnü KILIÇ**
Kod adı: **Celal**
Doğum yeri ve tarihi: **Nêrex köyü-Şîrnak, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992, Botan 4. Bölge**

Hüsnü yoldaş, savaşçı olarak 1989 yılında askerlik yasasıyla mücadeleye alındı. Uludere, Cudi ve 4. Bölge'de savaşın içinde yer aldı. Belli bir gelişim sağlayarak manga komutanlığına yükseldi. Savaşa daha güçlü hazırlandığı kış ayında çiğ altında kalarak şehadete ulaştı.

Adı, soyadı: **Abdülaziz DEMİR**
Kod adı: **Metin**
Doğum yeri ve tarihi: **Akêr-Pervari, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992, Botan 4. Bölge**

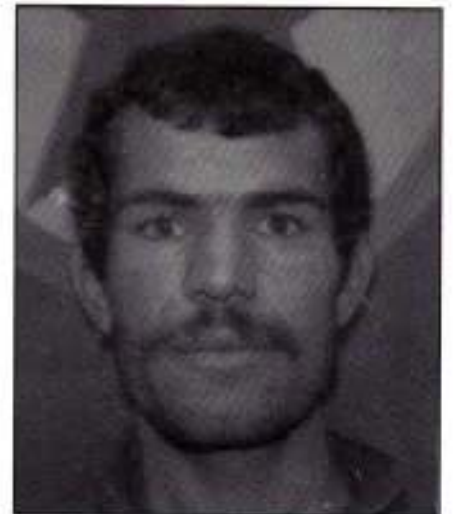
Metin yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak büyüdüğünden küçük yaşlarda mücadeleye tanıştı. 1990 yılının başlarında gerillaya katıldı. Partinin

istemi üzerine Akademi sahasına gitti. Askeri ve siyasi eğitimini tamamladıktan sonra Botan 4. Bölge'de manga komutanlığı yaptı. O da diğer yoldaşları gibi çiğ altında kalarak şehit düştü.

Adı, soyadı: **Murat MURAT**
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güney Batı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992, Botan 4. Bölge**

1988 yılında Uludere ve Bestler bölgelerine giderek savaşmaya karar veren **Murat** yoldaş, buralarda çeşitli görevlerde bulundu. Parti tarafından 4. Bölge'ye gönderildi. 4. Bölge yönetiminde yer aldı. 1992 hazırlık çalışmalarının içinde yer aldığı bir sırada çiğ altında kalarak şehadete ulaştı.

Adı ve soyadı: **Arif TUNÇ**
Kod adı: **Emin**
Doğum yeri ve tarihi: **Omyanus köyü-Pervari, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ocak 1992, Botan 4. Bölge**

Arif yoldaş, mücadeleye 15 Ağustos Atılımı'nın etkisiyle 1984 yılında katıldı. Cudi, Gabar ve Uludere alanlarında manga ve takım komutanlıklar görevlerinde bulundu. 1990 yılında parti kararıyla Akademi sahasına gitti. Akademi'de askeri ve siyasi eğitimini tamamladıktan sonra tekrar Botan pratiğine yöneldi. 4. Bölge'de çeşitli komutanlık görevlerini üstlendi. Bölge yönetiminde yer aldı. Düşmana büyük darbeler vurma çalışmalarında birçok kez aktif olarak yer aldı. Çiğ felaketinde O da şehit düştü.

Taşdelen'de zafer yaratan kahramanları saygıyla anıyoruz

Adı, soyadı: **Cemal AKÇAKOYUN**
Kod adı: **Gundi**
Doğum yeri ve tarihi: **Yardere köyü- Nusaybin, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **11 Ağustos 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Cemal yoldaş, 1965 yılında Nusaybin'in Yardere köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yurtsever bir aile ortamında büyüdü. Küçük yaşlarda çalışarak ailenin geçimine yardımcı olmaya çalıştı. Parti mücadelemizden etkilenecek 11 Ağustos 1991 tarihinde babasıyla birlikte saflara katıldı.

Son olarak katıldığı Taşdelen karakolu baskınından çıkan çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Cemal yoldaş, Parti Önderliği tarafından terfilendirilerek takım komutanlığına atandı.

Adı, soyadı: **Ö. Özgür ŞEŞEROĞULLARI**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Mervan (Özden Özgür ŞEŞEROĞULLARI) yoldaş, 1976 yılında Mazıdağı'nda zengin bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesinin maddi durumu iyi olmasına rağmen, üretimle bağını koparmayıp sürekli çeşitli işlerde çalışır.

Partimizle 1990 yılında tanışır. Okul çevresi içinde faaliyetlerde bulunur. 1991'de okulu bırakıp savaşa katılır.

Taşdelen karakolu baskınında düşmanla gerilla birliği arasında çıkan çatışmada şehit düşer.

Mervan yoldaş, Parti Önderliği tarafından terfilendirilerek takım komutanlığına getirilir.

Adı, soyadı: **Osman DEMİR**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Tarsus, 1973**
Partiye katılış tarihi: **14 Ocak 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Aslen Eruhlu olan **Osman** yoldaş, 1973 yılında Tarsus'ta yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Kısa süren cephe ilişkisinde sonra 14 Ocak 1992 tarihinde ARGK saflarına katıldı. Taşdelen'de şehit düştü.

Adı, soyadı: **Maas OKTAY**
Kod adı: **Çirav**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1963**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Çirav yoldaş 1963 yılında Diyarbakır'da yoksul bir ailenin çocuğu olarak

dünyaya geldi. İlk, ortaokul ve Ticaret Lisesi'ni Diyarbakır'da okudu. Geçimini sağlamak için inşaat işçiliği gibi işlerde çalıştı.

12 Eylül faşist darbesinin hemen ardından tutuklandı. Daha sonraları da çeşitli zamanlarda tutuklandı, serbest bırakıldı. 1988-89 yılları arasında parti düşünceleriyle tanıştı. 1990 yılında metropole gitti ve orada faaliyet yürüttü. Kendi olanaklarıyla Lübnan sahasına gitti ve Akademi'ye gitme talebinde bulundu. Talebi parti tarafından kabul edildi. Akademi'de askeri ve siyasi eğitimi tamamladıktan sonra ülke partiğine yöneldi.

En son katıldığı Taşdelen karakolu baskınında kahramanca direnerek şehit düştü.

Adı, soyadı: **Kamil KAPAR**

Kod adı: **Xûrşid**

Doğum yeri ve tarihi: **Mijîn köyü- Uludere, 1976**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Yoksul bir ailenin çocuğu olan **Kamil**

yoldaş, Uludere'nin Mijîn köyünde 1976 yılında dünyaya geldi. 1989 yılında gönüllü olarak ulusal kurtuluş savaşına katıldı. Çoğu eylemlere coşkuyla katılım gösterdi. Eylemlerin planlanmasında yer aldı. En son Taşdelen eylemini planlayanların arasında bulunuyordu. Taşdelen karakolu baskınında meydana gelen çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Adı, soyadı: **Şevket ÖZER**

Kod adı: **Şernas**

Doğum yeri ve tarihi: **Nirveh, 1974**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Şevket yoldaş, 1974 yılında Nirveh köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir ve çevrenin yurtsever olmasından dolayı daha küçük yaşlarda mücadeleden etkilenir. 1989 yılında saflara katılır. Saf ve temiz bir kişiliğe sahiptir. Mücadele yaşamında birçok eylemlere katılmış, birkaç defa da yaralanmıştır.

Katıldığı Taşdelen karakolu baskınında çatışma esnasında şehit düşer.

Adı, soyadı: **Nidar İDO**

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1968**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991 sonları**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Nidar yoldaş 1968 tarihinde Cizre'de doğdu. Saflara katılmadan önce tüm imkanlarını parti için kullandı, serihildanlarda yer aldı. 1991 yılının sonlarında ARGK saflarına katıldı. Taşdelen karakolu baskınında saldırı grubu içinde yerini alarak çatışmada şehit düştü.

Adı, soyadı: **Cemil EVİZ**

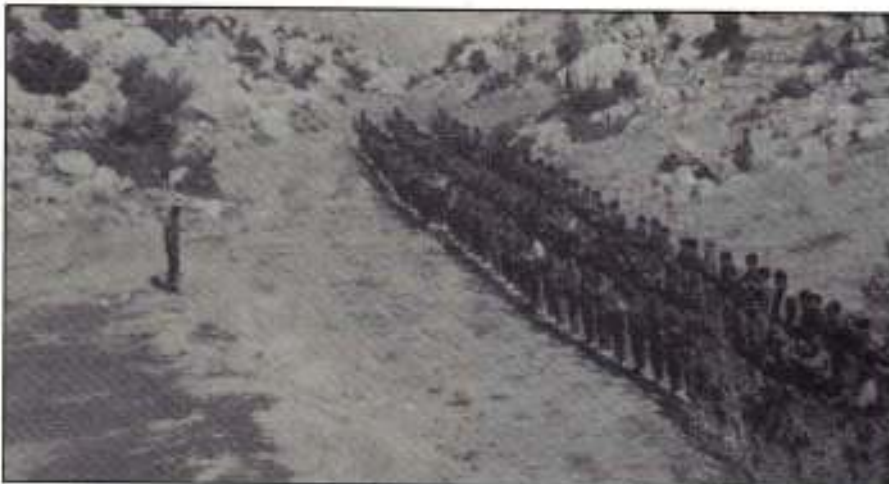
Kod adı: **Çemşid, Bapir**

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 13.4. 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Cemil yoldaş, Kurtalan'da 1972 yılında doğdu. Ailesi yoksul olduğundan eli iş tutmaya başlar başlamaz çalışma yaşamına atıldı. Mücadelenin gelişimi onu derinden etkiledi. Yaşı küçük olmasına rağmen gerilla olma arzusunu sü-

rekli yaşadı 1989 yılında ARGK saflarına katıldı. Hep coşkuyla savaştı ve savaşın zorluklarına katlandı. Taşdelen eyleminde imha bölüğü içinde yer alarak çatışmada şehit düştü.

Adı, soyadı: **Cemal Veli İSMAİL**

Kod adı: **Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani-Güney Batı Kürdistan, 1974**

Mücadeleye katılış tarihi: **1 Ocak 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Mart 1992'de ülkeye gitti. 15 Mayıs 1992 tarihinde Taşdelen karakolu baskınında büyük bir saldırı ruhuyla savaşırken şehit düştü.

Adı, soyadı: **Zübeyir BEKTAŞ**

Kod adı: **Mustafa**

Doğum yeri ve tarihi: **Erkent köyü-Pervari, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Sömürgeciliğin kirliliğinden uzak biri olarak Pervari'nin Erkent kö-

yünde dünyaya gelen **Zübeyir** yoldaş, yoksul bir aileye mensuptur. Aile çevresi yurtsever olmasından dolayı mücadeleyle küçük yaşlarda tanışır. ARGK gerillası olmak isteyen Zübeyir yoldaş, 1991 yılında bu isteğini gerçekleştirir ve ARGK saflarına katılır. Taşdelen eyleminde düşman mevzisini imha etmek için büyük bir saldırı ruhuyla атаğa geçenken şahadete ulaşır.

Adı, soyadı: **Mehmet KARA**

Kod adı: **Zinar**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü-Uludere, 1971**

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Yoksul ve yurtsever bir aileye mensup olan **Mehmet** yoldaş, Uludere'nin Hilal beldesinde 1971 yılında dünyaya geldi. Saf ve temiz özelliklere sahip olan Mehmet yoldaş, mücadeleyle küçük yaşlarda tanıştı ve 1990 yılının başında ARGK saflarına katıldı ve savaşçı özelliklerini geliştirdi. Taşdelen eyleminde saldırı bölüğü içindeyken büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek şehit düştü.

Adı, soyadı: **Ömer İMRAN**

Kod adı: **Azad**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1974**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Adı, soyadı: **Mahmut EROĞLU**

Kod adı: **Mahmut**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1963**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1992, Taşdelen**

Çukurca-Üzümlü karakol baskınında şehit düşen yoldaşlarımızı saygıyla anıyoruz!

Adı, soyadı: **Ferhan KESKİN**
Kod adı: **Orhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bilika köyü-
Silopi, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1987,**
(askerlik yasası ile)
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,**
Çukurca (Takım komutanı)

Adı, soyadı: **Musa BİLEN**
Kod adı: **Yaşar**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilal-
Uludere, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,**
Çukurca

Adı, soyadı: **Aziz İSMAIL**
Kod adı: **Aziz**
Doğum yeri ve tarihi: **Amude-Güney-Batı
Kürdistan, 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,**
Çukurca

Adı, soyadı: **Fahri TEKİN**
Kod adı: **Cihat**
Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap-
Hakkari, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **Eylül 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,**
Çukurca

Adı, soyadı: **Emin YAVUZ**
Kod adı: **Polat**
Doğum yeri ve tarihi: **Altınelma köyü-
Dargeçit, 1963**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,**
Çukurca

Adı, soyadı: **Abdulaziz GÖLGE**
Kod adı: **Serihildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin-
Mardin, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **20 Ekim 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,**
Çukurca

Adı, soyadı: **İsmail ERBİL**
 Kod adı: **Davut**
 Doğum yeri ve tarihi: **Ovacık köyü-
 Kurtalan, 1974**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,
 Çukurca**

Adı, soyadı: **Rüstem MİRZA**
 Kod adı: **Xurşit**
 Doğum yeri ve tarihi: **Teretepe köyü-
 Amude, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: **19 Mart 1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,
 Çukurca**

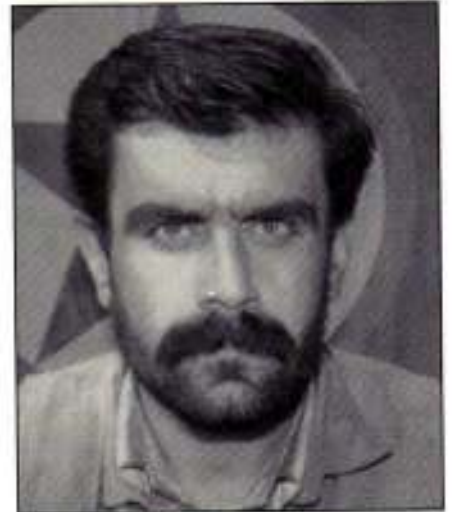
Adı, soyadı: **Selahattin MİHYAZ**
 Kod adı: **Zana**
 Doğum yeri ve tarihi: **..., 1968**
 Mücadeleye katılış tarihi: **6 Ağustos
 1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,
 Çukurca**

Adı, soyadı: **Abdulvahap BALTA**
 Kod adı: **Birindar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1974**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
 Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,
 Çukurca**

Adı, soyadı: **Faruk GÜNGÖR**
 Kod adı: **Dilgeş**
 Doğum yeri ve tarihi: **Uğrak-Bismil, 1974**
 Mücadeleye katılış tarihi: **18 Ekim 1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,
 Çukurca**

Adı, soyadı: **Kutbettin ÇELEBİ**
 Kod adı: **Diğer**
 Doğum yeri ve tarihi: **Akköy-Bismil, 1962**
 Mücadeleye katılış tarihi: **Ocak 1992**
 Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 1992,
 Çukurca**

Başkale karakol baskınında şehit düşen yoldaşları saygıyla anıyoruz!

Adı, soyadı: **Halit ÇAKMAZ**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **İğdır, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **7 Ağustos 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Başkale**

Adı, soyadı: **Fırat SOYDAN**
Kod adı: **Dağıstan**
Doğum yeri ve tarihi: **Çiftetip köyü-
Doğubeyazıt-Ağrı, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Başkale**

Adı, soyadı: **Ramazan BENEK**
Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilal-
Uludere, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Başkale**

Adı, soyadı: **M. Salih Aslan AYGÜL**
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Çetelê köyü-
Erciş-Van, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Başkale**

Adı, soyadı: **İsmet PASTA**
Kod adı: **Agir**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice-
Diyarbakır, 1.1.1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **10 Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Başkale**

Adı, soyadı: **Ahmet Turan KARATAŞ**
Kod adı: **Fikret**
Doğum yeri ve tarihi: **Toptepe köyü-
Kozluk-Siirt, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Aralık 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Başkale**

Adı, soyadı: **Mustafa AHMET**
 Kod adı: **Xemgin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Tepegölet köyü-
 Pervari-Siirt, 1969**
 Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Başkale**

Adı, soyadı: **Yılmaz AYTU**
 Kod adı: **Zuhat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şirnak, 1974**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
 Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Başkale**

Adı soyadı: **Serhat BALCI**
 Kod adı: **Azadi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1975**
 Mücadeleye katılış tarihi: **4 Nisan 1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Başkale**

Adı, soyadı: **Osman KOÇ**
 Kod adı: **Tofan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Rap köyü-
 Gürpınar-Van, 1975**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
 Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Başkale**

Uludere şehitleri ve çıkarılması gereken dersler

Binlerce yıl sağır, dilsiz ve kör edilecek adeta felçli hale getirilen Kürdistan halkı, bugün konuşan, gören, işiten, yürüebilen ve savaşan bir halk gerçekliğine ulaşmıştır. Bunda esas rolü oynayan ulusal önder Başkan APO ve PKK önderliğinde, gelişerek halklaşan ulusal kurtuluş savaşımız ve savaşımızı bu boyuta ulaştıran şehitlerimizdir. Bugün şehitlerimize bağlılık temelinde yeni mevziler kazanmaya ve bir daha tarihten silinmeyecek kutsal değerler yaratmaya her zamankinden daha kararlı ve emin olduğumuzu söylemekle sadece önemli bir gerçeği ifade etmiş olmaktayız.

Çağdaş insanlıkla arasındaki binlerce yıllık mesafeyi, yıllara sığdırarak kapatmaya çalışan, bunun için aynı anda tarihsel mirasını yaratan, güncel sorunlarının çözümünü dayatan ve hem de geleceğin en güçlü ellerde inşaa edilmesinin yolunu açan kahraman gerilla güçlerimiz, halkına ve ülkesine bağlı, öncüsüne güven ve ulusal önderine tam itaat temelinde ölümün üzerine giderek, ölümlerde yaşamı yaratırken, insanlık davasına paha biçilmez zenginlikler sunmaktadır.

hamlenin adı olan gerilla düşman karşısında amansız bir direniş ve kahramanca bir yürüyüş yaratırken, zaman zaman da tarih içinde oynadığı ya da oynayacağı rolün bilicinde olmamanın, özel savaş taktiklerini ciddiye almamanın, yaşamının her kesitinde savaşın ciddiyetine ve ona özgü ruhsal yapıya ulaşamamanın acı sonuçlarını da yaşamaktadır.

Komuta kademesinden savaşçısına kadar, ulusal önder Başkan APO'nun talimat ve perspektifleri doğrultusunda,

liğinin önemini kavrayarak hareket etmemenin sonuçlarından birisini 5 Haziran 1992 tarihinde Uludere'de 23 savaşçı yoldaşımızın şahadeti olayında yaşadık.

Birçoğu daha silahına bile davranmadan, bir kısmı da büyük bir cesaret örneği göstererek son mermisine kadar çatışarak şehit olan savaşçılarımızın, yaşadığı acı deneyimin bir daha yaşanmaması için komuta kademesinden savaşçısına kadar tüm gerilla güçlerinin gerekli dersleri çıkararak sürecin ihtiyacına denk düşen taktik hattın tutturulmasını sağlamalıdır.

Artık, sadece halkımız değil, bölge ve dünya ezilen halkları açısından da görkemli bir yürüyüşün simgesi olan ulusal kurtuluş savaşımızın, bu tür kayıplara tahammülü olmadığı ve böylesi sonuçları yaratanların üzerine şiddetle gidileceği akıldan çıkarılmamalıdır.

Ciddi boyutlara ulaşmış, dost-düşman insanlık alemindeki tüm güçlerin dikkatini çekerek üzerinde çeşitli hesaplar yapılan savaşımızın geldiği bu aşamada, bir yandan ordulaşma sorununun üzerinde ciddiyetle durulması ve bir ordu üyesi olduğu unutulmadan ona göre davranılması gerekirken, diğer yandan da şahadet olaylarının sadece kahramanlık öyküleri ve destanları yazılarak geçiştirilemeyeceği gerçeği de ortaya çıkmaktadır. Ki bu sonuç aynı zamanda, eleştiri mekanizması ve yargı sisteminin sadece yaşayanlar için değil şehitleri de kapsayacak şekilde geliştirilmesini zorunlu kılmaktadır.

Halklar tarihine, özgürlük-bağımsızlık ve sosyalizm için yürütülen savaşlara, bu yanıyla da yeni bir boyut kazandı-

Ölümlerde yaratılan bu yaşam ve paha biçilmez bu zenginlik sadece halkımız ve ülkemiz değil, mevcut gelişmeler de dikkate alındığında dünya ve özellikle bölge halkları açısından tarihsel bir öneme sahip olmaktadır.

Ülkemiz, bölge ve dünya halkları açısından baskıya, sömürüye, sömürgecilik ve her türden gericiliğe "dur" demenin, özgür bir gelecek yaratmada ilk

en az kayıpla düşmana en çok darbeyi vuran; ilk hazırlığından çatışma anına kadar, bir ARGK savaşçısı ve komutanına uygun hareket tarzını, yaşamının tüm kesitlerine egemen kulan gerilla birliği olması gerekirken, düşmanını küçümseyen, uyulması gereken en basit kurallara bile uymayan; bir anlamıyla düşman karşısında önüne sadece ölüm seçeneğini koyan, yaptığı görevin kutsal-

ran savaşımız böylesi bir işleyiş ve anlayışın, şehitlerin anısına bağlılığın, onların bıraktığı özgürlük bayrağını daha yükseklerde dalgalandırmanın kaçınılmaz bir önkoşulu olarak görmüştür.

Basit birkaç kuralın gereğinin yerine getirilmemesinden kaynaklanan, söz konusu kurallara uyulduğunda belki de hiç yaşanmayacak olan şahadet olaylarından birisi olan Uludere pratiği, son dönemlerin en olumsuz örneğini ortaya koymuştur.

Düşmanın gücü ya da kıvrak zekasından veya güçlü taktiksel hat'a sahip olmasından değil, kendi hatalarımızdan kaynaklanan bu olayda, eğer zafer sarhoşluğuna kapılarak düşman küçümsenmeseydi, alınan her nefese kadar gerilla hareket tarzının ciddiyetine uygun bir komutan ve hazırlık aşamasından geçirilmiş olsaydı en ufak bir kayıp verilmeden belki de hiç bir noktada düşmanla karşı karşıya gelinmeden ulaşılması gereken noktalara ulaşılması sağlanırdı.

İşte böylesi temel eksikliklerle dolu bir anlayışla 60 kişilik bir güçle yola çıkan gerilla birliği -çoğu yeni, ve pratik tecrübeye sahip değil- ister düşman sahası ve isterse nispeten rahat bir sahada hareket ediyor olsun, gideceği alana doğru -düşman tarafından her an görülebilir ihtimali ile- gündüz hareket etmemesi gerekirken, aksini yapmış ve gündüz hareket etmiştir.

Hareket öncesi, öncü-keşif grubu olarak gönderilen grup, görevinin ağırlığının bilincinde bir sorumluluk duygusuyla değil, eski çalışma tarzını aşamama nedeniyle gerekli mesafeye ulaşmadan düşmanın hiçbir hareketini izleyemeyecek bir noktadan üstünkörü bir keşif yapmıştır. Ve bu keşif esnasında karşılaşılan yabancılara karşı gerekli

hassasiyet gösterilmemiştir. Akşam yolculuğunda, gizliliğin mutlaka hiçbir koşul altında ihlal edilmemesi gerektiği bir noktadan geçilirken, ışık yakılarak düşman tarafından fark edilme imkanı yaratılmıştır. Yol boyunca, çevrede birilerinin

bulunduğunu gösteren bazı işaretler (ateş, ses...) görülmesine rağmen dikkate alınarak üzerinde durulmamıştır.

Yaklaşık bir-iki saat daha yürünerek, uygun bir konaklama yerine ulaşma fırsatı varken, hiçbir askeri gücün konaklamaya cesaret edemeyeceği bir alanda, daha doğrusu bir kapanda konaklanmıştır.

Konaklama yerini tam kontrol altına alabilecek, olası düşman saldırı ya da çemberini önceden fark edebilecek bir

yer tutulmasına rağmen adeta iç içe ya-tilmiştir.

Sabahın erken saatinde, çatışmadan dört saat önce, çevrede birilerinin olduğunu gösteren silah sesleri "avcılar", "köylülerdir" denilerek dikkate alın-

mamıştır.

Ve sonuç, tüm tepeler düşman tarafından tutulmuş, önü geçit vermeyen nehir, arkası düşman askeri olan açık bir alanda 23 şehidin mezarlığı! Bir kapalı!

"Su uyur düşman uyumaz" halk sözü boşuna söylenmemiştir. Ama görülen o ki, ne su uyumuş ne de düşman! Her an düşmanın üzerine bir şahin gibi dalan, tilki gibi kurnaz, panter gibi çevik, uyurken bile uyanık olması gerken gerilla birliği, düşmanın yoğun havan, roket ve makinalı tüfek atışı, helikopter saldırısı altında, daha uyanık çoğu silahına bile sarılmadan 23 savaşçısını şehit vermiştir.

Yedi savaşçının da esir düştüğü bu şahadet olayında konaklama yerinin hemen 100-200 metre ilerisine ulaşmayı başaran ya da çatışma olanağını yakalayan savaşçıların çoğu yaralı ya da sağ kurtulmayı başarmıştır.

Söz konusu noktada birliğin önemli bir bölümünün kurtulması ve gideceği noktaya varması, elbette üstün bir başarı ve çatışma gücü sayesinde olmuştur.

Ve yine elbette son kurşununa kadar düşmana karşı amansız bir direnme hattı tutturmak bir ARGK savaşçısının olması gereken özelliğini ortaya koymuştur. Ama bu sonuç, düşman gücünden değil, her adımda artarak biriken hatalar zincirinin bir bilançosu olarak ortaya çıkmıştır.

Uludere şehitleri, görkemli direnişleri, yaşanan hataları ile ordulaşma sorununun üzerinde ciddiyetle durularak

yükseklik yerine, arkasındaki daha yüksek tepenin yamaçlarından başka bir şey görmeyen alçak bir noktaya tepeler çıkarılmıştır.

Konaklama yerinde, olası bir düşman saldırısı karşısında, daha geniş bir alanı ağında tutmaya yarayacak şekilde bir konumlanma değil de, güçlerin mangalara bölünmesine ve manga manga

eksiklik, hata ve yetmezliklerin üzerine gitmede çıkarılması gereken derslerle doludur. Şehitlerimizin anısını yaşatmak, onların anısına bağlılığımızı ispatlamak, bu dersleri bilince çıkarmakla mümkündür.

Böylesi acı kayıplardan oluşan şehitler kervanına sahip olmamak için Uludere şehitlerimizden İdris BOZYİĞİT (Cafer), Servet AYAZ (Fırat), M. Salih KILIÇ (Cuma), Ercan AYAZ (Seyda, Devran), Abdulmecit XANIM (Felat), Osman ÇAKAR (Dersim), İhsan

BAYLAR (Geli), Cemal DEMİRCAN (Xwinrêj, Halil), Aydın TURGUT (Şervan), İhsan BAYKARA (Kervan, Mazlum), Abdulmalik KILINÇ (Mehmet), Lokman ESEN (Serihildan), Behçet ARSLAN (Kendal), Fikret TİTİZ (Müslüm), İzzettin SEYHAN (Musa, Hogir), Xwinrêj (Kurtalanlı), Medeni (Beytüşşebaplı), Canşer (Nusaybinli), Aslan (Adanalı), Serbest (Silopili) ve Cemile SİNCAR (Xunav) yoldaşlarımızın anıları önünde, aynı hataların bir

daha yaşanmaması, aynı kayıpların bir daha tekrarlanmaması için, eğitimin, bileşimine, komuta kademesinden hareket tarzına kadar tüm gerilla birliklerinin yeniden gözden geçirilip düzenlenmesi, böylelikle ucuz kayıpların önüne geçilmesi ve ordulaşma sorununun önündeki engellerin kaldırılarak devrimin daha da yükseltilmesi sözünü vermek, tüm PKK, ERNK ve ARGK'ilerin üzerine düşen esas görevdir. Ve bu söze mutlaka sadık kalınarak hareket edilmelidir.

Adı, soyadı: **Cemile SİNCAR**

Kod adı: **Xunav**

Doğum yeri ve tarihi: **Rakka-Güney Batı Kürdistan, 1974**

Partiye katılış tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Haziran 1992, Uludere**

Xunav yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi, yaşamın zorlukları içinde büyüdü. Yoksulluktan dolayı ancak ilkokulu okuyabildi.

Koyu feodal düşüncelerin egemen olduğu bir çevre ortamında büyüdü. Ancak yurtseverlik özünün varlığı, Ülkeye bağlılığın ve mücadeleye erkenden katılmanın esas ögesidir. Çevrenin gerici dayatmalarına rağmen, babasının da desteğiyle 1988 yılında partimizle ilişkiye geçer ve ulusal kurtuluşçu faaliyetlere başlar. 1990 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim görür, ardından kitleler içinde faaliyet yürütür. Olgun, fedakar özelliklere sahip oluşu, kitleler arasında O'nu seven biri konumuna getirir. 1991 yılında yeniden Akademiye gider ve kendisini savaşa hazır hale getirir. Bu konumuna ilişkin bir raporunda şunları belirtir: "Ben, insanlığın kurtuluşunun PKK'de olduğuna yürekten inanıyorum... Her ko-

şul altında silahlı mücadeleyi yürütebileceğime güvenim sonsuzdur..."

Xunav yoldaş 24 Mart 1992 tarihinde ülke pratiğine yöneldi. Ancak ne yazık ki ülkede silahlı savaşın içindeki yaşamı fazla uzun sürmedi ve kısa bir süre sonra 5 Haziran 1992 tarihinde Uludere'de çıkan çatışmada kahramanca savaşıp şehit düştü.

Adı, soyadı: **Fikret TİTİZ**

Kod adı: **Müslüm**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı, 11.11.1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **23 Kasım 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Haziran 1992, Uludere**

Müslüm yoldaş 11 Kasım 1972 tarihinde Mardin'in Mazıdağı ilçesinde doğdu. Maddi durumları normal, orta hali bir ailenin ortanca çocuğu olan Müslüm yoldaş daha çocukluğunda tüm çevresi tarafından sevilen sayılan bir insandı. Daha küçükken düşmanın işkence ve baskısını anlamış ve Kürdistan'da PKK ve Başkan APO Önderliği'nde verilen ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duymaya başlamıştı. 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra artık inancı daha da artmış ve o dönemde Kürdistan'ın kurtuluşu için bir ışığın belirdiğini hissetmişti.

Mücadele geliştikçe Müslüm yolda-

şın sempatisi daha da artarak artık bu sempatiyi eylemliliğe dönüştürmek gerektiği düşüncesiyle hareket edip ilişki aramaya başlamış, ancak 1990 yılında ilişkiye geçerek kitle içerisinde propaganda, bildiri dağıtma, afişleme ve okul boykotları gibi çeşitli eylemler geliştirmiştir. Bu süreç içerisinde de kitlelerin sevgisini kazanmış, okul arkadaşları arasında örnek alınan bir kişilik haline gelmiştir.

Müslüm yoldaş Kürdistan'da gelişen serihildanlardan etkilenecek 23 Kasım 1991 tarihinde ARGK saflarına katıldı. Gerillaya ulaştıktan sonra eğitim kamplarına gönderildi. Kamp yaşamında, eğitime yaklaşımda, yoldaşlık ilişkilerinde, parti değerlerine yaklaşımda örnek bir yaşam sergileyen Müslüm yoldaş, yoldaşları tarafından sevilip sayılan bir kişilikti.

Müslüm yoldaş eğitimini tamamladıktan sonra, artık pratik sahada görev alma isteğini partiye bildirir. Parti, Müslüm yoldaşın bu isteğini uygun görür. Cudi ve Güney'deki eğitim kampları arasında kuryelik yapma görevini verir. Müslüm yoldaş, bir grup arkadaşla birlikte 5 Haziran 1992 tarihinde sınırı geçtikten sonra, sabah saat 09.00 sıralarında düşmanla çatışmaya girerler. Çatışma esnasında Müslüm yoldaş tepede görevinin bilinciyle akşama kadar çatışır ve arkadaşları çemberden çıkana kadar mevzisini terketmez.

Akşam saat 19.00'a kadar iki yoldaşla birlikte kahramanca bir direniş sergileyen Müslüm yoldaşın mevzisi yoğun top atışına tutulur. Bir top mermisinin isabeti sonucu 2 yoldaşla birlikte tepede şahadete ulaşır. Uludere çatışmasında kendisiyle birlikte 23 yoldaş şehit düşer.

Müslüm yoldaşın akşama kadar arkadaşlarının savunmasında gösterdiği büyük direniş ve kahramanlık grubun önemli bir bölümünü kurtarmıştır.

Anısı mücadelemize ışıktır!

Özgürlüğün ölümsüz komutanı Aydın yoldaş! Seni Kürdistan devriminin baharında yaşıyoruz

Adı, soyadı: **Şirhat ÖZSOY**

Kod adı: **Aydın**

Doğum yeri ve tarihi: **Yeniköy-
Bingöl, 23.7.1971**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Temmuz 1992,
Şırnak**

Kürdistan devrimi bedeller pahasına yeni yeni mevziler kazanarak büyüyor. Büyüme sağlandıkça, o büyük zafer gününü daha bir yaklaşıyor. Bu yolda, halkımızın olmayan ya da tamamıyla çarpıtılmış olan tarihi yeni baştan, insanlığın yüceltilmesini temel alan çağdaş gelişmeler ışığında yazılıyor. Bu, insanlık için yepyeni çizgiler belirleyen, yeni bir yaşamı esas alan ve bu yönüyle Ortadoğu'dan dünyaya yeni bir çehre kazandırmayı hedefleyen bir tarihtir.

Tarihi olmayan bir halkın, bir anlamda kendi şahsında bütün dünya insanlığının çıkarlarını içeren çağdaş bir tarihi yaratıyor olmasını, kuşkusuz dünyanın en sayılı olaylarından biri olarak değerlendirmek gerekiyor. Ve yine bu tarih sömürgecilğe, emperyalizme ve her türden gericiliğe rağmen yaratılabiliyorsa, bunun çok ağır bedeller uğruna mümkün hale geldiği kendiliğinden anlaşılır.

Her gün dağ gibi komutanlar, kahramanlar, savaşçılar ölümle kucaklaşıyor. Yerlerine yenileri akın ediyor. Ölümle yaşam iç içe sürüp gidiyor. Mücadelemiz ölüm-kalım adını buradan alıyor. Direniş bayrakları yarışarcasına taşıyor ve her adımda daha da yükseltilmeye çalışılıyor. Vatan toprağına düşenlerin bayrakları ardılları tarafından devralını-

yor. Silahlar öksüz kalmıyor. Milyonlar kaldırıp hedefe namluyu doğrultarak tetiği çekiyor. Böylece düşenlerin ahi yerde kalmıyor, toprağına düşenler unutulmuyor, bir tohum gibi çoğalıyor, dolayısıyla bu, ölümden yaşamı yaratmanın adı oluyor. Burası Kürdistan olduğundan, yaşamak için ölmek de gerekiyor. Bu, yaratılmaya çalışılan yaşamın büyüklüğünü, yıkılmazlığını, kutsallığını ve her şeyden önce de zaferi garantileyen kararlılığını gösteriyor. Bundandır ki, ölümlerin üstüne yürünürken düşünülen sadece ve sadece yeni bir yaşam oluyor, yeni bir dünyanın kuruluşu oluyor ve bu yola koyulmak mutlaka yakalanması gereken bir tarihi fırsat olarak değerlendiriliyor. Her Kürt gencinin gönlünde yatan, yanbaşıda yaratılmakta olan bu tarihin bir parçası haline gelmek oluyor. Nitekim bu tarih bütün beklentilerini kesinlik derecesinde vaad ediyor. Bunun için eski dünyadan kopup yeni dünyaya koşuyor. İnsanca yaşamak ve insanlığa katkı sunmak isteyenlerin, bu uğurda kendini feda etmekten çekinmeyenlerin dünyasına...

Aydın yoldaş, bu dünyaya koştu, payına düşen parçasını omuzladı ve onun uğruna ölümsüzlüğün adı olan şahadete bile ulaştı.

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak 1971 yılında Bingöl'e bağlı Yeniköy'de dünyaya gözlerini açmıştı. Şeyh Sait isyanına katılanların torunuydu. İlerici görüşlerden etkilenmiş bir babanın oğluydu. Bunlar, O'nun PKK'nin yaratmaya kesin karar kıldığı dünyaya koşmasında avantaj sayılan etkenlerdi. Üniversiteye kadarki öğrenimini Bingöl'de tamamlamıştı. Yüksek öğrenimine ise Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde başlamıştı. Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Matematik Öğretmenliği Bölümü'nü kazanmıştı. Ancak bu fakülteyi ilk öğretim yılında 1 ay okuduktan sonra terk etmişti. O tarihi araştırıp öğrendiği için, zaman geçirmeden tercihini ulusal kurtuluş mücadelemizden yana yapmıştı.

Yaşamı tanımsı. Zaman zaman bazı işlerde de çalışmış. Eski düzenin bağlarını, ilişkiler sistemini, yaşamı şekillendiren gerici yasalarını öğrenmişti. Böyle bir düzene boyun eğmeyi, içinde yitip kaybolmayı, önemsizleştiren yaşamını kabullenmeyi insanlık onuruna yedirmemişti. Üstelik aynı çevreden olan **Ömer**

AKKAYA (Zaza Hasan) gibi şehitlerin mesajlarını bir genç olarak karşılıksız bırakmak istememişti. Bundan dolayı mecut düzene isyan etmeliydi. Nitekim, O'nun devrimci saflara katılımı bu gerçeklik temelindeydi. Tesadüfi bir katılım değildi. Araştırmıştı, incelemişti ve öylece doğruyu yakalamıştı. Bir süre, dinci kesimler içine girmişti. Henüz netleşmediği, kararını kesin kılmadığı sıralarda arayışlar içindeydi. Kısa süre içerisinde, dinci geçinen bu kesimlerin bu maske altında halkın dini duygularını nasıl sömürdüklerini yakından görmüştü. En sonunda inanarak, bireyin ve toplumun kurtuluşunu görerek PKK'ye katılmıştı.

PKK'ye katılım konusunda kesin karar kıldıktan sonra parti çalışma komiteleriyle ilişkilerini sıklaştırmıştı. Ancak ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına profesyonel düzeyde katılım sağladıktan sonra, fazla kalmadan yurt dışına çıkarılmıştı. Bir süre Yunanistan'da kalmıştı. Orada partinin eğitim kaynaklarından yararlanarak PKK'yi yürüttüğü savaş gerçekliğini daha yakından tanımış ve bilince çıkarmıştı. 1991 yılının Temmuz ayında ise Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmişti.

Aslında O, gerillacılık için biçilmiş kaftandı. Dinamik, atılgan ve enerjik yapısıyla, dağ koşullarına uyum sağlayabilen özellikleriyle askeri alanda son derece gelişmeye açıktı. Aynı zamanda siyasi bilinci de gelişkin bir düzeydeydi. Bu iki özelliğinin birbirini dengeleyen bileşimi, O'nu güçlü bir komutan adayı kılıyordu. Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi'nde Başkan APO'nun kamptaki güvenliğini sağlayan takımın komutanıydı. Askeri disipline önem verirdi. Bunu takımda yer alan diğer arkadaşlarının da uygulamasında oldukça ısrarlıydı. Takımına, üstlendikleri görevin tarihi bir önemde olduğunu her vesilede vurgulama gereğini duyardı. En ufak bir hatanın bile, çok ağır ve hiç istenmeyen sonuçlara yol açabileceğini ve bu nedenle her arkadaşın oldukça duyarlı, fedakar ve atik davranması gerektiğini tekrar tekrar açıklardı. Böylesi bir göreve layık görülmenin, Parti Önderliği'nin yaşamına yakından tanık olmanın ve bundan kişiliği güçlendiren sonuçları çıkarmanın herkese nasip olmayan bir şans olduğunu söylerdi. Bu görevinden gurur duyardı. Esas aldığı bu yaklaşımla,

görevinin gereklerini en eksiksiz bir biçimde yerine getirmeye çalışırdı. Aynı zamanda kampın genel güvenliği konusunda da görevlendirilmişti. Başkan APO dışarı çıktığında, kampın bütün stratejik noktaları tutulmuş olurdu. O'nun bakışları ise, sürekli dört bir yanı kolağan ederdi. Tepe noktalarında en ufak bir yanlış tutulma varsa, uzaktan işaretlerle düzeltmeye çalışırdı. Görevinin kutsallığına fazlasıyla inanmıştı. Kuş uçurtmayacak kadar şahin bakışlıydı.

O, kampın 600'e yaklaşan mevcudunun bütün güvenliği omuzlarındaymış gibi sorumlu davranırdı. Takım arkadaşlarını da bu sorumluluğa ortak etmeye çabalırdı. Güvenlikle ilgili bir iş çıktığında, zaman hangi vakitleri gösterirse göstere, O'nun için fark etmezdi. Bu, O'nun için her şeyden daha önce gelirdi. Hemen M-16'sına davranırdı. Raxtını da bağlar bağlamaz dışarı fırlardı. Kayalık, tepelik dinlemezdi. Uçuyor gibi mesafe alışı vardı. O'nda hep görevi en üstün bir şekilde başarmanın kaygısı vardı. Yoğunlaşması bu yönlü gerçekleşirdi. Morali yüksekti, sıcakkanlı, coşkulu ve girişkendi. Tartışmalara katılır, katkı sunmaya çalışırdı. Açık sözlüydü, olduğundan farklı yansıtmazdı. Nitekim buna ihtiyaç da duymazdı. O'na göre söylenmesi gereken söylenmeli, yapılması gereken ertelenmeksizin yapılmalıydı. O, böyle davranmayı, hareket etmeyi bir yaşam biçimi olarak düşünürdü.

Eğitim devresinin sonlarına gelindiğinde, coşkusu doruktaydı. Sonbahar mevsiminin son aylarıydı. Devrenin az bir kısmı ülkeye yönelecekti. Kış mevsimine günler sayılıydı. Bu nedenle devrenin çoğunluğu, ülkeye yönelmek için baharı bekleyecekti. Ama O, gidişi garantilemiş olduğundan oldukça mutluydu. Aynı eyalet çalışmalarına katılmak isteyip de bir devre daha kalanlara, "Bekliyorum. Siz gelene kadar yeni mevziler kazanmış olacağız" diyordu coşkusu ve kararlılığıyla.

Kasım 1991'in ortalarına doğru Akademi'den Kürdistan'a yöneldi. Fethetmeye gidiyordu. İçi içine sığmıyordu. Kürdistan'a ulaştığında artık kış mevsimi etkisini iyiden iyiye hissettirmeye başlamıştı. Daha sonra metrelerce yağın kar, yollara engeller dikiyordu, geçit vermiyordu. Bu nedenle, merkezi kargahlarda kalmıştı. Kış boyunca, savaşçı özelliklerini daha da geliştirmiş, gerillacılığı daha iyi kavramıştı. Karların erimesini, dağların geçit vermesini bek-

lemişti, büyük bir sabırsızlıkla. Karlar eridi, bahar geldi, dağlar geçit vermeye hazırlandı. Yoldaşı **Savaş (Hacı DUMANLIDAĞ)**'la yola çıktı. Amed Eyaleti'ne dahil olan Bingöl O'nu bekliyordu. Oranın dağlarına da bahar gelmişti. Vatanın bu parçası da yeşillere boyanmış bir cennete dönüşmüştü. Uçsuz bucaksız ve yemyeşil bir denizde yükselen dağların kartalı olarak, düşmanın beynine inecekti. Bingöl O'nunla özgürlüğe doğru yürüyüşünde daha da hız alacaktı...

Ölümün adına boşuna kalles dememişler. Tarih 16 Temmuz 1992'yi gösterdiğinde bir kez daha kallesliği oy-

ğun bölgeyi büyük direniş kalesine dönüştüreceğine yemin içmişti. Onun sık ormanlı dağlarında fırtına gibi esen gerillacılığı geliştirmeye, böylelikle oraları düşmana mezar edeceğine oldukça kararlıydı. Bunu, olduğun yerde yaşıyor gibi coşkuyla anlatırdın.

Azimliydin. Yerinde duramayacak kadar hareketliydin. Zaptedilemez kadar fethediciydin. Bu özgürlük yürüyüşünde engelleri zorluklardan bile saymazdın. Hep günleri sayardın, ipe çekerdin, "neden çabuk geçmiyor bu günler" diye sitem ederdin. Ve hemen ardından, yanlış anlaşılma yol açmasın diye gülüm-

Aydın yoldaş

Savaş yoldaş

nuyordu. Çok zamansız ve kallesçe Aydın ve Savaş yoldaşların yollarını keşiyordu. Böylece, gurur duyduğumuz sayılı tarihimizin sayfalarına iki komutanın, iki kahramanın adı daha geçiyordu.

Aydın yoldaş!

Seni böyle erkenden kaybetmek, acıların derin olanıdır! Ağırlığı büyük bir acıdır bu. Elbette bu, yığınların, acizliğin, umutsuzluğun acısı değil. Bizi, büyük Kürdistan devrimini mutlaka başarmaya mahkum kılan bir acıdır. Bu anlamda, yüreklerimizde dinmeyen bu acıyı sürekli yaşatacağız. Seni böyle anacağız. Buna layıktın. Atılımcı ruhunla başarının pratiğini vaad ediyordun. Nitekim devrime inanmıştın, onu çok sevmiştin. İnançların ve sevgilerin en büyüğüyle. Partiye, Parti Önderliği'ne, şehitlere sonuna kadar bağlanmıştın, bu gerçeklere beslediğin güveni sağlam temeller üzerinde inşa edip yükseltmiştin. Böylece hiçbir engel karşısında yıkılmazlığını ispatlamıştın.

Toprak parçasında doğup büyüdü-

seyip, sabırlı olmak gerektiğini söylersin. Fakat Kürdistan'ı en dayanılmazından özlediğin de kesindi.

Sen yetişemedin Bingöl dağlarına. Ölüm tuzaklarından, her an için boşalacak kalles kurşunlar yağmurundan geçeceğinin bilincindeydin. Kimbilir, ne planlar, ne vuruşlar, ne mevziler hedeflemiştin. Kimbilir, dönemi kazanmaya nasıl da kararlıydın. Ama kalles kurşunlar yağmuruna tutuldu. Hani, çok takdir ettiğin Savaş yoldaşınla birlikte dağ gibi uzandın vatan topraklarına. Karlıları karıştı orada birbirine. Umutlarınız, kahramanlıklarınız orada ekildi toprağa.

Bu zamansız ölümü kabullenemediğini anlıyoruz. Evet, kabullenmek öylesine zor ki. Ama direniş bayrağın yerde kalmadı. Nitekim partine inanmış ve güvenmiştin. Yanılmadın. Bir görebilsen, bir duyabilsen Kürdistan'ı... Zafere doğru öylesine görkemlidir ki. Seni böyle yaşıyoruz, ölümsüzlüğünü böyle kanıtıyoruz. Yine beraberiz, Kürdistan'ın şehitleri ve yaşayanları olarak.

Sen sürgünden özgürlüğe akan bir militan ve ölümsüzleşen kahraman bir komutansın!

Adı, soyadı: **Hacı DUMANLIDAĞ**

Kod adı: **Savaş**

Doğum yeri ve tarihi: **Cihanbeyli-Konya, 1965**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Temmuz 1992, Şırnak**

Kürdistan, tarihte ilk uygarlık merkezi olarak kabul edilen Mezopotamya'nın bir cennet parçası olmasına karşın, başkasının adını anmak istemediği, yerlisinin ise benim vatanım demekten korktuğu ya da utanç duyduğu bir ülkeydi. Köleliğin, düşürülmüşlüğü, kaçışın, yabancılaştırmanın bir yaşam biçimi olarak doğal sayıldığı bir ülkeye mensup olmak elbette utanç vericiydi. Ama bu, daha onursuz bir kaçısa girmek yerine, var olan mevcut gerçekliği tersine çevirmenin büyük mücadelesine yol açmalıydı. Çağdaş insanlığın yaşadığı özgürlük dünyasında yer almak için, bin yılların kölelik uykusundan artık büyük bir uyanış gerçekleşmeliydi.

PKK, Kürdistan'ın insanlığın her gün öldürüldüğü bir ülke konumunu yaşamasına tarihsel bir müdahalede bulundu. Kürdün ölüm fermanını yırtarak, onun ölmediğini tüm cihana duyurdu. Günümüzde ise eski Kürdistan'ın yerinde, sömürgeciliğin ve emperyalizmin özgürlük mücadelesini bastıramadığı bir Kürdistan vardır. Bir çekim merkezi haline gelen, dünyanın dört bir yanına savrulan insanların yine dünyanın dört bir yanından akıp uğruna can verdiği bir Kürdistan vardır. Utanç duyulmayan, hatıta gurur duyulan, bunun sonucunda yeniden dönüşün kaynağı konumunu ya-

şayan bir Kürdistan tüm görkemiyle zafere durmuştur. Baskıya, zulme, katliama, sürgüne dur diyen bir özgürlük hareketi ve onun insanlık adına açtığı yeni şafaklar vardır. Kaybedilen bin yılların bütün değerlerinin yeniden bir bir kazanılmasını hedefleyen, bunun en amansız hesabını soran direniş savaşı vardır. Artık kaybettiklerini sökülüp almak için kıyamet koparan, bunun için örgütlenen, eyleme kalkan, ölümüne bir savaşta gücünü birleştiren halk gerçekliği vardır. Yeni ve insanlık tarihinin bütün olumlu özelliklerinin somutlaştığı özgür bir yaşamın kök saldığı, çekici bir çehre kazandığı bir vatan vardır.

Değişen Kürdistan, dünyanın birçok alanına dağılan insanların yeniden bağnında topluyor. Kaybettiği insanlarına yeniden kavuşuyor. Bütün her şeyi kaybetmiş olduğundan dolayı, şimdi bütün bunları kazanıyor. Kaybedeceği hiçbir şeyi olmadığı için, kazanımları anlamlı ve büyük oluyor. Ve bütün bu kazanımların gerçek sahipler kahraman şehitlerimizin kendisi oluyor. Bu anlamıyla Kürdistan, şehitler ülkesi olma konumunu en yakın gerçeğiyle yaşıyor.

Yavuz Sultan Selim döneminde, Dersim'den İç Anadolu'ya insanlarımız sürgün edilirken, vatansızlaştırılmak ve öz kimliklerine tamamen yabancılaştırılmak istenmişti. Bundan yaklaşık 400 yıl önce. Bu sürgün yerlerinden biri Cihanbeyli. Dört asır boyunca çağırdığı bir asimilasyon politikasının amansız kuşatmasına rağmen, Kürtlük gerçeğini kaybetmeyen Cihanbeyli, Kürdistan ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine şehit veren, kahramanlar yetiştirmeye devam eden Cihanbeyli.

Savaş yoldaş Cihanbeyli'nin en son şehidi. Yüzyıllar sonra sürgünde doğdu, sürgünde büyüdü ve vatanına görkemli dönüşü yaptı. O bir mesajdır. Cihanbeyli'ye, bütün Kürdistan sürgünlerine, topyekün Kürdistan halkına -isim olarak kullandığı- savaş çağrısıdır.

Yoldaşımız, öğrenimine sürgünde başlamıştı. Yüksek öğrenimini ise Elazığ Fırat Üniversitesi'nde tamamlamıştı. Veteriner olmuştu. Fakat Kürdistan'ın yaşadığı gerçeklik karşısında, veterinerlik diploması O'nun için hiçbir anlam ifade etmeyecekti. O, Kürdistan'a dönecekti. Kendi vatanını işgal altında tutarak sömürgeleştiren TC'yi kovmak için. Bunu

hedefleyecekti. Arayışlar içerisine girdi. Bu arayışları O'nu Avrupa'lara kadar götürdü. Burada partiye aradığı ilişkiyi bulma şansını elde etti. Parti ve onun yürüttüğü savaşın esas ölçülerini yakalamak için merkezi eğitim gördü.

O, kararlı bir insandı. Tek bir amacı vardı: Savaşmak, yapabileceği her şeyi Kürdistan için yapmak. Bundan dolayı kullandığı kod isim Savaş idi. Akademik'e gitme talebi kabul edilince, oraya giderek Kürdistan'a daha da yakınlaştı.

O'nu anlatmak, tanıtmak çok zor. Soylu özelliklere sahip olan bir insandı. Tertemiz, iyi niyetli, dürüst, insanları seven bir arkadaş. Olgunluk bakımından bir abideydi. Çevresine güven veren, en sıcak duygular besleyen militandı. Adına oldukça layıktı. Akademik'te askeri ve siyasi olarak en çok gelişme kaydeden, umut vaadeden bir komutan adayydı. Yoldaşları arasında saygın bir yeri vardı. Aynı zamanda Akademik'in en sevilenleri, en güvenilenleri arasındaydı. O'nun hakkında konuşulduğunda bile, adından sevgi ve saygıyla bahsedilirdi. Şehit Abdurrahman Takımı'nın komutanıydı. Öyle ki, bu takımın adı duyulduğunda, kendiliğinden Savaş yoldaş aklı gelirdi. O'nun takım yoldaşları arasındaki yeri de bambaşkaydı. Çünkü doğaldı, alçakgönüllüydü, dayanışmacıydı ve sıcakkanlıydı. O'nunla birlikte savaşa hazırlanmak bir şanstı.

Akademik ortamında geliştirilmeye çalışılan yaşam biçimine büyük değer verirdi. Avrupa'nın hareketsiz ortamından, aradığı bir savaş ortamına gitmişti. "Al-dığımız her dersin benim gerillacılık yönünde bir adım daha atmama neden oluyor" diyordu. O'nun askeri ve siyasi derslere yaklaşımı böyleydi. Bu nedenle, geliştirdiğimiz ulusal kurtuluş mücadelesinin en temel değerlerini ve onların belirleyici olan konumlarını görebiliyordu. Bir değerlendirmesinde, önderliği, partiyi ve şehitleri, "Halk gerçekliğimiz içinde ortaya çıkarak, son derece çağdaş ve gerçek değerlerimizdir" şeklinde tanımlarken, "Bunların korunması, geliştirilmesi en temel taktiklerimiz ve aynı zamanda görevimiz olmaktadır" diyordu. Parti Önderliği'nin yaşamından da oldukça etkilenmişti. Başkan APO'yu, tarihin en şansız halkı olan Kürdistan halkının sahip olduğu en büyük şans olarak açıklıyordu. Parti Önderliği'nin,

kazanılan bütün değerlerin en büyük yaratıcısı olduğunu ve ona karşı başvuru-
lan provokasyon oyunlarının da bu ger-
çeklikten kaynaklandığını belirtiyordu.

Eksikliklerine karşı da amansızdı. Kendine sevdalanma, toz kondurmama gibi kişilik yapılanmalarına karşı alter-
natif bir kişilikti. O'na göre sorun, iler-
leyen parti yaşamına ulaşmaktı, bunun
gerekli kıldığı tempoyu yakalamaktı. Bu
konuda Parti Önderliği'ni örnek alma
yönünde yoğunlaşırdı. Devrimci kararlı-
lıkla eksikliklerini ezmeye çalışırdı. Baş-
kan APO'nun çabalarını, sorunları çö-
me yöntemini, insanı yücelten çözümle-
melerini kavramaya çalışarak görevle-
rin başarısı için çabalar. Bir raporun-
da bu konuda şunları söylüyordu: "Ben
Kürdün namusunu kurtarmanın, toplum-
sal sorunların halledilmesinin, susayan
halkımıza su olmanın, kısacası insan
olabilmenin ancak ve ancak Parti Ö-
nderliği'ne layık olmakla mümkün oldu-
ğuna yürekten inanıyorum. Kendisine
insanlık sıfatını takanların, yaratılan bun-
ca emeğe karşılık hiçbir şey yapmasa-
lar bile, en azından saygı duymaları ge-
rektiğini şimdi daha iyi anlıyorum."

Akademi sahasında çok önemli ger-
çekler yakalayarak, kişiliğinde çok önem-
li dönüşümler sağlayarak ve böylece
çok önemli bir birikimle yüklenerek as-
keri ve siyasi eğitimini tamamlamıştı. Bir
değerlendirmesinde ulaştığı sonuçları,
"Parti Önderliği'nin sınırları aşabildiği-
ni, tarihimizi yeniden inşa edişini, onu
dinlerken gördüm. Yine PKK'nın büyük
bir ahlaki temsil eden, insanı yeniden
yaratan bir hareket olduğunu fark ettim.
Kürdistan halk gerçekliğinin derin yara-
larını, bu yaraların nasıl tedavi edildiğini
ve bu yönlü nasıl bir hizmet verildiğini
görerek, sarsılmaz bir inanca ulaştım.
Bu anlamda, Akademi'yi sadece bir eği-
tim alanı olarak değil, bir yaşam sahası
olarak ele aldım" şeklinde özetlemişti.

O, bu temel gerçeklerle yüklenerek
şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi'nin
sonunda Kasım 1991 tarihinde Kürdis-
tan'a yöneldi. Yoldaşlarının büyük bek-
lentilerinden ve sarsılmaz güvenlerin-
den de güç alarak yola çıktı. Yaklaşan
kiş koşullarından dolayı, merkezi savaş
karargahlarına gitti. Buradaki askeri ya-
şam içinde daha da çelikleşti. Baharı
yoğun bir hazırlık ortamında geçirdi. Ya-
pılan yeni görevlendirmeler temelinde,
Kürdistan'ın başka bir eyaletine gider-
ken, sömürgeci çapul güçleriyle karşı-
laştı. Yanındaki yoldaşlarıyla birlikte kah-
ramanca çatıştı. Nitekim O'nun adı Sa-

vaş'tı ve büyük bir savaş vererek Aydın
yoldaşla birlikte ölümsüzlük mertebesi-
ne ulaştı. Tarih 16 Temmuz 1992, yer
Şırnak'ın bir mıntıkasıydı.

O, 400 yıl sonra Kürdistan'a sürgün-
den dönmüştü. Sürgünlere son vermek
için, Kürdistan'ı düşmandan kurtarıp sür-
günleri özgür bir vatana yerleştirmek
için görkemli ve kahramanca dönmüş-
tü. O'na bu tarz bir dönüş yakışırdı.
Çünkü O bir yüceliğin, anlatılamaz bir
soyluluğun temsilcisiydi. O'nun şaha-
deti böyle erkenden olmamalıydı. Bü-
yük bir komutanlaşmayı yaşadığı bir dö-
nemde şehit düşmesi elbette küçümse-
necek bir kayıp değildir. Evet, bizim bir
Savaş yoldaşımız vardı ve O aramızdan
fiziki olarak ayrıldı. Artık gözlerimizle
görmeyeceğiz ama O'nu yüreğimizde
ve beynimizde her zaman hissedece-
ğiz. Unutmayacağız O'nu, yaşatacağız
sonsuz dek, kuşaktan kuşağa. Bunun,

söylemekle yerine getirilmeyeceğini de
çok iyi biliyoruz.

Bunun için: Savaş yoldaşın doğup
büyüdüğü Cihanbeyli, çocuklarını Sa-
vaş olarak büyüttü, gençlerini Sa-
vaş'ın yerini doldurmaya, silahını ve di-
reniş bayrağını devralmaya gönderme-
lidir. Sürgündeki bütün gençlik nerede
olurlarsa olsunlar, Cihanbeyli'den dün-
yanın bulunulan her yerine kadar, Sa-
vaş'a koşmalıdır. Savaşarak Savaş'a bağ-
lılığını göstermelidir. O'nun bütün se-
venleri, Savaş'ı savaşla özdeş görmeli-
dir. O, gerçek kurtuluş yolunda tereddüt-
süz ve kahramanca yürüdü. Kurtuluşun
gerçekliğini, vatan topraklarında ölüm-
süzleşerek ispatladı. Bu bir çağdır; ya-
kınlarına, çevresine, İç Anadolu ve di-
ğer bütün sürgünlere kaynağa dönüş
çağırısıdır. Bu çağrıya karşılık vermek
bir insanlık borcu, Savaş'a bağlılığın en
vazgeçilmez görevidir.

Şırnak'ın bağına aldığı yiğit bir militan

Adı, soyadı: **Haşim AZİZ**

Kod adı: **Aydın Ağız**

Doğum yeri ve tarihi: ..., 1964

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yer: 15 Temmuz 1992,
Şırnak

Ulusal kurtuluş mücadelemizin ge-
liştiği bir alanda büyür. Yurtseverlik dü-
şünceleri ile işbirlikçi reformist düşün-
celerin alabildiğine yoğunca çatıştığı
bir alanda bütün gerçekleri yaşayarak
görür. Liseyi bitirdikten sonra okulu bı-
rakır. Ulusal kurtuluş mücadelesine ka-
tılmak ister, ancak ailesi büyük bir engel
teşkil eder. Bunun üzerine ulusal kurtu-
luş düşüncesini araştırmaya ve kavrama-
ya çalışır. Aynı zamanda bulunduğu alan-

da kitle çalışmalarını yürütür. Parti ideo-
lojisi, Kürdistan halk gerçekliğini, savaş
ve mücadele sorunlarını kavrar ve bilin-
ce çıkarır. Ailesi üzerinde durarak ulu-
sal ruhu, yurtseverlik ruhunu taşırmaya
çalışır. 1989 yılında Mahsum Korkmaz
Akademisi'ne giderek askeri ve siyasi eği-
tim görür. Eğitime özlü yaklaşır. Bir rapo-
runda bu yaklaşımını şöyle dile getirir:

"İçinden geçtiğimiz süreç çok önem-
lidir. Tarih bize devrimin görevlerine sa-
hip çıkmamızı emrediyor, insanlığın ve
halkımızın kurtuluşu için devrimci bir
kişilik, devrimi yapacak militanlar olma-
mızı bekliyor... Ben bütün gücümle ken-
dime yüklenerek devrimci militan bir ki-
şiliğe ulaşacağım..." Parti Önderliği'ne
sunduğu raporlarda ısrarla ülke saha-
sında savaşa katılma istemini dile geti-
rir. Kitleler arasında yürüttüğü çalışma-
lar döneminde yazdığı bir raporda ise
şunları belirtmektedir: "Ben kitleler ara-
sında parti ideoloji ve çizgisi temelinde
faaliyetleri geliştirmede kendime güveni-
yorum. Ben kanımın son damlasına ka-
dar halkıma bağlı kalarak parti çizgisini
ve taktik hattını uygulayacağıma dair par-
tiye ve Parti Önderliği'ne verdiğim sözü
bir kez daha yenilemek istiyorum..."

Ülke pratiğine yönelen Aydın yoldaş
Botan alanında çalışır. 15 Temmuz 1992
tarihinde Şırnak'ta düşmanın kurduğu
bir pusuda yaralanır ve devam eden
çatışmada son bombasını da kendisin-
de patlatarak şehitler kervanına katılır.

TC'nin hava saldırılarına karşı kahramanca direnerek şehit düşen yoldaşları saygıyla anıyoruz!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rêber, Cihan**

Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1975**

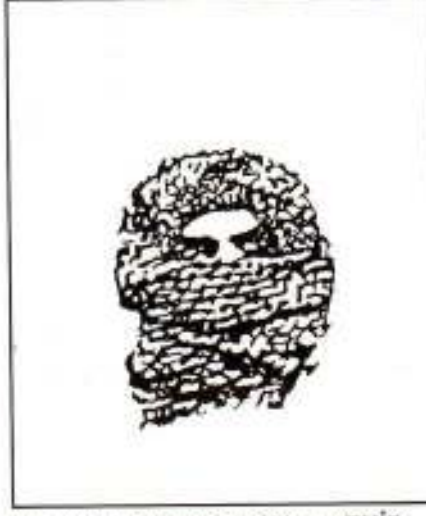
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Aralık 1991, Bestler**

Rêber yoldaş, 1975 yılında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak İdil'de doğup büyüdü. Ailesinin yoksul olmasından dolayı daha küçük yaşlardan itibaren tarla işlerinde çalışarak üretime katıldı.

Partiyle tanışması ailesinin ilişkileri nedeniyle olur. İdil alanında yapılan bütün serihildanlara ailesiyle birlikte en ön saflarda katılır. Bunun için İdil alanında halk tarafından "Küçük Pêşmerge" ya da "Pêşmergeyên Serihildanê" diye hitap edilir ve bütün yöre halkı tarafından sevilir. 1991 yılında Haruna alanında gerilla saflarına katıldı. Daha sonra Bestler'e gönderilir, askeri ve siyasi eğitime katılır.

Partinin verdiği özel bir görevi yerine getirmek üzere Güney Kürdistan'a giderken 3 Aralık 1991 tarihinde sömürgeci Türk devletinin gerçekleştirdiği hava saldırılarında şehit düştü.

Adı, soyadı: **Muhammed Yavuz EMİR**

Kod adı: **İsmail**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **1991 sonları, Çıray**

İsmail yoldaş inancın ve fedakarlığın sembolü olan bir yoldaştır.

Oldukça yoksul ve sefalet çeken bir aile ortamında doğup büyüdü. Yoksulluktan dolayı okuyamadı. Ailenin geçimini sağlamak için çobanlık yaptı. Ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesinden oldukça etkilendi ve saflara katıldı. O askeri bir kişiliğe sahipti, çatışmalarda inisiyatif elden bırakmayan ve coğrafyayı iyi tanıdığından mükthiş değerlendirebilen yiğit bir savaşçıydı. Katıldığı birçok çatışmalarda bu özellikleriyle büyük kahramanlıklar gösterdi. Cudi, Çıray, Gabar ve Güney Kürdistan arasında sürekli grupları getirip götürdü.

1991'in sonlarına doğru Çıray mıntıkasında sömürgeci TC kuvvetlerinin hava operasyonları sonucu yapılan bombalamalarda şehit düştü. O, son nefesinde bile silahını elde bırakmadı ve savaşarak şehitler kervanına katıldı.

Adı ve soyadı: **Sinan YALÇIN**

Kod adı: **Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Kangal, 26.5.1971**

Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1992, Bestler**

Mazlum yoldaş 1971 yılında Sivas'ın Kangal ilçesinde dünyaya gelir. Kürdistan'ın bu sınır bölgesinde TC'nin yarattığı ağır asimilasyon politikası uygulanır. Devletin bir memuru olan babasının çocuklarına verdiği eğitim nasıl iyi bir Türk olunabilir mantığıyla verdiği eğitimidir ve Mazlum yoldaş da bundan nasibini alır. Lise 2. sınıfa kadar Erzurum'da okur. Lise son ve daha sonra girdiği İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'ni İstanbul'da okur. Üniversiteye girdiğinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi gelişmektedir. Üniversite çevrelerinde Kürdistan gençliğinde hareketlenmeler vardır ve yurtsever gençlik hareketi gelişmektedir. O, bu gelişmelerden etkilenecek kısa sürede yurtsever gençlik çevresiyle ilişkiye geçer. Daha sonraları örgütlenme faaliyetlerine katılır. Okuduğu fakültede öğrenci komitesinde yer alır, bir yıla yakın bu faaliyetlerini sürdürür. Daha sonraları bu çalışmaların yetersiz bularak profesyonel devrimciliğe atılmak istediğini partiye bildirir. Parti bu istemini yerinde bulup, Kürdistan'ın kalbi olan Botan'da savaşçı eğitimine alır. Böylece O, Kürdistan'a gelir ve Bestler mıntıkasında

eğitim faaliyetlerine katılır. Mazlum yoldaş 20 Mayıs 1991'den şehit düştüğü 7 Ocak 1992'ye kadar bu alanda kalır.

Alana gelişinden itibaren tek amacı iyi bir parti eğitiminden geçmek, partinin ideolojisi ve politik hattını kavrayarak güçlü militan bir kişiliğe ulaşmaktır. Kürtçe bilmediğinden dolayı ilk dönemlerde verilen eğitimlerden fazla yararlanamadı. Ancak buna rağmen, kendi imkanlarıyla parti çözümlemeleri üzerinde yoğunlaşarak eğitimini tamamlamayı esas aldı. Aydın özellikleri ve kavrama düzeyinin yüksek oluşundan dolayı, o eski yaşam tarzının etkisinden sıyrılmayı başardı. Bu çalışmalar esnasında sürekli partiden görev alma talebinde bulundu. O'nun gelişim formasyonunu gözönüne alan parti 1991 sonbaharında manga komutan yardımcısı görevini verir. "Bu daha ilk adımdır, ben daha büyük görevler alacağım. Hatta bu gidişle baharla birlikte takım yönetimine girerim" diyen Mazlum yoldaş, bir ara diğer bazı temel işlerden dolayı pratik içine kısa bir süre için de olsa giremez. Bunu farkedene Mazlum yoldaş takım komutanına başvurarak, "Neden beni görevlere göndermiyorsunuz, ben her göreve hazırım" der. Bu, hiçbir fedakarlıktan çekinmeyeceğinin, sürekli değer yaratmanın hazırlığı içinde olduğunun somut göstergesidir. O, kısa pratik yaşamında dayattığı en temel sorun, halk kitleleri içine girmek, onları tanımadır; bunun için köylere gitmek ister, halkla iç içe sorunları tartışmayı esas alır, böylece kitleleri yakından tanıyarak sosyalist, yurtsever özelliklerini güçlendirmek ister. O, hem halka bir şeyler vermeyi ve hem de onlardan bir şeyler almayı bu kısa pratik yaşamında çok somut ispatlayan yoldaşların başında gelmektedir.

1992 yılında partinin yapmak istediği büyük hamleye katılmak için içinde yer aldığı birliğiyle beraber konumlandıkları Bestan'ın Kemlokan mevkiinde, faşist TC birliklerinin yaptığı 7 Ocak 1992 hava saldırısında ilk atışta yara alır. Yaralıyken kendisini kaldırıp götürmek isteyen bir yoldaşına, "Siz beni bırakın, diğer arkadaşları kurtarmaya bakın, ben iyiyim" der ve yoldaşına teselli ve moral vermeye çalışır. Halbuki yarası ağır ve derindir. Kısa bir süre içinde şehitler kervanına katılır. Mazlum yoldaş şehit düşmeden birkaç saniye önce dudakları arasında şu kelimeleri haykırıyordu: "Biji PKK", "Biji Serok APO!"

Adı, soyadı: **Seyfettin HÜSEYİN**
Kod adı: **Dr. Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı-Güney-Batı Kürdistan, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **14 Temmuz 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1992, Bestler**

Haki yoldaş 1966 yılında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. En çok sevdiği doktorluk mesleğinden dolayı Tıp Fakültesi'ne gitti. Okulu bitirdikten sonra kendi yöresinde dokturluk yapmaya başladı. Mesleğinden dolayı çok geniş çevrelerle ilişki içinde oldu. Hastalarını tedavi etmekle birlikte, bunlarla sürekli tartışır, ulusal kurtuluşçu düşünce doğrultusunda eğitirdi.

Parti ile ilişkiye geçmesi şehit **Hasan BİNDAL** yoldaş vasıtasıyla oldu. O'nu yaşamında örnek olarak aldı. Hasan yoldaşın şehit düşmesi ardından oldukça etkilendi ve kendisini daha çok faaliyetlere verdi. Silahlı savaşım içinde yer alma talebinde bulundu. "Eğer bir insanda birazcık şeref ve haysiyet varsa dünyalar güzeli Kürdistan için savaşmak zorundadır" diyerek ülkeye gitme konusunda dayatıcı oldu. İstemi parti tarafından kabul edildikten sonra Botan alanında görev üstlenmek üzere ülkeye gitti. Botan 4, Bölge'de faaliyetlere başladı.

7 Ocak 1992 tarihinde hava saldırılarıyla birlikte gerilla birlikleri ile düşman güçleri arasında çıkan bir çatışma oldukça uzun sürdü. Çatışmada yaralı yoldaşları tedavi etmek için büyük bir çaba sergildi. Yaptığı müdahalelerle birçok yoldaş kurtardı. Yine bu çatışmada yaralı gerillaları düşman çemberinden kurtarmaya çalışırken, düşman helikopterlerinden atılan bombalar sonucu Bestler'de ölümsüzler ordusuna katıldı.

Adı, soyadı: **Xamê SANİR**
Kod adı: **Şilan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kemerli köyü-Şirnak, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1992, Bestler**

PKK hareketi, Kürt ulusunun kurtuluşu yanında, kadının kurtuluşuna da büyük önem vermiş ve bugüne kadar pratiğiyle de bunu kanıtlamıştır. Kürt halkı ne kadar geri bırakılmışsa, Kürt kadını çok daha fazla bilinçsizlik cenderesi içinde tutulmuştur. Gelişen ulusal bağımsızlık mücadelemiz, geçmişin bütün olumsuzluklarına ve tarihi geriliklerine dur diyerek, Kürt halkının ve Kürt kadınının yaşamında yeni bir çığır açmıştır. Kürt kadını eskinin olumsuzluklarını, kölelik bağlarını kırarak bilinçlenmiş ve inançla özgür yaşama adımı atmıştır.

Şilan yoldaş da bu soylu mücadelede yerini almak için 1991 yılında gerilla saflarına katılır. Köylü kökenlidir; mücadeleye katılımı içten ve fedakarcadır. Kendisini herkese sevdirmesini bilen çok genç bir yoldaşımdır. Kürt halkının tüm yurtsever özelliklerini üzerinde barındırıyordu. Mücadele içinde yer aldığı süre boyunca Bestler'de hem eğitim ve hem de pratik faaliyetler içinde yerini aldı.

7 Ocak 1992 günü düşmanın hava saldırısı sonrasında gruplarımız harekete geçer ve yer değiştirirler. Bu manevralar sırasında, yoğun kar ve aşırı soğuk sonucu Bestler'de donarak şehit düştü.

Şilan yoldaşın anısı özgür Kürdistan'da yaşayacaktır! Bu, O'nun uğruna canını verdiği davaya bağlılığımızın bir gereğidir.

Adı ve soyadı: **Kenan KAYA**
Kod adı: **Cevahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Muş**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1992, Bestler**

"Devrim kansız olmaz" derler. Bu gerçek, yeniden var olma savaşına kalkan Kürdistan halkı için çok daha geçerlidir. Bugün Kürdistan halkı, bağımsız, özgür ve birleşik bir ülke için binlerce genç evladını feda etmektedir. Tarihinde ilk kez böylesine toplu bir ruh için ayağa kalkan Kürdistan halkı, kadını, erkeği, yaşlısı, genci ve çocuğuyla bu mücadelede yerini almaktadır.

Cevahir yoldaş da mücadele saflarında yerini alan çok genç bir yoldaşımızdır. Mücadelemizle tanıştığında lise öğrencisidir. İlk üniversiteye gitmek ister, öte yandan gelişen bağımsızlık ve özgürlük savaşı vardır; ikisi arasında tercih yapmak zorunda kalır. Üniversiteyi kazanır, fakat gitmez ve kesin mücadeleye katılma kararını verir. 1990 yılında Xan Kürkê alanına gelir ve burada eğitim faaliyetine katılır. Başarılı ve özverili çalışmaları sonucunda Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir. Akademi alanında 5 ay kadar eğitim gördükten sonra Haziran 1991 yılında ülkeye pratigine yönelir. Ülkede yapılan iç düzenlemeyle Bestler alanında görevlendirilir.

Cevahir yoldaş, yumuşak ve sıkı diyalog geliştiren üslubuyla yoldaşları arasında çok sevilirdi. Bestler'de bir dönem faaliyet yürüttükten sonra 1991 sonbaharında takım komutanlığı görevini üstlenir ve mintika yönetiminde yer alır. O, genç yaşta üstlendiği bu görevleri başarıyla yerine getirmesini bilir. İçinde bulunduğu birlik içinde parti ya-

şamı ve yoldaşlık ilişkilerini egemen kılar. Partinin verdiği görevlere titizlikle sahip çıkar ve yerine getirir.

Mücadelemizin gelişmesinde oldukça umut vaat eden **Cevahir** yoldaş, düşmanın kış hava saldırılarında aldığı darbelerle 7 Ocak 1992 günü şahadete ulaşır. O, çok sevdiği ülkesi Kürdistan'da bir fidan gibi kök saldı.

Anısı mücadelemize önderdir!

Adı, soyadı: **Mehmet Şerif ÖRNEK**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1992, Bestler**

Yurtsever bir yöreden olan **Dijwar** yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Bir şeyler kavrama yaşına geldiğinde, bulunduğu alanda mücadelemiz başlamış ve gelişkin bir düzeye ulaşmıştır. 1989-90 yılları **Dijwar** yoldaşın içinde yaşadığı çevrede serihildanların geliştiği, gerillaya katılımların arttığı yıllardır. Bu yıllarda gerilla eylemleri oldukça gelişir. Bundan oldukça etkilenen **Dijwar** yoldaş savaşa katılmak ister. İlişki kurunca çevresindeki bir grup genç ile birlikte Mayıs 1991'de gerilla saflarına katılır.

İlkin Bestler alanına gelir. Bu alanda

yoldaşlarıyla birlikte eğitim ve pratik faaliyetlere katılır. Yoldaşları arasında sürekli örnek bir kişilik ve savaşçılık pratiğini sergiler. Parti saflarında olan amcasının oğluna yazdığı bir mektupta, "Mutlaka bir gün şehit düşerim. Anne-me haber gönder, gözyaşı dökmesin. Çünkü ben o zaman Kürdistan için şehit düşmüş olacağım. Şehitlerin ardından ağlanmaz" diyen **Dijwar** yoldaş 7 Ocak 1992 günü TC savaş uçaklarının Bestler'de giriştiği hava saldırısında, daha 16 yaşında, umut dolu gözlerini hayata kapatırken, ardından gözyaşları değil, bağımsız bir ülke görmek istiyordu.

Söz veriyoruz: Bağımsız bir Kürdistan'ı sizlere armağan edinceye kadar, kanımızın son damlasına kadar savaşacağız!

Adı, soyadı: **Muhammed Hamdi MUSTAFA**
Kod adı: **Faik**
Doğum yeri ve tarihi: **Mirka Hesse köyü-Afrin-Güney-Batı Kürdistan, 1963**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1992, Bestler**

1991 yılının sonlarına doğru ülkede sıcak savaş pratiğine katılan **Faik** yoldaş, 7 Ocak 1992 günü hava saldırısında Bestler'de **Cevahir, Dr. Haki ve Mahsum** yoldaşlarla birlikte şehit düştü.

Adı, soyadı: **Ahmet YONCA**Kod adı: **Kamil**Doğum yeri ve tarihi: **Bölüze köyü-Şırnak, ...**Mücadeleye katılış tarihi: **1988**Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ocak 1992, Bestler**

Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Ahmet YONCA (Kamil)** yoldaş, bulunduğu mntıkada ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesi ile mücadeleden erkenden etkilenecek bağımsızlık ve özgürlük davasını benimsemiştir ve 1988 yaz mevsiminde fiilen ARGK birliklerine katıldı. Parti saflarına katıldıktan sonra daima partimizin hareketli ana birliklerinde yer almıştır. Olgun, cesaretli ve fedakar özelliklere sahip olan bir olarak daima üstüne düşen görevi yerin getirmeye ve başarmaya koşmuş, almış olduğu görevleri çok önemli ölçüde başarmıştır. En belirgin özelliği ise, önüne görev konulduğunda yorgunluk, açlık, susuzluk dinlemeden görevini yerine getirmeye çalışmaktır. Görevlerin başansı için yanındaki arkadaşlara daima yardımcı olmuştur.

Kamil yoldaş, atik, cesaretli, fedakar özellikleriyle daima hareketli ana birlikte manga komutanı ve takım yönetimi düzeyinde görev almış, görevinin başansı için sonsuz çabanın sahibi olmuştur. Takım ve bölük içinde yoldaşlarının moral kaynağı ve canlılık ruhu olmuştur. Hem üslupta, hem ahlakta, bulunduğu her ortamda sürekli örnek bir tavır sergilemiştir. Partiyeye olan bağlılığı, düşmana karşı duyduğu derin kin ve nefretle tanınan bir yoldaştı.

Kamil yoldaşın yer aldığı birliklerimiz, her zaman yeni ve zor olan alanlarda faaliyet yürüterek, alanın parti örgütlenme ve otoritesine kavuşması için

sonsuz katkılarda bulunmuştur. Yaklaşık 3 yıl ana birlik ve yeni açılmış olan alanlarda faaliyet yürütmüştür. Başta Bestler, Gabar, Çirav, Garisa alanları olmak üzere, Garzan Eyaleti'nde de faaliyet yürütmüştür.

Bu özelliklerini sürekli ve hızlı geliştirmesinde, yine düşmanın üzerine yürürken sergilediği üstün cesaret ve kararlılığını sonuna kadar kullanmıştır. Her koşulda ulusal kurtuluşçu mücadeleyi yürütmüş, önemli ölçüde savunucusu olmuştur. Her şart altında almış olduğu görevi ve sorumluluğu yerine getirmek için sonsuz pratik sergilemiş ve kendisini kanıtlamıştır.

Kamil yoldaş aktif, fedakar, olgun ve ağır başlı özelliklere sahip olduğundan dolayı, her zaman içinde bulunduğu birliğin ruhu ve kalbi olabilmeyi bilmiştir. Birlikten ayrılarak bir göreve gittiğinde, tüm arkadaşlar çok önemli bir varlığını kaybetmiş gibi düşünüyordu. Birlik içinde çok sevilen, sayılan değerli bir komutan ve can yoldaşlarımızdan biriydi.

Daha sonra partimiz tarafından oluşturulan Partiyi Koruma Birliği'ne seçilmişti. Botan Eyaleti 3. Bölge Partiyi Koruma Birliği takımında manga komutanı ve takım yönetiminde görev almıştır. Partiyi Koruma Birliği takımı içinde 3. Bölge'nin birçok mntıkasında görev yürütmüştür. Birçok eylem ve çatışmada ön sırada yer alarak düşmana çok ağır darbeler vurmuştur.

Kamil yoldaş, gelişkin kişiliğiyle, cesaretiyle, fedakarlığıyla Partiyi Koruma

Birliği'ne üye olmayı başarmıştır. Takım içinde de sonuna kadar sevilen ve sayılan bir yoldaştı. Üslupta gerçekten merhem bir yoldaştı. Takım içinde tek bir defa dahi hiçbir yoldaşıyla olumsuz bir tartışması olmamıştır.

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çözümsüz ve çaresiz kalan faşist TC devleti, kendi ordu gücünden umutsuz kalarak, artık kendi ordu gücüne inamayarak ve güvenmeyerek, teknik gücüne dayanarak, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı son çare olarak, azgın saldırılarını tank, top ve uçaklarla yapmaktadır. Halkımızın gözünü korkutmak için her gün uçaklarla ülkemizin dağ-

larına bomba yağdırmaktadır.

İşte 17 Ocak 1992 tarihinde faşist TC devletinin Gabar alanına bombardıman uçakları, kobra savaş helikopterleri ile yapmış olduğu alçakça saldırıda genç komutanımızı, birliğin ve geleceğin umutlu şafağı olan **Ahmet YONCA (Kamil)** yoldaşımızı şehit verdik.

İslâmlı toprak yoldaşının kanyla

Mutlu, morali, neşeliydi o gün

17 Ocak 1992 idi

Savaşarak, direnerek şahadete ulaştı ama...

Ölmeydi!

Ölmeyecek!

Yaşatacağız kleslerin namusunda

Yeşerdi, filizlendi çiçek olarak çıktı.

Mücadelede, örgütlemeye, savaşta hep seni anacağız Kamil yoldaş!

Çırav şehitleri

23 Ocak 1992 tarihinde zorlu, çetin kış şartlarında, sömürgeci Türk devletinin geliştirdiği hava saldırılarında ve binlerce kişilik barbar ordu sürüsünden oluşturduğu çember içinde kalan Çırav gerilla takımının 9 yiğit ve kahraman savaşçısı ve komutanı, soylu davaya olan yüce bağlılıklarıyla bağımsızlık ve özgürlük yolunda büyük bir direniş sergileyerek, vatan topraklarını kanlarıyla sulayarak şehitler kervanına katıldılar.

Kürdistan halkının bu büyük kahraman evlatları **Emin ÇAKDAVUL (Baran)**, **Ali YUSUF (Gabar)**, **Salih YAVUÇ (Xwînrej)**, **Halime ÖZHAN (Rengin)**, **Şevki Muhammed ALO (Botan)**, **Refai SİLEMAN (Hogir)**, **Mehdi**

DÜNDAR (Enver), **Ekrem Ahmet MEHMET (Selim)** ve **Kendal Muhammed HALİFE (Saleh, Boti)** yoldaşlar direniş tarihimize bir yaprak kazandırdılar.

En verimli çağlarında ve en ihtiyaç duyulan bir zamanda aramızdan fiziki olarak ayrılan, direniş bayrağını son nefeslerine kadar doruklarda şereflice dalgalandıran, halkımızın gülü olan bu yoldaşlarımızı saygıyla anıyor ve onları namluya sürülen intikam mermilerimizde, yaşamımızda, anılarımızda, yüreğimizde her zaman ve her an yaşatacağımıza, özgür ve bağımsız bir Kürdistan'ı Onlara armağan edeceğimize söz veriyoruz. Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz!

Adı, soyadı: **Emin ÇAKDAVUL**

Kod adı: **Baran**

Doğum yeri ve tarihi: **Herbeka-İdil, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ocak 1992,**

Çırav

Adı, soyadı: **Halime ÖZHAN**

Kod adı: **Rengin**

Doğum yeri ve tarihi: **Daravut-Eruh, 1974**

Mücadeleye katılış tarihi: **26 Aralık 1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ocak 1992,**

Çırav

Adı, soyadı: **Refai SİLEMAN**

Kod adı: **Hogir**

Doğum yeri ve tarihi: **Şexani-Afrin, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ocak 1992,**

Çırav

Adı, soyadı: **Salih YAVUÇ**

Kod adı: **Xwînrej**

Doğum yeri ve tarihi: **Hisar-Cizre, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ocak 1992,**

Çırav

Adı, soyadı: **Şevki Muhammed ALO**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Bûlbûl-Afrin, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ocak 1992,**

Çırav

Adı, soyadı: **Ekrem Ahmet MEHMET**

Kod adı: **Selim**

Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ocak 1992,**

Çırav

Adı, soyadı: Kendal Muhammed HALİFE
Kod adı: Saleh, Boti
Doğum yeri ve tarihi: Dêrik-Güney-
Batı Kürdistan, ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 23 Ocak 1992,
Çırav

Adı, soyadı: Ali YUSUF
Kod adı: Gabar
Doğum yeri ve tarihi: Dêrik-Güney-
Batı Kürdistan, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: 23 Ocak 1992,
Çırav

Gabar yoldaşın dünyaya geldiği alan birçok yoldaşın doğup-büyüdüğü ve mücadele saflarında şehit düştüğü bir alandır. Alan aynı zamanda reformist, ilkel-milliyetçi düşüncelerle, devrimci düşüncelerin ideolojik planda sürekli çatıştığı bir alandır.

Gabar yoldaş, parti ile tanıştıktan sonra bir süre kitleler ve öğrenciler arasında faaliyet yürütür. 1989 yılında eğitim amacıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Bir devre eğitimini ta-

mamlar, ikinci eğitim devresinde sağladığı köklü dönüşümden dolayı daha da yetkinleşmek için Akademi yönetim faaliyetlerinde yer alır. Yönetim faaliyetinde başarılı bir pratiğin sahibi olur. Olgun, dürüst, çalışkan ve köklü yurtsever özellikleriyle sevilen-sayılan bir yoldaş. Ülkede sıcak savaş ortamına kabılmak için partiye yaptığı talep kabul edilir ve 24 Eylül 1989 tarihinde ülke pratiğine yönelir. Ülkeye girişte Botan alanında gerçekleştirilen konferansa katılır. Daha sonra Uludere alanında görevlendirilir ve burada iki yıl silahlı mücadele faaliyetinde bulunur. IV. Ulusal Kongre sürecinden sonra Çırav'da görev üstlenir. 23 Ocak 1992 günü düşmanla çıkan bir çatışmada şehit düşer.

Adı, soyadı: Mehdi DÜNDAR
Kod adı: Enver
Doğum yeri ve tarihi: Sorgena köyü-
Eruh, ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 23 Ocak 1992,
Çırav

Adı, soyadı: ...
Kod adı: Pervar
Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1992, Çırav

Adı, soyadı: ...
Kod adı: Serhat
Doğum yeri ve tarihi: Kars, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1992, Çırav

Serhat (soldan birinci) ve Haşim (soldan ikinci) yoldaşlar

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Haşim**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1992, Bestler**

Şırnak'ta doğup büyüyen **Haşim** yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitimden geçerek askeri-siyasi alanda yetkin bir militan haline geldi. Uzun yıllar kaldığı savaş pratiğinde yoğun bir deneyim ve tecrübeye sahipti. Bestler mıntika yönetiminde yer alan Haşim yoldaş aynı zamanda takım komutanlığı görevini de yürütüyordu. 26 Ocak 1992 günü faşist TC güçlerinin havadan geliştirdiği saldırı ve bombalamalarda şehit düştü.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Musa**
Doğum yeri ve tarihi: **Hevler köyü-Cizre, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1992, Bestler**

Cizre'nin Hevler köyünde dünyaya gelen **Musa** yoldaş, 1989 yılında mücadeleye katıldı. Çeşitli dönemlerde parti eğitiminden geçti. Hem askeri ve hem de siyasi eğitimini tamamladıktan sonra pratik faaliyetlere daha aktif bir şekilde katıldı. Gabar'dan bir grup yoldaş Bestler'e götürürken, TC'nin yaptığı hava saldırıları esnasında bir grup yoldaşıyla birlikte 26 Ocak 1992 tarihinde şehit düştü.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1992, Bestler**

Siirt'te dünyaya gelen ve burada büyüyen **Agit** yoldaş 1992 yılında mücadeleye katıldı. Çeşitli kamplarda askeri ve siyasi eğitimlere katıldı. Mücadelenin tek çıkar ve tek kurtuluş yolu olduğunu gören Agit yoldaş, partiye daha da sıkı kenetlendi ve bu yolda sonuna kadar gideceğini gösterdi. Gerilla saflarında süren kısa yaşamında örnek bir militanlık sergiledi. 26 Ocak 1992 günü düşmanın hava saldırılarında şehit düştü.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zara**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1992, Bestler**

Güney-Batı Kürdistan'ın Afrin kazasından olan Zara yoldaş, 26 Ocak 1992 günü, TC faşist birliklerinin yaptığı hava saldırılar sırasında Bestler'de şehit düştü.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Nujîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Gundikê Melle-Şırnak, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1992, Bestler**

Şırnak'ın Gundikê Melle köyünden doğup büyüyen **Nujîn** yoldaş, 1991 yılında mücadele saflarına katıldı. 26 Ocak 1992 günü düşmanın yaptığı hava saldırıları sırasında Bestler'de şehit düştü.

Adı, soyadı: **Zekî PERÇİN**
Kod adı: **Dilxaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ocak 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1992, Bestler**

1975 yılında Diyarbakır'ın Lice ilçesinde doğan **Dilxaz** yoldaş, yeni bir savaşçı adayı olarak 1992 yılının başlarında mücadeleye katılmıştı. 26 Ocak 1992 günü yapılan hava saldırılarında Botan'ın Bestler mntıkasında şehit düştü.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rêber**
Doğum yeri ve tarihi: **Bıryan-Şırnak, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1992, Bestler**

Şırnak'ın Bıryan köyünden olan **Rêber** yoldaş, 1992 yılında mücadele saflarına katıldı. 26 Ocak 1992 günü düşman güçlerinin hava saldırısı sonucu Bestler'de şehit düştü.

Adı, soyadı: **Mehmet BAYIK**
Kod adı: **Küçük Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Bıryanlı köyü-Şırnak, 1979**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1992, Bestler**

Adı, soyadı: **Ahmet HAMZA**
Kod adı: **Cemil**
Doğum yeri ve tarihi: **Şıyrenli-Afrin, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1992, Bestler**

**ANILARI
ÖNÜNDE
SAYGIYLA
EĞİLİYORUZ**

Kürt halk kişiliğinin seçkin bir örneği Binevş yoldaş

Adı, soyadı: **Leyla ZEYNO**

Kod adı: **Binevş**

Doğum yeri ve tarihi: **Beyrut, 1971**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Kela Memê**

Leyla ZEYNO yoldaş, 1971 yılında Lübnan'ın Beyrut kentinde dünyaya geldi. Yurtsever bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Ailesi Mardin'den geçim sıkıntısı nedeniyle Beyrut'a giderek yerleşir.

Parti çalışmaları ve düşüncelerinin Lübnan alanına yayılmasına paralel olarak aile partiye ilişkiye geçer. O dönemlerde okul okuyan Binevş yoldaş, aile içinde partiye en çok yakınlık duyan, ilgi gösteren kişidir. Bu ilgi daha sonra sempatiye dönüşür ve Kürdistan'dan Beyrut'a göçmüş olan Kürt kitleleri içinde onları uyandırma, bilinçlendirme ve partiye yakınlaştırma temelinde faaliyet yürütmeye başlar.

Bir müddet bu faaliyetlerde yer aldık-tan sonra partiye ve halka daha çok ve daha yararlı hizmet sunma çabası ve amacıyla partiden eğitim görme talebinde bulunur. Bu eğitim görme isteminin kararlılığı ve kesinliğini değerlendiren parti, Binevş yoldaşı 1989 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne alarak kendini geliştirme fırsatı tanır.

Okumaya, öğrenmeye büyük bir isteği vardı, zekasını partiyi kavramaya yatırımtı; bu eğitim süresince büyük siyasi gelişme kaydettiği gibi, kişiliğinde de önemli oranda köklü bir dönüşüm yaratmasını bilir ve militanlaşma yolunda önemli mesafe kateder.

Eğitim devresinden sonra yeniden faaliyet yürütmek üzere Beyrut'a döner. Artık yurtdışında daha fazla kalmayı is-

tememekte ve ülkeye yönelme özlemiy-le hareket etmektedir. Bu nedenle kısa bir faaliyet sürecinden sonra ülkeye yönelme istemini ve kararlılığını partiye iletir. Ve partinin açtığı olanakla yeniden Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gele-rek planlama gruplarına katılır ve Mar-din planlama grubu içinde yer alır.

Grupla birlikte Akademi'den ayrıl-ra-k ülkeye yönelirken, sınır geçişinde meydana gelen aksaklık nedeniyle bir süre sınır boylarındaki köylerde faaliyet yürütme durumunda kalır. Ancak ülkeye yönelme azmi o kadar ileri ve ülke özle-mi o kadar yoğundur ki, Botan alanına yönelecek grubun alandan geçişini ha-ber alınca, bu grupla birlikte gitmeyi önerir ve önerisinin kabul edilmesi üze-rine Botan grubuna katılarak ülke to-praklarına ayak basmanın onuruna erişir. Ülke topraklarında Çukurca alanında görev üstlenir.

O, militan bir kişiliğe sahip olup, yol-daşlık ilişkilerinde Kürt kadınının örnek kişiliklerindendi. Bu örnek ve sağlam yoldaşlık ilişkilerini kişiliğinde sergile-mesi nedeniyle yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanır. Kış eğitim süreci baş-layınca Cilo kampında takım yönetimin-de yer alır. Binevş yoldaş, devrimci ah-lakı, devrimci kadın olgunluğunun ve yoldaşlarına sevgili, saygılı yaklaşımını elden bırakmadan, bir yandan yönetim

larının el vermemesi nedeniyle bekle-mek zorunda kalacağını anlayınca, Bo-tan alanına yönelmeyi önerir ve Bestler mıntkasına gelir.

Bestler mıntkasında gerilla birliği içinde yerini alır ve Basın-yayın faaliyet-leriyle, savaşçıların eğitim faaliyetlerine sorumlu düzeyde katılır.

Bu görevleri yürüttüğü sırada Best-ler alanı, Kela Memê mıntkasında gru-bun düşman güçleriyle girdiği çatışma-da gün boyu büyük bir azim ve kararlılık-la görkemli bir direniş sergiler. Ancak düşmanın oldukça büyük bir güçle sal-dırıya geçmesi ve çatışma alanının uy-gunsuzluğu bu görkemli direnişin şaha-detle doruklanmasını beraberinde geti-rir. Binevş yoldaş da partiye ve halka verdiği, direniş bayrağını düşmana kar-şı yükseltme sözünü büyük bir bağlılık-la, kanının son damlasına dek direne-rek yerine getirir ve 12 yoldaşıyla birlik-te kutsal vatan topraklarına baş koyarak onurlu şahadet mertebesine yükselir.

Devrimci yaşamı baştan sona sömür-geciliğin, faşizmin yurtsuzlaştırma, bi-linçsizleştirme, kişiksizleştirme politi-kasına karşı amansız bir savaşım la ge-çen Binevş yoldaş, kutsal vatan toprak-larına yönelme azim ve kararlılığını 28 Mart 1990 tarihli Parti Önderliği'ne yazdığı bir raporunda şöyle dile getirir. "Bi rastî, sebir bi min re nemaye. Bû

görevini yürütürken, diğer yandan da yoldaşlarının eğitimine katkı sundu ve kısa sürede tüm yoldaşlarının içten sevgi ve saygılarını kazandı.

Kış Eğitim devresinin sonuçlanma-sıyla Serhat eyaletinde görev yürütmesi önerilen Binevş yoldaş, doğa koşul-

deh mehên min ez li vira me. Ez bawe-rim ku bese û pirre ji. Tabî partî çî bixwa-ze ezê bi kêfxweşî bikim, lê niha ez jî mecbûrî xebatê dikim. Ez nema wezî-feyên biçûk layîgî xwe dibînim. Welat îro bi hacetî me ye. Ez jî xwe bawerim heta dawî, eger kêmaniyên min hebin,

nema dibin kelem li pêşiya min. Ji xwe xebra partiyê ji wan çêbû. Xwesteka min ku ez di planlamê de ci bigrim û xwe ji bo welat hazirkim."

Binevş yoldaş Kürtçe, Fransızca ve Arapça'yı iyi bilmesine, Türkçe'yi de kısmen bilmesine rağmen, ana diline gösterdiği büyük saygıyı tüm raporlarını Kürtçe yazmakla sergilerdi. Ayrıca yurtdışı yaşamının ne kadar ölümcül bir yaşam olduğunu da 30 Eylül 1989 tarihli bir raporunda şöyle dile getirir:

"Herdem ez hazirim ji bo welat û ez ji xwe bawerim heta dawî. Birastî ez li welatê xeribiyê dîn bûm. Heta niha hîna min welatê xwe nedîtîye. Gerek niha ez li şêr bû ma." Başka bir raporundaysa bunu şu tarzda dile getirir, "Birastî heqê min heye ez herim welat bêhtir ji hemû hevalan. Min jîyana xwe li Bêrut derbas kir; ez bawerim bese û her heval kane şûna min bigre." Ve yine 29 Mart 1990 tarihli bir raporunda, "Tu jîyan ji bo min ji weynî partî nemaye" diyerek Kürdistan kadınının girmesi gereken biricik onur yoluna işaret eder. Devrimci yurtsever kişiliğinin yanı sıra, güçlü edebi özellikleri de olan Binevş yol-

*"Kıpkızıl güneşin kavuruculuğunda Kela Memê'nin
İnat edip erlmüyordu apak kar kümecikleri
Her bir ışıltıda parıl parıl yansıyordu kristalcikler
Rengarenk kesk û sor û zer...
Ne sıkılan kurşunlar, ne gümleyen toprak
Kıramadı inadını şahinlerin
eritemedi inadını direniş kalelerinin
Vê ağır ağır yola koyulurken şehitler kervanı
İnceden inceye dumanlandı, buğulandı doruğu Kêlê Meme'nin
Daha bir sıkılaştı kristalcikler
Daha bir inada durdu kar kümecikleri
Vê kulakları sağır edencesine kanat açtı
İrem bahçesine şahin kümeleri
Yeniden şenlendi İrem bahçesi cıvı cıvı,
Onurlandı bir daha
daha bir yeşererek...
Vê kanat çırpı şahinler ölümsüzlük bahçesinde"*

daşın görkemli bir direniş sonucu şahadete ulaşmasıyla Kürdistan ana, onurlu bir kızını daha bağrına basarak 13 yiğit özge canın kızıl kanlarıyla özgürlük ağacını daha bir filizlendirdi, filizlerini daha bir yükseklere doğrulttu. Kela Memê direniş şehitleri birer alıcı şahin gibi yüce dağın doruklarından Bestler ormanlarını aşarak Şırnak vadisine, ordan

Cizre Botan ovasına, ordan Nusaybin, Harran ovalarına ve tüm Kürdistan'a kanat açtılar. Gittikleri her yerde Kürdistan halkının yüreğine girip cesaret oldular, dillerinde slogan, ellerinde zafer işaret ve gönüllerinde özgürlük, bağımsızlık tutkusu oldular, serhildanlaşarak güneşe kanat çırpıyorlar... Anıları soylu mücadelemizde ebediyen yaşayacaktır.

Xalid yoldaşı şehit verdik

Adı, soyadı: **Xalid YEZDİN**

Kod adı: **Xalid**

Doğum yeri ve tarihi: **Serê Dehlê köyü-Şırnak, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Botan**

Şırnak'a bağlı Serê Dehlê köyünde doğup büyüdü. Feodal bir aile ortamında büyüdüğü için bu etkileri yoğunca yaşıyordu. Mücadele saflarına katıldıktan sonra bu etkilere karşı yoğun bir

mücadele verdi. Kişiliğinde devrimci bir dönüşümü yarattı. Eskiye ait ne tür geri özellikler varsa bunlara karşı öfkeyle doldu ve bu etkilerin saflarımızda aşılması için savaşım verdi. Yaşamı boyunca birçok zorluk ve güçlüklerle karşılaşmış, aile geçimini sağlamak için uzun yıllar çobanlık yapmıştır.

Coğrafyayı iyi tanırırdı. Bu nedenle

grupların içinde öncüydu her zaman. Türk sömürgecileri tarafından kardeşinin katledilmesi ile birlikte düşmana karşı olan kin ve öfkesi artmış, intikam yeminine dönüşmüştü. 1988 yılında mücadeleye katılan **Xalid** yoldaş, 1992 yılına kadar düşmana karşı militanca savaştı. 1992 yılında şehit düşerek ölümsüzler ordusuna katıldı.

Kürt halk kişiliğinin yetkin temsilcisi Rüstem yoldaş

Adı, soyadı: **Abdullah UYSAL**
Kod adı: **Melle Abdullah, Rüstem**
Doğum yeri ve tarihi: **Kemerli köyü-Şırnak, 1.1.1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Botan**

Abdullah yoldaş, 1 Ocak 1972 tarihinde Şırnak'ın Kemerli köyünde dünyaya geldi.

Ailesinin maddi durumu iyi olduğundan okudu. Türk sömürgeciliğine karşı kin ve nefretle büyüdü. Daha küçük yaşlardan itibaren sömürgecilerin uygulamalarına tanık olmuş ve buna karşı tavrı almıştır. İmam Hatip Lisesi'nde okuduğu sıralarda birçok olaylara tanık olmuş, İslam dininin şeriatçılık adı altında nasıl çarpıtılmak istendiğini bizzat yaşamış ve bunu yapan faşist öğretmenlere karşı tavrı almıştır. Dini, özünden boşaltarak halkımıza karşı silah olarak kullanan MİT mensubu faşist bir öğretmenin evine baskın düzenler ve ölümle cezalandırır. Daha sonraları köyünde imamlık yapmaya başlar. Gerillayla ilişkide olan bir imam olmasından dolayı sürekli tutuklanarak bırakılır. Günlerce işkencelerden geçirilir, ama O, ulusuna ve halkına olan bağlılığına ihanet etmez ve direnir. En son 1989 yılının Haziran ayında Şırnak'ın Anılmış köyünde ARGK saflarına katılır. Kısa sürede savaş sorunlarımızı kavrar ve kendisini geliştirir. Eğitimlik yapacak düzeye ulaşır. 1 ay Bestler, 2 hafta Gabar alanlarında kaldıktan sonra Cudi'ye gönderilir. Cudi'de 3 ay eğitimlik yapar. Düşman saldırılarının birinde Cudi'de yaralanır.

Tedavi olup eğitim görmesi için partinin istemiyle Akademi sahasına gider. Yaralı olmasından dolayı oldukça zorlanır. Eğitime katılmakta güçlük çeker. Ama buna rağmen çözümlenmeler üzerinde çalışmalarını ihmal etmez. Belli bir süre sonra ülkeye gitme isteğinin

de bulunur. Bu istemini Akademi yönetimine yazdığı bir raporunda şöyle dile getirir:

"Akademi sahasında kaldığım bu süre zarfında Parti Önderliği'ni, partimizi, halkımızı ve düşmanımızı en önemlisi de kişiliğimi tanıdım. 4. Ulusal Kongre'mizin halkımız ve ülkemizde yarattığı etkinlik sonucu, halkın içine girmiş olduğu birlik ve beraberlik, dayanışma ruhuyla gerçekleştirmiş olduğu serihildanlar, gerilla öncülüğünde gün geçtikçe gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine halkın yoğun katılımını, dönemin benden istediği görevlerimi kavramış, bilince çıkarmış bulunuyorum. Ülke pratiğine yö-

nelmek için kendimi hazır hissediyorum. Hangi şartlar altında olursa olsun, her görevi tereddütsüz ve ısrarla yerine getirmek için bütün güç ve yeteneğimi harcayacağım. Attığım sloganlar doğrultusunda kendi sözümde sahip çıkacağım. Kendime güveniyorum, inanıyorum, yapacağım"

Ülkeye gitme talebi parti tarafından kabul edilir. Ülkeye büyük bir coşkuyla yönelip savaşa katılır. Sözünde durarak savaşa kendisini verir. Daha sonra Botan'da bir çatışmada şehit düşer.

O sözünde durdu, biz de savaşı geliştirerek, O'nun sözüne bağlı kalacağız.

Şehit Rüstem yoldaş'ın kızı Leyla'ya

Adı, soyadı: **Xebat İsmail VELİD**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney-Batı Kürdistan 1973**
Partiye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Botan**

Kemal yoldaş Güney-Batı Kürdistan parçasında dünyaya geldi. Yurtsever bir aile ortamında büyüdü. Ancak ilkokulu bitirebildi. 1991 yılında ulusal

kurtuluşçu düşüncelerle tanıştı ve mücadele saflarına katıldı. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim görmek amacıyla Lübnan'a gitti. Bir dönem meşgalede partiye maddi gelir sağlamak amacıyla çalıştı. Bütün gücüyle kendisini parti çalışmalarına kattı. Partiye sunduğu bir raporda, mücadeleye yaklaşımını şöyle ortaya koyuyor:

"Benim asıl amacım ülke pratiğinde savaşa katılmaktır. İçinden geçtiğimiz dönem Kürdistan tarihi açısından çok önemlidir, tarihi bir süreçtir. Dönem serihildanlar dönemidir, halk savaşı dönemidir. Süreç Savaş Hükümeti'ni inşa etme sürecidir. Ben böyle bir süreçte katılmak istiyorum. Bu talebimin uygun görüleceğini umuyorum..."

Parti eğitiminden geçtikten sonra, amaçlarına ulaşabilmek ve partinin beklentilerine cevap vermek için ülke pratiğine yöneldi. Ülke pratiğindeki yaşamı oldukça kısa sürer ve 1992'de şehit düşer.

Kemal yoldaş söz veriyoruz ki; özlemin olan ulusal meclisi inşa edeceğiz, Kürdistan halkını bağımsızlık ve özgürlüğe ulaştıracacağız!

O, düşmana karşı bir volkan gibiydi!

Adı, soyadı: **Bedran ...**
 Kod adı: **Gabar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Serê Dehlê ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
 Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Botan**

Bedran yoldaş Cudi eteklerindeki Serê Dehlê mıntıkasında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. Ailesi defalarca düşmanın baskı, işken- ce ve hakaretlerine maruz kaldı. Düş- manın halkımız üzerindeki baskı ve iş- kencelerini yakından gördü ve tanıdı.

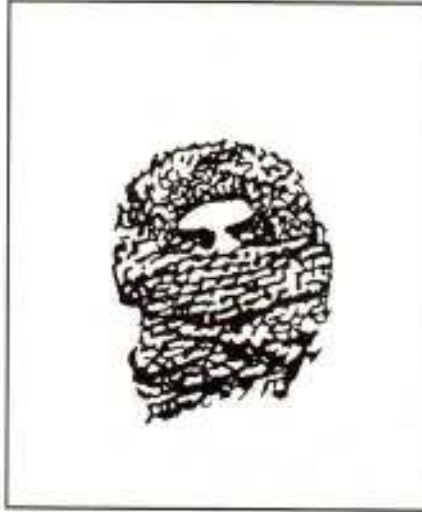
1988 yılında askerlik yasası gere- ğince ARGK saflarına alındı. Parti ve

mücadeleye yabancılık çekmez; parti ortamında kişiliğini tanımadı, savaş so- runlarını bilince çıkarma ve çözüm gücü olmada üstün bir çaba sergiler. O, düş- mana karşı bir volkan gibiydi. Düşmana karşı girilen birçok eylemde en ön saflarda yer alarak büyük başarılar gös- termiştir. Bu güçlü vuruş tarzından do- layı takım komutanlığı görevine getirilir. Bu görevi üstlendikten sonra siyasi ola- rak kendisini geliştirir ve askeri kişiliğe

ulaşmada büyük bir çaba sergiler. Yol- daşlık ilişkilerine büyük önem verir ve her yoldaşının sorunlarıyla, veya nor- malde kendileriyle ilgilenmeyi esas alır- dı. Aile bireyleri de kendisinin duru- mundan etkilenecek birçoğu silahlı mü- cadele saflarına katılmıştır.

Gabar yoldaş 1992 bahar atılımı ha- zırlıklarını yürütürken düşmanla girilen bir çatışmada iki yoldaşıyla birlikte şe- hit düştü.

Genç bir militan Agit yoldaş

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Agit**
 Doğum yeri ve tarihi: **Karsan köyü- Pervari, 1973**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Botan**

Agit yoldaş Pervari'ye bağlı Karsan köyünde doğup büyüdü. Ailenin yurtse- ver oluşu nedeniyle ulusal özellikleri, gelenek ve görenekleriyle yetiştirildi. Kendi köyünde gerilla saflarına katıldı. Uzun süre Haftanın'de askeri ve siyasi eğitim gördü. Kendisini savaşa hazırladı. Kü- çük olmasına rağmen ilişkilerde olgun, ağır başlı bir kişilik, yaşamında ise ce- saret ve disiplin sahibiydi. Botan alanı- nın birçok mıntıkasında görev üstlenir ve sayısız çatışmalarda yer alır. Küçük yaşına rağmen olgun bir kişiliği temsil etmesi kitleler arasında büyük bir etki yaratır.

Küçük Agit yoldaş, 1992 yılında Bo- tan alanında bir görevi gerçekleştirmek için giderken düşmanla karşılaşır. Hiç tereddüt etmeden silahına davranır ve çatışmaya girer. Uzun süre kahramanca savaştıktan sonra aldığı yaralarla şehit- ler kervanına katıldı.

Anısı mücadelemize önderdir!

Çekdar yoldaşı amansız bir hastalıkta şehit verdik

1990 yılı Kürdistan'da serihildanlar yılıydı. Her şahadet olayına halkımız se- rihildanlarla, gerilla saflarına katılmayla düşmana cevap verdi. Serihildanlardan etiklenerek gerilla saflarına katılan yol- daşlardan biri de **Çekdar** yoldaşı.

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dün- yaya gelen Çekdar yoldaş, geçim sıkın- tısı nedeniyle ailesiyle birlikte Mersin'e göç eder. Burada ulusal çelişkileri daha bariz görür ve yaşar. 1990 baharında Kamuran Dündar (Zana) yoldaşın 13 yol- daşıyla beraber şahadeti kendisini ol- dukça etkiler. Bunun üzerine faaliyete geçer. İlk propaganda çalışmalarını yürütür, daha sonra gerillaya katılmak için talepte bulunur.

1991 yılında gerilla saflarına katılan Çekdar yoldaş, bir süre Botan'da faa-

liyet yürütür. Daha sonra eğitim amacı- la Bestler mıntıkasına gelir. Şehit düş- tüğü ana kadar bu alanda kalır. Çekdar yoldaş, sürekli gülen, neşeli, arka- daşlarına moral veren, hiçbir göreve iti- raz etmeyen, kendisini geliştirmeye çalışan ve yoldaşlarına büyük değer veren bir yapıya sahipti. Geldiği çevre- den ve yoksul işçi bir ailenin çocuğu olmasından dolayı, mücadele yaşamı boyunca partinin disiplinli özünü temel aldı. Partisine ve ülkesine sonsuz bir güvenle bağlıydı. Kısa devrimci yaşamı boyunca, örnek militan bir kişilik sergi- ledi.

Çekdar yoldaş, 1992 Ocak ayının ortalarında bir hastalığa yakalandı, tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayarak şehit düştü.

Adı, soyadı: **Abdülkerim DAĞ**
 Kod adı: **Çekdar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1972**
 Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **Ocak 1992, ...**

Serhat yoldaşın anısı azimli, fedakar yenilmez savaşçılığın adıdır!

Adı, soyadı: **Musa AYDIN**

Kod adı: **Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Girê Çolya**

(Derebaşî) köyü-Silopi, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **21 Ocak 1992, Hezil Çayı**

1973 yılında Silopi'nin Girê Çolya köyünde doğan **Serhat** yoldaş, köyünde ilkokula kadar okuyabilmişti.

Köyünde normal yaşantısını sürdürürken, 1989 yılında Cudi mıntıkasında faaliyet yürüten gerilla birliğince, askerlik kanunu uyarınca gerilla saflarına alınır.

Geçimini çiftçilikle yürütmeye çalışan Serhat yoldaşın ailesi yoksul, emekçi bir ailedir. Ulusal kurtuluş savaşımızın gelişimi karşısında düşmanın yurtsever halkımıza yönelik baskıları, artan işkenceleri sonucu ailesi Silopi'ye yerleşmiştir.

Saflara katılımdan itibaren Serhat yoldaş, düşmana öfkesi olan her Kürt insanı gibi savaşımı hızla kavrayıp, yıllardır çektilen acıların hesabının sorucusu olarak gerillayı yaşar ve yaşatır. Kısa boylu, zayıf, görünümünün tam tersi her işe büyük bir coşkuyla, azimle koşturan, görevlerinde yılmak nedir bilmeyen bir enerjinin sahibidir.

Bu yapıyla kendisini birliğin gözü, kulağı ve yüreği yapmasını becermiştir. Birliğin keşifçisi, öncüsü, koruyucusu-kollayıcısıdır. O'nun bu sorumlu ve fedakar yaklaşımı birlik içerisinde de önce manga komutan yardımcılığı, ardından manga komutanlığı ve en sonunda da takım yönetiminde yer alma-

sını beraberinde getirmiştir. Ve son anına kadar da sorumluluğunun bilincinde olmasını bilmıştır.

Yoldaşlarına karşı en sıcak duygularla yaklaşıp onların sevgisini kazanmasını daima bilen Serhat yoldaş, düşman karşısında da yüksek bir saldırı ve çarpışma ruhuyla dolup taşan bir komutanımızdır. Bulunduğu ortamı canlı özellikleriyle ayaklandıran güçlü özelliklere sahip olmasını bir yaşam biçimi olarak benimsemiştir.

Grubumuz komutanlarından Serhat

yoldaş, 21 Ocak 1992 tarihinde grubuyla birlikte Hezil Çayı'nı kış koşulları nedeniyle iple geçerken suya düşmesi sonucu beklenmeyen bir kazada şehit verdik. Beklenmedik bir ayrılış da olsa Serhat yoldaşın anısı ve yaşam tarzı, bizlere uğruna her şeyini verdiği savaşıma O'nu yaşatarak bağlanmamızın emridir. Aramızda fiziki olarak bulunmasa da bu emrin askerleriyiz ve komutanımıza bağlıyız!

- Şehitler, devrim yolunu sürekli aydınlatan meşalelerdir!

Bager yoldaşı bir hastalık sonucu şehit verdik

Adı ve soyadı: **Mehmet YALÇIN**

Kod adı: **Bager**

Doğum yeri ve tarihi: **Telel köyü-**

Suruç, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **Şubat 1992, Botan**

yoldaş, düşmanın sömürü ve yozlaştırma politikasına karşı çıkar. Daha genç yaşta mücadele saflarına katılmak ister. 1990 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne eğitim görmek için gider. Burada partinin askeri, siyasi eğitiminden geçer. Amacı Güneybatı Eyaleti'ne gidip düşmana karşı savaşmaktır. Fakat savaş tecrübesini kazanması için Botan alanına gönderilir. Temmuz 1991 tarihinde Beytüşşebap alanına gider. Genç ve atak yapısıyla, kısa sürede manga komutan yardımcılığı görevini üstlenir.

Bager yoldaş, düşmana karşı sürekli kin ve nefretle doludur. Aldığı parti eğitimiyle deneyim ve tecrübeleriyle yoldaşlarına yardımcı olmaya çalışır. 1992 kışının şubat ayında birliğinin bulunduğu kampta aniden hastalanarak yere yığılır. Bütün çabalara rağmen, kurtarılmayarak bir saat içinde şehit düşer.

Gelecek vaad eden bu yoldaşımızın anısını bağımsız Kürdistan'da yaşatacağız!

Kürdistan'ın en çok asimile edilmek istenen bir bölgesinden olan Bager

Kahramanlık sembolü Agit yoldaşı ulusal kurtuluş mücadelemizde yaşıyoruz

Adı, soyadı: **Necmettin BAĞRIYANIK**

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Erkent köyü-
Pervari, 1978**

Mücadeleye katılış tarihi: **14 Ağustos 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Şubat 1992,
Botan**

PKK önderliğinde yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımız önemli ve tarihi süreçlere ulaşmış bulunmaktadır. 1992 yılına giriş yaparken dünyanın bütün dikkatleri ulusal kurtuluş mücadelemiz üzerine yoğunlaşmış bulunmaktadır.

Özellikle 1992 yılıyla birlikte Kürdistan'da gerilla savaşının daha da büyüyeceği açıktır. Bununla beraber halkımızın serhildanlarının bu savaşı daha da tırmandıracağı açık bir gerçektir. Partimiz öncülüğünde gelişen mücadelemiz karşısında çaresiz kalan ve bunun için de barbarca uygulamalardan çekinmeyen TC, bu savaşın daha da büyüyeceğinden endişe ediyor.

İşte ulusal kurtuluş savaşımızı bu aşamaya getiren ve gelişmesinde belirleyici rol oynayan şehitlerimizdir. Bu şehitlerimizden biri de çok genç yaşta şehit verdiğimiz Agit yoldaşıdır.

Agit (Necmettin BAĞRIYANIK) yoldaşı 1978 yılında Pervari'nin Erkent köyünde doğdu. Ailenin tek erkek çocuğuydu. Ailesi kendisi daha küçükken köyden şehre göç eder. O ise şehre gidişi kabul etmez ve köyde amcasının yanında kalır. Burada ilk başta çobanlık yapar, yurtsever duygularla büyür. Agit yoldaşın köyü ilk dönemlerde düşma-

nın çeşitli propagandalına uyar ve tüm köy çete olur. Daha sonra partimizin o alanda güçlü faaliyetleri bu çeteciliği çözer. Artık çark tersine işler ve köyde yurtsever potansiyel yeniden canlanır ve devrimimizin bir sahası haline gelir. Bu köyden parti saflarına birçok savaşçı kadro aday katılır. Partimizin Erkent köyüyle ilişkileri gelişince Agit yoldaş da bu dönemde partiye sempati duyar. Arkadaşlar köye inince mutlaka arkadaşları görür, devamlı ilişki içerisinde bulunurdu. Köyde gençler içerisinde sevilip sayılan biriydi. O köydeki gençleri toplar onları partiye kazanmaya çalışırdı. Daha sonraları gerillayla ilişkileri daha da sıklaşır. Bunun üzerine Agit yoldaş, parti saflarına katılmak ister. Yalnız o alandaki yoldaşlar bu arkadaşın küçük yaşlarda partiye katılmasını uygun görmezler, yalnız O, ısrarla parti saflarına katılmayı dayatır ve 14 Ağustos 1991 günü bir grup arkadaşıyla birlikte parti saflarına katılır. Böylece bir grupla beraber Güney Kürdistan topraklarında bulunan eğitim kamplarına gelir. Agit yoldaş okuma-yazma bilmez, buna rağmen ilk başlarda eğitime büyük bir katkı sunar. Parti eğitimine ön-

larında hep örnek bir kişilik olarak yoldaşlarının kalbinde yer edindi.

Agit yoldaş kampta kaldığı süreçte bir yandan pratik işlerle sürekli uğraşır, diğer yandan askeri ve siyasi eğitimden azami yararlanmaya çalışırdı. O ülke pratiğine bir komutan olarak gitmek istiyordu ve bunu sık sık raporlarında dile getiriyordu. İşte bu süreçte kendisini tüm yönleriyle geliştirir ve ulusal kurtuluş mücadelesinde başarılı bir yoldaş olarak pratiğe hazır hale gelir.

1992 yılını parti ve halkımız için bir zafer yılı olarak ele aldık. İşte böylesine bir zafer yılını yaratmak için kendisini hazır duruma getirerek pratiğe yansıtan Agit yoldaş, 11 Şubat 1992 tarihinde 4 yoldaşıyla birlikte göreve gider. Yani güçlerimizin arazide konumlanması için mağaraların keşfine gider. Agit yoldaş bir mağaranın girişinde vahşi bir hayvanın saldırısına hedef olur ve burada aldığı darbeye şehit düşer. Agit yoldaşın şahadetinin, 1992 yılında tırmanan savaşımızı daha da boyutlandıracağına inanıyoruz. O'nun şadeti 1992 bahar atılımını yeni bir hamle olarak önümüze koymaktadır. O'nun devrimci kişiliği ve militan yapısı her zaman ulu-

Şehit Agit yoldaş

açıcı bir şekilde yaklaşır, kısa sürede parti yaşamına ayak uydurur ve devrimci militanın özelliklerini kavramaya çalışır. Agit yoldaş olgun, ağırbaşlı, olaylara devamlı öngörülü yaklaşan, fedakar bir yoldaş olarak kendisini geliştirmeye çalışırdı. Kendisini eğiten, saygılı bir konuma sahip olan ve fedakarlıktan çekinmeyen bir yoldaş olarak eğitim kamp-

sal kurtuluş mücadelemize güç kazandıracaktır. Dolayısıyla bu şehidimiz ne ilk ne de son şehidimizdir. Şehitlerimizin kanı her zaman ulusal kurtuluş savaşımızda yeni bir dönemin, yeni taktiksel bir hamlenin yaratılmasında güç kaynağıdır.

Agit yoldaşı ulusal kurtuluş savaşımızda yaşıyoruz!

Pirosa'nın yetiştirdiği kızıl bir gül: Nihat yoldaş

Adı, soyadı: **Nazi YİĞİT**
Kod adı: **Nihat**
Doğum yeri ve tarihi: **Pirosa köyü-
Beytüşşebap, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Mart 1992,
Botan**

1972 yılında Beytüşşebap'ın Piroşa köyünde doğan **Nihat** yoldaş, 1989 yılında mücadele saflarına katılır. Mücadele tarihi boyunca değişik alanlarda faaliyet yürüten Nihat yoldaş, mücadeleye katıldığı ilk günden itibaren Hakkari'nin değişik alanlarında pratik sahada faaliyetlerde bulunur. Kış aylarına doğru partinin Hiror kampında başlattığı eğitim devresine katılır. Bu eğitim devresinde güçlü yararlanır ve askeri-siyasi açıdan yetkinleşir. 1990 yılında Beytüşşebap alanında yürüttüğü faaliyetler olumlu sonuçlar verir. Sonbahara doğru girdiği bir çatışmada yaralanır. Bu nedenle Güney Kürdistan'a geçer ve burada kitle faaliyetlerinde yer alır. 1991 yılının sonbaharıyla birlikte tekrar Beytüşşebap alanında faaliyetlere

katılır.

Nihat yoldaş ilk olarak 1990 yılında, Güney Kürdistan'da yürüttüğü faaliyetler içerisinde komutanlık görevini üstlenir. 1991 yılında pratiğe yönelirken takım askeri komutan yardımcısı ve mülka yönetiminde yer alır. Beytüşşebap mülkasının genişletilmesi ve gerilla gücünün büyümesiyle bölge yönetiminde görev üstlenir. Ve aynı zamanda Beytüşşebap'ta bulunan takımın komutanlığını da yürütür.

1992 yılı kış süreci boyunca düşmanın giriştiği hava saldırılarını boşa çıkarmak amacıyla yeraltı sistemi olan sığınaklar yaygın tarzda geliştirildi. Dö-

nem dönem yetersiz yapımdan dolayı istenilmeyen kazalar ve çökmeler meydana geldi. Bu olaylardan biri de Nihat yoldaşın şahadetine yol açtı. 22 Mart 1992 günü Kürdistan'da Newroz gelişmelerini ve TC'nin katliamlarını haberlerden dinlerken, sığınacağın ani çökmesi sonucu iki dirsek arasında kalan Nihat yoldaşın göğsüne bir direğin isabet etmesiyle ağır yaralanmasına ve daha sonra şehit düşmesine neden oldu.

Nihat yoldaş için gerilla birliği görkemli bir tören düzenledi. Törende yapılan konuşmalar ve içilen yeminlerle Nihat yoldaş sonsuzluk şehitleri arasında uğurlandı.

Onların her biri birer kahraman

Adı, soyadı: **Şervan Wecdi NEZİR**
Kod adı: **Nezir**
Doğum yeri ve tarihi: **Tirbesipi-
Güney Batı Kürdistan, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Nisan 1992,
Bestler**

Nezir yoldaş Güney-Batı Kürdistan'ın Tirbesipi kazasına bağlı bir köyde doğup büyüdü. Ailenin maddi durumu oldukça iyi olduğundan, yaşamın zorluklarını fazla yaşamadı, iyi bir ortamda okudu. Ailesinin 1980'lerden itibaren parti ile olan ilişkilerinden dolayı erkeken mücadeleyi tanıdı ve parti kişiliğini daha küçük yaşlardan itibaren kavraymaya başladı. Uzun bir dönem Kürdistan'ın bu parçasında kitleler ve öğrenciler arasında profesyonel faaliyetlere başladı. ARGK saflarına katılmak için partiden talepte bulundu ve 1991 Güney Kürdistan serhildanları döneminde Güney Kürdistan kamplarına gitti. Daha sonra Bestler alanında ARGK faaliyetlerine katıldı. Bir görevi gerçekleştirmek için Bestler'den Güney Kürdistan parçasına giderken 2 Nisan 1992 günü düşmanın gerçekleştirdiği bir pusu da direnerek şehit düştü.

Şehit Ziver yoldaş

Adı, soyadı: **Ekrem CİBİRVA**
Kod adı: **Selim**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney-Batı
Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Şubat 1992,
Çıray**

Adı, soyadı: **Abdurrahim VARCIN**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Hevler köyü- Cizre, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1992, Hasena**

Manga komutan yardımcısı olan **Xebat** yoldaş, Nisan 1992 tarihinde Hasena karakolu tepecilerine yönelik saldırı sonucunda şehit düştü.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve tarihi: **Heştat köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1992, Botan**

Sait yoldaş Heştat köyünde yurtsever bir çevre ortamında büyüdü. Doğup büyüdüğü köyde, beraber çocukluk ve iş arkadaşlığı yaptığı 20 şehit arkadaşı vardır. Gerilla birlikleri köylerine geldiklerinde yapılan konuşmaları harfiyen dinler ve oldukça bağlanır. Sürekli, bağımsızlık ve özgürlük için gerilla saflarına katılmayı dayatır.

Küçüklükten itibaren yaşamı acı, zorluklar içinde geçti, maddi imkansızlıklardan dolayı yoksul bir yaşam sürdürdü. Ulusal kurtuluş savaşının gelişmesiyle düşmanın halk üzerindeki baskı, işkence, sömürü ve talanına tanık oldu. 1991 sonbaharında, düşmana karşı savaşıma azmiyle gerillaya katıldı. Gerilla saflarında büyük moral gücü ve düşmanın üzerine yürümede sonuç alıcı özellikleriyle tanındı. Askeri ve siyasi eğitimini Bestler'de gördükten sonra, burada çalışmalara başladı.

Nisan 1992'de bir ihanetçinin komplosu sonucu şehit düşerek şehitler kervanına katılır.

Söz veriyoruz yoldaş, ihanete, işbirliğe ve sömürgecilığe karşı kanımızın son damlasına kadar savaşarak, bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratacağız!

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, Botan**

Haki yoldaş 1991 yılında gelişen gerilla savaşından etkilenecek gerilla saflarına katıldı. Maddi imkansızlıklardan dolayı ancak ilkokulu okuyabildi. Yurtsever bir aile ortamında büyüdü. Vatanına ve halkına derinden bağlı, yoldaşlarına saygıda kusur etmeyen fedakar bir yoldaştı. Uzun bir dönem Şırnak alanında faaliyetlerde bulundu. Askeri açıdan güçlü bir kişiliğe sahipti.

Haki yoldaş, bir ihanet sonucu 1992'nin Mayıs'ında Botan'da şehit düştü.

Söz veriyoruz **Haki** yoldaş: İşbirlikçiliğe ve ihanete yaşam hakkı tanımayacak ve özlemin olan bağımsız-özgür Kürdistan'ı mutlaka yaratacağız!

Adı, soyadı: **Mehmet ÖZDEMİR**
Kod adı: **İsmail**
Doğum yeri ve tarihi: **Gebo köyü- Beytüşşebap, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Nisan 1992, Çirav/Bestler**

1973 yılında Beytüşşebap'ın Gebo köyünde doğup büyüyen **İsmail** yoldaş, mücadelenin Botan alanında hükmetmesiyle birlikte 1989 yılında saflara katıldı. 6 Nisan 1992 günü Bestler ile Çirav arasında çıkan çatışmada üç yeni savaşçı yoldaşıyla birlikte şehit düştü. Şehit düştüğünde manga komutanıydı.

Adı, soyadı: **Mehmet ALTAY**
Kod adı: **Serxwebûn**
Doğum yeri ve tarihi: **Payamlı köyü- Eruh, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Nisan 1992, Çukurca**

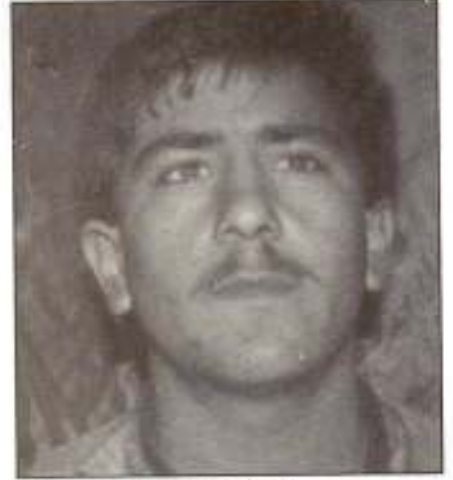
11 Nisan 1992 günü Çukurca'da ıraktan geçerken boğulup şehit düştü.

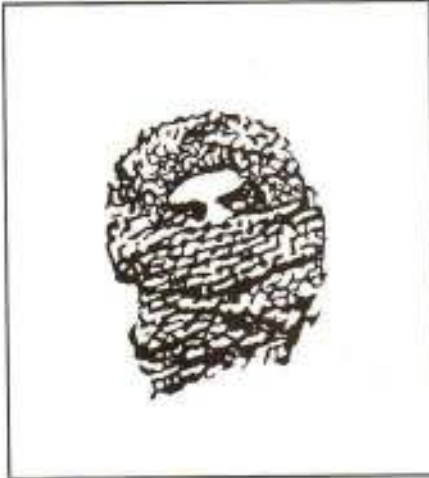
Adı, soyadı: **Şervan BATTI**
Kod adı: **Nezir**
Doğum yeri ve tarihi: **Şuke köyü-
Kamışlı, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **17 Mart 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1992, Şırnak**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Seredehle-Şırnak, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1992,
Cifana-Şırnak**

Adı, soyadı: **Musa ERGEN**
Kod adı: **Dilovan**
Doğum yeri ve tarihi: **Büyüncülek-Sirt, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992,
Xurs köyü**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Nerex köyü-
Şırnak, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992,
Pervari**

Ferhat yoldaş, Şırnak'ın Nerex köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. 1989 yılında askerlik yasağı gereğince ARGK saflarına katıldı. Düşmana karşı gerçekleştirilen birçok eylemde başarıyla yer aldı. Gördüğü eğitim sonucu güçlü bir dönüşüm sağladı ve büyük sorumluluklar üstlendi. 1990 yılında 4. Bölge'de görev üstlendi. 4. bölgede gerçekleşen sayısız eylemlerde öncü düzeyde yer aldı. Pervari'de köy korucularına karşı girişilen bir eylemde yaralandı. Yarasının ağır olmasından dolayı bütün çabalara rağmen kurtarılamayarak şehit düştü.

Şırnak Cifana taburu tepesine yönelik saldırıda yaralandı. Ancak bütün çabalara rağmen kurtarılamadı ve şehit düştü.

Adı, soyadı: **Hasan BENEK**
Kod adı: **Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, Gabar**

Xurs köyü baskınında çetelerle girilen çatışmada şehit düştü.

Adı, soyadı: **Ahmet YAMAN**
Kod adı: **Ercan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerboran, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Mayıs 1992,
Çukurca**

Adı, soyadı: **Rıdvan TURAN**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ocak 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Haziran 1992,
Botan-Meydan mıntıkası**

11 Haziran 1992 tarihinde Botan'da Meydan Bölüğü çevresinde hareketli olan düşman komando birliklerine yönelik saldırıda çıkan çatışmada şehit düştü. Cenazesi düşmanın eline geçmedi. Gerilla birliğinin yaptığı törenle, ülke topraklarına emanet edildi.

O, halkının yüreğinde ve gerilla namlularında sonsuza dek yaşayacak olan bir kahramandır!

Adı, soyadı: **Abdülselem TANRIBİLİR**

Kod adı: **Dilgeş**

Doğum yeri ve tarihi: **Hosêr köyü-**

Cizre, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: **1987**

Şahadet tarihi ve yeri: **20 Haziran 1992,**
Gabar daği

Ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına 1987 yılının başlarında katılan **Dilgeş** yoldaş, 1973 yılında Cizre'nin Hosêr köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Köyde ilkokulu bitirdikten sonra ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla, çobanlık yapmaya başlar. Daha sonra Cizre'de çeşitli lokanta ve fırınlarda çırak olarak çalışarak bu katkısını sürdürmeye çalışır. Bu yıllarda gelişme gösteren PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi ilgisini derinden çekmekte ve mücadeleye sempati duymasını beraberinde getirmektedir. Çok sakın görünümlü ve gülümseyen bir simaya sahip olmasına rağmen, içinde fırtınalar kopmakta ve sürekli yöresiyle çatışmalı bir durumu yaşamaktadır. Bu nedenle mücadele safları habire O'nu kendine doğru çekmektedir.

Cizre'de çalıştığı günlerde mücadeleye katılma kararı kesinleşir, ancak nasıl ve kimin aracılığıyla gerillaya ulaşacağını bilememenin üzüntüsü içinde bir çıkar yol arar durur. Abisi milis olmasına rağmen, ailesinin devrime katılımda engel olabileceğini düşünerek ona bildirmez ve tek başına çözüm yolu bulmaya başlar. Kendisi gibi düşünen bir-

kaç arkadaşını bularak birlikte gerillaya katılma kararı verirler. Ancak ne ilişkileri tanımakta, ne yol bilmekte ve ne de gerillaların kaldıkları noktaları bilmektedirler. Yine de, "nasıl olsa arkadaşlar Cudi dağında doludurlar" diyerek, bir fikir-daş grup olarak Cudi dağının yolunu tutarlar. Cudi dağının eteklerine vardıklarında bir çobana rastlar. Deneyimli olan çoban bunların durumlarını sezmekte gecikmez ve yanlarına giderek nereye gitmekte olduklarını sorar. Dilgeş yoldaş ve beraberindeki gençlerin gerillaya katılmak istediklerini belirtmeleri üzerine çoban hallerine güler ve "siz gerillaları bu tarzda yıllarca ararsanız da bulamazsınız, her taraf düşman askeri dolu, sizi yakalasalar sorgusuz-sualsiz öldürürler, daha dün dağdan onlarca asker cesedi indi. Gerillalardan almadıkları intikamlarını sizi öldürmekle alırlar. En iyisi geri dönün" der. Bunun üzerine gençler Cizre'ye geri dönerek yeniden katılma yolları üzerinde düşünmeye başlarlar. Ancak bu kez çok geçmeden Cudi eteklerinde karşılaştıkları çobanın gönderdiği bir milisle özlere ulaşma fırsatı bulurlar ve Dilgeş yoldaş, Cudi mıntıkası ARGK gerillalarına katılma şansına erişir. Bir süre Cudi mıntıkasında kalıp eğitim gördükten sonra oradan Gabar mıntıkasına ve kısa bir sürelik faaliyetten sonra Amed Eyaleti'ne gönderilir. Amed Eyaleti'nde bir süre faaliyet yürüten ve deneyim kazanan Dilgeş yoldaş, 1990 yılının sonlarında tekrar Gabar ve Çirav alanlarına gelir. 1990 yılının sonlarına kadar bu mıntıkada kalan Dilgeş yoldaş, 1992 yılının başlarında eğitim görmek üzere Bestler alanına gider. 1992 yılının ilkyazında ise gelişkin bir komutan olarak yeniden Gabar alanına döner.

Çok saygılı, sevgili yoldaşlık ilişkilerine sahip olan Dilgeş yoldaş, uysal, güleç ve çok mütevazı bir kişiliğe sahipti. 1991 yılının bahar ve yaz mevsimleri boyunca birçok gerilla grubuna kuryelik yaparak onları sağ-salim mücadele alanlarına ulaştırma gibi önemli bir görevi başarıyla yürüttü. Şüphesiz cesur, fedakar, kararlı ve uyanık olduğu için bu görev kendisine verilmişti. O da bu görev büyük bir değer biçerek sarıldı. Öyle ki arkadaşlarının en çok yorulduğu, en

dara girdikleri durumlarda yüksek moraliliğiyle arkadaşlarına moral aşılar ve onları rahatlatırdı.

Militan yoldaşlık ruhunu tüm ilişkilerinde yansıttığını ve yaşamında somutlaştırmış iyi bilen Dilgeş yoldaş, arkadaşları ve Kürdistan dağlarıyla o denli sıkı sıkıya kaynaşmış ki, komutanlarının onu şehir faaliyetlerine gönderme istemlerine, "dağlardan, gerilladan ayrılmak ölümdür" diyerek karşı çıkardı. Kendisi gerek dağda, sıcak savaşım sahasında, gerekse kırsal alan örgütlenmelerinde verilen tüm görevleri büyük bir istek, çaba ve başıyla yerine getirirdi. Dilgeş yoldaş, verilen görevleri ne pahasına olursa olsun başarı, başaramadığı durumlarda ise arkadaşlarının arasına gelmeye utanır adeta kendi içinde bir özeleştiriyi yaşırdı.

Bir karakol baskınına 1. Manga Komutan'ı ve Takım Yönetim Üyesi olarak katılan Dilgeş yoldaş, baskında birkaç düşman mevzisini ele geçirdikten sonra, yaralanan arkadaşlarını çatışma sahasından uzaklaştırıp başlarında beklemeye görevini üstlenir. Ancak ertesi gün düşman çok büyük bir güçle operasyona çıkar ve dört yaralı yoldaşının başında bekleyen Dilgeş yoldaş, düşman güçleriyle çatışma durumunda kalır. Gabar dağının Emin tepesinde -Emin yoldaşın burada şehit düşmesinden dolayı bu tepeye onun ismi verildi- binlerce düşman gücüne karşı saatlerce çarpışarak örneği az bir kahramanlık sergiler ve kurşunlarının tükenmesi üzerine düşman tarafından 20 Haziran 1992 günü katledilerek şahadet mertebesine ulaşır. Dilgeş yoldaşın sergilediği bu fedakarlık ve kahramanlık O'nu bir kez daha yoldaşları arasında daha bir saygın kıldı. Ve her zaman saygın, güleç, mütevazı bir komutan olarak anılır kıldı.

Dilgeş yoldaş, daha küçük yaşlarda evlendirilmiş olmasına rağmen parti ile tanışınca devrim saflarını ailesine tercih edebilecek kadar halkına ve ulusuna bağlı, özü yurt sevgisiyle dolu, gerillalara karşı sürekli bir savaşımı yaşayan değerli bir ARGK komutanı olarak halkın yüreğinde ve gerilla namlularında sonsuza dek yaşayacak ve anısı yolunu aydınlatan sönmez bir meşale olacaktır!

Adı, soyadı: **Mesut KİLER**
 Kod adı: **Şoreş**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **1 Şubat 1991, Kulp**

Şoreş yoldaş, Şubat'ta yapılacak e-yalet toplantısına gitmek amacıyla yola çıkmış, elverişsiz kış koşullarından dolayı donarak şehit düşmüştür.

Toplantıya katılmak üzere üç kişilik birim Kulp mntikasına doğru yola çıkar. Rêber yoldaş, elverişsiz kış koşullarında fazla gidilemeyeceğini belirtir ve geri dönme önerisi yapar. Şoreş yoldaş, devam etmede ısrarlı davranır. Şoreş yoldaşın fiziki olarak kış koşullarına dayanamayacağı bilinmesine rağmen, grup inisiyatifini kullanmaz ve Şoreş yoldaş yola çıkışın ikinci günü şehit düşer. Milisler tarafından defnedilir. Daha sonra bir ihbar üzerine cenaze düşmanın eline geçer.

Adı soyadı: **Erhan YILMAZ**
 Kod adı: **Nadir**
 Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **19 Mart 1991, Silvan**

Adı soyadı: **Nesim ÇİÇEK**
 Kod adı: **Rizgar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **19 Mart 1991, Silvan**

Adı, soyadı: **Hüseyin SARAN**
 Kod adı: **Doktor Cafer**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1991,**
Norşin

Adı, soyadı: **Mehdi ŞEXMUS**
 Kod adı: **Medeni**
 Doğum yeri ve tarihi: **Karışlı, 1959**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Haziran 1991,**
Dere Gavoza-Bingöl

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Remzi**
 Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Haziran 1991,**
Dere Gazova-Bingöl

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Fadil**
 Doğum yeri ve tarihi: **Güney-Batı**
Kürdistan, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Haziran 1991,**
Dere Gazova-Bingöl

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Melik**
 Doğum yeri ve tarihi: **Güney-Batı**
Kürdistan, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Haziran 1991,**
Dere Gazova-Bingöl

Adı, soyadı: **Şükran DEMİR**
 Kod adı: **Şevin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1976**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Haziran 1991,**
Dere Gavoza-Bingöl

Adı, soyadı: **Nevin EK**
 Kod adı: **Newroz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Haziran 1991,**
Dere Gazova-Bingöl

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Serdar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Haziran 1991,**
Dere Gazova-Bingöl

Adı, soyadı: **Kamber ÇELİK**
 Kod adı: **Baran**
 Doğum yeri ve tarihi: **Malatya, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Haziran 1991,**
Dere Gazova-Bingöl

Adı, soyadı: **Ayşe GÜLEN**
 Kod adı: **Gulistan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Pinav köyü-
 Lice, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Haziran 1991,**
Dere Gazova-Bingöl

Adı, soyadı: **Fatma SARUHAN**
 Kod adı: **Nalın**
 Doğum yeri ve tarihi: **Lice, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Haziran 1991,**
Dere Gazova-Bingöl

Adı, soyadı: **Yusuf ÖNER**
 Kod adı: **İsmail**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Haziran 1991,**
Silvan

Adı, soyadı: **Suat SEVİK**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Haziran 1991, Silvan**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şinasi**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Haziran 1991, Silvan**

Adı, soyadı: **Mehdi TOPDEMİR**
Kod adı: **Azat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1991, Genç**

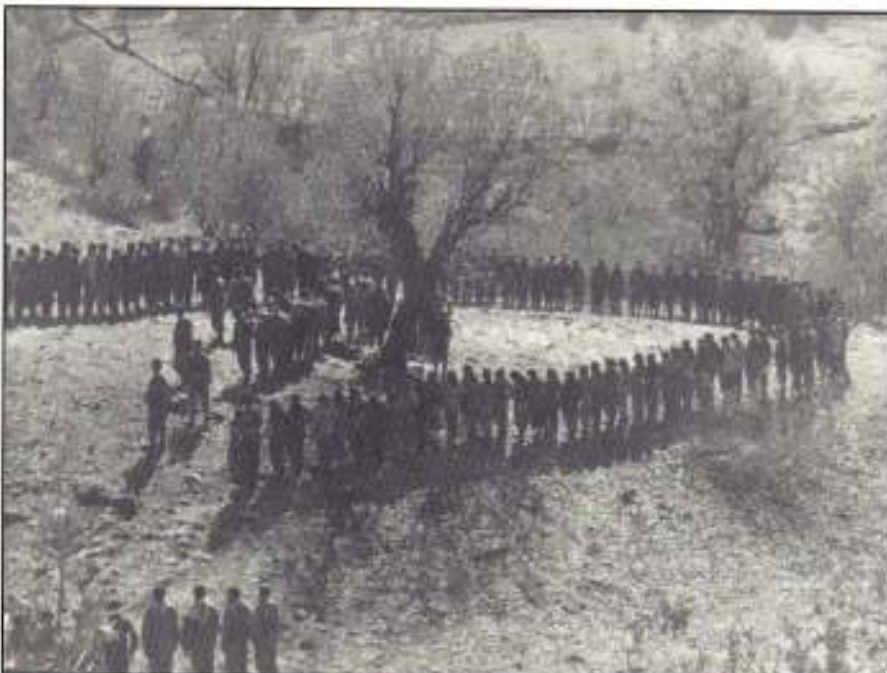
Adı, soyadı: **Gülşen DEMİRTAŞ**
Kod adı: **Zelal**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1991, ...**

Temmuz 1991'de kayadan kayarak düşer ve ağır yaralanır. Tedavi için götürüldüğü Diyarbakır'da şehit düşer.

Adı, soyadı: **Şakir AKA**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1991, Palu**

15 Ağustos 1991 tarihinde Palu dağlarında düşmanla girilen bir çatışmada şehit düştü.

Adı, soyadı: **Murat SOYTAŞ**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991 Ağustos sonu, Genç**

Adı, soyadı: **Ramazan KAYA**
Kod adı: **Kamuran**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Amed**

Adı, soyadı: **Ahmet AYTEMUR**
Kod adı: **Mesut**
Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Eylül 1991, Hamamlar-Bingöl**

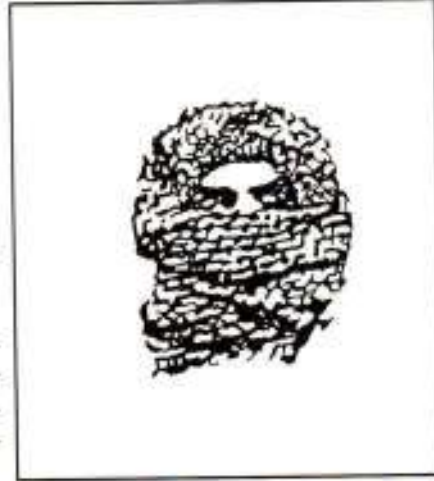

Adı, soyadı: **Aydın YAZITEKİN**
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Eylül 1991, Hamamlar-Bingöl**

Adı, soyadı: **Kemal DURAN**
Kod adı: **Berzan**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1991**

1991 yılının Ağustos ayı sonunda bir mayının infilak etmesi sonucu şehit düştü.

Adı, soyadı: **Bilal MAHO**
Kod adı: **Bangin**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney-Batı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Eylül 1991, Hamamlar-Bingöl**

Adı, soyadı: **Kemal ADLI**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Tiltapan (Suçatı) köyü-Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Eylül 1991, Dicle**

Adı, soyadı: **İbrahim ADLI**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Tiltapan (Suçatı) köyü-Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1991, Genç-Bingöl**

Adı, soyadı: **Halime**
Kod adı: **Şevîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1991, Genç-Bingöl**

Adı, soyadı: **Murat GÜNGÖR**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Avdürek köyü-Palu, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1991, Genç-Bingöl**

Amed yoldaş, orta halli bir ailenin ortanca çocuğu olarak dünyaya geldi. Küçük yaşlarda babasını bir trafik kazasında kaybetti. Ekonomik zorluklar nedeniyle, ilkokulu bitirdikten sonra öğrenimini bıraktı. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak için çeşitli işlerde

çalıştı.

15 Ağustos 1984'te mücadelemizden etkilenecek sempozyan oldu. 1989 yılına kadar, bir yandan çalışarak ailesinin geçimini sağladı, diğer yandan da mücadelemizin propaganda çalışmalarına katkı sundu. Yine bu yılda Avrupa'ya çıktı. Kısa bir süre sonra, 1990'ın başlarında mücadeleye profesyonel düzeyde katıldı. Ağustos 1990'a kadar burada faaliyet yürüttükten sonra Akademi'ye gitti. Mart 1991'de ise Amed Eyaleti'ne gitti ve 25 Eylül'de Genç'te çıkan bir çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Adı, soyadı: **Emine ALTINDAĞ**
Kod adı: **Hevîdar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1991, Genç-Bingöl**

Adı, soyadı: **Sait KASIRGA**
Kod adı: **Şervan, Eşref**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1.1.1961**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Eylül 1991, Dicle**

Adı, soyadı: **İzzet YAMAÇ**
Kod adı: **Aram**
Doğum yeri ve tarihi: **Mutki, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Eylül 1991, Dicle**

Adı, soyadı: **Sami ERDİKLİ**
Kod adı: **Adnan**
Doğum yeri ve tarihi: **Ankara, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1991, Çermik**

Adı, soyadı: **Behzat ÇELİK**
 Kod adı: **Rizgar**
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **20 Kasım 1991,**
Mala Erika-Silvan

20 Kasım 1991 tarihinde Silvan'a bağlı Mala Erika yakınlarında çıkan bir çatışmada şehit düştü. Kulp'ta yapılan cenaze törenine binlerce kişi katıldı.

Adı, soyadı: **Mehmet DOĞAN**
 Kod adı: **Ünal, Orhan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan-Elazığ, 28.2.1967**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1991,**
Serê Sipî daği-Bingöl

Mehmet yoldaş, Karakoçan ilçesinde dünyaya geldi. Ailesinin Ankara'ya göç etmesi üzerine çocukluğu orada geçti. Öğrenimini Ankara'da gördü. Son olarak Ankara Gazi Üniversitesi Mühendislik Bölümü'nü bitirdi. Bir yandan öğrenim görürken, diğer yandan okul masraflarını çıkarmak ve ailesinin

bütçesine katkıda bulunmak amacıyla çeşitli işlerde çalıştı.

O, politik bir ortamda büyüdü. Bu nedenle olayların politik nedenleri O'nun ilgisini çekti ve politikayla erken tanıştı. Okul yıllarında devrimci düşüncelerle tanıştı ve bu düşünceler doğrultusunda aktif propaganda çalışmalarını yürüttü. Yetenekli ve zeki bir öğrenci olarak çevresinde tanındı. Öğrenci gençlik içerisinde yürüttüğü faaliyetlerle öne çıktı.

Bu yıllar aynı zamanda O'nun arayış içinde olduğu yıllardır. Araştırma-inceleme çabalarını yürüttü. 15 Ağustos Atılımı'ndan oldukça etkilendi. Bunun bir sonucu olarak daha aktif bir politik yaşam içine girdi. 5 Aralık 1985 tarihinde gözaltına alındı. Çıkarıldığı mahkemede hapis cezasına çarptırıldı. Anka-

ra, Eskişehir ve Aydın cezaevlerinde hapis yattı. Bu süre içerisinde gerçekleşen tutuklu direnişlerine katıldı ve böylece daha da politikleşerek devrimci inancı güçlendi.

4 Nisan 1989 tarihinde tahliye oldu. Mücadeleyi dışarda sürdürmeye ant içti. Avrupa'ya çıktıktan bir hafta sonra 1989 yılında Akademi'ye gitti. Üç devre boyunca burada sunulan eğitim olanaklarından yararlandı. 1990 yılında ülkeye yöneldi. İlk Çukurca'ya gitti ve burada bir süre eğitim kamplarında kaldı. Daha sonra Amed Eyaleti'ne gitti. Burada savaşım içindeyken 19 Aralık 1991 tarihinde Bingöl'ün Serê Sipî dağında bir ihbar sonucu düşman kuşatma geliştirdi ve çıkan çatışmada 15 yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katıldı.

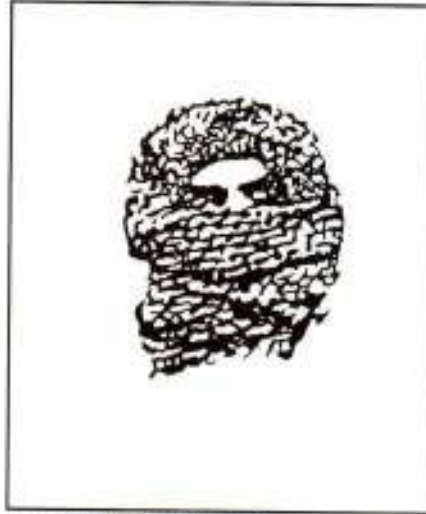

Adı, soyadı: **M. Mirza BİLGEÇ**
 Kod adı: ...
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1991,**
Serê Sipî daği

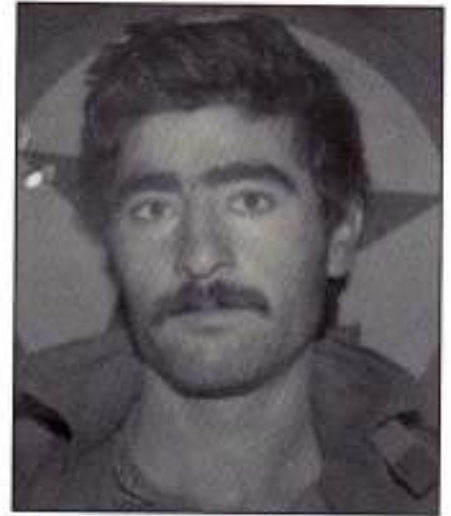
19 Aralık 1991 tarihinde Diyarbakır-Muş-Bingöl üçgeninde olan Serê Sipî dağındaki direnişte şehit düştü. Cenazesi Silvan'da kalabalık bir gösteriyle toprağa verildi.

Adı soyadı: ...
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1991, Çermik**

Adı soyadı: **Tekin YAŞAR**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991 Eylül başı, Zengok köyü-Muş**

Adı, soyadı: **Erhan YERGIN**
Kod adı: **Zindan**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ekim 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Amed**

Adı soyadı: **Abdullatif OK**
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: **Gisgis köyü-Ergani, 15.7.1970**
Şahadet tarihi: **29 Aralık 1991, ...**

15 Temmuz 1970'de Ergani'ye bağlı Gisgis köyünde dünyaya gelen **Zinar** yoldaş, yoksul bir ortamda büyüdü. Çağın ve teknolojinin nimetlerinden hiç yararlanamadı.

Çok kalabalık bir aile nüfusuna sahip olan Zinar yoldaşın babası beş vakit namaz kılar ve Kürt halkının gelenek ve göreneklerine çok bağlıdır. Zinar yoldaş da dine bağlı bir insan olarak, ilkokula başlamadan önce namazını kılar, orucunu tutardı. O kadar kendine güvenirdi ki, kendisine o yaşta nasıl oruç tutuyorsun diye sorulduğunda, "ben acık-

mam ve yorulmam" derdi. O, hayatın tüm acımasızlıklarına rağmen gülyüzlü ve kararlı bir insandı. Kendisini sevdi-ren ve saygılı olan tutumu, daha küçük yaşlarda arkadaşları arasında söz sahibi olmasını beraberinde getirdi.

Zinar yoldaş 1977 yılında ilkokula başladı. Okul yılları önlüksüz, yaka-sız ve yırtık-sökük kıyafetlerle, büyük bir eziklik içinde geçti. İlkokulu başarıyla tamamladıktan sonra Diyarbakır Yatılı Ticaret Lisesi'ne girdi. Arkadaşları, zeki olduğundan dolayı bazı konularda kendisine danışarak karar alırlardı. Sıcak ilişkilerinden dolayı halk tarafından sevilirdi.

Liseyi bitirdikten sonra maddi imkansızlıklardan dolayı yüksek öğrenime devam edemedi. Hayatını çeşitli inşaatlarda ve işyerlerinde çalışarak sürdürdü. Yaşamın zorluklarını yaşayan Zinar yoldaş, halkını ve kendisini tanıdıkça, sıradan bir yaşamla refahın ve mutluluğun sağlanamayacağını zorluklar içinde yaşayarak öğrendi. Gerillaya katılmak için yola çıkarken, "uzaklara çalışmaya gidiyorum" diyerek aile fertleriyle vedalaştı. Onurlu mücadele saflarına katılmak O'nun için büyük bir mutluluk ve dilandı.

Silahlı mücadele saflarında kısa bir süre yaşayan Zinar yoldaş, 29 Aralık 1991 günü, işbirlikçi-hain grupların kurşunlarına hedef olarak şehit düştü.

O ölmedi, bağımsızlık ve özgürlük savaşımızda hep yaşayacak!

Abdullatif OK yoldaş, gerilla safları-

na katılmadan kısa bir süre önce, bir tanıdığına yazdığı bir mektupta, köyle-rinde meydana gelen bir olayı şöyle anlatıyor:

"Gerillalar yanımıza geliyorlar. Yine gelmişlerdi, tam yılbaşı gecesinden bir gün önceydi. Bir grup köyün içindeydi. Zırakiler şikayet ettiler, yani düşmana haber vermişlerdi. Gerillalar köyün içinden çıkmak üzereydi ki, düşmanla çatışma başladı. İki gerillamızı şehit ettiler. Zaten üç kişiydiler. Şehit olanlardan biri bizim köyden, Gisgisli Zülküf Keleş'in oğluydu, tek kurşunla şehit düşmüştü. Diğer gerilla dizinden yaralanmıştı, diğer arkadaşı sırtında taşıyıp bir eve teslim etmişti. Ben, onlara iyi bakın, doktor getirmeye gideceğim dedim ve gittim. O aile, arkadaşını alıp dışarı atmıştı. Yaralı arkadaş içeri alınmıyordu. Olay Şubat ayının tam cuma gününe denk geliyor. Yaralı arkadaş elleriyle sürüne-rek okulun tuvaletine kadar gidiyor, sabaha kadar orada kalıyor ve kan kaybediyor. Sabah askerler geldiler ve yaralı haldeyken arkadaşını tarayp öldürdüler. Tam yüz kurşun sıkışmışlardı. Kendisi Siverekliydi. Haber yayıldı, ailesine cenazeyi vermiyorlardı. Özel tim, hakim, panzerler ve doktor vardı. Sincik köyü kadını, erkeği ve çocuğuyla geldi. İki bin kişi vardı, cenazeyi aldılar. Güzel bir cenaze töreni yaptılar. 'Yaşasın Apo', 'Yaşasın Kürdistan', 'Kahrolsun işkence', 'Gerilla vuruyor Kürdistan'ı kuruyor', 'Biz bir gideriz bin geliriz' sloganları hep söylen-di. Cenazeler kesik ü sor üzer renkleri-y-

le donatılmıştı, Kürt bayrağına sarılıydı. Her ikisini Gısgis köyünde gömdüler. Ama Siverekli olan gerillanın babası ise 150 arabalık konvoyla geldi, alkışlarla cenazeler uğurlandı. Şehidin annesi, 'Oğlum ölmedi, oğlum yine doğacak' dedi. İşte burada işler hep böyledir. Burada işkence ve zulüm çoktur...

Apo Sêrokê me. Kurdistan welatê me. Serxwebûn doza me. PKK partiya me..."

Adı, soyadı: **Nusret Melhey ALİ**
Kod adı: **Adnan**
Doğum yeri ve tarihi: **Xurxune köyü-Kobani-Güney-Batı Kürdistan, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Aralık 1991, Solhan**

Adı, soyadı: **Fatma İSBERT**
Kod adı: **Jiyan**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Aralık 1991, Çermik**

21 Aralık 1991 tarihinde Çermik yakınlarında çıkan çatışmada direnerek şehit düştü.

1992 yılının kahraman şehitlerini saygıyla anıyoruz!

Adı, soyadı: **Cemal ÖZTÜRK**
Kod adı: **Brusk**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **1981**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, ...**

Brusk (Cemal ÖZTÜRK) 10 yıla yakın bir süre cezaevinde kaldıktan sonra 1991 Ağustos'unda saflara katıldı. Uzun süren bu zindan yaşamından sonra gerçek özgürlüğün ve mücadele isteminin doruğunu ancak dağlarda, gerillada yaşayabileceği düşüncesiyle kısa sürede gerillaya katılmıştır. Siyasi yönden belli bir yetkinliğe ulaşmış olan Brusk yoldaş, özlülüğü, fedakarlığı ve savaşa kısa sürede adapte olması ile askeri yönden de gelişmişti. Partiyeye bağlılığı ve bu doğrultuda dönemin istediği militan savaşçı kişiliğe ulaşma çabası açık bir şekilde görülmüyordu. Her zaman coşkulu olan, bu coşkusu arkadaşlara aktarabilen bir karakterin sahibiydi. Belli düzeylerde sorumluluk almış ve faaliyetle-

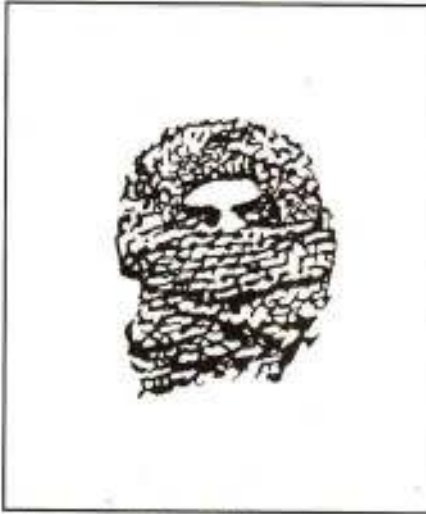
rinde olumlu, geliştirici, sonuç alıcı bir pratiğin sahibi olabilmıştır. Brusk yoldaş, yoldaşlarına ve halka karşı saygıyı her zaman muhafaza etmiş, bu yönüyle örnek olabilmıştır.

Adı soyadı: **Yıldırım GÜLSÜM**
Kod adı: **Vedat**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, ...**

1991 yazında saflara katılan **Vedat** yoldaş bir süre 1. Bölge Genç mintikasında faaliyet yürüttükten sonra 2. Bölge'ye gitmişti. Partiyeye, yoldaşlara ve halka bağlılığı O'nun en belirgin kişilik özelliklerindendi. Herhangi bir görev veya pratik iş çıktığında, fedakarca kendini katmasını başaran Vedat yoldaş, gerillanın zor şartlarına karşı oldukça direngen bir yapıya sahipti. Olumsuz, zor şartlarda moralini bozmaz, aksine arkadaşlara bunları aşma yönünde moral veriyordu.

Adı, soyadı: **Behçet YAŞ**
Kod adı: **Dilovan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, ...**

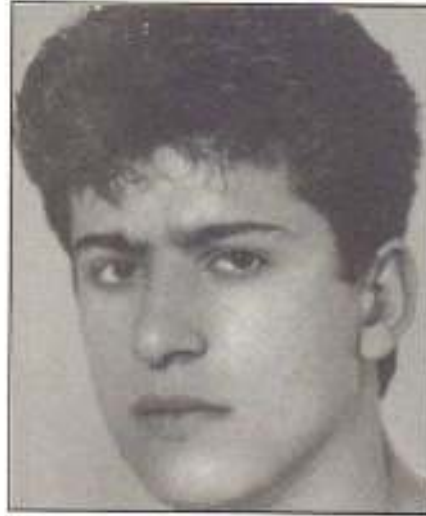
Dilovan yoldaş, 1992 yılının başlarında gerilla saflarına katıldı. Kısa bir eğitim sürecinden sonra pratik faaliyetlere yöneldi. Partiyeye bağlı, yoldaşlarıyla uyumlu olan Dilovan yoldaş, oldukça fedakar, görevlere yaklaşımda oldukça istekli, özlü bir kişilik sahibiydi. Yine zor durum ve şartlarda bunları aşma yönünde yüksek bir cesaret ve gücün sahibiydi. Bulunduğu birlik içinde, sevilen yaşam ve kişilik özellikleri ile örnek bir militandı. Dilovan yoldaş, Amed Eyaleti'nde şehit düşerek ölümsüzleşti.

Adı, soyadı: **Ramazan HULAT**
Kod adı: **Fikret**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1992, Silvan**

16 yaşında gerillaya katıldı. 7 Ocak

1992 günü Silvan'da çıkan çatışmada şehit düştü. Cenaze töreni Cizre'de yapıldı. 20 bin kişi tarafından ölümsüzlüğe uğurlandı.

Adı, soyadı: **Mahsum İLHANLI**
Kod adı: **Farqin**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, ...**

Adı, soyadı: **Hasan ÇÜRÜKKAYA**
Kod adı: **Munzur**
Doğum yeri ve tarihi: **İkizgöl köyü-Bingöl, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ocak 1992, Xalveliyan (Karvelan) köyü-Bingöl**

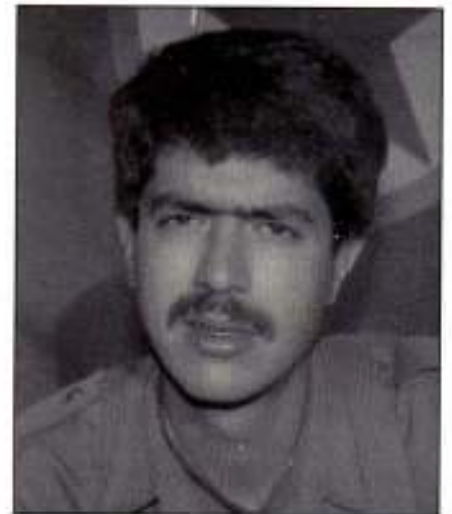
Hasan yoldaş, 1964 yılında Bingöl'ün İkizgöl köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk ve ortaokulu kendi köyünde tamamlar. Girdiği sınavı kazanarak yatılı okulu Diyarbakır Ziya Gökalp Lisesi'nde okur. Üniversiteyi de Çukurova Üniversitesi İktisadi ve İdare Bilimler Akademisi'nde okur. Devrimci mücadeleye okul yıllarında tanışı.

1988-89 yıllarında metropol faaliyetlerinde yer alır. 1990 yılının başlarında partinin istemi üzerine Akademi alanına gider. Orada askeri ve siyasi eğitimini tamamlayarak ülke pratiğine yönelir. Bir süre Botan'da kalır ve daha sonra Bingöl alanındaki faaliyetlere katılmak üzere buraya geçer. 1990 yılının son ayında gittiği Karvelan köyünde kurulan pusuda çatışmaya girer ve orada şehit düşer.

Adı, soyadı: **Mehmet TEGİP**
Kod adı: **Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Endior köyü-Derik, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **17 Mart 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Şubat 1992, Kulp**

17 Mart 1991'de ülkede savaş pratiğinde yer aldı. Şubat 1992 tarihinde Kulp'ta çığ altında kalarak şehit düştü.

Adı, soyadı: **Nazif BARAN**
Kod adı: **İhsan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 3.4.1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ocak 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1992, ...**

Adı, soyadı: **Eralp YAZAR**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **4 Mart 1992,****Merito dağı-Sason**Adı, soyadı: **Seyfettin TUNÇBEL**Kod adı: **Sinan**Doğum yeri ve tarihi: **Adana, 1.3.1966**Mücadeleye katılış tarihi: **1990**Şahadet tarihi ve yeri: **7 Nisan 1992,****Dicle**

Seyfettin yoldaş, 1966 yılında Adana'da yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesinin maddi durumu iyi olmadığından ancak ilkokulu bitirebildi ve hemen ardından da çalışma yaşamına atıldı. Henüz devrimci düşüncelerle tanışmadığından dolayı bazı yoz alışkanlıklar edindi. Yurtseverlik duygusunda yaşadığı aşınma üzerine büyük tahribatlara yol açtı. Bunun çatışmasını da içten içe yaşadığından hep bir arayış içinde oldu. Düşüncelerinde netleşmediği bir ortamda ailesinin de ısrarlı dayatmalarıyla askere gitmek zo-

runda kaldı. Askerlikte TC'nin halkına karşı yaptığı zulmü daha yakından gördü, onun canlı tanığı oldu.

Askerliğini bitirip döndü ve bu kez çalışmak için Suudi Arabistan'a gitti. Burada parti düşünceleriyle tanıştı. Bir türlü kafasında netleştiremediği soruların cevaplarını parti düşüncelerinde buldu. Mücadeleye gösterdiği ilgiyi sempati-zanlık düzeyinde sürdürür. Bir yandan çalışırken, bir yandan da parti çalışmalarına zaman ayırır. Eğitim ve kitleleri örgütlenme çalışmalarına katılır. 1989 yılında Adana'ya döndüğünde aktif olarak mücadeleye katılmaya karar verir. Bir süre daha Adana'da cephe faaliyetlerinde bulunur.

1990 yılının sonbaharında üç arkadaşıyla beraber parti tarafından eğitim görmesi için Akademi sahasına gönderilir. 3 aylık bir süreçte askeri ve siyasi alanda hızlı bir gelişim ve dönüşümü yaşar. Kendisini düşmana karşı kinle doldurur, partiye karşı büyük bir bağlılıkla donatır.

Düşmana duyduğu kin O'nun pratiğinde rahatlıkla ortaya çıkar. Düşmanın üzerine kararlıca yürür. Gittiği Botan bölgesinde düşmanla girilen bir çatışmada çember içinde kalır. 4 gün süren bir direniş sergiler. Ve özel timlere verdiği kayıplarla kurtulmayı başarır. Geriye kalan son özel tim elemanının mermisi bittiğinden kasaturasını çekip üzerine yürür. Özel timin üzerine geldiğini gören Seyfettin yoldaş, yanında kalan son el bombasının da pimini çekerek balıklama özel timin üzerine atlar ve bombayı onun ağzına sokar. Ani bir hareketle kendisini yana fırlatmayı başarır.

Bomba büyük bir şiddetle patladığından baygınlık geçirir. Kendisine geldiğinde özel timin parçalanmış cesedini yanbaşında görür. Özel timin rambo tipi silahını da yanına alarak tek başına yürümeye başlar. Bir müddet sonra arkadaşlarıyla karşılaşır. Herkes O'nun öldüğünü sanmaktadır. Arkadaşları O'nun sağ olduğunu gördüklerinde coşkuyla karşılarlar. Bombanın şokuyla hafıza kaybına uğrar. Arkadaşlarının yardımıyla kısa sürede kendisini yeniden toparlar ve iyileşmesiyle birlikte mücadeleye devam eder.

Bu sefer de parti tarafından Orta Eyalet'e gönderilir. Aslen oralı olduğundan kitleyle kaynaşmada zorluk çekmez. Bazı alanları mücadeleye açık hale getirir ve bölge halkının desteğini sağlar. Bu alanda da girdiği eylemlerden başarıyla çıkar; düşmana darbe üstüne darbe vurur. Özel timlere karşı geliştirdiği mücadele nedeniyle, özel timlerin korkulu rüyası haline gelir.

Cesaretin, özverinin ve PKK militan kişiliğinin özelliklerini kendisinde yoğunlaştırır. Her türlü zorluklara direnişle yanıt verir.

Mart ayı ağır kış koşulları içinde geçer. Bir ihbar sonucu kaldıkları kampın etrafı düşman güçleri tarafından sarılır. Düşman kampı 6 helikopterle bombalamaya başlar. Seyfettin yoldaş ve arkadaşları kararlı bir direniş sergileyerek helikopterleri geri püskürtürler. Çatışma esnasında ise 2 yoldaş şehit düşer, 2'si de ağır yaralanır. Şehit düşen iki arkadaşını gizleyerek alandan ayrılırlar. İki yaralıyı da bir yurtseverin evine gönderirler. Geriye kalan arkadaşlarıyla bir-

Şehit Seyfettin yoldaş

likte yollarına devam ederler. Servi bucağı yakınlarına gittiklerinde erzak almak için köye iki kişiyi gönderirler. Köye gidenler korucuların pususuna düşerek şehit olur. Bu iki çatışmada şehit düşen 4 arkadaşının acısını bir türlü kabullenemez. Bundan dolayı düşmana büyük bir darbe vurmak için hazırlıklara girerler.

6 Nisan 1992 günü Amed'in Dicle ilçesinin hükümet konağı, özel tim karakolu ve askeri garnizonuna karşı sayılan 20'yi bulmayan bir grup arkadaşıyla birlikte saldırıya geçerler. Çıkan çatış-

mada 22 asker ve özel tim elemanını öldürürler, birçoğunu da yaralarlar. Çatışma iki gün devam eder. İkinci günde Seyfettin yoldaş ağır yaralanır. Silahını düşmana kaptırmamak için yanındaki arkadaşına teslim eder ve onların hemen alandan uzaklaşmasını ister. Yarasının çok ağır olduğunu bildiğinden arkadaşlarının O'nu götürmesine izin vermez. Çünkü götürmeleri halinde ayak bağı olacağını düşünür. Bu da tüm grubun imhasına yol açabilirdi. Israrlı dayatmaları sonucu arkadaşlarını alandan uzaklaştırmayı başarır.

Düşman O'nu kuşatmaya almıştır. Hiç bir kurtuluşunun olmadığını gördüğünde "Biji Serok APO!", "Biji ARGK!", "Biji PKK!" sloganlarıyla düşmanı karşılar. Düşman Seyfettin yoldaşa hunharca saldırır, organlarını kasatayla keser, parçalar. Seyfettin yoldaş 7 Nisan 1992 günü yığılınca direnerek şehit düşer. Yığılmanın ve kahramanlığın sembolü olarak halkımızın tarihindeki yerini onurluca alır. O'nun anısını bağımsız, özgür ve sosyalist Kürdistan'ı yaratma mücadelesini yükselterek yaşatacağız!

Adı, soyadı: **Musa BULUT**

Kod adı: **Nazif**

Doğum yeri ve tarihi: **1 Ağustos 1964**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Haziran 1992,**

Yayla köyü-Simetak mezarası-Kulp

Nazif yoldaş, 1990'da Arabistan alanında partiye katıldı. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde bir süre eğitim gördükten sonra 1991 yılında Akademi'den bir grupla Amed Eyaleti'ne gitti. İdeolojik, politik yönden gelişkin olan Nazif yoldaş, çeşitli düzeylerde sorumluluk alarak 1. Bölge Genç mıntıkasında faaliyet yürüttü. Nazif yoldaş, savaşımızın ulaşmış olduğu aşama ve bu aşamanın dayattığı militan kişiliğe ulaşmaya aday olan bir arkadaştı. Ve bu temelde kendini eğitime, geliştirme yönünde yoğun bir çaba ve bilincin sahibi olabilmisti. Partiye, halka ve yoldaşlarına bağlılığı, O'nun savaşma coşkusu daha da yetkinleştirmiştir. Dönemi anlama, kavrama ve uygulama yönünde eyalette bunu temsil edebilecek, geliştirebilecek konumdaydı. O birlik içinde fedakar ve örnek bir kişilikti.

Adı, soyadı: **Mustafa BUDAK**

Kod adı: **Cimşid**

Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1972**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, Hazro**

Üniversite yıllarında parti ideolojisiyle tanışır. Üniversite çevresinde cephe çalışmalarını yürütür. 1991 yılında okulu terk ederek Kürdistan'a gider ve ARGK saflarına katılır. Ülke pratiğinde eğitim görür. Partiyi ve taktik önderlik hattını kavramada yoğun çaba sergiler. Sömürgeci güçlere karşı geliştirilen birçok eylemde başarıyla yer alır. Mayıs 1992 yılında koruculara karşı Hazro alanında gerçekleştirilen bir eylemde şehit düşer.

Cimşid yoldaş askeri ve siyasi alanda oldukça güçlüydü. Bir yıl içinde sağladığı gelişmelerle Amed Eyalet yönetiminde yer alır. Şehit düştüğü ana kadar bu görevini sürdürür.

Adı soyadı: ...

Kod adı: **Rêber**

Doğum yeri ve tarihi: ...

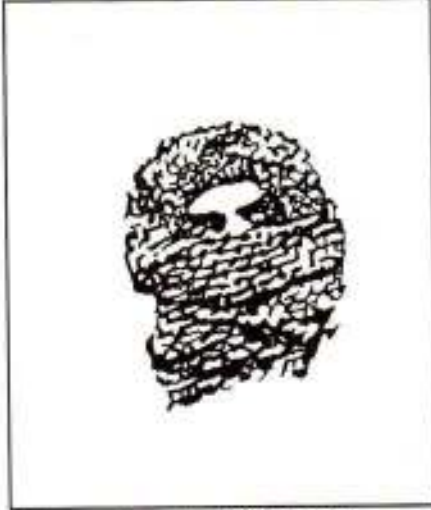
Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 1992, Muş**

27 Mayıs 1992'de bir milisle beraber başka bir alana giden Rêber yoldaş, Muş'ta bir minibüs içinde tutuklanır; şehir dışına götürülür ve kurşuna dizilerek şehit düşer.

Solhan direnişinin ölümsüz kahramanları

Adı, soyadı: **Mizgin DÜNDERALP**

Kod adı: **Berzan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Şemsettin ÜLKE**

Kod adı: **Civan**

Doğum yeri ve tarihi: **Şöylen köyü- Ergani, 1.1.1965**

Mücadeleye katılış tarihi: **1986**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Şemsettin yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1965 yılında Diyarbakır-Ergani ilçesi Şöylen köyünde dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Diyarbakır'da tamamladı. Geçimini sağlamak için tarım ve hayvancılıkla uğraştı. Maddi imkansızlıklardan dolayı birçok zor-

luk ve baskıyı yaşadı. Bu zorlukları aşabilme umuduyla Türkiye metropollerine gitti ve inşaatlarda çalıştı.

Daha küçük yaşlarda sömürgeciliğe karşı içinde bir tepki geliştirir. Askere çağrıldığında gitmeyip gizlenir.

Akraba çevresinin etkisiyle, ulusal kurtuluş savaşına ilgi duymaya başlar. 1983 yılında Adana'da düzenlenen bir futbol maçında Kürdistan'la ilgili yapılan gösteriden oldukça etkilenir. Böylece yurtseverlik duyguları daha da gelişir. Bu gelişme O'nu mücadele saflarına katılmaya karar kılmada kendisini ifade eder. 1986 yılında Yunanistan alanına gider. Burada **Ömer ASLAN** ve **Nazif AKTAŞ** yoldaşlarla tanışır ve partiye ilişkilerini geliştirir. Kısa sürede gelişim göstererek profesyonel çalışmalara katılır. Bunun yanısıra inşaatlarda çalışarak partiye maddi katkılarda bulunur. **Ömer ASLAN** yoldaşın Adıyaman'da, **Nazif AKTAŞ** yoldaşın da Paris'te şehit düşmeleri kendisini derinden etkiler ve bunun sonucu olarak sıcak savaş alanlarında yer almak için partiden ülke mücadelesine katılma talebinde bulunur. Bu dönemde Yunan polisi tarafından tutuklanır ve bir dönem cezaevinde kalır.

Cezaevi çıkışından sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Akademi sahasında aldığı siyasi ve askeri eğitimle bir dönüşüm yaşar. Eğitime yaklaşımını bir raporunda şöyle dile getirir:

"Tek amacım savaş sorunlarına karşı çözüm gücü olabilmek ve bunun için de partinin bir kadrosu olmaktır. Bu konuda kendime güvenim vardır. Partinin istediği kişiliğe ulaşacağım."

Akademi ortamında kişiliğindeki yetmezliklerle büyük bir mücadele içerisine girer. Militanlaşmak için sürekli bir çaba sergiler. Bunun için de eğitimden en iyi yararlanmaya çalışır. Bu konuda başarılı bir pratiğin sahibi olur.

24 Eylül 1989 tarihinde bir grup yoldaşıyla birlikte Ülke pratiğine yönelir. Uludere alanında hem yönetimde yer alır, hem de grup komutanlığı görevinde bulunur. Bu alanda yaklaşık iki yıl kalır. Daha sonra Amed Eyaleti'nde görevlendirilir. Amed Eyaleti'ne yönelirken verdiği sözde şunları söyler:

"Düşmana hiçbir fırsat tanımayacağım ve düşmanı yerle bir etmek için tüm

gücümü sarfedeceğim; parti çizgisini, savaş tarzını uygulayacağım. Parti ortamında kişiliğimi, halkımı tanıdım. Parti Önderliği'ne sonuna kadar bağlı kalacağım ve layık olmaya çalışacağım..."

Civan yoldaş, Solhan alanında 30 Nisan 1992 günü 19 yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek şehit düşer.

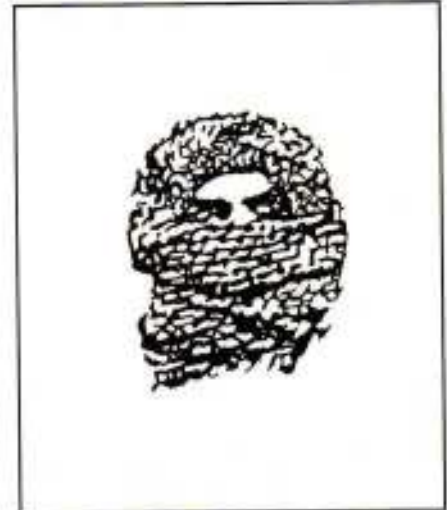
Adı, soyadı: **Akif ALİ**

Kod adı: **Haki**

Doğum yeri ve tarihi: **Güney-Batı Kürdistan, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Zafer**

Doğum yeri ve tarihi: **Kars, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Yasin AYDIN**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Rojda Bulut TEKİN**
Kod adı: **Aziz**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Sezai EREN**
Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Umut Ahmet KARANFİL**
Kod adı: **Hüseyin**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Abdulselam TUFAN**
Kod adı: **Hesinkar**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

1991 Nisan'ında parti saflarına katılan **Bawer** yoldaş, bir süre eğitim gördükten sonra, 6. Bölge Solhan mntıkasında görev alarak faaliyetlere başladı. Bawer yoldaş, partiye bağlı bir kişilik şekillenmesi oluşturabilmişti; yoldaşlarıyla uyumlu yaşamda fedakar olması ve halka olan bağlılığı O'nda savaşma ruhunu geliştirmişti. Bulunduğu birlik içerisinde görevlere özlü yaklaşımı, zorlukları aşmadaki kararlılık ve bilinç ile örnek bir kişilik sergileyen Bawer yoldaş, siyasi-askeri yönden gelişmeye açık ve bu yönde çaba sarfeden bir arkadaşı.

Adı, soyadı: **İ. Halil ÖZKALENDER**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Şemsettin HUTLU**

Kod adı: **Cigerxwîn**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Güryan OSMAN**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Güney Kürdistan, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Atilla EKİNCİ**

Kod adı: **Murat**

Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Mehmet ÇAKIR**

Kod adı: **Xebatkar**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Xebatkar yoldaş, 1991 yılında mücadele saflarına katıldı. Bir süre eğitim gördükten sonra çeşitli alanlarda faaliyet yürüttü. Askeri yönü gelişkin olan Xebatkar yoldaş, partiye ve değerlere bağlı, bu yönüyle örnek bir pratiğin sahibiydi. Yine pratik yaşamdaki fedakarlığı, yoldaşlarla uyumlu olması, halka olan bağlılığı, O'nun savaşçı kişiliğini geliştirmiştir. Xebatkar yoldaş, sorunları çözmede ve aşmada çaba gösterir, bu yönüyle arkadaşlara yardımcı olurdu. Solhan'da meydana gelen çatışmada şehit düştü.

Adı, soyadı: **Seyithan TOKAY**

Kod adı: **Şiyar**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Abdulvahap YÜKSEL**

Kod adı: **Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Bawer yoldaş, Nusaybin'de doğup büyüdü. Mücadele saflarına katıldıktan sonra bir süre Güney'deki kamplarda eğitim gördü. 1991 Haziran'ının sonlarına doğru Haftanın kampından bir grupla birlikte Amed Eyaleti'ne gitti. Gittikten kısa bir süre sonra 2. Bölge'de faaliyetlere katıldı. Yaşamda fedakar olan Bawer yoldaş, arkadaşlarıyla uyum sağlayan, onları eğiten ve onlardan öğrenmesini bilen bir yoldaştı. Mücadele etmedeki özlülüğü askeri gelişimi ile birleşince, olumlu, geliştirici bir kişiliğe ulaşabilmişti.

Adı, soyadı: **Sedat ÇELEBİ**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

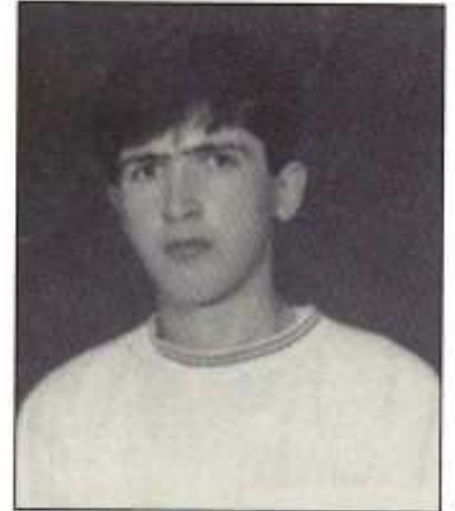
Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Aslan**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Nisan 1992, Solhan**

Adı, soyadı: **Ramazan YAŞAR**
Kod adı: **Bagok**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan'ın ilk haftası, Solhan**

Adı, soyadı: **Kerem ÇİÇEK**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan'ın ilk haftası, Solhan**

Adı, soyadı: **Akif HEZER**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan'ın ilk haftası, Solhan**

Dersim direniş şehitlerimizin anılarının tarihsel anlamı

en sinsi yön-
temleri devre-
ye sokmakta-
dır. Kemaliz-
min oluşturdu-
ğu sahte sol
maskeyle, par-

ve **Kazım YETİM** gibi birçok değerli
yoldaş bu kavgada şehit düşmüş; bir
yandan sömürgecilere, öte yandan on-
ların türevi olan ulusal imhacı sosyal-
şoven güçlerin saldırılarına karşı büyük
kararlılıkla savaşmış, direniş sürekli-
leştirilmiştir.

Geri çekilme süreci sonrasında **Va-
hap ÇOLAK** ve **Haydar KURU** gibi seç-
kin komutan-militan yoldaşların çalış-
malarıyla başlayan yeni süreçte atılan
yeni temel üzerinde onlarca yoldaşın
yürüttüğü mücadele alanında önemli ge-
lişmeler yaratılmıştır.

Direniş mücadelesine, örnek komu-
tan vasıflarıyla katkılarını sunan **Meh-
met YÜCE (Halit)**, **Salih KILIÇ (Ek-
rem)** yoldaşların komutası altında ge-
liştirilen savaş eyaletin geneline yayıl-
mış ve önemli oranda mesafe alınmıştır.
Partimizin sürekli takviye ve desteğiyle
süreklileşen bir direniş, Hozat'taki dört
yoldaşın ve Yayladere'deki 11'lerin di-
renişi sonucu mücadelemiz alana kök
salmıştır. **Cemil, Kemal, Musa** yoldaş-
ların direnişi ve mücadeleleriyle her ka-
nış toprakta direniş ve mücadele temeli
daha da güçlendirilmiş, bu önemli mira-
sın gücüyle alanda direniş süreklileştiril-
miştir.

1991 yılının baharında partimizin 4.
Ulusal Kongre kararları ışığında bu a-
landa mücadeleye ivme kazandırılmış,
bu noktada mücadele ve direniş yo-
ğunlaşarak devam etmiştir. **Welat, Ser-
taç** ve **Kokel** yoldaşların Nazmiye-Yay-
ladere direnişiyle başlayan yeni süreç,

Dersim Eyaleti, tarihsel olarak önem-
li direnişlere tanık olan bir vatan parçası-
dır. Aynı zamanda TC'nin katliamların-
dan da en ağır şekilde payını alan en
son direnme kalesidir. Bu katliam top-
lum bünyesinde ağır yaralar açtığı gibi,
geliştirilen beyaz katliam bu yarayı de-
şerek daha da ağırlaştırmış, adeta bir
kangrene dönüştürmüştür.

Geçmiş katliam sonrası yaşanan sin-
mişlik duygusu ve yalnızlık, içe kapan-
ma, güvensizlik, duygusallık gibi birey-
lerde ağır psikolojik tahribatlara yol aç-
mıştır. Eskisi gibi olmasa da günümüz-
de bunun etkileri hala sürüyor. TC bu-
gün de ağır savaş araçlarını devreye
sokarak bu hastalıkları daha da derin-
leştirmeye çalışmaktadır. Sürekli gün-
demde tutulmak istenen geçmişteki kat-
liam olayı, psikolojik savaşın temel araç-
larından biri olarak kullanılmaktadır. Öte
yandan katliam sonrası geliştirilen asi-
milasyon, kişisizleştirme, ulusal-top-
lumsal değerlerden uzaklaştırmayla ya-
şanan ikinci katliam, Türkleştirme faa-
liyeti durumunu daha da ağırlaştırmıştır.
Bütün bu insanlık dışı uygulamaların
lehçe ve alevilik olayını ekleyerek, ülke-
mizin önemli bir parçası koparılmak isten-
mektedir. Bunun için en ağırından

timizin geliştirdiği ulusal kurtuluş müca-
delesini frenlemek istenmiştir. Sosyal şo-
ven yapay örgütlenmeler olan bu sol, dev-
letle el ele ilk elden mücadelemize saldı-
rını bu alandan başlatmışlardır. Tarihsel ve
toplumsal değer yargılarından uzaklaştı-
rılan bu bozulmuş kesim içten, dıştan mü-
cadelemize önemli engeller yaratmıştır.

Ancak gelişen ulusal kurtuluş müca-
delemiz yılların kararlı direniş ve eme-
ğine rağmen ülkemizin bu konuma dü-
şürülmüş parçasına el atılarak bu konuda
kararlıca alanın direnme merkezi ha-
line getirilmesi yolunda önemli geli-
şmeler sağlanmıştır. Tarihle doğru bir
bağ oluşturularak direniş özüne inil-
meye çalışılmış, bu uğurda yoğunlaştırı-
lan çabalar yanında, reddedilmesi ge-
reken son kırk yılın olumsuz, bitirici, eri-
tici özelliklerine karşı amansız bir sa-
vaşım yürütülmüştür. Bunun için TC'nin
birçok oyunu boşa çıktığı gibi önemli
bir gelişme de yaratılmıştır.

Grup dönemi ve partileşmenin ilk
adımının atıldığı 1980 öncesi süreç-
te **Aydın GÜL**'le başlayan **Metin TUR-
GUT**, **Ahmet ACAR**, **Ahmet ÇELİK**,
Yusuf KUŞ, **Celal AŞKIN**, **Metin YIL-
MAZ**, **Kazım AYDIN**, **Murat YÜKSEL**,
Azime DEMİRTAŞ, **İbrahim KAPLAN**

Pertek'te **Mazlum** yoldaşın şahadeti, Ovacık-Mercan'da **M. Ali** yoldaşla **Cim-şit** yoldaşın savaştaki örnek cesareti ve coşkusuyla devam etmiştir. **Cahit** yoldaşın Mazgirt, **Şamil** yoldaşın Dersim merkezindeki eylemde şahadetleri çalışmalarına daha da ilerletici güç rolünü oynamıştır. **Harun** ve **Ekrem** yoldaşlar, Ovacık'taki pusu eyleminde görüldüğü gibi süren savaşın süreklileşerek partimizin yeni dönem atılımının gerçek sahipleri ve sürdürücüleri olarak önemli görevleri yerine getirmişlerdir.

1992 yılına yönelirken önemli nice-lik ve niteliğe ulaşan bileşimin eyaletteki çatışmaları gerek ülke genelinde yaşanan gelişmeleri, gerekse eyaletteki gelişmeleri takip eden sömürgecilerin ülkemizin bu stratejik direniş alanındaki gelişmelerden büyük korkuya kapılma-ları sebepsiz değildir. 1992 yılı içinde ortaya çıkacak olan ülke çapındaki gelişmelerin sonuçları düşünülerek TC'nin her alanda olduğu gibi, Dersim alanında da yoğun kara ve hava saldırılarına girilerek gerillaya darbe vurma, imha etme, halka da karşı giriştiği katliamlarla geri adım attırmayı hedefleyen barbarca saldırılara giriştiler. Amaç aynı zamanda öncüyü ve halkı yeni direniş yılına hazırlıksız darbelenmiş olarak sokmaktır. Ancak en görkemli direnişlerle tam bu sürede gerilladan ve halktan verilen cevap, TC'nin tüm gücünü ortaya koyarak tasfiye etme çabalarını boşa çıkarmıştır. Ülkemizin her tarafında görkemli direniş ve savaşlarla mücadele tarihine altın bir sayfa eklenmiş ve halkımız bundan zaferle çıkmıştır.

Direnen yoldaşlarımızın militan kişi-

liği ve halkımızın yurtseverliğiyle beraber büyük başarıları neden olunmuş ve bu yolda önemli bir sınav verilmiştir. Açık ki, bu koşulları yenen bir hareketin zafere dair olan inanç ve kararlılığının sarsılması bir yana, büyük güven ve inancının daha da gelişerek güçlendiği açıktır. Yeni yaşamı, bağımsızlık ve özgürlük meşalesini ülkemizin her alanına taşıyan ve halkı aydınlatıp büyük direniş mirasını halkına mal eden militan yoldaşların direnişinin halkta büyük sarsıntı yarattığını belirtmiştik. Tarihte yanlış kavram ve çarpıtmalarla bombardımana tabi tutulan halkımız tarihsel olarak oluşan yalıtılmışlık, ülke topraklarımızdan koparılma gibi düşmanın alçakça amaçlarını bedenleriyle vatanın her köşesini örerek boşa çıkarıyorlar.

Tarihsel olarak kendisinden başka kimseye güvenmeme, yalnızlık duygusu, güvensizlik, inanç yafırlığı, ulusal yabancılaşıma, mezhepsel ayrılık vb. gibi çürütücü etkiler ve oyunlar direnişlerin görkemliliğiyle yok olmuştur. Ulusal bilinç, kimlik sorgulaması, tek tartışma konusu olmuştur. Halktaki yoğun ilgi, destek ve gençlikteki hareketlenme ve katılım bunun en bariz örnekleridir.

Yaşanan gerçekler şunu açıkça ortaya koymaktadır: Bundan sonra yeni bir döneme girmiş oluyoruz. Gerek öncü düzeyinde, gerekse halkımız açısından üzerinde yürünecek zemin, dayanılacak ve esas alınacak mirasın gücü sağlamdır; alınan güç ve enerji daha güçlü geleceğin büyük müjdecisidir. Zafer bu mirasa bağlı olarak, yaşayan ve mücadele eden halkımızın olacaktır.

görülebilecektir. Ulaşılabilecek yarınların boylesine bir değere sahip olduğu en ufak bir kuşkuyla dahi yer bırakmayacak kadar nettir.

Partimiz PKK ortaya çıkışından günümüze kadar gerek çeşitli dönemler şahsında somutlaşan şahadet olaylarına, gerekse de bunların toplamının oluşturduğu tarihsel önemdeki zaferin, yürüyüşün teminatı olan şahadet olaylarına tanık olmuştur. Partimiz bağımsızlık ve özgürlük yürüyüşünün dinamosu olan gerçeği temsil etmiş, geçmişte olduğu gibi bugün de bunu en ileri düzeyde temsil etmektedir. Bunun yanında en önemlisi de bu uzun yürüyüşün öncüsü, önderliği her zamankinden daha sağlam ve daha güçlü olarak ayakta. Sadece ülkemizin bir parçası ya da bölgesinde değil, Ortadoğu ve dünya politikasına net ve somut etkide bulunan bir güç ve önderlik olarak ayakta. Tarihte görüldüğü gibi kısa süreleri kapsayan ufak bir yönelimde yıllarca başını doğrultamayan, parlayıp sönen gerçek aşılmıştır. Yıllardır kesintisiz süren savaşa rağmen en ufak bir geri adım atmak bir yana, sürekli gelişip güçlenme vardır. Dostun da, düşmanın da bunu kabul etmek zorunda olduğu, bunun için çeşitli tavizlere zorlandığı bir gerçeği yaşıyoruz. PKK önderliğinde, 1991 mücadelesi yılı halkın ayağa kalkışının görkemli örnekleriyle doluydu. Gerek gerillada yaşanan niteliksel gelişme, gerekse de serhildanlar cephesinde yaşananlar, TC'nin katliam çabaları ve halkın öncülerine yönelik imha hareketleri mücadelemizin daha fazla ivme kazanmasına yol açmıştır. Ulusal birlik ve özgürlük için her alanda misillemelerin nasıl geliştiği, geleneksel barbar TC'nin yönelimlerinin cevapsız kalmayacağı açık olarak gösterilmiştir. Bu, tarihi önemde olan yeni bir durumdur, bunun anlamının bilinmesi, kavranması önemlidir.

Bilinçli ve modern önderliğine kavuşan halkımızın güvenle savaşa yürüdüğü, tüm katliam çabalarına rağmen tarihin tekerrür edemeyeceğini, artık çok şeyin değiştiğini bilince çıkarmıştır. Öyle ki bugün partimiz öncülüğünde ayağa kalkan birçok tarihsel gelişmeyi yaşayan halkımız bugün kendi özgür iradesini temsil edecek bir ulusal meclisi kurma çabaları ve Botan-Behdınan-Savaş Hükümeti gibi gerçeklikleri sadece tartışmak değil, bizzat pratikte bunu mümkün kılacak bir sürece girmiştir.

Bütün bu gerçeklerin yaşandığı ülkemizde TC'nin, emperyalizmle ve geri-

1992 kışında, Dersim şehitleri ayağa kalkan Kürdistan halkının

bağımsızlık ve özgürlük temelindeki birlik, mücadele ve zaferinin kutsal harcını bedenlerini katarak ördüler

Kürdistan'da bugün yaşanan bir ayaklanmadır. Bu ayaklanma benzerlerinden çok farklı, yeni bir tarzda olan bir ayaklanma olayıdır. 1992 şehitlerimiz, bu tarihsel yürüyüşün, ayaklanmanın büyük öncüleridir. 1992 şehitlerinin gerçeği, bağımsız ve özgür Kürdistan gerçeğinin nasıl oluşacağını, hangi sağlam zemine dayanacağını en çarpıcı bir örneğidir. Bunun için bu gerçeği olduğu gibi görmek, anlam vermek ve öncülük içinde, halk için yürütülecek mücadelede bu sağlam mirasa dayanarak yürümek ve kazanmak için vazgeçilmezdir.

Genelde Kürdistan'da, özelde Dersim Eyaleti sahasında yaşanan gerçeklik ve şahadet olayları çok zorlu bir aşama içerisinde olduğunu gösteriyor. İklim zorluklarından ziyade -ki bunun önemi de küçümsenemez- kurtuluş temellerinin örüldüğü ülkemizde tarihte benzerlerinden farkını ortaya koymak, zaferi garantileyen yönünü görmek gerekir. Tarihte olduğu gibi umutsuzlukların, yalınlıkların yaşanacağı bir yarın değil, bağımsız ve özgür bir ülkeyi yaratmaya doğru yapılan yürüyüşün başarısının en sağlam güvenceleri olduğu

cilikle daha sıkı ilişkiler geliştirerek, halkımız ve onun öncüsü PKK'ye tüm saldırı araçlarını ve yöntemlerini kullanarak karşılık vermede histerik bir savaşıma yönelmiştir. İçerde katliamlar, tutuklamalar, komplolarla halka yönelirken, en modern savaş uçaklarını, helikopterlerini harekete geçirerek gerillayı darbelemek, dayanaklarından kopararak 1992 yılında yaşanılacak gelişmelerin ve atılımın tıkılması hedeflenmiştir. Emperyalizmin "ez ve çöz" stratejisini esas alan sömürgecilik bir yandan saldırılarını partimize, halkımıza yöneltirken, öte yandan kendi hizmetindeki bir çözüme ve reformist çabalara ortam da hazırlayarak çok haince bir yönelime girmiştir. "Kürt realitesini tanıyoruz" adı al-

ulaştığı güç düzeyi TC'yi ürktürmüştür. Tarihsel Dersim gerçeği yanında güncelde doğru tarzda direniş mirasına sahip çıkan partimizin bu sahadaki gücünün yoğunlaşmasını TC'nin kolay kolay sindiremeyeceği açıktır. Bu durumda yürüttüğü özel savaşın bir yandan psikolojik boyutlarını tırmandırırken, diğer yandan "orta tabaka, sahte demokratların" da, onun öldürücü gücünü, katliam korkusunu ve psikolojisini sürekli işleyerek böylece öncüyü tecrit etme ve imha için gerekli ortamı hazırlamaya çalışmaktadır.

12 Ocak ile başlayan hava bombardımanını daha sonra sürekli operasyonlarla devam ettirmiştir. Büyük sarhoşluğa kapılan TC, Botan ve Dersim'deki

bu saldırıları sonucunda "500 kişi öldürüldü" diye "şanına yaraşır" tarzda nara atmaktan geri durmamıştır. Ancak gerçeğin böyle olmadığı açıktır. Yine de bu olayların öğrettikleri dersler önemlidir. Ancak bu TC sözcülerinin belirttiği gibi, onların kendi marifetlerinin sonucu olmadığını iyi biliyoruz. Bu anlamda, gerçekten başarısızlığın daniskasını yaşıyorlar. Bunun için yaşanan kayıplar doğru üs anlayışımızın yeterince geliştirilmemesiyle yakından bağlantılıdır. Bu düzeltilebilecek bir durumdur. Oysa sömürgeci kurmayların son umutlarını bağlayarak geliştirdikleri saldırılarda teknik üstünlüklerine olan güven ve umutları işe yaramamıştır. Bunun içindir ki, alınan son tedbirlerin boşa çıkması çıkmanın derinleşeceğini gösteriyor. Umut bağladıkları son saldırılarında bekledikleri sonucu alamadıkları açıktır. Bu da onları ölümüne bir çaresizliğe itiyor. Böylesi bir dönemde "Kürt enstitüsü, TV açma, Kürt partisi kurma" vb. çabalarla saldırı cephesine değişik silahlardan yenilerini eklediklerini zannetmektedirler. Ancak devrime dayatılmak istenen bu tasfiye silahlarının da işleyemeyeceği ve ters tepeceği bugünden açığa çıkmıştır. Bundan dolayı gelişmelerin şehitlerimizin ve halkımızın emredici, irade gücünün önümüzdeki döneme damgasını vuracağı açıktır.

Bu temelde 1992 yürüyüşümüzün görkemli gelişmelerle dolu geçeceğinden en ufak bir kuşku yoktur.

tında yaşanan gerçekler, iradesiz, kendi gerçek temsilinden uzak bir durumu halkımıza dayatmak olmuştur.

Yaşanan bu gerçekler karşısında, halkımız tepkisiz kalmadığı gibi, uluslararası kamuoyu da sesini yükseltmiştir. Kamuoyunun baskısı karşısında yönetim bu barbar rejime karşı bazı uygulamalara girmeye zorlanmıştır. En önemli gelişme halkımızın, rejimin vaadlerinin gerçek anlamını kavramış olmasıdır. Bunun için kendi özgür iradesi ve temsilini öngören ulusal meclis ve savaş hükümetinin oluşturulması çabalarını coşkuyla karşılayıp destek vermiştir. Bu zorlu süreci aşan partimizin ve halkımızın 1992 yılını daha büyük mücadeleler ve gelişme yılı haline getireceği açıktır.

Mücadele alanımız olan Dersim sahası TC'nin tarihsel ve güncel durumda en ağır uygulamalarını sergilediği sahalardan biridir. Gerek ülkemiz genelinde yaşanan gelişmeler, gerekse alan özgürlüğünde yürütülen mücadele ile partimizin

Dersim boydan boya direnişle sarsıldı

1992 yılında Dersim'deki direniş ve yaşanan şahadet olayları tarihsel anlamda sahip bir dönemeçtir. Bu bölgemizde yaşanan direnişler ve parti gerçekliğimiz, alanın genele uyumu, bütünleşmesi, kalles, sinsî TC'nin plan ve entrikalarına büyük bir darbe olmuştur. Halkımız da bugün kendi şehitlerinden aldığı ilhamla yeni yaşamı kendine rehber alacak ve bu mirasa güçlü bir biçimde sahip çıkacaktır.

Başta 12 Ocak Dere Roj dağlarındaki kampa düşmanın hava bombardımanını oldu ve gün boyu süren silahlı çatışmada düşmanın tüm saldırıları fiyaskoyla sonuçlandırıldı. O çok güvenildiği kara ve hava araç-gereci hiçbir sonuç vermemiştir. Tüm bu barbarca saldırılarda yalnızca Kendal yoldaşımız şehit düşmüştür. Kendal yoldaş Güney Batı Kürdistan Kürtlerinden olup, Afrin kazasındandı. Kendal yoldaş 1980 or-

talarında partimizle tanışmıştı. Bir kültür-müzik grubunda yer alarak direniş türkülerimizi söylemiş, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük özlemini dile getirmişti. Direnişi damla damla özümsemiş, onu türkülere hece hece işlemiş, daha sonra bunu kendisi için yeterli görmemiş silahını eline alıp ülkesinin onur kalesi olan kuzey bölgesine gelmiştir. Vatan toprağını adım adım arşınlamış, 2-3 ay bıkmadan usanmadan yol yürüyerek Dersim'e gelmiştir. Dersimli Baytar Nuri'nin mezarı Afrin'dedir. Kendal yoldaş O'nun yalnızlığını anlamış, onun çağrısına cevap vererek, ülkeyi boydan boya katederek Yunan tarihindeki maratonun azmiyle, Baytar Nuri'nin mesajını Dersim'e ulaştırdı. Dersim'e ulaşmasıyla yalnızlık bitti. PKK'nin sesi ve öncülüğüyle yalnızlık yok, en ücra köşedeki insanımız bile mesajı almış, "bakın ben burayım, sizler için

buradayım" demiştir. Bir umut ışığı olmuş sarmıştır tüm Dersim'i. Kendal yoldaşdan başka **Gernas, Piro** ve **M. Ali** yoldaşlar da Güney-Batı Kürdistan Kürtlerindendir. Dersim dağlarında halkı için şehit düştüler. Açık ki en büyük onur kaynağımız olan bu yoldaşlarımızın şahadetini kelimelerle izah etmek imkansızdır. Sadece bu da değil, ülkemizin hemen hemen her yöresinden gelen yoldaşların gürleştirdikleri ateş kahrolası yalnızlığı, ezilmişliği, ölü toprakta örtülen halka can vermekle kalmamış, onun kaynağa dönmesinde esas devindirici rolü oynamış ve bu direnişlerle tüm Dersim baştan başa sarsılmıştır.

Kürdistan'da 1992 kışı son 40 yılın en amansız kışıydı. Tüm ülkede yüzlerle ifade edebileceğimiz felaketler yaşandı. Asî Dersim dağlarına da 3-4 metre kar düştü. Tüm gerillalarımız sonuna kadar direnerek ve iradelerini kullanarak bunu yenmesini bildiler. Halkın umudunu ayakta tutmak için yaşamasını bildiler. Ancak büyük yüce değerlerle donananlar bunu kaldıracılar ve öyle de oldu. Apocu direniş ruhu, "imkansız kurtulamazlar" dedikleri bir ortamda bunu yenmesini bildi, militanlarımız da "mutlaka kazanacağız" ilkesini temel alarak sonuçta kazandılar.

Kara kış yakıyor, irade gücü son sınırına tırmanıyor. Buna rağmen kararda tek adım geriye sayma yok; "ileri, direnip kazanacağız" denildi. Direniş yürüyüşü başlamıştır, teslimiyete, ihanete geçit yok! Kazanmak için karar nettir. Kış canavarı ile TC cellatları her yerde pusudalar, iştahla "avımı yiyeceğim" diye ağzlarından salyalar akıyordu. Ama boşuna, günde bir parmağımız, bir parçamız yanıp etimiz dökülse de sağ kalan en son zerreciğimizle de seninle sava-

şacak, mutlaka seni layık olduğun şerefsizlik çukuruna atacağız. Bu temelde PKK militanları, kendi direniş tarihi sayfalarına görkemli ve onurlu yaşamlarından bir sayfa daha ekliyorlardı...

12 Şubat Peri direnişinde 6 can yoldaşımız, ihanete, teslimiyete düşmeden, onurluca yürüyen direnişin adidir. Sen büyüğün Mazgirt-Karakoçan-Peri havzasında 12 Şubat 1992 direnişi, direnişin yüce komutanlarından **Ali Hidir ARSLAN (Veli)** yoldaşın direnişil.. Bu onurluca direniş bize, halka yakışır yaşam umudunu veren, biz ölümden yaşamı yaratanların yoldaşsız diyen yoldaşlarımız; gerçek yaşamı lekeletmemek için akıllara durgunluk veren irade gücü ve

gelen kalabalık düşman güçleri Peri çayında 6 yoldaşımızı kuşatmaya aldılar. Her bir yoldaşımız ordu gibi savaşarak şehit düştüler. Zalimler en son tekniğini kullandılar. Kar, izi kaybetirmeyi engelliyordu, tek seçenek vardı; ihanete geçit vermeden direnişi bu topraklarda harmanlamak. Ve öyle de oldu. Çünkü PKK geleneği yaşamı uğruna ölümü seve seve kabul edip onu karşılayan bir geleneğin adidir. Bu topraklarda yaşam böyle örülmeli, bu geleneğin yolunda her insanımız böyle yürümelidir. Bu vasiyet 6'ların vasiyetidir. Dersim'i saran 6'ların direniş vasiyeti dağlarda yankılanıp, en uca alanlara ulaşan bu ses yankı bulmalıydı! Nitekim bu ses kendi yankısını bulmuştu. Çünkü halkın tek konuşulan konusu dağdakilerdi; acaba şimdi ne yapıyorlardı. Kimisi soğuğa, kimisi kara, kimisi talihe küfür ederek gözlerini hep dağlara dikerek, gerillaları arıyordu. Soğuk kar fırtınası pencereleri zorlarken, dışarıya bakan gözler, evlatlarını, kardeşlerini ve biricik yavrularını arıyorlardı. Onları -gerillaları- bağına basmaya hazırdılar. Halkımız bunu pratiğiyle de ispatladı; yoksa iki gün ayakta kalmak mümkün müydü? Asla!

İlk direniş dalgası 22 Şubat'ta Karakoçan'da yükseliyordu. Karakoçan ovasında altı yoldaş gelecek özgür sıcaklığını tutuşturmak için kendi bedenlerini ortaya koyarak, üşüyen yoldaşlarını ve halkını ısıtmak için görkemli bir direnişi yükselttiler. Bu direniş bu topraklarda kök salarak halkın yüreğine gömüldü-

"son"la gömüldüler. Onlar efsanevi insanlardı, bu yürüyüşleriyle ölümü kolaylaştırıyorlar. Halkını bağımsızlık ve özgürlüğe kavuşturmak için Veli ve Yavuz yoldaşların komutası altında özgürlük bayrağını Peri'nin iki yakasına kendi kanlarıyla diktiler. Dersim ve Elazığ'dan

ler. Şerefini bir tas çorbaya peşkeş çeken hain ihbarcı köy muhtarının düşmana haberi vermesiyle Karakoçan ovasında büyük bir çatışma başlar. Ve 6 yoldaşımız son kurşununa kadar direnerek şehadete ulaşır. Zebaniler, zulüm sahipleri katlettikleri yoldaşlarımızın onur-

lu ve kararlı direnişi karşısında çığına dönüyorlar. Yoldaşlarımızın cansız bedenlerine işkence yapıp parçalayacak kadar alçaklaşıyorlar, küçülüyorlardı. Gerçekten bu düşman için tam bir yenilgidir. Çılgınlaşan düşman ancak acısını böyle çıkanyordu. 22 Şubat Karakoçan direniş kahramanları, özgürlük bayrağını yere düşürmeden böyle taşıyor ve yoldaşlarına yeni savaş cephelerinde taşımak için bayrağı teslim ediyorlardı.

Delil, Redar, Sertaç, Munzur, Xezal ve Rojda yoldaşlar PKK militan direniş geleneğinin onurlu sürdürücüleri olarak direniş tarihinde layık oldukları yeri aldılar. Sömürgeciler saldırıların yoğunlaştırarak, bir hainin verdiği bilgileri de kullanarak parça parça araziye yığdıkları onbine varan askeri güçle adım atılmadık arazi parçasını bırakmadılar, didik didik aramalardan geçirdiler. Bunu faşist albay şöyle izah ediyordu: "Bu kış bizimdir; bitirdik bitirdik, bitiremezsek, 1992'de halimiz yamandır." Bu yaşanan gerçeğin kendisini izah ediyor. Düşmanın Behdinan, Botan, Amed ve Dersim'deki kamplara yaptığı hava saldırıları onun son çırpınışları olduğunu ortaya koyuyordu. Muazzam direniş gücü sınamasıyla önemli bir sınav veren ve en kıt imkanlarla yürü-

tülen mücadelemizin belli kayıplarına rağmen, eşine ender rastlanan bir mücadele sürecini geride bırakmıştır. Bu koşulları yenen bir örgüt hiç abartısız önüne gelecek olan tüm engelleri kaldırabilecek güçtedir. Bu gerçek; bunu şahadetleri, direnişleriyle abideleştiren yoldaşlarımızın kahramanca sergiledikleri direnişten meydana gelmiştir.

Tarih 12 Mart 1992. Dersim'in Karsin dağı Düzgün Baba'nın tanıklığıyla yeni, görkemli bir direnişle sarsılıyor. İhanet hak ettiğini bulurken, direniş ise halkımızın şanlı tarihinde layık olduğu yeri alıyor. Şanlı Karsin dağı direnişi beş binin üzerinde yapılan bir düşman yığınağıyla, sabahın şafağında çatışmayla başlar. Soğuk ve acımasız koşullara rağmen düşmanın savaş araç-gereç üstünlüğüyle büyük bir savaş başlar. Mantık sınırlarını zorlayan bu ortamda düşman umutludur. Yoldaşlara üst üste "teslim ol" çağrıları yapıyor. Düşmanın bu çağrılarına, yoldaşlarımız gösterdikleri direnişle karşılık veriyorlar. Direnişin kahraman komutanı **Nuri (Kemal GÜZEL)** yoldaşın komutası altında teslimiyet ve ihanet reddedilerek büyük bir direniş örneği sergileniyor. Kimyasal silahları da kullanan sömürgeciler teslimiyete zorlamak için yoldaşlara "kurtulamazsı-

nız, buradan kurtulsanız da iziniz kaybolmaz, yarın da, öbür gün de sizi yakalarız, en iyisi şimdi teslim olun" der. Ama sonuç değişmez; her savaş gerçeğinde olduğu gibi zayıf kişilikler ortaya çıkabilir. İşte bu direnişten çıkılması gereken önemli bir ders ve yaşanan çarpıcı bir olay da bu noktadadır. Sömürgecilerin teslim çağrılarına cevap olarak zayıf düşen Cemal unsuru ellerini kaldırıp düşmana teslim olmak için koşarken, direniş cephesi tarafından hak ettiği cezayı arında bulur. Direnen yoldaşların karan kesindir. Teslimiyete ve ihanete geçit yok; PKK direniş geleneği bunu reddeder. Bu karar Karsin dağı (Düzgün Baba) direnişinde de görkemlice yerine getirilir. Direnen yoldaşların görüş menziline dışında olan Rubar unsuru da ihanet ederek düşmana teslim olur. Rubar unsuru düşmana verdiği bilgiler doğrultusunda dört yoldaşımızın şahadetine sebebiyet verir. İhanetin mükafatı olarak, Rubar unsuru düşman subayı tarafından ağaca asılarak kurşuna dizilir. Düşman tarafından bile ihanet affedilmiyor. Nuri yoldaşın komutasında **Agit, Farqin, Arif (Ramazan KILIÇ)** yoldaşların onurluca şahadete kavuşmaları kitlelerde büyük bir etki ve saygınlık yaratmıştır.

Mercan şehitlerimiz zafer eylemlerimizde yaşıyorlar

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **M. Ali**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney-Batı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991 baharı, Mercan-Dersim**

M. Ali yoldaş, Güney Kürdistan'da doğup büyüdü. Burada gördüğü ögre-

nimle Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Bir süre avukatlık yaptı. Bu sıralarda mücadelelerimizle de tanıştı. Daha sonra avukatlığı bırakarak profesyonel olarak ulusal kuruluş mücadelemize katıldı. Yetenekleriyle ve görevlerini başarıyla yerine getirmekle önemli gelişme kaydetti. Birçok gerilla grubu içinde yer alarak, çeşitli alanlarda görev yaptı. Askeri alanda

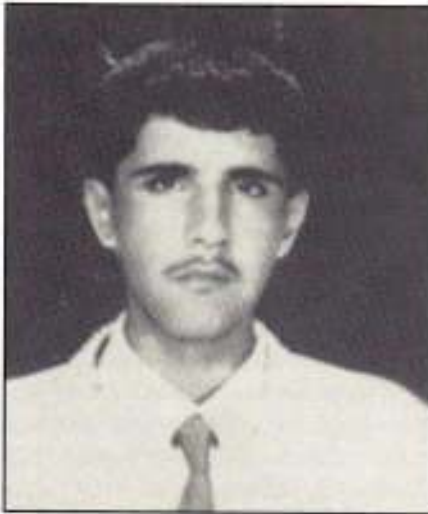
komutanlık düzeyinde savaşta yer aldı.

4. Ulusal Kongre'de bir grup yoldaşıyla birlikte Dersim Eyaleti'nde görevlendirildi. 1991 yılının bahar aylarında Mercan karakoluna karşı roketatarı kullanma esnasında, roketin beklenmedik anda infilak etmesi sonucunda yardımcı Cemşid yoldaşla birlikte şehit düştü.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cemşid**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **1991 baharı, Mercan-Dersim**

Cemşid yoldaş, Muş'ta dünyaya geldi. Genç yaşlarda mücadeleye katıldı. 1990-91 kış eğitim sürecine katılmak amacıyla Dersim'e gitti. Askeri ve siyasi eğitimden güçlü bir şekilde yararlanarak bahar atılımına hazır hale geldi. Mercan karakoluna saldırı eyleminde roketatarcı yardımcısı görevi verildi. Eylem esnasında roketatarın beklenmedik infilakında M. Ali yoldaşla birlikte şehit düştü.

Adı, soyadı: **Mehmet YOKUŞ**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1991, Guleman-Elazığ**

29 Haziran 1991'de şehit düştü. Cenaze töreni 6 Aralık 1991 tarihinde Diyarbakır'da yapıldı. Törende annesi şunları söyledi: "Oğlum çiçeğe durmuş bir fidandı, düşerken ardından yeşerecek fidanlar bıraktı. Ağlamıyorum. Çünkü benim daha binlerce çocuğum var..."

Adı, soyadı: **Mahmut COŞKUN**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Sarıkamış, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Dersim**

Kars'ın Sarıkamış ilçesinde doğup büyüyen **Amed** yoldaş, ODTÜ Sosyoloji Bölümü'nü terk ederek gerilla saflarına katıldı.

Ancasının oğlu **Nasır COŞKUN** yoldaşın şahadeti oldukça kendisini etkiledi. Amed yoldaş kararlı ve özverili bir kişiliğe sahipti. 1991 yılında gerilla saflarında kahramanca direnerek şehit düştü.

Adı, soyadı: **Süleyman Ahmet ALICI**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Bingöl**

Yoldaşlığa bağlılığın seçkin örneği

Adı, soyadı: **Ali İhsan ÜÇKARDEŞ**
Kod adı: **Dr. Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 17.11.1967**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **Aralık 1991, Peri nehri**

Ali İhsan yoldaş, 17 Kasım 1967'de Siverek'te orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Parti tarihimizde önemli bir yere sahip olan Siverek direnişinden 11-12 yaşlarında etkilenir. 1979 yılında devrimci düşüncelerle tanışarak ortaokul ve lise yıllarında marksist-leninist klasikleri okur. Belli bir bilinç seviyesine ulaşır. 1986 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne gider. Mücadeleye olan ilgisini hiçbir zaman eksik etmez. Öğrenci gençlik içinde çalışmalar yapar. 1990 yılında partinin tanıdığı imkanlarla Yunanistan alanına geçer. Bir süre orada faaliyetlerde bulunduktan sonra partinin uygun görmesi üzerine Akademi sahasına gider. Akademi'de askeri ve siyasi eğitimini tamamlayarak Türkiye metropollerinde pratiğe gönderilir. 8 ay koordinatörlük görevini yürütür.

Gerillaya katılma istemini partiye iletir. Parti Önderliği'nin talimatıyla Amed Eyaleti 3. Bölge Komutanlığı'na atanır. Partinin verdiği bir görevi yerine getirmek için Dersim alanına yönelir. Bir grup arkadaşını geçirmek için Peri nehrinden öncü olarak geçmek isterken suda boğularak şehadete ulaşır.

Sömürgeciliğe karşı savaşta kahramanlık destanları yarattılar

Adı, soyadı: **Mahsum ...**
Kod adı: **Halil**
Doğum yeri ve tarihi: **Solhan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1991, Ilıcalar (Hamamlar)-Solhan**

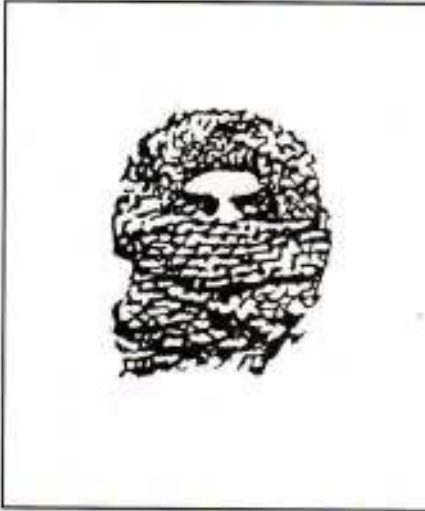
Mahsum yoldaş, 12 Ekim 1991 günü Bingöl'ün Solhan ilçesinin Ilıcalar (Hamamlar) mezrasında düşman güçleri ile ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada şehit düştü. Cenazesi Bingöl Yeniköy Şehitliği'nde toprağa verildi.

Adı, soyadı: **Vechettin TİMURTAŞ**
Kod adı: **Dr. Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1 Ocak 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Eylül 1991, Germav-Bingöl**

1 Ocak 1966'da Lice'de doğan **Dr. Şoreş** yoldaş, mücadele saflarında yerini almakta gecikmedi. 28 Eylül 1991 günü Bingöl'ün Germav köyü yakınlarında düşman güçleri ile çıkan bir çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Halka ve partiye olan bağlılığıyla ölümün üstüne yürüdü

Adı, soyadı: **Xelil HASAN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Refahiye, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ocak 1992, Dersim**

28 Ocak 1992 günü, hastalığından dolayı amansız soğuk ve kardan olumsuz etkilenen **Xelil HASAN** yoldaş, Erzincan'ın Refahiye ilçesindendi. Metropolde parti ile tanışarak faaliyetlere katılmıştı. Daha sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'nde 2-3 ay askeri-siyasi eğitim görerek kendisini yetkinleştirmiş ve pratiğe güçlü bir biçimde hazırlanmıştı. 1991'de ülke faaliyetlerine yönelen Ha-

san yoldaşın ilk gittiği alan Dersim bölgesi olmuştur. Dersim'e gidip görevlendirildiği bu dönemde burada, 1992 yılının çok ağır kış koşulları yaşanmaktaydı. Bu ağır kış koşulları Hasan yoldaş için ilk sınav olur. O, bu koşullarda kendisini hiçbir zaman arkadaşlarına asla sorun yapmadı, engel olmadı. 12 Ocak tarihinde Seyit Rıza kampı bombalandığında Hasan yoldaş büyük bir direniş gösterdi. Yapılan manevrada, Hasan yoldaşın vücudunda önceden bulunan hastalığı bu ağır kış yolda belirlenmeye başladı. Her geçen gün hastalığı daha da azmıştı. Ve bu değerli yoldaşımız, en çok verimli olacağı bir süreçte ağır kış koşullarının da etkisiyle şehit düştü.

Hasan yoldaşın bu şekilde aramızdan ayrılması acı da olsa, bu yoldaşımızın büyük direniş göstermesi ve sakin, olgun kişiliğiyle kısa süren pratiği parti ve halk davasına bağlılığın değerli bir örneği olarak belleklerimizden silinmeyecek, anısına layık olacağız. Hasan yoldaş her yerde, her zaman yaşatacağımıza dair söz veriyor ve diyoruz ki, intikamını düşmandan büyük alacağız.

Guleman direnişçilerimiz ölümsüz kahramanlarımızdır

Adı, soyadı: **Kadir ÇETİNKAYA**

Kod adı: **Herbijî**

Doğum yeri ve tarihi: **Çermik, 8.4.1967**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1991, Guleman-Elazığ**

1989 yılında mücadelemize katılan **Herbijî** yoldaş bir dönem Libya'da çalıştı. Ocak 1991 yılında gerilla saflarına katılmak üzere Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek askeri ve siyasi eğitim gördü. Burada gördüğü eğitimle birlikte güçlü bir dönüşüm sağladı ve yine 1991 yılında ülke pratiğine yöneldi. Temmuz 1991 günü sömürgeci ordu güçleriyle çıkan çatışmada Guleman'da şehit düştü.

Adı, soyadı: **Mehmet Nezir SÜRE**

Kod adı: **Berde**

Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık-Müş, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1991, Guleman-Elazığ**

1990 yılında parti saflarına katılan **M. Nezir** yoldaş, bir dönem Botan alanında sıcak savaş ortamında kalarak pratik deneyim ve tecrübe edindi. Sonradan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademi'de askeri ve siyasi eğitimini tamamlayarak ülke pratiğine yeniden döndü. Temmuz 1991 tarihinde Guleman'da düşmanla girilen çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Adı soyadı: ...

Kod adı: **Kendal**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güney-Batı Kürdistan, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ocak 1992**

Ocak 1992 tarihinde Dersim Eyaleti'nde TC'nin hava saldırılarında şehit düştü.

HER YERDE SEN VARSIN...

Savaş ortamında acı, üzüntü, sevinç ve coşku bir arada yaşanır. Bazen sevinçli bir haberle coşarsın, bazen beklediğin ya da duymak istemediğin bir haber gelir. O zaman üzülür, durup düşünür, nedenlerini araştırır, sonuç çıkarmaya çalışırsın. Savaşta şahadetler doğal bir olaydır. Şehit verilmeden savaş yürütülemez. Fakat yersiz kayıpların gündeme gelmesi de bir o kadar etkileyici oluyor. Hele bu bir de yıllardır birlikte savaştığın birçok özelliğine tanık olduğun biriye etkilenme olayı bir o kadar artar.

Son günlerde bir haber duydum. Uğruna seve seve ölüme gidebileceğim can yoldaşım **Ali Hidir ARSLAN (Veli)** şehit düşmüş. Kabullenmek istemiyorum, bir şeyler yazmak istiyorum. Fakat O'nun özelliklerini yansıtmayacağım dan eminim. Kabullenemeyişim Ali Hidir yoldaş şehit düştü diye değil. Tam tersine bu bir onur payesidir. Fakat o tarzda bir şahadeti kabullenemiyorum. 10 yılı aşkın bir süre en çetin koşullarda savaş, ateş çemberi içine gir-çık, bir tek yara bile alma, fakat sonunda tamamen bizden kaynaklanan yetmezliklerden dolayı şehit düş! İşte bu nedenle Ali Hidir yoldaşın şahadetini kabullenemiyorum, içime sindiremiyorum.

Ali Hidir yoldaş 1963 yılında Dep (Karakoçan)'ın Eleğmur köyü Cebbar mezrasında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. 6 yaşına kadar köydeki çocuklardan farklı bir yaşam sürdürmez. Hayvanların peşinde koşar, toza-toprağa belendir. O zamanlar kimse Ali Hidir'in gelecekte güçlü bir militan ve savaşçı olacağını aklına bile getirmez. 6 yaşından sonra sömürgecilerin Kürdistan'daki asimilasyon kurumlarının en etkililerinden olan yatılı bölge okuluna kaydı yaptırılır. Asimilasyonun tüm çirkeflikleri 8 yıl boyunca Ali Hidir yoldaşın da üzerinde uygulanır. Fakat özellikle 1976-77'li yıllarda alanda devrimci mücadelenin gelişmesi, yaz aylarında köye gelen Ali Hidir yoldaşın devrimcilerle tanışması, anlatılanları dinlemesi kendisinde düzene karşı bir kin ve öfke duymasına yol açar. Ortaokulu bitirdikten sonra Karakoçan Lisesi'ne kaydını yaptıran Ali Hidir yoldaşın amacı artık okumak ve memur olmak değildi. Amaç devrime hizmetti. O güne kadar okulların Ali Hidir üzerinde hesabı vardı.

O günden sonra ise Ali Hidir'in okullar üzerinde hesapları vardı. Mücadele içinde dürüstlüğü, disiplinli oluşu ve görevlerin üzerine tereddütsüz yürüyüşüyle kısa süre içinde yoldaşları tarafından sevilip sayılmaya başlandı. Öylesine olgun bir kişiliği vardı ki sadece yoldaşları değil, köylüler de kendisine saygı duyuyordu. Köylüler anlaşmazlığa düştüğünde gencecik yaşına bakmadan "Ali Hidir söylesin kim haklı" diye onun söylediklerini saygıyla karşılardı. Lise 2. sınıfa geldiğinde artık kırsal alanda gerilla birlikleri vardır. 1980 yılında **Delil DOĞAN** yoldaşın komutasındaki bir grup askeri faaliyetleri başlatmıştı. Ali Hidir o grup içinde yer almak için ısrarla dayattı, ancak yarı legal çalışması uygun görülerek kır ve şehir bağlantısını sağlamakla görevlendirildi.

Ali Hidir ARSLAN (soldan üçüncü, ayakta) yoldaş, şehit Haydar AKSOY (soldan birinci, oturan) ve bir grup yoldaşıyla

12 Eylül askeri faşist darbesinin ardından kısa bir süre sonra çok sevdiği komutanı Delil DOĞAN yoldaş şehit düştü. Ali Hidir artık köyde ya da şehirde faaliyet yürütmesinin anlamsız olduğuna inanıyor, ısrarla kırsala çıkmak istediğini vurguluyordu. O sıralarda Bingöl'ün Sancak nahiyesi Sitoderesi (Kurtuluş) köyünde sömürgeci ordu sürüleriyle çıkan bir çatışmada **Veli GEÇİT** yoldaş şehit düşmüştü. Zaten kırsalla sürekli bağ içinde olan Ali Hidir yoldaş, "Artık kovsanız da gitmem. Bu dava hepimizindir. Ben de Veli yoldaş gibi kanımı dökeceğim. Veli şehit düştüyse benim adım Veli olsun ve söz veriyorum ona layık olacağım" diyerek gerilla birlik-

lerine katıldı.

Ali Hidir artık Veli olmuştu. **Mehmet GÜLER (Sinan)** yoldaşın verdiği siyasi ve askeri dersleri can kulağıyla dinliyor; atikliği, cesareti ve çevikliği ile eğitim grubu içinde hemen göze çarpıyordu.

Kendisini daha önceden tanımayan rağmen aramızda sıcak ve samimi ilişkiler o dönemde başlamıştı. Yurtdışına taktiksel geri çekilme döneminde ben yakalandım. O'nun ise İstanbul'a gitmesi ve ilişki kuruluncaya kadar kendisini koruması istenmişti. Veli yoldaş bu sürede boş durmamış, Avrupa ile bağlantı kurarak İstanbul'da yurtsever çevreler içinde örgütsel faaliyet yürütmüştü. Veli yoldaş 1984 Mayıs ayında ülkeye dönerek Mehmet GÜLER yoldaşla birlikte silahlı propaganda faaliyetlerine katıldı. Savaşa çeşitli düzeylerde

komuta etti. Savaş içinde savaşma ve savaşmayı öğrendi. Adım adım yükselerek Dersim Eyalet Komitesi üyeliğine seçildi. Güçlü özellikleriyle umut vaadeden yiğit PKK militanı, halkımızın seçkin temsilcisi, yoldaşlarının canı-ruhu, gözbebeği olan Veli yoldaş en fazla verimli olacağı bir dönemde fiziki olarak yitirdik. 1992 kış koşullarında Dersim'de yaşanan çatışmalardan birinde örnek bir direniş sergileyerek şahadete ulaştı. O, onurla ve üstün bir başarıyla taşıdığı parti bayrağını bizlere emanet etti. Ona mutlak biçimde layık olacak ve özlemi olan bağımsız sosyalist bir Kürdistan'ı yaratacağız.

7 yılı aşkın bir süre Veli yoldaşla bir-

likte oldum. Acı-tatlı, neşeli-üzüntülü birçok anımız oldu. Birlikte sevindik, birlikte üzüldük. Bunların anlatımından ciltler dolusu roman, hikaye çıkar, ancak Veli yoldaşın özelliklerinden bazılarını anlatırken, birtakım anıları da anlatmak istiyorum!

1984-85 yılında alanda silahımız yoktu. Halk, düşman tarafından tamamen silahsızlandırılmış, onlardan alamıyoruz. Yurtdışından gelen arkadaşların ferdi silahları vardı, ancak yeni katılanlara silah bulmak meseleydi. Bahara çıkışla birlikte peş peşe kayıplar gündeme geldi, yakalanmalar oldu. Karakoçan, Kiği, Karlıova ve Varto alanlarında sadece 4 arkadaş kalmıştık, 2 silahımız vardı ve bunlardan biri arızalıydı. Bir mermi sıktıktan sonra tutukluk yapıyor, mekanizmasını ancak tekmeleyerek çalıştırabiliyorduk. Bu durum 1 yıla yakın sürdü. Bu süre zarfında biri bozuk, iki silahla düşman üzerine yüründü, pusulara girip çıkıldı. Kendi gücümüzle düşmandan silah almaya ahdetmiştik. Veli yoldaş, "Bu konuda bizim partiyi beslememiz gerekir. Partiden talimat dışında bir şey istemek suçtur" diyordu. Veli gruptaki en atak arkadaştı. Bir tek gün bile "neden silahım yok" demedi. Ya da "eylemlerde silahsızım" diyerek düşmanın üzerine yürümede tereddüt etmedi. Hep en öndeydi. Bu tavırlarıyla övünç ve güven kaynağımız oluyordu. Sonunda düşmandan yepyeni G-3 silahlarını aldığımızda, Veli yoldaş artık bambaşka coşkuluydu. Silahını, sevda-lısını incitmek istemeyen biri gibi nazlı nazlı okşuyor, temizlerken diğer arkadaşları adeta imrendiriyor, ona baktıkça gayri ihtiyari silahımızı temizleme ihtiyacını duyuyorduk.

Halka karşı derin bir saygı ve sevgiyle doluydu. Düşmanın pasifikasyonu ve karşı-devrimci şiddetinden yılan kitleler, ilk dönemlerde bize kapılarını açmıyor, ihbar ediyor, fırsat bulurlarsa kendileri bizi bağlayıp devlete teslim etmek istiyorlardı. Yağmur, fırtına, kar halk için fazla önemli değildi. Saatlerce süren ikna çabalarımız bile genellikle olumsuz sonuçlanıyor, yine dağa dönmek zorunda kalıyorduk. Fakat Veli yoldaşın ağzından halka karşı bir gün bir tek olumsuz sözcük çıkmadı. Bir keresinde 15 gün boyunca sadece ot yemek zorunda kaldık. O sırada yine Veli'nin ısrarla vurguladığı, "Bu halka güven verirken sırtımız yere gelmez" sözleriydi. Gerçekten de daha sonraları Veli yoldaşın kazandığı ilişkiler en sağlam ilişkilerimiz oldu.

Bunlar en zor koşullarda mücadeleyle sahip çıktılar.

Güçlü bir iradesi vardı. Zorlukları yenmek O'nun yaşamının bir parçası olmuştu. Fiziki olarak zayıftı ama, iradesi ulu dağlarımızdan daha büyüktü. Hızlı ve ataktı. Atletik yapısıyla diğer yoldaşlarına hep fark atardı. Alanda en hızlı yol yürüyen, araziye en iyi hakim olan arkadaşlardan biriydi. Bir gecede Pülümür köylerinden çıkıp Kiği'yi geçerek Karakoçan'a ulaşmıştı. Hem de yolda iki saat dinlenerek. Sanırım bu bir rekordur. Normalde 3 günlük olan bu mesafeyi, görev söz konusu olunca iradesine yüklenip bir gecede almıştı. Bir defasında yine Veli yoldaşın içinde yer aldığı grupta bulunuyordum. İşin tuhaf yanı, tüm arkadaşlar hızlı, en yavaş yürüyen benim. Adeta onları frenlemek için aralarına konmuşum! Grup kendi arasında "sosyalist bir yarış" düzenleyerek hızla dağa tırmanıyor, ben ise arkalarından oflaya-pufloya onlara ulaşmaya çalışıyorum. Oysa Veli ile köylerimiz çok yakın, O da ovada yetişmiş, ama sanki doğma büyüme dağ çocuğuymuş gibi davranıyordu. Bu sırada Veli'nin esprileri duyuluyordu: "Burası Dersim dağlarıdır, Karakoçan ovası değil! Çekme halatı, zincir, takoz gerekiyor mu?" Yanlarına ulaştığımda Veli yoldaşın da terden sınıslıslam olduğunu gördüm. O'nun dağları fiziki yapısına değil, iradesine dayanarak aştığını daha iyi anladım.

En zor koşullarda bile moralinin bozulduğunu görmedim. Sorunlar karşısında oldukça ciddiydi. Fakat grubunun moralini sürekli ayakta tutmasını biliyordu. Halay çekmesini ondan öğrendim. Sanırım daha başka birçok arkadaş da ondan öğrenmiştir. Gruptaki arkadaşlardan birisinin moralinin bozuk olduğunu görürse ne yapar eder nedenini öğrenir, çözüm getirerek onu neşelendirirdi. "Moral sahibi olmak sürekli gülmek değildir, fakat durgun, buz gibi olan insanlardan korkulur" derdi. Bu nedenle grubunda "soğuk" insanların bulunmasından hoşlanmazdı.

Yoldaşlarına karşı son derece saygılıydı. Sevgisini saygı temeli üzerinde kurmuştu. Yanına bir savaşçı bile yaklaşırsa hemen kendisini toparlar, düzgün bir vaziyet alır ve kendisiyle öyle konuşurdu. Yatma saatleri dışında bir yoldaşının yanında ayağını uzattığını görmedim. Hesapçı yaklaşanlardan nefret eder, onlara kanı kaynamazdı. Eylemde tereddüt gösterenlere, kariyer peşinde

koşanlara, parti ahlakını bozanlara karşı büyük bir kin güderdi. "Bunlara kanım kaynamıyor, bunlar adam olmaz, parti-nin bunca emeğini çarçur ediyorlar" derdi. Bunlar dışında kalanlara her türlü yardımı yapar, eğitimleriyle ilgilenir, zorluklarda en öne atılarak yoldaşlarını tehlikelerden korurdu.

1988 yılı sonbaharında yaşanan birtakım eylemlilikten sonra Peri nehrini geçmek istiyoruz. Fakat yağın yağmurlar nedeniyle Peri coştukça coşmuş, üstelik bıçak gibi kesen bir rüzgar var. Soyunduğumuzda dişlerimiz MG-3 silahını aratmayacak bir tarzda şakırdıyor. Üstelik suyun yol verip vermeyeceğini bilmiyoruz. Köprüleri düşman tutmuş, bizim ise mutlak biçimde karşıya geçmemiz gerekiyordu. Suyun yol verip vermeyeceğini, karşı yakadan ne olduğunu anlamak için bir iki arkadaşın karşıya geçmesi gerekiyor. Böylesi bir anda arkadaşları görevlendirmek bir hayli güçtür. Çünkü gidenin geri dönmeme ihtimali yüzde ellinin üstündedir. Bu nedenle komutanlığın en zorlu anlarından birisidir diyebilirim. İçimde bir korku var, su yol vermez de arkadaşları götürürse ne yaparız diye.

Karşıya geçecek arkadaşları henüz tespit edememiştik. Veli yoldaş durumu sezinlemiş ve soyunup suya inmişti. Bir şey demeye fırsat bırakmadan "C. arkadaş... Ben ve X. arkadaş karşıya geçiyoruz. Su yol vermezse ikimiz döneriz, yol verirse X'i karşıya bırakıp dönerim, fazla gecikirsem burada beklemeyin başka yerleri deneyin" dedi. Sesi öylesine netti ki, durdurma cüretini kendimde görmedim. Fakat dakikalar saatler kadar uzun geliyor, sonunda Veli yoldaş geri döndü, hem de yalnız. "Su zorluyor, fakat geçebiliriz. Beşer beşer suya girelim, kimse grubundan kopmasın" diyerek bir grupta suya daldı. En son grup olarak biz girdik. Su öylesine soğuktu ki nehrin ortasında ayaklarımız uyuştı, kanımın durduğunu sandım. Su ise bizi habire aşağı zorluyor, direncimizin sonuna gelmişiz. Kıyıya iyice yaklaşmıştık ki fiziki olarak zayıf bir arkadaşın ayakları yerden kesildi su kattı önüne götürcek. Var gücümüzle yapıştık ama, biz de adım atamıyoruz. Daha fazla dayanamayacağız. Peri suyu beşimizi de götürcek. Su bizi götürüyor diye bağırđım. Az sonra yanımızda bir arkadaş belirdi, yanı giyinikti. Bu Veli'den başkası değildi. Yoldaşlarının zorlandığını görünce soğuğa aldırmadan 3. kez suya girmişti. O'nun geldiğini görünce kurtulacağımı-

za olan inancım arttı ve gerçekten Veli'nin yardımıyla sudan çıkmayı başardık. Veli yoldaşlarına öylesine bağlıydı ki, düşman pusularında olsun, doğal zorluklarda olsun defalarca ölümün kucağına atılarak arkadaşları kurtarmıştı.

Örnek bir askerdir. Disipline önem verir, laçkalığı sevmeydi. Eylem anında son derece silahına hakim ve soğukkanlıydı. Bir eylemde tetiği çekecek olan arkadaşın silahı tutukluk yapmış, bir hain bundan faydalanarak arkadaşın üzerine atılmıştı. Veli hiçbir ikircikliğe kapılmadan silahını doğrultmuş ve haini arkadaşın kucağında yere sermişti. Bir başka eylemde gizlenen haini ortaya çı-

nuçlandı. Bir eylemde görülen yanlışlık ya da yetmezlik kesinlikle bir başka eylemde tekrarlanmazdı. Savaşçıların sorunlarıyla tek tek ilgilenir, onların ruhi durumlarını, kimin neyi yapacağını iyi bilirdi. Konumlanma noktalarına ulaşıldığında yorgunluk derecesi ne olursa olsun oturmaz, keşife çıkar, mevzi yerlerini, manevra yönünü, nöbet yerini tespit eder, nöbetçileri yerleştirir, grup çok yorgunsa ilk nöbeti kendisi tutar, sonra dinlenmeye çekilirdi. Eylem anında grubuna hakimdi, birliğinden kopmalara izin vermezdi. Yürüyemeyecek duruma gelenleri bile çemberin dışına çıkarırmayı başarırdı. Yedi yıl Veli yoldaş ile

arkadaş Veli yoldaşın komuta ettiği birlik içinde yer almak istiyor, O'nun birliğine girenler, "savaşı yaşıyoruz, gerillacılığı yaşıyoruz" diyorlardı.

Parti ahlakının yetkin bir temsilcisi ve uygulayıcısıydı. Kendisi üzerinde kurulan tüm hesap ve entrikaları boşa çıkardığı gibi, saflarda düşmanın direkt ya da dolaylı uzantılarının yaymaya çalıştığı ahlaki yozluğa karşı da amansız bir savaş içindeydi. Bazen öylesine öfkeleniyordu ki, "Bu alçaklar düşman polisinden daha tehlikeli. Düşman polisini gördüğümüzde beyinlerini dağıtıyoruz, bunlara onu da yapamıyorsun. İçimize girmiş, arkadan bizi hançerliyorlar. Bak bu arkadaş çok temiz duygularla gelmiş, savaşıma dışında bir niyeti yok. Fakat bir de şu soysuza bak, kaş göz işaretiyle arkadaşın aklını başından almış. Şimdi söyle bakalım düşman polisi mi, yoksa bu mu daha tehlikeli" derdi. Sadece söylemekle yetinmez, çağırır kendileriyle konuşur, tavırlarının doğru olmadığını açıklardı. Ancak o tür tavırlara girenlere de bir türlü "kanı kaynamaz"dı.

İç düşmana karşı acımasızdı. Onlara karşı etkin bir mücadele yürütmesini bilirdi. Ajan-provokatörlerin en çok korktukları kişilerden biriydi. Birçoğu sorgulamalarda "Veli'ye yaklaşamıyorduk değil, ona teklif etme ya da onu düşürme, yanında açık vermemek için tüm çabamızı harcardık" diyordu. İçimizde en fazla okuyan arkadaştı, herkes yorgunluktan sere serpe uzanırken, O, bir köşeye çekilir, kitap okurdu. O, parti çizgisini uygulamayı militan kişiliğe ulaşmayı kendisine temel hedef almıştı.

Sadece iç düşman değil dış düşman da Veli yoldaştan korkuyordu; Veli yoldaş birliği ile bir yere girdi mi, telsizlerden, "Alanda bir grup Apocu var, kurumlara saldırabilirler, tedbirleri artıran" anonsları yükselirdi. Düşman Veli yoldaşın halk üzerindeki etkisini biliyordu. Psikolojik etkide bulunmak için defalarca ölüm haberini yaydılar. Bir defasında meydana gelen çatışmada 5 arkadaş şehit düşmüştü. Cenazeler suya düştükten sonra çıkarılabildiler. Bu süre içinde cenazeler şiştiğinden tanınmaz haldeydi. Düşman bunlardan birinin Veli yoldaş olduğunu sanarak ailesine teslim etmişti, cenaze teslim edilirken düşman subayı, "Yiğit bir insandı. Düşmanımdı ama yığitti, ona saygı duymamak mümkün değil" diyerek Veli yoldaşın nasıl bir komutan olduğunu itiraf etmek zorunda kalmıştı. Durumdan ha-

karmayı başardıktan sonra, gece karanlığında alınının ortasından vurmuştu. Duruşuyla, hitap tarzıyla, yolda yürüyüşüyle, emir-komutasıyla tam bir askeri kişiliğe sahipti. Şu ya da bu biçimde disiplini ihlal edenlerin üzerine acımasızca giderdi. Alçakgönüllüydü; büyüklük taslamaz, taslayanları çok ayıplardı. En zorlu eylemleri bile başardığında kendisine övünç payı çıkarmaz, "görevimi yaptım" derdi. Yanında olumlu özelliklerinden bahsedildimi utandır, "Abartıyorsunuz arkadaşlar" diyerek oradan uzaklaşırdı.

Yiğit bir komutandı. Kariyerin tepeden inmelerle sağlanamayacağını, komutanların savaş içinde yetişmesi gerektiğini söylerdi. Bunu kendi pratiğinde de kanıtladı. Bir savaşçı olarak saflara katılmıştı. Savaşı savaşarak öğrendi, adım adım yükselerek Dersim Eyalet Komitesi'ne seçildi. Yüzü aşkın eyleme bizzat komuta etti. Yüzlerce eylemin planını ve örgütlemesini sağladı. O'nun komutası altında gerçekleştirilen eylemler büyük oranda başarıyla so-

birlikte savaşa katıldım. Bu süre zarfında sadece bir kez Veli yoldaşın soğukkanlılığını yitirdiğini gördüm. 26 Mayıs 1988 günü düşman tarafından çok kötü bir biçimde kuşatılmıştık. Çatışma başladı. Hemen yanibaşımıza sokulan iki düşman askerini Veli yere serdi, silahlarını almaya gitti. Bizim için silah çok önemliydi. Çatışmalarda bile mermilerimizi sayarak sıkardık. Veli yoldaş da bu durumu bildiğinden tereddütsüzce düşman cesetlerinin üzerine gitmişti. İşte o anda arkadan uğursuz bir ses yükseldi "Ekrem (Salih KILIÇ) yoldaş şehit düştü" diye. Örnek bir ARGK komutanı olan Veli'nin silahı yere kaydı, donmuş gibi bir hali vardı, yavaş yavaş oradan uzaklaştı. Ekrem yoldaş öylesine seviyordu ki, şahadeti bir çok etkisi yaratmıştı. Bu nedenle düşman silahlarını almayı unuttu fakat kısa sürede kendisini toparlayarak birliğine komuta etti. Düşmana 25 ölü, 40'ın üstünde yaralı verdirerek birliği çemberden çıkarmayı başardı. Ancak düşmanın silahını almadığı için de kendisini affedemiyordu. Her

berimiz olmadığı için, köylerine uğradığımızda gömdükleri ve binlerin taziyesi-ne geldiği Veli'yi karşılarında görünce dilleri tutulmuştu. Kısa sürede Veli yoldaşın şehit düşmediği bir bayram müjdesi gibi halk arasında sevinçle yayıldı.

Parti Önderliği'ne sınırsız bir bağlılığı vardı. Başkanı hiç görmemişti, fakat bazen gelip, "Bu gece rüyamda Parti Önderliği'ni gördüm. Bizi bu konuda çok sert eleştirdi" ya da "Parti Önderliği böyle diyordu" derdi. Bu bir konu üzerinde yoğunlaştığından ya da çözümlemelerin etkisinde kaldığından. "Veli arkadaş, biz Başkanı hiç görmedik ki, başkan olduğunu nereden anladın" diye sorduğumda, "Tamam Başkanı görmedim ama, fotoğrafını gördüm. Üstelik başkanı tanımak için onu görmek gerekmez. O, her şeyi ile apayındır. Rüya da bile olsa normal insanlardan farklıdır" derdi. Sürekli "Parti çizgisini uygulamak, Parti Önderliği'ni görmektir. Parti Önderliği bu çizgidir" diyerek güven ve bağlılığını dile getirirdi. Fakat içimizde sürekli bir özlem vardı. Parti Önderliği'ni görmek, yakınında olabilmek bambaşka bir duyguydu. Ben, Veli, Ekrem, Haydar KURU (Yıldırım) sözleşmiştik; "Zaferi göreceğiz. Zafer günü Başkan APO'nun konuşmasını dinleyeceğiz" diye. Ekrem ve Yıldırım yoldaşlar aramızdan erken ayrılıp şehitler kervanına katılmışlardı. Veli ile olan sözümüz devam ediyordu. Sonunda Parti Önderliği'nin talimatıyla ben Dersim'den ayrıldım. Veli yoldaşın da ayrılması çok iyi olacaktı. Ancak bir süre daha kalması uygun görüldü. Veli yoldaş, Parti Önderliği'nin bulunduğu sahalara giderek, köklü bir eğitimden geçmek istiyordu, fakat karar bu yönlü olunca sesini çıkarmadı. Ayrılırken, "Bak bu tarihi bir fırsattır, bunu iyi değerlendir. Döndüğünde bambaşka olmalısın. Ben burada koşullar ne olursa olsun Parti Önderliği'ne bağlılığında en ufak bir kusur göstermeyeceğim. Eğer şehit düştüğümü duyar-san, bil ki son sloganım "Bijî Serok APO" dur. Sen sağ kalırsan Dersim pratiğini iyi inceleyin, bu tasfiyeciliğe hangi yöntemle olursa olsun bir çözüm getirin. Bu konuda bir sapma içine girersen elim sürekli yakanda olacaktır" diyordu.

Veli yoldaşla son konuşmamız 15 Eylül 1990'da oldu. Ben bir gruptan ayrıldım. O'nun tecrübesine güveniyordum. Fakat birbirimizi bir daha görmeme duygusu içimde doğmuş gibiydi. Veli yoldaş biraz durgundu. Yu-

kardaki sözleri de böylesi bir ortamda söylemişti. Gün boyu birlikte olduk. Dersim pratiği, olumsuzluklar, nedenleri, çözüm yolları konusunda uzun uzun konuştuk. "Sorun bireyler değil, anlayışlardır. Çok sayıda insan tasfiye edildi ama, pratiğimiz düzelmedi. Bunun üzerinde iyi durmalıyız. Meseleyi niyetlerde de aramayalım. Bak sürekli koşuşturuyoruz ama, bir türlü taktiğe giremiyoruz. Bağlılığı, inancı, iradeyi bir kenara bırak, siyasette sonuç önemlidir. Diyorum ya bu tarihi fırsatı iyi değerlendir ve Dersim mutlaka gerçek Dersimliliğe kavuşturulsun" demişti.

Geleneksel bir durum var: Şehitlerin ardından hep olumlu yönleriyle bahsedilir. Fakat Veli yoldaş gerçekten örnek alınması gereken bir yoldaştı. Kendisine güvenim tamdı, hangi koşul altında olursa olsun mücadeleyi yürüteceğine inanıyordum. Şüphesiz her insan gibi Veli yoldaşın da birtakım eksiklikleri vardı. Aşma yönünde çabaları vardı. Fakat bazı konularda zaman zaman zorlandığı oluyordu. Bunları aşması için Dersim'in dışına çıkması gerekiyordu. Eğer parti ortamından geçseydi, Dersim faaliyetlerini, parti hattına çekebilecek bir arkadaştı.

Sadece çok sınırlı bazı özelliklerini saydığım Veli yoldaş artık aramızda fiziki olarak bulunmuyor. O'nun son sözleri bir talimat olarak kulaklarımda çınlıyor. Tavrı ve davranışları gözlerimin önünde, Veli yoldaş böyle yığitti, böyle cesurdu demek, sadece yetmiyor. O-

özgölünde de hayata geçireceğiz. Bu Veli yoldaşın biz geride kalanlara bir talimatıdır.

Evet heval Veli: En zor işlerden birini bana yaptırdın. Senin anı yazını yazmayı hiç mi hiç istemezdim. Şahadetini sindiremiyorum. Sen hep aklımdasın. Mücadeledir, belki kısa süre içinde vurulabilirim. Ama bir tek gün de yaşasam, ortak özlemimizi gerçekleştirme konusunda kendimi daha çok zorlayacağım. Seni içime gömdüm, artık senin yaptıklarını da yerine getireceğim. Bilirsin bu konuda hiçbirimizin art niyeti ya da kötü hesabı yoktu. Fakat senin de belirttiğin gibi, sorun niyetler değildir. Bunu başta Başkan APO'nun, sonra diğer yoldaşların yardımıyla çok daha iyi gördük. Dersim'in olumsuz pratiği çözülmeyecek cinsten değil. Bu konuda seninle el ele, omuz omuza çalışmayı ne kadar da isterdim. Fakat fazla sorun da değil, sen şahadetinle manevi komutamızı üstlendin. Belki görüşemiyoruz ama, her yerde sen varsın, sizler varsınız. Yine eskiden olduğu gibi, senin komutana inanarak, güvenerek yürüyoruz.

Siz şahadetinizle devrimi yaratmanın teminatı oldunuz. Zafer şimdi daha yakın. Eğer görebilirim zafer gününü, sizin adınıza da meydanlarda olacağım. Başkan APO'yu görmeni çok isterdim. O'nun yanında insan bambaşka oluyor. Fakat senin de dediğin gibi, Başkanı görmek çizgiyi uygulamaktır. Bu nedenle ben senin Başkanı gördüğüne inanıyorum.

nun da belirttiği gibi, çizgi devrimci-liğine ulaşmak esastır. O'nun anısına bağlılık ancak böyle olur. Başta şehit düşmelerine neden olan hareket ve çalışma tarzı olmak üzere, Dersim'in olumsuz pratiğini bir bütün olarak eleştiri süzgecinden geçirecek, doğruyu tüm Kürdistan saatinde olduğu gibi, Dersim

Son haykırdığın sloganını kendime rehber edindim. Daha çok çalışarak sizlere layık bir şekilde zafer meydanlarında haykıracağım. Eğer görmezsem son nefesimde haykıracağım, "Bijî Serok APO" diye. Bundan emin olun.

Fedakarlığın, cesaretin, direnmenin bileşkesi Veli yoldaş

Adı, soyadı: **Ali Hidir ARSLAN**

Kod adı: **Veli**

Doğum yeri ve tarihi: **Alayağmur köyü-
Karakoçan, 1963**

Mücadeleye katılış tarihi: **1984**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Şubat 1992,
Peri-Mazgirt**

Bir kader biçiminde halkımıza dayatılan sömürgeci egemenlik, halkımızın içerisine düşürülmüş olduğu karanlık ve çağdışı yaşam koşullarına dayanarak, bundan alınan güvenle devam ettirilmek istenmektedir. Tarihi Kürdistan ve Kürt gerçekliğini imha savaşı üzerinde yükselen, kendi varlığını ancak bu savaşın başarısında gören TC, amansız bir biçimde geçmişte de olduğu gibi, bugün de bunun peşindedir. Bunun için Kürdistan'da TC'nin varlığı demek, halkımızın katliamı, sürgünü, dağılması, acısı ve gözyaşı demektir. Nitekim Kürdistan'da en son adım adım gerçekleştirilen katliamlar, güç ve sürgünlerle halkımızın direnme gücü önemli oranda kırılmıştır. Daha sonra kemalizm ideolojisi, imhanın eşiğine getirilmiş bir halka sahte bir kurtuluş yolu, kendini yeniden şekillendirmenin zehiri olarak sunuldu. Böylece hedeflenen; baskıyla, terörle, katliamlarla gözü korkutulmuş bir halka kendi ulusal, toplumsal, tarihsel ve kültürel gerçekliğine yabancılaşma temelinde Türkleşmeyi bir kurtuluş kapısı olarak göstermedir. Türk sömürgeciliği Kürdistan ülkesini kendi yayılma alanı olarak gördüğü için, bu çağdışı politikalarını yıllarca uyguladı, tam da sonuç

alacağını, Kürdistan'ın da artık kendisi için dikensiz bir gül bahçesine dönüşeceğini umut ettiği bir dönemde PKK'nin çıkışına tanık oluyoruz.

Partimizin çıkışı demek böylesi bir imha sürecine düşürülmüş, artık varlığı yokluğu tartışma konusu olmuş bir halk ve ülke gerçekliğinin gömüldüğü mezardan tekrar dinilerek yaşam belirtileri göstermesi demektir. "Öldü bitti, mezarı gömülüp üzeri betonlandı" diye kader biçilen bir halkın elbette ki sıradan bir öncülük, sıradan bir önderlik ve çabayla dirilip yaşam savaşı veremeyeceği açıktır. Bunun için PKK'nin öncülüğünde ve önderlik gerçekğinde şekillenen amansız bir direniş, umut vaat eden gelişme temposu, zor ve umut vaat etmeyen durumlara karşı çözüm gücüdür. Tüm bunların yoğunlaşmış birleştiği gerçeklik ise PKK şehitlik gerçeğidir. PKK'de yaşanan her şahadet olayı aynı zamanda PKK öncülük ve önderlik gücünün can ve kan pahasına savunulması, doğru temsilinin yapıldığını göstermektedir. Kendi kimliğini bile sahiplenmekten aciz bırakılmış bir halk gerçekliği içerisinden böylesi görkemli direnişlerin kesintisiz olarak devam etmesi elbette ki gerekli mesajı yerine ulaştıracaktı. Nitekim bugün, halkımız gerçek öncü ve önderliğine kavuşmanın güvenliğini, sevincini yaşıyor. PKK direnişçi militan ruhu bugün halkımıza mal olmuştur. Halkımız bugün serhildanlarında ölümüne ayağa kalkıp kendi kaderini partimiz önderliğinde çözüme kavuşturma isteğindedir. Bunun sağlayıcısı ve teminatı PKK önderlik gerçeği ve şehitlerimizin temsil ettiği gerçekliktir. Her bir şehidimizin halkımıza ve tüm insanlığa verdiği mesaj budur. Bunun son bir örneği de **Veli** yoldaşın görkemli direnişi ve şahadetidir.

Fedakarlığın, cesaretin ve kararlılığın çelikleştirip sağlamlaştırdığı bir kişilik olan Ali Hidir ARSLAN yoldaş 1963 yılında Karakoçan ilçesi Alayağmur köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu köyde okudu, ortaokula Karakoçan'da yatılı olarak devam etti. Lise öğrenimini yine Karakoçan'da tamamlayan Veli yoldaş, orta öğrenime devam ettiği dönemlerde parti

ile ilişkiye geçer. Grup dönemi faaliyetlerinde **Delil DOĞAN, Mehmet GÜLER (Sinan)** gibi militan yoldaşlarla birlikte Karakoçan merkezinde faaliyetlerde bulunur.

1979 ve 1980 dönemlerinde faşist cuntanın başa gelmesi ile birlikte parti hareketimizin yurtdışına çekiliş süreci gündemdedir. Ancak, Veli yoldaş yurtdışı alanına çekilemez. Bunun sonucu kendisi açısından parti ile bağlantıların kesildiği bir dönem başlar. Parti ile ilişkileri kesildiği için Karakoçan'dan ayrılarak İstanbul'a gider. Buna yol açan aranma durumunu yakalanmadan atlattırmak ve kendi geçimini sağlayacak bir iş bulmaktır. Bu amaçla İstanbul'da çeşitli inşaatlarda çalışmaya başlar. Kendisi açısından oldukça zor da olsa 1984 yılına kadar İstanbul'da bu biçimde bir yaşam sürdürür. Ancak partinin ülkeye yeni bir çıkış yapacağına ve her şeyin bitmediğine inandığı için mücadeleye bağlılığını korur.

15 Ağustos 1984 Atılımı ile birlikte Karakoçan alanına giden birimle, yani Mehmet GÜLER komutasındaki birlikle bağlantı kurar. Partinin bu yeni dönem çıkışı genelde bir umut ve canlanma yaratmıştı. Zaten partiden en büyük umdu böylesi bir çıkışla gerçekleşince, Veli yoldaş bunun sevinci ve coşkusu ile yakaladığı ilk fırsatı hemen değerlendirdi. 1984 yılında silahlı mücadele saflarında yerini alır. Yeni dönem silahlı mücadelenin başlangıcıyla saflarda yerini aldığı o günden bu yana geçen zorlu ama, anlamlı bir yaşamla faaliyetlere katılımını yapar. O dönemden bu yana çeşitli eyalet, bölge ve mıntikalarda sorumluluklar alarak faaliyetlerin geliştirilmesi doğrultusunda büyük çaba ve fedakarlığın sahibi olan Veli yoldaş, aynı zamanda Dersim ve Amed eyaletlerinde faaliyetlerin geliştirilmesi doğrultusunda büyük çabaları olan yoldaşlarla birlikte faaliyet yürütmüştü. Başta **Delil DOĞAN, Mehmet GÜLER, İmam Hüseyin BİLGİN, Zeki YILDIZ, Mehmet YÜCE, M. Salih KILIÇ** gibi PKK'nin örnek direnişçi militan komutanları sa-dece bunlardan birkaçıdır.

Yeni dönem silahlı mücadele faaliyetlerini büyük bir sabır ve özlemle bekleyen Veli yoldaş, böylesi bir imkana

kavuştuğu için oldukça atak ve coşkuludur. Bunun için kısa dönem içerisinde büyük bir gelişme temposu izleyerek komutan düzeyine ulaştı. Faaliyetler içerisinde kaldığı süreç boyunca Dersim Eyaleti'nin hemen hemen tüm bölgelerinde faaliyetlere sorumlu düzeyde katıldı. Belli bir süre Piran-Palu bölgesinde faaliyet yürüttü. Bu uzun ve anlamlı faaliyet süreci boyunca düşmana karşı birçok eylemin düzenlenmesinde ve komutasında görev aldı. Üstün komutanlık özellikleri, cesareti, fedakarlığı ve ataklığı ile düzenlenen bu eylemlerde düşmana büyük kayıplar verdirdi. Ayrıca çeşitli dönemlerde girilen çatışma, pusu gibi birçok eylemde üstün bir başarı ile düşmana kayıp verdirmesini bilen bir komutan yoldaşıydı.

Uzun süre kaldığı Dersim Eyaleti'ni adeta kanş karış bilir, taş taş tanırdı. Arazi ve coğrafya bilgisi ve araziye hükmetme durumu oldukça güçlüydü.

Uzun bir dönem boyunca Dersim'de faaliyetler içerisinde en aktif bir biçimde bulunması, halka karşı olan olgun, dürüst, saygı ve sevgiye dayanan ilişki tarzıyla gerektiğinde öğretmen, gerektiğinde ise öğrenci olmasını bilen alçakgönüllü yapısıyla halkın güven, saygı ve sevgisini kazanmıştı. Halkın değerlerine, emeğine büyük değer verir, bunlara uygunsuz yaklaşımları gördüğü yerde tavrını koymaktan çekinmezdi.

Veli yoldaş uzun süren mücadele pratiği ile zorlukları kolay yenmesini biliyordu. O zorluklar, darlıklar karşısında asla "olamaz, gerçekleşemez" demezdi. Çözüm doğrultusunda hep en öne fırlar, herkesten daha fazla, daha büyük bir çaba ve fedakarlıkla diğer yoldaşlarına örnek olmasını bilirdi. Zorlukları yenmede bu örnek tavnı ile bir öncü rolünü oynar, bu konuda cesaret alınacak, izlenecek birisinin sorumluluğu ile hareket etmesini bilirdi. Veli yoldaşın dikkat çeken diğer özellikleri olgun, sabırlı ve sakin oluşudur. Zorlukları yenmede amansız bir çabanın sahibiydi. O her türlü zorluğu aşmada üstün bir sabır, çaba ve fedakarlık gerektiğinin bilincindeydi.

Veli yoldaş, diğer yoldaşlarının yetmezliklerine, hatalarına karşı seyirci kalmadığı gibi, kendisinden kaynaklanan yetmezliklere, hatalara, olumsuzluklara karşı da bağışlayıcı olmaz, bunları giderme konusunda kararlıca hareket etmesini bilirdi. Bunun için kendisine karşı asla abartmalara girmez, daima özelleştirilmiş yaklaşırdı. Yoldaşlarının bu yönlü uyanlarına, eleştirilerine büyük değer

verir, bunları kendine esas almasını bilirdi.

O, uzun süre boyunca bir savaş gerçekliği içinde yaşadı. PKK'nin birçok değerli militan ve komutanı ile birlikte faaliyetlerde yer aldı. Bunun için bir deney-tecrübe gücüyü. Bu deney ve tecrübelerini asla kendinde saklamaz, yeri, zamanı geldiğinde bunları aktarmayı kendine bir görev bilirdi. Bunun için yoldaşlarının eğitime, güçlendirilmesine, hatalardan anınmasına büyük önem verirdi. Bu konuda üzerine düşen eğitim çalışmalarını uygun bulduğu anda yürütürdü. Halka yaklaşımı da bu temeldeydi. O, kitlelere devrimi taşırmada propaganda ve ajitasyonun önemini bilinciyle gittiği her yerde halka

alandaki yoğun bir çarpışma başlar. Öğlene kadar süren çatışmada düşmana önemli kayıplar verilir. Bu ana kadar iki yoldaş şehit olur. Veli yoldaş üstün tecrübelerine dayanarak yoğun kar ve soğuğa rağmen düşman çemberini parçalayarak, grubunu Peri suyunun Mazgirt yakasından Karakoçan yakasına geçirir. Böylesi ağır koşulların sürdüğü kış ortamında Peri suyunu geçmek olağanüstü bir iştir. Ancak buna rağmen düşmanın ilk kuşatması ve yönelimi boşa çıkarılır. Daha sonra Karakoçan yakasında tekrar çatışma başlar. PKK militan kişiliğinin tüm direnme gücü amansızca sergilenerek son kurşuna kadar savaşa ve direnişe devam edilir. Birçok yoldaş soğuktan dolayı yarı donmuş

karşı PKK militanının görevi olan propaganda, ajitasyonu elden geldiğince yapmaya çalışırdı.

Yoğun kış koşullarının yaşandığı Dersim'de, düşman 12 Ocak 1992 günü gerilla kampını bombaladı. Bunun için yoğun kış ve kar koşullarında manevra yapmak gerekiyordu. Günlerce süren bu manevra esnasında Veli yoldaş hep en önde yürüyordu. Metrelerce kar yığılmıştı. Günlerce tek başına diğer yoldaşlarına yol açıyordu. Olağanüstü bir güç ve enerjiyle grupları noktalara ulaştırana kadar bu fedakarlığını devam ettirdi.

En son Veli yoldaşın içinde bulunduğu grup 12 Şubat 1992 tarihinde Peri havzasında üslendiği bir anda düşmana ihbar edilir. Düşman, grubun noktasını öğrenmişti. Bunun için önceden yoğun hazırlıklara girer. Direnişin büyük olacağını hesaplamaktadır. Çarpışma yoğun kar ve soğuk bir ortamın hakim olduğu 12 Şubat sabahı başlar. Veli yoldaşın komutasındaki ARGK birliği ile düşmanın çapul sürüleri arasında arazinin neredeyse ovalık olduğu bir

durumdur. Ancak buna rağmen son nefese kadar düşmana karşı gereken tavır konulur. Bu çatışma esnasında Veli yoldaş, 5 yoldaşı ile birlikte kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düşer.

Veli yoldaş, uzun yıllar eyalette kaldığı için düşmanın korkulu rüyası haline gelmişti. Bunun için düşman yoldaşımızın kaybını göstererek kitlenin moralini bozmaya çalıştı.

Bunun için diyoruz ki, Veli yoldaş ölmedi. O, halkımızın günden güne gelişip yükselen mücadelesinde yaşıyor. Düşman, Veli yoldaşı yok etmekle rahatla kavuştuğunu sanıyorsa yanılıyor. Çünkü bu dava bugün şehitlerin kanı, canı pahasına milyonların davası haline gelmiştir. Her bir şehidimiz mücadeleyi zayıflatacağına aksine bizi daha da güçlendiriyor. Onların anısına bağlılık gereği, Onlara, halkımıza verdiğimiz sözler gereği kendimizi daha güçlü kılarak mücadeleye, şehitlere layık olacağız ve bu temelde mücadeleyi daha da güçlendireceğiz.

Veli yoldaş diğer şehit yoldaşlarının yolunda mücadele yaşamı boyunca, par-

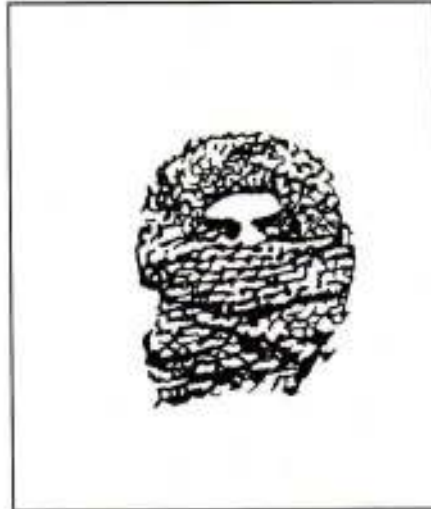
tiye, halka ve devrime faydalı olma konusunda en ufak bir fedakarlıktan kaçınmadı. O "her şey halkımızın özgür iradesinin zaferi ve ülkemizin bağımsızlığı için feda olsun" anlayışı ile hareket etti, bu uğurda canını feda etmekten kaçınmadı.

Tüm şehitlerin huzurunda diyoruz ki,

partie, halka ve devrime karşı olan sorumluluğumuz gereği mücadeleyi daha güçlü omuzlayacağımıza, partinin militan kişiliğine ulaşma konusunda bizdeki mevcut yetersizlikleri aşma ve dönemin görevlerini zafer doğrultusunda başaracak bir devrimciliği kendimize esas alacağımıza, bu kapsamda ulaş-

cağımız bir kişilikle düşmanı yenme konusunda her türlü fedakarlığa hazır olduğumıza, bunu sergileme konusunda sığınacak bir bahanemizin olamayacağı konusunda söz veriyoruz.

Veli yoldaşın anısı yükselen mücadelemizde ve zaferimizde yaşayacaktır!

Adı, soyadı: **Feyat ...**

Kod adı: **Suar**

Doğum yeri ve tarihi: **Karsini köyü- Karakoçan, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Şubat 1992, Peri-Mazgirt**

Feyat yoldaş Karakoçan'ın Karsini köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesinin geçim kaynağı daha çok hayvancılık ve tarımcılık-

la sağlanıyordu. Feyat yoldaş daha küçük yaşlardan itibaren hayvancılık ve tarımcılıkla uğraşarak ailesinin geçimine katkıda bulunuyordu. Feyat yoldaş bir yandan üretimde bulunarak ailesine katkı sunarken, diğer yandan ilkokul öğrenimine devam ediyordu. Feyat yoldaş 15-16 yaşlarına geldiğinde metropollere gidip çalışmaya başladı. Feyat yoldaşın metropollere gitmesinin nedeni yaşam koşullarının zorlukları hayvancılık ve tarımcılığın oldukça çetin geçmesinden kaynaklanıyordu. Çünkü bir yandan çekilmez bir yaşam var, bir yandan da bu zorluklara rağmen ailesinin geçimini sağlayamaması. Bu durum ister istemez aile içinde de zaman zaman huzursuzlukların ortaya çıkmasına neden oluyordu. İşte Feyat yoldaş bu ortamda bir dönem için de olsa kurtuluşu, Türkiye metropollerinde görüyor ve bilenen ağır işlerde çalışıyordu.

Feyat yoldaş daha sonra Avrupa'ya gitti. Avrupa'da parti ile ilişkiye geçen Feyat yoldaş, yaklaşık bir yıl çeşitli alanlarda faaliyet yürüttü. Ülke mücadelesine katılma talebinde bulunan Feyat yoldaş, istemi parti tarafından kabul edilince Mahsum Korkmaz Akademisi'ne git-

ti. Akademi'de iki eğitim devresi kalan Feyat yoldaş, askeri-siyasi eğitimini tamamlamaya yetkinleşti ve 25 Ağustos 1991 günü, Dersim Eyaleti'ne gitmek üzere bir grupla birlikte ayrıldı. Aralık 1991 yılında Dersim eyaletine ulaşan Feyat yoldaş, Akademi'de gördüğü askeri-siyasi eğitim temelinde eyaletteki arkadaşların kış süresindeki eğitimine katkıda bulundu. Kış sürecinde düşmanın kamplarımıza hava saldırısı yapmasıyla birlikte Veli yoldaşla birlikte bir grup arkadaşla Mazgirt alanına giderek burada üslenirler. 12 Şubat 1992 gününde düşmanın operasyon birliklerinin yoldaşlarımızın sığınaklarını görmesi sonucu Feyat yoldaş da diğer arkadaşları gibi kahramanca çatışır ve aldığı yaralarla şehitler kervanına katılır.

Feyat yoldaş devrimci yaşamında yüksek moral gücü, kararlılık ve fedakarlığı ile tanınan ve arkadaşlarına örnek olan bir yoldaştı. Kuşkusuz her arkadaş açısından olduğu gibi Feyat yoldaşın da şahadeti partimiz ve halkımız açısından büyük bir kayıptır. Yine de Onlar ölümde yaşamı yaratarak, mücadele bayrağını bizlere devrederek, manevi komutanlık görevlerini her zaman sürdürecekler.

Şeyh Sait'le başlayan Genç-Palu direnişi

Rizgar yoldaşın şahadetiyle

PKK öncülüğünde kurtuluş savaşımız devam etmektedir

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rizgar**

Doğum yeri ve tarihi: **Xeylan köyü-Palu, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Şubat 1992, Peri-Mazgirt**

Rizgar yoldaş Elazığ ili Palu ilçesi-nin Xeylan köyünde, orta halli bir ailenin evladıydı. Köy halkının çoğu gibi Rizgar yoldaşın ailesi de metropol kentlerinde ve Avrupa'da çalışarak geçimini sağ-lamaya çalışmaktaydı. Çocukluğunu bi-le doğru dürüst yaşamayan Rizgar yol-daş, kendini metropol kentlerinde bu-lur. Küçük yaşlardan başlayarak en ağır, tortu ve ara işlerde çalışır. Bu yaşamı ile Rizgar yoldaş, düşmanını erken tanı-maya başlar. Düşmanının faşist Türk devleti olduğunu rahatlıkla görebiliyor-du. Çünkü Palu genelinde olduğu gibi, Rizgar yoldaşın çevresi ve akrabaları da 1925 Şeyh Sait ayaklanmasına katılmış, sonunda çoğu TC tarafından hunharca katledilmiştir. Yerleri-yurtları harabeye döndürülmüştü. Rizgar yol-daş daha beşikteyken söylenen ninni-lerde, yakılan ağıtlarda ve dökülen göz-yaşlarında TC'nin nemi nem bir devlet olduğunu öğreniyordu.

Evet Rizgar yoldaş düşmanını çok iyi tanıyordu. Anlatılanlar hep kulağında çınlıyordu. Ama başka bir şey daha var-dı: Bu da katliam sonrası Palu'da ve Xeylan köyünde yapılan sürgünler, kor-ku, tedirginlik, sinme ve kendine güven-

sizliktir. Sömürgecilerin bununla yürüt-mek istediği ve insanlarımızı şartlandır-dığı durum "biz adam olmayız, birlik ku-ramayız, devlet olamayız, hep Türkler bizi yönetecek" vb. düşünceler, anlayış-lar halka egemendi.

İnsanlarımızda şekillenen düşünce ade-ta "her şey oldu bitti, biz kaybettik, bu-nun için sonuna kadar TC'ye boyun eğme-liyiz" düşüncesidir. Tüm bu kendine gü-vensizliğin, sinmenin, umutsuzluğun ya-şandığı bir ortamda partimiz Palu yö-re-sine girerken, bu yönlü alabildiğince zorluklarla karşılaşmıştı. Bugün de bu-nun izleri ve sıkıntıları görülebiliyor.

Palu genelinde olduğu gibi, Rizgar yoldaşın da partiye katılımında sergile-nen büyük fedakarlıkların, verilen canla-rın ve bu uğurda akan kanların rolü büyüktür.

Partimiz ilk Palu'ya girerken, girilen köylerin başında Xeylan gelmektedir. 1925 Şeyh Sait ayaklanmasında oldu-ğu gibi, bugün de modern biçimde Xey-lan köyü kendi rolünü oynamaktadır. Ağustos 1988 Amed-Hani'de şehit dü-şen 8 yoldaştan **Ömer AKKAYA (Zaza Hasan)** bu çevredendi. Yine Mardin'de 1987 yılında şehit düşen **Aydın BU-**

LUT yoldaş bu köydendi. Tüm bu olay-lar ve yaşanan gerçekler ışığında Riz-gar yoldaş, erkenden partiye sempati duymaya başlar.

Rizgar yoldaş ailesinin geçimine kat-kıda bulunmak için Almanya'ya, Ham-burg şehrine gider. Burada partiye iliş-kiye geçme olanaklarına kavuşur. Avru-pa ortamı birçok yönüyle Kürdistan'dan giden gençliği adeta yutan bir canavar gibidir. Zaten TC'nin emperyalizmle iş-birliği içerisinde aktif Kürdistan genç-liğinin burada yozlaştırılması, ülkeden koparılması yönünde özel çabaları mev-cuttur. Rizgar yoldaş bu tuzağın erken farkına varır. Buna karşı tavrı alır. Kişisel kurtuluşun da hiçbir zaman gerçek kur-tuluş olmadığını anlar. Gerçek kurtu-luşun ve insanca yaşamın toplumsal kurtuluşla ve bağımsız Kürdistan'la müm-kün olacağını bilince çıkardığı için, bu çerçevede cephe faaliyetlerine katılır.

Rizgar yoldaş bir yandan çalışarak aile geçimine katkıda bulunurken, öbür taraftan da cephe çalışmalarını sürdür-rür. Belli bir süreçten sonra ailenin bu yöntemle kurtulamayacağını anlar. Bu-rada kararını Kürdistan devrimine ve onun öncü gücü olan PKK'ye tam katıl-ma doğrultusunda verir.

Rizgar yoldaş, artık sıradan bir in-san, sıradan bir kişi değil, o bir PKK'li gibi çalışmaya, yaşamaya başlar. Daha sonra Rizgar yoldaş, partinin Avrupa'daki merkezi eğitimine katılır. Eğitim-den sonra Avrupa kentlerinin çeşitli böl-gelerinde sorumluluklar alarak parti-cep-he çalışmalarına katılır. Haziran 1991'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönde-rilir. Burada gördüğü eğitimle büyük ge-lişmeler kaydeden Rizgar yoldaş, Ağus-tos 1991'de bir grup yoldaş ile birlikte ülkeye giriş yapar, yine bir grup yol-daşıyla daha sonra Dersim Eyaleti'ne gider. Burada çalışmalara katılır. Kısa bir süre Dersim'de kalır. 12 Şubat 1992 gününde Veli yoldaşın komutasındaki bir ARGK birliği ile sömürgeci ordu sü-rüsü arasında yoğun kış koşulları altın-da çıkan çatışmada beş yoldaş ile bir-likte şehitler kervanına katılır.

Büyük halk önderlerimizden Ömer yoldaşı yaşamının gençlik baharında kaybettik

Adı, soyadı: ...

Kod adı: Ömer

Doğum yeri ve tarihi: Çan nahiyesi-
Karakoçan

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat 1992,
Peri-Mazgirt

Ulusal kurtuluş savaşımız kendi temel harcına büyük bedeller ödeyerek ve şehitler vererek gelişmektedir. Hiç de istemediğimiz bir dönemde şehit verdiğimiz yoldaşlardan biri de Ömer yoldaşıdır. Ömer yoldaşı Karakoçan'ın Çan nahiyesinde dünyaya gelir, yoksul bir ailenin çocuğu olarak nahiye de büyür. Ailesi yoksul olduğundan ailenin geçimine katkıda bulunmak için küçük yaşlardan itibaren çalışmaya başlar. Aileye hayvancılık ve tarım işlerinde çalışarak yardımcı olur. Bu çalışma, Ömer yoldaşı belli bir yaşa gelinceye kadar devam eder. Köyde yaptığı ırgatlık vb. işler fazla sonuç vermez. Anne, baba, kardeşler yine aç, yoksul, perişan bir vaziyettedirler. Ailenin bu durumu Ömer yoldaşı başka yol ve çareleri aramaya sevk eder. Metropollerde (İstanbul, İzmir vb.) iş aramaya gider. Bu "çareler" ise bildiğimiz gibi Ömer yoldaşı Kürdistan'ı terketmeye zorlar. Ancak yıllarca metropollerde kalmasına rağmen, hiçbir çıkış yolu bulamaz. Aksine buralarda daha da sömürülerek, baskı ve zorbalığı sonuna kadar yaşar. Eliboş bir biçimde de evine döner.

Bu yaşam Ömer yoldaşı kahreder. Ömer yoldaşı bunun derin etkisindedir. Ne yapacağını, ne edeceğini bilmez durumdadır. Bu çaresizlik ortamında kurtuluş kapısı olarak Avrupa'yı görür. Bunun için Londra'ya (İngiltere) giderek ilk mültecilik yaşamına başlar. Ömer yoldaşın tüm umutları ve hayal ettiği dünya yıkılır. Sömürgeci metropollerde yaşadıklarının kat kat daha ağır durumlarını emperyalist kentlerde bir mülteci sıfatı ile yaşar. Hiç de umut vaatmeyen, geleceği yok oluşturma doğru götüren bu yaşam Ömer yoldaşı yeni arayış ve çabalara iter. Tabii ki bu yeni arayışlar Ömer yoldaşın yaşamında yeni bir dönüm noktasına denk gelir.

Ömer yoldaşı Londra'da mülteci olarak kaldığı dönemlerde partiye ilişki kurmaya başlar. Kısa sürede bu ilişkiler gelişir. Bu ilişkiler sayesinde kendisi için daha önceleri anlam veremediği birçok gerçeğin farkına varır. Bu O'nu daha çok partiye bağlar. Daha derin daha güçlü bir inceleme, araştırmaya sevk eder. Partimizden aldığı güç ve bilinç sayesinde düşmanını ve tarih boyunca Kürdistan'da işlediği suçları tanımaya başlar. Bu aslında Ömer yoldaşı rahatlatan bir gelişmedir. Çünkü yaşamına kasteden sömürgecileri tanır. Diğer yandan kendi yaşamına, kendi ülkesi Kürdistan'a kasteden bu dış düşmanlara karşı ne yapması gerektiği konuları üzerinde yoğunlaşır. Parti ile ilişki halinde olan Ömer yoldaşı çok hızlı bir gelişme gösterir. Bir an önce düşmanından hesap sorma isteği ile dolu olarak, partiden görev talebinde bulunur. Bundan sonra Ömer yoldaşı için yeni bir dönem ve yeni bir mücadele süreci başlar.

Ömer yoldaşı partiden aldığı güçle, yurtsever özelliklerini birleştirerek kin ve öfke dolu yüreği ile düşmanın üstüne gitmek ister. Bu çalışmalarıyla sürekli gelişme yaşayan, sürekli atılımlar yapan Ömer yoldaşı, partimiz tarafından Avrupa'da merkezi eğitime alınır. Bu eğitim sonucunda Ömer yoldaşı daha da gelişerek çıkış yapar ve komple Kürdistan devrimcisi olmaya çalışır. Yurtdışında yalnız düşmana karşı değil, onun hain

işbirlikçilerine, Kürt tasfiyeci, reformist örgüt ve gruplarına karşı da mücadelesini yükseltir.

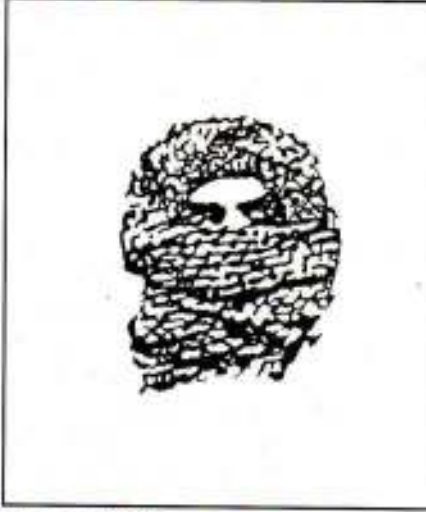
Evet Ömer yoldaşı, artık bir köle, sıradan bir insan değildir. O, profesyonel bir devrimci, O PKK'nın bir militanıdır. Başta İngiltere olmak üzere Avrupa'nın birçok ülke, kent merkezlerinde parti-cephe faaliyetlerinde sorumluluklar alarak çalışmalarda bulunur. Kaldığı alanlarda ve gittiği bölgelerde parti-cephe çalışmalarını daha da büyütür ve genişletir. Ömer yoldaşın çevikliği, ataklığı, insanları kazanma metodu, üslubu ve hitap biçimi kitlelerin oldukça dikkatini çeker ve güven aşılar.

Genelde olduğu gibi yurtdışında da çare ve kurtuluşun sağlanamayacağına inanan Ömer yoldaşı, ülkeye dönüp sömürgecilere karşı savaşmak ister.

Ömer yoldaşın bu önerisi partimizce kabul edilerek Ortadoğu'da Lübnan sahalarına gönderilir. 1991 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitime alınır. Güçlü bir gelişme ile, üç ay süren eğitimini sonuçlandırır. Partinin kendisine tanıdığı bu şansı, bu fırsatı sonuna kadar kullanarak üç ay gibi kısa bir sürede siyasi ve askeri eğitimini tamamlayarak PKK militan ölçülerine ulaşmada büyük bir mesafe kateder. Akademi'de gördüğü eğitim, edindiği deneyim ve tecrübelerle daha da gelişen ve yetkinleşen Ömer yoldaşı barbar TC'ye karşı silahlı savaşım içerisinde yer almak ister.

1991 yılının ortalarında Ömer yoldaşın bu isteği de kabul görerek büyük bir yoldaşlar topluluğu ile yıl sonuna doğru ülkeye girer ve Botan Eyaleti'ne geçiş yapar. Üç ay Botan Eyaleti'nde savaşa katılır. Daha sonra Dersim Eyaleti'ne gider. Ömer yoldaşı A. Hidir ARSLAN (Veli) yoldaşın komutasındaki birlik içerisinde Karakoçan-Mazgirt alanında görev alır. Burada çok kısa süren pratiğine rağmen, yiğit, cesur, atılgan ve sonuç alıcı özellikleriyle tanınan Ömer yoldaşı, 12 Şubat 1992 tarihinde Karakoçan-Peri havzasında düşmanla girdikleri çatışmada 6 yoldaşıyla birlikte son kurşununa kadar direnerek şehadete ulaştı.

Medeni yoldaşın örnek kişiliği ve anısı mücadelemizin sönmeyen meşalesi olacaktır!

Adı, soyadı: **Nur ...**

Kod adı: **Medeni**

Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Şubat 1992,**

Peri-Mazgirt

1990-91 yılları, mücadelemizin her alanda büyük atılımlar gerçekleştirerek gelişmeleri yaratan yıllar olarak geçti. Yeni açılan bir mücadele cephesi de serihildanlar cephesidir. Ulusal kurtuluş mücadelemiz kitleselleşmede nicelik bir sıçrama yapmıştır. Kitlesele sıçramanın yaşandığı alanlardan biri de Güney-Batı Kürdistan parçasıdır. Bu parçada gelişmelerin sıcaklığına yaşandığı alanların başında da Derika Hemka'dır. Kürdistan'ın kapısı adı verilen bu yörede parti çalışmalarımız, tarihi geçmişe uzanır. İlkel milliyetçilik ve reformist örgütlerin, bu yöre halkımızın dini, savaşkan, fedakar özelliklerini sömürmüş olmalarına rağmen, halkımızın Kürdistan devrimine olan inanç ve güveni onları kısa sürede PKK'nin mücadelesiyle bütünleştirmiştir.

Oldukça yurtsever bir çevrede yetişen **Medeni** yoldaş, bir parti çalışanı olarak sınır alanındaki yerleşim bölgelerinde partinin cephe çalışmalarına aktif olarak katılır. Yoksul köylü kökenli olan Medeni yoldaş, olgun, çalışkan, fedakar ve savaşkan bir yapıya sahipti, emeğin değerini bilen bir yoldaştı.

Mücadelemizin boyutlandığı 1991 yılında Medeni yoldaş, bir grupla birlikte Güney Kürdistan'a gider. Buradaki

halkımıza güç vermek amacıyla alana ulaşan Medeni yoldaş, bir yandan halkımızın amansız düşmanlarına karşı savaşırken, öte yandan halkımızın sürüklenmediği umutsuzluk çukurundan çıkarılması ve imhasının önüne geçmek için gece-gündüz çalışır. Halkımızın canı-kanı pahasına elde ettiği silah, cephane vb. değerleri korumak ve mücadelenin hizmetine sunmak için yoldaşlarıyla beraber gecesini gündüzüne katan Medeni yoldaş, engin bir fedakarlık içinde olmuştur. Bilindiği gibi bu dönem Körfez Savaşı sonrasında Saddam rejiminin katliam yaptığı, ayağa kalkan halkımızın direnişinin kanla bastırıldığı bir dönemdir. Ve yine bu dönemde partimizi darbelemek için provokatörler amansız bir çabanın içindedirler. Yarıyol "arkadaşları"nın ihaneti vardır. Bütün bunlara karşı kararlı ve inançlı davranan Medeni yoldaş, halkına bağlılığın yüce örneğini göstererek bunları lanetlemiş ve önemli hizmetlerde bulunarak emek kahramanlığına hak kazanmıştır.

Partinin kongre sonrası yaptığı düzenlemelerde, görev sahası Dersim'e çıktığında en ufak bir ikircikliğe kapılmadan, "ülkenin her karışı da benim için

ve halk değerlerini korumada ve geliştirmede proleter kişilikte örnek bir yapıya sahipti. Yoldaşları ve halk arasında sevilen sayılan Medeni yoldaş, çizgi dışı davranış ve pratiklere karşı doğru parti tutumunu geliştirmede son derece kararlı bir tutum ve pratiğin sahibidir.

Bu üstün vasıflara sahip olan Medeni yoldaş, mücadele pratiği boyunca derin yurtsever kişiliği ile militan savaşçı yapısıyla son derece değer verilmesi gereken soylu bir çabaya sahiptir. En son şehit Seyit Rıza Kampı'nın baskınından sonra gelişen pratikte son derece fedakar çabasıyla yoldaşlarını ayakta tutan, üç metre karla 20 saat yapılan boğuşmada direncin temsili olan Medeni yoldaş, 12 Şubat 1992 günü Mazgirt-Peri direnişçileriyle düşmanla iki gün süren kahramanca direniş ve savaş pratiğiyle, düşmana ağır kayıplar verdirerek şahadete ulaşmıştır. Dersim ve Elazığ'dan getirilen takviye ordu gücüyle 6 yoldaşın direnişçisiyle başedemeyen düşman ancak kara kışın yardımıyla bunu başarabilmiştir. Peri direnişçilerinin kahramanlığı karşısında şok olan TC ordu mensupları yoldaşlarımızın cesetlerine

aynıdır" diyen Medeni yoldaş, gerici toplumsal değer yargılarına karşı doğru parti tavrını koyarak örnek militan bir tutum sergilemiştir. Zorlu yolculuklar sonunda Dersim'e ulaşan Medeni yoldaş, hemen çalışmalara katılmıştır. Alan lojistik sorumluluğu, manga komutanlığı görevlerini yürüten Medeni yoldaş, parti

işkence yaparak onursuzluk çukurunun en dibindeki komplekslerini, aşağılanmış ruh hallerini teskin etmeye çalışmışlardır. On bine yakın ordu gücüne karşı süren savaşın kahramanı yoldaşlarımızın direnişi yolumuzu aydınlatan bir pratik olarak ebediyete kadar yaşatılacaktır!

Attila yoldaşın direnişi mücadelemize önderdir!

Adı, soyadı: **Attila YILDIZ**

Kod adı: **Bager**

Doğum yeri ve tarihi: **Kurkurik köyü-
Mazgirt, 1966**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi: **12 Şubat 1992,
Peri-Mazgirt**

Türk sömürgecilerinin Kürdistan'ı sömürgeleştirme ve ülkemizi kendi ulusal yayılma alanı olarak görmelerinden dolayı, Kürdistan'da uygulanan katliamlar, sürgünler, göçertme ve beyaz katliam olan asimilasyon, kişiliksizleşmeyi ve Türkleşmeyi dayatma durumu vardır. Bundan en son payını alan ve en çok tahribatların yaratıldığı bir alanımız da Dersim alanıdır. Dersim 1938 katliamında onbinlerce insanımızın imha edildiği bir alandır. İnsanlarımız topraklarından zorla göç ettirilerek Türkiye şehirlerine sürgün edilmiştir. Geriye kalanlar ise beyaz katliamdan geçirilerek tarihi, dili, kişiliği değişikliğe uğratılmış, başkalaşıma tabi tutulmuş sahte bir kişilik yaratılmak hedeflenmiştir.

Bunun için kemalizmin şekillendirdiği bu kişilik tamamen ülke, ulus ve halk gerçekliğimize yabancı olan düşman bir kişiliktir. Düşman bu uğurda hedefine ulaşmak için çeşitli yöntemleri iç içe kullanarak sonuca gitmeye çalışmıştır.

Ancak partimiz PKK, TC'nin tüm çarpıtma, tarihi tersiyüz etme, kendi suçlarını örtbas etme hareketlerini yükselttiği devrimci savaşa boşa çıkardı. Beyni uyuşan, aldatılan, kendi ulusal, toplumsal, kültürel ve tarihi gerçekliğinden kopuk ve habersiz yaşayan halkımız bugün kendi özgür iradesini ve özgür ka-

derini partimizin öncülüğünde ve çizdiği aydınlık yol sayesinde tayin için ayağa kalkıyor. **Attila YILDIZ** yoldaşımız da bu gerçeklik içerisinde dünyaya gelmiş, ancak daha sonra partimizin uyandırdığı güçlü yurtseverlikle ve sınıfsal bilinçle gerçek kurtuluşun PKK saflarında savaşıma olduğunun bilincine varmıştır.

Attila yoldaş, 1966 yılında Mazgirt'in Kurkurik köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokul öğrenimine Mazgirt'te başlar. Ancak maddi imkanlar elvermediğinden öğrenimini sürdürmez ve maddi koşulların giderek ağırlaşması nedeniyle Türkiye metropollerine gitmek zorunda kalır. Burada en ağır ve tortu işlerde Kürdistanlı gençler ucuz bir ücretle, kanın tokluğuna çalışmaktadır. Bager yoldaş da uzun süre zorunlu olarak böyle bir yaşam içerisinde her günü insanı kahredecek bir yaşam sürdürür. Bager yoldaş, böylesi bir yaşamın içinde olmanın insan onuruyla bağdaşmadığının bilincindedir. Emegi açıkça gaspedilmektedir. Ne yapacağını bilmez, fakat bu uzun sürmez. Çünkü halkımızın kaderi uğruna ülkemizin bağımsızlığı için savaşan,

bu konuda halktan güç alan, halkın ortak irade gücüyle günden güne güçlenen bir parti hareketi vardır. Bager yoldaşın yaşadığı sorunlar aynı zamanda halkımızın yaşadığı sorunlardır. Bunun için parti hareketi ile tanışması zor olmadı.

Bager yoldaş emekçi bir insan ve proleter bir kişilik özelliğine sahipti. Kapitalist sömürgeci pazarlarda emeği amansız sömürülen, bunun karşılığında hiçbir insani karşılık almayan bir yoldaşımızdır. Bunun için emeğin, uluslaşmanın, insanlaşmanın adı olan mücadeleye saflarına katılımı, son derece cesaretli ve coşkuluysa. Mücadele saflarına katılım dönemi kış sürecine denk geldiği için direkt eğitim faaliyetlerine katılır ve gördüğü eğitimle kısa sürede birçok gerçeği kavrar. Atak, canlı, girişken bir kişiliğe sahip olan Bager yoldaş bir talihsizlik sonucu üç aylık pratikten sonra, 12 Şubat 1992 günü Peri'de çıkan çatışmada 5 yoldaşıyla birlikte özgürlük mücadelemizde şehitlik mertebesine kavuşurken, şahadetiyle Dersim halkına ulusal kurtuluş saflarımızda yer almanın çağrısı olmuştur.

Attila YILDIZ yoldaşın anısı, Dersim'de ulusal kurtuluş mücadelesi geliştirilerek, düşmana darbeler vurularak sürekli yaşatılacaktır!

Mazgirt'te direniş tohumlarını ektiler!..

Adı, soyadı: **Sait AYKUT**

Kod adı: **Yavuz**

Doğum yeri ve tarihi: **Nirveh-Uludere, 1974**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Şubat 1992,
Mazgirt**

Bilindiği gibi ulusal kurtuluş mücadelemizin en çok geliştiği alanlardan

biri Botan'dır. Bu eyaletimizde bağımsızlık ve özgürlük düşüncesi halkla bütünleşmiştir. Bu mücadeleye önderlik eden partimiz PKK daha ilk yıllardan beri halkıyla et ve tırnak gibi birbiriyle kaynaşmıştır. Bu nedenle yıllardan beri başaşağıya giden Kürdistan tarihine son diyen partimiz PKK, bundan sonra dünyada özgür ve bağımsız halklar arasında yer edinebilmek için zaferi yakalamak; bir anlamda zaferin teminatı olan halkın otoritesine, yani halk ordusuna -ARGK- ulaşmakla mümkün olduğu inancı tamdır. Bu gerçeği gözönünde bulunduran partimiz PKK, 3. Kongre'de alınan kararla ülke çapında, özelde Botan Eyaleti'mize uygun olarak askerlik yasasını karara bağlamıştı. Böylelikle ülkemizde yurtseverliğin güçlü olduğu alanlardan biri olan Botan Eyaleti'mizde askerlik yasası hayata geçirilmiş oldu. 3. Kongre'den sonra hayata geçirilen askerlik yasası ve özellikle de 1989 yılında yürütülen gerilla çalışmalarında yan gönüllü temelde gençliğin yoğun

tarzda gerilla saflarına katılması söz konusudur. İşte bu yılda askerlik yasası gereği saflara katılanlardan biri de **Yavuz yoldaş**.

Yavuz yoldaş 1974 yılında Uludere'nin Nirveh köyünde orta halli bir yurtsever ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokul öğrenimini köyünde tamamladıktan sonra orta ve lise öğrenimini de Beytüşşebap'ta görür. Bundan sonraki yıllarda okul öğrenimine son verir ve gerilla mücadelesinde yer alır. Yavuz yoldaş mücadeleye katılmadan önce gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenmesi durumu söz konusudur. Yalnız kendisinin aile bağları güçlü olduğu için mücadeleye katılmada belli bir süre gecikme durumu vardır. Gerilla saflarına katıldıktan sonra Hırır'da açılan Mahsum Korkmaz Akademisi şubesinde siyasi ve askeri eğitim görür. Yavuz yoldaş gördüğü eğitimde güçlü bir dönüşümü sağlar. Bu temelde Kürdistan halk gerçekliğini kavrar, savaş sorunlarını daha net bir şekilde öğrenir ve sorunların çözümü için çaba içerisine girer. Böyle bir çabayla pratik faaliyet içinde yer alan Yavuz yoldaş, kısa bir süre içinde ilkin bölgeler arasındaki koordineyi sağlamak için kur-yelik görevini yapar ve ardından komutanlık görevlerini üstlenebilecek yetkinliğe ulaşarak, bu görevi devralır.

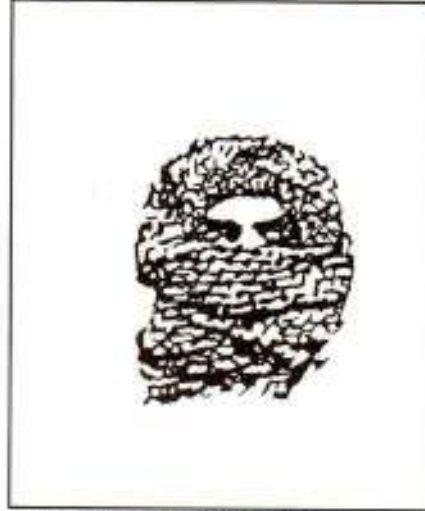
1990 yılında 4. Ulusal Kongre'de delege olarak yer alan Yavuz arkadaş, kongrenin çalışmalarına ve alınan kararlara yakından tanık olur. 4. Ulusal Kongre'de önce ülke pratiğinde yaşanan taktik dışılığı ve mücadele sorunlarını kavrayan Yavuz yoldaş, 4. Ulusal Kongre'nin ruhuna uygun olarak, yaşanan taktik dışılığa son vermek için yeni bir hamle ruhuyla partiye yönelir. 4. Ulusal Kongre'de Dersim Eyaleti'mize yönelik müdahale gücünde Yavuz yoldaş da yer alır. Çalışma alanına ulaşan Yavuz yoldaş fedakar, aydın, olgun ve gelişkin olan savaşçı özelliğiyle çeşitli görevlerde yer alır. Nazimiye-Mazgirt alanında gerillanın oturtulmasında önemli katkılarda bulunur; yönetim faaliyetinde aktif rol üstlenerek önemli katkılar sağlar. Halkımızın kendi ordusuna kucak açmasında, Yavuz yoldaşın pratiği ve yaşamı önemli rol oynamıştır.

Yavuz yoldaş son olarak Mazgirt alanında mücadeleyi daha da tırmandırmak isteğiyle kitle faaliyetlerine ağırlık verir. Buna karşılık ülke çapında gelişme gösteren gerilla faaliyetleri giderek ulusal meclis ve kurtarılmış bölgeleri

ilan etmeye doğru giden mücadelemizi fark eden sömürgeci faşist TC, bunu önlemek için kışın çetin koşulları kendisine fırsat bilerek ve güçlü teknolojiye dayanarak her alanda amansız bir sal-

dırma geçer. İşte düşmanın bu yönelimlerine uğrayan bir gerilla birliğimiz içerisinde manga komutanı olarak yer alan Yavuz yoldaş da, diğer yoldaşlarıyla birlikte direnerek şahadete ulaşır!

Sen zafere olan inancımızsın!

Adı, soyadı: **Ferhat YÖYLER**

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Xanik köyü-
Malazgirt, 1971**

Mücadeleye katılış tarihi: **12 Ekim 1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **Şubat 1990,**

Okçıyan-Mazgirt

Ferhat yoldaş, 1971 yılında orta halli ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözünü açar. Hayata gözlerini açtığı ortam çelişkiler yumağıdır. Bir yandan ailenin yurtsever olmasından dolayı düşman baskıları ve ablukaları, diğer yandan düşmanın suni ve bilinçli olarak yarattığı aşiret çelişkileri içinde büyüyor. Daha ufak bir çocuktur, çevresini tanımayacak, yorumlayamayacak kadar küçüktür. İki-üç günde bir mutlaka annesinin sırtında geceleri köyü terk ederek arazilerde yatarlar. Çünkü bu dönemde de Malazgirt'te komando baskıları yoğunlaşmıştı. Sömürgeci TC devleti, her gece bir köyü ablukaya alır ve en vahşi insanlık dışı uygulamalarla halkı meydanlarda toplar, en ağır hakaretlerde bulunurdu. Barbar işkenceler ve uygulamalar öylesine bir noktaya gelmişti ki, bölge halkı bir bütün olarak kaygılar içindeydi. Her köy kendi sırasını bekliyor ve geceler tüm bölge halkına zehir olmuştu. İşte köylüler bu vahşice uygulamalara maruz kalmamak için her gece köylerini terk ederler, köylerine geri döndüklerinde, evlerini yıkılmış, ya-

kılmış halde bulurlardı. Düşmanın bu uygulamaları 1970'lerde başlayarak aralıklı olarak 1980'lere kadar devam etmişti. 12 Eylül faşist darbesiyle birlikte bu durum zirveye ulaşmıştır.

Agit yoldaş, böylesi bir ortamda büyür. O da her Kürt çocuğu gibi kemalizm denilen zehirden payını almıştır. Fakat yurtsever bir aileye ve çevreye sahip olduğundan dolayı Kürt kişiliğinin tüm özelliklerini taşıyordu. Nitekim o yaşlarda okulda "Biz Kürtler niçin köleyiz, niye böyle kalmışız" diyerek arkadaşlarıyla tartışırdı. Kendi kimliğini savunduğundan ve sınıfın en çalışkan, zeki öğrencisi olduğundan dolayı sömürgeci kurumların faşist öğretmenleri kendisinden rahatsızlanıyorlardı. O'nu kötülemek ve okuldan atmak için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlardı. Ama O, içinde ezilmişliğin de verdiği bir duyguyla orta okula kaydını yapar. Fakat O'nu rahatsız eden çelişkiler o kadar yoğunlaşmıştı ki en sonunda patlayverdi. 10 Kasım Atatürk'ün ölüm yıldönümünde okulda düzenlenen törende Agit yoldaş, bunu hazmetmeyerek öfkeyle kinini dile getirir, ortalığı darmadağın ederek kaçır. Bunun üzerine okuldan atılır.

Ekonomik durumları kötü olduğundan aile bütçesine katkıda bulunmak için önüne gelen her işte çalışmaya başlar. Yoğun çaba ve gayretiyle ailenin durumu biraz düzelir. Artık Agit yoldaş büyümüştür. PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi gün geçtikçe geliyordu. Mücadeleye katılmak için girişimlerde bulunuyordu. Fakat babası ondan hızlı davranarak mücadeleye katılır. Ancak şanssızlıklar peşlerini bırakmaz. Babası sekiz arkadaşıyla birlikte İran'da yakalanarak bir aya yakın cezaevinde kalır. Partiyile ilişkiye giremediklerinden tekrar Türkiye'ye gönderilirler. Faşist TC devleti babasını yakalayarak yoğun işkenceler ve baskılar yapar. Bu arada tüm Kürdistanlı gençlerin kaderi gibi Agit yoldaş da Türk metropollerinde en tortu işlerde çalışarak ailesinin geçimini sağlamaya çalışır. Babasının

yakalandığını duyar-duymaz ülkeye dönerek parti ile ilişkiler kurar. Mücadeleye aktif katılımını bildirir. Fakat parti, durumunu göz önünde bulundurarak Malazgirt'te görevlendirir. Hem ailesine bakar, hem de faaliyet yürütür. Üç aylık bir çalışmadan sonra dayanamayarak Malazgirt yakınlarında faaliyet yürüten küçük bir gerilla grubumuza katılır.

Agit yoldaş olgun kişiliği, sarsılmaz inanç ve kararlılığı, sonsuz fedakarlığıyla arkadaşları arasında saygın biri haline gelir. Beraber saflara katılan arkadaşlarından birisi, "Onu tanımak, anlamak için, onunla yaşamak, eyleme katılmak gerek" der. Gerçekten de askeri ve siyasi kişiliğiyle büyük komutanlık vaat eden bir yoldaşımızdı Agit yoldaş.

Agit yoldaş, araziye ve bölge halkını tanıdığından Malazgirt ve çevresinde yaptığı eylemlerle halkın sempatisini kazanmış, düşmanın ise korkulu rüyası ha-

line gelmişti. En son Agit yoldaş Malazgirt yakınlarındaki Okçıyan köyüne çeteleri silahsızlandırmak için arkadaşlarıyla gider. Hain işbirlikçi birinin ihbar etmesi sonucunda köy, düşman askerleri tarafından çevrilir. 40 saat düşman sürüsüyle çatışan Agit yoldaş, mermileri bittiğinden, düşmana, "Kendinize güveniyorsanız bize mermi verin savaşalım" der. Düşman ise "Teslim ol" çağrılarını yapar. Kahraman Agit yoldaş, "Alçaklar, hainler biz size teslim olmayız, hesap vermeyiz" diyerek, "Biji PKK", "Biji Serok APO" sloganlarını atar. Bunun karşısında çılgına dönen düşman, atalarından kalma barbarlıklarını göstererek, dozerle yoldaşların bulunduğu evi yıkarlar. Büyük bir direniş gösteren Agit yoldaş şehit olurken, yanında bulunan Çiya yoldaş da ağır yaralı bir halde düşmana esir düşer.

Agit yoldaş! Sen intikam duygumuzu

geliştiren, zafere olan inancımızı kat be kat artıran direniş sembollerinden birisin. Sen ve diğer şehitlerimizin anısı yolumuzu daima aydınlatacak, mücadele, yaşam ve kavga çizgimiz olacaktır!

*Toprağa benzer yüreğin
Bereketli doğuran
Yemyeşil bir toprağa
Sen çilesin ak umutlarıma
Ben hiç kara çizmedim
Ben çiçek taşıdım güneşe kuşkusuz
Çiçekten bir halka
Takmayacaklar kaynuna biliyorum
Ve ağlamamı istemiyorum ülkem
Sen koskoca bir çınar
Ben çinardan düşen bir yaprak
Binlerce oğul
Binlerce umut
Duraksız doğurup yeşerecek
Ne mutlu sana
ÜLKEM KÜRDİSTAN...*

O'nu, bağımsız ve birleşik Kürdistan'ı yaratarak yaşatacağız!

Adı, soyadı: **Mustafa ARAP**

Kod adı: **Hayri**

Doğum yeri ve tarihi: **Cırnık köyü-**

Kamışlı, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Şubat 1992,**

Ovacık

Partimiz PKK önderliğinde verilen ulusal kurtuluş savaşında ilk günden bu güne değin çok değerli kadro ve savaşçılar şehit düştü!

Bu savaşımız amaç ve hedefine ulaşacağı güne kadar daha birçok değerli militan ve komutanı şehit vereceğiz.

Kürdistan devrimini göz önüne getirdiğimizde, partimizin "her aile bir evladını devrime vermelidir" belirlemesi bugün daha da tüm çıplak gerçekliğiyle gün yüzüne çıkmış durumdadır. Evet acıdır ama, Kürdistan devrimi bunu böyle olmaya zorunlu kılmaktadır. Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi bugün eğer içte ve dışta milyonları kucaklamışsa ve tüm dünyanın dikkatlerini kendisinin üzerine çekmişse, PKK militanlarının kahramanca canlarını feda etmelerinin bundaki rolü belirleyicidir. Her dünya devriminde olduğu gibi bizde de devrim, can, kan, zorluk, zahmet, fedakarlık ve dökülen göz yaşları temelleri üzerinde yükselip ve böylece sonuçlanacaktır. Evet biz de, bu şerefli, namuslu ve onurlu yaşama kavuşmak için, bu kavgada her şeyimizi feda etmeye çoktan hazırlanmışız ve Kürdistan halkını bu kölelik ve esaretten mutlaka kurtaracağız!

Kürdistan tarihi başından beri hep direniş ve isyanlarla doludur. Halkımız hep başkaldırmıştır. Halkımız, ülkemiz Kürdistan'a göz diken ve bu topraklar üzerinde gelip geçen hiçbir zorbacı ve zalim hükümrana ve despot devlete boyun eğmemiş, teslim olmamış ve hep sonuna kadar direnerek bu toprakları

korumuştur. Tarihimiz tüm bu direniş destanlarıyla doludur. Ama tüm bunlara rağmen halkımızın bu görkemli çıkışları yenilgilerle sonuçlanmıştır. Bu yenilgilerde iç ihanetin büyük etkisi olsa da, asil olarak ulusal birliğin yaratılamaması rol oynamıştır. Eğer ulusal birlik doğrultusunda isyanlar ve direnmeler verilmiş olsaydı bugün bu durumda olmayacaktık ve ulus olarak bu kadar geri bir düzeyi yaşamayacaktık.

Bugün ülkemiz Kürdistan'da modern temeller üzerinde ulusal kurtuluş savaşı verilmektedir. Tarihte halkımızın başaramadığı ulusal birlik meselesini bugün PKK başarmış durumdadır. Eskiden beri halkımız arasında bir ur olarak, hep halkımızı bölüp parçalayan eğilimler bir bir ortadan kaldırılarak ulusal birlik perçinlenmiş durumdadır. Başta parti militanları olmak üzere, savaşçılar ve yurtsever halkımız artık ayaklanarak bağımsız Kürdistan için seve seve canlarını feda etmektedirler.

İşte bu gerçeklik ortamında korkusuzca yer alarak ve sömürgecilere karşı bu kavgada tereddütsüzce savaşan **Hayri (Mustafa ARAP)** yoldaş bunlardan biriydi. Hayri yoldaş 1973 yılında Güney-Batı Kürdistan'ın Kamışlı ilçesi Cırnık köyünde dünyaya geldi. Çok yok-

sul bir aileye mensuptu. Yaşamı, çocukluğu hep ezik, baskı ve açlık altında geçti.

Evet, Hayri yoldaşın ailesi yoksul ve fakirdi; Araplara ırgatlık, hamallık ve mevsimlik işçilik yaparak aileyi zar-zor idare etmeye çalışıyordu. Fakat öbür yandan bu ailemiz son derece yurtsever bir aile olup, Kürtlüğün değer yargılarına ve Kürdistan'a sonuna kadar bağlıdır. Çünkü Hayri yoldaşın babası yıllarıyla Güney Kürdistan'da (Irak parçasında) gerici feodal KDP saflarında peşmergelik yapmıştır. Bu ailemiz salt Kürdistan'a kavuşmak için tüm güç ve imkanlarını KDP için harcadı. Yine kendi evlerini KDP'ye açarak yıllarca adeta bir büro rolünü oynayarak hizmet etmiştir. Güney parçamızın genelinde olduğu gibi Hayri yoldaşın ailesi de çok geçmeden bu ihanetçi ve ilkel partiden ilişkilerini kesmeye başladı. Çünkü Kamışlı alanında faaliyet yürüten partimizin militanlarıyla tanışıp, hemen partiye ilişkiye geçti. Çok geçmeden kendi duygularının, iyiniyetlerinin ve yaptıkları hizmetlerinin, KDP tarafından hasıl kötü bir biçimde kullanıldığının bilincine vardılar. Ve tam detayıyla KDP hakkında bilgilen-diler. Bir bütün olarak KDP'den ilişkilerini kesip, gerçekliği temsil eden partimiz PKK ile hareket etmeye başladılar.

Hayri yoldaş ailenin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çocukluk günlerinden partimiz saflarına katıldığı 1990 yılına kadar hep çalışıp durdu. Halep'te, Şam'da kazandığını ailesine gönderiyordu. Her çeşit ara işlerde, zor ve tehlikeli yerlerde çalıştı. Günlerce, aylarca işsiz kalıp çok perişan bir yaşamı sürdürdü. Hayri yoldaşın maddi imkanları çok dar olduğundan dolayı hiçbir okula gidemedi ve okuma-yazması yoktu. Partinin aileyle olan ilişkisinden dolayı, arkadaşlar, Hayri yoldaşla yakinen ilgileniyorlardı. Bu yüzden Hayri yoldaş gittiği her yerde partiye ilişkisini kesmedi, tersine ilişkilerini daha da sıkılaştırdı. Giderek Kürdistan üzerine daha çok sorular soruyor, daha çok ilgileniyor, araştırıyor ve inceliyordu. Günden güne bu ilgi artmakta ve parti gerçekliğimizi artık kendi tanıdık ve etrafında bulunan yurtsever insanlara da anlatmaya başladı. Partiyi bu ilişkisinin yanı sıra diğer taraftan da yine çalışıyor ve ailesine de

katkıda bulunuyordu. Bu ikili çalışma içinde bulunan Hayri yoldaşın bir seçime gitmesi gerekiyordu. Yani ya tüm-den parti içinde yer alıp savaşa katılacak, ya da aile ortamında o kölece yaşamı sürdürecekti. Ama hiç tereddüt etmeden Hayri yoldaş hemen 1990 yılında parti saflarına katıldı. Kaldığı Güney

lanına ulaşarak, parçalanmış ülkenin dört parçasını yeniden birleştirmenin simgesi olmuştur.

Hayri yoldaş 1992 kış kampında parti eğitimine alındı. O, gördüğü 75 günlük eğitimde tüm arkadaşlar içinde birinciydi. Eğitime samimi ve ciddiyetle yaklaşıyordu. O, öğrenmek istediği ko-

parçasında yaklaşık bir yıl parti-cephe faaliyetlerini yürüttü ve bu çalışmasından başarıyla çıktı.

Hayri yoldaş 1991 yılında direkt ülkeye gelip sıcak savaşım ortamında, gerilla ordusunun içinde yer alarak silahlı savaşım vermeye çalışır. Belki bir süre Güney Kürdistan parçasında kalır. Daha sonra Botan-Amed üzeri Bingöl'e gelir. Burada 6 ay parti faaliyetlerinde bulunur. Tüm baskın ve saldırı grupları içinde yer alarak bu bölgemizde düşmana ölümcül darbeler indirerek, onu toparlanamaz duruma düşürür. Evet, Hayri yoldaşın okuma-yazması yoktu, çok az konuşan ama çok iş yapan bir özelliğe sahipti. Disiplinli, boş sohbeti sevmeyen, otoriter ve resmiyeti kendi şahsında militanca temsil eden bir yoldaşıydı.

Hayri yoldaş kendi önerisi sonucu Kasım 1991'de Dersim Eyaleti'ne gelir. Gelir gelmez hemen pratik faaliyetlere çıkar. Yürüttüğü faaliyetlerinde canlı, atak, sonuç alıcı ve arkadaşlarının moral kaynağıydı. Kültürel olarak kendisini epey geliştirmişti. Onun söylediği direniş türküleri ve vurduğu saz telleri Munzur'lardan Cudi dağına, oradan da Tanin dağ-

nunun peşini bırakmaz, mutlaka öğreneirdi ve öğrendiğini de arkadaşlarına aktarıyordu. O'nun bu davranışından dolayı partimiz Hayri yoldaşı özel olarak ödüllendirdi.

15 Şubat 1992'de bir hainin ihbarı sonucu kamp yeri açığa çıkarak düşman burayı kuşattı. Büyük bir direnişle grup kuşatmayı yararak, düşmanın bir helikopterine de ağır hasar vererek çemberden sağ çıkmayı başardı. Yerde 3 metre kar, soğuk ve dondurucu sert bir hava vardı. O gece 16 saat hiç durmaksızın yapılan manevrada, bu soğuk ve dondurucu havada Hayri yoldaş 16 Şubat 1992 tarihinde Ovacık'ta donarak şehit düştü. Hayri yoldaş şehit düştüğü ana kadar asla arkadaşlarının moralini bozmadı. O, artık şehit düşeceğini bilmesine rağmen, hep diğer arkadaşlarıyla ilgilenilmesini ve onların kurtarılmasını istiyordu. Evet, Hayri yoldaş beden aramızda değil ama, O'nun uğruna canını verdiği bağımsız, demokratik ve birleşik Kürdistan'ı mutlaka yaratacağız! Andın andımız olsun, sen çok rahat uyu can yoldaşımız!..

**Cephede savaşan
silah arkadaşları**

Altınoluk direnişinin ölümsüz kahramanları! Özgürlük yürüyüşümüzün zafer ufkunda yaşıyorsunuz!

Adı, soyadı: **Maşallah HAN**

Kod adı: **Redar**

Doğum yeri ve tarihi: **İnak köyü-
Varto, 1964**

Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **22 Şubat 1992,**

Altınoluk köyü-Karakoçan

TC sömürgeci devlet aygıtı, geçmişinden devraldığı mirasla halkların imhası, sürgünü, yok edilip darmadağın edilmesi sanatında uzmanlaşan bir rejimdir. Bu uzmanlığı ile Avrupa'da ve diğer dünya halklarında "barbar Türkler" diye anılan despot Türk rejimleri, kemalizmin ırkçı, şoven anlayışlarıyla şekillenen yeni TC devleti bu barbarlığı vahşet düzeyine tırmandırmıştır. Yeni cumhuriyet döneminin vahşet kurbanlarının başında da Kürdistan halkı gelmektedir. Sömürgeciler ülkemiz Kürdistan'ı Misak-ı Milli çerçevesinde kendi ülkelerinin bir parçası olduğunu iddia ettikleri için, geçmişten günümüze ülke ve halk gerçekliğimizin imha edilmesi, başkalaştırılması doğrultusunda yoğun bir imha savaşını dayatmışlardır. TC ilk şekillendiği günden bu yana daima Kürt ve Kürdistan'a düşmanlığında, onu yok etmenin arayışları, yoğun çabası içinde bulunmuştur. Bunun için geçmiş isyanlarda görüldüğü gibi Ağrı'da, Zilan'da, Genç'te, Palu'da, yine en son Dersim'de yüzbinlerce insanımız katliamdan geçirilmiştir. Bunun yanında bununla eşdeğerde olan sürgün ve beyaz katliam olan asimilasyon politikalarıyla Kürt ve Kürdistan gerçekliği mezara gömülmek istenmiştir.

Sömürgecilerin ülke ve halk gerçek-

liğimize, insanlığımıza, kişiliğimize, kimliğimize karşı başlattığı bu imha savaşına mutlaka "dur" denilmeliydi. Burada devrimci olmanın, yurtsever olmanın, hatta insan olmanın ölçütü, bir halkın varoluş-yokoluş sürecinde net bir tavır koymaktır. Bu konuda PKK'nin çıkışı, bu dengesiz koşullarda sadece tek tarafın tüm olanakları arkasına alarak yürüttüğü savaşıma karşı halkımızın da kendi meşru savunmasını yapma hakkıdır. Bunun için PKK'nin çıkışı, umutsuzluğa, yokoluşa, ihanete ve başkalaşıma karşı halkımızın kendi meşru müdafasını en kahramanca bir tarzda sergilemesidir. Başlangıçta bir elin parmak sayısı kadar olan cesur, fedakar, devrimci öncülerin amansız koşullara karşı, olağanüstü bir çaba ve direnişle başlattığı bu hareket gerekli olan mesajı, kısa sürede gerekli olan adrese ulaştırdı. Düşmana karşı varolma savaşının amansız bir direnişle sürdürülmesi ve bunun her türlü koşullarda temsili, bu konuda geri adım atmama, partimizi halka mal etmiştir. Artık kendi kaderini tayin etmek, kendi geleceğini belirlemek için, halkımız partimizin açtığı bağımsızlık özgürlük ve yurtseverlik yolunda yürüyor. Halkımız artık binlere ulaşan PKK direniş şehitlerinin yolunda yürüme kararlılığına ulaşmıştır. Halka bu bilinci veren, bu cesareti kazandıran şehitlerimizin yaşamı ve direnişidir.

Redar yoldaşın yaşamı ve direnişi buna örnektir. O, mücadeleye katılır katılmaz bu direniş çizgisini esas aldı. Bunun üzerinde yürüdü.

Redar yoldaş, 1964 yılında Muş'un Varto ilçesi İnak köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu köyde okur. Daha sonra Almanya'ya göç ederler. Ancak **Redar** yoldaş Almanya'da birkaç yıl kaldıktan sonra yeniden ülkeye döner. Evli ve iki çocuk babası olan **Redar** yoldaş, Almanya'dan döndükten sonra bu defa çalışmak için Adana'ya gider. Çeşitli inşaat ve yapı işlerinde çalışır. Avrupa ve Türkiye metropollerinde arasında gidip gelen bu yaşam **Redar** yoldaşı oldukça rahat etmektedir. Onca çabalayıp, onca emek harcamasına rağmen buna hep başkaları elkoymaktadır. Gerek Avrupa'nın, gerekse Türkiye metropollerinin kurtuluş kapısı olmadığını görür. Almanya'da kaldığı sürede bu çevrede parti

çalışmaları vardır. Kısa süre içerisinde parti ile tanışan **Redar** yoldaş, zayıf da olsa ulusal özelliklerin ve yurtseverliğin canlı olduğu bir çevreden olduğu için, bir de buna sınıf bilinci eklenince parti ile hızla bütünleşir. Partiyile olan bu bağ Adana'ya geldiğinde tekrar kurulur. Bu defa **Redar** yoldaş, aktif çalışmalara başlar. Yayın, kaset dağıtımı yapar, gençlik çevrelerini örgütlenme faaliyetlerinde bulunur. Bu faaliyetleri hakkında bilgi alan düşman onu yakalar. Yaklaşık bir yıl tutuklu kalır. Birçok işkence ve baskı ile yüzyüzedir. Cezaevi süreci ona geri adım attırmaktan ziyade, daha da çelikleştirir. Düşmana karşı kini, nefreti biraz daha artar. Cezaevinden çıkar çıkmaz Varto'ya gider. Buraya gerillanın gidip geldiğini öğrenir. Yanına aldığı birkaç gençle mücadele safalarına katılır.

1990 yılında Varto'da saflara katılan **Redar** yoldaş, daha sonra Dersim Eyaleti'ne gönderilir. Bundan sonraki süreçte Dersim Eyaleti faaliyetlerinde yer alan **Redar** yoldaş, yürüttüğü çalışmayla birçok gelişmeye kaynaklık etti. Dürüstlüğü, olgunluğu, cesareti ve fedakarlığı ile dikkati çeken **Redar** yoldaş, disiplini ve görev üstünlüğünü her şeyin üstünde tuttu.

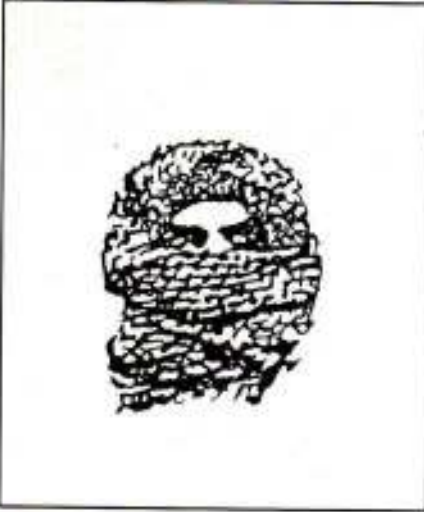
Redar yoldaşın mücadeleye karşı olan azim ve kararlılığı gün geçtikçe daha da güçlendi. Bunun için önündeki görevlere dört elle sarılır, hemen işleri bitirmeye çabalar. Halka ve yoldaşlarına karşı alçakgönüllülüğün, sevginin, saygının temsiliyi yapan bir yoldaşıydı.

En son beş yoldaş ile birlikte Karakoçan'ın Altınoluk köyünde sömürgeciler tarafından bir evde kaldıkları ihbarı alınır. Bunun üzerine evi kuşatan çapul sürüleri, "teslim ol" çağrılarını yaparlar. Ancak karşılık teslimiyet ve ihanet değildir. Yoğun kış koşullarının yaşandığı bir dönemde böylesi bir yerde düşmanın kuşatmasında kalmak elbette tercih edilmezdi. Ancak olan olmuş, an gelmişti. Her PKK militanının yapması gereken "ölüm nereden ve ne zaman gelirse gelsin" bir PKK'liye yaraşırçasına karşılanmalıdır. Altıların, düşman kuşatmasına rağmen, yoğun bir ateşle düşmana karşı savaşımı başlar. Ancak düşman evi roket ve top atışlarına tutar. Böylece direniş karşısındaki acizliğini, barbarlık sergileyerek kapatmaya çalışır.

Altı yoldaşımız amansız bir direnişle

şahadete ulaşır. Onların bu kahramanlık örneği destanları, halkımıza ulaşmış, ona mal olmuştu.

Sizler, son göreviniz olan kanınızın son damlasına kadar savaştınız ve böylece direniş şehitleri sayfasına bir yaparak ekleyerek tarihe mal oldunuz. Unutmayın ki bugün sizinizde milyonlar yürüyor. Yolunuz yolumuz, andınız andımız olacaktır. Anınızı mücadeleyi yükselterek yaşatacağımıza söz veriyoruz!

Adı, soyadı: **Fevzi KAYA**

Kod adı: **Delil**

Doğum yeri ve tarihi: **Yeniköy-Bingöl, 1967**

Partiye kabiliyet tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **22 Şubat 1992, Altınoluk köyü-Karakoçan**

Partimiz önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi halkımızdan aldığı güçle, halka mal olarak günden güne gelişme göstermektedir. Sömürgecilerin halkımıza yıllarca dayattığı kölelik, ulusal yabancılaşma, siliş kişilik ve insanlık dışı yaşam, özgürlük ve bağımsızlık hareketi olan mücadelemizce adım adım yıkılmaktadır. Sömürgeciler artık insanlarımızı istedikleri biçimde kendi hizmetlerinde kullanamıyorlar. Bağımsızlık, özgürlük, yurtseverlik ve insanlaşma hareketi olan PKK hareketi, başlangıçtaki bu özünden hiçbir şey yitirmeden milyonların direnişinde filizleniyor. Halkımızın serihildanları düşmanın katliamlarına rağmen hızından düşme yerine, aksine daha fazla şehit kaniyla sulanarak yükseliyor. Direniş şehitleri amansız koşullarda kendi yaşamlarını feda ederek, tarihte eşine az rastlanır cinsten kahramanlık örneklerini sergileyerek insanlığa, tarihe mal olmaktadır. Bunun bir görkemli örneği de **Delil** yoldaşın direnişi ve şahadetidir.

Delil yoldaş, ailesinin yoksulluğu ve ağır ekonomik koşullar altında olmasından dolayı oldukça zor koşullarda okur. Özellikle liseyi kirayla tutulan evlerde yarı aç, yarı tok bir yaşamla, birçok zorluklarla boğuşarak bitirir. Yaz tatili dönemlerinde ise inşaatlarda, tarla işlerinde çalışarak okumak ve ailenin geçimine katkıda bulunmak için para biriktirmeye çalışır. Tüm amacı "okuyup adam olmak" diye, diğer insanlarımızı da öngörülen kendi halkına yabancılaşma, sömürgecilerin kapılarında ekmek dilenme, Delil yoldaşa da dayatılır. Ancak diğer yandan devrimci mücadelenin, Kürdistan gerçekliğinin, yurtseverliğin ve geçmiş dönemdeki isyanların bıraktığı izlerin de çekim gücü vardır. Okuduğu dönemde köydeki gençlik arasında PKK düşüncelerinin tartışıldığı, savunulduğu bir dönemdir. Gerek 12 Eylül öncesi, gerekse de daha sonraki süreçte köylerinden birçok yurtseverin işkencelere tabi tutulması, tutuklanıp zindanlara atılması vardır. Bunun için Delil yoldaşın da, sömürgecilerin terörünün kol gezdiği, açlığın, yoksulluğun, sefilliğin bir kader olarak dayatıldığı bir ortamda halkımızın, ülkemizin, insanlığımızın teminatı olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinden uzak kalması düşünülemezdi. Zaten mücadelenin kendisi de halkımızın binlerce yıllık karartılmış, umutsuzluğa düşürülmüş durumdan kurtarılması ve özlemlerine kavuşmasından başka bir şey değildi.

Delil yoldaş okulu bitirdikten sonra mücadeleye katılmak ister. Ancak bağlantı kuramadığı için, bu isteğini gerçekleştiremez. Üniversiteyi de kazanamadığı için 1987 yılında askere alınır. Düşmana askerlik yapmak zoruna gider, ancak çözümsüz kaldığı için zorunlu olarak askerlik yapar. Delil yoldaş, askerliği bitirir bitirmez Avrupa'ya gitmeye karar verir. Düşmanın sahte bir çıkış yolu biçiminde Kürdistan gençliğine gösterdiği Avrupa kapısı ile gençliği ülke dışına sürme, böylece Avrupa'nın yoz ortamında tüketme planı vardı. Bunun en başta dayatıldığı alanlardan biri de direnişçi özellikleri bağrında gizleyen Bingöl-Palu hattıdır. Ancak partinin çalışmaları, insanlarımızı gerçek kurtuluş yolu olarak Kürdistan'ın bağımsızlığı ve halkımızın kendi öz kimliği, iradesi ve iktidarı temelinde ülkeye sahip çıkma bilincini kazandırması, düşmanın tüm hesaplarını altüst etmiştir.

Bunun için Delil yoldaş, Avrupa'ya gider gitmez burada parti ile bağ kurar

ve buradaki cephe çalışmalarına aktif olarak katılır. Ancak kendisinde düşmana karşı olan kin, ülkede savaşma isteği, coşkusu ve enerjisi bunu yetersiz bulur ve partiye ülke savaşına katılma doğrultusunda başvurur. Bu soylu istem elbette reddedilmezdi. Delil yoldaş bu coşku ve sevinçle Doğu Kürdistan'daki kamplara gönderilir. Burada yaklaşık bir yıla yakın süre siyasi ve askeri eğitim görür.

Delil yoldaş, düşmana karşı partimiz hatında Kürdistan'da ilk defa gerçek önderlik gücüne ve savaşma olanaklarına kavuşan halkımızın yaşadığı gerçekliğin doğal bir parçasıydı. Bunun için düşmana karşı savaşma gücü ve olanaklarına sahip olduğu için kendini yeni doğmuş biri gibi görürdü; bunun vermiş olduğu derin bir sevinç, canlanma ve ataklık vardı.

O eskiden o kadar çabalar, didinir, zorlanırdı. Ancak kendi bireysel durumunu bile düzeltemez, hep geleceği belirsiz bir gerçekliği yaşardı. Ancak bugün çabalar anlamılaşmış; sorun bir halkın, bir ülkenin kurtuluş sorunu olmuştu. Artık gelecek muğlak değil, nettir. Bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan tüm halkımızın umut bağladığı ve uğruna canını feda etmekten kaçınmadığı bir gerçeğe ulaşmıştı.

Delil yoldaş aldığı güçlü eğitimle kişiliğinde güçlü bir dönüşüm yarattı. Bu eğitim ve aldığı bilinç ile yurtsever ve devrimci militan özelliklerini güçlendirerek komutanlık vasıflarına sahip bir yoldaş oldu.

Sonbaharda Doğu Kürdistan üzeri Dersim'e giden birimde yer alan Delil yoldaş, alana ulaşır ulaşmaz faaliyetlere atılmanın coşkusu ile pratiğe yürüdü. Bu dönemde Mazgirt-Karakoçan bölgesinde çeşitli düzeylerde sorumluluklar üstlenerek faaliyetlere ivme kazandırdı.

Yoğun kış koşullarının yaşandığı Dersim Eyaleti'nde düşmanın bunu fırsat bilerek yoğun saldırılar vardır. Daha önce de düşmanın bu süreçte yoğun saldırıları olmuş, ARGK gerillaları olağanüstü direnişler sergileyerek bu saldırıları boşa çıkarmışlardı.

Ancak 22 Şubat 1992 tarihinde Karakoçan'a bağlı Altınoluk köyünde bir evde beş gerillanın barındığını öğrenen düşman, evi kuşatarak "teslim ol" çağrısında bulunur. Teslimiyetin ihanet olduğunu ve ne pahasına olursa olsun kanlarının son damlasına, son mermilerine kadar direnme kararlılığı ile dolu

olan direniş şehitleri canlarını feda etmede en ufak bir tereddüde düşmeden yüksek bir kararlılık, cesaret ve fedakarlıkla düşmana karşı direnirler. Düşman, sergilenen direniş karşısında acizliğe düşer. Tarihsel barbarlık örneğinin son benzerlerinden birini de burada sergileyerek evi roket ve top atışlarına tutarak çökertir.

Düşman evi çökertmekle, direnişçileri yok ettiğini zannetmekle yanılıyor. Hayır, onlar ölmediler. PKK'nin direnişçi militan ruhu halkımızın gönlünde yaşıyor. Belki onlar fiziki olarak aramızdan ayrıldılar ancak onların kahramanlık örneği soylu direnişlerine başta Karakoçan halkı olmak üzere tüm halkımız tahtıdır.

Bizler mücadele arkadaşları olarak bir daha Parti Önderliği'ne, partiye, şehitlere, halkımıza söz veriyoruz ki; şehitlerimizin anılarına layık olacağız. Bu uğurda her türlü fedakarlığı yapmaya hazır olduğumuzu belirterek, bu konuda hiçbir engeli tanımayacağımıza söz veriyoruz.

Adı, soyadı: **Ali Abbas KAYA**

Kod adı: **Sertaç**

Doğum yeri ve tarihi: **Diktepe köyü-Varto, 1965**

Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Şubat 1992, Altinoluk köyü-Karakoçan**

Sertaç yoldaş, uzun bir süredir partiyi taşıyan ve belli düzeylerde de ilişkisi olan bir yoldaşıydı. Yakın çevrelerinden ve köylerinden birkaç kişinin mücadeleye saflarında olması ona kısa sürede mücadele gerçekliğini, Kürdistan ve PKK gerçekliğini araştırma, öğrenme imkanı sunar. Ülkemizi, özgürlüğümüzü, emeğimizi, kimliğimizi, kısaca insanı insan yapan ne lazımsa bize onu kazanma

fırsatı sunan bu harekete sahip çıkmak, katılmak görevimizdir. Sertaç yoldaş, görevinin derin bilinç ve sorumluluğu ile hareket ediyordu.

Sertaç yoldaş, 1985 yılında mücadele saflarına katılmak ister. Ancak arkadaşlarının yakalanması sonucu bu isteği gerçekleşmez. Bu arada üniversite eğitimi için Ankara'ya gider. Okul eğitiminin dışında çalışmaktadır. Bu güç koşullarda metropollerde eğitimi ve yaşamını sürdürmektedir. Yalnız koşulların zorluğuna rağmen, yoldaşımızın tek umudu partimizin geliştirdiği ulusal kurtuluş mücadelesinin yükseltilmesidir. Bunun için görevini yerine getirmeye hazırdır. Bu temelden hareket ederek üniversiteli gençlik ile Kürdistan şehirlerinden gelen gençlik arasında yurtsever devrimci çalışmalar yürütür. Bu çalışmaların sonucu birçok genç devrimci mücadeleye kazandırılır. Savaşmak isteyen birçok arkadaş bu yoldaşımız tarafından saflara gönderilir. Sertaç yoldaş en son 1991 Temmuz ayında bir grup yoldaş ile birlikte okulu bırakarak Dersim alanında faaliyetlere katılmak üzere gelir. Ülke topraklarına, hele silahlı savaşın yürütüldüğü ve bu doğrultuda önemli gelişmelerin sağlandığı bir aşamada böylesi bir mevziye ulaşmak kendisi için oldukça büyük bir anlama sahiptir. Bunun için kendini yeniden doğmuş biri gibi görmektedir. Coşkulu, sevinçli, dağına, taşına ülkesine hasretle dolu olan, bunun eksikliğini yaşayan birisinin edasıyla toprağa basar. Saflara katıldıktan sonra Dersim Eyaleti'ndeki kurumlarda 20 günlük siyasi askeri eğitim sonucu belli bir hazırlık sonrasında faaliyetlere katılır. Şehit düştüğü ana kadar Mazgirt faaliyetlerinde yer alan Sertaç yoldaş, kısa süren faaliyet yaşamında parti ve gerilla yaşamına oldukça değer verir, her anına doğru olanı yapmakla bir katılım sağlamaya çalışır, yararlı olmaya çabalar. Yoldaşlarına, halka karşı derin bir sevgi ve saygı ile dolu olan Sertaç yoldaş, 5 yoldaşımızla birlikte yoğun kış koşullarının yaşandığı Karakoçan'da bulunuyordu. Geçici bir süre için kaldıkları evde düşman tarafından kuşatılan grubumuza "teslim ol" çağrıları ile ihanet dayatılmak istenir. Yoldaşlarımızın şahsında ihanet mahkum edilir. Burada kazanan ve halka mal olan direniş olmuştur. Buna layık olmak ve bu yoldaşlarımızın anısına bağlı olduğumuzu göstermemizin tek yolu savaşı yükseltmektir.

Adı, soyadı: **Reyhan DAL**

Kod adı: **Xezal**

Doğum yeri ve tarihi: **Merzifon, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **Aralık 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **22 Şubat 1992, Altinoluk köyü-Karakoçan**

Xezal yoldaş, 1970'te Amasya'nın Merzifon ilçesinde orta halli bir Türk ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Evin tek kızı olması nedeniyle ailesi ona çok düşkündür. Ayrıca O da küçük yaşta annesini kaybettiği için ailesine, özellikle de babasına çok bağlıdır.

1987 yılında gittiği üniversite ortamında devrimci düşüncelerle tanışan Xezal yoldaş, arkadaşlarının yardımıyla Kürt halkını ve Kürdistan'da PKK önderliğinde verilen ulusal kurtuluş mücadelesini yakından tanır. Yurtsever arkadaşlarının yardımlarıyla gerekli dönüşümü sağlayarak PKK kişiliğine bürünmesi ve pratiğe katılmak için gerillaya katılması Xezal yoldaş çok etkiler, partiye içtenlikle bağlanmasına neden olur.

Ama ne var ki Xezal yoldaşın abisi özel timdedir. Mücadeleye ve Kürt halkına düşmandır. Xezal yoldaş ailesine bağlılığından kopamamaktadır. Büyük bir çelişki yaşamaktadır. Bir yandan inandığı ve katılmak istediği Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, diğer yandan da sevdiği ve bağlı olduğu ailesi. Bu çelişkiler yumağı içinde Xezal yoldaş bunalıma girer ve hastalanır. Tedavi için abisinin yanına gider. Abisi onun kişiliğindeki değişikliği ve PKK'ye olan sempatisini görünce, O'na dayak atmaya, hakaret etmeye başlar. Arkadaşlarının isimlerini ister, O ise bir tek arkadaşının ismini vermez.

Xezal yoldaş İstanbul'a yeniden dönmüş arkadaşlarına zarar vermemek amacıyla uzaklaşır. Abisi yüzünden ar-

kadaşlarının can güvenliği tehlikeydedir.

Xêzal yoldaş bu olayları yaşarken değişmeyen tek şey yüreğindeki mücadelemize olan sevgisidir. Dayanamayıp arkadaşlarla ilişkiye geçer ve en kısa zamanda pratiğe katılır.

Xêzal yoldaş, Aralık 1991'de Dersim'de gerilla saflarına katılır. Kampta verilen eğitimden alabildiğince yararlanmaya çalışan Xêzal yoldaş, bir an önce partiyi iyice tanıyıp, partinin militan kişiliğine ulaşip, verilen insanlık mücadelesinde en etkin bir şekilde görev almak istiyordu. O da biliyordu ki, halkın kurtuluşu Kürdistan'da olacak devrimle mümkündür.

Xêzal yoldaş, 1992 Şubat'ında Karakoçan'da çıkan bir çatışmada beş yoldaşıyla beraber şehitler kervanına katıldı.

Devamlı büyük enternasyonalist **Kemal PİR** yoldaşı kendisine örnek aldığı söyleyen Xêzal yoldaş, Türk ve Kürt halklarının kardeşliğinin en güzel örneklerinden biriydi. Özgeçmiş raporunda, "Eğer şehit olursam aileme haber verin. Yalnız, beni Kürdistan topraklarına gömün" der.

Evet Xêzal yoldaş tarihi görevini yerine getirmiş ve halkımızın kalbine gömülmüştür. O'nun anısını mücadelemizde yaşatacağımıza tüm şehitlerimiz adına söz veriyoruz!

Adı, soyadı: **Kader ARSLAN**

Kod adı: **Rojda**

Doğum yeri ve tarihi: **Dere Hağa, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991 sonbahar**

Şahadet tarihi ve yeri: **22 Şubat 1992, Altınoluk-Karakoçan**

Rojda yoldaşın konumu, en düşürülmüş zeminde bile PKK'nın yarattığı değerlerin ulaştığı düzeyi göstermesi açısından önemli bir pratiktir. Orta halli bir

ailenin ikinci çocuğu olarak Dersim'in Dere Hağa köyünde dünyaya gelen Rojda yoldaş, ailesinin hayvancılıkla sağladığı geçimine yardımcı olmak için çalışır. İlkokulu yalnız okuyabilen Rojda yoldaş daha sonraki yaşamını ev işleriyle uğraşmak, ailesine yardımcı olmakla geçirir. Rojda yoldaşın yaşadığı sahha 1938 katliamını yaşayan ve bunun ağır etkisini üzerinden atamayan, kemalist politikanın en çok uygulanarak, ulusal inkarcılıktan nasibini alan ve Türk sosyal-şoven etkilerinin en çok hayat bulduğu bir sahadır.

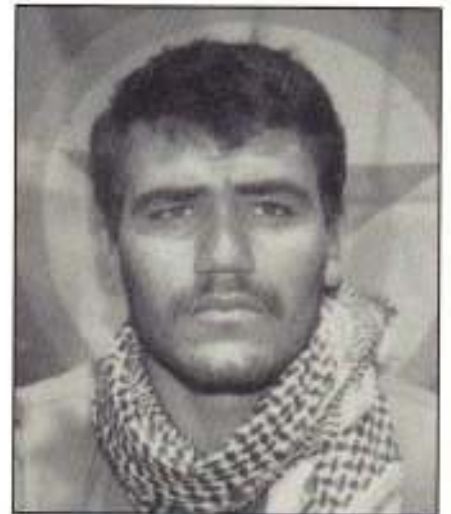
Ulusal gerçekliğin ve yurtseverliğin büyük tahribi, partimizin geliştirdiği mücadele ile boşa çıkınca, bu yoğun olumsuz etkilerden arınan halkımız kaynağa dönüştü daha yoğun bir yönelimle mücadelemiz etrafında kenetlenmektedir. Özlü PKK militan savaşçısının kazandığı sempati, en sıradan insanı bile cezbetmektedir. Bu durum Rojda yoldaşın şahsında canlı olarak yaşanan bir durumdur. Gerillayla ilk ilişkilerinde temiz ve saf kişiliğiyle özlü Kürt gencinin örneği olarak gerillayla kaynaşması gecikmez. Köyde gerillaya önemli yardımlar yapan Rojda yoldaş, kendi köyünde iki arkadaşla beraber 1991 sonbaharında gerilla saflarına katılır. Bu çıkış oldukça yankı yaratır. Çevresindeki gençliği etkilemede başarılı bir pratiğin sahibi olur. Seyit Rıza kampında **Şehit Mahsum (Ali İhsan Üçkardeş) Eğitim Devresi**'nde gördüğü eğitimde hızla gelişme gösteren Rojda yoldaş, yapının sevgisini kazanır. Fedakar ve çalışkan özellikleriyle dikkati çeken Rojda yoldaş, TC'nin kış bombardımanı ve operasyon faaliyetinde bütün zorluklara göğüs germede olağanüstü bir direnç gösterir.

22 Şubat 1992'de düşmanın gerçekleştirdiği operasyon yüzünden grubu ile yer değiştiren Rojda yoldaş bir

grup arkadaşla Karakoçan'ın Tırkan (Altınoluk) köyünde bir hainin ihbarı sonucu çıkan çatışmada diğer yoldaşlarıyla beraber örnek bir direniş sergileyerek şehitler kervanına katılır. Kısa süren savaşçı yaşamında hızla gelişme kayd eden Rojda yoldaş 1992 yılında halk ayaklanmalarının, halkımızın yaşamının bir parçası haline geldiği bir dönemde bağımsızlık ve özgürlük saflarında yer alması anlamlı bir insani sorumluluk yanında, her Kürt gencinin (kadın-erkek) beraber, sömürgeci yönetimin insanlık dışı katliam uygulamalarına karşı an-

lamlı bir çıkış, örnek bir yaşamdır. Bu yaşam halkına yakışır bir sonla noktalanmıştır.

Her yönüyle örnek ve anlamlı bir yaşam ve mücadele pratiği, her Kürt insanına seçilecek en soylu karar ve yaşamı göstermiş olan Rojda yoldaşın anısı mücadelemizde yaşayacaktır!

Adı, soyadı: **M. Veysi ARZU**

Kod adı: **Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **İkizoluk mezarası-Ekinveren köyü-Çınar, 1965**

Mücadeleye katılış tarihi: **19 Şubat 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **22 Şubat 1992, Altınoluk köyü-Karakoçan**

Ramazan, Firaz, Nuri ve Farqîn yoldaşlar, Karsin dağında ölümsüzlüğün abidesi oldular!

Adı, soyadı: **Ramazan KILIÇ**

Kod adı: **Arif**

Doğum yeri ve tarihi: **Xeylan köyü-Palu, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989 sonu**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Mart 1992, Karsin dağı-Mazgirt**

Arif yoldaş Elazığ'ın Palu ilçesinin Xeylan köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Arif yoldaş, şehit düşen Rizgar yoldaşla aynı köydendir. Aynı zamanda akrabadırlar. Arif yoldaşın birçok özelliği Rizgar yoldaşın özelliklerine benzemektedir. Birlikte metropollere, ardından Avrupa'ya giderler. Arif yoldaş, diğer yoldaşlar gibi Avrupa'nın bir kurtuluş olmadığını anlar. Partimizin gençliğe yaptığı "Ülkene dön ve düşmanını kov" çağrısına olumlu cevap vererek en önde yerini alır. Verdiği bu kararda hiçbir tereddütü ve ikircikli durumu yaşamaz.

Arif yoldaşın bu tavrı, Avrupa'da özellikle gençlik kesimi içerisinde büyük bir beğeni ve sempati ile karşılanır. Gençlik içerisinde yaptığı bu olumlu çıkışla birçok çevrenin üzerinde etki yarattığı gibi, birçok genç arkadaşının da mücadeleye katılmasında önayak olur.

Arif yoldaş daha sonra parti eğitimine alınır. Eğitimde belli bir deney-tecrübe edindikten sonra Paris'te pratik çalışmalar içinde yer alır. Daha sonra parti tarafından Ortadoğu alanına gönderilir. Buradaki kamplarda askeri-siyasi eğitimini tamamlar ve burada kampın bazı çalışmalarına katılır.

Arif yoldaş, Ağustos 1991'de bir grup yoldaşıyla Dersim Eyaleti'ne gi-

der. Burada fiilen çalışmalara katılır. Yoldaşımızın en belirgin özelliği açık, ilkeli oluşu ve devrimci militan ruhu temsil etmesiydi. Hiçbir bölge, aşiret ve mahalli etkinin altında bulunmadan parti nereye göndermek isterse, oraya gitmeye hazır olan bir yoldaştı. O'nun partiyeye yaptığı tüm önerileri "ben savaşa hazırım"dır, başka bir şey değildir. Arif yoldaş son derece fedakar, yiğit ve gözüpek bir özelliğe sahipti. Partimizin tüm görevleri karşısında gücünün üstünde çaba harcıyarak, o görevi yapıp yerine dönerdi. Parti görevleri ve değerlerine sonuna kadar bağlıydı. En basitinden karmaşığına kadar, görevler konusunda ufak bir pürüz yaratmadan, tartışmadan başarı ile yapardı. Büyük bir direngenliğe sahipti. Sıcak-soğuk, aç-susuz ve çok yorucu günlerde dahi en ufak bir sorun çıkarmazdı. Her yerde, her zaman en önde yeri alırdı. Adeta Şeyh Sait'in ruhunu kendi kişiliğinde, PKK'nın modern direnişçiliğiyle bütünleştirmişti. Yerine ve zamanına göre halkımızın hem komutanı, hem de savaşçı-sıydı.

12 Mart 1992'de Mazgirt Karsin dağında bir hainin ihbarı sonucunda, Arif yoldaş ve beraberindeki grup sömürgeci güçlerce kuşatmaya alınırlar. Havadan ve karadan büyük bir yığınak yapılır. 12 Mart şafağıyla savaş başlar. Düşmanın tüm saldırıları püskürtülerek, PKK şanına yaraşır bir tarzda direniş sergilenir. Düşmanın "teslim ol kurtulamazsınız" gibi psikolojik yöntemlerine Arif yoldaş ateşle karşılık verir. Bu direniş karşısında çılgına dönen TC barbarları, Arif yoldaşın mevzisini hem karadan,

hem de havadan büyük bir bombardımana tutar. Arif yoldaş en ufak bir geri adım atmadan sonuna kadar direnerek ve asla boyun eğmeyerek, alçak düşmana gözünü kırpmadan karşılık verir. Daha sonra çatışmanın ilerleyen saatlerinde sergilenen kahramanca bir direnişle üç yoldaşıyla birlikte şehit düşer.

Yaşasın şanlı 12 Mart 1992 Karsin (Düzgün Baba) dağı direnişimiz!

Adı, soyadı: **Firaz...**

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Lice**

Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Mart 1992, Karsin dağı-Mazgirt**

Toplumların tarihini incelediğimizde, bu süreç, ezenle ezilenin amansızca mücadelesine sahne olmuştur. Kürt halkı da dönem dönem bu süreci katliamlarla, soykırımlarla hatta ve hatta yok olmayla yüz yüze gelircesine yaşamıştır.

Sömürgecilerin dayattıkları insanlık dışı yaşam, halkımızın neredeyse kendi kendisini inkar etme düzeyine varmıştır. Her türlü değerine el konulmuş, hatta yok sanılarak kendi halkının bir ferdi gibi göstermenin demagojisini sömürgeciler bol bol yapmışlardır. Sömürgeci yönetimlerin denetiminde uzun süre kalan halkımız bugün özgürlüğü yakalamanın şansını yakalamıştır. Kendi karanlık tarihini öncüsü PKK'nin mücadelesiyle ters yüz etmenin erdemine ulaştığına ulaşmıştır.

Bu geri yaşamı halkımıza rêva gören sömürgecilere karşı, PKK bunu kabul etmeyerek, bilimsel ve çağın her türlü olumlu özelliğini esas alarak, gün be gün bu karanlık yaşamdan halkın kurtulmasının ve zafere yürümesinin sağlam adımlarını atmıştır. Köleliği bir kadermiş gibi gören hakımızı partimiz PKK ayağa kaldırmayı başarmıştır. Bugün her türlü duvarı aşan mücadelemiz Kürt halkını alabildiğince ulusal birliğe ulaştırmıştır. Halkımız da PKK'nin öncülüğündeki bu onurlu mücadeleyi canı pahasına da olsa destekleyerek insanlık ailesinin onurlu bir üyesi olabilmenin tarihi fırsatını yakalamıştır. Faşist TC her türlü modern cihaza sahip olmasına rağmen, çöküşünün hızlandığını da o oranda görerek daha da vahşileşmiştir. TC'yi bu çıkmaza sokmayı başaran PKK, mücadeledeki yeni dönemi de daha genelleştirerek ulusal ordulaşma, ulusal meclis ve Botan-Behdînan Savaş Hükümeti hedefiyle yeni sürecin boyutunu da belirlemiştir. Bunu kendisinin bitişi olarak gören sömürgeci faşist TC, halkların düşmanlığını geliştirmek için sık sık Türk halkını silah altına çağırma de-

magojisini de yapmak istemiştir. Fakat bu da yoğun çabalar sonucu boşa çıkmıştır.

Yoğun emeğin harcanmasıyla bu duruma gelmeyi başaran partimiz PKK, şehitlerimizin kahramanca direnişlerine sıkı sıkıya bağlı kalarak, halkımız üzerindeki kölelik zincirini kırmayı başararak, halkımızı günümüzde genel bir ayaklanma düzeyine getirebilmiştir. Partimizde yaşanan her şahadetin ardından büyük hamlelerin yaşandığı süreç içerisinde belirgindir. Zindan ve dağ şehitlerimiz

dinılması eylemine de katılır. Kış süreciyle birlikte kamp yaşamına başlar. Kendisini daha da güçlendirmek için eğitime büyük önem verir. 12 Ocak 1992'de kampları düşmanın hava saldırısına uğrayınca Mazgirt'e geçerler. Burada kış sürecinde üslenirken 12 Mart 1992'de düşmanla çıkan çatışmada kahramanca direnerek Nuri, Arif ve Farqin yoldaşlarla birlikte şehit düşer. Çatışma gün boyu sürer. Ağır kış koşullarına rağmen, düşmana kayıp veren yoldaşlarımızdan biri de Agit yoldaştır.

Anısı, zafere kadar yolumuzu aydınlatan bir meşale olacaktır.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Nuri**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Mart 1992, Karsin dağı-Mazgirt**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Farqin**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Mart 1992, Karsin dağı-Mazgirt**

halkımızın beyinde, yüreğinde yaşayarak ölümsüzleşmişlerdir. Bunlardan biri de **Agit (Firaz)** yoldaştır.

Haziran 1991'de Lice'den gerilla saflarına katılan Agit yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğudur. Yurtseverliğin alabildiğine gelişkin olduğu Lice'de yaşama gözlerini açan Firaz yoldaş, ilkokul yıllarında ilçede yaşanan serihildanlardan çok etkilenir. O da çeşitli serihildanlara katılır. İlkokulu bitirdikten sonra işe başlayan Agit yoldaş, mücadele hakkında daha da bilgi sahibi olurken katılmanın da kaçınılmazlığını bilince çıkarır. Bu nedenle ki, saflarımıza çok genç yaşta katılan Agit yoldaş, oldukça canlı, sevecen ve gelişmeye açıktı. Amed Eyaleti'nde mücadelenin sıcaklığını yaşar. Kulp'ta kısa bir süre kaldıktan sonra Solhan alanına geçer. Oradan da Bingöl'ün şehir çevresinde, Karlıova'da faaliyet yürütür. Bingöl İlçaları'da tesislerin basılması, beş turistin kaçırılması, Adaklı-Çatma karakollarının basılması eylemlerine katılır. Bu arada Bingöl'de pusuya düşüp her iki bacağından da yara alır. Sonbaharda Dersim Eyaleti'ne giderken Yayladere'de iki ajanın cezalan-

16 Mart Munzur direniş şehitleri ölümsüzdür!

Halkımızın kendi kaderini özgür bir temelde tayin etme ve dünya insanlığının onurlu bir üyesi olma doğrultusundaki mücadelesi, partimizin öncülüğünde yoğun can ve kan pahasına gün geçtikçe gelişiyor.

Faşist sömürgeci TC, ülkemiz Kürdistan'ı kendi ulusal yayılma alanı içerisinde gördüğü için, geçmişte devraldığı sömürgecilik mirasına da güvenerek, şimdiye kadar dünya gericiğinin ve emperyalizmin desteğini arkasına alarak, hatta bu doğrultuda neredeyse tüm insanlığı da aldatarak, bir katliam ve kimlik-sizliği dayattı. Geçmişten beri bu sömürgeci politikalar temelinde TC'nin yürüttüğü bir özel savaş vardır. Partimizin öncülüğünde yükselen halkımızın haklı devrimci savaşı, çöküş sürecine giren TC'nin daha da azgınlaşmasına ve bu çöküşünü durdurmak için özel savaşı doruğa çıkarmasına yol açmaktadır.

Günümüz Kürdistan'ı eskiden olduğu gibi sömürgecilerin kolaylıkla cirit attığı bir Kürdistan değildir. Kürdistan'ın her karış toprağı, dağı-taşı sömürgeciler için korkulacak bir mayın tarlasına dönüşmüştür. Kürdistan halkı da artık eski Kürt halkı değildir. Sömürgeciler şimdiye kadar halkımızı baskı ve zorla, korkutma, hile ve entrika ile kendi hizmetlerine koşturdular. İşbirlikçileri ile halkımıza amansız bir sömürü dayattılar. Sadece bununla da kalmayarak halkımızı kendi kimliğinden, kendi öz ulusal, toplumsal, kültürel ve tarihi gerçekliğinden uzaklaştırarak tüm bu insanlık değerlerine yabancılaşmış, insanlıkla yakından uzaktan ilgisi olmayan bir halk yaratmak istediler. Partimizin direnişçi, yurtsever çizgisinde sömürgeciliğe karşı yürütülen savaşım, halkımız için ölüm ve kölelikten ibaret olan bu kötü gidişatı tersine çevirmiştir. Halkımız artık partisinin ve önderliğinin öncülüğünde kendi kimliğine sahip çıkıyor. Kendi kaderini özgür bir temelde belirlemeye, kendi ülkesinin bağımsızlığı için ayağa kalkıyor. Sömürgecilerin kimliğinden, ulusal, toplumsal, kültürel ve tarihi değerlerinden uzaklaştırmayı hedefledikleri bir halka dayatacakları elbette ki onurlu bir yaşam değildir. Dayatılan onursuzluk, insan emeğinin en yüksek derecede sömürüldüğü, insanların alınıp satıldığı, ülke topraklarının talan edildiği, başkalarına kölelik, başkalarının askerliğidir.

Bu açıdan bugün PKK'nin direnişçi

milan çizgisinde somutlaşan ve halkımıza mal olan, şimdiye kadar binlerle ifade edebilecek şehidin kanı ve her gün eklenen yeni şehitlik ve amansız direnişlerle daha da güçlenip büyüyen bir gerçek vardır. Bu gerçek, PKK gerçekliği, Kürdistan halkının ve ülkesinin özgür, bağımsız gerçeğidir. Akan her damla kan, yaşanan her şahadet, sergilenen her direniş, cesaret ve fedakarlık

laşmaya geçme, bağımsız bir Kürdistan'a ulaşmayı ifade etmektedir. TC bunu sezinlediği için, kendi açısından çöküş olacak bu gelişmeleri önlemek çabasıyla özel savaşı azgınlaştırıyor. Nesli tükenen ilkçağ canavarları gibi sağa-sola saldırıyor, tehditler savunuyor. Tüm savaş araç ve gereçlerini silahlı parti güçlerine ve halkımıza karşı kullanıyor. Bu saldırılarıyla hedeflediği imha kor-

"Munzur hırçın... Munzur kızgın... Munzur kızıl kan akıyor...
Ölümlerimizin dehşeti işgalciye korku salıyor."

PKK çizgisine, Parti Önderliği'ne bağlılığın, güvenin bir sonucudur. Bu gerçekler şahsında özgür, bağımsız bir halk ve ülkeyi görme inancıdır. Partimizin çizdiği ve adım adım önderlik ettiği bu gerçek etrafında Kürdistan halkının her kesiminden genç-yaşlı, kadın-erkek, çocuk demeden sergilenen ölümüne bir yürüyüş vardır. İşte partisinin çizdiği yolda ve önderliğinin görkemli yürüyüşüne ölüm pahasına bağlı olan, bunu her gün pratiği ile dosta-düşmana gösteren bir halkın yürüyüşünü hiçbir gücün engelleyemeyeceği ortadadır. Sömürgeci TC bunun farkında olduğu için bu gerçeği tersyüz etmekte ve halkımızı yaşanan şahadet olayları ile korkutmaya, umutsuzluğa sevk etmeye çabalamaktadırlar. Ancak her biri soylu bir direniş abidesi olan bu gerçek bizi daha çok güçlendiriyor, düşmana olan kin daha da artıyor. Bu halkımız tarafından şehit cenazelerine sahiplik etmekle bizzat ispatlanıyor.

Özellikle 4. Ulusal Kongre'den sonra alınan kararlar doğrultusunda faaliyetlere belli bir ivme kazandırma durumu vardır. En son yaşanan serihildanlar, hedeflenen Ulusal Meclis, Botan-Behdînan Savaş Hükümeti ve ulusal ordu-

kutma ve teslimiyettir. Ancak TC umduğunu bulamıyor. Her saldırısı boşa çıkıyor, kazanan direniş çizgisi oluyor. Korku ve teslimiyet yerine güçlenen ve keskinleşen direniş, kararlılık ve devrimci irade gücüdür.

Tüm ülke saatinde olduğu gibi Derim eyaletinde de düşmanın olumsuz kış koşullarını fırsat bilerek saldırılara, operasyonlara girişme durumu vardı. Yine bu saldırılarda en son aldığı silahlı helikopterleri kullanmıştır. Oldukça ağır kış koşullarının yaşandığı bu yılda, düşman koşulların kendi lehine olduğuna bakarak güçlerimizi imha edeceğini umuyordu. Ancak yaptığı her saldırı, çatışma ve operasyondan beklediği sonucu alamadı. Güçlerimiz gerek geçen ağır kış koşullarına, gerekse düşman saldırılarına karşı amansız bir direniş göstererek bahara ulaşmışlardır.

16 Mart 1992 tarihinde Ovacık'ın Çayüstü köyü civarında üslenen gücümüz ile düşman güçleri arasında sabah erken saatlerde yoğun kar ve dondurucu soğuk altında çıkan ve akşama kadar süren bir çatışma olmuştur. Bölgede metrelerce kar vardır. Düşman binlerce gücünü alana önceden yığmıştır. Bunun için koşullardan da aldığı ce-

saretle güçlerimizi imha edeceğini zan etmiştir. Ancak düşman beklediğini bulamamıştır. Çatışma süresi boyunca alan güçlerimiz tarafından tutulduğu için düşmana büyük ölü ve yaralı kaybı verdirilmiştir.

Yine aynı çatışmada **Sidar, Eylem, Newroz ve Seyitxan** yoldaşlar şehit düşmüşlerdir. Aynı çatışma bölgesinde bulunan bir sığınakta **Pir, Ekrem, Serbest, Cahit, Amed, Enver** yoldaşlar şehit düşmüşlerdir.

Adı, soyadı: **Haydar AKSOY**

Kod adı: **Sidar**

Doğum yeri ve tarihi: **Demenan köyü-**

Y. Bar Mezrası-Dersim, 1968

Mücadeleye katılış tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mart 1992,**

Merxo-Ovacık

Tarih, halkların egemenlere karşı savaşım tarihidir. Halkların yok oluşa karşı kendilerini var etme ve insanlığın soyunu sürdürme anlamındaki savaşımın soylu ve soylu olduğu kadar da görkemlidir. Bu görkemli ve soylu savaşım-lara en iyi örnek teşkil eden yerlerden birisi de Kürdistan'dır. Kürdistan'daki bu tarihsel direnişçi savaşım, sürekli tarihsel ihanetle bir arada sürmüştür. Fakat tarih şunu göstermiştir ki, haklı direnişçi savaşlar ihanete karşı başarılı olmuşlardır. Barbar köleci bölge imparatorluklarına karşı Medler'in direnişi, bugün bile halkların başına bela olan Türk sömürgeciliğine karşı Başkan APO'nun komutasındaki PKK'nin şahsında devamını bulmaktadır. Şu artık bir gerçektir ki, insanlığın direnişi PKK önderliğinde Kürdistan şahsında bugün gerilladan halk hareketine taşınmıştır. Kürt halkı "öldü" sanılan bir düzeyde bile özgürlüğe olan inancını ispatlayarak bir yandan gerillasının vurduğu etki-

li darbeler, diğer yandan özgürlük serhildanlarıyla köleliği adım adım parçalamaktadır. Şüphesiz bunun temel yaratıcıları da şehitlerdir. Parti Önderliği'nin de belirttiği gibi "Bir halk eğer köleyse ancak şehitleri ile kölelikten kurtulabilir." Bu gerçeğin bilinciyle şehitlerimiz halkın köleliğini parçalarken bunu anlatmak için ölümlerle alay edencesine özgürlüğe yürüyüp kibrit çöpü, son kurşunu veya bombası ile bütünleşmeyi esir düşmeye, teslimiyete, ihanete tercih ediyorlar.

Nice adsız kahramanlarımızdan biri de **Sidar** yoldaştır. Sidar yoldaş Dersim'in Demenan köyünde doğdu. Liseyi bitirdikten sonra 1988'de mücadele saf-larına katıldı. Öğrenim yaşamı boyunca TC sömürgeciliğinin Dersim'de şekillendirdiği "Tunceli kişiliği" ve özellikle de 12 Eylül faşizminin şekillendirmek istediği yoz, lümpen kişiliğin yoğun baskısı altında kalmasına rağmen, bunu hiçbir zaman kabullenmeyerek 1938 Dersim direniş ruhunu esas almıştır. Demenan 1938 Dersim direnişinin ve katliamların olduğu bir odak durumundadır. Sidar yoldaşın dedelerinin ve akrabalarının katliama uğratıldığı Laç Deresi buradadır. Sidar yoldaş 1938 direnişinin ve katliamın yoğun yaşandığı bir ortamda büyüdüğü için bunun yarattığı düşmana karşı kin, öfke ve cesaretle doluydu. Bu kin ve öfke yıllardır insanımızın kendi kimliğini ayakta tutmasını sağlayan en önemli öğelerden birisidir. Ancak bir halkın yaşamını insanca sürdürmesi için sadece kimliğine sahip çıkması yetmez. Kaldı ki bizde çoğunlukla tarihsel ihanet ve TC'nin özel savaşı sonucu olarak kimliğini reddetme vardır. Fakat insanın aynı zamanda özgür bir yaşam içinde savaşması gerekir. İşte Kürdistan'da tarihsel direnişin özünü alarak çağdaş ve özgür bir

temelde anlam kazandıran güç PKK olmuştur. Bu durumu bir raporunda Sidar yoldaş şöyle belirtiyor:

"Partinin mücadeleyi geliştirmesi ile beraber düşmana olan kinimden dolayı 1988'de partiye katıldım." Partiye katıldıktan sonra kişiliğindeki fedakarlık, cesaret ve ataklığı ile gelişmeye aday bir pratik sergilemesinden dolayı parti tarafından Doğu Kürdistan'daki eğitim kamp-larına gönderildi. Burada gördüğü eğitimle kendi kişiliğini, parti ve savaş gerçeğini bilince çıkardı. Daha sonra Sidar yoldaş tekrar pratik faaliyetlere gönderildi. Önce Serhed, daha sonra Dersim alanına geçti. Çeşitli düzeylerde görev alan Sidar yoldaş, mücadele yaşamı boyunca örnek bir militanlık sergileyerek parti ve mücadeleye birçok değer katmıştır. En son şehit düşmeden önce kiş eğitim devresinde verdiği özeleştirisinde parti yaşamına olan bağlılığını ve döneme hazırlık derecesini şöyle belirtiyordu: "Partiden 40 günlük bir ayrılık yaşadım. Bu sürede parti yaşamının ne kadar anlamlı olduğunu ve partiden kopamayacağımı, kendi görevlerimizi yapamadığımız zaman partinin kapısını her türlü sınıfdışı anlayışlara ve düşmana açık bıraktığımızı anladım." Yine bu raporunda "Kendimi yeni katılan biri olarak görüyorum. Partinin yeni sunduğu olanaklarla geçmiş kişiliğime yönelerek 4. Kongre kararları doğrultusunda partinin militanlık ölçülerine ulaşarak, halkıma öncülük görevini layıkıyla yerine getireceğime dair başta Parti Önderliği'ne, partiye, dağ ve zindan direnişçilerine ve halka söz veriyorum."

Kış eğitim devresinde Parti Önderliği'nin döneme ilişkin talimat ve çözümlemeleri doğrultusunda göreve hazırlanan Sidar yoldaş, 16 Mart 1992'de 11 yoldaşı ile birlikte sonsuz özgürlük yürüyüşüne katıldı. Düşmana karşı kahra-

manca bir direniş sergileyen Sidar yoldaş, düşmanın alçak kurşunlarına hedef olurken son sözleri "Bijî Serok APO", "Bijî PKK" dir.

Biz de bu yoldaşımızın anısına bağlılığın bir gereği olarak bayrağı zafere kadar taşıyacağımıza, bu uğurda O'nun soylu yolunun yolcusu olmaktan kaçınmayacağımıza dair söz veriyoruz!

Adı, soyadı: **Ahmet ABALAK**

Kod adı: **Enver**

Doğum yeri ve yılı: **Biliga-Silopi, 1973**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mart 1992, Merxo-Ovacık**

Mücadelemizin yiğit bir neferi ve halkımızın değerli evladı **Ahmet** yoldaş, 16 Mart 1992'de Dersim Ovacık'ta 11 değerli yoldaş ile birlikte şehit düştü.

Ahmet yoldaş 1970 yılında Biliga köyünde doğdu. 1988 yılında askerlik kanunu ile yan gönüllü temelde parti saflarına alındı. Ahmet yoldaş parti içerisinde kaldığı süreçte Rahmi, Erdal, Enver kod adları ile faaliyet yürüttü.

Ahmet yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailenin dar imkanları yüzünden ancak ilkokulu okuyabilir. Yoldaşımızın köyü Kürdistan'ın iki parçasının birleştiği yerdendir. Köy halkının olduğu gibi, Ahmet yoldaşın ailesi de kendi geçimini hayvancılık ve sınır üzeri yapılan kaçakçılıktan sağlamaktadır. Başka bir gelir ve üretimin olmaması yüzünden, Ahmet yoldaş partiye katılmadan evvelki süreye kadar çobanlık yapar. Ancak buna rağmen metropollere gidip çalışmayı uygun bulmaz. Ahmet yoldaş kendi ailesinde ve köy ortamında halk tarafından oldukça sevilen ve saygı duyulan bir kişiliğe sahipti.

Ahmet yoldaşın yurtsever bir aileden

gelme durumu vardır. Ailesi yıllarca KDP güçlerine yardımcı oldu, hatta zaman zaman KDP saflarında yer alarak sömürgeci Irak devletine karşı bilfiil savaştı. Feodal, aşiret ağılığı olan KDP bu ailenin Kürdistan'a olan bağlılığını, yurt sevgisini, dürüstlüğüne kendi çıkarları doğrultusunda sömürdü.

1982'nin sonlarına doğru ilk silahlı propaganda birlikleri Kürdistan'a girerken, yine ilk uğradıkları yer Ahmet yoldaşın köyü oldu. Köye giren ilk silahlı birliklerimiz büyük bir sempati ile karşılanır ve korunurlar. Bunun haberini alan KDP güçleri müdahalede bulunurlar. İşbirlikçi KDP güçleri ve ağalar TC ile işbirliği yaparak köye müdahale yaparlar. Köyde toplantı yapılarak Apocular'ın köye alınmaması istenir. Alan olursa evlerinin yakılacağı belirtilir. Çok geçmeden 1982 kışında KDP ve Türk sömürgecilerinin işbirliği sonucu **Şahin KILAVUZ** komutasındaki 8 militan yoldaşımız katledilir. Bu hain pusu, yoldaşımızın köyüne yakın olmuştur. Bu olay tüm yöre halkını derinden etkiler.

Bu süreden sonra parti güçlerimizle yakın ilişkiler devam eder. 1988'de yan gönüllü bir temelde zorunlu askerlik yasasıyla Ahmet yoldaş saflara alınır. Doğal olarak ilk başta bazı zorluklar çeker. Daha sonra partinin destek ve yardımları ile bu ilk sınav başarıyla atlatılır. Ahmet yoldaş bu dönemden 1990 yılının sonlarına kadar Botan Eyaleti'nde çeşitli birlik ve takımlarda yer alarak faaliyetlere katılır. Yine bu dönemlerde düşmana karşı verilen çeşitli güçlü eylemlere katılarak düşmana büyük darbeler indirir, kayıplar veririr.

1990 yılında Ahmet yoldaş parti tarafından yurtdışına çıkılarak Lübnan kamplarına gider. Bir yandan partinin

askeri ve siyasi eğitimini görüp kendini hazırlarken, diğer yandan hastalığından dolayı tedavi görür. Bu eğitim süreci ve tedavi 1991 yılında sona erer. Ahmet yoldaşın sağlığı dağ pratiğine fazla elverişli olmadığı için, yurtdışında kalması ve buralarda parti-cephe çalışmalarını sürdürmesi istenir. Ancak kendisi bunu kabul etmez, yeniden sıcak savaş ortamında yer almayı partiye önerir. Ahmet yoldaş Parti Önderliği'mizin yakın güç ve desteğini alarak kişiliğinde köklü bir dönüşüm yaratır. Yeni ve güçlü bir performansla 1991 yılı sonbaharında bir grup yoldaş ile birlikte tekrar ülkeye döner. Belli bir süre Botan-Behdinan bölgesinde savaşa katılır.

1991 sonlarına doğru parti tarafından Dersim'e gönderilen birimin içerisinde Ahmet yoldaş da vardır. Gelir-gelmez faal olarak kitle faaliyetlerine katılır. Dersim'de kaldığı kamp eğitim sürecinde bir takım yönetiminde yer alarak yapıya siyasi-askeri eğitim vermeye başlar.

Ahmet yoldaş yiğit, fedakar, düşmana karşı acımasız, atılgan, cesur, eylemlerde en önde yürüyendi. Partiye ve halka olan bağlılığı ile örnek alınması gereken bir yoldaşımızdır.

16 Mart 1992'de Ovacık-Merxo yakınlarındaki çarpışmada düşman güçlerine karşı amansız bir direnişle çarpışır. Düşman birinci gün saat 13.00 sularında güçlerini çekerek kaçmaya başlar. Burada Ahmet yoldaş diz kapağından ağır yara alır. O gün ve gece Ahmet yoldaş, çatışmadan koparak dağda yalnız kalır. Yerde metrelerce kanın olması ve dondurucu soğuklara rağmen geceyi yalnız başına geçirir. Ancak yoldaşın çok kan kaybetmesi ve yarasının ağır olmasından dolayı çatışma yerin-

Ahmet yoldaş, gençlerini ziyarete gelen anne ve babasının karşısında.

den fazla uzaklaşamaz. Çatışmanın ikinci günü düşman kar ve kan izlerini takip ederek Ahmet yoldaşın yerini keşfeder. Ahmet yoldaş düşmana sağ yakalanmamak için kendi bombasının pimini çekerek şehadete ulaşır. Ahmet yoldaş şehit düşmeden, kendi kanıyla "PKK şehitlerinin kanı yerde kalmayacaktır" diye yazar. Evet Ahmet yoldaş, senin kanını yerde bırakmayacağız. Senin anını, amacını özgür ve bağımsız bir Kürdistan'ı kurmakla yaşatacağıma Parti Önderliği, şehitler ve tüm Kürdistan halkı adına söz veriyoruz.

Adı, soyadı: **Ekrem ÇOLAK**
Kod adı: **Ekrem**
Doğum yeri ve tarihi: **Bastika Mersina köyü-Şirnak, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mart 1992, Merxo-Ovacık**

Ekrem yoldaş, 1973 yılında Şirnak'ın Bastika Mersina köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu köyünde bitirir. Okuldan arta kalan zamanını köy çocuklarına kuran dersi vermekle değerlendirir. Okuldaki öğrenme azmi, dine karşı dürüstçe bağlılığı ve çevresine karşı sorumlu davranışları, fedakarlığı onda dikkati çeken özelliklerdi. Bu özellikleriyle çevresinde örnek bir kişilikti. Okuldan mezun olduktan sonraki yılları ev işleri ile geçiyordu. Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi, o çevreyle beraber arkadaşın ailesini de etkilemişti. Yine bu dönemde 3. Kongre kararlarında zorunlu askerlik yasası mevcuttur. Botan alanında yürürlüğe konulan zorunlu askerlik yasasıyla 1989'da yarı gönüllü olarak alınır. Mücadele saflarında yer almakla bir yandan özgürleşirken, aynı zamanda özgürleştirerek savaşım yü-

rüttü. Kısa bir dönem Cudi'de kalır. Daha sonra kamplara gönderilir. Burada geçirdiği bir yıllık süre içerisinde eğitim görmenin yanısıra pratik faaliyetlere de çıkar. Kürdistan gerçekliğini PKK çizgisini ve sorunlarını öğrenen Ekrem yoldaş, kişiliğinde önemli dönüşümler sağlamıştı. Düşmanın dayattığı kişiliğe karşı güçlü bir savaşım vermiş, her gün onun bir parçasını söküp atmıştı. Bu konuda müthiş bir kararlılığa sahipti. Bu kararlılık O'nu özgür ve evrensel olan PKK militan kişiliğine ulaştıracaktı. Partinin 4. Ulusal Kongresi kararıyla Dersim Eyaleti'ne yönelik yola çıkan müdahale gücünde Ekrem yoldaş da yer alır. 4. Ulusal Kongre'nin önüne koyduğu anlamlı hedefler doğrultusunda geçmiş pratiğin yetmezliklerinden anınma yönündeki çabalarla Dersim Eyaleti'nde yürütülen faaliyetlerde canlı, fedakar, partiye ve arkadaşlara olan bağlılık ve cesaretiyle arkadaş yapısı içinde saygınlık kazanmıştı. Aldığı güçlü eğitimle beraber, pratikteki aktif çalışmaları kendisini komutan özelliklere ulaştırmıştı. O'nun atılganlığı, çevikliği, düşmanın üzerine amansız yürüyüşü oldukça belirgindi. Araziyi tanıma noktasında Ekrem yoldaş, oldukça güçlü yeteneklere sahipti. Bir defa gördüğü araziye neredeyse taş taş tanırdı. Kış kampında gördüğü eğitimle, önderliğin talimatları doğrultusunda kendini 1992 zafer yılına koparıcı bir ruhla hazırlamıştı. Kamp yaşamında çalışkanlığı, disiplini, partiye ve görevlere sahip çıkışı ile bizlere en büyük eğitimi pratiği ile veriyordu. Ekrem yoldaş da Şirnak'tan gi-

öze kavuşmuştur. PKK'nin yeniye temsili biraz da buradadır. Bugün geri aldığımız her değer, yaratılan bu birlik işte bu hal-kın böylesi kahraman evlatlarının kaniyla yaratılmıştır. Ülkemizin ateşi çalınmış, güneşi çalınmıştır. Karanlık ve soğuktur, onu ısıtacak, onu aydınlatacak olan bu savaştır. 1992 baharında bu savaşın alevleri daha bir yükselecektir. Bir parça özgür vatan yaratmak için...

Adı soyadı: **Şahin YILDIZ**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Yedibölük köyü-Kozluk, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mart 1992, Merxo-Ovacık**

Munzur direniş şehitlerimizden olan **Amed** yoldaş, 1973 tarihinde orta halli bir ailenin çocuğu olarak Batman'ın Kozluk ilçesine bağlı Yedibölük köyün-

dip Dersim'de yalnızca Kürt halkı adına değil, bütün dünya insanlığı adına verilen bir savaşta şehit düştü. Atomlarına kadar parçalanmış olan bir halk, bugün böylesi bir birliğe ve enternasyonalist

de dünyaya gelir. İlkokulu bitirdikten sonra öğrenimini yarıda kesti. Mücadele saflarına katılmadan önce köyde ev ve tarla işlerinde çalıştı. Derin bir yurtseverliğe sahip olan Amed yoldaş, par-

tinin yükselen mücadelesinden etkilenerek bir an önce mücadele saflarına katılmak için sabırsızlanıyordu. Uzun bir süre parti ile bağ kuramayan Amed yoldaş, en son 1991 yılında alana ulaşan gerilla birlikleriyle bağ kurarak katılma istemini dile getirdi. Bu soylu istek kabul edilerek saflara alındı. Amed yoldaş kısa bir süre Amed Eyaleti'nde eğitim görerek pratik faaliyetlere katıldı. Daha sonra parti tarafından Dersim Eyaleti'ne gönderilen Amed yoldaş, kış eğitim devresinde kendi yetmezliklerini göerek halkına önderlik edebilmek için partinin ölçülerine ulaşmanın bilinciyle yoğun bir çabanın içerisinde girdi.

Dürüstlüğü ve fedakarlığıyla, yoldaşlarına karşı olan sevgi ve saygısıyla arkadaşlarının dikkatini çeken, saygısını toplayan Amed yoldaş, kendini aşma noktasında önemli bir mesafe kaydetti. 16 Mart'ta pratik faaliyetlere girme sürecinde çıkan çatışmada şehadete ulaşarak şehitler kervanına katıldı.

Amed yoldaşın anısının bir gereği olarak mücadeleyi geliştireceğimizi ve bu yolda hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacağımıza dair söz veriyoruz!

Adı, soyadı: **Abdulkadir TOPRAK**

Kod adı: **Serbest**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1973**

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mart 1992, Merxo-Ovacık**

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1969 yılında Cizre'de dünyaya gelen **Serbest** yoldaş, ailesinin oldukça fakir olmasından dolayı küçük yaşlardan itibaren ailenin geçimine katkıda bulunmak için irili ufaklı çeşitli işlerde çalışmaya başlar. Bundan dolayı öğrenimini, ilkokulu tamamlamadan bırakmak zorunda kalır. Daha sonra Türkiye metropollerinde ya-

şı küçük olmasına rağmen ağır işlerde çalışmaya başlar.

Daha küçük yaşlarda başlayan bu çalışma ve üretime katılım, bu yoldaşımızda emekçi özelliklerin, olgun bir kişiliğin oluşumuna yol açmıştır. Daha küçük yaşlardan başlayarak yaban elerde acımasız bir sömürüye tabi kılınma, diğer yandan önceden aile ortamında şekillenen ulusal ve kültürel özellikler üzerindeki yoğun tahribat ve asimilasyon bu yoldaşımız şahsında bir duyarlılığa yol açmıştır. 15 Ağustos 1984 Atılımı ile gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz ezilen, imha edilen, sömürülen halkımızı, yeniden kendine güveni, kendi kimliği, kendi özgürlüğü ve kendi ülkesine sahip çıkma doğrultusunda ayağa kaldırmıştır. İşte Serbest yoldaş da Türkiye metropollerinde en ağır yaşam koşullarıyla karşı karşıya bırakılan bir yoldaştır. Bunun için çevresinde gelişen yurtsever-devrimci duygular O'nu da sarar. Bu sırada parti ile ilişki kurarak metropolden Cizre'ye gider, oradan da mücadele saflarına katılır. Daha sonra partinin siyasi ve askeri eğitimini görmek için Güney Kürdistan'daki kamplara gönderilir. 1990 yılında mücadele saflarına katılan bu yoldaşımız, gelişmeye oldukça açık, birçok çatışmada üstün bir başarı sergilemiş, düşmana darbe indirmişti.

En son 1991'de Güney Kürdistan üzeri Dersim'e gönderilen birlik içerisinde Serbest yoldaş da yer almaktadır. Birlik Botan suyu yakınlarında gün boyu süren bir çatışma sonucu üstün bir başarı sağlamış, düşmana önemli oranda kayıp verdirmişti. Ancak bu çatışmada birlik ikiye ayrılmıştı. Serbest yoldaş birliğin bu diğer savaşçıları ile beraber Dersim'e ulaşmıştır.

Dersim'e ulaşılan dönem kışa girdiği için kamp faaliyetleri ve kış eğitimi yürütülüyordu. Serbest yoldaş bu çalışmalarda yer alarak örnek kişiliği ile hem kendisinin hem de yoldaşlarının gelişimini sağlamak için örnek tavır sahibiydi. En son bu kış eğitimi hazırlık çalışmalarının sürdürüldüğü yerlerden biri olan Ovacık-Merxo'da sömürgeci güçlerle günboyu yoğun kar ve kış koşullarının sürdüğü bir ortamda çıkan çatışmada 11 yoldaş ile birlikte örnek bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Yoksulluğun, ezilmenin, sähipsiz, evsiz, yurtsuz kalmanın bir kader olarak halkımıza dayatıldığı ve insanların mahkum edildiği insanlık dışı yaşam koşullarıyla belki en çok Serbest yol-

daş karşılaştı. Ancak O, bunu kabul etmedi. Dayatılan bu köleliğin ancak PKK saflarında ulusal kurtuluş mücadelesi içerisinde savaşmakla ve düşmanımızı yenmekle yıkılacağını anladı. Kanının son damlasına kadar buna bağlı kaldı ve bunun savaşımını verdi.

Tüm şehitlere karşı olduğu gibi, sana da karşı borcumuz mücadeleyi daha da yükseltmektir. Göruna savaştığınız ve canınızı feda etmekten kaçınmadığınız özgür, bağımsız ve demokratik bir Kürdistan yaratma mücadelesinde üzerimize düşeni yapmaktan kaçınmayacağımızı belirtiriz.

Adı, soyadı: **Gülnaz TİLEK**

Kod adı: **Eylem**

Doğum yeri ve tarihi: **Tilek köyü-**

Ovacık, 1979

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mart 1992, Merxo-Ovacık**

Gülnaz TİLEK yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak Ovacık-Tilek köyünde dünyaya gelir. Gülnaz yoldaşın ailesi uzun süredir devrimcilere desteği olan yurtsever bir ailedir. 1985 yılında Ovacık'ta düşmanın hain bir pususuna düşerek şehit düşen **Gündüz TİLEK** yoldaşın kızkardeşidir. Bir ağabeyinin dağda, birisinin de zindanda olmasından dolayı düşman tarafından Elazığ'a sürgün edilirler. Köyde bile geçimlerini zorla sağlayan bu yoksul aile çaresizlik içerisinde köyü terk eder. Bu sırada Eylem yoldaşın babası geçirdiği bir hastalık dolayısıyla ölür. Aileye sahiplik edecek kimse kalmaz, çok büyük zorluklar ve yoksulluklar altında Elazığ'da yaşam sürdürülmeye çalışılır. Bir ağabeyinin şehit düşmesi, cezaevinde olan bir ağabeyinin de mücadeleye katılması Eylem yoldaşa mücadeleye karşı derin bir

bağlılık ve sevgi yaratır. Ailenin, köyünden sömürgeciler tarafından koparılması ve hiçbir tutunulacak dalın olmadığı yabancı bir yere atılmaları, ailenin diğer bireylerini olduğu gibi Eylem yoldaşı da derinden etkiler. Kendi topraklarına karşı daima bir özlemle yaşar.

Daha küçük yaşlardan itibaren çeşitli işlerde çalışarak ailenin geçimine katkıda bulunmaya çalışır. Bu nedenle ilkokulu bile okuyamaz. Elazığ'da özellikle zengin evlerinde düşük ücretle çocuk bakımı, terzilik, evişleri vb. işlerde çalışır. Daha küçük yaşta dayatılan ve çerçevesi çizilen bu köle yaşam, Eylem yoldaşın bir türlü sindiremediği ve dayanamadığı bir yaşamdır. Özlemi ile büyüdüğü köy ortamını, dağdaki köylerini, yine burada savaşan gerillaları hayal ettikçe bu yaşam daha da çekilmez olur. En sonunda kendisi de düşmana karşı olan kininin, öfkesinin bir sonucu olarak mücadele saflarına katılmaya karar verir. Ekim 1991'de mücadele saflarına katılır.

Eylem yoldaş daha küçük yaşlarda olmasına rağmen düşmana duyduğu kinle ve yaşadığı ancak bir türlü içine sindiremediği köle yaşama karşı, mücadele saflarının özgür ortamına büyük bir canlılıkla katılan bir yoldaşıydı. Adeta kendini yeniden doğmuş gibi görüyordu. Yoldaşlarına karşı büyük bir sevgi ve saygıyla bağlı, oldukça atak ve canlıydı.

Eylem yoldaşın bu soylu ve anlamlı katilişi uzun sürmedi. Ancak o ne pahasına olursa olsun özgürlüğe adımını atarak bu yolda yürümeye kararlıydı. Fakat 16 Mart 1992'de Ovacık-Merxo'da yaşanan çatışmada örnek bir direniş sergileyerek zamansız şehit düştü.

Senin bu soylu yürüyüşünün ve direnişinin her koşul altında amansız takipçisi olacağımızı ve bu uğurda her türlü

fedakarlığa katlanarak özgürlük ve bağımsızlık mücadelesini zaferle sonuçlandıracağımıza, düşmandan senin ve tüm şehitlerimizin intikamını alacağımıza söz veriyoruz!

Adı, soyadı: **Hüseyin ÖZEN**

Kod adı: **Seyitxan**

Doğum yeri ve tarihi: **Tere köyü-Mardin, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mart 1992, Merxo-Ovacık**

Tarihsel süreç içerisinde gerek dönemler olsun, gerekse mücadeleler olsun, bunların süresi uzun veya kısa olsa da, asıl damgayı vuranlar hep kişiler olmuştur. Bu kişilikler yüzyıl geçse de unutulmamışlardır. Unutulmadıkları gibi hafızalarda sürekli canlılıklarını korumuşlardır.

Partimizin mücadelesi ve mücadeleyi yürüten yoldaşlarımızın çabaları da böylesine unutulmazdır. Binlerce yıldır ülkemizi aç canavarlar gibi sömüren sömürgeciler, partimizin direnişi karşısında daha da azgınlaşmışlardır. Düşman çaresizliğini hiçbir savaş kuralı tanıma-

dan üzerimize yönelerek ortaya koyuyor. Fakat düşmanın bütün tekniği, madde imkanları, mücadelemizin teminatı olan şehitlerimizin direnişi karşısında sonuçsuz kaldığı gibi, kayıp da verilmektedir.

Düşmanın böyle bir yönelimini direnişi ile boşa çıkaran değerli yoldaşlarımızdan biri de **Seyitxan** yoldaştır. Seyitxan yoldaş mücadele saflarına Bursa'dan katılmış genç bir işçiydi. Bursa'ya çalışmak için Mardin'den gitmişti. Ancak mücadelenin düzeyi ve kendisinde gelişen yurtseverlik duygusu O'nu kısa sürede parti ile ilişkiye geçmeye sevk eder. Bursa'da çeşitli eylemsel ve örgütsel görevleri yaptıktan sonra, gerilla saflarında savaşmak ister ve 10 Ocak 1992'de beş kişilik bir arkadaş grubu ile Dersim'e gider. Gittiği dönemde Dersim'de kamp süreci ve eğitim dönemidir. Gider gitmez diğer yoldaşları gibi Seyitxan yoldaş da eğitime alınır. Eğitime ve gerilla yaşamına kısa bir sürede uyum sağlar. En büyük isteği bahara kadar kendini eğitmek, geliştirmekti. Eğitimi, kendindeki gelişmeleri günlük olarak değerlendirir, bahara komutan olacağını söylerdi. En büyük isteği bir eylem grubunda yer almak ve düşmana karşı savaşmaktır. Günlük yaşamda da örnek bir kişilik ve yoldaşlık sergilerdi. Aldığı görevi yerinde, zamanında yerine getirmeye önem verirdi. Zamanında yapılmayan görevlere çok kızardı. Fedakar, coşkulu ve canlı özellikleriyle dikkatleri çekerd.

Şehit düştüğü 16 Mart 1992 günü karlı ve sisli bir gündü. Çatışma erken saatlerde başladı. Kamp nöbetçileri düşmanı erkenden fark ettikleri için kampta gereken hazırlıklar yapılmış, olası bir çatışmaya göre arazi tutulmuştu. Ancak düşman önceden araziye tutmuştu. İlk hareketle birlikte çatışma da başlar. Bu sırada gelen bir talimatla bir grubun takviye olarak tepecilerin yanına gitmesi istenir. Ancak düşman tüm yolları tutmuştur.

Seyitxan yoldaş 4 arkadaşla kampa sol taraftan giden patikanın üstündeki sirtta mevzilenir. Seyitxan yoldaş da dahil olmak üzere 4 arkadaş savaş tecrübesi olmayan arkadaşlardır. Sadece bir arkadaş tecrübelidir. Bu noktada öğle saatlerinde çatışma çıkar. İlk anda tecrübeli arkadaş şehit düşer. Bir arkadaş da yaralanır. Seyitxan arkadaşın silahı da tek atıştan sonra çalışmaz. Fakat yanbaşındaki mevzide şehit düşen yoldaşının silahını alarak düşmana karşılık

verir. Bu sırada kendisi de yaralanır, buna rağmen sonuna kadar mevsisini asla terk etmez. Üstün bir direniş sergilenir. Bu direniş karşısında düşman çekilmek zorunda kalır. Geri çekilirken de verdiği kayıpları ve malzemelerini sürükleyerek götürür. Bunu görmek Seyitxan yoldaşa moral verir. Bu arada yanındaki yoldaşlara iyi olduğunu söyler. Seyitxan yoldaş diğer tarafta çatışan arkadaşlarla buluşuncaya kadar direnir, direndiği gibi yaralı arkadaşına da moral verir. Şehit düştüğü ana kadar da bu soğukkanlılığını sürdürür.

Günümüz Kürdistan'ında artık susan, boyun eğen bir halk yoktur. Tam tersine kendi gerçekliğini bütün çıplaklığıyla dünyaya haykıran, Kürdistan'ın başı dumanlı dimdik yükselen dağları gibi isyan edercesine yükselen mücadememiz var. Kürdistan devrimi şehitlerin kutsal direnişi ile zafere gitmektedir. Seyitxan yoldaşın şahsında bütün devrim şehitlerinin anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. Şehitlerimize bağlılığı mücadelayı yükselterek göstereceğiz!

Adı, soyadı: **Leyla ...**
Kod adı: **Newroz**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 1981**
Mücadelaye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mart 1992, Merxo-Ovacık**

Daha onbir yaşında olan **Leyla (Newroz)** yoldaş 16 Mart 1992'de Ovacık alanında birliğimizin düşman güçleriyle girdiği bir çatışma sırasında şehit düştü. Yurtsever özelliklere sahip yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Düşmanın özel savaş politikalarından birisi olan vatansızlaştırma hareketinin hedefleri arasına onun ailesi de alınmış, daha iki yaşındayken annesiyle birlikte metropole göç etmek zorunda kalmış-

tır. Anne ve babasını küçük yaşta kaybeden yoldaşımız, on kardeşiyle birlikte yaşam savaşı veriyordu. Yaşatları oyuncaqlarla oynarken O, tarla işçisi olarak tarlalarda çalışıyordu. Metropolde bütün insani olanakların dışında naylon çadırda yaşıyordu. Emekçilikte erken

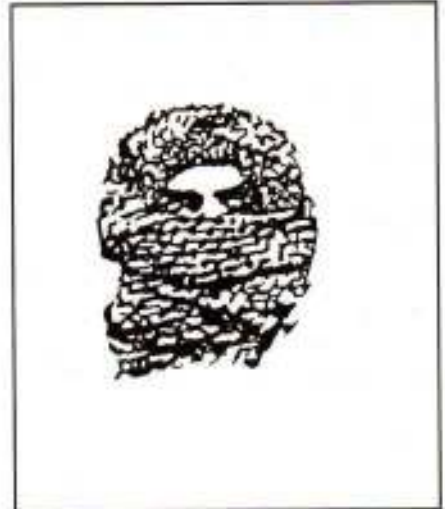

başlayan yaşamı ona olgun kişilik özelliklerini kazandırmıştı. Ailesinin yurtsever özelliklerinden dolayı bütün Kürt halkının kendisinin yaşadığı gibi zor ve ağır bir yaşamı yaşadığını kavrayabiliyordu. PKK'yi de az çok tanıyordu. Bütün bu olgular O'nu partinin metropoldeki örgütü ile bağlantı kurmasını sağladı. Daha on yaşındayken örgütle tanışmıştı. Örgütle tanışması fazla zaman almadığı halde ARGK saflarına katılmayı sürekli yapıya dayattı. Sonunda isteği kabul edilip dağ alanına ulaşınca "İşte benim gerçek evim burası, bugüne kadar misafirlige gitmişim" diyerek sevinçli bir şekilde duygularını dile getiriyordu. Kısa sürede yapıyla kaynaşmayı sağlamış, kendini sevdirmişti. Eğitime büyük bir önem veriyor, kendisine öğretilenleri kısa sürede kavıyordu. Siyasi eğitimde en çok sevdiği ders önderliğin yaşamı ve çalışma tarzı olmuştur. Bu yaşam ve çalışma tarzını kendine esas alıyor ve yaşamında uygulamaya çalışıyordu. Küçük yaşına rağmen olgun davranışları ve sempatik yapısı ile bütün yoldaşların ilgisini çekiyordu. Doğallığı, fedakarlığı, gün geçtikçe gelişme kaydetmesi ile umut vaadediyordu. Halk tarafından çocuk olduğu hatırlatıldığında, çocuk değil, gerilla olduğunu, gerillanın da yaşının olmayacağını sakın bir üslupla uzun uzun anlatıp kavrattırma çalışıyordu. Sonunda düşüncesinin doğruluğunu da kabul ettirebiliyordu. Önüne hedef olarak koyduğu görev, Dersim alanında kendi yaşatlarını örgütlemek ve müca-

dele saflarına katmaktır. En zor koşullarda bile ufak bir zayıflık göstermemiş, çevresine sürekli moral vermiştir. Direnişçi yapısını ve cesaretini çatışma sırasında bile korumuş, yaralı olduğu halde, mevzideki yoldaşlarının moralini yükseltmeye çalışmıştır.

Yaralı bacağıyla bile, "**Heval.. vurun!**" diye bağırarak Newroz yoldaşın bu şiarı hala Dersim dağlarında yankılanıyor. Belki fiilen aramızdan ayrılabilir, ancak direnişi ile, örnek kişiliği ile aramızda yaşıyor.

Selam olsun gençlik çağına bile ulaşmamış, adına yakışır bir şekilde direnerek şehit düşen yoldaşlarımıza!

Adı, soyadı: **Hasan Ahmet TAHİR**
Kod adı: **Cahit**
Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı, 1965**
Mücadelaye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mart 1992, Merxo-Ovacık**

Cahit yoldaş 16 Mart 1992'de Ovacık'ın Merxo köyü civarında sömürgeci ordu güçleriyle girdiği çatışmada 10 değerli komutan ve savaşçı yoldaşla

birlikte şehit düştü.

Cahit yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'ın Kamışlı şehrinde 1965 tarihinde dünyaya geldi. Maddi durumu iyi olan bir aileye mensuptu. Diğer aileler gibi bu ailemiz de yurtsever özelliklere sahip bir ailedir. Cahit yoldaşın ailesi her dönem Güney Kürdistan'daki ayaklanmalara ve mücadelelere tüm desteklerini sunmaktan hiçbir zaman çekinmedi.

Yine tüm maddi ve manevi yardımlarını sonuna kadar yaptı, halkımızın acılarına, yaralarına ortak oldu. İşte Cahit yoldaş, böylesi bir aile ortamında büyüdü. Bir an evvel bağımsız ve özgür Kürdistan'a kavuşmak için, yürekleri hep ülke ateşiyle, ülke hasretiyle yanıp tutuşmaktaydı. Çünkü dünyanın hiçbir yerinde bir ülke Kürdistan gibi dört parçaya bölünerek ve her şeyi inkar edilerek, zulüm ve zorbalık altına alınmamıştır.

Cahit yoldaş ilk, orta ve lise öğrenimini Kamışlı'da tamamlar, üniversiteyi ise Halep ve Şam'da bitirir. Cahit yoldaşın partimizle tanışması okul yıllarında başlar. Partimizle tanıştıktan sonra ilişkiye girmekten çekinmez. Çünkü gerçekten düşüncesinde, hayallerinde ve yaşamında düşlediği gerçek partisine kavuşur ve hiç tereddüt etmeden PKK içinde yer almaya başlar. Çünkü bu güne kadar Cahit yoldaş yetiştiği alanlarda toplam onlarca parti örgüt ve grup çalışmalarına tanık olur. Tüm bu çalışmalar sözde Kürdistan adına, bağımsızlık, özgürlük, sosyalizm vb. adına yapılmalarına rağmen hiçbir Cahit yoldaş tatmin etmez ve onların değil devrim yapmaları, sahtelikle dolu olduğuna inanır. Cahit yoldaşın parti saflarına katılması tamamen bilinçli, kararlı bir girişimin sonucudur. Diğer etkiler fazla bağlayıcı olmadığı gibi, Cahit arkadaşı da

fazla bağlamaz. O baştan beri Arap şovenizmine ve inkarcılığına karşı çıkarak partimizin bağımsızlık ve özgürlük çizgisini korkusuzca savundu.

Cahit yoldaş, başta okul ve okul çevresinde partiden görevler alır. Okuduğu üniversite yıllarında parti adına okullarda, sınıfta ve şehirlerde, komitelerde, mintika ve bölge yönetimlerinde yer alarak kendi sorumluluğu ölçüsünde tüm

görevlerini başarıyla yerine getirir. Cahit yoldaş, parti çizgisini ve halk gerçekliğimizi gördüğü parti eğitimiyle iyice bilince çıkarır ve gerçekten kurtuluşun hangi yolda olduğunun farkına varır. Hele bu yol Kürdistan devrimine gidiyorsa, bunun tüm zorluklarını, engellerini çok iyi biliyordu Cahit yoldaş. Kurtuluşun ve onurluca yaşamın bireyin kişiliğinde değil, buna ulaşmanın ancak

kendini halka adadı, her şeyini halka feda etti. Kararlı militan bir kişiliğin sahibi olan Cahit yoldaş, eğitim amacıyla, parti kararıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde iki devre siyasi-askeri eğitim görür. Burada aldığı bu eğitimle parti militan kişiliğine ulaşarak büyük bir dönüşüm sağlar. Evet Cahit arkadaş artık halkı için her şeyi ile hazırdır. O sivil mesleği, eğitim öğretmenliğini çoktan bırakmış, hiçbir kişisel endişe ve kaygıya düşmeden hep savaşın başına geçerek sömürgecilere karşı sıcak savaşım ortamında yer almak ister. Yoldaşımızın bu önerisini partimiz kabul ederek, 1991 yılı ortalarında bir grup arkadaşla Dersim'e gönderilir.

Cahit yoldaş ideolojik, politik olarak çok gelişkin ve yetkindi. O, partiden aldığı eğitimle her gittiği yerde bu bilgilerini bıkmadan, usanmadan yoldaşlarına aktarıyordu. O, halkımızın ve yoldaşlarının gerçek öğretmeni idi. Son derece fedakar, cesur ve azimli idi. Dersim-Ovacık'ta, kampta yeni savaşçı arkadaşlara tüm bilgi, becerisini vererek gerçekten bir önder olarak, tüm sorunların çözüm gücüyüdü. O gerçek bir halk öğretmeni idi.

Cahit yoldaşın bu kısa yaşamı son derece anlamlıdır; bu yaşamı rehber almalıyız. O'nun anısını bu kısa cümlelerle dile getirmek imkansız olduğu gibi, yazıya dökmek de bir o kadar imkansızdır. Cahit yoldaşın kaybı ve acısı büyük olmuştur. Cahit yoldaşın anısına, bağim-

halkımızın kurtuluşuyla mümkün olacağını da çok iyi biliyordu. Bunun için Cahit yoldaş maddi durumu iyi olmasına rağmen, bunu bir yana iterek her şeyi ile

sız, birleşik, demokratik Kürdistan'ı yaratana dek savaşımız durmayacaktır ve O'nun özgürlük bayrağını Dersim dağlarına dikeceğimize dair and içeriz!

Adı, soyadı: **Mahmut Ahmet XALEF**

Kod adı: **Pir**

Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mart 1992, Merxo-Ovacık**

Pir yoldaş, Güney-Batı Kürdistan Kürtlerinden olup, 1970 tarihinde Kamışlı kentinin Heliliye mahallesinde dünyaya geldi. Orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. Yurtsever bir aileye mensuptu. Öğrenimine Kamışlı'da başlayıp tamamladı, daha sonra serbest meslekte ve kendi isteğiyle bazı ara işlerde çalıştı. **Pir** yoldaşın yaşamı böylece 1989-90 yılına kadar devam etti. Yoldaşımızın ailesi yıllarca geri cephe biçiminde Güney Kürdistanlı ilkel-reformist örgütlere yardımda bulundu. Aile her çeşit tehlikeyi göze alarak bu partilere yardımda bulunup en zor dönemlerde hiçbir fedakarlıktan geri durmadı. Despot ve aşiret partisi olan KDP gibi bir parti, ailenin en güzel duygularını, yurtseverliklerini sömürerek kendi şahsi çıkarları doğrultusunda kullandı. Kürdistan'a, Kürtlüğe ve bağımsızlığa olan hasretten dolayı bu ailemiz bilinçsiz ve uzun süre KDP gibi partilerle ilişki halindeydi.

Güney-Batı Kürdistan genelinde olduğu gibi, Kamışlı alanında faaliyet gösteren partimiz belli bir çalışmadan sonra bu ailemizle de ilişkiye geçti. Kamışlı genelinde partimiz aleyhinde yapılan çalışmalar ve yalan, yanlış bilgilendirmeler sonucu ilk günler bu aileler, partimizi tanımadı zorlandılar. Kamışlı alanında parti militanlarımızın dirayetli çalışmaları sonucu parti çalışmalarımız genişleyerek bu aileleri de kendi kapsamına aldı. Başta **Pir** yoldaş ve ailesi partimizin hakkında kısa bilgi edinmele-

rine rağmen, ilişki kurmada herhangi bir tereddüte düşmediler. Yine Parti Önderimizin kişiliği, rolü ve çalışması hakkında edindikleri bilgiler sonrası bu ailemiz ve **Pir** yoldaş partimize daha çok bağlandı.

Pir yoldaş 1989 yılında partimizle ilişki kurmaya başladı. Bu kurulan ilişki sonrası **Pir** yoldaş kendi akraba ve tanıdık çevresi ortamında faaliyet yürütmeye başladı. Belli bir süreden sonra yoldaşımız Kamışlı'da dar gruplar içinde parti eğitimine alındı. **Pir** yoldaş gördüğü bu eğitimden sonra başta kişilikte bir dönüşüm sağlayarak, daha güçlü ve yetkince çıktı. Yine gördüğü bu eğitimle kendisine güveni artarak, bağımsız hareket etmeyi öğrenerek daha çok görevleri yapmaya talip olarak, önerilerini sunmaya başladı. **Pir** yoldaş, kaldığı Güney Kürdistan'da kendisini daha çok duyarlı ve sorumlu kılarak bir PKK militanı gibi hareket etmeye çalıştı ve militanca, korkusuzca parti görevlerini yürüttü. **Pir** yoldaş Kamışlı'da olduğu gibi tüm tanıdık, dost ve arkadaş çevresi ortamında da sevilen, sayılan bir kişiliğe ulaştı.

1991'de Güney Kürdistan'da yapılan halk ayaklanmaları sonucu, **Pir** yol-

daşından gitmemeleri gerektiğini vurgulayarak en büyük düşmanlarımızın bu sahte önderler olduğunu hep belirtiyordu. Güney Kürdistan'daki tüm yenilgi, acı ve ızdırapların sorumlusunun KDP vb. partiler olduğu, halkın bunlardan hesap sormasını talep ediyordu.

Pir yoldaş bu parçamızda edindiği tecrübe ve deneyimlerle daha da güçlenerek ve parti komutanlık vasıflarına da ulaşarak, direkt sıcak savaşım içinde yer almak için ülkeye gitme talebinde bulundu. Parti tarafından bu önerisi kabul görülerek 1991 ortasında bir grup yoldaşıyla birlikte Amed Eyaleti'ne gönderildi.

Pir arkadaş Amed Eyaleti'nin çeşitli bölgelerinde faaliyetlerde bulunur. Daha sonra Bingöl alanına geçer. Bingöl alanında yaklaşık 6 ay çalışmalarını sürdürür. Bu zorlu pratik çalışmasını her gittiği yerde başarıyla yerine getirir. **Pir** yoldaş, Bingöl alanında 10'dan fazla pusu, baskın vb. eylemlerde yer alarak düşmana büyük darbeler vurur. Bu eylemleriyle **Pir** arkadaş tüm arkadaş yapısına ve halkımıza büyük güven verir, düşmanın ise ölüm korkusu haline gelir. Bingöl alanında büyük bir gelişme, büyük bir atılım sağlar.

1991 sonlarında **Pir** yoldaş, küçük bir grup yoldaşıyla Bingöl'den Dersim Eyaleti'ne gider. Buradaki amaç hem Dersim çalışmalarını güçlendirmek, hem de Dersim-Bingöl bölgeleri arasında kur-yelik yapmaktır. Bu alanda grupların götürülüp getirilmesinde ve parti tali-

daş bir grup arkadaşla bu parçamıza yönelir. Irak'ta kaldığı sürede tüm çalışmasını halkımız içinde sürdürdü. Halkımızın dertlerine ve yaralarına derman olmaya çalıştı. En çok da Güney Kürdistan'da bulunan Barzani ve Talabani gibi sahte önderlikleri teşhir ve tecrit ederek, parti gerçekliğimizi, halk gerçekliğimizi, tarihimizi buradaki halkımıza anlatmaya başladı. Gece gündüz demeden halka güven vererek gerçek kurtuluşun partimiz önderliğinde ancak halk savaşıyla başarıya gideceğini kavratmaya çalıştı. Özellikle artık sahte KDP gibi önderlere güvenmemeleri, onların

mat ve dökümanlarının taşınmasında birincil derecede görev aldı. Ve aldığı bu görevlerini başarıyla yerine getirdi.

1992'de Dersim kamplarında kalarak arkadaşlara ve yeni savaşçı adaylara siyasi-askeri eğitim vermeye başladı. Kamp pratiğini sürdürdüğü bir sırada 16 Mart 1992'de Ovacık'ta düşmanla girdiği çatışmada 10 kahraman yoldaşıyla birlikte şehadete ulaşır. **Pir** yoldaş PKK militanıydı ve PKK militan ruhuyla direnerek, barbar düşmana büyük darbeler vurdu ve şehit düştü.

Pir yoldaşın direnişi yolumuzu aydınlatan bir meşale olacaktır!

Berxwedan yoldaş halkımızın kalbinde yaşıyor!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **Tile köyü-
Kurtalan, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **9 Nisan 1992,
Korta Sur**

9 Nisan 1992 Korta Sur direnişinde şehit düşen **Berxwedan** yoldaş, Siirt'in Kurtalan ilçesi Tile köyünde çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Berxwedan yoldaş partimizin görkemli direnişine ve tarihi halk ayaklanmalarımıza tanık oldu. Tüm aile, kabile ve halkıyla ayağa kalkan bir halk gerçeğimizin içinden gelmiş bir yoldaşımızdı. 1991

yılında bir gerilla grubuyla Dersim'e gitti. Yoğun eğitim sürecinden geçerek büyük bir gelişme kaydetti. Çok genç yaşta olmasına rağmen düşmana karşı kin ve öfke doluydu. Şehit Seyit Rıza Kampı'na yapılan hava bombardımanını nedeniyle manevra yapan grubun içinde yer aldı. Ağır kışın zorlamasıyla ayaklan yanan 4 yoldaşıyla beraber barındıkları sığınagın üzerine gelen düşman güçleri ile çatışmaya girerek kararlı bir şekilde direnerek PKK militan ve savaşçılığından düşmana taviz vermemeyerek şahadete ulaştı. Bu direnişi ile diğer üç yoldaşını kurtaran Berxwedan yoldaş, direnen savaşçı kişiliği ile halkımızın kalbinde layık olduğu yeri aldı.

Dağların özgürlüğünü şehirlere taşıdılar

Emine yoldaş, Mazıdağı'nda doğup büyüdü ve okudu. Daha sonra İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde öğrenimine devam etti. İstanbul'a okumak için giden Emine yoldaş, yurtsever özelliklerini parti bilinciyle yoğurunca, ERNK bünyesindeki gençlik faaliyetlerine katıldı, aktif mücadele verdi. O, partiye ve yoldaşlarına oldukça bağlıydı, verdiği sözün takipçisiydi. Hasta olmasına ve zayıf bünyeye sahip olmasına rağmen her zaman coşkulu, fedakar ve azimliydı. Kendisindeki yurtsever öz, kararlı ve inançlı yapı, O'nu Kasım 1991 yılında Dersim dağlarında gerilla saflarına götürdü.

Kış sürecinde parti eğitiminden geçen Emine yoldaş, Elazığ'da görev üstlendi. Ancak hain bir ihbar sonucu 3 Haziran 1992 günü şehitler kervanına katıldı.

Emine yoldaşın partiye ve yurduna olan bağlılığını kendimize rehber edip, intikam şiarımızı özgür, bağımsız bir Kürdistan yaratarak gerçekleştireceğiz!

Adı, soyadı: **Yadigar DOĞAN**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Nazimiye, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Haziran 1992,
Elazığ**

Adı, soyadı: **Emine AKKUZU**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Haziran 1992,
Elazığ**

Dersim'in Nazimiye kazasında 1970 yılında dünyaya gelen **Yadigar** yoldaş, sömürgeciliğin ağır tahribatını yaşayarak büyüdü. Yaklaşık üç yıl Türkiye sol hareketleriyle ilişki kurdu, fakat bu güçlerin ulusal ve toplumsal taleplere cevap veremeyeceklerini anlayınca ilişkisini kesti. Aradan kısa bir süre sonra Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi bünyesinde yurtsever Kürdistanlı gençlikle ilişkiye geçti ve bir yıl gibi bir süre gençlik faaliyetlerini sürdürdü. Bu faaliyetlerinde başarı grafiğini çizen Yadigar yoldaş, Türkiye metropollerinde Yurtsever Kadınlar Derneği'nde çalıştı.

Yadigar yoldaş, kararlılığı, çalışkanlığı ve özverili çabasıyla çevresindeki insanlara örnek olabilecek bir kişiliktir. Devrimin bütün coşkusuyla yüreğinde ve beyininde yaşayan Yadigar yoldaş, tam bir moral kaynağıydı. O, Kürt kadınının gerçeğini ülkesine taşımak, bağımsızlık ve özgürlük için Kasım 1991 yılında gerilla mücadelesine katıldı. Dersim dağlarında kış boyunca parti eğitiminden geçti. Ardından bir grup arkadaşıyla Elazığ şehir merkezinde görev-

lendirildi. Bir ihbar sonucu bir evde yoldaşlarıyla birlikte etraflarını saran düşman güçleri ile çıkan çatışmada 3 Haziran 1992 günü **Nazır ZORLU** ve **Emine AKKUZU** yoldaşlarla birlikte şehitler kervanına katıldı.

O'nun devrimci coşkusu, partiye bağlılığı ve özgürlük istemi bir bayrak olarak elimizde bağımsızlık burçlarında dalgalandırılacaktır! İntikam şianıyla O'nu ve tüm şehitlerimizi geleceğe taşıraycağız!

Reformizme, pasifizme karşı yılmaz savaşçı, parti militanı Ali Rıza yoldaş

Adı, soyadı: **Ali Rıza DEMİREL**

Kod adı: **Kalaşnikof Rıza**

Doğum yeri ve tarihi: **Zuver köyü-Palu, 1961**

Mücadeleye katılış tarihi: **1977**

Şahadet tarihi ve yeri: **1980, Dersim**

Ali Rıza yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak Palu'ya bağlı Zuver köyünde dünyaya geldi. Şeyh Sait isyanı ruhuyla büyüdü. Çevresinde destansı bir dille anlatılan bu isyanın ateşini hep içinde duydu. Palu'da ilk mücadele saf-larına katılanlardan biri oldu. Kavrama düzeyi gelişkin, araştırmacı ve tartışmacı özellikleriyle mücadeleyi kısa sürede özümser. 1977-79 yılları arasında Erzurum, Elazığ, Bingöl alanlarında aktif propaganda, örgütsel ve eylemsel faaliyetlere katılır. Bu faaliyetlerde etkin bir rol oynar, düşmanın hedefi durumuna gelir. 1979'da uğradığı bir saldırı sonucu sırtından yaralanarak düşmanın eline esir düşer, ama kısa süre sonra serbest bırakılır.

Ali Rıza yoldaş, faşist saldırılara kar-

şı sürekli bir eylemlilik içinde olmayı savunur, ama o dönemde Davut (Resul Altınok) provokatörü tarafından tepkiyle karşılanır ve reddedilir. Ali Rıza yoldaş bunun üzerine "*Davut reformisttir. Silahlı mücadeleye inanmıyor, korktuğu için eylemsizlik ortamını tercih ediyor*" düşüncesini partiye iletir. Bunun üzerine Davut, O'nun hakkında kuşku ve şüphe uyandırıcı dedikoduları yapı içinde yayar ve kendisini 1979 yılı sonlarında Karakoçan alanına gönderir. Burada Hacı kod ismiyle Karakoçan-Kiği-Dersim üçgeninde mücadeleyi sürdürür. Davut hakkındaki düşüncelerini her zaman savunur. Davut ise O'nun mücadelesi önüne sürekli engeller diker. Bununla da yetinmeyip kendisini eleştirme

Adı, soyadı: **Nazır ZORLU**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Haziran 1992, Elazığ**

cesaretini gösteren yoldaşları düşürme, kaçırma, bunalıma sokma gibi tutumlara girer ve partiye düşmandan daha çok zararlar verdirir. Reformizme karşı büyük bir düşmanlığı olan Ali Rıza yoldaş, parti çizgisini dayattığı ve savunduğu için Davut unsuru 1980 yılının sonlarında katlettiler.

Ali Rıza yoldaş, PKK 4. Ulusal Kongresi'nde alınan kararla şehitlik itibarı verildi.

Saygın kişiliğe ulaşmanın azimli savaşçısı Nuri yoldaş

Adı, soyadı: **M. Nuri ELALTUNKARA**
 Kod adı: **Rıza**
 Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1956**
 Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1989**
 Şahadet tarihi ve yeri: **30 Kasım 1990, Beşelma köyü-Hozat**

Mehmet Nuri yoldaş, 1956 yılında Bingöl'de doğup büyüdü. Altı çocuklu ailenin tek erkek çocuğu olan Nuri yoldaş, yaşının büyük bir bölümünü kendi çabasıyla kurduğu işlerde çalışarak geçirdi. Bu nedenle daha ortaokuldayken eğitimini yarıda bırakmak zorunda kaldı. Nuri yoldaş, yaşlı anne ve babasına bakmakla yükümlüydü.

1978 yılında evlenen Nuri yoldaş, 4 çocuk babasıydı. Kasım 1989'da gerilla saflarına katıldı. Gerilla mücadelesine fiili olarak katılmadan önce de uzun bir dönem milis olarak faaliyet yürüttü. Gerilla mücadelesinin son yıllardaki büyük başarıları ve ordulaşmanın adım adım gelişmesi Nuri yoldaş üzerinde oldukça etki yarattı ve bu etki O'nu gerilla saflarına çekti.

Nuri yoldaş partimizle tanışmadan önce parlak bir maziye sahip değildi. Kumar ve içkiye aşırı derecede tutkunluğu, ev yaşamında ve çevresinde huzursuzluklara yol açıyordu. Bu özelliklerine rağmen, milli duygularla da yüklüydü. Mevcut konumuyla yarattığı huzursuzluk dışında kimseye fazla bir zarar yoktu. Ancak milli duygularına rağmen içkiye ve kumara tutkunluğu kendisini de üzüyor ve bu konumundan kurtulmak istiyordu. Kendi içinde yoğun bir savaşımla yaşayan Nuri yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesine duyduğu inançla iradesine daha fazla yüklendi ve bu olumsuz konumdan zaferle çıkmayı ba-

şardı. Geçmişteki tüm zaaflarını bir kenara bırakarak kendi iradesiyle karar verdi ve ulusal kurtuluş mücadelemizin bir neferi olarak çalışmaya başladı. Bu durumu herkesi hayretler içinde bıraktı, giderek halk içinde sevgi ve saygı duyulan bir kişilik haline geldi. Dersim ve Bingöl'de yürüttüğü faaliyetlerde güçlü ve köklü bir dönüşüm sağlayarak olgun, fedakar, çalışkan bir pratiğin sahibi oldu ve bu konumuyla halka, yoldaşlarına güven verdi. Bu konumuyla çok sevilen

Nuri yoldaşın gerilla içindeki yaşamı bir yıl gibi kısa bir dönemi kapsar.

Nuri yoldaş, 30 Kasım 1990 günü Hozat'ın Beşelma köyü yakınlarında pusuya düşürüldü. Üç yoldaşla birlikte kahramanca direnerek şehit düştü. Nuri yoldaşın şahadetini babasını çok etkiledi ve akabinde iki hafta sonra vefat etti.

Nuri yoldaşın bizlere emanet ettiği bayrağı bağımsızlığa kadar yere düşürmeden dalgalandıracağız! Anısı mücadelemize önderdir!

Feodal komploculuğa ve kemalist entrikacılığa karşı çizgi devrimciliğinin kararlı uygulayıcısı

Adı, soyadı: **İlyas YÜKSEL**
 Kod adı: **Cihan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gememiş köyü-Dersim, 1963**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1987**
 Şahadet tarihi ve yeri: **1988 sonları**

İlyas yoldaş Dersim'in Gememiş (Atlanta) köyünde dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Dersim'de tamamladı. Okul yıllarında devrimci mücadeleye tanıştı. 12 Eylül'den önce PKK'nın bir sempatizanı olarak aktif mücadelede bulundu. 1980 yılında Avrupa'ya çıktı. Burada da partiye ilişkiye geçerek yurtseverlik görevlerini yerine getirmeye çalıştı. 1987 başlarında mücadeleye profesyonel düzeyde katıldı. Avrupa'da gençlik faaliyetlerinde ve değişik görevlerde bulundu.

1987 sonlarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Bir yıla yakın süre orada kaldı ve askeri-siyasi eğitimini tamamlayarak 1988'in sonlarında Dersim Eyaleti'ne gitti. Dersim'de feodal-komplocu, kemalist entrikacı anlayış sahiplerinin haksız suçlamalarına maruz kaldı. Ve bu anlayış sahipleri haksız suçlamalar temelinde O'nun şahadetine yol açtılar.

YAŞAYAN İNTİKAM!

Toplumumuzun tarihsel gerçekliğine yabancı olanlar, ülkemizin her karış toprağında yaşanmış insanın tüylerini ürperten bu insanlık dışı olaylara hayali, kurgu olaylar olarak bakabilirler. Fakat buna benzer yüzlerce, binlerce zulüm örneği ne yazık ki yaşanmış, bunlar hayal ve kurgu olmayan jenosidin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Ülkemizde her zaman kol gezen, ölümlü kucak kucağa yaşayan insanlarımızın çektiği acılarını, duygularını, özgürlük ve insan-

mal eden kalemler, kan deryasında boğdurulan insanlarımızın ızdıraplarından tek satır bile söz etmediler. Söz ettiklerinde ise tarihin yüzüne tekme savururcasına tarih sayfalarını tersyüz ederek, bu insanlarımızdan medeniyete, çağdaşlığa karşı başkaldıran, çağdaş insanlık tarihinin tekerleğine çomak sokan "vahşiler", "haydutlar" olarak bahsederler.

Bu kanlı katliamlarıyla amacına ulaştıktan sonra "medeniyet" in bu havarileri,

özgür gelişiminden söz edilemez. Çünkü köle halkların yalnızca efendilerine iyi hizmet etme hakları vardır. Sanatla, kültürle uğraşma, onur, erdem, insanlık, hak, özgürlük gibi kavramlar onların had-dine değildir. Onlar efendilerinin cebinde her zaman harcanmaya hazır bozuk bir paradır. Bizim de öz be öz tarihi ve toplumsal gerçekliğimizin tarih sayfalarında yer almaması, hasıraltı edilip yok edilmesi, köleleştirilerek yok edilmiş köle bir halk olarak görülme gerçeğine

ca bir yaşam uğruna ölüme, zulme karşı kahramanca direnişlerini, onur kavgası veren genç kız ve gelinlerin düşmana teslim olmamak uğruna kayalardan ve uçurumlardan atlayışlarını, henüz yaşama gözlerini açmış bebelerin, hatta ana rahmindeki bebelerin dünyaya merhaba demeden süngülerin ucunda döndürülüp yalçın kayalara çakılmasını; yaşlı-geç, kadın-erkek, çocuk demeden yakalanan insanların ot ve yığın haline getirilmiş ekin saplarının arasına atılıp, gaz dökülerek diri diri yakılmasını son nesillere aktarmak için kaleme alanlar çıkmadı. Sezar'ları, Kleopatra'ları, Katerina'ları, Voyvoda'ları, Fatih'leri, Sultan Murat'ları, Hitler'leri, Abdülhamit'leri, Mustafa Kemal'leri tarihin sayfalarına

bu kez değişmeyen sahnelerinde beyaz katliamlarını "medeniyetin büyük erdemleri" olarak uygulamaya koyarak tamamen kendisine yabancı, özüne, gerçekliğine düşman suni bir insan tipi, kendi halk gerçekliğini inkar edebilen uşak bir aydın tipi yarattılar. Yarattıkları bu yapay tiplerden aydını, sanatçısı, tarihçisi, öğretmeni, politikacısı efendilerine yaranmak için tarihi gerçekliğimizi, kültürümüzü, sanatımızı, halk değerlerimizi inkar temelinde amansız bir yarışa tutuşarak bizim olmayan, tamamen yabancı olduğumuz sömürgeci-barbar TC'nin tarihini, kültürünü, sanatını, dilini öz-dilimiz, öz kültür ve tarihimizmiş gibi zoraki bize mal etmeye çalıştılar.

Özgür olmayan halkların sanatının

dayanır. İşte kader olarak bize çizilen bedbaht yazgı buydu.

Yıl 1979, sonbaharın son ayları. 12 Eylül öncesi devrimciliğinin moda olduğu bir dönem. Dersim merkeze bağlı İksor köyündeyiz. Köyde düğünün olması nedeniyle gelen davetli-davetsiz misafirlerin ağırlıklı bir kesimi çevre köylerden ve şehirden gelen gençlerden oluşuyor. Gündüz köyün sokaklarında koltuğunda marksist klasikler toplu grup halinde dolaşan ve sert tartışmalarla, demagojik sözcüklerle birbirine üstünlük sağlamaya çalışmak amacıyla ortalığı laf kalabalığına boğan, birbirini tatmin edemeyenler, bu kez halka propaganda ve devrimci bilinç verme edasıyla evlere doluyor.

Oturduğumuz ev 85 yaşındaki Alêverd'in evidir. Bulduğumuz evde çevremizdeki komşulardan da gelen yaşlılar olduğu için aramızda koyu bir sohbet var. Sohbetimizin konusu siyasi konulardı. Yaşlıların en fazla dile getirmeye çalıştıkları konuların başında gençliğe olan güvensizlik ve devrimcilerin (örgütlerin) paramparça gruplardan oluşması, gruplar arasındaki şiddete varan çatışmalar, daha çok da devrimci ve öncü adıyla öne çıkan gençliğin kendilerini (yaşlıları) küçümseyen gerici, yobaz, cahil gibi yakıştırmalarla horlandıklarından yakınıyorlar. Gençlerin tutumlarının doğru olmadığını, yaşlılardan öğrenecek çok şeylerin olduğunu, bunu zamanla anlayacaklarını anlatarak yaşlıların gönlünü almaya çalışıyoruz. Fakat içeri giren ateşli devrimcilerimizden bir grup halkı bilinçlendirme ve devrime kazandırma görevlerini "Siz fabrikaya gönderilecek sabunluk yaşlısınız, sizden ne köy olur, ne kasaba", "Aklınız ermez geri kafalısınız" sözleriyle yaşlıların yarasına karabiber ekliyor.

Gençlerin tutumuna hiddetlenen Alêverd adlı 85'lik yaşlı yerinden doğrularak 1937-1938 Dersim katliamında başından geçen bir anısını, hem de o günü tekrar yaşıyormuşçasına anlatmaya başladı:

"Ben 1938 katliamında kırk yaşlarındaydım evli üç çocuk babasıydım. Büyük oğlum (Hasan) yirmi, (Hüseyin) onsekiz, kızım (Hatun) onaltı yaşındaydılar. Türk devletinin bizi bölen politikaları sonucu Dersimli aşiretler arasında saçılan kin ve düşmanlık had safhaya ulaşmış, birbirini talan etme, adam vurma olayları tüm şiddetiyle en üst düzeye varılmıştı. Tam bu döneme denk düşen bir ortamdan yararlanmak isteyen Türk devleti antlaşma ve barış adı altında aşiret reisleriyle yaptığı görüşmeler sonucu bazı vaatler karşılığında halkın silahlarının teslimini istemişti. Silahsızlanmanın bile bile ölüme teslim olmak olduğunu hepimiz biliyorduk. Ama varılan antlaşma buydu, biz uymak zorundaydık.

Genelde olduğu gibi biz de köyümüzdeki silahların çoğunu teslim etmiştik. Kırk takım silahtan geriye çok azı kalmıştı. Elde kalan silahlarla, değil orduya karşı savaşmak, yanbaşımızda bulunan ve aramızda kan davasına varan Demenan aşiretine karşı bile kendimizi savunacak durumda değildik. Dersim'deki tüm aşiretlerin durumu aynıydı. Dar ve derin vadiler arasında bulunan köyümüzü savunmak bu nedenle çok

zordu. Çünkü köyümüz tamamen kuşatılmış ve günlerdir çatışmalar sürüyordu. Silahsızlığımızı, güçten düştüğümüzü çok iyi bilen düşman ordusu eldeki cephanemizin tüketilmesi için küçük saldırılar yaparak bizimle adeta kovalamaca oynuyordu.

Köyümüzün güneydoğusunda bulunan Abasan, Demenan ve Haydaran üçgenindeki Aziz Abdal dağı düşmanın en önemli ordu karargahlarından biriydi. Bu dağa paralel bir sıradağ biçiminde kuzeye uzanarak Munzur sıradağlarıyla birleşen Kalan ve Haydaran dağları (Buyur Baba da denilir) tamamen bu karargaha bağlı birliklerce kuşatılmış vaziyettedir. Köyün güneyindeki Dolu Baba aynı karargahın elindeki önemli bir gözetleme kalesi durumundaydı. Keza batı cephemizde olan ve Abasan aşiretinin topraklarının ortasında yükselen Sultan Baba (Tuzik) dağı da artık düşmanın elindeki önemli bir karargah durumundaydı. Bir-birbuçuk saat mesafede köyün altından geçen Munzur Nehri'nin karşı yamacındaki Susun dağı da bu üçgeni tamamlayan Kalan, Abasan, Demenan'da süren direnişe karşı cepheden tıkama görevi yapan örs-çekiç misali bir üçüncü karargahtı. Bu karargahların en önemli özelliği direnişçilerin elinde bulunan Laç deresi, Munzur vadisi ve Akpanus, İksor vadilerini, arka cepheden de Kutudere diye bilinen Derişer'i denetlemeleriydi.

Temmuz ayının ortalarında kuşatma durumundaki köyümüz sabahın erken saatlerinde piyade ve topçu birliklerinin saldırısına uğradı. Elimizdeki silahlarla karşı koymaya çalıştıysak da düşmandaki üstün güç karşısında fazla direneemedik. Cephanenin tükenmesi sonucu silahlarımız bir sopaya dönmüştü. Buna rağmen teslim olmak kimsenin aklından geçmiyordu. Bir anda ortalık cesetlerle dolmuştu. Kuşatmayı daraltarak silahsız, savunmasız ve hala ölmemiş yaşlı-geçer ele geçirdikleri herkesi teslim aldılar. O dönem 450-500 nüfusa sahip olan köyümüzdeki insanların yarısı bu saldırıda katledilmişti. Geride esir olarak ele geçirilenler çoğu sürgüne, geri kalanları ise taa... Hozat'a bağlı İn köyündeki kayalıklarda topluca katledilip, uçurumlardan aşağıya atıldı. Bu saldırı esnasında bacağımdaya yara almama rağmen, kaçmayı başarmıştım. Kaçarken eşimin cesedini de gördüm. Eşim süngü darbeleriyle paramparça bir vaziyettedir. En acılı, en zorlu günlerimizdi. Çocukluğumu birlikte yaşadığım kom-

şularım, arkadaşlarım, köyümün insanları paramparça edilmiş, tanıyamıyorum. Yanan ekinler, evler, yanan insan cesetleri, hayvan leşleri vadiye korkunç bir duman ve dayanılmaz bir koku biçiminde yayarak dayanılmaz bir manzarayı oluşturuyordu. Tüm bu yaşananlardan sonra hala geleceğe umut beslemek çok anlamsız geliyordu bana, ama iki oğlum ve kızımın yaşayıp yaşamadıklarını içime sindiremiyorum. 'Ya çocuklarım yaşıyorsa, ya köylülerim öldürülmeyip serbest bırakıldıysa düşüncesini bir türlü kafamdan atamıyordum. Bu nedenle belime sardığım şaldan kopardığım bir parçayla bacağımdaya yara sarıp kanamayı durdurduktan sonra gizlendiğim yerden çıkıp vadiye yurkarak köye doğru ilerlemeye devam ettim. Kimseyle karşılaşma, karşılaşmaya-çığım hayaliyle yürüdüğüm için, çevremdeki kuş ve hayvan sesleri bana seslenen insan seslerine benziyor ve seslerin kime ait olduğunu çözmeye çalışıyordum. İnsan sesi olmadığını anlayınca içimdeki umut ışığı sönüyor ve bana dayanılmaz acılar veriyordu. Bu umutsuz yürüyüşün sonunda 'baba' diye seslenen oğlumun sesiyle irkildim. Gözlerime, kulaklarıma inanamıyordum. Her iki oğlum karşımda duruyor, adeta karşılarındakinin Alêverd olup olmadığını şaşkın, ürkek bakışlarıyla çözmeye çalışıyorlardı. Konuşmak istiyorum, sevincimden bağırarak istiyorum ama, ağızım açılmıyor. Sözcükler boğazıma düğümlenmiş, ağızımdan çıkan ilk sözcük, 'Hatun yanınızda mı, yaşıyor mu' sorusu oldu. Cevap vermelerine fırsat vermeden çocuklarımla birbirimize sarılıp ağlamaya başladık.

Çocuklarım belki katliamdan sağ veya yaralı kurtulanlar olmuştur umuduyla köye gitmişlerdi. Fakat açlığından insan cesedi yiyerek kuduran köpeklerin saldırılarıyla karşılaşınca köye girmeden geri dönmek zorunda kalmışlardı.

O geceyi köyün yakınlarındaki kayalıklarda geçirdik. Ertesi günü çocuklarımızın ısrarı üzerine daha emniyetli gördüğümüz için Munzur vadisine inmeye karar verdik. Yaralı bacağım şişmiş ve öyle ağırlaşmıştı ki taşımakta zorluk çekiyordum. Nitekim iki gecelik yolculuktan sonra Gafet denilen köyün altından Munzur'a indik. Burada ağaç dallarından yayla gibi ördüğümüz gölgelikte güneşten ve çevremizde göremediğimiz tehlikelerden korunmaya çalışıyorduk. Aç, perişan bir vaziyette burada günlerce kaldık. Yiyecek bulmak için

yerimizden çıkmaya cesaret edemiyor-duk. Üzerimizde hayvanlardan korunmak veya zorda kalırken intihar etmek için küçük bir bıçağımız bile yoktu. Bu halde kendimizi ölüme terk edemezdik. Bir gün yiyecek bulmak ve çevrede kimselerin olup olmadığını öğrenmek için çocuklarım (Hasan ve Hüseyin) yanımdan ayrılarak gittiler. Henüz ayrılmaları birkaç saat olmuştu ve ben uyuyakalmıştım. Omuzumu sarsan bir işaretle yerimden fırladım. Her iki yanımda çökmüş vaziyette oturan çocuklarım sapsarı kesilen renkleriyle tehlikenin bize yaklaştığını anlatmaya çalışıyorlardı. Yakınlarda küçük bir çatışmanın olduğu kesindi. Bunu patlayan top sesleri ve ağır makineli tüfeklerin takurtısından anlıyorduk.

Yüreğimizde yeniden oluşmaya başlayan umut kıpırtıları bir anda yerini umutsuzluğa, karamsarlığa bırakmıştı.

Tekrar gözümün önünde köydeki boğucu, dayanılmaz kokular, paramparça cesetler, can havliyle bağırtıları iç içe karışan insan ve hayvan sesleri beynimi, kulaklarımı tırmalamaya başladı.

Çocuklarım sanki önceden karar vermiş gibi bir ağızdan düşüncelerini açıkladılar.

'Biz Munzur'a atlayarak intihar etmeye karar verdik. Düşmanla savaşmak için silahımız bile yok. Teslim olmak da istemiyoruz. En doğrusu intihar etmektir.'

Hayır, bu önerinin kabul edilecek bir yanı yoktur. Nasıl onaylayabilirim? Gençcek iki fidan, ömrünün baharında olan bu umut çiçeklerinin intihar etmelerini nasıl kabullenebilirim? Kurtulmanın mutlak bir yolu olmalı. Ama nasıl bir yol, bu yolu nasıl bulmalı? Düşünmeye, yoğunlaşmaya çalışıyorum. Kafam almıyor. Kafam darmadağın. Bir çözüm bulamıyorum. Ve sonunda tükenen umudun

verdiği çaresizlikle bu dayanılması güç acılara daha fazla direnmenin sonucu değiştirmeyeceğine inanıp kararımı veriyorum.

'Öyleyse üçümüz belimizdeki kuşakları açıp birbirimize kenetlenmiş vaziyette bağlayalım ve birlikte intihar edelim.'

Kararımı duyan çocuklarım hemen bellerine doladıkları şalı açarak birbirimizi bağladıktan sonra yüksekçe bir kayanın üstüne tırmandık. Tam nehre atlamak üzereyken küçük oğlum Hüseyin sanki çevremizdeki ağaçlar bizi seyreden canlılar gibi yüksek sesle bağırmağa başladı:

'Ey cemê Munzurî!.. Qerdena dişmen besa. Billahe qindî ma qirkêrdim. Meyitê ma nesibê hêrd nebi. Tîj verra meyitê ma yêki biye wusk kutkonre wergê yabanirê biyê werd. Ma riye çiqra wes bimanîm. Ma dawaxe

daki Türk devletinin eliydi.

Dalgalarda ne kadar sürüklendiğimi bilmiyorum. Gözlerimi açtığımda kendimi yarı kumsalda yarı suda buldum. Neler olduğunu hatırlamıyordum. Ne kadar süredir burada, kumsalda yattığımı bilmiyordum.

Hatırimda kalan tek şey, oğlumun kullandığı son sözlerdi. Hafızam yerine geldikçe neler olduğunu hatırlamaya başlıyorum. Evet çocuklarımla birlikte Munzur'a atlamıştık ama ben yalnız başımayım. Birden Munzur'a hiddetleniyorum. Yaşadıklarımın tüm öcünü ondan çıkarmak istiyorum. Munzur bunu nasıl yapar bana? Biz ona emanet edilmemiş miydik? Hani emanete ihanet etmeyecekti Munzur? Peki öyleyse beni çocuklarımdan ayırmasının nedeni nedir?

Yerimden doğrulup Munzur'a öfkeyle saldırmacasına koşuyorum. Bana yaptıklarının intikamını almak için kan köpüren dalgalarına tekrar atılmak istiyorum. Birden dalgaların arasından süzülerek koşan kızımın bana doğru yaklaştığını görüyorum. Kızım Hatun uzun örgülü saçlarını omuzlarından öne doğru sarkıtmış, tertemiz, rengarenk giysilerle süslenmiş, her zaman yüzünden eksik etmediği tebessümüyle bana doğru koşuyor. Onu kollarından yakalayıp çekmek istiyorum. Kan köpüklü dalgalarından kurtarıp bağınma basmak için koşuyorum fakat elim bir türlü ulaşmıyor. Ve kızımı da köpüklü dalgalar benden koparıp gözümden yitiriyorlar.

Düştüğüm yerden tekrar kalkıp nehirde biraz uzaklaştım ve kendi kendime düşünmeye başladım. Tekrar oğlumun sözleri kulaklarımda çınlamaya başladı. Munzur'u biraz daha anlamaya çalıştım. Üçümüz birbirimize bağlıydık. Sular bizi nasıl çözdü, ben nasıl kurtuldum? Tüm bunlara bir anlam vermeye çalıştım. Anladım ki; Munzur bizden birini bu vasiyeti geleceğe iletmekle sorumlu kılmıştı. Tanıklık yapabilecek birinin olması gerektiğini düşünmüştü. Ama tanıklık için yanlış bir seçim yapmıştı. Demek ki Munzur da zulümden kaçmamı kabul etmiyor. Beni bekleyen daha nice acılara katlanmamı, direnmemi istiyordu. Fakat yaşama karşı direnmek için tutunacak tek dalım kalmamıştı. Eşimi baskında paramparça bir ceset halinde terkettim. Oğullarım Hasan ile Hüseyin'i bedbaht Munzur'un azgın, kan köpüklü dalgaları elimden aldı. Geride tek bir kızım kaldı. Onun da kurtulup kurtulmadığını bilmiyorum. Yalnızca içimdeki bir tek sönük umut ışığım bu kızımdı.

dabi to. Meytonêma qena wind dawama vindmêjî!

(Ey Munzur nehrî!.. Düşmanın yaptıkları yeter. Haksız, sebepsiz yere katledildik. Ölülerimiz toprağa bile nasip olmadı. Güneş altında kuruyan cesetlerimiz yabani kurtların ve aç köpeklerin yiyeceği oldu. Yaşamanın, direnmenin anlamı ne?.. Biz davamızı sana emanet ediyoruz. Sen cesetlerimizi kaybedersin ama, davamızı asla kaybetme!)

Oğlum kendisine olan umudunu yitirmişti ama, sanki kendisinden sonra bu topraklarda kalacak bir neslin farkındaymış gibi onlara bu davanın ulaştırılması için Munzur'a tarihini emanet ediyordu. Oğlumun haykıran sesi daha kesilmeden kendimizi Munzur'un azgın dalgalarına bıraktık. Kendimiz değil sanki bizi arkadan iten güçlü bir el vardı. Bu el çaresizliğin, umutsuzluğun arkasın-

Bacağımdaki yaranın acısını artık hissetmiyordum. Yalnızca günlerdir ağzıma tek lokma yiyecek almadığımdan çok takatsizim ve önümü göremeyecek kadar gözlerim kararıyor. Yürüyelebilmek için bildiğim ot köklerini yiyerek yoluma devam ettim. Sonunda Gafet ile Zaxge (Santaz) arasına ulaştığımda ormanın derinliğinden gelen insan seslerine doğru yürüdüm. Biraz daha yaklaşıncı beni gören biri perişan bir halde olduğumu görünce yerinden fırlayıp kolumu tutarak beni oturan grubun yanına götürdü. Takatsizlikten eksilen gözlerimin feri oturan insanları tanımamı engelliyordu. Yanlarında taşıdıkları erzaktan bana biraz yedirdiler. Artık biraz daha kendimi iyi hissetmeye başladım. Buradaki grup katliamdan sağ kurtulan çevre köylerdeki insanlardı. İçlerinde tanıdığım bir sürü insan vardı. Başından geçenleri ve çevre hakkında bildiklerini, duyduklarını bana anlatmaya başladılar. Köylülerin anlattıklarından anlaşıyordu ki çevrede katliama uğramamış tek köy kalmamıştı. Ben de başımdan geçenleri bir bir anlattıktan sonra, kızımın haberdar olup olmadıklarını, tanıdığım insanlara sordum. Gafetli olan yaşlı biri yerinden doğrulup 'Haydi bakalım Aléverd, senin çektiğin acılara dayanman için sana bir müjde vereyim. Senin içindeki umut ışığın sönük değildir. Çünkü kızın sağ ve şu anda yaşıyor. İşte şu yan taraftaki derede diğer kadın ve çocuklarla beraberdir.'

Bu haber için ölmeye bile razıydım. Sevincimden deliye dönmüştüm. Çevremdeki insanların ellerini, ayaklarını öpmeye çalışıyorum. Bu sevincimi paylaşanlar göz yaşlarını tutamayarak ağlıyor ve düşmana kin, öfke içeren sözler sarfediyor, kimi de umutsuzluk içinde çevresindekilere moral ve güç vermeye çalışıyor.

Daha güvenli olması sebebiyle o dönem kadın ve çocuklar sürekli derin vadilerde ve kuytu yerlerde korunmaya alınırdı. Kadın ve çocukların yerini bilen biri önüme düşerek beni kızımın bulunduğu yere götürdü. Kızımla birbirimize sarılıp ağladıktan sonra annesinin ve ağabeylerinin akıbetini anlattım. Ertesi gün belki köyden kurtulanlar vardır umuyla kızımla birlikte oradaki grupla vedalaşarak ayrıldık. Köyün yakınlarında bildiğim bir mağaraya yerleştik. Bu mağara oldukça yüksek bir yerdeydi, tırmanarak çıkmak bile çok güçtü. Ölü kocaman bir uçurumdur. Fazla bilinmediğinden biraz daha emniyetliydi. Ayrıca kendimi toparlayabilmem için bakı-

ma ve dinlenmeye ihtiyacım vardı. Bu nedenle kızım her akşam mağaradan uzaklaşıp yiyecek aramaya çıkardı. Köyde her şey yakıldığı için yiyecek bulmak çok zordu. Ancak düşmanın yük taşımak için atlarına yedirmek amacıyla samanla karışık yem olarak verdiği arpayı toplayıp getiren kızım, arpayı samandan ayıklayarak tanelerini taşla ezip un haline getirdikten sonra suyla bulamaç yapıp yiyorduk. Mağaradaki birkaç günlük yaşamımız böyle devam etti.

Bizden başka çevrede kimseler görünmüyordu. Sanki tabiat cansızdı, hiçbir canlı yokmuş gibi. Bazen silah sesleri dışında duyduğumuz ses yoktu. Bu sessizlik içinde yine yiyecek için düşmanın atlarından artakalan saman karışımı arpa toplamak amacıyla çıkan kızım bu kez her zamanki vaktinde dönmemişti. Yerimde durmıyordum. Sabnam tükenmişti. Düşünceler yine beynimi kemirmeye başlamıştı. Bugün her günküden daha fazla silah sesleri gelmeye başladı. Dışarıdan gelen ayak seslerini duyar duymaz ne olduğunu anlamak için mağaranın kapısına doğru çıktım. Kızım omuzundaki heybeyle tırmanmış mağaranın kapısına doğru kayalara tutuna tutuna ilerliyordu. Mağaranın kapısında beni görür görmez büyüyen gözleriyle gözlerimin içine baktı ve her zamanki güler yüzüne, don-

Benim de umudumu aydınlatan tüm mumların birer birer sönmüştü. Artık topraktaki damarlarından kurumuş kuru bir ağaçtım. Umutsuz bir insandım. Her şeyimi yitirmiş, genide acılardan başka bir şeyim kalmamıştı. Bu acıyı da yüklenmek zorundaydım. Çünkü oğullarımın ve kanlı Munzur'un bana vasiyeti buydu. Ay ışığından yararlanarak kayadan indim. Kızım yerdeki kocaman sivri taşların üzerinde paramparça olmuş ve ezilmişti. Parçaları toplayıp kayaların arasına gömdükten sonra başıyla birlikte kayalara yapışan saç örgülerini toplayarak kızımın yeşil entarisinden kopardığım bir parçaya sardıktan sonra oradan ayrıldım."

Konuşmasına burada ara veren Aléverd çevresindekilere yaşlı gözlerle süzdükten sonra, adeta olayın gerçek olduğunu kanıtlarıyla ispatlamak zorundaymış gibi yanbaşındaki, tahta sandığına uzanıp özenerek sardığı yeşil entari parçası içindeki simsiyah, yaklaşık elli santim uzunluğundaki kızının kendi eliyle ördüğü, ucunda sarı, kırmızı, yeşil, lacivert renkli bezden püsküllerle bezendirilmiş saç örgüsünü çıkararak şöyle dedi: 'İşte bu saç örgüsü o döneme tanıklık eden tek tanığımdır. Bu örgü çocuklarımdan bana kalan tek hatıradır. Bu benim öfkem, benim kinimdir. Beni 85 yıl yaşatan, yaşama bağ-

Yaşayan intikam zafere gidiyor.

muş bir yüz ifadesiyle 'Babacığım düşman' diyebilirdi. Yüzü, korku ve paniğin yüzüydü. Biraz cesaret vermek ve korkmaması için az daha ileri çıkarak yanıma gelmesi için yalvarmak istedim. İkna etmek, korkudan, panikten kurtarmak için çabalamak istedim. Fakat o yüz ifadesini değiştirecek sözcük bulamamıştım. Gözlerini benden ayırmadan tutunduğu kayadan elini çektiikten sonra yerinde dönünce kayaya takılan heybenin dengeyi bozmasıyla uçurumdan bir kuru yaprak gibi aşağı uçtu.

Bu umutsuz insan yaşayamaz derler.

Yaşayan öfkem budur. Başkaları belki bu kadar yükü taşımaya dayanamazdı, ama ben dayandım. Dayanma gücüm bu kin ve öfkenin verdiği intikam hırsıdır. Artık günüdür. Ben teslim aldığım vasiyeti bu güne kadar yaşattım, korudum. Yeniden bir yuva kurarak doğan çocuklarıma Hasan, Hüseyin, Hatun isimlerini tekrar takarak onların anılarını canlı tuttum. Şimdi size vasiyetim şudur: **Ben ölüncü bugüne kadar sakladığım bu saç örgüsünü kalbimin üstüne koyarak benimle birlikte gömün ki intikamım tekrar filizlensin."**

Yiğit komutan Hayri ve Mervan yoldaşların atılımcı, fethedici ruhunu mücadelemizde yaşatacağız!

Adı, soyadı: Aydın ADSAY

Kod adı: Mervan

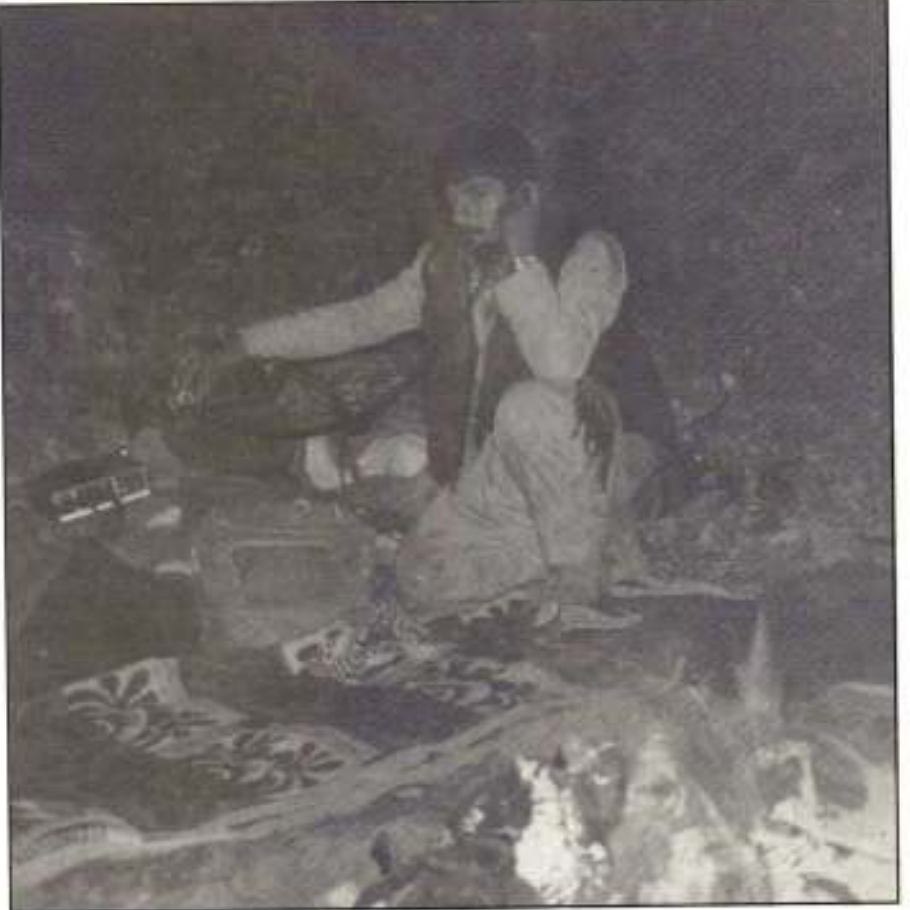
Doğum yeri ve tarihi: Mazıdağı, 1963

Mücadeleye katılış tarihi: 1977

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Aralık 1991,

Aynbaran köyü-Silrt

Mervan yoldaş, 1963 yılında Mazıdağı ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Devrimci mücadeleyle 1977-78 yıllarında Dersim'de tanışır. Çeşitli faaliyetlerde bulunmasından dolayı deşifre olur ve düşmanın eline esir düşer. 3 yıl Maraş ve Hatay zindanlarında kalır. 1983 yılında serbest bırakıldığında ortamın yığınlığını, sönüklüğünü, pasifikasyonu çok yakın-

dan görür ve çareyi Avrupa'ya gitmekte bulur. Yunanistan ve Belçika alanlarında faaliyetlerde bulunur. Bunların yanısıra YCK (Yekitiya Ciwanen Welatparêzen

Kurdistan) örgütlenmesini de yapar.

Ama Mervan yoldaşın bütün arzusu ülke pratiğine geri dönmektir. Bunun için önce Akademi sahasında eğitim görme talebinde bulunur. Bu talebi parti tarafından uygun görülerek Akademi sahasına gider. 1987 yılının sonunda gittiği Akademi O'nun için yaşamın yeniden başlangıcı olur. Aldığı askeri ve siyasi eğitimle kendisini daha da güçlendirir. 1988 yılı yaz aylarında eğitimini tamamlar ve ülke pratiğine yönelir.

Mervan yoldaş, Uludere, Gabar, Cudi ve Garzan alanlarında komutanlık düzeyinde görevler üstlenir. PKK 4. Ulusal Kongresi'ne delege olarak katılır, tartışma ve düşünceleriyle toplantıyı güçlendirmede katkı sahibi olur. 4. Ulusal Kongre'de Merkez Komitesi üyeliğine ve ARGK Askeri Konsey üyeliğine seçilir. Bu görevlerin O'nun omuzlarına büyük sorumluluk yüklediğinin bilinci ve

duyarlılığıyla pratiğe ve devrim sorunlarına alabildiğine kendisini verir.

Mervan yoldaş, kongre sonrasında üstün bir moral ve coşkuyla Avaguzê Kampı'nın sorumluluğunu yapar. 1991 Mart'ına kadar bu görevi yürütürken aynı zamanda Garzan alanında yapılacak çıkışın planlarını geliştirir. 8 Mart 1991 günü komutasındaki Garzan birliğiyle atılım yapmak için kamptan ayrılır. Yola çıkmadan önce birliğinde bulunan

yoldaşlara şu sözü söyler:

"Yoldaşlar! Kazanmaya ve Garzan Eyaleti'ni fethetmeye gidiyoruz. Görevlerimiz ağır ama bir o kadar da yücedir."

Garzan'a gidişte yolda karşılaştığı düşman pusularını usta taktiklerle boşa çıkararak grubu Garzan'a kayıp verdimeden ulaştırır. Garzan Eyaleti'ne yönelik yeni düzenlemeler yapılır. Eyalet 3 ayrı bölgeye ayrılır. Diğer birlikler de 1991 yılının Nisan ayında Garzan'a ulaşırlar

ve Garzan alanı serhildanlara dönüştürülür. 4. Kongre kararları hayata geçirilir. Bütün bunlarda eyalet komutalığını alan Mervan yoldaşın emeği ve rolü büyüktür.

Mervan yoldaş, Siirt ve Botan'a da yönelerek buralarda da gelişmeler yaratmaya çalışır. Bu yönelim içindeyken 20 Aralık 1991 günü Siirt'in Aynbaran köyüne ihbar sonucu düşmanın yaptığı baskında kahpece ihanete uğrar ve burada şehit düşer.

Adı, soyadı: **Mehmet Salih ŞAHİN**

Kod adı: **Hayri**

Doğum yeri ve tarihi: **Kubûk köyü-Bozova, 1961**

Mücadeleye katılış tarihi: **1980**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Ocak 1992, Tatvan**

Hayri yoldaş, Urfa'nın Bozova ilçesi-ne bağlı Kubûk köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Devrimcilikle ilk tanışması 1975 yılında lisede okuduğu sırada gerçekleşti. Bozova'da anti-faşist mücadele içinde en ön saflarda savaştı. Bundan dolayı okuldan atıldı. Ekonomik sıkıntılar da kendisini dayatınca çareyi Avrupa'ya gitmekte buldu.

Paris'e gittiğinde yoz emperyalist kültür içinde eriyip yok olmaktansa partiyle ilişkiye geçip mücadeleye katılmada karar kılar. Böylece 1980 yılında partiyle ilişkiye geçer. 1985 yılına kadar Avrupa'nın çeşitli alanlarında faaliyetler yürütür. 1985 yılı ortalarına doğru Avrupa Örgütü merkezi içine alınır.

1986 yılı Haziran ayında partinin istemi üzerine Akademi sahasına gider. 3. Kongre'ye katılır. Kongreye katkı sunduğu gibi, kongreden önemli sonuçlar da çıkarır. Eğitimini de tamamladıktan sonra Lübnan çalışmalarında sorumlu-

luk düzeyinde yer alır. Buradan da ülke pratiğine yönelir.

Botan'da takım komutanlığı ile gerilla savaşına atılır. Daha sonra Yerel Yönetim, Eyalet Komite Üyeliği, Askeri Konsey Üyeliği gibi sıfatlara ulaşmayı başarır. Eylül 1989 yılında gerçekleştirilen ülke içi 1. Parti Konferansı'nda Ülke İçi Merkez Üyeliği'ne seçilir. Bu sıfat O'nu daha çok savaşıma ve sorumluluk taşımaya götürür. 1990 yılı sonunda gerçekleştirilen PKK 4. Ulusal Kongresi'nde PKK-MK ve Askeri Konsey üyeliklerine seçilir. Kongre sonrası yeni faaliyet alanı Garzan'a gidene kadar Botan'daki bazı eğitim kamplarında kış süreci boyunca eğitim çalışmalarını örgütler ve yürütür.

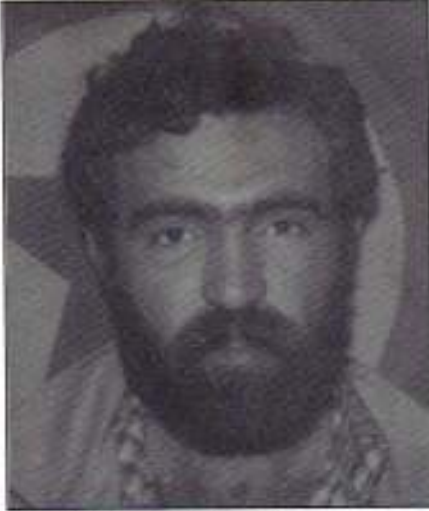
1991 yılının Mart ayında Garzan'a doğru yola çıktığında, Eyalet Komitesi Üyesi ve Garzan 2. Bölge Komutanı sıfatlarını taşımaktaydı. Kongre sonrasında Garzan'da ilk büyük eylemler O'nun komutası altında gerçekleştirilir.

Dr. Kendal ve Mervan yoldaşların

şehit düşmesi üzerine 1. Bölge ve 3. Bölge'nin de sorumluluklarını üstüne alır, ortaya çıkan komuta düzeyindeki boşluğu doldurmaya çalışır. Tam da bu esnada, yoldaşlarıyla ilişki kurmaya gittiği Tatvan bölgesinde üzerine düşen çığın altında kalarak **Mehmet YAMAN (Wacip)**, **Şahin HUSEN (Reşid)** ve **Rüstem ADAR** yoldaşlarla birlikte şehit düşer.

Adı, soyadı: **Şahin HUSEN**
Kod adı: **Reşid**
Doğum yeri ve tarihi: **Tirbesipiye-
Güney-Batı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Ocak 1992, Tatvan**

Şahin yoldaş, ulusal kurtuluş müca-
delesine katılmadan önce bir dönem
reformist örgütlerin yanında yer aldı.
Onların Kürdistan'ın bağımsızlığına ve
özgürlüğüne katacakları bir şeylerinin
olmadığını, öz güçten kaçtıklarını gö-
rünce ilişkilerini kesti.

1990 yılında Mahsum Korkmaz Aka-
demisi'ne giderek orada askeri ve siya-
si eğitim gördü. Yaşamda olgun, ki-
şilikte dürüst ve mücadeleye sonsuz bağ-
lı bir konumu temsil etti. Eğitimden son-
ra bir grup yoldaşıyla birlikte ülke prati-
ğine yöneldi. Botan savaş cephesinde

yaklaşık bir yıl kadar kaldı. **M. Salih Şa-
hin** yoldaşla birlikte Garzan Eyaleti'nde
görev üstlendi. **Aydın Adsay** yoldaşın
şahadeti ardından görev devralmaya
giderlerken **M. Salih Şahin** yoldaşla
birlikte çığ altında kalarak şehit düşer.

Adı, soyadı: **M. Cemil YAMAN**
Kod adı: **Wacip**
Doğum yeri ve tarihi: **Rêpîn köyü-
Uludere, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Ocak 1992, Tatvan**

1970 yılında Uludere'nin Rêpîn kö-
yünde dünyaya gelen **Wacip** yoldaş,
yurtsever bir ailenin çocuğu olarak ken-
di köyünde büyüdü. Gerilla birliği ile
uzun bir süre ilişkide olan **Wacip** yol-
daş, 1990 yılının ilkbahar aylarında ge-
rillaya katıldı.

Wacip yoldaş 1990 yılının sonbaha-

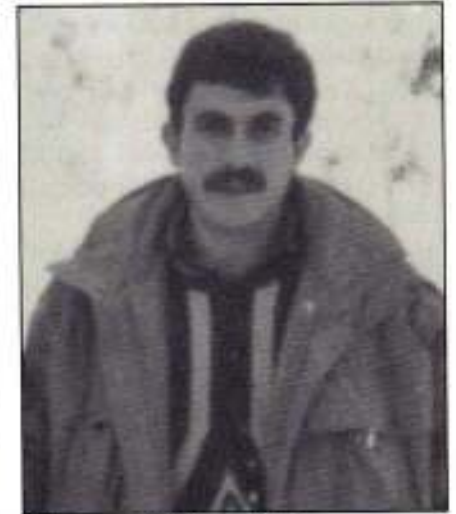
rına kadar Uludere alanında faaliyet yü-
rüttü. Pratik içinde sağlam ve kararlı bir
yapıya sahip olduğunu ispatlayan **Wa-
cip** yoldaş, pratikçi ve cesur tavrıyla
sevilen-sayılan bir konuma geldi ve kısa
bir süre sonra da manga komutanlığına
getirildi.

Beytüşşebap savaş cephesinde de
görev yürüten **Wacip** yoldaş, IV. Ulu-
sal Kongre ardından yapılan yeni dü-
zenlemelerle Garzan Eyaleti 1. Böl-
ge komutanlık sahasında görevlendi-
rildi.

Wacip yoldaş ile beraberindeki grup,
zorlu bir yolculuktan sonra başarıyla
görev sahasına ulaşıyor. Sürekli düşmana
darbe vurma düşüncesiyle hareket eden
Wacip yoldaş, verilen görevleri büyük
bir coşku, cesaret ve fedakarlıkla yeri-
ne getirirdi.

Örnek komutan kişiliğe sahip olan
Wacip yoldaş, 3 Ocak 1992 tarihinde
Tatvan'a bağlı Çorşên yakınlarındaki bir
dağda çığ düşmesi sonucu üç yoldaş
ve bir yurtsever köylüyle çığ altında ka-
larak şehit düştü.

Şehitlerimizin anıları önünde saygı-
la eğiliyoruz!

Adı, soyadı: **Rüstem ADAR**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Çorşên (Düzceoda)
köyü-Tatvan, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Ocak 1992, Tatvan**

Yoksul bir aile çocuğu olan **Rüstem
ADAR** 1969 yılında Çorşên'de dün-
yaya geldi. Yurtsever bir aile ortamında
büyüyen **Rüstem** yoldaş, olgun, sade
bir kişiliğe sahipti.

Evli ve üç çocuk babası olan **Rüstem**
yoldaş, 3 Ocak 1992 tarihinde, dört
yoldaşıyla birlikte çığ altında kalarak
şehit düştü.

Şehit **Rüstem ADAR** bir grup yoldaşıyla

Garzan şehitleri bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde yolumuzu aydınlatıyor!

Adı ve soyadı: **Mehmet YOLAÇ**
Kod adı: **Sami**
Doğum yeri ve tarihi: **Beşerê köyü-Silopi, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1991, Şirvan**

Sami yoldaş 1972 yılında Silopi'nin Beşerê köyünde doğar. 1989 yılının bahar aylarında gerilla saflarına katılır. 1990 yılının sonlarında parti tarafından Güney Kürdistan'daki eğitim kamplarına gönderilir. Burada belli bir süre kalarak askeri ve siyasi eğitimini tamamlar. Partimizin 4. Ulusal Kongresi'nde güvenlik biriminde yer alır.

1991 yılı baharında Garzan Eyaleti'deki faaliyetlere katılmak üzere buraya yönelir. Şirvan alanında çalışır. Fakat kısa bir süre sonra, 16 Mayıs 1991 günü Şirvan'da sömürgecilerle girdiği bir çatışmada iki yoldaşyla birlikte direnerek şehadete ulaşır.

Adı ve soyadı: **Yusuf ULGUR**
Kod adı: **Yusuf**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1991, Şirvan**

Yusuf yoldaş, yurtsever bir aile ortamında büyüdüğünden daha küçük yaşlarda ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanıştı. Göçerlik ve hudut boyu kaçakçılığı yaparak ailenin geçimine katkıda bulundu. 1989 yılında askerlik yasasıyla gerilla saflarına alındı. Uludere ve Güney Kürdistan'da faaliyetlerde bulundu. Eğitim kamplarında aldığı siyasi ve askeri bilinçle belli sonuçlara ulaştı. 1991 yılının yaz aylarında parti tarafından Botan'a gönderildi.

4. Bölge faaliyetlerinden sonra Garzan'a gidince bir grubun takım komutanlığını üstlendi. Şirvan yakınlarında 16 Ağustos 1991 günü düşmanla girdikleri çatışmada şehit düştü.

Adı soyadı: **Necla ALTUN**
Kod adı: **Sidar, Rüken**
Doğum yeri ve tarihi: **Hacıya (Sıcakdere) köyü-Ömerli**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1991, Şirvan**

Hacıya köyünde dünyaya gelen ve yaşamını burada geçiren **Necla** yoldaş, yoksul ve yurtsever bir aile ortamında büyüdü.

Gerillanın Mardin alanında erken gelişmesi nedeniyle ulusal kurtuluş mücadelesine ve bağımsızlık fikirlerine yabancı olmayan **Necla** yoldaş, gerillayla ilişkilerini uzun bir süre sürdürür. Gerilla saflarında olan nişanlısının mücadeleye katılmasını onursuzluk olarak değerlendiren **Necla** yoldaş, 1989 yılında iki bayan yoldaşıyla beraber gerilla saflarına katılır.

Daha önceden de gerillaya katılmak için girişimlerde bulunan **Necla** yoldaş, bir seferinde dağa çıkarak yalnız başına gerilla gruplarını aramış, üç günlük çabadan sonra bulamayınca köyüne geri dönmüştür. Durumu fark eden düşman, **Necla** yoldaşı tutuklayarak sorgudan geçirmiş, ancak birşey elde edememiştir.

Gerilla saflarına katıldıktan sonra Botan alanında faaliyet yürüten ve belli dönemlerde eğitim gören **Necla** yoldaş, bir süre sonra Botan alanında manga komutanlığı görevini üstlenir. 1990 yılını Botan'da geçiren **Necla** yoldaş, Tah-tê Reş direnişinde de yer alır.

Son derece fedakar, cesur ve aktif olan **Necla** yoldaş, partimizin IV. Ulusal Kongresi sonrasında yapılan düzenlemelerde Garzan Eyaleti 3. Bölge Komutanlığı'na bağlı alanda faaliyet yürütmek üzere görev üstlenir.

9 Temmuz 1991 günü Şirvan'da düşman pususuna düşen gerilla birliğimiz kahramanca bir direniş sergilenir ve 13 yiğit can, sevdalısı olduğu toprağına uzanır. Son nefesinde, "Bi can, bi xwîn, em terene ey Serok" sloganını haykırarak şehadete ulaşır Necla yoldaş.

Adı, soyadı: **Resul UĞUR**
Kod adı: **Ağit**
Doğum yeri ve tarihi: **Akêr köyü-Pervari, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1991, Şirvan**

Resul yoldaş, 1990 yılında gerilla mücadelesine katıldı. Bir süre Bestler'de kaldı. Daha sonra Garzan'a gönderildi. Şirvan'da şehit düştü.

Adı, soyadı: **A. Rahman İNAN**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Pervari, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1991, Şirvan**

Çobanlık yaparak ailesinin geçimine katkıda bulunan **Ferhat** yoldaş, mücadele saflarına 1989 atıldı. Askerlik yasasıyla saflara alınıp Bestler'e gönderil-

di. 1991 yılı baharına kadar orada kaldıktan sonra Garzan'a gönderildi. Şirvan'da çıkan çatışmada şehit düştü.

Adı, soyadı: **Salih AYBî**
Kod adı: **Zekî**
Doğum yeri ve tarihi: **Bilika köyü-Silopl, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1991, Şirvan**

Salih yoldaş, 1989 yılında gerilla saflarına katılır. Uzun süre Uludere alanında savaş birlikleri içinde yer alır. Daha sonra Güney Kürdistan'daki eğitim kamplarına gönderilir. Eğitimini tamamladıktan sonra Garzan Eyaleti'ne yönelir. Şirvan'da çıkan çatışmada şehit düşer.

Adı, soyadı: **Nurettin GÜLO**
Kod adı: **Mustafa**
Doğum yeri ve tarihi: **Karışlı, 1962**
Mücadeleye katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1991, Şirvan**

Nurettin yoldaş, 1984 yılında ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanışır. Evli ve 4 çocuk babasıdır. Uzun süre Güney Kürdistan faaliyetlerinde kaldıktan sonra partinin istemi üzerine Akademi alanına

gider. Orada askeri ve siyasi eğitimini tamamladıktan sonra Cudi'ye gönderilir. Oradan da Garzan Eyaleti'ne geçer. Bölge yönetiminde yer alır. Şirvan'da sömürgeci güçlerle girilen çatışmada o da şehit düşer.

Adı, soyadı: **Mehmet ELİNÇ**
Kod adı: **Salih**
Doğum yeri ve tarihi: **Zerav köyü-Cizre, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1991, Şirvan**

Mehmet yoldaş, 1989 yılında gerilla mücadelesine katıldı. Botan 4. Bölge, Çatak ve Garzan alanlarında çeşitli faaliyetlerde yer aldı. Coğrafyaya hakim olduğundan birliklere öncülük yaptı. En son 9 Temmuz 1991 günü Şirvan'da içinde bulunduğu gerilla birliğiyle düşman güçleri arasında meydana gelen çatışmada şehit oldu.

Adı, soyadı: **Burhan DİNÇER**
Kod adı: **Serxûn**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **14 Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1991, Şirvan**

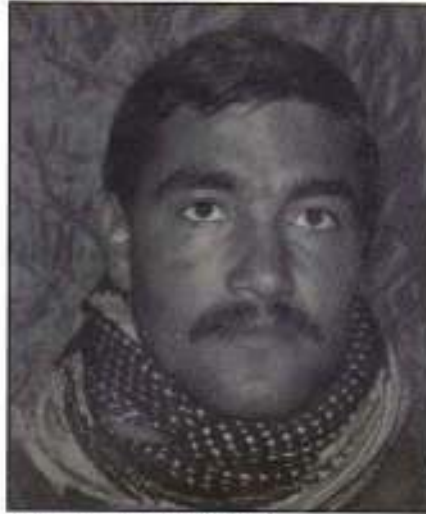
Adı, soyadı: **Muhammed ABDO**Kod adı: **Rezan**Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güney-Batı Kürdistan, 1969**Mücadeleye katılış tarihi: **1987**Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1991, Şirvan**

Ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duymaya başladıktan sonra **Rezan** yoldaş, orta öğrenimini yarıda keserek saflara katılır. 1987 yılında Akademi alanına giderek askeri ve siyasi eğitim görür. Akademi'de uzun süre kalır. 1989 yılının bahar aylarında ülke pratiğine yönelir. Botan'ın çeşitli alanlarında savaşımını sürdürür. 1991 yılı baharında Garzan Eyaleti'ne geçer. Şirvan'da düşmanla girilen çatışmada şehit düşer.

Adı, soyadı: **Abdullah TEMİZ**Kod adı: **Bişar**Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1976**Mücadeleye katılış tarihi: **1989**Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1991, Şirvan**

Bişar yoldaş, çobanlıkla geçimini

sağlamaya çalışmaktayken, 1989 yılında askerlik yasasıyla saflara alınır. Gerilla yaşamına ayak uydurmakta zorluk çekmez. Botan'da bir süre kalır. Daha sonra Garzan'a gönderilir. 9 Temmuz 1991 günü Şirvan'da çıkan çatışmada şehit düşer.

Adı, soyadı: **Mahmut İSO**Kod adı: **Xebat**Doğum yeri ve tarihi: **Mixtelo Seri köyü-Kobani-Güney-Batı Kürdistan, 1970**Mücadeleye katılış tarihi: **1990**Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1991, Şirvan**

Xebat yoldaş, 1989 yılında ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenir ve Güney Kürdistan'daki cephe çalışmalarına katılır. 1990 yılında askeri ve siyasi eğitim görmesi için parti tarafından Akademi'ye gönderilir. Aynı yılın sonbahar aylarında ülke pratiğine yönelir. PKK 4. Ulusal Kongresi'ne delege olarak katılır. Kongre sonrasında Garzan Eyaleti'ne geçer. Şirvan'da faaliyet yürü-

türken, çıkan çatışmada o da şehit düşer.

Adı, soyadı: **Gevher KARA**Kod adı: **Adife**Doğum yeri ve tarihi: **Hilal-Uludere, 1974**Mücadeleye katılış tarihi: **1989**Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1991, Şirvan**

Uludere Hilal'de 1974 yılında yurtsever bir ailenin kızı olarak dünyaya gelen **Gevher** yoldaş, küçük yaşlarda yakınlarının mücadelesinde olması nedeniyle partiyle tanıştı. 1989 yılında gerillaya katıldı. 4. Ulusal Kongre sürecinde güvenlik biriminde yer aldı. Manga komutanlığı yaptı. Kongre sonrasında yapılan dağıtımda bir takım yoldaşlarıyla birlikte Garzan Eyaleti'ne giderek çeşitli sorumluluklar düzeyinde faaliyetlerde bulundu. 9 Temmuz 1991 günü Şirvan'da sömürgeci güçlere yönelik gerçekleştirilen bir saldırıda 13 ARGK savaşçısıyla birlikte kahramanca savaşarak şehit düştü.

Adı, soyadı: **Yusuf TARHAN**Kod adı: **Firaz**Doğum yeri ve tarihi: **Nirveh köyü-
Uludere, 1975**Mücadeleye katılış tarihi: **1989**Şahadet tarihi ve yeri: **11 Temmuz 1991,
Bitlis**

1975 yılında Uludere'nin Nirveh köyünde dünyaya gözlerini açan **Firaz**

Adı, soyadı: **Ethem ORUÇ**Kod adı: **Battal**Doğum yeri ve tarihi: **Kêrs (Kırıkkaya)
köyü-Ahlat, 1975**Mücadeleye katılış tarihi: **1989**Şahadet tarihi ve yeri: **11 Temmuz 1991,
Bitlis**

1989 yaz aylarında mücadele saflarına katılan **Battal** yoldaş, Bestler alanında dokuz ay gibi bir süre sıcak savaşım pratiği içinde kaldı. Bestler alanında gördüğü siyasi eğitim ve edindiği savaş tecrübesinden sonra, şehir alanlarında ulusal kurtuluşçu faaliyetleri geliştirmek üzere görevlendirildi. Bitlis, Tatvan ve Ahlat şehir merkezlerinde bir yıla

yoldaş, 1989 yılında askerlik yasasıyla gerilla saflarına alındı.

Orta halli bir aile ortamında büyüyen **Firaz** yoldaş, 1989 yılının sonbaharına kadar bu alanda kalır ve bir dönem Beytüşşebap alanında yürüttüğü çalışmalarından sonra Uludere'ye yeniden döner ve burada manga komutanlığı görevini üstlenir.

4. Ulusal Kongre sonrasında yapılan düzenlemelerde Garzan Eyaleti yönetim görevini üstlenen **Firaz** yoldaş, bir takımdan oluşan yoldaşlar grubuyla Garzan'a doğru yol alır. Yolculuk esnasında grup pusuya düşer. Amansızca süren çatışmada **Firaz** yoldaş büyük bir kahramanlık örneğini sergiler ve grup kurtulur. Alana ulaştıktan sonra, yeni adayların eğitilmesi görevini üstlenen **Firaz** yoldaş, büyük bir sorumlulukla hareket eder.

Firaz yoldaş, 11 Temmuz 1991 tarihinde Bitlis yakınlarında eğitim grubuyla birlikte düşman pususuna düşer, çıkan çatışmada beş yoldaşıyla beraber şehadete ulaşır.

Firaz ve beraberindeki beş yoldaşın şehit düştüğü dağa, halk tarafından "**Şehitler Dağı**" adı verilir.

yakın pratik faaliyet yürüten Battal yoldaş deşifre olur. Bunun üzerine alanı terkeden Battal yoldaş, Mart 1991'de Muş alanında gerilla faaliyetlerine katıldı. Gerillanın güçlendirilmesi için büyük bir çaba harcayan Battal yoldaş, bölgede savaşa yeni katılan yoldaşları Botan'a götürürken, Bitlis yakınlarında 11 Temmuz 1992 günü düşman pususuna düşer. Bu çatışmada **Rahime**, **Firaz**, **Serxûn**, **Zana** ve **Karker** yoldaşlarla birlikte şehadete ulaşan Battal yoldaşı hep ana-cağız!

Adı, soyadı: **Leyla AK**Kod adı: **Rahime**Doğum yeri ve tarihi: **Dêra Sor-
Silopi, 1972**Mücadeleye katılış tarihi: **1989**Şahadet tarihi ve yeri: **11 Temmuz 1991,
Şirvan**

Leyla yoldaş, 1989 yılında partiyle tanışarak gerilla mücadelesine katıldı. Parti ortamında aldığı askeri ve siyasi eğitimin bizzat uygulayıcısı oldu. Kısa sürede gelişim göstererek manga komutanlığı görevine yükseldi. Uzun süre Botan'ın sıcak savaş ortamında kaldı 4. Ulusal Kongre sonrasında yapılan düzenlemede Garzan Eyaleti'ne gönderildi. Eyaletin çeşitli alanlarında faaliyet yürüttü. 11 Temmuz 1991 günü Bitlis civarında düşman güçleriyle **Leyla** yoldaşın içinde bulunduğu gerilla birliği arasında çıkan çatışmada bir yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek şehit düştü.

Özgürlük bayrağın zafer şafağına daha yakın!

Adı, soyadı: **Nurettin HACI MUHAMMED**
Kod adı: **Dr. Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Girê Sor köyü-
Dêrika Hamko, 25.4.1960**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Temmuz 1991,
Hizan**

Dr. Kendal yoldaş, yurtsever ve varlıklı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Doğup büyüdüğü yer Güney-Batı Kürdistan'ın üç Kürdistan parçasının

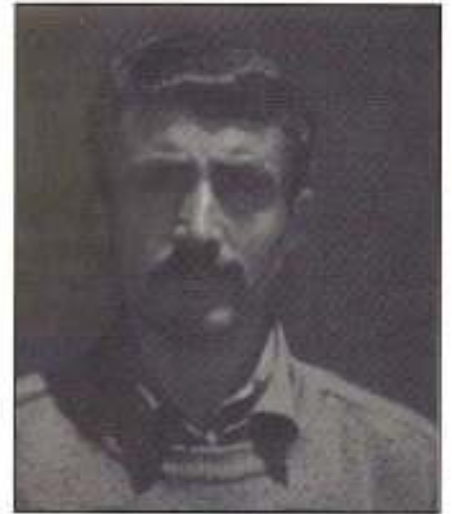
verlik duygularını küçük yaşlardan itibaren yaşayarak büyüdü. Kuzey Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen mücadelenin esas kurtuluş çizgisini izlediğini görünce partimize sempati duymaya başladı. Bu konuda ailesini ve kız kardeşi şehit **Sozdar** yoldaşı da ikna etti. Yurtseverliği güçlü olan aile bundan sonra mücadelemiz için büyük katkılar sundu.

Kendal yoldaş, henüz ortaokul yıllarında ulusal ve toplumsal sorunlara ilgi duydu. Yıllar geçtikçe ilgisi de büyüyecek kendisini bazı sonuçlara ulaştırdı. Üniversite öğrenimi sırasında partimizle tanıştı. Bu dönemden başlayarak mücadelemiz için öğrenci gençlik ve aydın kesimler arasında faaliyet yürüttü. Tıp Fakültesi'ni bitirir bitirmez mücadeleye profesyonel düzeyde katıldı. Bir süre kitle faaliyeti yürüttükten sonra, 1988 yılında Akademi sahasına gitti. Burada gördüğü askeri ve siyasi eğitim sonucunda büyük gelişme kaydetti. Akademi öğrencilerinin sağlık sorunlarıyla da ilgilendi. 1989 Newroz'una kadar Akademi'de kaldıktan sonra bir grup yoldaşla birlikte Botan Eyaleti'ne yöneldi.

Sıcak savaşım cephesinde de önem-

linda Hogir gibi unsurların geliştirdiği çizgi dışı pratiğe karşı mücadelede önemli katkılarının sahibi oldu.

PKK 4. Ulusal Kongresi'nde PKK-MK yedek üyeliğine seçildi. Kongre ardından Garzan Eyaleti'nde görev üstlendi. Burada mücadelenin geliştirilmesi ve düşman oyunlarının boşa çıkarılması yönünde önemli çabalar harcadı. 1991 yılının Temmuz ayında büyük ölüm orucu şehitlerinin anısına düzenlenen Hizan baskın eyleminde şehit düştü.

Adı, soyadı: **Abdurrahman BABAT**
Kod adı: **Resul**
Doğum yeri ve tarihi: **Pervari, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi ve yeri: **1991 sonbaharı,
Garzan**

Resul yoldaş, **Mahsum KORKMAZ (Agit)** yoldaşın vasıtasıyla mücadeleye katılmış ve O'nun komutası altında uzun yıllar faaliyet yürütmüştür. O, Agit yoldaşın kişiliğini, fedakarlığını ve yiğitliğini kendisine temel aldı. Bu doğrultuda büyük çabalar sergiledi.

1988 yılının sonlarına doğru Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Burada aldığı siyasi ve askeri eğitimle örnek bir komutan haline gelerek ülkeye yöneldi. Çukurca, Uludere, Cudi, Gabar, Besta ve Çatak alanlarında takım komutanlığı görevlerini yerine getirdi. 4. Ulusal Kongre sürecinden sonra Garzan Eyaleti yönetiminde yer aldı. Bu görevini şehit düştüğü 1991 yılı sonbaharına kadar sürdürdü.

birleştiği bir yerleşim alanıdır. Bu nedenle Kürdistan'daki gelişmeleri yakından izleme olanağı bulmuştur. Ailesi doğal olarak ilkel milliyetçi örgütlenmelerden etkilendi. Bundan dolayı yurtse-

li gelişmelerin sahibi oldu. Önce Bestler alanında kısa bir süre faaliyet yürüttü. Ardından Botan 2. Bölge yönetimine alındı. Sağladığı başarılar sonucu Botan Eyaleti yönetimine seçildi. 1989 yı-

Adı, soyadı: **Ayfer TURHALLI**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve yılı: **Amed, 1975**Mücadeleye katılış tarihi: **1991**Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1991, Şirvan**

Direnişçi ve yurtsever bir aileden gelen **Ayfer TURHALLI** yoldaş, Amed'de dünyaya geldi. Yakın çevre ve akrabalarının politik çalışmalar içerisinde olması ve kendisinin de Amed'de olan gelişmeleri yakından görebilmesi olanağı bulması nedeniyle her geçen sürede düşmana karşı öfke ve kini gelişir. Öğrenimini lise ikinci sınıfa kadar devam edebildi. Ayfer'in bir abisi de Diyarbakır Tıp Fakültesi'ne gidiyordu. Özellikle mücadelenin etkisiyle okullarda başlatılan çalışmalar her gün daha da gelişerek lise-üniverste bazında büyük etkiler bırakıyordu.

Devrimci çalışmaların yankı bulduğu, her gün birçok öğrencinin mücadele saflarına koştuğu alanlardan birisi de Amed'di. Amed'de 21 Mart 1982'de **Mazlum**'la yakılmaya başlanan ateş, Amed burçlarıyla sınırlı kalmamış, her alanı tutuşturuyordu.

Adı, soyadı: **Nevila ABBAS**Kod adı: **Rêhan**Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı-Güney-Batı Kürdistan, 1969**Mücadeleye katılış tarihi: **1988**Şahadet tarihi ve yeri: **16 Temmuz 1991, Şirvan**

Amed direnişinin en çok etki yaptığı ve direnişin konuşulduğu bir aile ortamında yetişti Ayfer yoldaş. Ayfer yoldaş devrimci bir kişiliğe sahipti, boyun eğmeyi, köleliği asla kabul etmezdi. Okul ortamında da düşüncelerini gizlemekten açık bir dille savunuyordu. Bulunduğu lisede TC sömürgeciliği kendi 12 Eylül rejimi anlayışını gençliğe dayatıyordu. 1980'den itibaren hız verilen bu kişiliğin oluşumu belli yönleriyle sonuç almadı denemezdi. Ayfer yoldaş, genç iken bu ortamın özelliklerini kavradı. 12 Eylül kişiliği, kendi kişiliğine yabancılaşma, halkına ihanet etme ve egemenlerin politikalarına uygun gelen her şey demekti. Ama Ayfer yoldaşın yetiştiği koşullar hiç mi hiç buna elvermiyordu. Mücadelemiz gelişip büyüdükçe o da halkına karşı duyduğu sorumluluktan

Rêhan yoldaş 1969 yılında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Kürdistan halk gerçekliğinin somut durumunu yaşayarak büyüdü. 1988 yılında ulusal kurtuluşçu düşünceyle tanıştı ve bir süre sonra pratik faaliyetlere katıldı. Kitleler ve öğrenciler arasında çalışmalar yürüttü. Aynı zamanda ulusal kurtuluşçu kültür çalışmalarına öncülük etti. Ozan olmasından dolayı, kitleler arasında geniş kesimlere açılarak bağımsızlık düşüncesini taşıdı. Halk tarafından fedakar, olgun özellikleriyle tanındı ve sevilip-sayıldı. 1991'in Mart ayında Güney Kürdistan kamplarına gitti. Eğitimini tamamladıktan sonra Garzan Eyaleti'nde görevlendirildi.

16 Temmuz 1991'de düşman güçleriyle aralarında çıkan ve birgün boyunca devam eden çatışmada kahrmanca direnerek şehit düştü.

hareket ederek davanın ve kurtuluşun temel aldığı yeni insan tipine ulaşmaya çaba sarfederek, okul ortamında faaliyetler geliştirmeye başladı.

Bir yol ayrımına gelmişti. TC okulları yıllardır asimileyi öngörmüş, ama bu politikasında bu ortamda başarılı olma şansına sahip olamazdı. Bu açıdan ortam kendisine karşı ters dönderilmeliydi. Uzun süren çalışmalardan sonra Nusaybin serihildaniyla dayanışma eylemi yapılması kararlaştırıldığında Ayfer yoldaş büyük azim ve çaba içerisinde hareket etti. Düşmana karşı bu ilk tepkisel çıkışı, mücadelenin daha ileri aşamalarına hazırlamasına yol açıyordu. Zaten aynı dönemlerde abisi de Tıp Fakültesi'ni terkedip gerillaya katılmıştı. Ailesi içerisinde gerçekleşen bu çıkıştan büyük memnuniyet duyan Ayfer yoldaş, tek kurtuluşu mücadelede görüyordu. Bu özelliği çevrede saygıyla karşılanıyordu. O da halkını, en çok da gerillayı seviyordu.

1990'ın sonlarında düşmanla 3 gün süren bir çatışmaya giren ARGK birliğinde şehit düşen abisi Aziz de vardı. Düşman, gerillaları kimyasal maddelerle katletmişti. Kirli amacını gizlemek için de gerilla cenazelerinin her birini bir yana atan düşman, ailelerin cenazeleri almalarını engellemeye çalışıyordu. Karşılıklı koşullarına rağmen Ayfer yoldaşın ailesi de defalarca dağ yollarını aşarak Aziz'i bulmaya çalıştılar. Toplu arama sırasında donma ve ölüm tehlikesi yaşa-

Mizgin (Gurbet AYDIN) ve Ayfer TURHALLI yoldaşlar

dılar. Düşmanın açık engellemelerine aile kararlı bir şekilde karşı koydu ve cenazeye sahip çıktı. Annesi verdiği ilk şehidiyle büyük gurur duyuyordu. Ayfer de öyle. Başsağlığı dilemek için 40 bin kişi ziyarete gelmişti. Şehitleri gurur kaynaklarıydı. Doktorlarını son yolculuğa uğurluyorlardı. Halkın bu ilgi ve bağlılığına Ayfer yoldaş layık hareket ediyordu. Aziz'in yeri, gerçi ilk günden itibaren okulundaki arkadaşları tarafından doldurulmuştu, ama kendisinin de aynı yolu izlemesi daha da önem kazanır diye düşündü. Annesi ise tek göz yaşı dökmeden, "Aziz'im kurtuluş uğruna gitti. O'nunla değil pişmanlık, binlerce kez gurur duyuyorum" diyordu. Aziz'in yerinin doldurulmasına o da taraftardı.

Ayfer yoldaş, kararlı ve direnişçi yüreğiyle saflara katıldığında genç ama

tüm bir ülkeyi fethedecek bir ruha sahipti. Bilgili ve zekalıydı. Amacı halk ordusunda komutanlaşmaktı. Birliğinde çok sevilirdi. Her adım atışı cesaret yüklüyordu. Birçok bayan arkadaşıyla mücadele saflarında önemli görevler başarmanın isteğiyle Kürdistan'ın dik ve sarp kayalık dağlarını aşıyordu. Yiğitler, Kürdistan'ın yiğit diyarındaydılar. Ama zaman çok sınırlıydı. Alanda düşman binlerce askeriyle Ayfer yoldaşın bulunduğu birliğin çevresini kuşatmıştı. Ayfer yoldaş "olsun" dedi; gün yiğitlik, düşmandan hesap sorma günüdür. Sıkıca kavradı silahını. Tarihsel kini vardı düşmana, onun hesabını sormalıydı bugün. 7 bayan yoldaşıyla 15 Ağustos 1991 tarihinde Xizxêr (Şirvan)'de düşmanla girdiği çatışmada yaralandıktan sonra taranarak katledildi.

cadelemizin öncüsü olan partimizle tanışır ve bir dönem Kürdistanlı kitleler içinde faaliyet yürütür. Sömürü ve baskının düzeyini kitleler içinde yürüttüğü faaliyetlerle daha da kavrayan Arzu yoldaş, 22 Haziran 1991'de Kürdistan'a, anavatanına doğru yol alarak gerilla saflarına katılır.

Arzu yoldaş, gerilla saflarına katıldığı ilk aylarda Botan'a doğru yolculuk yaparken, Şirvan yakınlarında düşman güçleri ile gerilla birliğimiz arasında çıkan bir çatışmada şehit düştü.

Adı, soyadı: **Birgül ORUÇ**
Kod adı: **Mizgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kêrs (Kırıkkaya) köyü-Ahlat, 3.8.1973**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1991, Şirvan**

Ahlat'ın Kırıkkaya köyünde dünyaya gelen **Mizgin** yoldaş, ilkokulu kendi köyünde okur.

Çiftçilik yaparak geçimini sağlayan yurtsever bir aile ortamında büyüyen Mizgin yoldaş, köylerine gelen gerillalarla sürekli ilişki içinde olur. Mücadeleye katkısını salt ilişkiyle sınırlandırmaz ve kısa bir dönem sonra fiili olarak gerilla saflarına katılır. Partiyi ailesinden ve gerilla olan yoldaşlarından öğrenen Mizgin yoldaş, "Mücadele içinde gelişip, aktif rol almak istiyorum" der ve bu ruhla, verilen görevlere sarılır.

Şirvan alanından Botan'a giden grup-

lar içinde bulunan Mizgin yoldaş, Şirvan yakınlarındaki çatışmada kahramanca savaşarak 13 yoldaşıyla birlikte şehadete ulaşır.

Adı, soyadı: **Arzu BAGUÇ**
Kod adı: **Bêrivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Fatih-İstanbul, 11.1.1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **22.6.1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1991, Şirvan**

Arzu yoldaş, kendi ulusal kültür, örf ve adetlerinden uzak olan Türkiye'nin İstanbul şehrinde dünyaya gelir. İlkokulu Tatvan-Kıyıdüze köyünde okuyan Arzu yoldaşın ilk öğrendiği dil Türkçedir.

Maddi durumu iyi olan Arzu yoldaşın ailesi, geçimini esnafılık yaparak sağlar. Yurtsever-demokrat bir aile ortamında yetişen Arzu yoldaş, dayısının aracılığıyla 1988 yılında ulusal kurtuluş mü-

Adı, soyadı: **Şadiye ORUÇ**
Kod adı: **Medya**
Doğum yeri ve tarihi: **Kêrs (Kırıkkaya) köyü-Ahlat, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **10.6.1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1991, Şirvan**

1991 yılının yaz aylarına girerken mücadele saflarına katılan **Şadiye** yoldaş, aynı aileden olan altı bayan yoldaşıyla beraber omuz omuza düşmana karşı savaşma kararlılığı içindeydi. Şadiye yoldaşın mücadelemizle tanışması ve sempatisinin gelişmesi kardeşi **Et-hem ORUÇ (Battal)** yoldaşın gerilla saflarına katılmasıyla başlar. Ondan sonraki süreçte karşılaştığı ilk gerilla grubuna savaşa katılma istemini belirtti ve aynı grupla beraber yeni yaşama, gerilla yaşamına doğru yol aldı.

Aynı aileden altı bayan yoldaşıyla birlikte ilkin Norşin alanında faaliyet yürüten Şadiye yoldaş, kısa bir dönem aynı yoldaşlarıyla beraber parti eğitimine katıldı. Eğitimden iki ay sonra, Botan alanına eğitim amacıyla yola çıkan bir grup yoldaşın arasında yer alan Şadiye yoldaş, kararlı ve azimlidir. Grup içinde kardeşi Battal yoldaş da vardır. Grup Bitlis bölgesinde düşman pususuna dü-

şer, amansız bir çatışma başlar. Çatışmada kardeşi Battal ve beş yoldaş şehit düşer. Bu yoldaşların şahadeti Şadiye yoldaşa derin etki yaratır ve mücadeleye daha fazla bağlanır. Bir süre sonra tekrar eğitim kamplarına gönderilen grup içinde yer alan Şadiye yoldaş, bu kez de 15 Ağustos 1991 tarihinde Şirvan yakınlarında düşman güçlerinin ve çetelerin pususuna düşer. Grubumuzla düşman arasındaki amansız çatışmada Şadiye yoldaş kahramanca bir direniş sergileyerek şahadete ulaşır.

Adı, soyadı: **Nesrin ORUÇ**
Kod adı: **Rengin, Bêra**
Doğum yeri ve tarihi: **Kêrs (Kırıkkaya) köyü-Ahlat, 2.8.1976**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1991, Şirvan**

Bitlis'in Ahlat ilçesinde doğan **Rengin** yoldaş ilkokul mezunudur. Burada gerilla ile tanışıp mücadeleye katıldı. Kısa bir pratik faaliyetten sonra, 15 Ağustos 1991'de Şirvan yakınlarında şehit düştü.

Adı, soyadı: **Gültan ORUÇ**
Kod adı: **Zelal, Dilan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kêrs (Kırıkkaya) köyü-Ahlat, 1.8.1973**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1991, Şirvan**

Bitlis'in Ahlat ilçesinde dünyaya gelen **Zelal** yoldaş, ilkokulu doğduğu ilçede bitirir.

Çiftçilikle geçinen ailesi oldukça kalabalık ve yurtsever bir ailedir. Böyle bir aile ortamında büyüyen **Zelal** yoldaş köyü ile de sürekli ilişki halindedir. Burada gerilla ile tanışan ve ulusal kurtuluşçu düşüncüyü öğrenen **Zelal** yoldaş, "Bundan sonra aktif bir tarzda, partinin uygun gördüğü alanlarda çalışmak istiyorum" diye öneri yapar ve önerisi gerilla tarafından kabul edilir.

Kısa bir pratik süreçten sonra, Şirvan'da bir grup yoldaşıyla birlikte düşman arasında çıkan çatışmada şehit düşen **Zelal** yoldaş, mücadelemizde sürekli yaşayacaktır!

Adı, soyadı: **Mahir HAZİNE**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ağustos 1992, Şirvan**

Mahir yoldaş yurtsever bir aile ortamında büyüdü. Bitlis'te hem okuyan ve hem de bir eczanede çalışan **Mahir** yoldaş, gerilla ile tanışır tanışmaz mücadele saflarına katılmakta tereddüt etmez ve 1991 yılının başlarında gerillaya katılır.

Eğitim amacıyla bir grup yoldaşıyla birlikte Botan'a doğru yol alırken, Şirvan yakınlarında düşman güçleri ve azıllı çetelerinin pusularına düşer. Çıkan çatışmada 13 yoldaşıyla birlikte kahramanca direnenek şahadete ulaşan **Mahir** yoldaşın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Resul**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Mutki**

Adı, soyadı: **Abdullahatîf**Kod adı: **Kani**Doğum yeri ve tarihi: **Caradiye köyü-
Derik-Güney-Batı Kürdistan, 1970**Mücadeleye katılış tarihi: **1985**Şahadet tarihi ve yeri: ..., **Garzan**

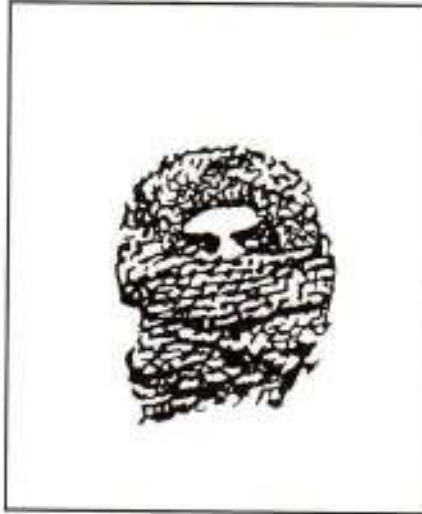
1970 yılında Derik'in Caradiye köyünde dünyaya gelen **Kani** yoldaş, ilk ve orta eğitimini köyünde tamamlar, maddi durumlarının iyi olmayışı, Kani yoldaşın eğitimini yanda bırakmasına neden olur.

Yoksul ve yurtsever bir aile ortamında yetişen Kani yoldaş, çalışmak amacıyla Şam'a gider. Burada partili yoldaşlarla tanışır. Ondan sonra pratik faaliyetlerde yer alarak, ulusal kurtuluş mücadelesine katkıda bulunmaya çalışır. 1987 yılında Lübnan sahasında partinin kuruluş yıldönümü kutlamalarına katılan Kani yoldaş, bundan oldukça etkilendir ve Derik alanına dönerek siyasi çalışmalara başlar.

Partinin istemiyle 27 Kasım 1990 tarihinde Akademi'ye gelen Kani yoldaş, burada siyasi ve askeri eğitimini tamamlar ve Nisan 1991'de ülkenin sıcak savaş alanlarına döner. Botan alanında birçok silahlı çatışmaya giren Kani yoldaş, bir keresinde kolundan yaralanır. "Kendisini ülke pratiğine göre hazırlamayan kişi devrimci değildir" diyen Kani yoldaş, büyük ülke aşkıyla doluydu.

21 Temmuz 1991 tarihinde Garzan Eyaleti 3. Bölge'de görev alan Kani yoldaş mutludur. Ülkenin değişik alanlarıyla içiçe yaşamının büyük coşkusunu taşır.

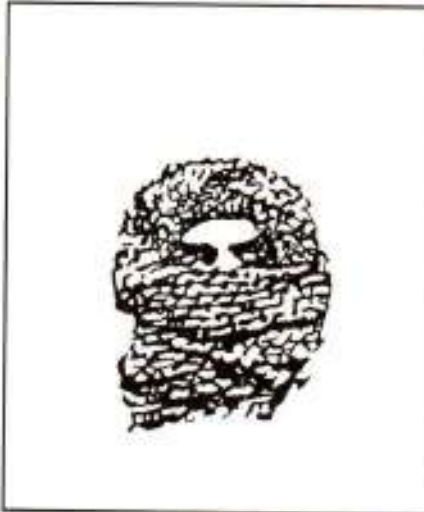
Kani yoldaş, bir grup yoldaşı Botan alanına götürürken Botan suyu yakınında düşmanla aralarında çıkan çatışmada 12 yoldaşıyla birlikte şahadete ulaşır.

Adı, soyadı: **Hacer KAPLAN**Kod adı: **Sinan**Doğum yeri ve tarihi: **Mijîn (Akduman)
köyü-Uludere, 1971**Mücadeleye katılış tarihi: **1989**Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ağustos 1991,
Garzan**

Uludere'nin Mijîn köyünde dünyaya gelen **Sinan** yoldaş, yurtsever özellikler ortamında büyür. Gerillanın erkenden Botan alanında gelişmesi, her insan üzerinde olduğu gibi Sinan yoldaş üzerinde de derin etki yaratır. 1989'un yaz aylarında onbir genç arkadaşıyla birlikte gerillaya katılan Sinan yoldaş, 1989 tarihinde Tahtê Reş direnişinde şehit düşen ablası Saadet'in direniş silahını devralır. Düşmana karşı büyük bir kinle dolu olan Sinan yoldaş, birçok alanda görev yürütür.

4. Ulusal Kongre'den sonra yapılan düzenlemelerle beraber Garzan Eyaleti 3. Bölge Komutanlık sahası içinde görev alan Sinan yoldaş, fedakar ve cesurdu; bu anlamıyla yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanmıştı.

Manga komutan yardımcısı olarak görev yapan Sinan yoldaş, çetelerin kurduğu pusuda 16 Ağustos 1991 günü şehit düştü.

Adı, soyadı: **Cemil ADIYAMAN**Kod adı: **Rızgar**Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1975**Mücadeleye katılış tarihi: **1989**Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ağustos 1991,
Garzan**

Cemil yoldaş, 1989 yılının bahar aylarında ARGK saflarına katılır. Bölgeler arası kuryelik görevlerini yapar.

En son Garzan bölgesine gönderilir. Birliğin öncülüğünü ve kuryeliğini üstlenir. Aynı zamanda manga komutan yardımcısıdır. İçinde bulunduğu ARGK birliği ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada şehit düşer.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ..., **Garzan**

Adı, soyadı: **Nurhal ADLI**
Kod adı: **Adife**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1991 yılı sonu, Garzan**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Davud**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1991, Kurtalan**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Eylül 1991, Hışis-Kurtalan**

6 Eylül 1991'de Kurtalan'a bağlı Hışis köyünde 3 yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Adı, soyadı: **Zinnet KARAASLAN**
Kod adı: **Bêrivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Teknedürü köyü-Varto, 1960**
Mücadeleye katılım tarihi: **1984**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Mart 1992, Van**

Zinnet yoldaş, Varto'ya bağlı Teknedürü köyünde 1960 yılında, geçimini hayvancılıkla sağlayan orta halli bir ailenin kızı olarak dünyaya geldi. Kendi köyünde 1973 yılında ilkokulu bitirdi. Okumayı çok sevmesine rağmen, kız olduğu için ailesi onun daha fazla okula devam etmesine karşı çıktı. Varto'ya gidip okumasını ailesi uygun bulmadı. Okuma olanağını kaybetmesine çok üzülür ve tepki duyar. 1977-78 yıllarında bölgede gelişmeye başlayan parti mücadelemize ilgi duyar ve ilişkiye geçmenin sabırsızlığı ve çabası içinde bulunur.

Partiyle tanıştıktan sonra olanakları ölçüsünde katkılarda bulunur. Bazı küçük çaplı görevler üstlenir. Kuryelik, bildiri dağıtma, randevu noktalarını tespit etme gibi işleri büyük bir coşkuyla yerine getirir. 1984-85 yıllarından sonra daha aktif çalışmaya başlar. Profesyonel bir militan olarak saflara katılma isteğinde bulunur. Ve Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitme önerisini yaptığı sırada yörede başlayan operasyon ve tutuklamalar sonucu O da gözaltına alınır. Akademi'ye gitme isteği böylece gerçekleşmez. Gözaltında 2 ay kalır. Muş Emniyet Müdürlüğü ve Elazığ 1800 Evler'de işkencelere tabi tutulur. İşkencede direnir ve düşmana en küçük bir taviz ve bilgi vermez. Kararlı direnişi sonucu polis O'nu serbest bırakmak zorunda kalır.

Serbest kalır kalmaz partiyle ilişki kurmaya çalışır ama aile çevresinin engelleriyle karşılaşır. Ailesinin kölece yaşama bağlama isteklerine, dayatmalarına

Onlar kahramanca savaşarak şehit düştüler

na boyun eğmez. Partiyle ilişki kuramayınca Malatya, Aydın ve Diyarbakır cezaevleriyle ilişkiye geçer. 1988 yılına kadar bu ilişkiyi kesintisiz sürdürür. 1988 yılının Mayıs ayında aynı düşünceyi paylaştığı bir arkadaşıyla evlenir ve Temmuz ayında da eşiyile birlikte Yunanistan alanına geçer. Akademi'ye gitme isteğini tekrar dile getirir. 1989 Şubat'ında Akademi'ye gider.

1989 yazında eğitimini tamamlayıp ülke pratiğine yönelir. Ülkenin çeşitli alanlarında faaliyetlerde bulunur.

En son faaliyet yürüttüğü Van şehir merkezinde 2 Mart 1992 günü düşman güçlerince etrafı kuşatılır. **Leyla KURAN** ve **Bawer** yoldaşlarla birlikte düşmanla çatışmaya girer. Mermileri bittiğinde de 3 yoldaş yanlarında kalan son bombayı da ellerinde patlatarak şehadete ulaşırlar.

Adı, soyadı: **Fevzi TÜTER**
Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Mart 1992, Van**

Bawer yoldaş 1989 yılında Libya'dan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Uzun bir süre kaldığı parti ortamın-

da askeri ve siyasi eğitim gördü. İkinci eğitim devresi sonunda Libya alanında yeniden görevlendirildi. 1991 yılının Mayıs ayına kadar Libya'da ulusal kurtuluşçu faaliyetler yürüttü. 1991 Mayıs ayında yeniden Mahsum Korkmaz Akademisi'ne dönerek, yenilenme amacıyla bir kez daha askeri ve siyasi eğitimden geçti. Olgun, fedakar, kararlı bir militan olan **Bawer** yoldaş, eğitim sonrasında ülke mücadelesinde yer alma talebinde bulundu. Bu talebi parti tarafından uygun görüldü ve 1991 yılının sonlarına doğru ülke pratiğine yöneldi.

Van ve çevresinde faaliyetlerde bulunan **Bawer** yoldaş, 2 Mart 1992 günü bir ihbar sonucu Van şehir merkezindeki bir evde düşman güçleri tarafından kuşatıldı. Baraberiinde bulunan **Zinnet KARAASLAN** ve **Leyla KURAN** yoldaşlarla birlikte kahramanca bir direniş sergileyerek şehitler kervanına katıldı.

Bawer yoldaşın mücadelesi yol göstericimizdir!

Adı, soyadı: **Leyla KURAN**
Kod adı: **Zekiye**
Doğum yeri ve tarihi: **Ceylanpınar-Urfa, 15.11.1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **8 Ağustos 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Mart 1992, Van**

16 Mayıs'ta şehit düşen yoldaşların anısına!

Ülkeye yönelirken, özlenen savaş ortamına ulaşmanın coşkusu doruktaydı. Partimizin bize tanıdığı olanaklar sonucu gördüğümüz siyasi ve askeri eğitimden sonra döneme göre kendimizi yenilemiştik. PKK'nin ruhu, mücadele anlayışı her yönüyle kendini üzerimizde hissettiriyordu. Geçmişte sağ savunmacı anlayış ve sol sekte anlayışları bilince çıkarmış, her koşul altında hareketimizin çizgi anlayışının gerçekleştirilmesiyle zaferi yakalamanın mümkün olacağı, bunun dışındaki anlayış ve yolların bizi felakete götüreceği geçmiş pratiğin somut örnekleri olarak önümüzdeydi.

Grubumuz yol boyunca hep dönemin emrettiği çalışma tarzı üzerinde tartışıyordu. Bölgenin rolünü oynayabilmesi için verilen sözlerin anlamı büyüktü. Parti Önderliği'mize verilen söz ve bağlılığın pratikte yaşam bulmasıyla özgürlüğe ulaşacağımıza inancımız sonsuzdu.

İşte böylesine anlamlı ve büyük sorumluluk isteyen 1992 yılının mücadelemiz açısından her zamankinden daha büyük görev ve sorumluluk istediği açıktı. 1992 yılı, savaşın tüm cephelerde kızışacağı, kitlesel eylemlerin yaygınlık kazanacağı, TC ile tam bir hesaplaşma içine girileceği bir yıldır. Bu süreçte zafere daha çok yakınlacağımıza emindik.

Böylesine önemli bir dönemde halkımızın boynuna geçirilen esaret zincirlerini parçalamak, aydınlığa ulaşmanın kapısını aralamak, sıcak savaşta yer almak için ülke toprağına ayak basmıştık. Geldiğimiz alan koruculuğun en yoğun olduğu bir alandı. Ama bütün bunlara rağmen sömürgeciliğe ve yerli işbirlikçiliğe karşı mücadele etme azmiyle doluyduk. Bütün kinimizi onların üzerine kismaya hazırдық.

Vardığımız bölgenin çok hassas olduğunu bildiğimiz halde, korucuların bulunduğu bir köye bir grup arkadaşı erzak almak için yolladık. Arkadaşları gören korucular ihbar ettiler ve bir anda her taraf binlerce askerle doldu. Helikopter ve uçaklarla hava desteği eşliğinde saldırıya geçen düşmanla aramızda çatışma başladı. İçimizde araziye

tanıyan arkadaşların sayısı azdı. Çok erken saatlerde düşmanla çatışmaya başlamıştık. Çatışma saat 19.30'a kadar devam etti. Düşman her türlü imha silahını kullanarak üzerimize yüklenmeye başladı.

Arkadaşlar büyük bir fedakarlık ve direnişçilik sergileyerek çatışmayı sürdürdüler. Araziyi tanımadıklarından dolayı 7 arkadaş grubumuzla aynı yöne manevra yapmayı gerçekleştirilmediği ters yöne kayarak düşmanın pususuna düştüler. **Hasan ERGÜNEŞ (Vahap), Bedran AYDIN (Abdulgaffur), Botan, Kahraman, Fevzi ABAY (Şoreş), Lokman ve Güler TUNCEL (Besta)** yoldaşlar bu pusuda şehit düştüler. Daha ülke topraklarına ayak basar basmaz şehit düşmeleri, fiziki olarak aramızdan ayrılmaları mücadelemiz açısından büyük bir kayıptı. Bu yoldaşlar grubumu-

bağımsızlık uğruna taşıdıkları onurlu bayrağın taşıyıcısı olmakla mümkündür.

Onları anmak, anılarına sahip çıkmak sömürgeciliğin ülkemizden sökülüp atılmasıyla, halkımızın esaretten kurtarılmasıyla mümkündür.

Evet yoldaşların mücadelecisi ruhu, kararlılığı ve azmi bizim için rehber olmakla birlikte pratik mücadelemizde hep yaşayacak ve yaşatılacaktır.

16 Mayıs şehitlerine ve tüm manevi şehitlerimize söz veriyoruz ki, Kürt halkı ve Kürdistan ülkesi, tüm dünya halkları ve ülkeleri gibi özgür ve bağımsız olana dek her türlü zorluğa rağmen, şehitlerin mücadele pratiği rehberliğinde, ondan güç alarak, kanımızın son damlasına kadar, yaşamla bağı kesen son nefese kadar, ulusal kurtuluş mücadelesinde özlenen zafere ulaşmaya kadar savaşmaya devam edeceğiz.

Güler yoldaş, Şehit Ahmet Tekme Eğitim Devresi sonunda diplomasını Başkan APO'dan alırken

zun moral ve neşe kaynağıydılar, hiç bir fedakarlıktan çekinmemişlerdi. Yol boyunca iki defa pusuya düştüğümüz halde, yoldaşlarımızın uyanıklıkları, taktiği eksiksiz uygulamaları sonucu kayıp vermeden kurtulup yolumuza devam etmiştik.

Yoldaşları anmak kuşkusuz sadece onların devrimci yaşamını, mücadelecisi ruhunu anlatmakla mümkün değildir. Onları anmak, onları yaşatmak, özgürlük ve

Bize ahdolsun ki, mücadele çizgimiz, önderliğe ve çizilen perspektifler doğrultusunda hiç bir sapmaya yer vermeden, Başkan APO'nun yiğit savaşçıları olarak savaşmaya devam edeceğiz. Her zaman olduğu gibi, önderliğe verdiğimiz sözün eri olacağız.

Söz onurdur onuru da çiğnetmeyeceğiz.

Mücadele arkadaşları

Mevziden mevziye koşan yiğit bir komutan

Adı, soyadı: **Hasan ERGÜNEŞ**
Kod adı: **Vahap**
Doğum yeri ve tarihi: **Sevdilli köyü-
Elbistan, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1992,
Şirvan**

Hasan yoldaş, Maraş'ın Elbistan ilçesi Sevdilli köyünde 1965 yılında dün-

yaya geldi. İlk ve ortaokulu kendi köyünde bitirdi. Liseyi Mersin ve Kars illerinde okudu. Diyarbakır Dicle Üniversitesi Fizik Bölümü'nü kazandı. Ara vermeden öğrenimine devam etti ve 1989 yılında tamamladı.

Devrimci mücadeleye yakınlık duymaya başlaması 12 Eylül darbesi dönemine rastlar. 15 Ağustos Atılımı yaşamasında bir dönüm noktasını oluşturur. Bu süreçten sonra Kürdistan sorunu üzerine yoğunlaşır. Parti safına öğrencilik döneminden tanıdığı arkadaşları vasıtasıyla 1987 yılında katılır.

Bu arada Kars'ta başlayıp İstanbul'a kadar uzanan bir polis operasyonunda tutuklanır. 10 günlük bir soruşturmadan sonra serbest bırakılır. İlk fırsatta partiyle ilişkiye geçer. Daha sonra Yunanistan alanına çıkar. Burada da bir süre kalır. Ve sorumlu düzeyde Ankara faaliyetlerinde görevlendirilir. 1 yıl kadar bu görevde kalır. Tekrar Yunanistan'a dönüp faaliyet raporunu örgüte sunar. Akademi'ye gitme talebinde bulunur. Akademi'ye gidene kadar da Yunanistan'da eğitim sorumluluğunu üstlenir.

Akademi'de partinin kendine tanıdığı olanaklardan en iyi şekilde faydalanmaya çalışır. Akademi yönetiminde yer alır. Kişiliğinde sağladığı dönüşümü yazdığı bir raporunda şöyle ifade eder:

"Politik darlığı yaşadım. Bütün mücadeleden değil, sadece kendi faaliyetlerimden sorumlu olduğum imajına kapıldım. Bütünün başka arkadaşlar tarafından düşünüldüğüne inandım. Sorunları hep partiye havale ettim. Çözüm gücü olamadım. Ama bu okuldan aldığım eğitimle, daha önceki tecrübemi birleştirip halkıma, partime, tüm dünya insanlığına layık olmak için elimden gelen tüm imkanları kullanacağıma, başta Parti Önderliği'ne, devrim şehitlerine, dağ ve zindan direnişçilerine ve siz yoldaşlara söz veriyorum."

Ülke pratiğine, verdiği bu sözle yürüdü. Uzun süre Bestler alanında komutanlık yaptı. En son 1992 baharında Garzan Eyaleti'ne gönderildi. Şirvan'da 16 Mayıs 1992 günü düşmanla girilen çatışmada yanlış yöne manevra yapıp geri çekilirken düşmanın pususuna düşer ve şehadete ulaşır.

Adı, soyadı: **Bedran AYDIN**
Kod adı: **Abdulgaffur**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1992,
Şirvan**

Bedran yoldaş son yıllarda ulusal kurtuluş mücadelemizden etkilenerek saflara katıldı. Metropollerde bir süre faaliyetlere katıldıktan sonra Yunanistan'a çıktı. Burada Kürdistan sorunu, PKK öncülüğünü, yürütülen savaşımın gerçekliği üzerinde yoğunlaştı. Daha sonra oradan Temmuz 1991 tarihinde Mahsum Kokmaz Akademisi'ne gitti.

Bedran yoldaş, direniş bayrağın daha yükseklerde dalgalanıyor!

Akademi'de iki devre askeri ve siyasi eğitim gördü. Bu süre içerisinde Başkan APO'nun güvenlik takımında yer aldı. Askeri ve siyasi alanlarda önemli gelişme ve dönüşümleri yaşadı. Coşku ve girişken bir yoldaş olarak eğitim olanaklarından yararlanarak ülke savaşımına hazır hale geldi.

Mart 1992 tarihinde bir grup yoldaşıyla birlikte Garzan Eyaleti'ne gitti. Ülkeye ulaştıktan kısa bir süre sonra Şirvan'ın bir köyünde yapılan ihbar sonucu düşman güçleri tarafından kuşatmaya alındılar. Bunun üzerine 16 Mayıs 1992 tarihinde çıkan çatışmada 6 yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katıldı.

Yoldaşımızın şahadeti erkenden oldu. Daha çok katkılar sunabilecek, gelişme kaydedebilecek bir yapıya sahipti. Doyasıya savaşmadan fiziki olarak aramızdan ayrıldı. Direniş bayrağını daha da yükseltecek ve tek arzusu olan Kürdistan'ın kurtuluşunu gerçekleştireceği.

Mart 1992 tarihinde bir grup yoldaşıyla birlikte Garzan Eyaleti'ne gitti. Ülkeye ulaştıktan kısa bir süre sonra Şirvan'ın bir köyünde yapılan ihbar sonucu düşman güçleri tarafından kuşatmaya alındılar. Bunun üzerine 16 Mayıs 1992 tarihinde çıkan çatışmada 6 yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katıldı.

Güler yoldaşı, özgürlük savaşımızın büyük zaferinde yaşatacağız!

Adı, soyadı: **Güler TUNCEL**

Kod adı: **Megül, Besta**

Doğum yeri ve tarihi: **Balaban köyü-
Hekimhan-Malatya 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **Aralık 1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1992,
Şirvan**

Megül yoldaş, Türk sömürgecilik tarafından asimilasyon politikasının en yaygın biçimde uygulandığı, bunun sonucunda ulusal inkarcılığın geliştirildiği, ulusal-toplumsal değerlerin tahrip edildiği ve bu konularda bir maket oluşturulduğu Malatya'nın Hekimhan ilçesinde doğdu. Yoksul bir ailenin ferdi olarak, zor koşullar içerisinde büyüdü. İlkokulu kendi köyü olan Balaban'da ve ortaokulu Ören-Akçadağ'da tamamlarken, liseyi de Malatya şehrinde bitirdi. Üniversite öğrenimine ise İstanbul'da devam etti. Ancak üç yıl okuduktan sonra üniversiteyi terk etti.

Devrimci düşüncelerle tanışması 1980'li yılların başında başladı. Abilerinin siyasi faaliyetler içerisinde bulunmaları, O'nun da ilgisini çekmişti. Üniversiteye başladığı yıllarda Dev-Yol hareketi ile ilişki kurdu. Başka sol hareketlere de ilgi duydu. Fakat belli bir süre sonra şu veya bu düzeyde ilişkide bulunduğu hareketleri daha iyi tanıdı ve bunların kendi beklentilerine cevap veremeden uzak olduklarını yakından gördü. Bunun üzerine 1989'da hareketimizin çevresi olan yurtsever gençlikle ilişkiye geçti. Hareketimizi tanımaya başlarken devrimciliğin ciddi bir olay olduğu, kişiliklere belli ölçüler dayattığı gerçeği ile karşı karşıya kaldı. PKK'nin diğer sol hareketlerden daha farklı bir

yaşam biçimini temsil ettiğini, bu yaşamı temel almanın devrimcilik için şart olduğunu gördü. Bunun kendisine de bir dönüşümü dayattığını bilince çıkarak, ilk başlarda zorlansa da ayak uydurmaya çalıştı.

İstanbul'daki bu ilişkileri ardından gittiği Güney-Batı Eyaleti'nde ARGK gerillalarıyla da tanışma olanağını buldu. Bu, O'nun partiye inancını daha da geliştirdi. Okul tatili nedeniyle bir süre ilişkisiz kaldı. Ekim 1990 tarihinde tekrar İstanbul'da okuduğu üniversiteye döndü. Kasım ayında tekrar ilişkiye geçti. Bu kez daha karardır. PKK saflarında devrimci mücadeleye profesyonel düzeyde yer almak amacındadır. Aralık 1990 tarihinden itibaren İstanbul'da ERNK'ye bağlı olarak faaliyetler yürütmeye başladı. Bu çalışması Haziran 1991'e kadar devam etti.

Bu süre içerisinde yürüttüğü çalışmalarla kavrama yeteneğini, görevlerin üstesinden gelme gücünü ve bu temelde gelecek vaad ettiğini ortaya koydu. Kendisini daha da netleştirerek iddialı kıldı. Aynı zamanda Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitme talebinde bulunuyordu. Gelişmeye açık özellikleriyle bu talebi kabul gördü. Bunun üzerine Kürdistan üzeri Temmuz 1991 tarihinde Akademi'ye gitti. Yaklaşık 8 ay Akademi ortamında kaldı. Şehit Ahmet Güler ve Şehit Ahmet Tekme eğitim devrelerinde askeri ve siyasi eğitim gördü. İlk günlerde Akademi yaşamına yanlıgılı yaklaştı. Fakat süreç ilerledikçe yanlıgılarından sıyrılma, buradaki yaşam ve eğitim olanaklarının tarihiliğini kavramayı başardı. Bu temelde kendisine yöneldi ve kişilik dönüşümünü esas aldı.

1991-1992'nin sert kış mevsimini Akademi'de geçirdi. Metrelerce karın bembeyaza büründüğü Bekaa Vadisi'nde Kürdistan'a baharla birlikte dönmek için umudu ve coşkusu içindeydi. Soğuk kış koşullarında, kar yağışının kesilmeyen hızına inat zaman zaman dışarıda halay çeken bayan arkadaşların arasında O da vardı. Kürt kadının her türlü doğa ve diğer koşullara karşı da kararlı bir direnişi temsil etmenin bir parçasını gösteriyorlardı.

Yaşama uyum konusunda zorluk çekmiyordu. Yoldaşlarıyla diyalog kurmada ve kaynaşmada başarılıydı. Güler yüzlü ve coşkulu bir yapıya sahipti. Başkan APO'nun yılbaşındaki 1992'yi planla-

yan çözümlemelerinin broşür haline getirilmesi çalışmalarında O da redaksiyon bölümünde görev sahibiydi. 500'ü aşkın sayfayı bulan "Ocak 1992 Çözümlemeleri" broşürünün kasetlerini çözme çalışmasında yer alarak önemli katkılar sundu. Diğer yoldaşlarıyla birlikte bu işlerini bir an önce bitirerek, oluşturulan planlama gruplarına katılmak istiyordu. Nitekim bir süre sonra Güney-Batı Eyaleti planlama grubuna katıldı. Katılımı coşkuluydu. Soranlara, "Ben Güney-Batı Eyaleti'nde gerilla savaşına katılmak istiyorum" cevabını veriyordu. Bunu netleşmiş bir kararlılıkla, güvenle söylüyordu. Fakat daha sonra yapılan ayırtımlarla birlikte, O da diğer bazı arkadaşları gibi, tecrübesizliği nedeniyle ilkin yetkinleşmesi için Botan Eyaleti grubuna dahil edildi. O'nun için fark etmezdi. Çünkü esas amacı gerilla savaşında yer almaktı. Vedalaşma töreninde tek tek yoldaşlarıyla tokalaşıp "Serkeftin" dediğinde, savaşa gitmenin doyum-suz coşkusu ve netleşmiş kararlılığını en çok yansıtan arkadaşlardan biriydi.

Kürdistan topraklarına ulaştıktan sonra yapılan görevlendirme sonucu Garzan Eyaleti'ne gitti. Canlıydı ve ataktı. Gerillacılığa yatkın özelliklerin sahibiydi. Ancak, Bitlis'in Şirvan ilçesine bağlı korucuların bulunduğu bir köyde ihbar sonucu düşman tarafından çember atılır. Düşman kuşatmasına karşı yoldaşlarıyla omuz omuza direnişle karşılık verir. Çatışmanın dezavantajlarından ve tecrübesizlikten dolayı, 6 yoldaşıyla birlikte şehit düşer.

Bugün Kürdistan'da en tartışılmaz, en dokunulmaz, en soylu ve en kutsal kurum olan şehitler mertebesinde artık Megül yoldaşın da adı var. O, oldukça erken aramızdan ayrıldı. O, coşkusu ve kararlılığıyla mücadelemize önemli katkılar sağlayabilecek bir yoldaşımızdı. Kimbilir, belki O da son nefesinde bu nedenle bir yandan şahadete ulaşmanın gururunu yaşarken, diğer yandan ise erkenden aramızdan ayrılmanın acısını yaşamıştır. O'nun direniş bayrağını devralanlarımızın en bağlı kalınması gereken görevi, bu acıyı dindirmek için atılım üzerine atılımla TC sömürgeciliğini çok daha sert vurarak büyük zafer gününü yakalamaktır.

Biz ölümsüzleşen yoldaşımıza bu sözünü veriyoruz ve O'nu böyle yaşatacağımızı kesin kararlılıkla söylüyoruz.

Kahramanca direnerek şehit düştü!

Adı, soyadı: **Leman AYTAN**
Kod adı: **Hêlin**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1963**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Mayıs 1992,**
Aco köyü-Kozluk

Hêlin yoldaş, 1963 yılında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Nusaybin'de doğdu ve büyüdü. Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürt halkı üzerinde uyguladığı baskı, işkence ve katliamları bizzat yaşayarak gördü. Kürdistan gerçekliğini pratik yaşamla tanıdı.

Daha genç yaşlardayken, sayısız Kürt

kadını gibi pamuk tarlalarında çalışarak ailenin geçimine katkıda bulunmaya çalıştı. Yapılan açlık grevleri vb.'lerinde en ön saflarda yer aldı. Bu nedenle çevresi ve ailesi tarafından sevilip sayılırdı.

1990 yılında fiili olarak saflara katıldı. Ülkesi ve halkı için militan bir kişiliğe ulaşmak ve savaşmak istiyordu. Bunun için katıldığı parti eğitimlerinde yararlanmasını bildi ve parti gerçeğine özlü yaklaşıp militan bir dönüşümü kişiliğinde yarattı. Eğitimden sonra bir dönem Güney Kürdistan'da faaliyetlerde bulundu. Daha sonraları Diyarbakır ve Kulp alanlarında ulusal kurtuluşçu çalışmalara katıldı. Gerçekleştirilen birçok eylemde yer aldı.

Batman'ın Kozluk ilçesinde bölge sorumlusu olarak görevlendirilen **Hêlin** yoldaş, 4 bayan yoldaş ile birlikte Kozluk'a bağlı Aco köyünde siyasi propaganda amacıyla bulundukları bir sırada ihbar edilir. Düşmanın köyü sardığını fark eden grup, köyü terk etmeye çalışır. Bu arada düşman teslim ol çağrısında bulunur. Grup çağrıya silahla karşılık verir. **Hêlin** yoldaş ve beraberindeki iki yoldaş çatışma esnasında şehit düşer, yaralı olarak düşmanın eline geçen iki bayan gerilla ise katledilir. Bu arada hayvanları otlatmakta olan **Nesip Çelik** adlı bir yurtsever de katledilir.

Anıları mücadelemize önderdir!

Büyük ülkü uğruna savaştı ve şehit düştü

Adı, soyadı: **Şefik YILMAZ**
Kod adı: **Rizgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, ...**
Partiye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Kozluk**

Rizgar yoldaş yurtsever bir aile ortamında büyüdü. 15 Ağustos 1984 Atılımı'na kadar reformist örgütlerle birlikte çalıştı. Bu tarihi süreçten sonra ulusal kurtuluş mücadelemize sempati duymaya başladı. Yurtsever özellikleri ve yaptığı propagandalarla düşmanın dikkatini çekti ve defalarca tutuklandı.

1991 yılında gerilla saflarına katıldı.

Askeri ve siyasi eğitimini ülke pratiğinden tamamladı. Sason alanında sorumluluk üstlendi. Askeri yönde güçlü ve atak bir yapıya sahipti. Çok kısa bir sürede büyük başarılar elde etti. Köy korucularına ve ajanlara yönelik sonuç alıcı mücadele verdi. Kozluk ve Sason alanında yürüttüğü başarılı faaliyetlerden dolayı halk tarafından sevilirdi. Kozluk'ta 1992'de düşmanla girilen bir çatışmada şehit düştü.

Büyük şehit, insanlığın şehidi sana söz veriyoruz; bağımsızlık ve özgürlük yolunda yürüyerek ülkemiz Kürdistan'ı kurtaracağız!

Bağımsızlık tacımızı yapacağımıza söz veriyoruz

Adı, soyadı: **Fatma ZEYNO**

Kod adı: **Roza**

Doğum yeri ve tarihi: **Beyrut-Lübnan, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1992,**

Garzan

Roza yoldaş, yıllar önce ailesi Ömerli'nin Mercê köyünden Beyrut'a göç etmiş, ama daha sonra militan olarak kaynağa dönüşü gerçekleştiren bir Kürt kızdır. Aile, Beyrut'a çeşitli nedenlerden dolayı yerleşir ama yurtsever özünden herhangi bir şey kaybetmez. Kürdistan'ın dışında nice böyle yurtdışında kız ve erkek çocuklarını mücadeleye hazırlayan aileler vardır.

Beyrut'ta önemli bir Kürt nüfusu yaşamaktadır. İçinde Mardin'den gelen önemli bir potansiyel vardır. Kürt kitlelerin mücadelemizden evvel yaşadıkları konum belli yönleriyle içler acısıdır. Örgütsüz olarak ayrı ayrı yerlere dağılan insanlar hangi yaşam koşullarına sahip olurlarsa olsun, sonunda egemen ulus içerisinde etkisizleşmekten, hatta erimekten kurtulamazlar. Öz olarak Beyrut Kürtleri de böyle siyasi bir organizasyona sahip olmadıkları gibi, Beyrut'un belli alanlarını ellerinde tutan güçlerin etkisindeydiler. Devrimci kurtuluş mücadelemizin Lübnan alanına 1982'lerde yoğunlaşan müdahalesi Kürt kitleleri için hem bir şans ve hem de daha evvelki konumlarından kurtulmalarını teminat altına almıştır. Mücadelemiz birçok gencin çeşitli örgütler içinde paralı asker olarak hiç hak edilmediği halde yaşamalarını tüketmelerine son vermiştir. Yeri-

ne, ulusal kurtuluşçu mücadele otoritesini egemen kılarak buradaki kitlelerimiz için sağlam ilişki ve bağlar kurmuştur.

Yıllardır TC devletinin bu alana gönderdiği ajanların bir çoğu yerli yurtsever halk kesimleri tarafından etkisizleştirilerek oluşturulan planlar boşa çıkarılmıştır.

Roza yoldaş ilk olarak Lübnan alanındaki kadrolarımızla tanışıp, mücadele hakkında daha detaylı bilgiler elde etti. Roza yoldaş, memleketinde olmayıp sürgün koşulları yaşıyordu. Yıllarca Beyrut'ta kalmalarına rağmen yabancı bir memlekette yaşamaya bir kurtuluş gözüyle bakmadı. Ulusal ve toplumsal bilincin gerçeğine varınca kabından taşan su haline geldi. İçinde gerçek yaşam yeniden filizlendi. Ülkesi hiç bir dönem aklından gitmiyordu. Zaman zaman Lübnan alanında gerçekleştirilen Newroz vb. etkinliklere gücü oranında

kavuştu. Eğitimden iyi deney ve tecrübeler çıkardı. Hem bayanlar grubunda, hem de tüm yoldaşları içinde sevecenliği, taşıdığı yurtsever özelliklerinden dolayı dikkati çekiyordu. Akademi eğitiminden sonra tek bir hedefi vardı: Ülkeye gidip yıllarca uzak kaldığı bu hasreti gidermek, suyundan, taşından, her şeyinden almak, sömürgeciler tarafından göç edilmelerinin hesabını sormaktı.

Bir Kürt kızı olarak ülkesine bağlılık derecesi yüksek olan Roza yoldaş, yıllarca uzağında yaşamasına rağmen halkın tüm özelliklerini şahsında somutlaştırmıştı. Zaten savaş ortamında büyümesinden dolayı korkusuzdu. Şimdi sıra tüm bu özellikleri halk için kullanmaya gelmişti.

Geçen uzun yılların boşluğunu ARGK saflarında düşmana karşı savaşarak çeşitli görev ve sorumluluklarını başarıyla yerine getiren Roza yoldaşın bulunduğu evi bir ihbar üzerine kuşatan düşman

katılıyordu. **Mehmet Emin ASLAN (Sabri)** yoldaşın kaldığı sürede yürütülen faaliyetlerden önemli derecede etkilenmişti. Ama sonraki süreçte Sabri gibi daha birçok yoldaş ülke hizmetine gidip şehit düştüler. Roza yoldaş, mücadeleye karşı kendini sorumlu hissederek, şehit gerillaların yaşamını ve çeşitli dillerde mücadele hakkında çıkan yayınları istekle okurdu. Sade ve gerçekçi kişiliği onu mücadeleye daha aktif bağ kurmaya zorluyordu. Nihayet bu kararını verdi de. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde siyasi-askeri eğitimden geçtikten sonra mücadelenin sorunlarına cevap verebilecek belli bir formasyona

"teslim ol" çağrısında bulunur. Buna slogan ve çatışmayla karşılık vererek, bir saatlik çarpışma sonunda son kalan kurşunu kendine sikar. Aynı sırada düşman askerleri içeri girer ve şehit olmadığını görünce gerillayı 2 saat beklemeden sonra yaralı halde Amed'e götürürler. Roza yoldaşın düşmana herhangi bir konuda açıklama yapmamasından dolayı alçakça bir şekilde katledilerek Amed'de rehin tutulur.

Görüldüğü gibi düşman ölümlerimizden de korkuyor. Her bir cenazemizin bir serhildanla selamlanması, TC sömürgeciliğinin Kürdistan'dan defedilip kovulacağının kanıtıdır.

Necla yoldaşı amansız bir hastalık sonucu şehit verdik

Adı, soyadı: **Necla ÇELİK**

Kod adı: **Cahide**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1962**

Mücadeleye katılış tarihi: **1979**

Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1992,**

Herekol dağı

Mücadelemizin gelişmesinden etkilenen Necla yoldaş, 1979 yılında Batman'da gençlik faaliyetleri içinde yer alarak devrimci yaşamına başlar. Aile bağlarını bir yana bırakarak yürümeyi başarır, kendisini parti çalışmalarına adanır. Binbir bağlarla kadını köleleştiren ilişkilerden kurtulmanın derin sancılarını yaşar. Partinin kadının devrimdeki rolüne biçtiği değere layık olmanın mücadelesini verir. 1982 yılında askeri, siyasi eğitimini tamamlar. Eğitim sonrasında

da bir süre Güney Kürdistan'da faaliyet yürütür.

15 Ağustos 1984 Atılımı'nın yarattığı coşkuyla ülkeye dönmek için özlemi içinde olur. Raporlarında bu isteğini sürekli dile getirir. Sonuçta bu istemi parti tarafından uygun görülür. Gerillada basın-yayın faaliyetleri içinde yer alarak, **Pêşmerge** dergisinin çıkarılması çalışmalarını yürütür. Bu alana önemli katkılar sunar. 1989 yılı sonlarına kadar bu çalışmaları sürdürür. Kadroların sorunlarını işleyen, önünü açan, perspektif sunan birçok yazı kaleme alır. Savaş pratiğinin içinde yaşayarak savaş sorunlarını işler.

1989 yılının sonunda partinin istemi üzerine Akademi'ye gider. Burada askeri ve siyasi eğitim görür. Geçmiş pratiğinin ve parti mücadelesini yeniden gözden geçirip özümsemeye ve değerlendirmeye çalışır. 1990 yılına bu bilinç ve inançla girer. 2. Ulusal Konferans hazırlıklarının yapılmasında yer alır. Parti Önderliği'nin istemiyle ARGK yayın organı **Dengê Artêşa Gel**'in örgütlenmesinde ve yayınlanmasında görev alır. Basın-yayın komitesi görevini 1991 yılının yaz aylarına kadar yürütür. 4. Ulusal Kongre sonrasında yapılan görevlendirmelerde tekrar basın-yayın komitesinde kalması karar altına alınır.

1991 yazından itibaren kendi istemi üzerine ülke içi faaliyetlere katılır. Botan Eyaleti 4. Bölge birlikleri içinde yer alır, birliklerin eğitim sorunlarıyla uğraşır.

Necla yoldaş kan kanserine yakalanmıştı. Bu hastalığı yenmek için de mücadele ediyordu. Özgürlüğe adım adım yaklaştığımız günlerde aniden rahatsızlanan Necla yoldaş tüm çabalara rağmen kurtarılamayarak 26 Ocak 1992 günü Herekol dağı eteklerinde şehadete ulaştı.

Halkıyla kucaklaşan bir komutan

Adı, soyadı: **Gurbet AYDIN**

Kod adı: **Mizgin**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1962**

Mücadeleye katılış tarihi: **1980**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Mayıs 1992,**

Tatvan

Mizgin yoldaş, 1962 yılında orta halli bir ailenin çocuğu olarak Batman'da dünyaya geldi. İlkokulu Batman'da bitirir, ama kız olması nedeniyle ailesi O'nun daha fazla okumasına izin vermez. Her Kürt kızının değişmez yaşamına itilir. Ev kızı olarak büyür. Kürdistan'ın geleneksel yapısı O'nu bu yaşama zorlamış olsa da içten içe bir tepki besler. 1980 yılına kadar bu çelişkiler

inde yaşar. İşçi kesiminin yoğun olduğu Batman'da partimizin kitleleri sarıldığı bir ortamda, 1980 yılında partimizle tanışır. Profesyonel devrimciliğe geçiş fazla zaman almaz. Belli bir süre eğitimden geçtikten sonra sırasıyla semt komitesi içinde yer alır, semt sorumluluğunu üstlenir ve Batman genel örgütlenme faaliyetlerinde yerini alır. Batman şehir çalışmalarında 7 ay kalır. Ardından 6 ay da Gercüş ve Midyad'da propaganda ve eğitim çalışmalarında bulunur. 1981 yılında parti tarafından Lübnan'a askeri ve siyasi eğitime gönderilir. Eğitimini tamamladıktan sonra Avrupa'ya kültürel faaliyetlere gönderilir. **Sefkan** yoldaşla Hunerkom'un kuruluş ça-

lışmalarını yapar. 1984 yılından itibaren de ağırlıklı olarak siyasal faaliyetlerde yer alır. Bölge komitesi üyeliği, bölge sekreterliği, Avrupa Parti Örgütü Merkezi ve İrtibat Bürosu üyeliklerinde bulunur. 1986 yılında da 2. Kongre'ye delege olarak katılır.

Kongre sonrasında daha özlü bir çalışmaya yönelir. Kongre sonuçlarını gücü oranında uygulamaya çalışır. 1988 yılı Ağustos ayında partinin istemi üzerine tekrar Mahsum Korkmaz Akademisi'ne döner. İki devre kalıp eğitimini tamamladıktan sonra Güney Kürdistan

faaliyetlerine gönderilir. Buradaki faaliyetlerde kısa bir süre kalır. 1989 yılında parti tarafından Mardin Eyaleti birim üyeliğine atanır. Bir süre sonra Mardin Eyalet Koordinatörlüğü'ne getirilir. Bu alanda Mizgin yoldaşın olumlu çalışmalarının yanısıra içine girdiği hata ve yetmezlikleri de olur. Bundan dolayı 1990 yılının sonunda yapılan PKK 4. Ulusal Kongresi'nde yoğun özelleştirilmesini yaparak bir dönüşümü yaşar. Kongre sonrasında döneme Garzan Eyaleti'ndeki şehir çalışmalarıyla başlar. Tatvan, Bitlis ve Norşin alanları O'nun örgütlenme

ve propaganda çalışmalarıyla parti mücadelemize açık hale getirilir. Pratiğinde dönüşümü başaran Mizgin yoldaşa, Hayri ve Mervan yoldaşların şahadetleriyle boşalan eyalet sekreterliği verilir. Bu görevini şahadetine kadar sürdürür.

11 Mayıs 1992 günü Tatvan şehir merkezinde düşmanla çatışmaya giren Mizgin yoldaş, son mermisine kadar savaşır. Düşmanın eline sağ geçmektense son mermisini kendisine atıp yarma cesaretini göstererek şahadete ulaşır.

Anıları mücadelemize önderdir

Adı, soyadı: **Ahmet DEMİR**

Kod adı: **Rêza, Şahap**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, Güney-Batı Kürdistan, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **..., Baykan**

Güney Kürdistan'ın küçük parçasının Kobani ilçesinde dünyaya gelen **Rêza** yoldaş, ilk, orta ve lise öğrenimini burada tamamlar.

1989 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giden Rêza yoldaş, yaklaşık altı ay eğitim görür ve bir yıla yakın da Güney Kürdistan'da kitleler arasında faaliyet yürütür. Haziran 1991'de Botan alanında savaş ortamına katılan Rêza yoldaş, daha sonra Garzan eyaletinde savaşı geliştirmek üzere görevlendirilir. Görev yürüttüğü Baykan yakınlarında, çetelerin iz takip etmeleri sonucu gerilla grubumuzla çeteler arasında çatışma çıkar ve Rêza yoldaş bu çatışmada şahadete ulaşır.

Yurtsever bir aile ortamında büyü-

yen Rêza yoldaş, moral gücü üstün olan, haksızlıkları ve yetersizlikleri kabullenmeyen, halka ve yoldaşlarına karşı eğiticiliği esas alan bir özelliğe sahipti.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Adı, soyadı: **Yusuf ZEBAN**

Kod adı: **Botan**

Doğum yeri ve tarihi: **Güney-Batı Kürdistan, 1.1.1971**

Mücadeleye katılış tarihi: **25 Ağustos 1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **..., Garzan**

Güney Kürdistan'ın bir köyünde dünyaya gelen **Yusuf ZEBAN** yoldaş, yurtsever bir ortamda büyür. Köyünde ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında şehit düşen bir çok yoldaş vardır. Şehitlerin yaşam ve mücadelelerinden derinden etkilenir. İlkokulu bitirdikten sonra okuyamaz. Ailenin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çeşitli işlerde çalışır.

25 Ağustos 1990 tarihinde Lübnan alanına geçer ve burada bir süre sonra

partiyeye katılır. Akademide askeri ve siyasi eğitim görür. Daha sonra ülkeye gitme talebinde bulunur. Partiyeye yazdığı bir raporunda bu istemini şöyle dile getirir: *"Kurtuluşun ancak halk savaşıyla olabileceğine inanıyorum. Ben de savaşın en çok kızıştığı alan olan Botan'a gitmek istiyorum"* Bu talep parti tarafından uygun görülür ve 1991 yılında ülkeye yönelen gruplar içinde yer alır.

Garzan Eyaleti'nde düşman güçleriyle girilen bir çatışmada ayağından yaralanır. **Berxwedan** yoldaşla birlikte saklandıkları yer ikinci kez düşmanın operasyonuna uğrar ve yerleri tespit edilir. Burada düşmanla girilen çatışma son mermiye kadar devam eder. En son ellerindeki bombayı patlatarak şehit düşerler.

Adı, soyadı: **...**

Kod adı: **Berxwedan**

Doğum yeri ve tarihi: **...**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **..., Garzan**

Onlar, ölümden yaşamı yaratarak kahramanca direndiler

Eyaletimizin genelinde kışın yaşadığımız kayıplar ve ayaktaki güçlerimizle baharla birlikte hem Pazarlık ve hem de Elbistan bölgelerinde yoğun eylemler gerçekleştirildi. Her iki bölgemizde kitlenin bir kışkırtıcısı -hemen hemen birçok köylerimizde zayıfta olsa Newroz ateşleri yakılarak kutlamalar yapıldı- örgütsel alanda katilimda olumlu bir grafik geliyor. Diğer taraftan bu gelişmeye paralel olarak düşman genelde eyaletimizde, özelde her iki bölgemizde faaliyetlerimizi boşa çıkaracak daha kapsamlı tedbirler geliştiriyor. Bizzat İçişleri Bakanlığı eyalete büyük güç aktaracaklarını açıklamıştı. Bunların bilinciyle hareket ederek, savaş sorunlarımızı buna göre biçimlendirme ve doğru planlamayla karşı karşıyayız.

Yeni aldığımız savaşçı kadro adayları 48 günlük düzenli bir eğitime alındılar. Ve bu eğitim sonrasında bu güçlerimizin bölgelere göre uygun bir iş bölümüyle dağılımına gidildi.

11 Mayıs 1991 günü Pazarlık'taki 6 kişilik iki birimimiz dışında diğer güçlerimiz bir araya geldik. Bu düzenlemeyi daha çok parti talimatı ve dışardan gelecek yeni gücümüzün bu tarihlerde ulaşmalarına göre planlamıştık. Ancak parti talimatının ulaşmaması -çünkü 10 Mayıs'ta merkezi yerleşim bölgesine Nevşehir, İstanbul ve Kayseri'den gelen düşmanın bir alay gücü çok yönlü operasyonlarını sürdürüyordu- sonucu, eyalet yönetim gücümüzle kısa bir toplantı gerçekleştirilerek bir genel değerlendirme yapıldı. Bu değerlendirme sonucu Adıyaman'ın dışında diğer bölgelerimize somut hedeflerle bir çalışma planı belirlenerek 12 Mayıs günü güçlerimizin dağılımı yapıldı.

Yürütme gücümüz Abbas, Aslan, Fidan ve yeni aldığımız -daha önce Malatya Cezaevi'nde yatan- Şükrü ÇİFTÇİ (Sadun), Besey ve Selcan arkadaşlardan oluşuyordu. Sadun arkadaşın ciddi fiziksel rahatsızlığı vardı. Yine Besey ile Selcan arkadaşlar henüz yeni oldukları için diğer birim ve bölgelerde çalışmalara katılmaları uygun görülmediğinden, bu grubumuzla kalmaları kararlaştırıldı.

Çalışmalarımızın planı gereği Sav-

lan-Koçdağı yerel birimimizden Beşir, Rahime ile Ethem arkadaşlar grubumuzla araç-gereç temin edecek ve teknik bazı düzenlemeler için -ilişkiyle görüş-türme ve bomba malzemeleri- Koç dağında ayrılmayı planlamıştık. Aynı zamanda giderek her an vücut direncini kaybederek hastalığı ağırlaşan Sadun arkadaş hem omuzda taşımak zorundaydık, hem de arkadaşın durumuna ilişkin çeşitli tedbir ve çözüm bulmak için Beşir arkadaşın grubunun bizim grupla kalmalarını özellikle Sadun arkadaşın durumu için gerekiyordu.

Sadun arkadaşın hastalığı veremdi. Daha önce de aynı hastalığa birkaç kez yakalanmıştı. Öyle ki, hastalık arkadaşta 24 saatlik bir zaman zarfı içinde

Şehit Nezhe ÖNER yoldaş

olağanüstü belirginliğe yol açtı. Kendisi o ana kadar hastalığının sadece soğuk algınlığı olduğunu söyleyerek kapalı tutuyordu. Vücut mikroplara karşı direncini yitirmek üzereyken hastalığının verem olduğunu açıkladı. Kendisine neden o ana kadar durumunu açık belirtmediğini sordüğümüzda, "Arkadaşlar arasında güvensizlik oluşur" diyerek gurur sorunu yaptığını söyledi.

Sadun arkadaşın durumu hareket imkanımızı zorluyordu. Çünkü 24 saat içinde kendi başına hareket imkanı yoktu. Vücut takatsızdı. Şehire ilaç ve tedavi malzemeleri için gönderdiğimiz kurye gelmişti ve bu malzemeleri Çiftlik köyünden Koç dağına yayla yerine gelen

ailelerimizden alacaktık.

Bavlan-Koçdağı yerelindeki çalışmalar uzun bir süreden beri yürütülmesine rağmen, eskiyi aşmayan çalışma tarzından dolayı kitlelerde fazla bir gelişme görülüyordu. Hala özel savaşın burada sonuç alabileceği görülüyordu. Kışın bu gölgede güçlerimizi imha etmek için komplo planları vardı. Ancak daha çok eyalet yönetim gücünü hedeflediklerinden dolayı, bu birimimize yönelik komplo planlarını saklı tutuyorlar.

Baharla birlikte düşmanın büyük güçlerle bu alana yerleşerek operasyonlara başlaması sonucu kitlede bir korku, panik ve çabuk teslim olma görüldü. Bunların tamamı bizim çalışmalarımızın sonuçlarından kaynaklanıyordu. Daha faz-

Şehit Fidan yoldaş

la gecikmenin çok daha ciddi olumsuz sonuçlar doğurabileceğinden dolayı ilk fırsatta yaylaya gelen 11 aileyle bir toplantı gerçekleştirip, kitlemizin dönemin mücadelesine uygun hareket etmeleri hakkında aydınlatmak istedik. Bunun için Abbas, Fidan, Beşir ve Ethem arkadaşlardan oluşan grubumuz Koç dağındaki bu yayla yerine gitti. Nöbetçiyi uygun bir noktaya konumlandırdıktan sonra, bütün aile fertleri bir araya getirilerek saat 11.30 sularına kadar ayrıntılarıyla kapsamlı konuşmalar yapıldı. Toplantıda bir unsurun dışında hemen herkes şunu diyordu: "Bize bunlar yeni anlatılıyor." Biz, "Mücadeleye yardım edilmez" deyince, "Bizler sadece ekmek ve

maddi destekle sınırlı görüyorduk" diyerek anlatılanları, anladıklarını dile getiriyorlardı. Ancak toplantıda yer alan bir unsur, "Siz başaramazsınız, hani tankınız, uçagınız, orduda adamınız var mı?" sorusunu sordu. Örneklerle cevaplandırılmasına rağmen kesinlikle inançsız ve kendisinden emin görünüyordu. Bu unsur daha toplantımız bitmeden dışarı çıktı ve bir daha gelmedi. (Bu unsur Çiftlik köylüleri tarafından şüpheli birisi olarak anlatılır. İhbarcı Ali Yusuf olayında ona yardımında bulunmuştur. Bakkal Duran diye tanınır.) Bu unsur tam dışarıya çıktığı sıralarda Ethem arkadaş nöbetçidir. Bu kişi karısı ile birlikte nöbet yerine gider. "Ethem köyümüzün çocuğudur, onu göreceğim" der ve ardından da, "Abbas denen kişi bu mudur?" diye öğrenmeye çalışır. Karısı da aynısını sorar. Ethem arkadaştan doğru yanıt alamayınca, bu sefer Beşir ve Fidan arkadaşlara sorar. Onlardan da, "Ne yapacaksınız, neden soruyorsunuz?" diye sert bir uyarı cevabı alınca ortadan kaybolur. Fakat Abbas arkadaş bu unsurun durumunu bilmiyor ve o an olup bitenlerden habersizdi. Gece yarısıydı.

Şehit Meryem CAN yoldaş

Diğer teknik hazırlıklarımızı tamamlayarak kalkmaya hazır haldeydik. Tam bu sıralarda bir bayan geldi. "Gidiyor musunuz?" dedi. Fidan arkadaş da Kürtçe sert bir üslupla, "Neden ikide bir gelip gidiyorsun, burada kalacak değiliz ya gideceğiz" dedi. Bu davranış Abbas arkadaşın dikkatini çekmişti. Oradan ayrıldıktan sonra Fidan arkadaş niçin o bayana tehditle cevap verdiğini sorduğunda, Fidan arkadaş da, o bayan ile kocasının dürüst insanlar olmadığını anlattı. Bu kadarını söylemekle yetinerek yola koyulduk, arkadaşların kaldığı konak yerine geldik.

Konak yerimiz Koç dağının Kavlar mıntıkası denilen dağın doruğunda stratejik bir noktadaydı. Koç dağı, coğrafyası itibarıyla gerilla için ideal bir dağdır. Batıdan Engizek'lerin uçlarıyla birleşen Zeytin ve Berit dağlarından derin bir vadiyle tecrit bir şerit halinde doğuda Nurhak dağına bir çizgi gibi uzanır. 1800-2000 metre yüksekliktedir. Dağın doruğu petek biçiminde yer yer yalçın kayalıklardan oluşan derin çukurlardan ibarettir. Kuzeyde Ekinözü (İçmeler) ve Elbistan, doğusunda Nurhak ve güneyinde Çağlayançerit kazaları bulunur. Ormanı çok azdır.

14 Mayıs 1991 günü gece saat 02.20 sularında konak yerimize ulaştık. Geldiğimizde Sadun arkadaşın durumu çok daha ağırdı. Getirdiğimiz ilaç ve yiyecekleri yedirmeye çalıştık. İşte burada Fidan, Beşir ve Ethem arkadaşlar Duran unsurunun durumu hakkında konuşmaya başladılar. Durum Abbas arkadaş tarafından eleştirildi. Kişinin tehlikeli bir uç olduğu sonucuna ulaşıldı. Fakat Beşir arkadaş bu unsurun uzun süreden beri bilindiğini, bizleri ihbar etme cesaretini gösteremeyeceğini iddia ediyordu. Durum ne olursa olsun güvenliğimiz için her türlü tedbiri almak temel kuralımızdı. Sadun arkadaşın dışında hiç birimiz uyumamıştık. Hem arkadaşın durumuna ilişkin tartışıyor, çözüm imkanları arıyorduk, hem de planımız dahilinde çalışmalarımızı ülke devrimi için verimli hale getirmenin çeşitli yolları üzerinde tartışmalar yapıyorduk. Saat 04.00 sularındı; Fidan ile Aslan arkadaşlar devriye nöbetine çıktılar. Abbas arkadaş tarafından, daha geniş bir alanı kapsayan önemli birkaç geçiş noktasında devriye nöbetçilerinin kontrol yapmaları için talimat verildi.

Saat 05.00'e bir kaç dakika vardı. Devriye nöbetçileri geldi. Tam bu sırada hepimiz uyumak üzere uzanmıştık. Devriye nöbetçileri geldiğinde Abbas arkadaş uyanmıştı. Çevre hakkında bilgi alıyordu. Fidan arkadaş bazı noktalarda ayak seslerine benzer sesler duyulduğunu söylüyordu. Ancak Aslan arkadaş, bu seslerin çevredeki yaylaya bırakılan başıboş hayvanlar olduğunu ya da çevredeki çoban seslerinden benzer sesler duyulduğunu belirterek düşmana ilişkin ihtimalleri ortadan kaldırıyordu. 05.00 nöbetçisi Beşir arkadaş. Sadun arkadaş tarafından kaldırıldı. Durum hakkında bilgi veriyordu. Beşir arkadaş ise silahını omuzuna atmış, köz halindeki ateşi karıştırarak kendisini ısı-

tıyordu. Abbas arkadaş müdahale ederek nöbet noktasına çabuk çıkmasını söylüyordu. Tam o sırada yerinden kalkarak noktaya gitti. Beşir arkadaşın bazen nöbetlerinde imhalkar davrandığı görülmüştü ve çok sert eleştiriler ve uyarılar sıkça tekrarlanırdı. Çok zaman geçmemişti, tahminen saat 05.15 ya da 05.20 sularındı, koşarak geliyordu. Ayak seslerinden Abbas arkadaş uyanmıştı. Daha bize ulaşmadan, "Düşman çevremizi kuşatmış, çabuk kalkın" dedi. Abbas arkadaş tarafından, "Panik yaratma. Düşman nerededir? Hangi cep hemizi kuşatmış?" diye sorduğunda, "Doğu istikameti dışında tüm çevremizin kuşatıldığını gördüm" diye söyledi. Davranışları, nöbet yerinde uyuduğunu gösteriyordu. Abbas arkadaş, "Yine mi uydunuz" diye sorduğunda, "Hayır uyudum ama, çevreyi dürbünle izlemedim" cevabını verdi. Zaten sadece battaniyelerimiz dışında her zamanki gibi derli topluyduk. Abbas arkadaş Beşir ile Ethem arkadaşla, "İkiniz öncüsünüz, bir kez çevreyi kontrol edin, çemberden çıkabileceksek çıkalım" talimatını verdi. Ve o sırada Beşir arkadaş tekrar, "Doğu cephesi dışındaki diğer cepheleler tamamen kuşatılmış" dedi. Bunun üzerine, "Doğu istikametine manevra yapalım" talimatı verildi. Her arkadaş araziye hakimdi. Abbas arkadaş tarafından manevra istikameti belirtildi. Aslan ile Beşir arkadaşlar öncü olarak çıkarıldı. Muhtemelen düşmanın geniş bir alanı tutabileceği dikkate alınarak, manevra istikametimizde bilinen bir stratejik noktayı tutarak BKC'yi oraya konumlandırma ya da tedbir açısından, çemberi aşmak için, BKC'yi kullanan Aslan arkadaşın ileriyi tutması gerekiyordu ve harekete geçildi. Sadun arkadaş yürüyecek durumda değildi. Abbas ile Ethem arkadaşlar kendisine destek vererek grup ilerliyordu. Ancak Sadun arkadaşın daha fazla yürüme imkanı yoktu, grubun hareket kabiliyetini tamamen kırıyordu. Onun için arkadaşı bir noktaya bırakarak kamufle yapıldı. Ve nasıl buluşacağımıza ilişkin bilgiler verildi. Abbas ve Ethem arkadaşlar Sadun arkadaşın durumu ile uğraşırken, grup yaklaşık 500-600 metre ilerlemişti. Abbas arkadaşın gösterdiği istikamet doğruultusunda değil, tersi bir istikamette ilerliyordu. Abbas arkadaş işaret vererek yanlış istikamette ilerliyorsunuz uyarısını tekrarlamasına rağmen, Beşir arkadaş panik ve ürkek durumundan dolayı adeta hiçbir şey duymuyordu ve çok

şaşkın bir biçimde nasıl hareket ettiğinin farkında değildi. Hızla ulaşmaya çalışıyorduk. Ancak ajanın yaptığı ihbara göre düşman gece yarısından sonra noktamızı saptamış, buna göre 600-700 kişilik bir güçle geniş bir biçimde kademeli olarak çemberi daraltarak ilerliyordu. Grubu fark ettiği andan itibaren izleyerek çemberi daraltıyorlardı. Grup yaklaşık bir kilometreden fazla ilerlemişti. Fakat grup daha çemberin ortasındaydı ve doğu cephesindeki düşman güçlerinin mevzilerine yaklaşmıştı. Bir vadi içinde çıplak bir noktadaydı. Düşman tam savunmasız bir noktada üç cepheden ateş açtı. İlk atışta Beşir

da şehit düşmüştü. Ethem arkadaşına vadiye doğru hızla mevzi tutması için talimat verildi ve ilk hamlede 40-50 metrelik bir mesafeyi kurtararak elindeki G-1 ile Abbas ile Selcan arkadaşın da mevzilerini değiştirmesini sağladı. Fidan arkadaş ise mevzilendiği noktada tüm çabamıza rağmen çekilme fırsatı bulamadı ve yerinde çatışmayı sürdürdü. Abbas, Ethem ve Selcan arkadaşlar yaklaşık üç saatlik bir zaman zarfı içinde savunmalı bir tarzda çemberi yarıdılar. Arazinin özelliği gereği üç arkadaşla birbirine birkaç yüz metre uzak kalındı. Selcan arkadaş kan kaybından dolayı yürümekte zorlanıyordu ve henüz güven-

çok açılmıştı. Dürbünsüz olduğundan dolayı Ethem arkadaş Abbas arkadaşın çekildiği istikameti şaşırıyor ve her iki arkadaş da birbirleri için "yaralandı, daha fazla yürüyemez" kanısına ulaşıyor. Çünkü Abbas arkadaşın ayağı burkulmuş. Topallayarak yürüyüşü Ethem arkadaş "kesin yaralanmıştır" sonucuna ulaştırıyor. Ethem'in de beklenen istikametten çıkmayışı Abbas arkadaşta aynı ihtimali doğuruyor. Bundan böyle her iki arkadaş birbirinden ayrı düşmesine rağmen kurtulmayı başarıyorlar. Düşmanın iki gün aralıksız aynı bölgede her iki arkadaş için, "onlar yaralıdır daha bu arazide gizlendiler, bulabiliriz" düşüncesiyle alanda yoğun güçle arama operasyonlarını sürdürdüler. Operasyonlar nedeniyle iki gün gecikmeli ilişki adreslerimizde Abbas ile Ethem arkadaşlar buluştular.

Sonuç olarak: Ulusal kurtuluş mücadelemizin Parti Önderliği'nin ışıklı yolunda IV. Ulusal Kongre'yle ülke devrimini taçlandıracağı bir dönemde bu kadar değerli kayıplarımızın hak edilmeyen yersiz kayıplar olduğunu herkes bilmektedir. Çünkü, "Bu dönem şehitliği'nin başta partimize, Parti Önderliği'ne, halkımıza kötülük yapmak ve ihanet olacaktır" şiarımızdı. Bunun bilinciyle rolümüzü layıkıyla yerine getirmek, hakkımız olan bu şahadete o zaman ulaşmak olacaktır.

Kayıplarımızın yaşanmasındaki bazı etkileri belirtmekle birlikte, esas sorunun eski çalışma tarzının sonuçları olduğunu, birazda subjektif yaklaşımdan dolayı ortaya çıktığını belirtebiliriz. Bölgede düşmana vurulan darbelerle çok şeyin başandığı sevincine kapılarak, özel savaşın dayatmaları karşısında politik uyanıklıkla yaşam ve hareket tarzının kurallarını yetkince işletemeden dolayı bu ağır sonuçlar ortaya çıkmıştır. Böylece çizginin gereklerini yerine getirememenin bedelinin ne denli büyük olduğunu bir kez daha pratik ispatlamıştır.

Şahadete ulaşan, mücadeleleri ve cesur direnişleriyle abideleşen bu eşsiz komutanlarımızın manevi komutasında, şehitler zincirinin halkalarına yenilerini eklememek için bu pratiğin ispatından hareketle, Parti Önderliği'nin ışıklı yolunda, IV. Ulusal Kongre çizgisini hayata geçirmeden başka yaşam olanağı olmadığının ispatıdır.

Devrimci saygı ve selamlar
12 Haziran 1991
Hasan Vural (Abbas)

ile Besey arkadaşlar hiç karşılık vermeden şehit düştüler. Aslan arkadaş ise yara almıştı. "Yoldaşlar ben yaralandım" diyerek haykırdı. Tam bu sırada diğer arkadaşlar kendilerini bulundukları noktada yere attılar. Abbas arkadaş ile Fidan ve Rahime biraz birbirlerine yakın mesafedeydiler. Selcan arkadaş biraz daha ileride, Ethem ise tam gerideydi. Abbas arkadaş tam bu sırada üzerindeki para, randevu, adres ve çeşitli dökümanların kimini yırtıyor, kimini saklıyordu. Bu arada, Beşir arkadaş yakın olduğu için Selcan arkadaşına, "Silahını al" talimatını verdi. Selcan arkadaş yıldırım hızıyla silahı kaparak Abbas arkadaşın bulunduğu noktaya ulaştı ve "Yaralandım" dedi. Fakat yarası ayak bileğindedeydi, tehlikeli sayılmazdı. Düşman bizi kötü noktada yakalamıştı. Aslan arkadaş bir taşın arkasında BKC'yi çalıştırdı ama, düşman mevzilerini dövmeyoruz. Bu sırada Rahime arkadaş

nilir noktaya ulaşamamıştı. Abbas arkadaş stratejik bir noktayı tutmuştu, düşman mevzilerini dövüyordu. Düşman ise tüm güçlerini üzerimize çekiyordu. Hala Selcan arkadaş mevzisinden çıkmıyordu. Silahı da çalışmıyordu. Çünkü mermileri bitmişti ve tek çözüm Abbas ile Ethem arkadaşlar daha fazla beklemekten geri çekilmektir. Çünkü düşman iki helikopterle havadan müdahale hazırlıkları yapıyordu. Abbas ile Ethem arkadaşlar geri çekilmeye başladılar. Saat tam 10.00 olmuştu. Fidan arkadaşın direnişi hala sürdürdüğü Kalaşnikov'un sesinden anlaşıyordu. Düşman ön cephemizde takviye güçler indirmişti. Biz aynı istikamete manevra yapmak zorundaydık. Biraz ilerledik, ancak daha çemberden çıkmış değildik. Düşman hala ikimizin noktalarını dövüyordu. Ethem arkadaş takatsız kalmıştı, yanlış yönden mevzi değiştirmesi yüzünden ikimizin arasındaki mesafe

1991 Güney Batı Eyaleti'nin şehitleri bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin harcı oldular

Adı, soyadı: **Nasir GÖKSUNGUR**

Kod adı: **Botan, Firaz**

Doğum yeri ve tarihi: **Üssan (Cennetpınar)-Pazarcık, 1962**

Mücadeleye katılış tarihi: **1977**

Şahadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1991**

Dibiyê/Kamikan-Pazarcık

Nasir GÖKSUNGUR yoldaş, 1962 yılında Pazarcık'ın Üssan (Cennetpınar) köyünde doğdu.

Fakir bir köylü ailesinin altıncı çocuğu olarak dünyaya gelen Firaz yoldaş, ekonomik nedenlerden dolayı daha küçük yaşlarda ailesiyle birlikte metropole göç etmek zorunda kaldı.

Küçük yaşına rağmen bir yandan okuyup, bir yandan ailesine ekonomik destek sunmak için çeşitli işlerde çalıştı. İlk ve orta öğrenimini İskenderun'da yaptı. Parti ve ulusal kurtuluş mücadelesiyle lise yıllarında, 1977'de tanıştı. Bu dönemde propaganda ve kuryelik görevlerinde bulundu. Politik faaliyetlerinden dolayı faşist TC tarafından aranmaya başlandığında liseyi ve ailesini terk etmek zorunda kaldı. Yakalanma tarihi olan 1983'e kadar gerek ülke, gerekse de Türkiye topraklarında yaşayan halkımız içinde propaganda çalışmalarında bulundu. Bu çalışma alanları genelde Kars kırsal kesimi ve TC metropollerini idi. 1983'ün Kasım ayında Kütahya-Tavşanlı'da yakalandı. Görev yürüttüğü İskenderun'a getirilip Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi tarafından tutuklandı. Tutukluluk süresinde İskenderun-Akçay askeri cezaevi ve Hatay-Reyhanlı cezaevinde yattı. 1986'nın Nisan ayında tahliye olurken, faşist TC tarafından ailesiyle dahi görüştürülmeden elleri kelepçelenerek askere götürüldü. 1987'de terhisten hemen sonra tekrar parti ile ilişkiye geçip Adana, Antep, Maraş ve Adıyaman alanlarında partinin verdiği görevleri yerine getirmeye çalıştı.

Firaz yoldaş, çalışma yürüttüğü bu alanlarda birçok insanı partiye ve ulusal kurtuluş mücadelesine kazandırmıştır. Bu süre zarfında Firaz yoldaş Mahsum Korkmaz Akademisi alanına gider. Burada kısa bir süre kaldıktan sonra, Avrupa çalışmalarına katılmak üzere Avrupa alanına gönderilir. Bu alanda çalışmalar yürütür. Bu zaman zarfında kalbi ülke toprakları için atar ve hep ülke özlemiyle yanıp tutuşur. Bu özlemi uzun sürmez, tekrar ülke alanına gönderilir. Verilen talimatlar doğrultusunda faaliyet yürütürken 1988'in Ekim ayında tekrar yakalanır. Malatya DGM tarafından tutuklanarak Malatya E-tipi cezaevine konulur. Firaz yoldaş DGM'de yaptığı siyasi savunma neticesinde, TC faşist mahkemesi hakiminin, "Oğlum, senin anlattıkların hakikat ise, benim dahi hemen gidip PKK'ye katılmam lazım" itirafında bulunmasına yol açar.

Cezaevinde Firaz yoldaş, şanlı direnişlere katılır. Mazlum yoldaşın "Direnmek zafere, teslimiyet ihanete götürür" şiarını örnek alır. Direnişçi kişiliğini, TC'nin zindanlarında en zor şartlara rağmen sürdürür. 1991'in Nisan ayının sonunda şartlı tahliye olur olmaz, bütün değerlerden kutsal saydığı ve bu uğurda yıllarca esaret hayatı yaşadığı dava uğruna her şeyini feda eden bir kişilikle, düşmanın mücadeleyi önlemek için geliştirmek istediği feodal bağları hiçe sayarak, ailesi ile dahi görüşmeden en küçük kardeşini de yanına alarak direkt kırsal alana geçer. Kardeşini Akademi'ye yolladıktan sonra gerilla faaliyetlerine katılır. Firaz yoldaş, bir ay Maraş alanında gerilla faaliyetinde bulunduktan sonra bir ihbar sonucu Dibiyê (Söğütü) ve Kamikan (Yarbaşı) köyleri arasındaki dağlık bölgede meydana gelen bir çatışmada, yürütülen insanlık dışı özel savaş neticesinde kullanılan kimyasal gazlarla 28 Mayıs 1991'de 9 yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Kahpece katledilen Firaz yoldaş ve 9 özgürlük savaşçısı bu defa da faşist güçlerin saldırılarına uğrayarak cesetleri yakından taranarak taşlarla parçalanır. Bu olay TC'nin şehit düşen insanlarımızdan dahi ne derece korkup çekindiğini ve bu davaya ne derece faşist, gerici, milliyetçi bir anlayışla yaklaştığını gösterir.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde Firaz yoldaş ne ilk şehittir ne de son olacaktır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi uğruna şehadete ulaşan tüm şehitlerin şanlı anılarının önünde saygıyla eğiliriz.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi uğruna şehadete ulaşan tüm şehitlerin şanlı anılarının önünde saygıyla eğiliriz.

Nasir GÖKSUNGUR yoldaşın cenaze töreni

Özgürlüğün kahraman sembolü: Deniz yoldaş

Adı, soyadı: **Ahmet ERYILMAZ**
Kod adı: **Deniz, Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Besni, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1991,**
Engizek dağları

Kapitalist ilişkilerin geri toplumsal üretim üzerinde çarpık şekilde yapıldığı bir ortamda tarım ve hayvancılıkla geçinen bir ailenin çocuğu olarak 1966 yılında Adıyaman'ın Besni ilçesinde dünyaya gelen **Deniz** yoldaş, çevrenin baskıcı etkisine zıt bir tarzda büyür. Ortaokul yıllarında öğretmenlerinin zor kullanmaları sonucu sessiz, içe kapanık bir kişiliğe bürünür.

Kemalist kültür ocaklarında, ulusal gerçeklikten uzak bir tarzda üniversite son sınıfa kadar okuyan Deniz yoldaş, yurtsever Kürdistan gençliği ile tanıştıktan sonra gerillaya katılma kararı alır

ve 1990 yılında Adana'dan Kürdistan'a yol alarak gerilla saflarına katılır.

Eğitim amacıyla Güney Kürdistan'a gider. Uzun bir süre parti eğitimi görür. Daha sonra Ava Gozê'de takım komutanlığı görevi üstlenir ve takım yönetiminde yer alır. Eğitime yaklaşımını, "yaşamın kendisi en büyük eğitimidir" diyerek ortaya koyan Deniz yoldaş, kemalizme olan kinini şöyle anlatır:

"Pratikte patlatılan her kurşun, kemalizmi tüm kurum ve kuruluşları ile kaldırırken, bu aynı zamanda bizdeki kalıntıların da yıkılması demektir. Ulusal kuruluşçu hareketimizin kalbi olan ve somut varlığımızın cisimleşmiş ifadesi olan dağlarımızda savaşmaya hazır olduğumu belirtiyor ve bu yolun amansız bir takipçisi olacağımı bir kez daha ifade etmek istiyorum... Partimizin sunduğu bu büyük olanaktan aldığım sosyalist ahlak ve fikirleri pratiğimde, köhnemiş bin yılların kalıntılarını temizlemek için başlangıç noktası yapacağım. Devrim okulumuzdan aldığım güç ve enerjiyle dönemin emredici görevleri temelinde halkımızın bin yılların kinini gericiliğin ve sömürgeciliğin üzerine yürüterek militan tarzda kusacağım. İnsanlık ve sosyalizmin yolunda yürürken, çıkan engelleri devrim silahı ile bir bir ortadan kaldıracam. Bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan, halkımın sevinç kaynağı ve benim yaşam kaynağım olacaktır. Halkımızın biricik umut kaynağı olan sosyalizmin gerçekleşmesi ve zulmün, baskının, kölelik zincirlerinin kırılması için PKK'nin fethedici ve atılımcı karakteri doğrultusunda yürüyeceğim. Partimizin

Adı, soyadı: **Ahmet YÜREKKIRMAZ**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Çamlıca köyü-Pazarcık, 1.1.1974**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1991,**
Güney-Batı

Maraş'ın Pazarcık ilçesine bağlı Çamlıca köyünde doğup büyüyen **Ahmet YÜREKKIRMAZ** yoldaş, yoksulluk içinde yaşamını sürdürdü. Yoksulluktan dolayı ancak ilkokulu okuyabildi. Babasıyla birlikte çobanlık yaparak hayatın zorluklarına katlandı. Başka bir köye de çobanlık yapan Ahmet yoldaş, burada gerilla gruplarıyla tanışır. Ülke ve halk gerçekliğini kavradıkça savaşmaya karar verir.

Büyük bir kararlılıkla gerilla mücadelesine katılan Ahmet yoldaş, Mayıs 1991'de düşmanla girilen bir çatışmada şehit düşer.

IV. Ulusal Kongre çizgisi temelinde, bu çizginin pratiğe taşınmasında mücadelemizin bayrağını taşıyacağım devrimci onurum üzerine söz veriyorum."

Partiye, Kürdistan halkına, sosyalizme bağlılığını verdiği sözlerle net bir tarzda ortaya koyan Deniz yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde "Şeyh-mus Yiğit" ve "7. Zafer Yılı" eğitim devrelerinde yoğun tarzda partinin askeri ve siyasi eğitiminden geçerek yetkinleşir. Sözüne bağlılığını pratikte hayata geçirmek üzere ülkenin Güney-Batı Eyaleti'ne bir grup yoldaşıyla birlikte yönelir.

Grup Güney-Batı eyaletine doğru yol alırken, 40 günlük uzun ve zorlu bir yolculuk yaşanır. Nihayet Engizekler'e varılırken, grup yolunu kaybeder. Deniz yoldaş takım yönetimindedir. Takım komutanı sorar: "Deniz heval yönümüz ne-

reye?" Cevap olarak etrafına bakan Deniz yoldaş, yüksek dağları gösterir ve sessiz işaretlerle "dağlara ve yükseklerle" der. Engizekler'e çıktıkları ilk günün sabahında (1991 Temmuz ayı) düşmanla bir çatışma durumu yaşanır. O, bu esnada tepecidir, tepeli düşmana bırakmaz ve çatışır. Grup kurtulduktan sonra kendisi de grubun peşine takılır, düşmanın yoğun taraması altında geri çekilmeye çalışır. Ancak koşma hızını alamayarak tepedeki uçurumdan düşer. Arkadaşların gel işaretine, "Siz gidin geleliyorum" der. Düşmanın taraması nedeniyle grup olay yerine bir türlü varamaz. Deniz yoldaş yaralıdır. Kendisini bir kayanın altında saklar. Düşman kendisini bulamaz. Ancak Deniz yoldaşın yarası ağır olduğundan hareket edemez ve burada şehit düşer.

Anısına bağlı kalacağız.

Adı, soyadı: **Kemal KEKİLLİ**

Kod adı: **Merdan**

Doğum yeri ve tarihi: **Cimikan köyü-Pazarcık, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **12 Şubat 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1991, Katyan-Pazarcık**

Kemal yoldaşın gözlerini ilk dünyaya açtığı köy, direnişin zamanla boy verdiği bir alanımız olan Pazarcık'a bağlı Cimikan (İğdeli Abdullah Ovası) köyüdür. Cimikan köyü, "Küçük Vietnam" ismini ulusal kurtuluş mücadelemize 7'den 70'e destek vermiş olmasından alır.

Kemal yoldaş 1972 yılında doğdu. Orta halli, köylü kökenli bir ailenin oğlu olarak, daha küçüklüğünden itibaren vahşi, faşist ve barbar Türk sömürgeciliğinin baskılarını, işkencelerini yaşadı. Her türlü baskı ve işkenceler, köy meydanlarında 7'den 70'e herkesin üzerinde uygulanıyordu. Bu dönemlerde **Kemal** yoldaş daha küçüktü. Düşmanın bu yap-

Kemal KEKİLLİ yoldaşın cenaze töreni

tıklanma, bu vahşete karşı kin besliyordu. Halk olarak vahşi düşman tarafından ne duruma getirildiğimizi daha küçük yaştan itibaren yaşayarak görmüştü.

Kemal yoldaş, ilkokulu kendi köyünde okudu. Ortaokul öğrenimini Narlı'da ve daha sonra da Antep'te sürdürdü ve liseyi bitirdi. **Kemal** yoldaşın partiye sempati duyması lise çağlarında başladı. Birkaç arkadaşın girişimiyle partiye olan sempatisi daha üst doruğa ulaşır ve okulda sürdürülen devrimci çalışmalar içinde aktif olarak yer alır. 1980'li yıllarda kendi köyünde faaliyet yürüten arkadaşları, Antep cezaevindeki arkadaşları sık sık ziyarete gider. Liseyi bitirdikten sonra dersaneye giden **Kemal** yoldaş, küçüklüğünden beri okul arkadaşları ve çevresi tarafından çok sevilen, fedakar, dürüst, titiz, çalışkan ve ilerici bir kişiliğe sahipti.

Kemal yoldaş yavaş yavaş gerilla gruplarıyla sıkı bir bağlantıya geçer. Bu bağlantı içerisinde hem okulda, hem çevresinde, hem de kendi köyünde propaganda çalışmaları yapar. Gerilla gruplarının ihtiyaçlarını karşılamaya çalışır. **Kemal** yoldaş bunlarla yetinilmeyeceğini biliyordu. Kendini bütün benliğiyle partiye adanmış istiyordu. Bu çalışmalar artık O'nu doyurmuyordu; mücadeleye aktif bir şekilde katılmayı, bütün gücüyle, benliğiyle sarılmayı ve bu şekilde sömürgeci egemenliğe karşı savaşmayı aklına koymuştu. Böylece özgür ve bağımsız bir geleceği yaratmak için 12 Şubat 1990 günü silahlı savaşa katıldı. Ve daha sonra eğitime gönderildi.

Kemal yoldaş gerilla eğitimini tamamladıktan sonra Pazarcık alanına döner. Değişik düzeylerde faaliyetlere katılır.

23 Ağustos günü beş yoldaşıyla beraber daha önce silah bırakmaları için uyarı yapılan çete köyü Katyan'a gitmek için yola koyulurlar. Çeteler silah bırakacaklarına dair gerillalara söz verirler. Ancak düşmanla işbirliği içinde olan köydeki çeteler, düşmanla beraber gelen gerilla grubunu pusuya düşürürler. Burada büyük bir direnme savaşı başlar. Düşmanın üzerine bomba atmaya çalışan **Kemal** yoldaş, aldığı kurşun darbeleriyle elindeki bomba patlar ve **Hasan ÖZŞERİK, Mehmet ÇETİN ve Kemal BEZGİNSOY** yoldaşlarla birlikte şehit düşer. Olayda iki korucu da öldürülür.

Faşist Türk devleti bu şehitlerimizin cenazelerini tanınamaz hale getirir. Bu olayda çevredeki halka gözdağı vermek için düşman **Kemal** yoldaşın bir kolunu keser. Şehitlerimizin cenazelerini ailelerine bazı şartlar koyarak verir. **Kemal** yoldaşın cenazesi düşmanın bu şartlarını hiçe sayarak görkemli bir yürüyüş eşliğinde, kadınların zılgılarıyla taşınır. Tabut parti bayrağına sarılır. Annesi oğluna bir takım elbise giydirerek ve eline bir yüzük takarak, "**Oğlumu Kürdistan'la evlendiriyorum**" der. **Kemal** yoldaşın cenazesi büyük bir halk coşkusuyla toprağa verilir ve yapılan tören kameraya çekilir.

Kemal yoldaş, senin canını seve seve feda ettiğin ve hep özlemiyle yaşadığın bağımsız, özgür Kürdistan'a yürürken, anın hep yaşayacak, düşmana olan kin ve öfken, kinimizi ve öfkemizi kat be kat artırarak, inancımızı daha da geliştirecektir. Akıtılan kanın intikam yeminimizdir. **Kemal** yoldaşın anısı mücadelemize önderdir!

Adı, soyadı: **Hasan VURAL**

Kod adı: **Abbas**

Doğum yeri ve tarihi: **Alçıçek köyü-Elbistan, 1960**

Mücadeleye katılış tarihi: **1985**

Şehadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1991, Güneybatı**

Hasan yoldaş, 1960 yılında Alçıçek köyünde dünyaya geldi. Ortaokulu Nurağ'ta, liseyi ise Gölbaşı'da tamamladı. Daha sonra yüksek öğrenimine Antep'te devam etti.

Hasan yoldaş, bu yıllarda devrimci düşüncelerle tanıştı. 1978 yılında Antep Eğitim Enstitüsü'nde faşistlerle çıkan bir çatışmada yaralandı. Bu olay ardından okulu terk etti. Ardından stajyer öğretmenliğe başladı. Aynı sürede köyde de çalışarak ailesine yardımcı oldu. Stajyer öğretmen olarak öğretmen açığı nedeniyle 1978'in sonlarında göreve başladı. Bu görevi 12 Eylül cuntasının yönetime geldiği tarihe kadar devam eder. Bu görevinden alınan Hasan yoldaş, askere gider ve bu zorunlu askerliği 1982'de bitirir.

Hasan yoldaş, bu yıllarda düşmanın dayattığı göç koşullarının yarattığı bir zeminde, ekonomik sorunlar nedeniyle de yurtdışına çıkar. Gittiği yer İsviçre'dir.

Hasan yoldaş daha lise yıllarında ailesinin Türkiye sol hareketlerine ilgi duyması sonucu devrimci düşüncelere sempatisi gelişmişti. Bunun üzerine inceleme-araştırma sürecine girmişti. Ancak 12 Eylül darbesi O'nun devrimcileşme çabasını kesintiye uğratmıştı. Gittiği yurtdışında, Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi yakından izledi. 1985 yılında mücadele saflarına katılmaya karar verdi. Mücadeleye katılış nedenini, "Parti faaliyetlerini yürüten yoldaşların halka yaklaşımları, proleter

devrimci yaşam tarzları, kitle içindeki örnek çalışmaları saflara katılmamı sağladı" şeklinde açıklamıştı.

Aslında Hasan yoldaşın mücadelemize yabancılığı yoktu. Ulusal kurtuluş mücadelemizin ölümsüz şehitlerinden Mustafa YÖNDEM, Mustafa ÖMÜRCAN, Hüseyin DEMİR ve Ahmet ATLAN yoldaşlarla ailesel bağları vardı. Dolayısıyla parti mücadelesine büyük güven besliyordu. Hasan yoldaş, fedakar ve özverili çalışmaları ile kısa sürede militanlaşmaya açık bir yoldaş olduğunu kanıtladı. Cephe faaliyetlerinde çeşitli düzeylerde yer aldı, sorumluluklar üstlendi. Örgütleyici, yaratıcı ve sonuç alıcı çalışmalarıyla tanındı.

1988 yılında şehir çalışmalarını yürütmek amacıyla Kürdistan'a gitti. Temmuz-Ekim ayları arasında Elbistan alanında çalışmalar yürüttü. Mücadelemizin kitleleşme vb. yönlerden gelişme kaydettiği bu dönemde yeni kanallar açma çalışmalarında başarılı bir pratiğin sahibi oldu.

Hasan yoldaş, Mart 1989 tarihinde, yeni dönemin görevlerine cevap verebilecek bir gelişmeyi yaşamak, bu temelde parti ölçülerinde militan bir kişiliğe ulaşmak üzere Akademi'ye gitti. Merkezi eğitim okulunun çözümleyici

kararlılığını ve coşkusunu yaşıyordu. "Kendimi, sıcak savaşımızın pratik koşullarında kanıtlayacağım olan inancım tamdır. Meseleleri teorik olarak bilince çıkarmak yetmez; bilincinde olduğum yetmezliklerimi pratikte aşacağım. Parti mücadelemize karşı, düşmanın içte ve dışta dayattığı saldırılara yönelik son nefesime kadar savaşarak, partinin bana vereceği görevleri ikirciksiz ve hiçbir yanılgıya düşmeden yerine getireceğim. Bu nedenle çok sevinçli ve mutluyum, inanç doluyum" şeklindeki sözleriyle coşkusunu dile getiriyor ve ülke pratiğine sorumlu bir yaklaşımla yöneliyordu.

Hasan yoldaş 1989 yılının Mayıs ayı sonlarında belli bir sorumlulukla Güneybatı Eyaleti'ne gitti. Güçlü yeteneklerini mücadelenin hizmetine sunarak, savaşın yükseltilmesi için yoğun çabalar içerisine girdi. Her koşul altında parti çizgisini temsil etmeye çalıştı ve bunun biricik çalışma tarzı olarak egemen kılınması yönünde uğraş verdi. Bunda çeşitli düzeylerde başarinın sahibi olmasını bildi. O, daha mücadelemize çok çeşitli, katkılarda bulunabilecekken, 1 Ekim 1991 tarihinde bulunduğu alanda düşmanla çıkan bir çatışmada Sait ATEŞ yoldaşla birlikte şehit düştü. Son

ve dönüştürücü ortamında siyasi ve askeri olarak donanımlı bir düzeyi yakaladı. Böylelikle ülke mücadelesinde yer almak için hazır bir konuma geldi. Vatan topraklarında büyük görevlerin kendisini beklediğini biliyordu. Ama O, görevlerini başarıyla yerine getirebileceğinin

nefesinde bile, "Yaşasın ulusal bağımsızlık savaşımız", "Yaşasın şanlı partimiz PKK", "Yaşasın ulusal önderimiz APO" sloganlarını haykırarak, PKK direnişçiliğine yaraşır bir tavır sergiledi. Hasan yoldaşın anısı yolumuzu aydınlatan bir meşaledir.

Adı, soyadı: **Sait ATEŞ**
 Kod adı: ...
 Doğum yeri ve tarihi: **Akbudak (Süpürgüç) köyü-Araban, 1954**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1977**
 Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1991, Güneybatı**

Sait ATEŞ yoldaş 1954 yılında Antep'in Araban ilçesi Akbudak (Süpürgüç) köyünde dünyaya gözlerini açtı. Yoksul bir ailenin çocuğuydu. Henüz 8-9 yaşlarında babasını kaybetti. Küçük yaşta kardeşleri ile birlikte çobanlık yaparak okula başladı. Çok zeki ve çalışkan olmasına rağmen yoksuldu, bu nedenle okula devam edemedi ve yaşamın zorluklarından dolayı Antep'e göç etti.

Her Kürt çocuğu gibi O da küçük yaştan itibaren çalışıp evlerinin geçimini sağlamak zorundaydı. Böylece dokuma tezgahında çalışmaya başlayan Sait yoldaş, çocuk yaşta oniki saat vardiyeli olarak çalışıp yaşam savaşı verdi. Bir

yandan köyden kente gelme sevincini yaşayan Sait yoldaş, diğer yandan asimilasyon politikasından nasibini almaya başladı. Bu durum uzun sürmedi. Çünkü O'nda öyle bir azim vardı ki, çalışma şartlarının zorluğu, işçi-işveren arasındaki çelişkiyi kavramada zorluk çekmedi. Bu nedenle sürekli bir çıkış yolu aradı. O, yeniliklere açık topluma bir şeyler vermeye çalışan bir özelliğe sahipti.

1976 yılında Türk sol hareketleri ile ilişkiye geçen Sait yoldaşın dürüstlüğü, çalışkan ve fedakar yapısı, toplumun çıkarını her şeyden üstün tutma anlayışı, O'nu işçiler arasında bir önder duruma getirdi. 1977'nin başlarında ise Türkiye metropollerinden Kürdistan'a gelen Kürdistan devrim önderlerinden **Haki** yoldaş döneminde hareketle ilişkiye geçti. O'nun dürüst ve fedakar oluşu ve kendi halkının yaşadığı durumu kavraması, hareketle çok sıkı ilişkiye girmesini de beraberinde getirdi. Hareketimizin tutarlı ve kararlı ilkeleri O'nu coşturmuştu. Sait yoldaş hep şunu söylerdi: *"Bizim kurtuluşumuz ülkemizin kurtuluşuna bağlıdır. Kürdistan kurtulmadan biz kurtulamayız."* Sait yoldaş, bu kararlılıkla Antep'te yoğun bir işçi kitlesine sahip olan dokuma sanayisi içerisinde yoğun bir faaliyet yürüttü. Partimizin bağımsız, birleşik Kürdistan şiarını kitlelere aktardı. Büyük bir fedakarlık örneğini sergileyen Sait yoldaş hiç yılmadan, usanmadan günün 24 saatini devrime adadı; kitlelere birliği, kardeşliği, fedakarlığı aşılamaya çalıştı. Sait yoldaşın bu tavrı sömürgecileri tedirgin etmişti. Bunun sonucunda 1979 yılının sonlarında tutuklandı. Sait yoldaş, partinin kararlı ilkelerini kendine rehber edinmiş ve sömürgecilige

karşı olan kin ve nefretini işkencehanede de göstermiştir. Gerek işkence, gerekse cezaevinde geçmişteki çalışmalarından hiçbir taviz vermeksizin, yoldaşları arasında birliği sağlamada, kömün yaşamını hayata geçirmede en ön saflarda yer aldı. Ve 1980'in sonlarında cezaevinden çıktı. 12 Eylül'ün gelişi O'nu yıldırmadı. Çünkü O'nun harekete ve ülkesine olan bağlılığına hiçbir şey engel olamazdı ve cezaevinden çıkar çıkmaz hareketle bütünleşti.

1981 yılının Şubat ayında tekrar tutuklanan Sait yoldaş, gördüğü işkenceler sonucunda mide kanaması geçirmiş, ama düşmana teslim olmamıştı. O işkencehanede, *"Teslim olmaktansa ölmek daha iyidir"* diyerek kararlıca direndi. Gerek polislikteki işkencelerde, gerekse cezaevindeki uygulamalara karşı direnen Sait yoldaş, hiçbir zaman yılmadı, düşmana karşı kin ve nefretini daha da biletti. Cezaevinde düşman uygulamalarına boyun eğmeyen Sait yoldaş şunu belirtiyordu: *"Cezaevi bizim için bir okuldur, eksikliklerimizi tamamlayıp çıkmalıyız."* Sait yoldaş diğer arkadaşlarıyla işkenceyi, baskıları ve cezaevi kurallarını protesto etmek için 1985 yılında Antep E-tipi cezaevinde 3 arkadaşıyla birlikte kendini yaktı ve koma halinde hastaneye kaldırılarak kurtuldu. 1986 yılında cezaevinden çıktı. Altı buçuk yıl cezaevinde yatan Sait yoldaş çıktığında, *"Onların işkenceleri, cezaevleri bizi yıldırmaz. Daha da azimli kalar. Geriye değil ileriye götürür"* dedi. Cezaevinden çıkan Sait yoldaş, parti faaliyetlerinin alanda sınırlı oluşu nedeniyle uzun bir süre ilişkisiz kaldı. Belli bir dönem fabrikada çalıştı. Burada da yine sendikal faaliyetler yürütmeye çalıştı. Tutarlı özellikleri ve fedakarlığı ile işçiler arasında sevilen Sait yoldaşın, *"Burada çalışması sakıncalıdır"* diye polis baskısından dolayı, sömürgeci devlet tarafından işine son verildi. Ve ardarda rahatsız etmeye başladılar. *"Senin PKK ile ilişkin var, senin yanına gelenler var, bize bildir"* diye baskılarda bulundular. O ise her zamanki gibi dürüst ve tutarlı tavrını gösterdi. *"Beni bu konuda işkenceye alabilirsiniz, cezaevine atabilirsiniz, ama düşüncemden alıkoymazsınız"* diye kararlılığını gösterdi. Kitleler arasında faaliyet yürütmeye devam etti. Partinin geliştirdiği her eylem O'nu sevince boğuyordu. Biraz geç de olsa kendisinin hep özlediği, yaşamının bir parçası saydığı partisine 1990'da kavuştu. Evli ve 2 çocuk babası olan Sait

yoldaş, "Benim varlığım-yokluğum partimledir. Çünkü bağımsız, birleşik Kürdistan kurulmadan bizim kurtuluşumuz olamaz" diye inancını ifade ediyordu. Sait yoldaş, şahadete ulaşırken de, sergilediği direnişle bir kez daha düşmanı kahretti.

O ölmedi, onu kalbimize gömdük ve her zaman yaşatacağız. O'nun bağımsızlık bayrağını daha ileriye, güllerin ve çiçeklerin açtığı özgür, bağımsız, birleşik Kürdistan'a dikeceğiz!

Anısı mücadelemize önder olsun!

İşçi sınıfının önderi Sait yoldaş ölmedi ve ölmeyecektir!

Adı, soyadı: **Aslan KARATAŞ**

Kod adı: **Munzur**

Doğum yeri ve tarihi: **Gürün, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1991, ...**

Munzur yoldaş, 1972 yılında Sivas'ın Gürün kazasında dünyaya geldi. Daha çocuk yaşlardayken ailesi yoksulluk nedeniyle İstanbul'a göç ettiğinden, çocukluk ve gençlik yılları memleketinden uzak yaban ellerde geçti. "Neyi nasıl yaşadığımı bilmiyorum" diyerek, yaşadıklarını ortaya koyan Munzur yoldaş, her zaman memleket özlemini çektiğini, düşmanın şemsiyesi altında ülke gerçeğinden uzak bir tarzda yaşadığını belirtiyordu.

Yaşamı yoksulluk içinde geçtiğinden, bunun nedenleri kafasında sürekli soru işaretleri yaratıyor ve gerçeği bulmaya çalışıyordu. Bu durum O'nu kurtuluşun yollarını aramaya itti. Mezhep farklılığının bariz çelişkilerini de yakından görerek yaşadı. Burada bölünmüşlüğü ve parçalanmışlığın nasıl köklü bir tarzda geliştirildiğini gördü ve bunu yaratılara büyük öfke duydu.

Munzur yoldaş, sürgünlerden ve kat-

liamlardan gelen bir tarihi göç ve yenilgi mirasına sahipti. Mücadeleye katılışının amacı, halkından ve tarihinden kopukluğu yeniden yaşama kavuşturmak ve yenilgiyi zafere dönüştürmekti. Bu amaçla 1991'in sonbaharında Güneybatı Eyaleti'ne giderek fiili olarak gerillaya katıldı. Oldukça coşkulu ve rahattı, sevincinden dolayı içi içine sığmıyordu. Sürekli eylem ve silahtan bahsedilmesini

Adı, soyadı: **Zübeyde SÖNMEZ**

Kod adı: **Berivan, Aysel**

Doğum yeri ve tarihi: **Sevdili köyü-**

Elbistan, 1968

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1991,**

Antep

Zübeyde yoldaş, 1968 yılında Elbistan'ın Sevdili köyünde dünyaya geldi. Daha küçük yaşlardayken ailesi Türkiye

istiyordu. Atik ve canlı yapısı örnekti. Yeni olmasına rağmen gerilla yaşamına kısa sürede adapte oldu. 7 Ekim 1991 günü düşmanla gerilla güçlerimiz arasında çıkan çatışmada güçlü bir direniş sergileyerek şehitler kervanına katıldı.

Söz veriyoruz sana Munzur yoldaş: Taşadığın bayrağı yere düşürmeyecek ve bağımsızlığa dek dalgalandıracacağız!

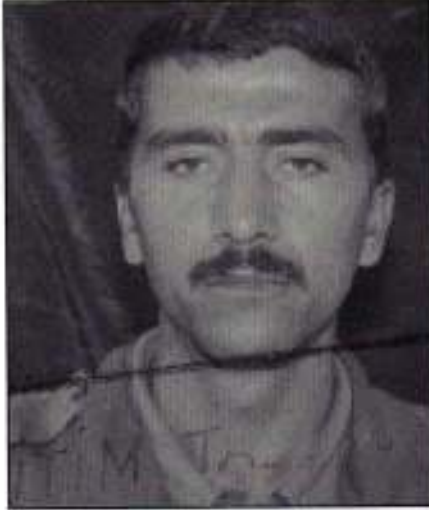
metropollerine göç etti. İlk ve ortaokul öğrenimini buralarda tamamlayarak 1987 yılında Hacettepe Üniversitesi Felsefe Bölümü'nü kazanarak, öğrenimine devam etmek için İstanbul'dan Ankara'ya gitti.

Üniversitede okuduğu sıralarda Dev-Sol örgütüyle tanışır. Gençlik mücadelesinde aktif olarak yer alır.

Gerilla mücadelesinin gelişimi Zübeyde yoldaş da derinden etkiler ve parti saflarına katılmaya karar kılar. Partinin istemi üzerine 1990 yılının başlarında Akademi alanına gider. 7 aylık süre içinde askeri ve siyasi eğitimiyle özde bir dönüşümü sağlar.

Eğitimi tamamladıktan sonra Güneybatı Eyaleti'ne pratiğe yönelir. Burada kısa süren bir pratiğin sahibi olur. Antep'te faaliyet yürüttüğü sırada 3 Kasım 1991 günü kaldığı ev sömürgeci kolluk kuvvetlerince çembere alınır. Zübeyde yoldaş, düşmanın "teslim ol" çağrısına, "Direnmek yaşamaktır, Biji Serok APO, Biji PKK, Biji Kurdistan" sloganlarını atarak yanıt verir ve girdiği çatışmada kahramanca direnerek şehit düşer.

Kanıyla "Yaşasın PKK" yazan Habib KARADUMAN yoldaş ölümü yenerek ölümsüzleşen bir kahramansın!

Adı, soyadı: **Habib KARADUMAN**
Kod adı: **Amed, Haki, Necmi**
Doğum yeri ve tarihi: **Muratlı köyü-Akçadağ, 20 Ocak 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ocak 1992, Malatya**

Necmi yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Türk asıllı bir Kürdistanlıydı. Kendisi daha 2 yaşındayken ailesi Malatya'dan Adana'nın Osmaniye ilçesine yerleşti. Babası bir süre yurt dışında kaldı. Bu süre içerisinde, maddi olarak zor koşullarda yaşamını sürdürdü. İlk, orta ve lise öğrenimini Osmaniye'de tamamladı. Yüksek öğrenimine ise Malatya İnönü Üniversitesi'nde devam etti. Üniversite'nin Endüstriyel Elektronik Bölümü'nün 3. sınıfından öğrencilerin Dev-Yol örgütü içerisinde yer almalarından dolayı, O da bu hareketin yayınlarını okudu. Daha sonraları bir arkadaşının kendisine verdiği "Kürdistan Devrimi'nin Yolu" kitabını ve İsmail Beşikçi'nin Kürdistan'a ilişkin araştırmalarını okuyunca, PKK'ye ilgi duymaya başladı. Yine bu süre içerisinde Türk sol hareketlerinin gelişmeye açık bir çizgiye sahip olmadıklarını da gördü. Bundan sonra hareketimizin çevresiyle birlikte hareket eder. Öğrencilerin siyasal, demokratik ve akademik eylemlerine katılır. Ocak 1991 tarihinde arkadaşlarıyla birlikte kaldığı eve baskın yapan polisler O'nu da gözaltına alırlar. 2 gün gözaltında kalır. Polislerin, "Sen Türksün, üstelik sünnisin, ne işin var Kürtlerin içinde" deyip işbirliği tekli-

fine sert tepki gösterir ve bunun bir şerefsizlik olduğunu belirtir.

1989 yılında PKK sempatizanı olduktan sonra, amatör düzeyde çeşitli faaliyetlerde bulundu. Cezaevindeki PKK'li tutsaklarla ilişkiye geçti. Mart 1991 tarihinde 11 arkadaşıyla birlikte ilişki kurarak Malatya'dan ayrıldı. 7 Mart 1991 günü Cudi dağı üzerinden Güney Kürdistan'daki kamplara ulaştı ve burada bir süre askeri-siyasi eğitim gördü. Pratik görevlerin üstesinden gelmek ve başarmak amacıyla 9 Haziran 1991'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi.

Katıldığı ilk eğitim devresinde bazı yanılgıları olur. Eğitimi, sadece teorik bilgilenme olarak ele alır. Ancak bir sonraki eğitim devresine, geçmiş yanılgılarını bilince çıkarma temelinde kavrayarak başlar. Kendi deyimiyle, her şeye yeni bir başlangıç olarak yaklaşır. Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi boyunca kendi kişiliğine yönelme ve bu temelde bir çözülmeyi gerçekleştirme yönünde çaba sarfeder. Olaylara, olgulara bilimsel yaklaşıma çalışan bir pratik sergiler. Sessiz veya durgun gibi yansıyan yapısına rağmen, kendisiyle mücadele halinde olur, sonuçlar çıkarmaya çalışır. Nitekim Akademi sahasında sunulan eğitimin tarihi bir öneme sahip olduğunu, bunun kaçınılmaması gereken büyük bir fırsat olduğunu biliyordu. Bunun bilinciyle hareket eder. PKK ölçülerinin, Parti Önderliği tarafından sarfedilen çabaların partililerden neleri istediği bilinciyle yoğunlaşır. Akademi'de bulunduğu yaklaşık 6-7 aylık sürede bu yönlü düşünür, yoğunlaşır ve kendini ülke pratiğine hazır hale getirmeye çalışır.

Eğitim devresinin sonuçlandığı sonbahar mevsiminde bir grup yoldaşıyla birlikte şehir faaliyetlerine yöneldi. 1991'in sonlarında yola çıkarak ülkeye ulaştı. Malatya şehir çalışmalarıyla görevlendirildi. Yine kendisinin deyimiyle partiye ve Parti Önderliği'nin emeklerine layıkıyla cevap vermek gerekiyordu. O, bu anlayışla görevlerine yaklaştı ve sonuç almaya çalıştı. Güç getiremediği noktada kendisine öfkelenildi, eziklik duydu. Malatya'nın suskunluğunu kırmak istiyordu, onun ses vermesini istiyordu. Böylesi bir gelişmeyi yaratmanın çaba-

sı ve yöntemi üzerinde yoğunlaştı. Hedeflediği bu gelişmeyi yaratmak uğruna, kendini adamaya hazır hale getirdi.

Necmi yoldaş, genel olarak nasıl bir gelişmeyi hedeflediğini bir rapora dokere partiye ulaştırdı. Ardından ölümü hiçe sayarak, 1992 Ocak ayının ikinci yarısında Malatya'da Demiryolu Sendikası karşısındaki karakolun önündeki polis topluluğunu taramayı hedefler. Bunun için sendika binasına girip oradan polislerle ateş açmayı planlar. Şüphelenen bir sendika görevlisi ile bekçi müdahale edince, çatışmaya erkenden başlamak zorunda kalır. Sendika görevlisi, bekçisini ve bir polisi yaralayarak binanın üst katına çıkar. Burada başlatığı çatışma üç saat devam eder. Polislerin yoğun taramaları sonucu yaralanınca, kanından kağıt parçalarına "Yaşasın PKK" sloganını yazarak bunları binadan sokağa bırakır. Direndikçe direnir, teslim olmaz. Devam eden sömürgeci kurşun yağmuru altında şahadete ulaşır. Eylem Malatya'da büyük yankı yaratır.

Evet, Necmi yoldaş, en son noktada büyük öfke duyduğu, bir türlü kabullenemediği, mutlaka parçalanması gerektiğini düşündüğü Malatya suskunluğundan ses getirtti. Bunun için canını ortaya koymanın büyük fedakarlığını sergiledi. Mücadeleye daha çok katkılar sunabilecek bir konuma sahipti. Duygusal davranmaman ve daha uzun vadeli planlar temelinde yönelmen durumunda kendini daha fazla yaşatır ve düşmanı daha fazla darbeleyip kahrederdin. Nitekim amacın da buydu. Seni böyle anlıyor ve anıyoruz. Fakat her şeye rağmen, ölümün üstüne üstüne gidip kendini Kürdistan için feda etmenin kahramanca pratiğini sergiledi. Enternasyonalizmin canlı örneğini ortaya koydu. Gösterdiği bu kahramanlığından seni tanıyan yoldaşların övgüyle bahsettiler. Seni anladılar, eyleminden sonuçlar çıkardılar. Güvendiğin yoldaşlar senin parçalamaya çalıştığın Malatya suskunluğunu yerle bir edecekler. Senin güvenine bu temelde layık olmayı hedeflediler ve unutmadılar. Çünkü sen eyleminle ölümsüzlüğünü, unutulmazlığını dökülen kanınla tarihe silinmemecesine geçirdin. Seni her zaman ana-
cağız.

Partiye raporumdur

1970 yılında Kürdistan'ın bir ilçesinde dünyaya geldim. Maddi ve kabile içi sorunlardan dolayı ailem daha ben 2 yaşındayken Batı'ya göç etmişler. Ailem ve ben, babamın yurt dışından geldiği yıl olan 1981 yılına kadar oldukça yoksul bir yaşam geçirdik. Daha sonra maddi olarak kendi kendine yeten bir aile ortamımız oldu. Çocukluğum boyunca bir kez olsun sokağa dahi çıkmadım, çıkarılmadım. İlk, orta ve teknik liseyi bitirdikten sonra, bir yıl boşta kaldım ve üniversiteye hazırlık için dershaneye gittim. 1988 yılında Kürdistan'da bir üniversiteyi kazandım.

Kürdistan doğumluydum, fakat Türk-tüm. Devrimci düşünceleri ilk defa üniversitede tanıdım. Okuduğum 3 yıl boyunca birçok öğrenci eylemlerine (akademik ve demokratik) katıldım. Üç kez gözaltına alındım. Fişlenmişim ve artık illegalite anyordum. Tüm bunlar olurken ve arkadaşlarımla olan iki Kürt öğrenci-

can ve isteğiyle katıldım.

Yaklaşık 3 ay Kuzey ve Güney Kürdistan'da çeşitli kamp ve noktalarda kalarak, gerillacılığı yaşadım ve temel siyasi ve askeri eğitimimi aldım. Pratiğe gönderilmemi beklerken 9 Haziran'da Akademi'ye gönderildim. Akademide iki eğitim devresi kaldım.

İki eğitim devresi boyunca, hiç tanımadığım Parti Önderliği'ni kapasitem yettiği oranda anlamaya ve kavramaya çalıştım. PKK'de kurumlaşmış olan Parti Önderliği, kişi olarak Başkan Abdullah ÖCALAN'da somutlaşan, tek kelime ile ifade edersem, gerçek bir önder, gerçek çözümleyici bir güçtür. Parti Önderliği'nden aldığım güçle -ki bu güç özellikle moral ve ruh gücüdür- ülke pratiğine gönderildim. Şunu da eklemeliyim ki, Akademi yaşantımın son 3 ayını kişiliğimle savaşa geçirdim. Ve yine ifade etmem gerekir ki, ülke pratiğine ne Parti Önderliği'nin istediği

Ruhumla, duygumla, özlemimle, acımla ben bir militan gibi yaşayıp, bir militan gibi, hele hele de bir PKK militanına yaraşır bir şekilde ölmek, ölürken de biraz olsun halkı sevindirmek, düşmanı ağılatmak, düşmanı korkutmak, düşmanı gelmeyen, düşmanın rahatça cirit attığı bir alanda eylem geliştirmek istiyorum. Bu, bence gereklidir de. Keşke dağlarda olaydım. Fakat şehire gönderildim ve hiçbir zaman da şunu söyleyemem ve söylemem de: "Beceremedim, o yüzden dağa geldim." Bu söz bir PKK'liye yakışmaz. Bana şu denilebilir: "Bireysel çıkış, duygusal çıkış, örgüte gelmeme, komuta esaslarına gelmeme." Doğrudur, kabul ediyorum. Fakat ben düşmana esir düşmek istemiyorum; belki konuşurum, arkadaşlara, halka, partiye zarar veririm. Hiçbir şey vermesem onlara moral veririm. Bu ise ulusal kurtuluş mücadelemizde çok önemli bir faktör. Fakat artık öyle olmuş ki, bir PKK'linin cesedi bile halkı tek yumruk haline getirmeye sebep olabiliyor. Şehitlik... Benim sonum dört duvar arası ya da itirafçı, ihanetçi olmamalı. Ben şehit olmalıyım. Ve bu yüce insanlık kavgasında benim de bir damla kanım olmalı, yoksa borçlu kalacağım. Parti bana büyük emek ve değer verdi. İşte buna ben de şehit olarak cevap vermeliyim.

Siz arkadaşlardan isteğim: Şehit düşmem halinde cesedimi düşmanın o pis morglarında bırakmamanızdır. Yanıma biraz para ve silah-cephane alıyorum. Ve bunlar benim için gerekli. Halkın özlemi, benim özlemim ve amacım için gerekli; ayrıca düşman için de gerekli.

Son ifadem niteliğindeki bu rapor partim olan PKK'ye, dolayısıyla Kürt ve Türk halklarına veriyor ve yeminimi son kez tekrarlıyorum:

Başta Parti Önderliği'ne,
Parti'ye,
Şehitlerimiz'e,
Dağ ve Zindan direnişçilerine,
Kürt ve Türk halkına,
Dünya ilerici insanlığına
ve tüm soylu değerlere bağlılığımı bildirir, devrimci saygı ve selamlarımı yüreğimin tüm ateşiyle sunarım.

15.01.1992

Devrimci Saygı ve Selamlarımla
Necmi (Habib KARADUMAN)

den ve özellikle de İsmail Beşikçi'den çok etkilenecek Kürt sorununu kitabı bir şekilde tanıdım. Fakat itiraf etmeliyim ki, Che'nin hayatı, düşüncesi, eylemi beni çok, ama çok etkilemişti. Bütün bunlar bende var olan isyankar ruh ve asi kişiliğimle birleşince ve yine kişilik olarak saygın bir konuma sahip olmam ve sevilmemden dolayı önce okulda bir komitede faaliyet yürüttüm. Daha sonra 7 Mart 1991'de partiye fiilen katıldım. Anlaşılabileceği üzere, partiye duygusalca yaklaştım. Parti, savaş ve özellikle de halk gerçekliğinden habersiz bir bilinçlilikle, sadece sosyalist teoriyi yeterince özümseyip, pratiğe geçirme heye-

kişilikle, ne de partinin istediği kişilikle geldim. Her şey tamamdı, fakat bende var olan acelecilik ve düşmana esir düşme korkusunu yaşadım.

Bu alanda işlemeye hazır mükemmel denebilecek bir halk potansiyeli mevcut. Geçmişteki arkadaşların çalışmalarıyla parti bazı değerler yaratmış. Fakat burada örgüt işleyişi, parti yaşamı illegalite... vb. formasyonlar oturtulamamış. Kürt değilim, Kürtçe bilmiyorum, fakat bu halka bir şeyler vermek, bir şeyler yaratmak istiyorum. Benim yönetici özelliklerim, komutan özelliklerim fazla gelişmemiş, fakat şundan eminim ki bende asker, bir militan özellik var.

Değerli komutanımız Necim yoldaşı şehit verdik!

Adı, soyadı: **Necim ÇELİK**

Kod adı: **Cuma**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1968**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ocak 1992, Güneybatı**

1968 yılında Batman'da doğan **Cuma** yoldaş, ilk ve ortaokulu Batman'da, liseyi de Siirt'te okur. Ailesi 1985 yılında baskılara dayanamayarak Antalya'ya göç eder. Abi ve ablasının mücadele saflarında erkenden yer almalarından dolayı, daha küçük yaşlardayken mücadeleyi tanır. Ailenin ulusal

kurtuluşçu yurtsever özellikleri taşıdığı bir ortamda büyür. Daha ortaokul yıllarında parti sempatisidir. 1983 kışında Ali UĞUR (Cihan) yoldaşın kendisiyle ilişkiye geçmesiyle birlikte, mücadeleye daha da bağlanır. Aile bireylerinin devrimci oluşları düşmanın da dikkatini çeker ve düşman aile bireylerini davadan uzaklaştırmak için oldukça baskı uygular. Aile, düşmanın uygulamaları karşısında zorunlu olarak metropollere göç eder. Orta dereceli meslek okullarını okuyan Cuma yoldaş, sürekli düşmanın işkenceleriyle, tehditleriyle yüz yüze kalır. Antalya'da defalarca gözaltına alınır. Değişik arayışlara girer, ancak aradığını bir türlü bulamaz ve istediği huzur ortamını yakalayamaz. Abisi, ablası ve mücadele içinde bulunan akrabalarının etkisiyle gerçek kurtuluşun mücadele saflarında olduğunu görür ve partiye katılmada karar kılar. Ve 1989 yılında fiili olarak Güneybatı Eyaleti'nde gerilla saflarına katılır.

Ağırbaşlı ve fedakar özelliklere sahip olan Cuma yoldaş, arkadaşları ve halk tarafından oldukça sevilen bir kişiliktir. Bütün arkadaş yapısı kendisiyle birlikte olmayı isterdi. Takım komutanlığı görevini yürütürken yanındakilerine yol gösteren, yoldaşlarının gelişimi için azami çaba sergileyen bir pratiğin sahibiydi. İki yıla yakın bir süre içinde Güneybatı Eyaleti'nde yürüttüğü faa-

liyetlerde değerli hizmetleri bulunmaktadır. Birçok eylem ve çatışmalarda aktif rol üstlenmiş, yiğitçe bir direnişin sahibi olmuştur. O, grubunun moral kaynağı; O, grubunun eğitmeni; O, grubunun koruyucusu, kollayıcısı ve özverili çabasının sahibiydi. O, gerçek bir komutandı.

1992 başlarında düşman güçleri ile ARGK gerillaları arasında meydana gelen bir çatışmada ağır yaralanır. O, adım adım şehadete doğru giderken ne kendisini kaybetmiş ve ne de daralmıştı; yine her zaman ki gibi coşkulu, neşeliydi. Son nefesinde bile nasılsın diye soran her arkadaşına, "sağ olun, iyiyim yoldaş" derdi. Cuma yoldaşın tedavi edilmesi ve kurtarılması için bütün çabalar sonuçsuz kalmıştı. Bu durum tüm yoldaşlarını oldukça üzüyordu. Çünkü komutanları 28 Ocak 1992 kışının amansız gününde gözlerini yaşama yumarak şehit düşüyordu.

Cuma yoldaşın ablası **Necle ÇELİK** yoldaş da aynı tarihlerde amansız bir hastalığa yakalanarak şehit düşmüştü. Bu her iki olayın hemen hemen aynı döneme tekabül etmesi acımızı daha da büyötmüştür. Acımızı yüreğimize gömüyor, Onların bize devrettikleri bağımsızlık bayrağını zafere dek dalgalandıracağımıza ve komutanımıza layık bir pratik sergileyeceğimize dair sözümüzü yineliyoruz.

Necim ÇELİK yoldaşın naaşı önünde son saygı töreni

Bağımsızlık savaşımında bir fidanı daha toprağa verdik!

Adı soyadı: **Mahmut LAÇIN**

Kod adı: **Bager**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Güneybatı**

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Bager** yoldaş, mücadele saflarına katılmadan önce Antep'te kaynak işlerinde, halı dokuma fabrikasında ve son olarak da iki yıl İzmir'de tavuk çiftliğinde çalışarak ailenin geçimini sağlamış, yoksul ve zorlu bir yaşam sürdürmüştür. Bager yoldaş mücadele saflarına katıldıktan sonra bir raporunda kendi durumunu şöyle dile getiriyor:

"Yetiştığım aile feodal bir ailedir. Ancak küçük-burjuva ilişkilerin önemli oranda yaşandığı bir ailedir. Köyde tarlada pamuk ekmekle geçiniyordu. İlkokula gittiğimde öğretmenle kavga ettiğimden hiç okul okumadım. Küçük yaştan itibaren kaynakçılık yaptım. 1986'da babam kumarda para kaybedince ben babamla kavga ederek evden ayrıldım; İzmir, İstanbul, Antalya gibi yörelerde çok değişik işlerde çalıştım. Dört yıl hiç

eve gitmedim. Bu sürede, özellikle büyük metropollerde, kendi yaşamımı kazanırken, işyerlerinde iyi Türkçe konuşmadığımdan, Kürt olduğumdan dolayı sürekli dışlandım. Bu yüzden birçok işyerinde kavga ederek işi bıraktığım olmuştur. Bunun yanında özellikle 12 Eylül'den sonra her yere bir bataklik gibi konulan yoz-lümpen yaşamın içine girdim. Bu benim kişiliğimde önemi tahribatlar yarattı. Kendi kişiliğimi tanımaz hale soktu. Diğer yandan sürekli toplumdan dışlanma nedeniyle kendi Kürt kimliğime sanılma, bunlardan öc alma temelinde bir kinim oluştu.

1990 sonbaharında Suruç'ta bir arkadaş aracılığıyla parti ile ilişki kurdum. Katılımım tamamen yanlıgılıydı. Akademik ortamına gelince gerçeklerin böyle olmadığını, partide büyük bir kişilik çözümlemesinin olduğunu görünce oldukça etkilendim... Arkadaşlarımın da eleştirileri temelinde yetersizliklerimi aşmaya çalıştım. Burada verdiğim en büyük çaba, eski kişiliğimi aşmak içindir. Bunu başaracağıma inanıyorum. Burayı bir insanlık yeri olarak görüp, buna layık olmak en büyük isteğimdir. Kendi yetmezliklerimi aşıp parti ölçülerine ulaşacağım."

Bager yoldaş, 1991 Ocak ayında geldiği Akademi ortamında güçlü bir eğitim görerek Mayıs ayında pratiğe

partiye, devrim şehitlerine, dağ ve zindan direnişçilerine, Kürdistan halkına, siz yoldaşlar huzurunda söz veriyorum."

Bu sözden sonra ülkeye yönelen Bager yoldaşı, 1992 yılında Güneybatı Eyaleti'nde şehit verdik. Anısı mücadelemize önderdir!

Adı soyadı: **Öner TÜMEN**

Kod adı: **M. Emin**

Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, 1.2.1971**

Mücadeleye katılış tarihi: **5 Mayıs 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Şubat 1992, Nizip**

Öner yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Küçük yaşlardan itibaren emekçi bir yaşam içine atıldı. Mücadelemizden asıl olarak 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra etkilenerek sempati duymaya başladı. Yakından tanıdığı bazı PKK'li militanların şahadetinden etkilendi. Bu durum O'nun daha fazla mücadeleye katkı sunmasına yol açtı.

Birkaç yıl sempatanlık düzeyinde mücadeleye katkı sunan **Öner** yoldaş, bununla yetinmedi. Bu nedenle 5 Mayıs 1991 tarihinde ağabeyiyle birlikte Cudi'de gerilla saflarına katıldı. Üç ay kadar Cudi'de kaldı. Daha sonra 21 Temmuz 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Bir devre eğitim gördü ve ardından Kasım 1991 tarihinde Güneybatı Eyaleti'ne gitti. Ülke pratiğinde manga komutanlığına getirildi. Bir grup olarak eyalette henüz mücadelemize açılmamış alanlara açılım sağlamaya çalıştı. Şubat 1992 tarihinde Antep'in Nizip ilçesi yakınlarında bir randevu yerine giderken düşman güçleriyle karşılaştı ve çıkan çatışma sonucunda şehit düştü.

yönelirken kararlılık sözünü şöyle belirtmiştir:

"Yaklaşık 4 aydır Akademi ortamında bulunmaktayım. Gördüğüm yoğun eğitim devreleri ile bir çok şeyi bilince çıkardım. Tüm yetmez yanlarımı gördüm ve önemli oranda aştım.

Gördüğüm eğitimle pratikte IV. Ulusal Kongre ruhu ile parti çizgisinin amansız temsilini yapacağıma, parti kişiliğine ulaşacağıma başta Parti Önderliği'ne,

Bağımsızlık savaşımızın değerli militanı Zafer yoldaş ölümsüzler ordusuna katıldı

Adı, soyadı: **Halil ÖZALP**

Kod adı: **Zafer**

Doğum yeri ve tarihi: **Bozova, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mart 1992,**

Engizek dağları

Oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Zafer** yoldaşın çocukluk yılları acılı ve zorlu geçer. Babası, ailenin geçimini sağlamak için dönem dönem günlük işlerde çalışır ve ağırlıklı olarak hamallık yapar. Ailenin zorlu yaşam koşulları içerisinde okula gider. İlk, ortaokul ve lise öğrenimini Urfa'da tamamlar. Hem okumak için çalışır ve hem de ailenin geçim sorunlarına ortak olma çabasını sergiler.

Ezilmişliği, baskıyı, sömürüyü çok barizce yaşayan **Zafer** yoldaş, daha sonrakı yıllarda Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne gider. Burada yurtsever Kürdistan gençliğinin ulusal kurtuluşçu faaliyetlerine tanık olur ve sempati duymaya başlar. Bir süre sonra yürüttüğü faaliyetler içerisinde yetkinleşir ve Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Kürdistan Yurtsever Gençlik Birliği'nin legal temsilciliğini üstlenir ve görevini başarıyla yerine getirir.

Gerilla saflarına katılmak için Kürdistan'a doğru yola çıkan **Zafer** yoldaş, Güneybatı Eyaleti'ne gider. Burada parti eğitimine katılır. Eğitim sonuçlandıktan sonra 26 Mart 1992 günü pratik faaliyetlere katılmak üzere yola çıkar. Ancak Engizek dağlarında Göksu çayına kapılan **Zafer** yoldaş şehit düşer.

Besni dağlarında kahramanlık destanı yaratınları saygıyla anıyoruz!

Adı, soyadı: **Selami BEL**

Kod adı: **Kurdo**

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, 1977**

Mücadeleye katılış tarihi: **7 Eylül 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, Besni**

İlkokul mezunu olan **Kurdo** yoldaş, daha çocuk yaştan itibaren çalışarak aile bütçesine katkıda bulunmaya çalışmıştır. Antep alanında mücadelemizle ilişkiye geçerek 1991 yılında parti saflarına katılmıştır.

Bir dönem eyalet bünyesinde kitle faaliyetleri içinde yer alan **Kurdo** yoldaş, partiye sunduğu bir raporunda devrimci mücadeleye tanışması ve Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelişi konusunda şunları belirtiyor:

"Ben 1991 yılının başlarında partiyi tanıştım. Önceleri neredeyse Kürt olduğumu inkar ediyordum. Partiye sempati duyanlarla tanıştığımda, kendi kendime birkaç soru sorma gereğini duydum. Ben kimim, nereden geldim ve nereye gidiyorum sorulardı bunlar. Bu soruların etkisiyle kısa zamanda partiye kaynaşmaya ve üzerimde daha fazla durmaya başladım.

Partinin biz Kürt halkı için yürüttüğü faaliyetler beni çok derinden etkiledi. Bunun üzerine Akademi ortamına gelip eğitimden geçerek bazı çalışmalar yürütmek istedim..."

1991 yılının sonlarında Akademi'ye

gelen **Kurdo** yoldaş 1992 Mart'ında eğitim devresinden mezun olarak ülkeye yöneldi. Atak, canlı ve her koşulda güçlü bir morale sahip olan **Kurdo** yoldaş Adıyaman'ın Besni dağlarında 1992 Mayıs'ının sonlarında bir grup yoldaşla birlikte düşmanın pususuna düşer. Çatışmada grubun az süren mücadele pratiği içinde küçük yaşına rağmen onurlu bir çabanın sahibi oldu.

Anısı önünde saygıyla eğiliyor, özlemi olan bağımsız Kürdistan'ı yaratınca ya kadar savaşacağımıza bir kez daha söz veriyoruz!

Adı soyadı: **Hüseyin DEMİRCİ**

Kod adı: **Mazlum, Ömürca**

Doğum yeri ve tarihi: **Sakarlat (Emirler) köyü-İslahiye, 1965**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **1992 başları, Besni**

Sömürgeci-faşist düşmanın asimilasyon politikasının derinden etkilediği, buna bağlı olarak vatan ve ulus kavramlarının iyice köreltildiği ve düşmanın da körüklemesiyle yoğun biçimde vatan-dan kaçışın yaşandığı bir alanda dünyaya gelen **Ömürca** yoldaş, ilkokulu bitirdikten sonra ailesinin maddi sıkıntıları nedeniyle öğrenime devam edemedi. Düşmanın alanda yarattığı bunca tahribata rağmen, ailesinde yurtseverlik duyguları canlıydı. İlkokulu bitirdikten sonra, çalışmak amacıyla gittiği Mersin'de yakın akrabasının yanında tamircilik yaptı, ticaret işletmesinde çalıştı.

1985-87 arasında TC ordusunda askerlik yaptı. Ardından Almanya'ya giderek siyasi iltica talebinde bulundu. Almanya'ya geldikten sonra, cephe çalışanı olan bir ağabeyinin de etkisiyle mücadeleye tanıştı. Kısa süre sonra Almanya alanında gerçekleştirilen cephe eylemlerinde ve diğer faaliyetliklerde

yer aldı. Mücadeleye giderek daha sıkı sanılmasında, bir raporunda kendisinin de belirttiği gibi, Kürt gençliğinin ve toplumunun durumunu daha yakından görmesi önemli rol oynadı. Kültürel ve sportif faaliyetlerde yer aldı.

2 aylık merkezi eğitim ardından Hollanda'nın Amsterdam kentinde sorumlu düzeyde faaliyet yürüttü. Eylül 1991'de talebinin parti tarafından onaylanması ardından Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademi yönetimine yazdığı 23 Eylül 1991 tarihli raporunda Akademi ortamına yaklaşımını şöyle değerlendirdiyordu: "Akademi ortamı, benim için büyük bir fırsat, bir şanstır. Ülke pratiğine girmek istediğim için belki de son şanstır. Bunu böyle değerlendireceğim. Partiyeye ve Akademi ortamında doğru yaklaşma konusunda kendime güvenim var. Ülke pratiğini basit görmediğim ve birçok arkadaşın şahadetini gözönüne getirdiğimde, bunun mülak gerçekleşmesi gerektiğinin bilinciyle çabamı daha da yoğunlaştıracam."

Bu kararlılıkla gittiği Akademi ortamından aldığı askeri ve siyasi eğitimin de etkisiyle güçlenerek çıktı. Güneybatı Eyaleti'ne faaliyet yürütmek üzere yönelmeden önce Parti Önderliği'ne yazdığı raporunda, "Ülkeye yönelirken, yönelimin hazırlığını tamamen ordu inşası-

nı hedef alma, en azından bir boşluğu doldurma temelindedir. Aldığım parti gücüyle bu yönde gelişebileceğimi Parti Önderliği'ne belirtebilirim. Bu durumu ortaya koyar ve yürütebilirim derken, tamamen partimizin kolektif gücüne dayanıyorum. Ancak kolektif bir pratik tutturduğum sürece bu sözlerimin

gerekliliği olacaktır" diyerek işin esasına dikkat çekiyor.

Eğitimi tamamladıktan sonra yöneldiği Güneybatı Eyaleti'nde 1992 yılı başlarında Adıyaman'ın Besni dağlarında kahramanca bir direniş sergiler, grubun kurtulması için kendisini feda ederek şehadete ulaşır.

Adı, soyadı: **Siddik ...**

Kod adı: **Hacı**

Doğum yeri ve tarihi: **Şirvan, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, Besni**

Hacı yoldaş Bitlis'in Şirvan ilçesinde dünyaya gelir ve gençlik yıllarını doğup büyüdüğü bu alanda geçirir. Daha sonra gittiği İstanbul'da 1991 yılında yurtsever Kürdistan gençliği vasıtasıyla partiye ilişkiye geçer. Kurtuluşun ancak ve ancak vatanın kurtuluşundan geçtiğini görerek, bir tanıdığının aracılığıyla ülkeye gelir ve gerilla safına katılır.

Gerillaya katılır katılmaz uyumlu bir yaşam sergiler ve uzun bir süre parti eğitiminden geçer. Askeri ve siyasi alanda aldığı eğitimle güçlenen **Hacı** yoldaş daha sonra Güneybatı Eyaleti'nde görev alır. Teknik okullarda okumasına rağmen, pratik olarak teknik işlerde üstün yetenekler sergileyen **Hacı** yoldaş, 1992 Mayıs'ının sonlarında Besni dağlarında düşmanla meydana gelen muharebede kahramanca direnerek şehit düştü.

Anısı mücadelemize önderdir!

Adı, soyadı: **Seyfi SELAHATTİN**

Kod adı: **...**

Doğum yeri ve tarihi: **Güney Kürdistan, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Adıyaman**

Güney Kürdistan'ın küçük parçasında doğup büyüyen **Seyfi SELAHATTİN** yoldaş, liseyi bitirdikten sonra öğrenimine devam etmez. Yezidi dinini benim-

seyen bir aile ortamında büyüdüğü için Kürt-Kürdistan özelliklerini temsil eder ve köklü bir yurtsever özü taşır.

1988 yılında parti ile tanışır. Bu tanışma O'nu derinden düşünmeye sevkeder. Bundan dolayı kişilikte büyük bir sarsılmayı yaşar. Şehit düştüğü ana kadar partiye bağlı, fedakar, yiğit bir komutan olduğunu pratikte ispatlar. Bir raporunda şunu belirtir: "Ben parti kervanına geç katıldığım için büyük çabalar ve fedakarlıklar göstermek zorundayım."

Seyfi yoldaş 1988 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitimini tamamlar. Tek istemi bir an önce ülkede sıcak savaş ortamında yer almaktır. Bunu, Parti Önderliği'ne yazdığı raporlarda sık sık dile getirir. Sonunda bu istemi kabul edilir ve 21 Ağustos 1991 tarihinde ülkeye yönelik grup içinde yer alır. Güneybatı Eyaleti'nde öncü düzeyde faaliyetlere katılır. 1992 yılının ilk aylarında Adıyaman kırsal kesiminde düşmanla girilen bir çatışmada şehit düşer.

Seyfi yoldaşın şahadeti yol göstericimizdir!

Adı, soyadı: **Selim ...**

Kod adı: **Faik**

Doğum yeri ve tarihi: **Sümer köyü-Mardin, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, Besni**

Mardin'in Sümer köyünden olan **Faik** yoldaş 1991 yılında partiye tanıştı ve mücadeleye katıldı. 1992 Mayıs'ında Besni dağlarında meydana gelen çatışmada şehit düştü.

Engizekler'deki muharebede her biri birer kahramandı!

Adı soyadı: **Mehmet Ali BÜNÜL**

Kod adı: **Halil**

Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 30.9.1963**

Mücadeleye katılış tarihi: **1978**

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Mayıs 1992, Engizek dağları**

M. Ali yoldaş yaşamında sürekli çalışan ve üreten biriydi. Çocukluk döneminde tatlı ve benzeri şeyler satarak aile bütçesine katkıda bulunuyordu. Yaşı onyediydi olduğunda, elektrik aletleri satan bir dükkan açtı. 1977-78 yıllarıydı. Bu dönemde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanıştı. Çalıştığı iş yerini, bağımsızlık mücadelesinde yer alan arkadaşların çalışmalarına katkıda bulunacak bir duruma getirdi. **M. Ali** yoldaş ulusal kurtuluş mücadelesine pratikte belli oranda katılmaya başladı. Bu süreçte bildiri dağıtma, pankart asma, kitle içinde propaganda faaliyeti yapma biçiminde bir pratiği vardı.

1979 yılında bildiri dağıtmaktan dolayı **M. Ali** yoldaş tutuklandı. 11 ay Antep Cezaevi'nde tutuklu kaldı. Tutuklandığında daha 14 yaşındaydı. Cezaevinde kaldığı süreçteki yaşamına bakıldığında, 14 yaşında bir insan olarak, düşman karşısında saygı ve sevgi uyanıran bir yaşamı ortaya koymuştu. **M. Ali** yoldaşın, bildiği doğruya sahip çıkmada sonsuz direngenliği vardı. Cesaretli bir şekilde olaylar karşısında tavır takınırdı. PKK idolojisine bağlıydı. Bu inanç ve bağlılık onun sonraki yaşamını belirledi. 12 Eylül faşist cuntası işbaşına geldiğinde kırsal alana çekilen **M. Ali** yoldaş, bu dönemde partinin yurtdışına çekilme kararı üzerine kırsal alanda faaliyet yürüttü. Araban kazasına bağlı Fa-

kili ve Beckan köyleri çevresindeki dağlarda üç-dört ay kaldı.

Bu dönemde partiyle ilişkileri sağlayan arkadaşın tutuklanması üzerine, partiyle ilişkileri kesildi. Partiyle ilişkiyi tekrar sağlamak amacıyla, Araban'dan Antep'e gitti; oradan Pazarcık ve İslahiye'ye giderek ilişki aradı. 12 Eylül faşist güçlerinin korkunç bir zulüm yaptığı bu dönemde hergün yüzlerce insan tutuklanarak zindanlara koyuluyor ve vahşice işkenceye tabi tutuluyordu. Bu koşullarda ilişki kurmak çok güçtü.

10 Mayıs 1981'de Elbistan'ın Engizek dağında kardeşleriyle birlikte yakalandı. **M. Ali** yoldaş altı buçuk yıl tutuklu kaldı. Zindan yaşamında acılı günler yaşarken, aynı zamanda düşmanı kahreden tavrıyla mutlu günler de gördü. **M. Ali** yoldaş bütün direnişlerde yer aldı. Direngenliği ve hoşgörülü yapısından dolayı bulunduğu koşullarda sorumluluk üstlendi. **M. Ali** yoldaş, Adana'da sürmekte olan 600 kişilik PKK davasında, "Ben Kürdüm, Zerdüşüm" şeklinde tavrını belirleyerek, bunu faşist mahkeme yetkililerine karşı haykırdı.

1986 yılında serbest bırakıldıktan sonra askere alındı. Partiyle ilişki kurmadığı için TC askerliğini yapmak zorunda kaldı. Askerlik sonrası Avrupa'ya gittiğinde hemen devrimci çalışmalara katıldı. Bu dönemde belli bir süre alanlarda devrimci faaliyetleri yürüttü. Bütün çalışmalara en büyük içtenlikle katılarak değer yaratmaya uğraştı.

1989 yılında İsviçre'den Fransa alanına gitti. Fransa'da devrimci çalışmalara katıldıktan sonra, 1989 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti.

Akademide aldığı askeri ve siyasi eğitimle komuta özelliklerini geliştirdi. Böyle bir eğitimi tamamladıktan sonra ülkeye, sıcak savaşa gitme talebini partiye ilettili. Parti talebini kabul ederek O'nu Güney Batı Eyaleti faaliyetlerinde görevlendirdi.

Güneybatı ve Dersim eyaletlerine gitmek üzere, 20 kişiden oluşan iki grup ülkeye giriş yapar. 25 Eylül 1990 tarihinde Güneybatı üzeri ülkeye giriş yapan grupta **M. Ali** yoldaş takım komutan yardımcılığı görevine atanmıştı. Ülkeye girişinin dördüncü günü grupta bazı arkadaşların hataları sonucu düşman grubun etrafını çembere alıyor. 3 gün boyunca belli aralıklarla çatışmalar sürüyor. Bu çatışmalarda grubun yarısından

fazlası, yani tam 13 arkadaş şehit düşüyor. Grup düşmana karşı güçlü bir direniş sergiliyor. Ancak savaş tecrübesinin yeterince olmaması nedeniyle çeşitli hatalar sonucu büyük kayıp veriyor. Çok az sayıda arkadaş çemberi kırabiliyor. Geriye kalan arkadaşlardan biri de **M. Ali** arkadaşdır. Grup parçalanıyor ve zorlu bir yürüyüş ardından Engizekler'e varılıyor.

Engizekler'de uzun süre alandaki arkadaşlarla ilişki kuramayan grup bir tesadüf eseri diğer gruplarla karşılaşılıyor. **M. Ali** ve diğer arkadaşlar aç ve bitkin halde. Yine 13 arkadaşı kaybetmenin verdiği acı içerisinde dirler. Nitekim **M. Ali** yoldaş şehit düşene kadar da İslahiye şehitleri karşısındaki sorumluluğunun ezikliğini yaşıyor. Sürekli onları ve direnişlerini anlatıyor ve sonuçta "daha fazla inisiyatif koymalıydım" diyerek yaşadığı ezikliği, dile getiriyor.

Alana ulaştıktan kısa süre sonra **M. Ali** yoldaş gerilla yaşamına uyum sağlar ve komuta özelliklerini, soğukkanlılığını ortaya koyar. Yine kısa süre sonra bu özellikleri de göz önüne alınarak eyalet yönetimine alınır ve sorumluluğunda olan bir grupta eyaletin çeşitli alanlarında faaliyet sürdürür. Binboğalar dışında eyaletin her alanında bölge faaliyetlerini yürütmüş olan **M. Ali** yoldaş sorumluluğunu aldığı gruplarda hiçbir şehit vermemiştir. Yine alanda kendisini en uzun süre ayakta tutabilen arkadaşlar arasındadır. Yönetim içerisinde belli bir süre eyaletin lojistik sorunlarını üstlenir. Özellikle Malatya alan faaliyetlerinde arazinin elverişsizliği sonucu çok zorlanan **M. Ali** yoldaş espiyile şunları söyler: "Herkes binalarda, bilmem 13-14. kata çıkar, biz orada ağaçlara tırmanıyor, armut, elma ağaçları üzerinde yatıyorduk. Bazen altımızda askerler geçiyordu." O gerilla yaşamıyla bütünleşmiş, adeta doğanın bir parçası haline gelmişti. Konaklama yerinde ya grupla durum değerlendirmesi yapar, ya da oturur çantasında hep bulunan o küçük teybini çıkarır ve **M. Arif Cizrawi**'yi dinler, bazen de eşlik ederdi.

En son olarak faaliyet yürüttüğü Pazarcık alanında Ağcalar karakoluna baskın eylemi düzenlemişti. Zorlu geçen 1991-92 kış süreci ardından Binboğalar'a bir grup çıkarılıyor. Mayıs ayı başından itibaren Binboğalar'a yola koyulan grup, vardığı nehir suyunu geç-

miyor. Karlar yeni erimiş, suyu geçmek mümkün değil. Köprüler düşman denetimindedir. Arazi ve halkın durumu -alan yeni olduğundan- fazla bilinmiyor. Çevrede korucu köyleri vardır, hava oldukça yağmurlu ve sisli. Grup 20 kişilik bir takım düzeyindedir. Hem erzak sorunu var, hem de çevre köyler çok sınırlı tanınıyor, ilişkiler çok yeni ve yeterince emin olunamıyor. Çöken sis ve arazinin yeterli düzeyde tanınmaması sonucu grup 3-4 gün aynı noktada kalıyor. Bu arada gruptan bir unsur kaçıyor ve düşmana teslim oluyor. Grubun bulunduğu alan biliniyor, yağmur dolayısıyla izler fazla silinmiyor. Büyük bir düşman gücü alana yığıdırılıyor. Grup düşmanın hareketini fark ediyor. Ancak 1-2 kilometre uzaklaşabiliyorlar. "Düşman gelirse çatışırız akşama kadar, akşam çemberi kırar geçeriz" hesabıyla grup bir noktaya konaklıyor. Ancak konaklama yeri, mevzilenme açısından elverişli değildir.

Sabah grup çembere alınmış ve çatışma başlıyor. Grup güçlü bir direniş sergiliyor. Ancak taktik hatalar sonucu, 12 arkadaş şehit düşüyor. Bunların arasında grup takım komutanı Halil (M. Ali) yoldaş, büyük bir direniş göstererek şehitler kervanına katılır. Grup biraz daha yürüyüp biraz ilerlese konaklamaya ve mevzilenmeye elverişli noktada grubun büyük kesimi kurtulacak ve üstelik düşmana büyük kayıplar da verdirebilecek. Ancak işte burada taktik hatalar ortaya çıkmaktadır. Bunun sonucu kayıplar fazla oluyor. Çatışmada yer alıp kurtulan bir arkadaş çatışmayı şöyle anlatıyor:

"Bir gece sabaha kadar yürüdük, bir yerde konakladık. Burada eksikliğimiz

vardı. Gece karanlıktı, konak yeri iyi görünmüyordu, ama sabah baktık hiç iyi değil. Yine de noktayı değiştirmedik. Yağmur yağdığı için ıslanmıştık, kendimizi kurtarmak için yatmadık, ateş yak-tık. Kendimizi kurutuyorduk. Üzerimize hafiften yağmur yağıyordu. Etraf 50 metreden fazla görünmüyordu. Saat 12.00'ye kadar kendimizi kuruttuk, 12.00'de yemek yedik, çayımızı yaptık içtik. Saat 13.00 oldu. 6 arkadaş bizden ayrı biraz öteye gitti. Ondört kişi kaldık noktada. Çok uykusuz olduğumuz için bazı arkadaşlar uzanır uzanmaz hemen uyudular. Ben, Abbas ve Hawar daha yatmamış-tık. Bir baktık "hooo ho!" diye bir ses geliyor, ama kimse görünmüyordu. O ses aynı şekilde bir daha geldi. Bu sefer baktık 250-300 metre karşımızda silahlı biri ileri doğru gidiyor. Hemen Mahir, Halil ve Ethem arkadaşları kaldırdık. Halil ve diğer arkadaşlar dü-rbünle baktılar. Bir baktık 50 metre aşı-

Diğer arkadaşların yeri dümdüzdü, mevzilencek yer yoktu. Sadece iki tane normal boyda taş vardı. O da her birisi-ne ancak bir arkadaş sığınabiliyordu. Düşman her tarafı sarmıştı, çok büyük bir güçle üzerimize gelmişti. Sayımızın çok olduğunu biliyordu. Çatışma devam etti. Halil yoldaşların yeri çok kötüydü, zaten ilkin onlar şehit düştüler.

Mahir arkadaş hiç durmadan arkadaşlarla konuşuyordu, tek tek soruyordu: "İyi misin, yerin nasıl, mevzilen." Abbas arkadaş da sordu ve o da "Yerim hiç iyi değil" dedi. Yeri yüksek olduğundan hep O'na ateş ediyorlardı. Mahir arkadaş "Mevzilen mevzilen, kendine dikkat et, manevra yapılamıyor, hava kararınca kadar savaşmak zorundayız" dedi ve öbür arkadaşlarla konuşmaya devam etti. Mahir arkadaşın kendisi tecrübesizdi, ilk defa böyle bir çatışmaya giriyordu, ama o arkadaşlara böyle moral vermeye çalışıyordu. Arkadaşlar, kurtuluşun mümkün olmadığını anladıklarından, kendi aralarında, "Nasıl olsa hepimiz şehit düşeceğiz, bari düşmana biraz kayıp verdirelim. Birimiz bağıralım, teslim oluyorum diye ortaya çıksın. Onlar, 'gel' diyecekler. Aynı arkadaş da, 'yaralanmışım gelemiyorum, öbür arkadaşların hepsi şehit olmuş, gelin beni alın', diyecek. Düşman onu almaya gelirse de, gelmezse de birkaç kişi mevziden çıkacak, teslim almak için. Bu ara biz de birkaç tanesini vururuz" diye bir plana varmışlar. O ara arkadaşlar ateşi kesiyorlar, düşman ise devam ediyor. Biriki dakika arkadaşlar cevap vermiyor. Ve Mahir arkadaş birdenbire "teslim oluyorum" diye bağırıyor. Düşman ateşi kesti ve Mahir arkadaş ortaya çıktı.

Düşman sordu:

Adın nedir?

Adım, Abdullah Akın.

Kaç kişisiniz?

20 kişiyiz.

Başka teslim olmak isteyen var mı?

Yok, öbürleri hepsi şehit düştü.

Yalan, hepsi ölmemiş, bizi kandırıyor, tuzağa düşürüyorsun. Sen geliyorsan gel, yoksa seni vururuz.

Mahir arkadaş düşmana doğru yürüdü, ama yakalanmamak için belinde tabanca bulunuyordu. 50 metre kadar ilerledi. Düşman belindeki tabancayı fark ediyor ve "tabancanı çıkar at, öyle gel; sakın numara yapmaya kalkma, seni vururuz" diyor. Mahir arkadaş daha önce mermiyi ağzına vermiş, emniyeti açmış, hazırlanıp öyle gitmişti. Silahı çeker çekmez, düşman hemen ateş aç-

gımızda iki yaşlı köylü ileri gidiyor. Şerişer arkadaşla hemen çadın indirdik. Toplandık, herkes olduğu yerde oturdu köylülerin bizi görmemeleri için. Onlar hiç bize bakmadan biraz ilerlediler. Aynı sesi bir daha çıkardılar ve orada oturdular. Meğer bizi daha önce görmüşler, o sesle askerlere işaret veriyorlar. Sis olduğundan, herhalde bunlar birbirlerini kaybettikleri için sesleniyorlar diye düşündük.

Ben ve Şerişer, Halil arkadaşın yanındaydık. Bize baktı, dedi: Biriniz hemen gidin nöbetçiye haber verin. Nöbetçimiz de Şores arkadaş, silahımı aldım nöbetçinin yanına gittim. Oraya ulaşır ulaşmaz çatışma başladı. Nöbet yeri arkadaşlardan 50 metre uzaktaydı.

yor. Orada öbür arkadaşlar da ateş açıyorlar. Ama Mahir arkadaş orada şehit düşüyor.

Şores arkadaş da tam düşmanın arasındaydı. Yeri çok kötüydü, yanındakilere sıkamıyor, ancak karşıdakilere sıkabiliyordu. Düşman arkadaşlara küfür edince, dayanamadı. O da karşılık verdi ve "komutanınız neredeyse o ortaya çıksın" dedi ve "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Bijî Serok APO", "Bijî PKK" diye slogan attığında düşman habire O'nun mevzisine ateş açıyordu. Düşmanın içinde olduğu için yakalanacağını anlayan Şores yoldaş yakalanmak için hiç gözünü kırpmadan, üç kurşun kafasına sıkarak şehit düştü.

Adı, soyadı: **Abdullah AKIN**

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti, 6.9.1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **2 Temmuz 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Mayıs 1992**

Engizek dağları

İlkokul, ortaokul ve lise öğrenimini Halfeti'de yapan Mahir yoldaş, 1987'de Malatya İnönü Üniversitesi Fen Fakültesi Sosyoloji Bölümü'nü kazanmış, fakat sömürgeciliğin eğitim kurumlarının kişiliksizliği geliştirme ve asimilasyon ocakları olduğunun farkına varınca 1991 Mart'ında üniversiteden ayrılmıştı.

Köylü kökenli ve orta halli bir aileden gelen Mahir yoldaş gerek ailesinin yurtseverliği, gerekse akrabalarının çoğunluğunun şehit ve parti saflarında olması O'nu da etkilemiştir. Üniversitedeyken, cezaevindeki savaş esirleri vasıtasıyla çeşitli cephe faaliyetlerinde ve örgütlenme çalışmalarında yer almıştır. Ayrıca yapılan birçok açlık grevleri ve kitle eylemlerine de katılmıştır.

Güneybatı'nın bilinen objektif ve küçük-burjuva etkilerinden kaynaklanan sub-

jektif koşullardan dolayı verdiği mücadeleye O'nu tatmin etmiyordu. Gelişen parti mücadelesi ve halk eylemliliğinin yoğun etkisiyle 2 Temmuz 1991'de Antep'te aktif olarak saflarda yer aldı. Düşmanın empoze ettiği ulusal inkarcılık ve kapitalizmle gelişen asimilasyoncu politikasının reddi temelinde güçlü bir çıkış yapan Mahir yoldaşın mücadelesine katılması oldukça anlamlıydı. O'nun temel amacı, parti kişiliğini, ahlakını kişiliğinde temsil etmek, bir PKK'li yurtsever-devrimci olmak ve bu onurlu kavga da katkı sahibi olabilmektir.

Profesyonel düzeyde saflara katıldıktan kısa bir süre sonra Ağustos 1992 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Özlü katılımı ve kararlılığı burada da gösterdi. Eğitime yaklaşımı bu temelde oldu. Gelişmek, PKK militan ölçülerine ulaşmak için ciddi uğraşların sahibi oldu. Bu konuda yoldaşlarından yardım istedi veya yardımcı olmaya çalıştı. Olgunluğu, dürüstlüğü ve canlılığı ile Akademi sahasında saygın arkadaş olarak tanındı. Yine Akademi'de bulunduğu süreçte, önemli bir gelişmeyi temsil eden PKK Zindan Direniş Konferansı'ndan daha da etkilendi. Düşman tarafından geliştirilen özel savaşın sadece kaba baskıdan ibaret olmadığını, sistemli ve sinsi politikanın nasıl uygulandığını ve insanları gerçek özünden nasıl uzaklaştırdığını çok net görerek bilince çıkardı.

Kendi kendisiyle sürekli hesaplaşan, özleştiriselle yaşamı temel alan Mahir yoldaş geçmişi bilince çıkarmanın yanında, halk ve önderlik gerçeğini de kavramak için yoğun bir çaba harcadı. Bu durum O'nu, daha güçlü bir militan yapıya kavuşmasına yol açtı. Bu konudaki yaklaşımını son sözüne ilişkin raporunda şöyle belirtiyordu: "Parti Önderliği'nden aldığımız güçle başarabileceğimize inanıyorum. Özlediğim yaşama kavuşma ve özgürlüğe adım atma dağların doruklarında olacaktır. Uluslaşmak ve insanlaşmak için dönüyoruz, ülkenin her tarafında tutuşturulan devrim ateşini eyaletimizde de gürleştireceğiz." Bu düşüncelerini askeri kişilikle de bütünleştirerek, dönemin gereklerini yerine getirmek için Mart 1992 tarihinde Güneybatı Eyaleti faaliyetlerine yöneldi.

Daha Akademi'deyken beş aya yakın bir süre takım temsilci yardımcılığını ve temsilciliğini yaptı. Gösterdiği başarı ve yönetmedeki hakimiyeti de dikkate alınarak Güneybatı Eyaleti planlamasında grubun sorumluluğu ile görevlendi-

rildi. Nitekim, çalışmalarında kolektivizmi esas alan, ortamın muğlaklığına müdahale eden ve yetersizliklere karşı eleştiri silahını iyi kullanan bir yoldaştı.

O, dönemin özelliğini ve komuta gücünde yaşanan eksikliği görebildi ve tek amacı bu konumda ülkenin dağlarına çıkıp savaşmak oldu. Bu amacına büyük azmi ile ulaştı. Ancak yaşanan bir ihbar olayı sonrasında 10 Mayıs 1992 tarihinde Engizek dağlarında çıkan çatışmada 11 yoldaşla birlikte erkenden şehit düştü. Kendini yoldaşlarının kurtuluşu ve düşmanın darbelmesi için feda etti. Tek şiarı ise, "savaşarak yaşamak istiyorum" oldu.

Adı, soyadı: **Zeki KOZLUDERE**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, 1973**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Mayıs 1992, Engizek dağları**

1973 yılında Elbistan'da dünyaya gelen Zeki yoldaş, Maraş'ta büyüdü. 1979 yılında gerçekleşen Maraş katliamı sonrasında ailesi Maraş'ın Narlı kazasına göç eder ve Zeki yoldaş yaşamını burada sürdürür.

Zeki yoldaş, zorluklara karşı çıkan, haklıdan yana tavır alan bir kişiliktir. Zeki yoldaş, düşmanın asimilasyonuna karşı kendi özünü koruyan, düşüncelerinde tutarlı, öğrenme ve öğretmeye hevesli, kararlı bir yapıya sahipti.

Kölece yaşama karşı savaşma andını içeren Zeki yoldaş, gerilla saflarına katıldıktan kısa bir süre sonra, 19 Mayıs 1992 günü, Maraş kırsal kesiminde gerilla birliğimiz ile düşman güçleri arasında çıkan ve gün boyu devam eden çatışmada 11 yoldaşla birlikte fiziki olarak aramızdan ayrılarak sonsuza dek vatan toprağıyla kucaklaştı.

Adı soyadı: **Besir BEZGİNSOY**
 Kod adı: **Murat, Abbas**
 Doğum yeri ve tarihi: **İğdeli**
Yeşilova köyü-Pazarcık, 5.5.1972
 Mücadeleye katılış tarihi: **5 Temmuz 1990**
 Şahadet yeri ve tarihi: **10 Mayıs 1992,**
Engizek dağları

Abbas yoldaş mücadelemize Pazarcık alanında 1990 yılında aktif olarak katıldı. Şehit Rıza BEZGİNSOY'un etkisi mücadeleye katılımlarında rol oynadı ve saflara birlikte katıldılar. Pazarcık yöresinde kısa süre propaganda faaliyetlerinde yer aldı. Ardından 1990 yılı sonlarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Burada 1991 ortalarına kadar eğitim gördü. Kendini geliştirmek için yoğun çaba gösterdi, gelişmeye açık özellikler sergiledi. Parti Önderliği'nin güvenliğini sağlamakla görevli birim içinde yer alıp görev yürüttü.

27 Nisan 1991 tarihinde Parti Önderliği'ne ve partili yoldaşlara hitaben yazdığı bir raporunda durumunu şu şekilde ortaya koyuyor:

"Partiye katılımım duygusal ve yarı bilinçli temeldedir. Özellikle katıldığım tartışmalarda partiye katılmaktan başka kurtuluş yolunun olmadığı sonucuna varmam katılımımda belirleyici olmuştur.

Partiye katılım sağladığım alan kemalizmin, küçük-burjuvazinin yoğun etkilerini taşıyan, Avrupa'ya gitmeyi bir kurtuluş yolu olarak gören, bu nedenle de yurtsuzlaşma hareketini dorukta yaşayan bir gerçekliğe sahiptir.

Ailem küçük-burjuva, kemalizmin etkilerini taşıyan, orta köylü özelliklere sahip olan bir yapıdadır. Hiç şüphesiz kişiliğimin şekillenmesinde ailesel etkilerin aktif rolü vardır. Aileye bağlılığım bunu daha da pekiştirmiştir.

Partiye katılım sağlamada önceki ki-

şiliğimi, küçük yaştan başlayarak bir devlet memuru olmayı hedefleyen temelde, duygusallığın şekillendirdiği bir kişiliktir. Bununla birlikte olay ve olgulara biçimsel yaklaşırken, kişilere biçimsel bağlanan, dolayısıyla onlara boyun eğen, etkisinde kalan ve taklit etmeye çalışan, otorite olmak için ortama ve üstüne boyun eğen, beğenilmeyi esas aldığı için alıngan bir kişilik yapılanmasına sahiptim...

Akademi'de gördüğümüz eğitim ve Parti Önderliği'nin çözümlemeleriyle yetmezliklerimi atmada belli bir mesafe kattım diyebilirim. Bir halk savaşçısı olma yolunda yetmezliklerime karşı yürüttüğüm çabalardan en kısa zamanda sonuç alacak yöntemi bulmaya çalıştım. Yönelimi gerçekleştirirken, kendi üzerimdeki hakimiyeti çoğaltmayı, bireysel kaygılarımdan uzaklaşmayı, iyi yönleri yaşam tarzı haline getirmeyi, yanlış yan-

lara karşı mücadeleyi esas aldım, daha iyi sonuç almak için de esas alacağım.

Tüm bunların ışığında döneme cevap vermeyi esas alan bir militan olmak için dürüst ve iddialı temelde bir çaba harcayacağım, Parti Önderliği'nin çabalarına layık olmak için tüm yeteneklerimi taktik önderliğe ulaşmada kullanacağım, irademe sonuna kadar yükleneceğime, partiyi içten ve dıştan gelecek saldırılara karşı korumak için netleşmeyi hedef alacağım, dair Parti Önderliği'ne, partiye, devrim şehitlerine, partiyi korumak ve yüceltmek için çalışan tüm yoldaşlara söz veriyorum."

Abbas yoldaş güçlü bir grupla, Binboğalar faaliyetine yöneldiği sırada 10 Mayıs 1992'de Engizek dağlarında 11 arkadaşıyla birlikte ölümsüzleşerek şahadete ulaşmıştır. Abbas yoldaş şehit düşerken takım yönetimindeydi.

PKK'nin vuruş tarzını kişiliğinde somutlaştıran bir militan Şerif yoldaş!

Adı, soyadı: **Deniz ÖMÜRCAN**
 Kod adı: **Hogir, Şerif**
 Doğum yeri ve tarihi: **Bayramgazi köyü-Pazarcık, 23 Temmuz 1974**
 Mücadeleye katılış tarihi: **27 Ekim 1989**
 Şahadet tarihi ve yeri: **28 Haziran 1992,**
Amanos dağları

1989 yılında Bayramgazi köyünde saflara katılan **Şerif** yoldaş, bir süre gerillada kaldıktan sonra gelişim kaydetmesi ve parti eğitiminden geçmesi amacıyla 1989 yılının son ayında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir.

Şehit Mustafa ÖMÜRCAN'ın akrabası olan **Şerif** yoldaş, gerek akraba

çevresinde devrimcilerin ve gerekse aile çevresinde şehitlerin bulunmasından etkilenecek partiye katılma kararı verir. Ailesinin ve akraba çevresinin büyük kesimi Avrupa'da olmasına rağmen, Avrupa'ya gitmeyi tercih etmez. Kürdistan'da sömürgeciliğin yozlaştırıcı ve asimile edici etkisinin en yoğun olduğu ve sömürgeci politika sonucu neredeyse tamamına yakınının Avrupa'ya savrulduğu, yurtseverlik duygularının adeta köreltildiği Pazarcık yöresinden olması sebebiyle, kişilikte yaratılan tahribatları giderip özlü militan kişiliğe ulaşmak için Akademi ortamında ilk günden itibaren yoğun çabaların içine girer.

İlkokul mezunu olan **Şerif** yoldaş, Akademi ortamında okuma-yazma yeteneğini de geliştirerek, politik bir kişilik kazanma çabasını eksiltmez. Akademi yönetimine 28 Aralık 1989'da sunduğu ilk haftalık faaliyet raporunda politik gelişmesini, "Siyasi dersler benim açımdan çok iyi geçiyor. Ben de köyde yaşadığım için, ezildiğim, sömürüldüğümün farkına vardım ve benim hakkımda olumlu geçti diyebilirim" cümlelerinde dile getirir.

Akademi ortamında kaldığı bir yılı aşkın eğitim sürecinde Parti Önderliği'nin güvenlik birimi dahil, birçok pratik faaliyetin içinde de fedakarca yer

alır. Dürüstlüğü, çalışkanlığı ve gelişmesi için harcadığı yoğun çabalarla arkadaşlarının sevgi ve saygısını kazanan Şerif yoldaş, 1990 yılı sonbaharında kısa bir süre rahatsızlığının tedavisi için Akademi sahasından ayrılrsa da hastalık sürecini bir eğitim sürecine dönüştürmesini bilir ve çeşitli siyasi kitaplar ile Parti Önderliği'nin çözümlemelerini okuyarak bu süreci de dolu değerlendirir. Hastane dönüşünde Parti Önderliği'ne yazdığı 7 Ekim 1990 tarihli raporunda bu durumunu şöyle izah eder:

"Parti evinde kaldığım süre zarfında kendi bireysel çalışmama devam etmem söz konusu... Tam parti ölçülerini kendi kişiliğimde somutlaştırıp pratikte hayata geçireceğime inanıyorum. Almış olduğum parti kişiliğiyle, partiye yönelecek olan parti dışı eğilimlere karşılık vereceğime inanıyorum. Tedavimi gördükten sonra eğitim devresi planlamalarına katılıp ülkeye yönelerek düşmana karşı mücadele etmek istiyorum..."

Sömürgeci tahribatın en yoğun olduğu Pazarcık ortamında yetişen, kendine, ulusuna, halkına ve vatanına yabancılaştırılan bir kişiliğin PKK ortamında, PKK'nin aydınlatıcı, geliştirici, güçlendirici ve yenileştirici eğitimiyle nasıl özlü bir dönüşüme uğrayışının pratik ifadelerinden biri olan Şerif yoldaş, bu dönüşümü aynı raporunda şöyle belirtir:

"Güneybatı Eyaletimizin birinci bölge-

sinin çoğunu biliyorum diyebilirim. Ama parti beni ülke mücadelesinde hangi alana yollarsa, o alanda mücadele vereceğime inanıyorum."

1991 yılı bahar atılımı sürecinde (Mart-Nisan) bir grup yoldaşıyla birlikte Güney-Batı Eyaleti'ne yönelerek düşmana karşı savaşma olanağına kavuşan Şerif yoldaş, savaşma azmini, "Partinin, dönemin istemiş olduğu militan özelliğe ulaşma konusunda çaba sarfedeceğime dair daha önce vermiş olduğum kararlılık sözümü tekrarlıyorum" tarzında belirtir ve bu ruhla ülke pratiğine yönelir. Düşmanla girdiği bir çatışmada sözüne bağlılıkla büyük bir direniş sergileyerek şehitler kervanına katılma onuruna erişti.

Değerli özelliklere sahip olan Şerif yoldaş, ülke pratiğinde değerli hizmetlerde bulundu. En son 28 Haziran 1992 günü Amanoslar'da düşmanla girdiği çatışmada şehit düştü. O, çatışmada bir düşman askerini öldürür, üçünü ise ağır yaralar.

Şerif yoldaş daha iyi tanımak için pratik eylemlerine kısa da olsa değinmekte yarar vardır. Katıldığı bir eylemde özel savaş kurmaylarından bir binbaşığı tam alına isabet ettirerek vuruyor. Vurulan binbaşı Güneybatı Eyaleti'nde özel hareket timinin başıydı. Aynı zamanda Maraş Alay Komutan yardımcısıydı. Vurulan binbaşı yöre halkı tarafından da iyi tanınırdı. Çünkü birçok operasyona katılmış ve devrimcilerin kanına bulaşmış bir kişiydi.

Yine 1991 sonbaharında Pazarcık-

Çeçelen dağlarında düşmanla gün boyu süren bir çatışmada, kahramanlara yaraşır bir çatışma pozisyonu yaratmıştı. O, stratejik bir tepede tek başınadır. Yanındaki yakın mevzide yaralı bir yoldaş düşmanın eline esir düşüyor. Düşman arkadan mevzisine yönelmek istiyor. O, akşama kadar yalnız kaldığı çemberde büyük bir direniş sergileyerek, düşmanın tepeyi ele geçirmesine aman tanımıyor. İki helikopter ve onlarca havan topuna rağmen, güçlü manevralarla düşmana mevziyi vermiyor ve grubun kurtuluşunu sağlıyor. Bu çatışma halk üzerinde büyük bir etki yaratıyor. Bu çatışmada, CIA tarafından eğitilen özel savaşın sorumlu elemanlarından komiser Reşat Altun, Şerif yoldaşın kurşunlarıyla ağır yara alıyor ve daha sonra alanı terk etmek zorunda kalıyor.

Evet, O'nun militanlığa yaraşır değerli özellikleri vardı. Girdiği sayısız çatışmalarda ve eylemlerde en stratejik noktaları tutarak hem düşmana darbe vurmuş ve hem de grubun kurtulmasını sağlamıştır. Düşmanın üzerine yürümeye oldukça yiğit ve korkusuzdu. En son şehit düştüğü çatışmada grup dört kişidir. Kendisi ise grubun komutanıdır. Çatışma başladığında bir yoldaş grubtan kopar ve daha sonra kaybolur, diğer kalan iki kişi ise ihanet ederek düşmana teslim olur. Çatışmada yalnız başına kalan Şerif yoldaştır. Partiye, şehitlere ve önderliğe verdiği sözü unutmuyor ve partiden aldığı direniş bayrağını düşürmüyor. Yalnız başına saatlerce binleri aşan düşman gücüne karşı kahramanca bir direniş sergileyerek şahadete ulaşıyor.

Adı soyadı: **Ceyhan ÇELİK**

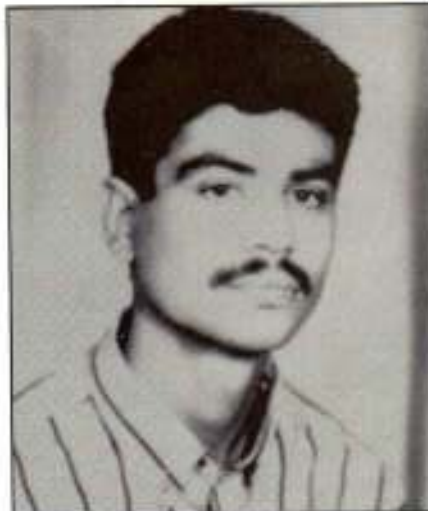
Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **27 Mart 1992, Urfa**

27 Mart 1992 günü Urfa şehir merkezinde düşman güçlerinin bir eve yaptığı baskın esnasında çıkan silahlı çatışmada şehit düştü.

Adı soyadı: **Halil BAYSÖZ**

Kod adı: **Rahman**

Doğum yeri ve tarihi: **Çiftlik köyü-**

Birecik-Urfa, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Güneybatı**

Adı soyadı: **Sadun OLCAY**

Kod adı: **Kenan**

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **..., Güneybatı**

Mardin'i direniş kalesi haline getiren şehitlerimizi anıyoruz

Adı, soyadı: Mühiyeddin BAYSAL
Kod adı: Serdar

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1984
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1989,
Nusaybin

Serdar yoldaş Mardin'in Nusaybin ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yoksulluktan dolayı ancak ilkokulu bitirebildi. Ailenin geçimini sağlamak için küçük yaşlardan itibaren bulduğu her işte çalışmaya baş-

ladı. Şehir merkezlerinde su satıcılığı ve yine bahçe işlerini yaptı. Yaşamında birçok zorluk ve güçlükle karşılaştı. Adana'da ailece çalıştıkları dönemlerde ağaların sömürüsüne ve baskısına tanık oldu. Uzun bir dönem Adana'da çalıştıktan sonra Nusaybin'e geri döndü.

15 Ağustos 1984 Atılımı'ndan sonra bir gerilla birliği, Serdar yoldaşın bulunduğu köye gider. Burada halk kitlelerine yönelik yapılan toplantıda oldukça etkilenir ve saflara katılma talebinde bulunur. Bu tarihten itibaren milislik faaliyetini yürütür. Bir süre sonra gerilla birliğinin yanında askeri ve siyasi eğitim görür. Eğitimdeki fedakarlığı, atikliği ve komutan özellikleri hemen göze çarpar. Bir dönem Mardin'de çalışmalarda bulunur ve daha sonra gerillaya katılır. Nusaybin alanında gerillayı geliştirmenin büyük çabasını gösterir. Mayıs 1989'da bir grupla birlikte düşmanın çemberine düşer. Burada büyük bir direniş yaşanır. Düşmanın teknik donanım üstünlüğüne rağmen uygulanan gerilla taktiğiyle 10 düşman askeri öldürülür. Grubun büyük bölümü çatışmada düşman çemberini yararken, Serdar yoldaş, Reşo ve Çiya yoldaşlar ile birlikte kahramanca bir direniş sergiler ve şehitler kervanına katılırlar.

Adı, soyadı: Ramazan ŞAKİR
Kod adı: Baran

Doğum yeri ve tarihi: Güney-Batı Kürdistan, 1969

Mücadeleye katılış tarihi: 1985
Şahadet tarihi ve yeri: 5 Aralık 1990,
Aroğlu köyü-Mardin

Yurtsever ve zengin bir ailenin çocuğu olarak Güney-Batı Kürdistan parçasında doğup büyüdü. Okul yıllarında parti ile tanıştı. 1985 yılından öğrenci gençlik arasında propaganda çalışmalarına başladı. Daha sonra kırsal kesimde cephe faaliyetlerini yürütmeye devam etti.

Atak, cesur ve fedakar bir ruha sahip olan Baran yoldaş, partiye yazdığı bir raporunda eğitime ihtiyacının olduğunu belirtir. Bunun üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitime alınır ve kişilik olarak güçlü bir dönüşüm sağlar. Eğitim döneminde bütün gücünü parti kişiliğine ulaşma yönünde harcar.

Eğitimden sonra Lübnan alanında görevlendirildi. Şubat 1990 tarihinde üstlendiği görev gereği birçok yoldaşın ideolojik ve politik olarak gelişmelerine büyük katkı sundu. Ülke pratiğinde silahlı mücadeleye katılmak istiyordu. Bunun için yeniden Akademi'ye dönerek Mardin Eyaleti planlamasına katıldı.

Mardin Eyaleti'nde yürüttüğü çalışmalar kısa sürdü. Mardin'e bağlı Aroğlu köyü yakınlarında düşmanla girilen bir çatışmada 5 Aralık 1990 tarihinde şehit düşerek ölümsüzler ordusuna katıldı.

Adı, soyadı: **Muhammed DEMİR**
 Kod adı: **Ömer**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kobani-Güney-Batı Kürdistan, 1964**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1985**
 Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1991, Mardin**

Adı, soyadı: **Cemil AHMET**
 Kod adı: **Şehzat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik-Güney-Batı Kürdistan, 1965**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Mardin**

Adı, soyadı: **Müslüm ALATAŞ**
 Kod adı: **Serhat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1969**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Mardin**

Adı, soyadı: **Halise YILDIRIM**
 Kod adı: **Rojin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Serekaniye köyü-Nusaybin, 1972**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Mardin**

Halise yoldaş, 1972 yılında Nusaybin'in Serékaniye köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu Serékaniye'de bitirir. Ailesinin mücadele saflarında olması, O'nun daha çocuk yaşlarda partiyle tanışma olanağına vesile olur. Serxwebûn ve Berxwedan gazetelerini okuyarak siyasi-teorik eğitimini sürdürür ve bilinçlenir.

1988 yılında partinin sunduğu olanaklarla Akademi sahasına gider. Burada askeri ve siyasi eğitim görerek daha da yetkinleşir.

Haziran 1989 tarihinde Mardin Eyaleti'ne pratiğe yönelir. Görevlerini bağlılıkla yürütür. 1990 yılı serihildanlarında

aktif olarak yerini alır. 1991 yılında serihildanlaşarak şehit düşer, ölümlerde özgür yaşamın yaratıcısı olur.

Fedakarlığın, halka, yoldaşlarına hizmette sınır tanımazlığın ve yüksek moralin örneği: Hasan YAVUZ

Adı, soyadı: **Hasan YAVUZ**
Kod adı: **Serîhildan, Sabri**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurukê köyü-
Nusaybin, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1991,
Keferzê (Altıntaş) köyü-Midyat**

İlk bir sonbahar günüydü. Henüz sararmış yapraklar ağaçların gövde diplerine ard arda hafiften bir esinti Stihlê dağlarının zirvelerinden inip gerilla birliğinin peşi sıra Kurukê vadisine akıyordu. Gökyüzü ışıltılı yıldızlarla dolmuş, ay hafiften yüzünü göstermeye başlamıştı. Sık meyve ağaçları ve sebze bahçelerinin ard arda dizildiği vadiye koyu karanlık çökmüş, köyün sokak lambalarının ışıltıları uzun kavak ağaçlarının sallanmasıyla göz kırparcasına kıvılcımlanıyordu. Gerilla grubu sarp kayalıklardan atlaya atlaya vadinin dibine indiğinde çağıldayan suyun ferahlatıcı sesi nefes nefese kesilmiş bedenlerinin tüm yorgunluğunu dindirdi. Gerillalar sırayla suyu avuçlayıp kana kana içtikten sonra karşıya geçip köye vardılar. Daracık sokaklardan tırmanırken taze tezek koku-

su gemizlerini doldurdu. Az sonra bir avlunun ahşap kapısından içeri girdiler. Yüksekçe bir yere nöbetçi bıraktıktan sonra basamakları tırmanıp altı ahır olan evin üst katına çıktılar.

Kapıyı ondört, onbeş yaşlarında bir kız çocuğu açtı. Karşılarında silahlı, sırtçantalı ve şalü şapık giysili gerillaları görünce yüzünü hemen bir tebessüm sardı. Keyifle "Hûn bi xêrê hatin heval, werin derbasbin" diyerek onları içeri aldı.

Ayakkabılarını çıkarıp bir bir içeri giren gerillaları içeride 17-18 yaşlarında ince uzun boylu, henüz bıyıkları terlemiş bir genç karşıladı.

İlk içeri giren gerilla gençle tokalaşıp öpüştükten sonra sordu: "Hesen tu yî?" Genç tebessümle, "Erê" dedi ve hayran hayran gerillaların giysislerine ve silahlarına bakmaya başladı. Gerillalar oturduktan sonra sohbet koyulaşarak sürdü.

"Arkadaşları görmeyi çok istiyordum" dedi Hasan, "Demek ki kısmet bu gün neymiş." Ve sonra gerillaların ellerindeki kışletlere gözlerini dikerek sorular sormaya başladı.

Sonraki günlerde artık gerillalar daha sık uğramaya başlamıştı. Hasan gerillaların konuşmalarını büyük bir ilgiyle dinliyor ve her davranışlarını imrenerek seyrediyordu. Birden bire dünyası değişmişcesine kendini bir coşkunun içinde buluvermişti. Çoktandır sesini duyduğu mücadele hakkında artık ilk elden bilgileniyor ve yurtseverlik duyguları gün be gün kabarıyordu.

Daha küçük yaşta bir kan davası sonucu komşu köylüleri babasını öldürmüş, kanserli ağabeyiniyse trafik kazasında yitirmiş, dolayısıyla evin sorumluluğu daha küçük yaşta omuzlarında kalmıştı. Bu nedenle annesi ve akrabaları onu kendisinden 1-2 yaş küçük amca

kızıyla evlendirerek bu sorumluluğunu daha da artırmışlardı.

Bir gün gerillalar eve gelip ona bir kağıt ve bir miktar para vererek "Bize bu yiyecekleri şehirden satın al" dediklerinde coşkusu büyük bir sevince dönüşmüştü. Mücadele için ilk kez bir şeyler yapabilmenin mutluluğuyla hemen şehre gitmiş ve istenilenleri satın almıştı. Komşuları Koçero'dan aldığı bilgiler doğrultusunda da satın aldığı her şeyin miktarını ve fiyatını listeye dökmüş ve eşyaları küçük torbalar içinde denkleştirmişti. Komşuları Koçero milislik yaptığından ona sık sık mücadeleyi, gerillaları ve köylülerin görevlerini anlatır, gelişimine yardımcı olurdu. Yine bir gün böyle konuşurlarken Koçero, "Düşman bizi açığa çıkarır yakalamaya gelirse kesinlikle teslim olmam, dağa kaçır, arkadaşlara katılırım" demişti. Hasan, Koçero'nun ailesinin çok yoksul olduğunu, dağa giderse üç çocuğuna kimin bakacağını sormuş, o ise, "Bizim halkımızın hepsi yoksul, parti onları yerde bırakmaz" diyerek tavrını belirlemişti. Bu, Hasanı çok etkilemiş ve çocukluk arkadaşına, "Belirttiğim şekilde ben de katılırım" sözünü vermişti. Ve yeniden gerillaya yardım görevlerini sürdürmeye başlamışlardı. Derken bir gün gelişmeler onlara bu sözlerini sınama imkanı verdi. Nusaybin'in Serêkaniye köylerinde peş peşe çıkan çatışmada 9 gerilla şehit olurken yeni katılan bir bayan savaşçı adayı da yaralı olarak düşmanın eline geçti. Bu bayanın işkence görüp çözülmesi üzerine hemen yakınlarında Bezekê köyünün civarında bir sığınaktaki 4 gerilla düşman tarafından şehit edilirken Kurukê köyünden de bildiği isimleri verdi. Bu isimlerden ikisi saflara katıldığı gün ilişki kurmak üzere uğradığı Hasan YAVUZ (Serîhildan, Sabri) ve Koçero idiler.

Düşman, gerillalarla çatışmayı bitirdikten sonra Kurukê köyüne gelerek her iki eve baskın düzenledi. Sonra bütün köy arandı ve birkaç yurtsever tutuklanıp götürüldü.

Düşmanın baskınından haberleri olmayan gerillalar akşamleyin köye geldiklerinde daha köy girişinde köylülerle karşılaşmış durumu öğrendiler. Hasan'ın bir akrabası gerillalara yanaşmış şöyle fısıldadı "Sizin firaniler ... bahçesinde sizleri bekliyorlar" dedi. Gerillalar bu habere çok sevindiler. Hemen dönüp denilen yere gittiler, işaretleserek firanileri çağırdılar ve kucaklaştılar. Koçero babasından kalma bir tabancayı elinde sı-

kıca tutuyordu. Hasan'ın da elinde bir kırma tüfek vardı. Fişeklikleri boynuna dolamıştı. Gerillalarla kararlaştıktan sonra köye geldiler. Yemek yenilip gelişmeler üzerine konuşulmaya başlandı. Evin içi köylülerle dolmuştu. Çay içildikten sonra köylüler işaretleşip birer ikişer ayrılmaya başladılar. En sonunda köyün ileri gelen yaşlılarından birkaçı kaldı. Gerillalar köylülerin büyük bir sorunları olduğunu ve bunu iletmek için böyle davrandıklarını hemen anladıklarından sözü köylülere bıraktılar. Köylülerin adına konuşan bir yaşlı "Ji we xwestek me heye, gerek hûn me neşkinin" diyerek söze başladı. Sonra köylerinin yurtseverliğini, mücadeleye katkılarını, düşmana karşı hemen ölmeye hazır olduklarını ve partiye bağlılıklarını dile getirerek her iki firarının yoksul olduklarını ve yakalanmaları ya da dağa çıkmaları durumunda ailelerinin perişan olacaklarını, dolayısıyla buna bir çare bulunması gerektiğini belirttiler. Köyün konumunu iyi tanıyan gerillalar durumu kavramışlardı. Her iki genç de ailesinin sorumlusu "Sermiyan" düzeyindekiler ve özellikle Hasan yoldaşın yetim olması, yeni evlenmiş olması nedeniyle köylüler onların evden kopmalarını istemiyorlardı. Ancak düşmana teslim edilmelerini de bir ihanet olarak değerlendirdiklerinden çaresiz kalmışlar, gerillalardan bir çözüm yolu bulunmasını istiyorlardı. Köylülerin bu açık, net ve partiye güveni esas alan tavırları gerillaları da sevindirmişti. Bu nedenle köylülerin yüreklerinden geçtiği şekliyle bir karar verdiler ve "Biz bu arkadaşları beraber götürür, gündüzleri yanımızda tutar, geceleri size getiririz. Eğer düşman aramaktan vazgeçerse yine köyde kalabilirler" diyerek köylülerin görüşüne sundular. Aslında düşmanın onları yakalamaktan vazgeçmeyeceklerini çok iyi biliyorlardı. Ancak yurtsever köylülerini ikna etmek için bunun gerekliliğine de inanıyorlardı. Köylüler bu karara çok sevinip gerillalarla kucaklaştılar ve gönülleri rahat gençleri gerillalarla birlikte uğurladılar. İleriki günlerde gerillalar sabırlı davrandı. Düşman her gün gelip köye baskın yapıyor ve gençleri getirmezlerse köyü yakıp yıkacaklarını belirtiyorlardı. Hemen her akşam gençleri köye getiren gerillalar, köylülerin bu anlatımlarıyla karşılaşıyorlar, ancak köylülerin bir karara ulaşmasını bekledikleri için verdikleri kararı değiştirmeden gidip gelmeyi sürdürüyorlardı. Nihayet iki haftalık bir bekleyişten sonra bir gece köyün

yaşlıları yine gerillalarla başbaşa kalıp köylülerin kararını şöyle iletiler. "Heval, biz size yük olduk. Düşman bizi rahat bırakmıyor. Kararı size bırakıyoruz. Ne dersiniz ona hazırız."

Gerillalar gösterdikleri sabrın ürünü-nü almış olmanın sevinciyle tebessüm ederek, "Kararı Hasan ve Koçero'ya bırakalım, onlar ne derse öyle olsun" dediler. Köylüler buna daha da sevindiler. Hasan ve Koçero, "Biz onbeş gündür gerillayla birlikte yaşıyoruz. Gerilla yaşamının bu kadar güzel ve soylu olduğunu bilseydik yıllar önce katıldık. Bizi öldürsenizde arkadaşlardan kopmayız" diye kesin görüşlerini belirttiler. Buna köylüler, "Em ji pê kêfxweş bûn. Ji partîyê re pîroz be" diyerek gerillalarla kucaklaştılar ve böylelikle her iki arkadaş ailesinden ayrılarak ARGK saflarına katıldılar.

Koçero yoldaş belli bir süre Mardin alanında faaliyet yürütüp kısa zamanda hem halkın, hem gerillaların sempatisini kazanarak düşmana karşı büyük bir kinle kararlıca savaştı ve bir çatışmada şehadete erdi.

Hasan yoldaş ise Mardin alanında 4 ay kadar savaşçı düzeyde faaliyet yürüttü. Araziyi iyi bilmesi nedeniyle gruba rehberlik yaptı. 1972 doğumlu, lîkoku mezunu olan Hasan yoldaş yayın çalışmalarını yürüten grupla bir süre kalarak birçok parti yayını okuma fırsatı bulup siyasi gelişmesini sağladı.

Ancak Mardin alanının coğrafik konumu nedeniyle daha çok küçük gruplarla ve sığınaklarda üslenildiğinden Hasan arkadaş Botan dağlarına özlüm duyuyor ve bunu talep ediyordu. Nihayet 1989'u 90'a bağlayan kışta bu istemi kabul görülerek Botan alanına gönderildi. Botan alanındaki geçici gerilla kamplarında kısa süreli bir eğitimden geçtikten sonra başarılı, uyumlu ve partiye bağlı olması dikkate alınarak Mişarê ve Garzan mıntikalarında faaliyetlere katıldı. Sakin, ağır başlı, olgun kişiliği, yoldaşlarına saygılı ve sevgili yaklaşımı tez zamanda onu manga komutanlığı düzeyine yükseltti. Düşmana karşı büyük bir kin ve nefretle savaşan Hasan yoldaş arkadaşları arasında silahına son derece bağlılığıyla tanındı. Silahını hiç elinden bırakmayan, sürekli temizleyerek hep pırıl pırıl tutan Hasan arkadaşın bu bağlılığı diğer arkadaşlarına da hep örnek oldu. Garzan mıntikasında düşmanla girdikleri bir çatışmada kolundan yaralanan Hasan arkadaş mücadele azmi ve yurtsever devrimci iradesiyle

tez zamanda iyileşip yeniden savaşa devam etti. Fedakarlığı, halka ve yoldaşlara hizmette sınır tanımazlığı ve yüksek moralli oluşu onun gelişimini sürekli boyutlandırdı. Ve 1991 yılına gelindiğinde Midyat alanına gerilla birimi komutanı olarak gönderildi.

Sıkı bir parti eğitiminden geçmemiş olmasına rağmen Botan alanındaki mücadelesinde partiyi bilince çıkaran Hasan yoldaş, bu alanda da güçlü özelliklerini sergiledi ve IV. Ulusal Kongre kararları temelinde birçok köyün korucularının silahsızlanmasını sağladı. Düşmana karşı geliştirdiği başarılı eylemlerle önemli mesafeler kaydetti. Yoldaşlarının ve halkın gönlünde yer edindi.

Henüz 20 yaşına yeni basmış olan Hasan Yavuz (Sabri) yoldaş, partiye ve halkına vereceği daha çok hizmetlerin olduğu bir döneme eriştiği günlerde en son Eylül 1991 tarihinde köy korucularını ikna etmek amacıyla gittiği Midyat'ın Keferzê (Alintaş) köyünde korucuların haince ve kallesçe arkadan saldırısıyla katledilerek yüce şahadet mertebesine ulaştı.

Hasan yoldaşın şehit edilmesini duyan ARGK gerillaları hemen eylem geliştirerek şehit düşmesine sebebiyet veren köyün korucubası ve diğer iki korucuyu 3 gün sonra öldürerek intikamını aldılar ve şehitlerimizin kanının yerde kalmayacağı gerçeğini bir kez daha pratikte ispatlamış oldular.

Yoldaşları ve halkı tarafından çok sevilip sayılan Hasan yoldaşın cenazesi-ne ailesi büyük bir onurla sahip çıktı. Ayrıca Botan'dan Mardin'e binlerce Kürdistanlı kabileler halinde gelerek ailesine taziyede bulundular ve düşmana, işbirlikçilerine, hainlere karşı ulusal birlik, beraberlik ve gerillayla bütünleşmenin güzel örneklerinden birini sergilemenin coşkusuyla Türk devletine karşı seslerini yükselttiler.

Hasan yoldaşın böyle kısa sürede eski toplumun geri çeken tüm bağlarından kendini kopararak partiye bağlanması ve bu bağlılığın gereklerini pratiğinde layıkıyla gerçekleştirmiş olması her Kürdistanlı gencin örnek alacağı soylu bir tavrıdır.

Özlemi olan özgür ve bağımsız Kürdistan'a ulaşmaya dek gözü gibi koruduğu silahını asla susturmayacağımıza ve partileşmede sürekli gelişme kaydeden anısına bağlılıkla düşmana karşı kanımızın son damlasına kadar savaşacağımıza devrim şehitlerimizin huzurunda söz verilir.

Özveri, kararlılık ve dürüst yoldaşlık ilişkilerinin simgesi Doktor Cuma

Adı soyadı: **Necat KAYA**

Kod adı: **Doktor Cuma**

Doğum yeri ve tarihi: **Merzika köyü-Ömerli, 1955**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1992, Mardin-Savur**

1955 yılında Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Merzika köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu Ömerli'de ve köyde tamamlar. Daha sonraki yıllarda ailenin yoksulluğu, geçim sıkıntısı vb. nedenlerden dolayı İstanbul'a gider. Ancak İstanbul'da 1976-77 yıllarda devrimci çevre içinde olmayan bir genç için kapitalist düzenin her türlü kirli-çirkef-yoz yaşam kapıları, tuzakları açık durmaktadır. **Cuma (Necat KAYA)** yoldaş da Kürdistan'dan Türkiye metropollerine para kazanma hayaliyle giden binlerce genç gibi düzenin bataklığına saplanmaktan kurtulamaz ve sömürgeci-kapitalist düzenin kirine-pasına bulaşır. Esrar-eroin vb. ticaretler içerisine düşürülür ve 1977 yılında bu nedenlerden dolayı hapse düşer. O yıllarda henüz hiçbir devrimci düşünceyle tanışmadığı gibi, devrimcilikten, Kürt ve Kürtlük gerçekliğinden habersizdir.

Ancak cezaevine düşmesi O'nda bu yönlü adımlar atmasının başlangıcı olur. Cezaevinde birçok Türk sol örgütlerinden tutsaklarla birlikte kalır. Bunlarla konuşma ve tartışmalarında devrimci düşüncelerle tanışır da Türk sol örgütlerinin Kürt ve Kürdistan gerçeğine

inkarcı yaklaşımları, O'nun tepkisini çeker ve aralarından ayrılarak adı tutuklularla beraber kalmasını sağlar. Bu durumunu Cuma yoldaş özgeçmiş raporunda şöyle izah etmektedir: "1977'de İstanbul'da bir köylümlle esrar götürürken İstanbul'da yakalandık... 12 sene 6 ay ceza aldım. Paşakapı Cezaevi'nde faşist çoktu. Onlara karşı direndik, isyan çıktı, benle 11 kişiyi Toptaşı Cezaevi'ne sürdüler. Toptaşı, sahte solcular kale-siydi. Sahte solcular ikiye bölünmüşlerdi. Dev-Genç bir kısımda kalıyordu, DHB Partizan, HK-THKO bunlar da bir kısımda kalıyorlardı. Cezaevini kendi aralarında bölmüşlerdi. Ben de, Paşakapı Cezaevi'nden tanıdıklarım Partizan ve DHB'dendi, onların yanında kaldım... 3-4 gün eğitime katıldım ve eğitimden soğudum. Yine Kürdistan'a karşı oldukları için onlar da faşistler gibi Kürdistan'dan bahseden bölücüdür, devrim yapacağız, Kürdistan'a ne lüzum vardır' diyorlardı... Bu nedenle onlardan ayrılp 3. kısma gittim."

Cuma yoldaş Türk sömürgeciliğinin düşürdüğü toplum yapısı içinde tanıştı-

ğının bilincindedir. Bu kaba bilinçle doğru-devrimci ve gerçekçi bir örgütte tanışma özlemi duyar. Sonraki yıllarda çeşitli cezaevlerine sürgün edilir ve en son 1980 yılında sürgün edildiği Sivas yarı açık cezaevinde ziyaretine gelen kardeşinin anlatımlarıyla PKK hareketine sempati duymaya başlar. Cuma yoldaş yaşamının gerçek özüne dönüşündeki bu dönüm noktasını şöyle ifade etmektedir: "Sivas Yanaçık Cezaevi'ndeyken kardeşim yanıma geldi. Partinin durumunu, mücadelesini anlattı. Partiyi o zaman tanıdım. O dönemden beri partiyle ilişkim kopmadı."

Yaşamın, sosyal, siyasal, ahlaki ve insani tüm alanlarında Kürdistan insanları üzerinde kemalist asimilasyonla düşürülmüş bir toplum yaratmayı hedefleyen Türk sömürgeciliğinin bu çirkef politikasının, Kürdistan toplumunu düşmanın bu batağından kurtarıp insanlığa kazandırmasında ve onurlu bir yaşam sahibi yapmasında biricik çaba sahibi olan PKK hareketinin doğru-devrimci ve insani politikasıyla nasıl altüst edildiğini ve yoz, halkından uzaklaşmış bir kişi-

Dr. Cuma bir grup yoldaşıyla

ğı ilk devrimcilerin O'nun varlığına ve halk gerçekliğine inkarcı yaklaşımlarından olumsuz etkilenir. Onlara karşı tavır koyuşu bilinçli bir şekilde olmadığı halde, yine de Kürt olduğunun ve üzerinde yaşadığı toprakların Kürtlere ait oldu-

likten nasıl devrimci, halkı için şahadete gidebilen bir kişiliğin yaratıldığı gerçeğini Cuma yoldaşın yaşamında bariz olarak görmekteyiz. Kardeşi aracılığıyla PKK'yi tanıması O'nda yeni bir yaşamın filizlenmesini beraberinde getirir. O, ka-

pitalizmin önünde açmış olduğu kof yaşamın yaşam olmadığı, en onursuz bir ölümcül yaşam olduğu gerçeğini bizzat yaşar ve bu nedenle PKK'ye ilk andan itibaren bağlanarak ona ulaşma çabasına girer.

Partiyle bu tanışması O'ndaki isyancı ruhu, özgürlük tutkusunu canlandırır ve daha ceza süresi bitmeden hapisten firar ederek köyüne gelir. Köyde bir süre kaldıktan sonra Lübnan sahasına geçer. Orada hemen partiyle ilişki kurma çabasına girer. Kısmi düzeyde ilişki geliştirme fırsatı yakaladığı dönemde İsrail'in Lübnan'ı 1982 yılında işgal ettiğiyle, bu ilişkisi kesintiye uğrar. Ancak daha sonra 1984 yılında **Sabri GÖZÜBÜYÜK** ve **Celal** yoldaşlarla ilişki kurarak yeniden parti ortamına kavuşur. Bu arada Emel örgütü tarafından bir süre tutuklanır ve daha sonra serbest bırakılır. Serbest bırakıldıktan sonra partiye profesyonel düzeyde katılma kararı verir ve o günden itibaren parti çalışmalarında yer alır. Daha sonra parti eğitiminden geçen Cuma yoldaş, ailesinden öğrendiği ancak parti öncesi yaşamında geliştiremediği dışçılık mesleğini de parti ortamında ve parti imkanlarıyla geliştirme olanağına kavuşur. Lübnan sahasında cephe faaliyetleri yürüten Cuma yoldaş partiyle yaşadığı her gün kendi kişiliğinde eski toplumdaki kopuşu ve yeni toplumsal kişiliğe kavuşmayı özlü bir şekilde yaşar. Tüm eski alışkanlıklarından kurtularak halkının hizmetinde, dürüst, olgun bir kişiliğe ulaşır. Sömürgeci-kapitalist düzenin tahribatlarını üzerinden attığı oranda parti içinde gelişme kaydeder ve Beyrut sorumluluğuna dek yükselir. Artık ülkeye dönme ve geçmiş yaşamın hesabını düşmandan sorma özlemi yüreğini yakmaktadır. Bu amaçla 1989 yılında son kez Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelerek ülkeye yönelme hazırlıkları için eğitime katılır. Eğitim süresince kamp revirinde eğitimin yanısıra doktorluk görevi yaparak yoldaşlarıyla sıcak, canlı ve bağlı ilişkiler geliştirir. Olgun kişiliği, özverili yaklaşımları ön plana çıkar. Ülkeye yönelmeden önce Parti Önderliği'ne yazdığı bir raporda gelişmesini şöyle ifade etmektedir: "Döneme çok ciddi bir şekilde yönelmemiz gerekiyor. Vakit kaybetmeden dış ve iç dayatmalara karşı bütün gücümüzle durup direnmemiz gerekiyor. Bizi yok etmek isteyen güçlere karşı acımasızca savaşıp bütün oyunları boşa çıkartmamız gerekiyor..."

Parttime bir hizmette bulunabilirsem, yerlidir. Gözlerimiz görmüyordu, açıldı. Beynimiz çalışmıyordu, çalıştı... Varlığımız yokluğumuz vereceğimiz bu savaştadır."

Cuma yoldaş, bu inanç ve kararlılıkla 1989 yılı sonbahar atılımında ülke topraklarına yönelir, Mardin Eyaleti'nde so-

rumlu düzeyde faaliyet yürütür. Kısa sürede halkın sevgi ve saygısını kazanır. Alan faaliyetlerini geliştirir. 17 Nisan 1992 tarihinde bir ihbar sonucu Savur kırsal alanında gerilla ve milislerden oluşan 30'u aşkın bir grupla şahadete ulaşır.

Kahraman bir militan: Kasım yoldaş

Adı, soyadı: **Kasım ÖZDEN**

Kod adı: **Sipan, Cimsit**

Doğum yeri ve tarihi: **Celle-Almanya, 1971**

Mücadeleye katılış tarihi: **12 Eylül 1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1992, Savur**

Almanya'nın Celle şehrinde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Öğrenimini Alman okullarında yaptı. Mücadeleye profesyonelce katıldıktan sonra okulu bıraktı. Henüz 9 yaşındayken kültür çalışmalarına katılmaya başladı. Folklor yeteneğinin yanısıra, çeşitli müzik aletlerini de çalmasını öğrenerek, kültür çalışmalarına önemli katkılarda bulundu.

12 Eylül 1989 tarihinde mücadeleye profesyonelce katıldı. Avrupa'nın çeşitli alanlarında bir süre faaliyet yürüttükten sonra, 1990 yılının ilkbahar mevsiminde Akademi'ye gitti. Bir süre burada askeri ve siyasi eğitim gördükten sonra 1990'ın sonlarında Kürdistan'a gitti. 2 yıla yakın bir zaman savaş pratiği içinde kaldı. En son olarak bir ihbar sonucu Savur'da çıkan çatışmada yoldaşlarıyla birlikte şehit düştü.

17 Nisan 1992 tarihinde Savur'da şehit düşenlerden isimlerini tespit ettiklerimiz:

Bêrivan
Mîzgîn
Sûkran ARKAN
Turan KIZILTAŞ
Raşit ALKALKAN
Ali ŞEKER
Emin BALIK
Osman AYDIN
A. Rahman ARCAN
Hüsamettin ŞİMŞEK
Süleyman YETİŞECEK
Mustafa ÖZDAMAR
Selahattin ÇINAR
Baran
Kendal
Rezan
Kemal OK
Mustafa OK
Hıdır DEMİRTAŞ
Nezir
Adil KILIÇ
Orhan KILIÇ
Eyüp İLHAN
Abdülkadir KURT
Abdülkerim KORTAK
Kazım KORTAK

Adı soyadı: **M. Zakir ERTEN**Kod adı: **Koçer**Doğum yeri ve tarihi: **Gozik köyü- Cizre 1966**Mücadeleye katılış tarihi: **1989**Şahadet tarihi ve yeri: **23 Haziran 1992, Midyat**

Koçer yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Cizre'nin Gozik köyünde dünyaya geldi ve yaşamını bu alanda geçirdi. Akrabası şehit Sait KASIRGA

yoldaştan etkilenererek 1989 yılında gerilla saflarında yerini aldı. Altı ay gibi bir sürede Cudi ve Gabar alanlarında parti eğitimini gördü, ideolojik-politik olarak gelişti ve pratik faaliyetlere yöneldi.

Eğitimini tamamladıktan sonra Cizre şehir çalışmalarında yerini aldı, serihildanları örgütledi ve serihildanların en önünde yer alarak halka öncülük yaptı. Serihildanlardaki tutumu ve pratik faaliyetleri düşmanın dikkatini çekmişti, bu nedenle illegaliteye çekilmek zorunda kaldı. Botan'da sevdiği gerilla yaşamına kavuşarak eylemlere ve çatışmalara girdi. Birçok baskın eylemlerinde ve çatışmalarda güçlü manevra kabiliyetiyle en ön saflarda yer aldı. Gabar dağında sömürgeci ordu güçleriyle girilen bir çatışmada ağır yaralandı ve ayrıca kulağında aldığı bir darbeye işitme duyusunu yitirdi. Buna rağmen O, sömürgecilğe karşı savaşmada yılmadı; iradesine daha güçlü yüklenerek bir an önce iyileşme çabalarına girdi. İnanç ve azmiyle ve yoldaşlarının çabalarıyla hızla iyileşerek yeniden gerillanın coşku ve güç verici eylemlerinde ve vuruşlarında yerini aldı. Sayısız baskın ve pusu eylemlerinde O da vardı. Kulaklarındaki ra-

hatsızlıklara rağmen İdil düşman taburuna yönelik gerçekleştirilen saldırı eyleminde en öndeydi. Azimli, kararlı ve fedakarlığını seçkin timsali bir konumdaydı. En son 23 Haziran 1992 günü, Midyat çevresinde bir korucu köyüne yönelik gerçekleştirilen baskın eyleminde şehit düştü.

Mücadelesi yolumuzu aydınlatan bir meşaledir!

Adı, soyadı: **Abdülrahim ADIR**Kod adı: **Çekdar**Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1965**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ağustos 1992, Tilela (Sirt) köyü-İdil**Adı, soyadı: **Türkan ALKAN**Kod adı: **Çiçek**

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **2 Ağustos 1992, Dargeçit**

2 Ağustos 1992 tarihinde Dargeçit'te sağ ele geçmemek için bombayı kendisinde patlatarak şehit düştü.

Yiğit bir militan: Hayrettin yoldaş!

Adı soyadı: Hayrettin ÇEVİK
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Halilan (Kilavuz)
köyü-Dargeçit, 1958
Mücadeleye katılış tarihi: 1984 (milis olarak)
Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos 1992,

1958 yılında Dargeçit ilçesine bağlı Kilavuz köyünde doğup büyüyen Hayrettin ÇEVİK yoldaş, 1980 öncesi dönemlerde devrimci hareketlerle ilişki içindeydi. 12 Eylül askeri darbesi ardından devrimcilerle olan bağı koptu. Bunun üzerine normal yaşamına devam etti. 1984 yılında 15 Ağustos Atılımı'yla başlayan yeni sürecin etkisini ve coşkusu derinden yaşadı. Böylece yeni süreci başlatan gerillalarla ilişki aramaya başladı ve istediğine ulaştı. Bu tarihten itibaren milislik görevini yürütmeye başladı.

Ailede dört erkek kardeşten en büyüğü Hayrettin yoldaş. Yaşama, ailesine ve devrime karşı büyük bir sorumluluk bilinciyle yüklüydü. Aile bireylerini ulusal kurtuluşçu düşünceler doğrultusunda eğitti ve mücadeleye sevketti. Nitekim en ufak kardeşi ARGK birliği içinde savaşmaktadır.

13 Ağustos 1992 tarihinde bir eylem için keşif yapmakla görevlendirildi. Görevini tamamladıktan sonra ARGK birliğine katıldı. Gece saatlerinde ARGK birliğinin önünde keşifçi olarak başka bir milisle birlikte yürürken, düşman pususuna düştü. Yarım saat süren çatışmadan sonra şehit düştü.

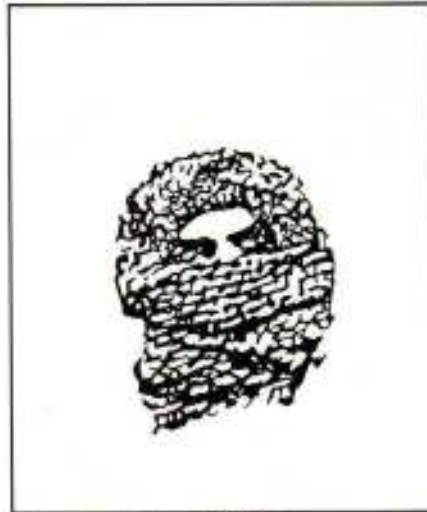
Hayrettin ÇEVİK yoldaşın cenazesi doğduğu köy olan Halilan'da kalabalık bir topluluk tarafından toprağa verildi.

Adı, soyadı: Murat KÜLTÜR
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 15 Aralık 1989, ...

15 Aralık 1989 tarihinde düşmanın kurduğu bir pusuda 6 yoldaşıyla birlikte şehadete ulaştı.

Kaynağa dönüşün yiğit militanı

Adı soyadı: Piroz GÜNEŞ
Kod adı: Bêrivan
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: Ocak 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 8 Nisan 1992,
Kızıltepe

Piroz yoldaş, yurtsever bir ailenin üç kız çocuğundan biriydi. Yıllar önce ailesi İzmir'e göç edip yerleşmişti. Burada yetişen Piroz yoldaş, ülkesini tanııyordu. Ama yurtseverlik duyguları O'nu hep ülkeye doğru çekiyor ve ülke özlemiyle yetişiyordu. Bir yaz ısrarlı dayatmasıyla ülkesine gitti ve burada gerilla-

larla tanıştı. İzmir'e döner dönmez il komitesinde yer alarak faaliyetlere başladı. Ailesi, Piroz yoldaşın okumasından yanaydı. Bu nedenle aileyi kırmamak için hem derslerine çalışır, hem de faaliyetlerini aksatmazdı. Parti yayınlarını sürekli takip eden Piroz yoldaş, çevresindeki arkadaşlarının gerillaya katılması sonucu daha çok etkilendi. Mücadelede şehit düşen Zübeyir ve M. Latif YILDIRIM yoldaşların yeğeni olan Piroz yoldaşın ailesinde Nevaf, Abdullah, Halise, Hüsrev YILDIRIM gibi çok sayıda şehit akrabası vardı. Piroz yoldaş, gerillada olan diğer aile fertlerini örnek aldı; şehitlerin yolunda yürümeyi esas aldı.

Ailesinin, "Oku, meslek sahibi ol" dayatmasına, "En iyi okul halkımızın gerçekliğidir, onu okumak gerekir" diye karşılık vererek gerillaya ve halka olan özlemini dile getirirdi. Piroz yoldaş nihayet Ocak 1991 yılında ülkesine kesin dönüş yaptı. Bir süre Cudî'de kaldı ve daha sonra Güney Kürdistan kampalarında eğitim gördü. Eğitimden sonra GAP eyaletinin Kızıltepe alanında askeri-siyasi görev üstlendi. 8 Nisan 1992 tarihinde düşman güçleriyle girilen bir çatışmada, bir yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Anısı mücadelemize önderdir!

Nusaybin kahramanlarını bağımsız Kürdistan'da yaşatacağız!

Adı, soyadı: **İdris YILDIZ**
Kod adı: **Mahmut**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 1992, Nusaybin**

Adı, soyadı: **Süleyman AKÜZÜM**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 1992, Nusaybin**

Adı, soyadı: **Ömer DÖNMEZ**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 1992, Nusaybin**

Adı, soyadı: **Metin KAPAN**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 1992, Nusaybin**

Adı, soyadı: **Ahmet GÜNEŞ**
Kod adı: **Lokman**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 1992, Nusaybin**

Adı, soyadı: **Veyisi ORHAN**
Kod adı: **Ömer**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 1992, Nusaybin**

Adı, soyadı: **Tevfik KAYA**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 1992, Nusaybin**

6 Mayıs 1992 tarihinde Nusaybin'in Abdülkadirpaşa mahallesinde çıkan çatışmada 6 gerillanın şehit olması ardından, halk milisimiz Tevfik KAYA babasıyla birlikte özel tim tarafından evden çıkarılarak kurşuna dizilmiştir.

Adı, soyadı: Mahmut AHMET

Kod adı: Xebat

Doğum yeri ve tarihi: Bülük köyü-Kobani-
Güney-Batı Kürdistan, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: Ocak 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 4 Mayıs 1991,
Sarkamış

Kürdistan'ın dört bir parçasında esarete, köleliğe, boyun eğmişliğe isyan edencesine yüceleşen dağ silsileleri bugün, dökülen kanlarla daha da yücelmişlerdir. Kürt halkının bugüne kadar gelmesinde büyük rol oynayan dağlarımızın, halkımızın bağımsızlığı ve özgürlüğü tatmasında katkılan büyüktür. PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş savaşı, dalga dalga ülkenin her tarafını çepeçevre sarmıştır. Tüm dağlarımız ulusal kurtuluşçu güçlere bağrını açmış ve kıyasıya düşmana karşı savaş vermektedirler.

Kürt halkı, bugün öncü partisi PKK'nin yanında, tarihi düşmanlarına karşı mücadele vermektedir. Mücadelemizin zafer aşamasına girdiği bu dönemde yoğun katılım söz konusudur. Kısacası partimizin ordulaşmaya gittiği, teknik donanımın sağlandığı, tüm maddi ve manevi olanaklarının kazanıldığı bu dönemde oluşan yaşam ordusu gün be gün büyümektedir. Bu kırmızı karanfillerden birisi de Xebat yoldaşıdır.

Xebat yoldaşı, 1973 yılında Güney-Batı Kürdistan'ın Kobani şehrine bağlı Bülük köyünde yaşama gözlerini açar. Yurtsever ve yoksul bir ailenin altı çocuğundan en büyüğüdür. Yaşamın zorlukları, ulusal ve sınıfsal baskılar altında büyüdü. İlkokulu köyünde okudu. Ortaokulu okumak için Kobani şehrine gitti. Şehirdeki derin çelişkiler ve ekonomik sıkıntılardan dolayı okulu bıraktı. Ailenin bütçesine katkıda bulunmak için

"Ben ölüme gitmiyorum, aksine, şerefli ve onurlu yaşamak için gidiyorum"

inşaatlarda çalışmaya başladı. İnşaat işlerinde uzmanlaşarak kısa sürede blok ustası oldu. Çalıştığı süre içerisinde, yurtsever bir çevre edinerek ulusal mücadeleye ilgi duymaya başladı. Halkın ezilmişliğinin nedenlerini ve bundan kurtulmasının yollarını araştırdı. Zaten emeğin değerini ve emeğe saygının ne olduğunu bildiğinden, marksizm-leninizmi özümsemeye zorluk çekmedi. Burada PKK önderliğinde yükselen ulusal kurtuluş savaşımızdan etkilendi ve partimizin ideolojik ve politik hattını öğrenmeye koyuldu. İnşaatlarda faaliyet yürüten arkadaşları bularak ilişkiye giren Xebat yoldaşı, partinin yayınlarını okuyarak ulusal kurtuluş siyasetimizi kavradı. Kürdistan halkının ve Ortadoğu halklarının kurtuluşunun ancak PKK'nin yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesi sayesinde sağlanabileceği gerçekliğini kavrayarak şehir faaliyetlerinde aktif görevler üstlendi. Daha sonra Akademi alanına giderek eğitim gördü. Yetkin bir eğitim aldıktan sonra tekrar Kobani'ye gitti. Burada üç ay örgütlenme ve propaganda faaliyetlerinde bulundu. Fakat, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin daha fazla çaba ve gayret isteyeceğini kavrayarak, sıcak savaş alanına gitme istemini partiye iletti. Bu talebi, 1991 yılının başlarında gerçekleşti. Gitmeden önce ailesiyle vedalaşırken kardeşleri, "Birê min, tu diçî mirinê" diyerek ağlamaya başlıyorlar. Bu olay karşısında duygusalığa kapılmadan, "Ez naçim mirinê, ez diçim ji bo jiyaneke bi şeref û serbilind" diyen Xebat yoldaşı, bu sözleriyle partiye ve halkına olan bağlılığını bir kez daha kanıtlıyordu.

Haftanın alanında belli bir süre eği-

tim gördükten sonra Xan Kürkê kampına ulaşan Xebat yoldaşı, pratiğinde fedakarlığı ve cesaretiyle kısa sürede yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanır. Xan Kürkê kampında tekrar her yönüyle kapsamlı bir eğitimden geçer. Özellikle eğitime özlü yaklaştığından, kısa sürede askeri ve siyasi alanda yetkinleşerek ülke pratiğine hazır hale gelir. Yeni yapılan düzenlemelerde Serhat grubunda yer alan Xebat yoldaşı, yüreğindeki intikam ateşini söndürmek için pratiğe yönelir. Serhed Eyaleti'nde birçok eylemde büyük katkı sahibi olur.

Köylerde propaganda faaliyetlerinde bulunan Xebat yoldaşı, aynı grupta yer alan arkadaşlarının anlattıklarına göre, "Serokê me yê netewî weha dibêje" diyerek propagandaya başladı. Parti öncülüğünü her alanda oturtmak için üstün çaba ve gayret sarfederdi. En son olarak yoldaşlarıyla beraber gittiği Sarkamış'ta faaliyetlerde bulunur. Fakat, Kürdistan'da yaratılan ihanet tekrar kendisini konuşturuyordu. Hain-işbirlikçi birinin ihbar etmesi sonucunda köy düşman sürüleri tarafından kuşatılır. Binlerce düşman askerine karşı büyük bir direniş sergileyen Xebat yoldaşı, iki yoldaşıyla beraber yeni yaşam ordusunda yerini onurla alır. 3000 yıllık kölelik zincirini boynunda taşıyan Kürdistan halkı, bugün şehitlerin öncülüğünde kararlıca yürümektedir.

Xebat yoldaşı, geride bıraktığın mirası sonsuza dek yüreğimizde taşıyacak, sana layık olmak için zaferi kazanacağımıza dair senin şahsında tüm şehitlere söz veriyoruz!

Mücadelen, bizim yaşam çizgimizdir!

O, Tendürekler'de yanan intikam ateşini gürleştiren ve ihaneti mahkum eden bir zafer kıvılcımıydı

Adı, soyadı: **Selami ERGÜL**

Kod adı: **Rojhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin, 1968**

Mücadeleye katılış tarihi: **Ekim 1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Diyardin**

Toplumsal ve ulusal kurtuluş hareketlerinin zaferle sonuçlanmasında en büyük rolü oynayan şehitlerdir. Sınıflı toplumun ortaya çıkışından itibaren başlayan sınıf savaşları, uluslaşma süreciyle birlikte daha da tırmamıştır. Bu uğurda binlerce insan canını feda etmekten kaçınmamıştır. Ve devrimlerin ağır yükünü omuzlayan bu insanlar, savaşın başarıyla sonuçlanmasını da beraberinde getirmişlerdir. PKK'de şehitlik daha da büyük bir önem taşımaktadır. Kürdistan toplumu gibi düşürülmüş bir toplumun, bugün düşürülmüşlüğüne isyan eden görkemli bir ayağa kalkışı ve hakkı olan her şeyi tek tek geri almak için şehitler vermesi söz konusudur.

Bu yüce şehitlerden birisi de **Rojhat** yoldaştır. Diyardin'de geçimini çiftçilikle sağlayan orta halli, yurtsever bir ailenin çocuğu ve sekiz kardeşin en küçüğü olarak dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Diyardin'de yapar. Liseyi okurken, yaz tatillerinde Türkiye metropollerinde geçici işlerde çalışarak maddi

alandan aile bütçesine katkı sunar. Yine aynı dönemlerde buralarda edindiği yurtseverlik sayesinde devrimci düşüncelerle tanışır.

PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş savaşı ülkenin dört bir yanına yayılmış, yoğun bir katılım başlamış, halk kitlelerinin güven ve desteğini kazanmıştır. Bu yayılmayla birlikte devrim kıvılcımları Diyardin'e de sıçramakta gecikmez. Burada ilk ilişki ve faaliyetlerde bulunan yoldaşlardan biri de **Rojhat** yoldaşın ağabeyi **Bawer** yoldaştır.

Bawer yoldaş gerek sivil yaşamında, gerekse parti yaşamında yürekliği, girişkenliği ve fedakarlığı ile arkadaşlarının sevgi ve saygısını kazanan bir kişiliktir. Kardeşi **Rojhat** yoldaş da artık sömürgeciliğin her türlü baskı cendresindeki faaliyetlerin yetersiz olduğunun bilinciyle halkın öz ordusu ARGK'ye katılmak ve yılların biriktirdiği intikam özlemiyle düşmana karşı savaşmak ister. Bu istemindeki en büyük etken olan **Bawer** yoldaştan O'na yansıyan kurtuluş inancı, azim ve fedakarlıktır. Uzun süre geçmeden bu istemi **Bawer** yoldaş tarafından gerçekleştirilerek gerillaya katılır. Mücadele saflarına özlü katılımı, partiye, savaşa ve yoldaşlarına samimi yaklaşımı ve bağlılığı ile olgun bir kişilik dönüşümünü gerçekleştirir.

Bawer yoldaş ise, Kasım 1990'da Parti Önderliği'nin yakın denetiminde, daha yetkin devrimleşme sürecine girmek için Akademi'ye giden grupta yer alır. Bunun tarifsiz sevinciyle Botan'da Zap suyunu geçerlerken bir yoldaş (**Rubar**) suyun hırçın ve geçit vermez dalgalarına kapılarak boğulma tehlikesiyle karşı karşıya kalır. Bunun üzerine **Bawer** yoldaş, en üst düzeyde fedakarlık örneğini ve yoldaşlarına bağlılığını sergileyerek, yoldaşını kurtarmak amacıyla suya atlar. Fakat azgın Zap suyu, iki yoldaşımızı da alıp sonsuzluğa götürür. Bu olay bütün yoldaşlarda, şehitle-

rin anısına, mücadeleye dört elle sarılmak gerektiğini gösterir. Şahadet olayının nasıl bildirileceğinin şaşkınlığı içerisinde olan yoldaşlara **Rojhat** yoldaşın "Ağabeyimin Akademi'ye gittiğini söyleyin" demesi, büyük bir soğukkanlılık ve olgun bir davranış örneği olarak değerlendirilecekti.

Rojhat yoldaş, bir an önce düşmana karşı savaşmak amacıyla kış süreci eğitimlerine tüm çaba ve gayretiyle sarılır. Ve baharla birlikte O'nun için halkının öncüsü olma fırsatı doğar. Böylece Serhed alanında faaliyet yürütmek amacıyla kitle pratiğine yönelir. Diyardin şehir baskınında O'nun savaşçı ruhu, **Tendürek** dağının heybetli duruşuyla birleşip alçaklığın, ihanetin, kallesizliğin üstüne üstüne yürür. Eylem, büyük bir başarıyla sonuçlanır. Düşman bu eylem karşısında geri adım atarken kitlelerde ise, büyük moral kaynağı olur.

Yoldaşlar, bu eylemden aldıkları güçle yeni eylem hazırlıklarına girerler. Fakat bir alçağın ihaneti sonucu, grup düşman askerleri tarafından sarılır. APO'cu ruhun verdiği direniş gücüyle, düşmana karşı savaşarak 20'ye yakın asker öldürülür. Bu çatışmada **Rojhat** yoldaş, Kamuran ve Agiri yoldaşlarla birlikte el ele kahramanlığın sembolü olarak kutsal vatan topraklarında şehit düşer.

Onlar açık, başı dik, ihanet zincirini kırarak korkusuzca ölümün üzerine yürüdüler.

Ama düşman alçak, düşman korkak, düşman çaresizdir. Bu durumda yapacağı şey atalarından miras aldığı vahşetle, cesetleri tanınamaz hale getirmektedir. Çünkü halkın serihildanlarında önemli etkenlerden biri de şahadetler ve şehitlerdir. **Rojhat** yoldaşın ailesi cenazeyi almaya gittiğinde tanıdığı, bildiği **Rojhat**'ı bulamaz. Fakat yüreklerdeki **Rojhat** her gün çoğalacak halk seliyle birlikte bağımsız ve özgür Kürdistan'da yaşayacaktır!

Anısı mücadelemize önderdir!

“Özgürlük dağlardadır, onu yakalamak için Agitleşmeliyiz”

Adı, soyadı: **İbrahim ARSLAN**

Kod adı: **Numan**

Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1967**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **1991, Beşyol köyü-Sarıkamış**

Numan yoldaş, 1967 yılında Van'da dünyaya gelir. Van şehrimiz tarih boyunca sayısız uygarlıklara, medeniyetlere sahne olmuş ve ulusal kurtuluş mücadelemiz için nice militanlar yetiştirmiştir. O, militanlardan biri de Numan yoldaştır. Yurtsever bir aileye ve çevreye sahiptir. Öğrenimini Van'da gerçekleştirir. Yüksek öğrenim için Eskişehir'e gider. Sömürgeciliğin düzen okullarında öğrenim, Kürt gençliğine empoze edilmeye çalışılan Türklük bilinciyle iç içedir. Fakat O, Kürtlük özünden hiçbir şey kaybetmemiştir. PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişip yaygınlaşmasıyla birlikte var olan bu öz, yurtseverliğe ve giderek de militanlığa dönüşür.

TC üniversiteleri, metropollerde okuyan Kürt gençliğini bir araya toplayarak, güç haline getiren merkezler olmuşlardır. Numan yoldaş da Eskişehir'de okuduğu dönemlerde böyle bir yurtsever çevreyle tanışma olanağını bulur. Burada, mücadeleyi kavrama, kendisine düşen tarihi sorumluluk ve yurtseverlik görevini yerine getirme çabası içerisine girer. Düzen karşıtı çeşitli yürüyüş vb. protesto eylemlerinde yer alır. Bu eylemlerdeki cesareti ve atılganlığı daha

sonraları O'nun mücadele saflarındaki kişiliğine de yansıtacaktır. Fakat sömürgeciliğe karşı bu eylemler O'na yetmemektedir. Artık öncü gücü PKK çatısı altında tarihi düşmanlarına karşı savaşmak için ARGK saflarına katılmak O'nun tek arzusudur. Çünkü PKK, Kürt halkına kucak açmış, onu bir ananın yavrusunu koruduğu gibi korumuştur. Bununla birlikte, bugün adeta "ben de varım" dercesine, düşmanla kıyasıya savaşıyor dağlarımızda. Kürdistan ulusal kurtuluş savaşçıları da bu tarihsel borcu ödemek için bir kartal, bir şahin gibi dağların etrafında uçuşuyor, onları düşmanın her türlü oyunundan korumak, işgalinden kurtarmak için savaşıyor! İşte, bu gerçekliği iyice bilince çıkaran Numan yoldaş, bir an önce dağlarına kavuşmak ister. Ve bunu da sık sık "Özgürlük dağlardadır" diyerek dile getirir.

Kısa bir süre sonra öğrenciliğe son vererek kardeşiyle (**Zana** yoldaş) birlikte 1989 yılında savaşmayı hedefleyerek mücadelenin candamanı olan gerillaya katılır. Mücadeleye katıldığı andan itibaren, **Agit (Mahsum KORKMAZ)** yoldaşı kendisine örnek alır ve bunu da becerebildiği oranda tüm çaba ve gayretini harcayarak her alanda sergiler. 1989 yılında bir grup arkadaşıyla birlikte düşmanla çatışmaya girer. Bu çatışmada yaralanan Numan yoldaş, kısa bir süre içerisinde iyileşerek, "Ağrı Dağı Eğitim Devresi"ne katılır. Eğitime yaklaşımı, eğitime aktif katılımı ve olgun kişiliği göze çarpan en belirgin özellikleriydi. Yoğun bir eğitimle siyasi ve askeri olarak yetkinleşir. Pratik işlere gönüllü olarak en önde koşar, azmi ve sınırsız çabasıyla tüm yoldaşlar için örnek biri haline gelir. Bu çabasını sık sık "Agitleşmeliyiz!" diyerek diğer yoldaşlarına da benimsetmeye çalışır. O'na göre şehitleri yaşamak, yaşatmak en önemli devrimci görevlerdendir. Buna sonsuz inancı vardı.

Kardeşi olan Zana yoldaş, eğitimi tamamlamış, savaşıma hazır hale gelmişti. Müthiş savaşma yeteneği ve sonsuz fedakarlığı, arkadaşlarının dillerinden düşmeyen özellikleriydi. Zana yoldaş ve arkadaşları Botan'ın sıcak savaş bölgesine gitmeye çalışırken, Haziran

1989'da Şemdinli yakınlarında, Besusin denilen yerde düşmanla çatışmaya girerler, büyük bir direniş gösterirler. Fakat düşman sürü gibi ordusuyla, topu, helikopteri, uçağıyla saldırıya geçmişti. Bu çatışma sonunda Zana yoldaşla birlikte dokuz yoldaşımız şehitler kervanına katıldı. Bu çatışma karşısında Numan yoldaşın yüreğinde düşmana karşı olan intikam, nefret ve kin daha da alevlenmişti.

1991'deki yeni düzenlemede Serhed grubunda O'nun da adı vardır. Artık tek düşüncesi diğer birçok yoldaş gibi, Serhed'i Botanlaştırmak, tüm çaba ve gayretini bunun için hazırlamaktır. Düşmana olan kını simsiyah gözlerindeki keskin bakışlarında her saniyesinde daha net okunuyordu. Büyük azim, coşku ve zafer inancıyla dopdolu bir şekilde Serhed (Kars) dolaylarında faaliyete yönelir.

Sarıkamış'ın Beşyol köyünde, köylülerle toplantı yaparken işbirlikçi hain birisinin ihbarı sonucu çıkan çatışmada eşsiz kahramanlık örneği gösteren grupta Numan yoldaş da vardır.

Savaş alanına yönelirken içinde biriktirdiği yılların kını ve nefretini bu kez silahıyla dile getiriyordu. Bu duyguyla son kurşununa kadar savaşan Numan yoldaş, Çekdar ve Xebat yoldaşlarıyla birlikte, Agit'lerin, Erdal'ların ve daha nice şehitlerin takipçisi olarak şehitler kervanındaki yerini aldı.

Halkımız da partisini ve mücadelesini tanımıştır. Ve bu mücadele uğruna şehit düşen oğullarını vahşi düşmanın elinden almakta, PKK direniş şehitlerine yaraşır bir biçimde kutsal vatan topraklarına gömmektedir. Numan yoldaşın cenazesi Serhed'den Van'a büyük bir kitlesel törenle götürülür. Van'da toplanan iki bine yakın bir kitle cenazeyi karşılayarak, "Biji PKK!", "Biji Serok APO!", "Şehidên PKK be mirin in!" vb. sloganlar eşliğinde toprağa verir.

Numan yoldaşın şahsında, tüm şehitlerimizin anısına Serhed'i Botanlaştıracamıza ve giderek tüm Kürdistan genelinde zaferi kısa zamanda gerçekleştireceğimize söz veriyoruz!

PKK şehitleri, yaşamın gerçek adıdır!

Göle-Şenkaya zafer ağaçları şehitlerin kan göletiyle yeşeriyor!..

Adı, soyadı: **Yaşar KINAY**

Kod adı: **Rizgar**

Doğum yeri ve tarihi: **Xanik köyü
(Dirimpınar)-Malazgirt, 1971**

Mücadeleye katılış tarihi: **10 Eylül 1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **24 Ekim 1991,
Göle-Şenkaya ormanları**

Bir ARGK birliği, 24 Ekim 1991 tarihinde Serhed Eyaleti'mizin Göle-Şenkaya ormanlarında sömürgeci düşman güçleriyle bir çatışmaya girdi. Bu çatışmada **Rizgar (Yaşar KINAY)** yoldaş B-7 silahının hata sonucu patlamasıyla şehit düştü.

Rizgar yoldaş, 1971 yılında Malazgirt ilçemizin Xanik (Dirimpınar) köyünde dünyaya geldi ve burada büyüdü. 10 Eylül 1990'da gerilla saflarına katıldı. Babasını çok küçük yaşlardayken kaybettiğinden yoksulluk ve zorluklar içerisinde büyüdü. İlkokul bitirdikten sonra,

ekonomik zorluklardan dolayı daha fazla okuyamadı. Ailesinin geçimini sağlamak için çalışmadık yer bırakmadı. Her Kürdistanlı gibi ulusal yönden ezildi. Bir de buna sınıfsal ezilmişlik eklenince yaşamı dayanılmaz bir hal aldı. İnşaatlarda çalıştı. Emek-sermaye ilişkisini net bir biçimde görmekte beraber Kürt kişiliğine, Kürtlüğe yapılan saldırılara da tanık oldu. Emekçi ve proleter kişiliğinden dolayı, bu derin çelişkiler kendisindeki ulusal kurtuluş bilincinin gelişmesini sağladı. Kurtuluşun ancak proletarya ideolojisi ve önderliğinde verilecek ulusal kurtuluş mücadelesiyle kazanılacağını kavrayarak, bu bilinçle kendisini öğrenmeye verdi. Bu arada Kürdistan'ın her tarafında gelişen silahlı mücadelemize her gün yüzlerce katılım olurken, Kürt ve Kürdistan gerçekliği de tüm dost ve düşman güçlerin gündemini işgal eder. Kürdistan'da böylesi tarihi yeniden yazacak gelişmeler olurken, biraz da olsa ulusal bilinci olan kişilerin bu haklı savaşımdan etkilenmemesi mümkün değildir.

Rizgar yoldaş, ailesinin ve halkının kurtuluşunun ancak PKK önderliğinde verilen mücadeleyle mümkün olacağına inanç getirir. Yüreğini çepçevre kaplayan mücadele istemi O'nu arayışlara, ilişki bulmaya sevk eder. Bu süreçte hem partiyle ilişki kurmaya çalışır, hem de çevresinde propaganda ve örgütlenme faaliyetlerini sürdürür. Fakat tüm arayışlara rağmen, partiyle ilişki kurma olanağını bulamaz. İnanç ve kararlılığını kaybetmeden, yaratıcılığını kullanarak yoldaşlarını bulmak amacıyla sınırı tek

başına geçerek Doğu Kürdistan'a gider. Burada partiyle ilişkiye girmeye çalışırken kötü bir tahlihsizlik sonucu, bu istemi burada da gerçekleşmez ve Ağrı'ya dönmek zorunda kalır. Sömürgeci düşmana yakalanmamak için gizli hareket eder. Köyüne uğramadan İstanbul'a gider. Burada partiyle ilişkiye geçer. Artık dünyalar O'nun olmuştur. Çok istediği mücadeleye katılımı gerçekleşecektir. Hiç zaman kaybetmeden, köyünde örgütlemiş olduğu oniki arkadaşıyla beraber mücadeleye aktif olarak katılır.

Özgürlük Vadişi kampında, yoğun bir eğitim devresinden geçen Rizgar yoldaş, askeri ve siyasi yönden daha da yetkinleşerek düşmana karşı sarsılmaz iradesinin sembolü olur. Kamp ortamında bitmez-tükenmez fedakarlığı ve cesaretiyle yoldaşlarına örnek bir kişilik sergiler. Partinin ideolojik-politik hattını özümserken, çevresine de özümsetmeye çalışır. Baharın gelmesiyle birlikte Serhed grubunda yer alarak ülkeye giriş yapar. Serhed Eyaleti'ne bağlı 1. Bölge'de birçok eyleme katılır. Özellikle düşmana pusu atmada askeri yeteneklerini hiç esirgmeden gösterir. Böylesine yüce özelliklere sahip değerli bir yoldaşımız olan Rizgar yoldaş, Ekim 1991'de kaza sonucu B-7'nin patlamasıyla kaybettik.

Yüreğindeki devrim ateşini körüklemek, taşıdığı zafer bayrağını daha da göndere çıkararak ve bağımsız-özgür Kürdistan'ı kurarak layık olacağımızın bilincindeyiz.

Rizgar yoldaşın anısı yolumuzu aydınlatan bir meşaledir!

Ölümsüzleşen kahramanlar yolumuzu aydınlatıyor!

Adı, soyadı: **Mustafa ...**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1991, Kars**

Azad yoldaş, orta halli bir aile ortamında yetişti. Küçük yaşlardan itibaren çeşitli işlerde çalıştı. Mücadelemizin gelişmesiyle birlikte, ilişkide olduğu yoldaşları vasıtasıyla 1990 yılının sonlarına doğru gerilla saflarına katıldı.

Azad yoldaş, Kars alanındaki kırsal kesimde düşmanla girilen bir çatışmada 5 Ekim 1991 tarihinde şehit düştü.

Adı, soyadı: **Engin TAŞ**
Kod adı: **Arif, Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **İğdir-Kars, 1953**
Mücadeleye katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1992, Van**

1992 Mart'ında Van'da sömürgeci güçlerle girilen bir çatışmada bombayı üzerinde patlatarak şehit düştü.

Adı, soyadı: **Ferit AYDIN**
Kod adı: **Nasır**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **..., İğdir**

İğdir'da bir manevra esnasında bomba patlaması sonucu şehit düştü. Serhed 3. Bölge Eyalet Komitesi üyesiydi.

Adı, soyadı: **Umut SEZGİN**
Kod adı: **Ömer**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **20 Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1992, ...**

28 Nisan 1992 tarihinde gerçekleştirilen bir tatbikat esnasında bombanın kazayla patlaması sonucu şehit düştü. Takım komutan yardımcısıydı.

Adı, soyadı: **Alpaslan YILMAZ**
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 1992, İslamköy-lğdır**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 1992, İslamköy-lğdır**

Adı, soyadı: **Bekir ÖZER**
Kod adı: **Bangin**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **..., lğdır**

Adı, soyadı: **Bekir ÖZCAN**
Kod adı: **Ağit**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 1992, İslamköy-lğdır**

Bekir ÖZCAN (Ağit) yoldaş 1990 yılında mücadele saflarında yer aldı ve bu uğurda sayısız fedakarlık örneğini sergiledi. Serhed Eyaleti'ne gitmeden önce belli bir süre de Botan Eyaleti'nde faaliyet yürüttü. Wargenim ve Çukurca eylemlerinde fiili olarak yer aldı. Son olarak Serhed Eyaleti'nde faaliyetlere katılmak üzere gitti. Kısa bir süre sonra 27 Mayıs 1992 günü İslamköy karakol baskınında bir direniş örneği göstererek şehit düştü.

Anısını mücadelemizde ve zaferimizde yaşatacağız.

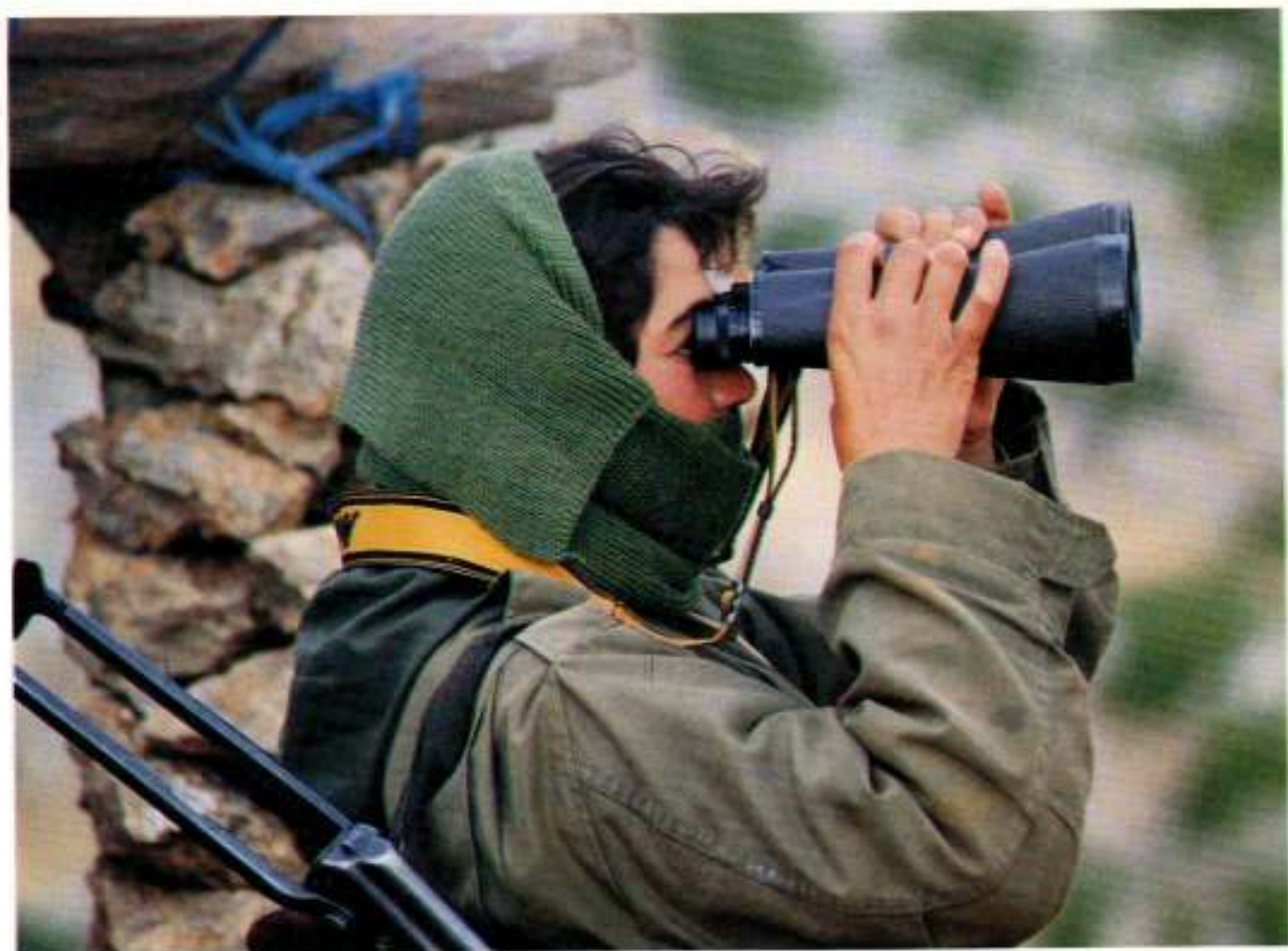

Adı, soyadı: **Yunus ERGÜL**
Kod adı: **Nurettin**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Mayıs 1992, İslamköy-lğdır**

Yunus ERGÜL (Nurettin) yoldaş, 1990 yılında mücadele saflarına katıldı. 1991 yaz döneminde Mahsum Korkmaz Akademisi'nde gördüğü eğitimden sonra Xan Kürkê alanında kaldı ve daha sonra Serhed Eyaleti'nde görevlendirildi. Şehit düştüğü ana kadar Serhed Eyaleti yönetimi içinde bulunuyordu.

TC'nin Kürdistan'daki vahşet uygulamalarından örnekler...

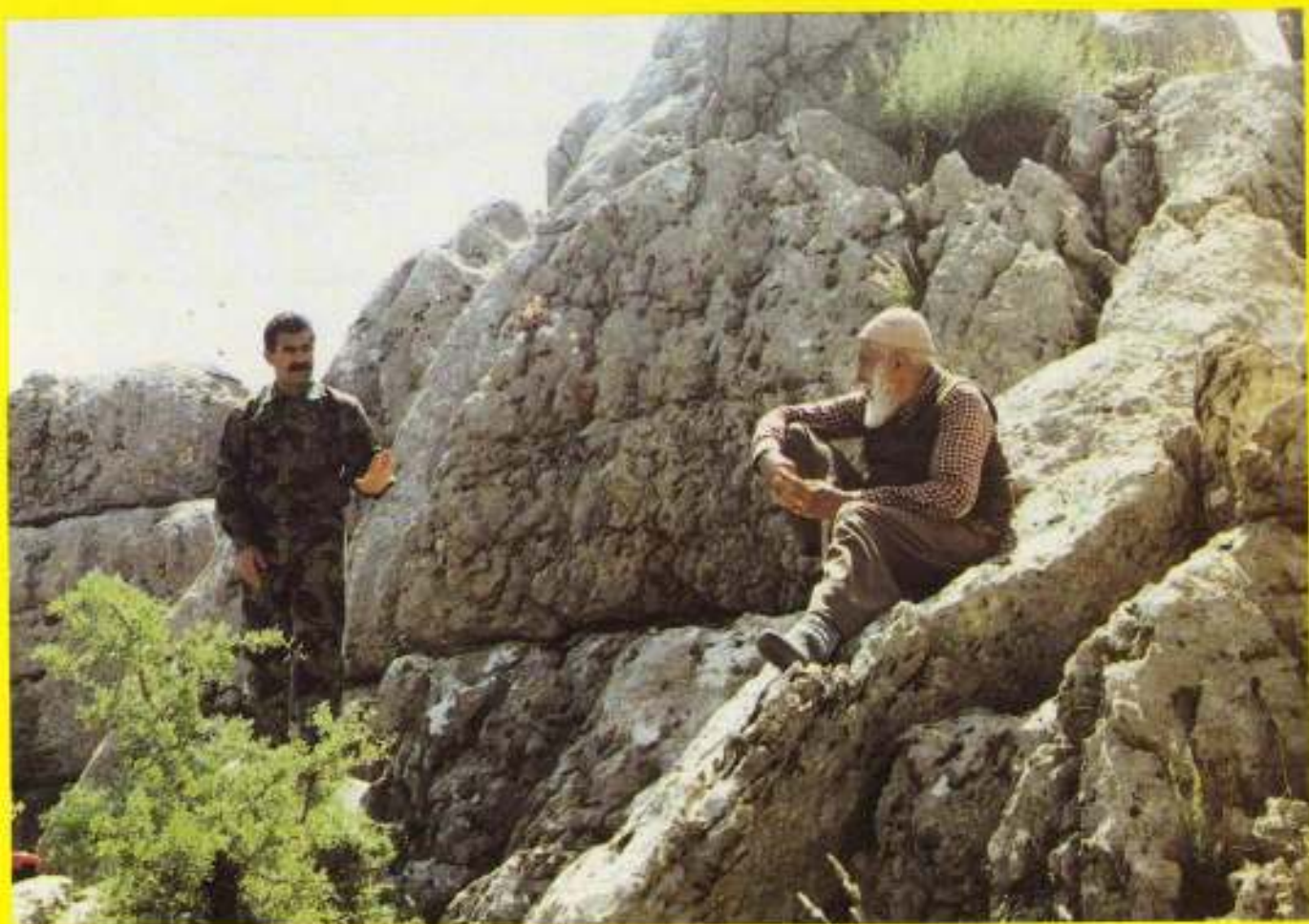

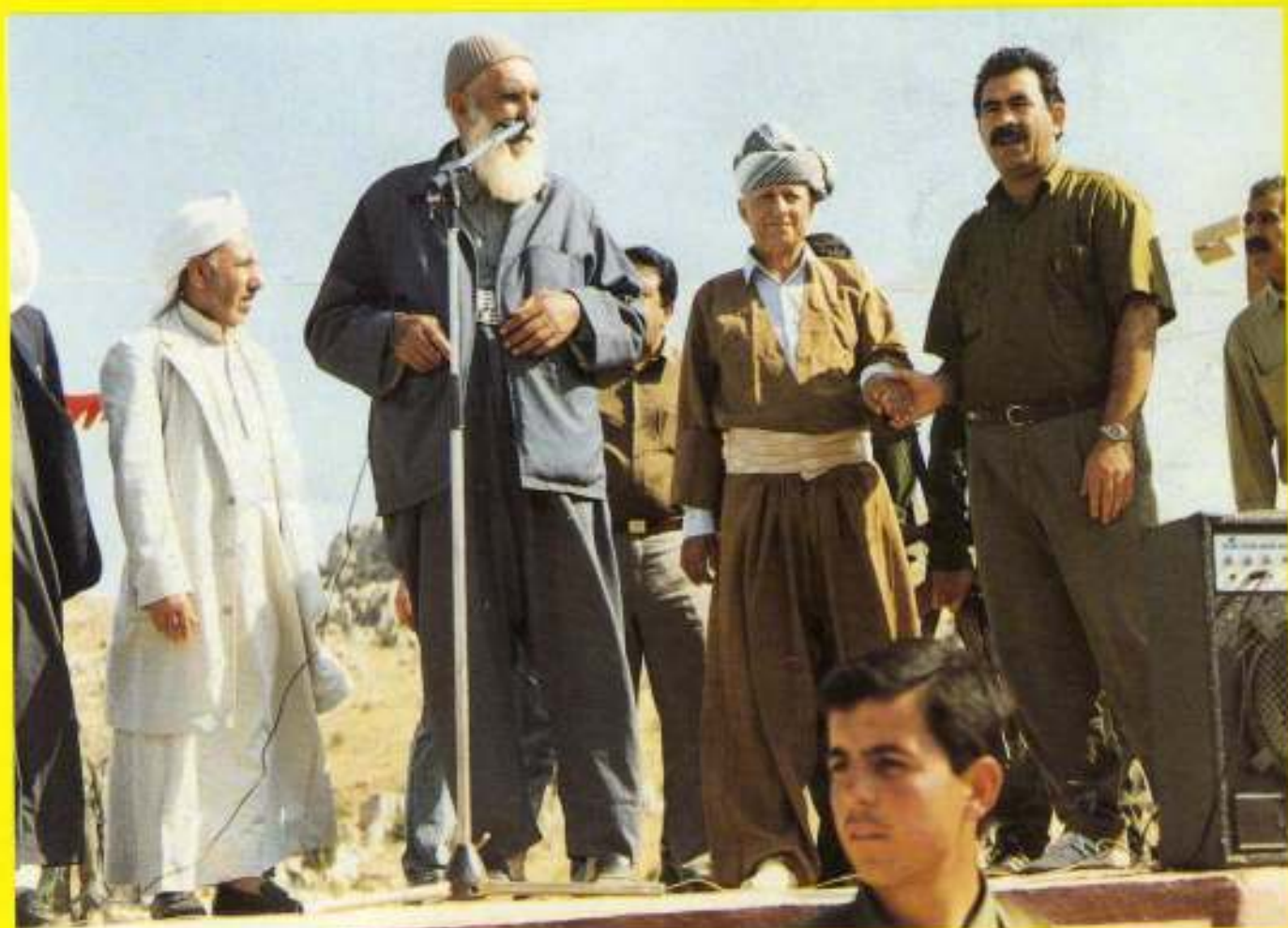

Melê Abdullah'ın yaşamı bir destandır

Burada küçük bir Kürdistan yaratıldı...

